

MECMÛA-İ GAZELİYAT
(MİLLİ KÛTÛPHANE 06 HK 319/1)
METİN-İNCELEME
Duygu KARAGÖZ
Yüksek Lisans Tezi
Danışman: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY
Eylül, 2013
Afyonkarahisar

T.C.
AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

MECMÛA-İ GAZELİYAT
(MİLLİ KÜTÜPHANE 06 HK 319/1)
METİN-İNCELEME

Hazırlayan
Duygu KARAGÖZ

Danışman
Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

AFYONKARAHİSAR 2013

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Mecmûa-i Gazeliyat (Milli Kütüphane 06 Hk 319/1) Metin-İnceleme” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Kaynakça’da gösterilen eserlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

10/9/2013

Duygu KARAGÖZ

TEZ JÜRİSİ KARARI VE ENSTİTÜ MÜDÜRLÜĞÜ ONAYI

JÜRİ ÜYELERİ

İMZA

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

Jüri Üyeleri : Yrd. Doç. Dr. Bayram ÇETİNKAYA

: Yrd. Doç. Dr. H. Feridun GÜVEN

Türk Dili ve Edebiyatı anabilim dalı yüksek lisans öğrencisi Duygu KARAGÖZ'ün "Mecmûa-i Gazeliyat (Milli Kütüphane 06 Hk 319/1) Metin-İnceleme" başlıklı tezi 10/09/2013 tarihinde, saat 14:00'da Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca, yukarıda isim ve imzaları bulunan jüri üyeleri tarafından değerlendirilerek kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Selçuk AKÇAY

MÜDÜR

ÖZET

MECMÛA-I GAZELİYAT (MİLLİ KÜTÜPHANE 06 HK 319/1)

METİN-İNCELEME

Duygu KARAGÖZ

AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

EYLÜL 2013

Danışman: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

Şiir mecmuaları edebiyat tarihimizde, yazıldıkları dönemin edebi zevkini yansıtmaması, kayıp olan eserleri gün yüzüne çıkarması, şairlerin herhangi bir sebeple divanlarına almadıkları şiir veya yazıları ihtiva etmesi ve divanı olmayan şairlerin şiirlerine yer vermesi açısından oldukça önemli eserlerdir. Mecmûa-i eş'ar ve Mecmûa-i devavin ismiyle derlenen mecmualar genellikle bir tür el kitabı mahiyetinde olduğu için fazla rağbet görmüş ve Osmanlı dünyasında oldukça yaygınlaşmış bir türdür.

Çalışmamızın konusu olan, 06 Hk 319/1 numaralı “Mecmûa-i Gazeliyat” isimli eser de XVI. yüzyılda yazıldığı tahmin edilen ve müellifi bilinmeyen bir şiir mecmuasıdır. İki bölümden oluşan mecmûanın ilk bölümünde kaside, murabba', rubâ'i, muhammes, müseddes, müsebba', müsemmen, terkiib-i bend ve terci'-i bend nazım şekilleri yer alırken; ikinci bölüm “Mecmûa-i Gazeliyat” başlığı ile pek çok şairin gazelini ihtiva eder.

Çalışmamızda söz konusu eserin transkripsiyonlu metnini hazırlayarak, şiirlerin vezinlerini bulduk ve ulaşabildiğimiz kadarıyla divanları yayınlanmış olan şairlerin divanlarında yer alan şiirleriyle mukayese ettik. Ayrıca mecmûada yer alan şiirleri nazım şekilleri açısından tasnif ettik ve şiirlerine yer verilen şairler hakkında da kısaca bilgi verdik.

Anahtar Kelimeler: Mecmûa, Mecmûa-i Gazeliyat, divan, nazım şekilleri

ABSTRACT

MECMÛA-İ GAZELİYAT (NATIONAL LIBRARY 06 HK 319/1)

TEXT-ANALYSIS

Duygu KARAGÖZ

AFYON KOCATEPE UNIVERSITY

THE INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES

DEPARTMENT of TURKISH LANGUAGE AND LITERATURE

SEPTEMBER 2013

Advisor: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

Mecmua of poems are quite important works in terms of reflecting the literary taste of time it was written, unearthing the lost works, involving the poems or writings which the poets didn't take to their Divans with any reason, including the poems of Divan poets, in our literature history. Compiled with the name of Mecmua-i eş 'ar and Mecmua-i Devavin and it was like a kind of handbook so that it found favour and was quite common type in the world of Ottoman.

Mecmua-i Gazeliyat, the subject of our work, numbered 06 Hk 319/1 is a poem anthology that predicted to written in XVI. Century and author is unknown. The work is composed of two sections. The first part consists of types of verse "kaside, murabba', ruba'i, muhammes, müseddes, müsebba', müsemmen, terki-i bend and terci'-i bend ". The second part includes lots of poet's gazel with the topic of "Mecmua-i Gazeliyat"

In this work we prepared the transcription of the work -talked about- , we found the rhytmes of poems and compared with the poems that was published divans poets as far as we could reach. In addition to this we classified the poems according to types of verse and gave a short information about the lifes of poets taht icluded their poems.

Keywords: Mecmua, Mecmua-i Gazeliyat, divan, types of verse

ÖNSÖZ

Eski Türk Edebiyatında divanlar, mesneviler, tarih kitapları ve tezkireler kadar şiir mecmuaları da önemli kaynaklardandır. Osmanlı döneminde oldukça rağbet gören bir tür olması hasebiyle çokça örneği olan şiir mecmuaları, dönemlerinin edebî zevklerini yansıtır ve kaybolmaya yüz tutmuş pek çok şiiri gün yüzüne çıkarırlar.

Çalışmamız, Divan Edebiyatında önemli bir değere sahip şiir mecmualarından biri olan “Mecmûa-i Gazeliyat” isimli eserin çeviri yazılı metnini, içerisinde yer alan şiirlerin nazım şekilleri açısından tasnifini ve şiirlerine yer verilen şairler hakkında kısa bilgileri içermektedir.

Çalışmamızda, giriş bölümünün haricinde üç bölüm yer almaktadır. Giriş bölümünde, genel olarak mecmuaların Divan Edebiyatındaki yeri ve öneminden bahsettikten sonra, birinci bölümde çalışmamızın konusu olan “Mecmûa-i Gazeliyat” adlı eserin tanıtımını yaptık. Bu bölümde, eserin dış özellikleri, varak sayısı, derleyicisi, yazıldığı dönemin belirlenmesi, imla tertibi ve hatalarına yer verdik. Metni oluştururken kullandığımız metotları bu bölümde gösterdik. Ayrıca, mecmuada yer alan şiirleri nazım şekli, aruz kalıpları ve şairleri açısından bir tablo halinde tasnif ettik.

İkinci bölümde mecmuada şiirlerine yer verilen şairlerin kim olduklarına dair kısa bilgiler verdik. Son bölüm olan üçüncü bölümde ise “Mecmûa-i Gazeliyat”ın transkripsiyonlu metnini verdikten sonra buradaki şiirleri basılmış divanlar, yayımlanmamış tezler ve diğer eserlerdeki şekilleriyle mukayese ederek farklılıkları dipnotlarla belirttik.

Tez içerisinde yer alan kısaltmaları çalışmanın başında alfabetik olarak belirttik. Tezi hazırlarken istifade ettiğimiz kaynakları ise “Kaynakça” başlığı altında verdik.

Çalışmam esnasında ilgi ve destekleriyle her zaman yanımda olan başta annem ve babam olmak üzere tüm aile fertlerime, bilgi ve birikimini benden esirgemeyen ve her an bana yeni şeyler öğreten danışman hocam Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY’ a teşekkürü bir borç bilirim.

İÇİNDEKİLER

YEMİN METNİ.....	i
TEZ JÜRİSİ KARARI VE ENSTİTÜ MÜDÜRLÜĞÜ ONAYI.....	ii
ÖZET.....	iii
ABSTRACT.....	iv
ÖNSÖZ.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
KISALTMALAR DİZİNİ.....	vii
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ.....	x
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

MECMÛA-İ GAZELİYAT'IN ÖZELLİKLERİ

1. MECMÛA-İ GAZELİYAT'IN DIŞ ÖZELLİKLERİ.....	3
2. MECMÛA-İ GAZELİYAT'IN MUHTEVASI.....	4
3. MECMÛA-İ GAZELİYAT METNİNİN TEŞKİLİ VE KULLANILAN METOTLAR.....	5
4. MECMUANIN İMLA ÖZELLİKLERİ.....	7
5. MECMUADA YER ALAN İMLA HATALARI.....	9

İKİNCİ BÖLÜM

MECMUADA YER ALAN ŞAİRLER

1. MECMUADA YER ALAN ŞAİRLERİN BİYOGRAFİLERİ.....	15
---	----

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MECMÛA-İ GAZELİYAT'IN TRANSKRİPSİYONU.....	33
SONUÇ.....	491
KAYNAKÇA.....	492

KISALTMALAR DİZİNİ

Age: *XVI. Asır Türk Şiirinde Gemici Dili; Âgehî Kasidesi ve Tahmisleri* (Andreas Tietze, İstanbul, 1951)

Agş: *Âgehî' nin Şütür Kasidesi* (Mehmet Pektaş, Mehmet Ünal, Ankara, 2013)

Ahm: *Ahmedî Divanı*(Yaşar Akdoğan, KTB, E-Kitap)

Ahp: *Ahmet Paşa Divanı* (Ali Nihad Tarlan, Ankara, 1992)

AşD: *Aşkî ve Divanından Örnekler* (İskender Pala, Ankara, 1988)

Aşk: *Şiir Mecmualarında XVI. ve XVII. Asır Divan Şiiri: Ubeydî-Aşkî-Şem'i-İşretî*
(Ali Nihad Tarlan, İstanbul, 1948) [Aşkî Bölümü]

Avn: *Fatih Divanı ve Şerhi* (M. Nur Doğan, İstanbul, 2011)

Bak: *Bâkî Divanı* (Sabahattin Küçük, Ankara, 1994)

Bas: Basımevi

Cin: *Cinânî Divanı* (Cihan Okuyucu, Ankara, 1994)

Fev: *Şiir Mecmualarında XVI. ve XVII. Asır Divan Şiiri: Rahmî ve Fevrî* (Ali Nihad Tarlan, İstanbul, 1948) [Fevrî Bölümü]

Fig: *Figânî ve Divançesi* (Abdulkadir Karahan, İstanbul, 1966)

FzD: *Fuzûlî Divanı* (Kenan Akyüz, Süheyl Beken, Sedit Yüksel, Müjgan Cunbur, Ankara, 2000)

FzŞ: *Fuzûlî Divanı Şerhi* (Ali Nihad Tarlan, Ankara, 2009)

Hay: *Hayretî, Divan, Tenkidli Basım* (Mehmed Çavuşoğlu ve M. Ali Tanyeri, İstanbul, 1981)

HyD: *Hayâlî Divanı* (Ali Nihat Tarlan, Ankara, 1992)

İsh: *İshak Çelebi (Hayatı, Eserleri, Edebi Kişiliği ve Divanının Edisyon Kritiği)* (Ali Yıldırım, Elazığ, 1991)

Kab: *Kabûlî İbrahim Efendi, Hayatı, Edebî Kişiliği ve Divanı (İnceleme-Tenkitli Metin- Dizin)* (Mustafa Erdoğan, Ankara, 2008)

Kat: *Şiir Mecmualarında XVI. ve XVII. Asır Divan Şiiri: Ulvî-Me'âlî-Nihânî-Feyzî-Kâtibî* (Ali Nihad Tarlan, İstanbul, 1948) [Kâtibî Bölümü]

Lam: *Bursalı Lami'î Çelebi Divanı'ndan Seçmeler*(H. Bilen Burmaoğlu, Ankara, 1989)

M.: Mecmua Metni

Man: *Mânî Divanı* (Şener Demirel, KTB, E-Kitap, 2011)

Meş: *On Altıncı Yüzyılda Konyalı Bir Şair: Meşâmî* (Emine Yeniterzi, Ankara, 2001)

Muh: *Muhibbî Divanı* (Coşkun Ak, Ankara, 1987)

N.: Nüsha kaydı vardır

Nal: *Nâlî Divanı* (Süleyman Çaldak, İstanbul, 2010)

Nat: *Natîkî Divanı, Karşılaştırmalı Metin-İnceleme* (Sait Özer, Sivas, 2006)

Nec: *Necatî Beg Divanı* (Ali Nihad Tarlan, Ankara, 1992)

Nes: *Nesîmî Divanı* (Hüseyin Ayan, Ankara, 1990)

Nev: *Nev'î Divanı* (Mertol Tulum ve M. Ali Tanyeri, İstanbul, 1977)

Rah: *Bursalı Rahmî Çelebi ve Divânı* (Fatih Tıǧlı, İstanbul, 2006)

Rev: *Şiir Mecmualarında XVI. ve XVII. Asır Divan Şiiri: Revânî-Hayretî-Haverî-Ahî-Peyamî-Sani* (Ali Nihad Tarlan, İstanbul, 1949)[Revânî Bölümü]

Sür: *Sürûrî Divanı* (Halil İbrahim Okatan, Ankara, 2010)

TTK: Türk Tarih Kurumu

Ube: *Şiir Mecmualarında XVI. ve XVII. Asır Divan Şiiri: Ubeydî-Aşkî-Şem'î-İşretî*
(Ali Nihad Tarlan, İstanbul, 1948) [Ubeydî Bölümü]

Ulv: *Şiir Mecmualarında XVI. ve XVII. Asır Divan Şiiri: Ulvî-Me'âlî-Nihânî-Feyzî-Kâtibî* (Ali Nihad Tarlan, İstanbul, 1948) [Ulvî Bölümü]

Usl: *Usûlî Divanı* (Mustafa İsen, Ankara, 1990)

Vah: *Vahdetî Divanı* (Yılmaz Öztürk, İstanbul, 2006)

Yah: *Yahya Bey ve Divanından Örnekler* (Mehmed Çavuşoǧlu, Ankara, 1983)

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

ا	A, a, E, e	ض	Ḍ, ḍ, Ž, ž
آ	Ā, ā	ط	Ṭ, ṭ
ب	B, b	ظ	Ẓ, ẓ
پ	P, p	ع	‘
ت	T, t	غ	Ġ, ġ
ث	Ṣ, ṣ	ف	F, f
ج	C, c	ق	Q, q
چ	Ç, ç	ك	Ñ, ñ, G, g, K, k
ح	H, h	ژ	J, j
خ	Ḫ, ḫ	ل	L, l
د	D, d	م	M, m
ذ	Z, z	ن	N, n
ر	R, r	و	V, v, O, o, Ö, ö, U, u, Ü, ü
ز	Z, z	ه	H, h, A, a, E, e
س	S, s	ی	İ, i, I, ı, Y, y
ش	Ş, ş	ء	’
ح	Ş, ş	خوا	Ḫ [˘] ā, ḫ [˘] ā

GİRİŞ

ESKİ TÜRK EDEBİYATINDA MECMUALAR

Arapça “*cem*” kökünden gelen “*mecmua*” kelimesi, “*toplanmış, bir araya getirilmiş şey*” anlamına gelir (Devellioğlu,2006). Edebiyat terimi olarak tanımlayacak olursak mecmualar, “Genelde bir veya daha fazla yazar yahut şaire ait çeşitli şekil ve hacimlerdeki dinî, din dışı nesir ya da şiirlerden oluşan derleme kitaplardır”(Uzun, 2003:265).

Mecmua başlangıçta, birçok bakımdan benzediği cönk gibi âyetler, hadisler, fetvalar, dualar, hutbeler, şiirler, ilâhiler, şarkılar, mektuplar, latifeler, lugaz ve muammalarla ilaç tariflerinin ve faydalı bilgilerin(fevâid), notların, tarihî belge ve kayıtların(tevârih) derlendiği bir not defteri hâlinde ortaya çıkmış, zamanla gelişip düzenli bir tertip ve şekle kavuşarak türlerine göre bazı farklılıklar gösteren bir kitap veya telif çeşidi özelliği kazanmıştır. Bir telif türü olarak gelişimini tamamladıktan sonra genellikle kitap hüviyetindeki teliflerden farklı bir tarafı kalmamıştır (Uzun, 2003:265). Günümüzde ise antoloji olarak isimlendirdiğimiz eserlerle benzer hususiyetlere sahiptir.

Mecmua türü edebiyat tarihimiz açısından oldukça önemlidir. Zira; bugün için kayıp olan bir eser bu mecmuaların birinde ortaya çıkabilir, zamanında şairin herhangi bir sebeple divanına koymadığı veya daha sonra yazdığı şiir veya yazılar kulaktan kulağa veya elden ele geçerek bu mecmualarda yer alabilir, divanı olmayan bir şairin şiirleri dağınık veya toplu şekilde bu mecmualarda bulunabilir (Kut, 1986:170).

Mecmualar bazen edebiyat tarihinin asıl kaynaklarına yardımcı olur, bazen yegane kaynak olarak işlev üstlenir. İçinde barındırdığı şiir ve şairle dönemin okuyucu zevkini ve şairin okunurluğunu, popüleritesini verir. Edebiyat tarihinin birinci dereceden kaynakları olan tezkirelere yansımamış birçok şair, şiir, tür ve belgede de mecmualar edebiyat tarihinin vazgeçilmez kaynakları durumundadır. Ayrıca bir şairin edebî kişiliğinin tespitine katkıda bulunmasının yanı sıra metin tamiri ve tenkitli metin neşrinde de mecmuaların rolü oldukça fazladır (Aydemir, 2007:123).

Mecmualar da pek çok tür gibi tasnif edilebilir. Levend(1973:166-167), mecmuaları şu şekilde tasnif eder:

- a) Nazîreler mecmuaları,
- b) Meraklılarca toplanmış, birer antoloji niteliğinde seçme şiirler mecmuaları,
- c) Türlü konulardaki risalelerin bir araya getirilmesiyle meydana gelen mecmualar,
- d) Aynı konudaki eserlerin bir araya getirilmesiyle meydana gelen mecmualar,
- e) Tanınmış kişilerce hazırlanmış, birçok yararlı bilgileri, fıkraları ve özel mektupları kapsayan mecmualar.

Bizim çalışmamızın konusu olan mecmua, ikinci gruba dahil olan seçme şiir mecmualarındandır. Bu mecmualarda genel olarak gazel, kaside, mesnevi, musammatlar, tarihler, lugazlar ile manzum ve mensur mektuplar yer almaktadır.

Sonuç olarak, edebiyat araştırmalarına tuttuğu ışıkla daha pek çok eser mecmualar sayesinde gün yüzüne çıkacaktır. Bu sebeple mecmualar, Klasik Türk Edebiyatı için göz ardı edilmemesi gereken başlıca kaynaklardandır.

BİRİNCİ BÖLÜM

MECMÛA-İ GAZELİYAT'IN ÖZELLİKLERİ

1. MECMÛA-İ GAZELİYAT'IN DIŞ ÖZELLİKLERİ

Çalışmamızın konusu olan 06 Hk 319/1 numaralı şiir mecmuası, “Mecmûa-i Gazeliyat” ismiyle Milli Kütüphane Adnan Ötüken İl Halk Kütüphanesi Koleksiyonu’nda kayıtlıdır.

Ebatları: 215x110-272x170 mm

Varak Sayısı:150

Yazı Türü: Nesih

Satır Sayısı: 21

Cilt ve Kağıt Özellikleri: Eserin cildi soğuk baskı zencirekli sarı renkte sade meşindir. Kağıt türü cedid suyolu filigranlıdır. Varaklar kırmızı cetvellerle çerçevelenmiştir. Bu cetveller ince ve çift şeritlidir. Beyitler iki sütun halinde yazılmış ve bu sütunlar da yine kırmızı fakat tek şeritlidir. Şairlerin mahlasları, musammatların son mısraları ve gazellerin son beyitleri ayrıca çerçeve içine alınmıştır. Metin siyah mürekkeple yazılırken, başlıklar ve cetvel içine alınan son mısralar kırmızı mürekkeple yazılmıştır.

Mürettip: Mecmuanın derleyeni belli değildir. Ancak 1a’da yazılı olan “*Hürşid Ağa-zâde Hâfiz ‘Osman Şiddîkî Efendinin kitâbıdır. 5 Haziran 1307 yevm-i Cum’a alınmışdur*” ibaresinden hareketle ne zaman kim tarafından alındığını öğreniyoruz.

Te’lif Tarihi: Mecmuanın te’lif tarihi ise katalog kaydında 1268(1850) olarak verilmiştir. Ancak mecmuanın derleyicisi, ekseriyetle XVI. yüzyıl şairlerine yer vermekle birlikte XVII. yüzyılın başlarında yaşamış olan birkaç şairi de eserine dâhil etmiştir. Bu sebeple, biz eserin bu dönemlerde tertip edildiği kanaatini taşımaktayız.

Zahriyye Bilgileri: Mecmuanın zahriyye kısmında “Esâmî-i Şu‘arâ-yı Sâlife” başlığı altında mecmuada yer alan şairlerin mahlasları yer alır. Bunlar; “Nesîmî, Hâyetî, Vuşlatî, Sırrî, ‘Ulvî, Fuzûlî, Hâlîlî, Günâhî, Dervîş Günâhî Mevlevî , Ânî, Tercî‘-i Bend-i Aḥmed Beg, Tercî‘-i Bend-i ‘Âlî, Mânî, Yaḥyâ, Faḥrî, Resmî, ‘Aṭâ, Ğubârî, Za‘îfî, ‘Azmî, Za‘fî, ‘Âdil, Hâtîfî, Fevrî, Hâletî, ‘Ulvî, Raḥmî, Raḥîmî, ‘Aşķî, Âgehî, Muḥîbbî, Ğamî, Laṭîfî, Siyâhî, Riyâzî, Fazlî, ‘Ubeydî, ‘Înâyetî, Râhî, Uşûlî, Cenânî, Necâtî, Ḳabûlî, Ḥayâlî, ‘Ârifî, İşḫaḳ Çelebi, Penâhî, Mu‘îdî, Tîĝî, Kâtîbî, Ḥuzûrî, Vaḥdetî, Muḳîmî, Bâķî, Nâlî, Meşâmmî-i Ḳonevî, Nâṭıķî, Şerîfî” dir.

Fakat bu başlık altında ismi geçmeyip şiirlerine yer verilen şairler de mevcuttur. Bu şairler ise; Revânî, Nihânî, Muṭî‘î, Nev‘î, Emrî, Nazmî, Remzî, Ḥudâyî, Lâmi‘î, Fehmî, Âzerî, Ümidî, Sinânî, Fiĝânî, Nihâlî, Mişâlî, Ḥâtemî, Sürürî, Selîmî, Zîhnî, ‘Avnî, Şâdıķ, Ḥâfız, Çeşmî, Câmî‘î, Nişânî, Ḳâsım, Zâtî, Rızâyî, Maķâlî, Ḥasan, Aḥmedî, Kemâl Paşazâde, Kâşif, Ğıyâsî, Gazâlî, Belîĝî, Muhyî, Nizâmî, Na‘îmî, Sâ‘î, Şâhî ve ‘Âcizî’dir. Bu durumda adı geçen 58 ve adı geçmeyen 43 şairle birlikte toplamda 101 şairin şiirlerine yer verildiĝi görülür. Mecmuada ismi geçen fakat şiiri yer almayan şairler de vardır. Bunlar ise; ‘Înâyetî, ve Za‘îfî’dir.

2. MECMÛA-İ GAZELİYAT’IN MUHTEVASI

Eser iki bölümden oluşur. İlk bölümde “Dîvân-ı Gazeliyât” başlığı altında kaside ve çeşitli musammatlardan oluşan 142 şiir bulunmaktadır. Ayrıca mecmuanın 37b-38a sayfa aralığında Farsça bir metin yer almaktadır. Bu metinde, Lokman Hekim’in oĝluna ettiĝi vasiyetten söz edilmektedir. İkinci bölümde ise “Gazeliyyât-ı Şu‘arâ Rahimehullâhu Te‘alâ” başlığı altında 357 gazel yer almaktadır. Her iki bölümde de mecmuadaki şiirlerin sıralanışında redif, kafiye, vezin gibi kriterler yoktur. Yalnızca aynı şaire ait şiirler bir aradaysa bunların sıralanışında alfabetik düzen söz konusudur.

Mecmuada yer alan şiirler, ele aldıkları konular bakımından incelendiğinde çoĝunlukla tasavvufî şiirlerin aĝırlıkta olduĝu görülür. Bunun yanısıra hikemi üslubun hakim olduĝu şiirler de oldukça fazladır. Şiirlerde çoĝunlukla Allah aşķı,

dünyevi istek ve arzuların vazgeçme, kadere boyun eğme, felekten şikayetler ve sevgilinin vefasızlığı temi işlenmiştir.

Mecmuanın bazı sayfalarında derkenarlar yer almaktadır. Bu derkenarlardan bazıları şiir ise de bazıları sonradan eklendiği tahmin edilen ve ekseriyetle ilaç tarifi veren yazılardır. Derkenarlarda yer alan şiirleri “[Derkenar]” başlığı altında ve numaralandırmaksızın metne dahil ettik. Ancak bu tarifleri metne dahil etmedik. Mecmua nüshasının ciltlenmesi esnasında kesilerek yarım kalan derkenarları(113a) ise metne almadık.

3. MECMÛA-İ GAZELİYAT METNİNİN TEŞKİLİ VE KULLANILAN METOTLAR

Mecmuada yer alan şiirleri yayımlanmış divanlar, yayımlanmamış yüksek lisans ve doktora tezleri, makaleler ve çeşitli bilimsel çalışmalarla mukayese ederek metni oluşturduk. İşbu metni oluştururken şu hususiyetleri göz önünde bulundurduk:

Metin teşkilinde vezin ve anlam yönünden doğru olan kelimeyi esas aldık. Eğer anlam ve vezin yönüyle her ikisi de doğru ise mecmuayı esas aldık.

Latifi'nin muhammesinde geçen “**devrân**” kelimesine nüsha kaydı konularak üstüne “**cellâd**” yazılmıştır. Her iki kelime de “çarh” kelimesiyle tamlama oluşturduğunda vezin yönünden bir sıkıntı olmamasına karşın, anlam olarak daha uygun olması sebebiyle “cellâd” kelimesini yazmayı uygun gördük.

Cellâd-ı çarh kimse[ye] virmez çü mühleti
Devr-i zamânenüñ katıdur seyr ü sür‘ati
Vaqt-i hayâtı hoş gör fevt itme fırsatı

Sa' y eyle cān gözünü uyar o bu afleti
Sen göz yumub açınca bu devrān gelür geer
(Latifī, 6:II)*

Mecmua metnini oluştururken, anlam veya vezin yönünden divandaki şekli daha uygunsa onu tercih ettik. Farklılığı ise mecmuadaki şeklinin nasıl olduğunu belirtmek için dipnotta "M." ile gösterdik.

Mecmuada Hayretī'nin gazelinde geen "yaraşuğ" kelimesini, anlamca karşılığı bulunamadığı için ve divandaki şekli daha anlamlı olduğu için "yaraşur" şeklinde yazmayı uygun gördük.

Raībūñ gibi urđān yarařur
Hele ben görmedüm üstād-ı cānbāz
(Hayretī, 171:6a)

Yine Hayretī'ye ait olan aşağıdaki beyitte de "hıkd u azdan" şeklinde yazılan kelime grubu mecmuada "hakdur u azdan" şeklinde yazılmıştı. Fakat biz anlam ve vezin yönünden divandaki şeklini daha uygun bularak onu yazmayı tercih ettik. Bu durumu da dipnotta belirttik.

Nefsūñi urtarmaz iseñ nār-ı hıkd u āzdan
Bilmiř ol olmazsın ey řūfī cehennemden alāř
(Hayretī, 183:2a)

Bāki'ye ait olan aşağıdaki beyitte de yine benzer durum söz konusudur. İkinci mısradaki yer alan "nesine" kelimesi mecmuada "kesine" şeklinde yazılmıştır. Vezin olarak bir sıkıntı olmamasına rağmen anlam olarak divandaki şekli daha uygun olduğu için onu yazmayı uygun gördük.

Künc-i amda o ağlasun Bāki
Hüb sevmek anuñ nesine gerek
(Bāki, 289:7b)

Dipnotlarda farkları belirtirken önce şiir numarası, daha sonra beyit ve mısra numarasını verdik. şiir ve beyit numaralarını Latin rakamlarıyla, bent numarasını da

* Parantez içinde verilmiş olan şiir ve bent numarası mecmuaya aittir.

Romen rakamlarıyla gösterdik. Bentlerden oluşan şiirlerde mısra numarasını Latin rakamlarıyla belirttik. Beyitlerden oluşan şiirlerde ise ilk mısrayı “a” ikinci mısrayı “b” harfiyle gösterdik. Mukayese yaparken doğru kabul ettiğimiz ibareyi önce, yanlış ya da farklı olan ibareyi ise sonra yazdık ve aralarına “:” işareti koyduk. Farklılıklar aynı mısra içinde yer alıyorsa arasına “/” işaretini koyduk.

Mecmuada yer alan şiirleri mukayese ettiğimiz bilimsel çalışmalara şairlerin isimlerinin ilk üç harfinden müteşekkil olan kısaltmalar tayin ettik ve dipnotlarda bunları kullandık. Ancak isimlerinin ilk üç harfi aynı olan şairlere ve aynı şairi ele alan farklı çalışmalara ayırt edici başka kısaltmalar tayin ettik.

Divanlarda bulunmayan beyit ya da mısraları divanın kısaltmasının başına “-” işareti koyarak gösterdik. Mecmuada olmayıp divanda yer alan beyitleri ise “-M.” şeklinde gösterdik. Mecmuaya yazılmayan bazı kelime, bağlaç veya ekler, gerek divandan gerek anlamdan yola çıkılarak tamamlanmış ise bunu da “[...]” şeklinde gösterdik.

Metinde yer alan ayetleri Latin harfleriyle ve italik olarak yazdık. Sure ve ayet numaraları ile mealini dipnotta belirttik.

Mecmuada geçen bazı Arapça söz ve beyitleri de aslına uygun bir şekilde Arap harfleriyle yazdık.

Metni hazırlarken şairlerin yaşadıkları dönemin ses özelliklerini göz önünde bulundurduk. Şairi belli olmayan şiirleri diğer şiirler gibi Eski Anadolu Türkçesi dil özellikleriyle okumaya çalıştık.

Mecmuada yer alıp yayımlanmış divanlarda bulamadığımız şiirleri de dipnotlarda gösterdik.

Bazı ikili okunuşları olan kelimelerde “nice” yerine “niçe”yi, “gonçe” yerine “gonce”yi, “aşk” yerine “ışk”ı ve “ıyd” yerine “ıd”i yazmayı uygun gördük.

4. MECMUANIN İMLA ÖZELLİKLERİ

Mecmuada yer alan Türkçe fiillerin yazımında ortak bir imla kullanılmamıştır. Nitekim “et-” fiili kimi zaman *ع* harfi kullanılarak “it-“ şeklinde

yazılmış kimi zaman ise bu harf hiç yazılmamıştır. Örneğin; “*Böyle fermān etmiş ol derdi ile dermān iden*” (25, III:4) mısrasındaki “etmiş” kelimesinde **ع** harfi yazılmamıştır. Fakat aynı şiirin sekizinci bendinde yer alan “*Her birisi bir tarīki ihtiyār itmiş gider*” (25, VIII:2) mısrasındaki “itmiş” kelimesi **ع** harfi ile yazılmıştır. Benzer farklılıklar mecmuada yer alan başka şiirlerde de mevcuttur. Metni hazırlarken böyle kelimelerin mecmuadaki şekillerini yazmayı tercih ettik.

Metinde dikkatimizi çeken bir başka husus ise izafet kesrelerinin kalıp gereği uzun okunacağı durumlarda **ع** harfi ile gösterilmeleridir. Aşağıdaki beyitte “*kāmet-i yāri*” kelimesindeki izafet kesresi “*fe‘ ilātün*” tef‘ilesinde “*lā*” hecesine karşılık gelir ve vezin gereği uzun okunması gerekir. Müellif bunu sağlamak için **ع** harfini kullanmayı tercih ediyor.

Kāmet-i yāri şanup serv-i çemen

Düşüb ayağın öper berg-i semen

(Vuslatī,235:1)

Aşağıdaki bendde yer alan “*Gedā-yı şāh-ı ‘ālemdür*” tamlamasında da benzer durum söz konusudur.

Beķā yok Raḥmiyā fānī taşavvūr eyle devrānı

Gedā-yı şāh-ı ‘ālemdür anuñ kem ola ‘ irfānı

Ne söyler gūş u hūş eylegil ü dehrün süḥandānı

Ḥayālī faķr şalına çekenler cism-i ‘ üryānı

Anuñla faḥr iderler aţlas u dībāyı bilmezler

(Rahmī, 14:V)

Metinde yer alan imla hususiyetlerinden bir diğeri de bazı kelimelerde belirtme hal ekinin hemze (‘) ile gösteriliyor olmasıdır. “*Götür irgalyayı olma paçariz ey ağıyār*” (28, XVI:4) mısrasındaki “**irgalyayı**” kelimesinde belirtme hal eki hemze(‘) ile gösterilmiştir. Hayretī’ye ait olan “*Ḥayretī-i bī-çāreyi aġlatma gel şām u seher*” (77, VII:3) mısrasında da “**bī-çāreyi**” kelimesinin belirtme hal eki yine hemze ile gösterilmiştir.

5. MECMUADA YER ALAN İMLA HATALARI

Mecmuada bazı imla hataları tespit ettik. Örneğin; bazı kelimelerde “ب, پ”, “س, ش”, “ع, غ” ve “ج, ح” harfleri birbirlerinin yerine kullanılabiliyor. “*Dürdâne gibi lücce-i ‘ummāna düşersem*” (64, III:2) mısrasındaki “ş” harfi “s” şeklinde yazılmıştı. “*Ġidā kim muḳtezā-yı çeşm-i cāndur*” (121,1:3a) mısrasındaki “**çeşm-i cāndur**” kelime grubu ise mecmuada “**çesm-i cāndur**” şeklinde yazılmıştı. “*Gözlerüm yummuş idüm ‘ābir-i ‘ibretden*” (124, I:2a) mısrasındaki “**ābir-i ibretden**” kelime grubu “**āpir-i ipretden**” şeklinde yazılmıştı. “*Eyle ġarḳ olmuş idüm ḳamerümi ġafletle*” (124, I:4a) mısrasındaki “**ġafletle**” kelimesi de “**afletle**” şeklinde yazılmıştı. Ancak biz bunları ve buna benzer diğer kelimeleri aslına uygun olacak şekilde düzelttik.

Mecmuada ت ve ط harflerinin de yanlış kullanıldıkları oluyor. “*Bir ḳatāredür bu ‘ālem ḫalḳ ḳoyün olmuş durur*” (132, III:5a) mısrasındaki “**ḳatāre**” kelimesi “ت” harfiyle yazılmıştır. Ancak bu kelimenin “ط” harfi ile yazılması gerekirdi. Bu durumda “birbiri ardınca sıralanmış hayvan sürüsü, dizisi” anlamına gelen kelime, beyit içerisinde daha anlamlı olurdu.

Başka bir yazım hatası ise “*Eṭṭibbā el urub nabzuma didi*” (213, 2a) mısrasındaki “**nabz**” kelimesinde yapılmıştır. Kelimenin ط ile değil ض harfi ile yazılması gerekirdi.

Mecmuada yer alan nazım şekillerinden bazılarının isimlendirilmesinde de yanlışlıklar yapıldığı olmuştur. Örneğin, 60 numaralı şiir muhammes olması gerekirken murabba olarak isimlendirilmiş. 70, 71, 75, 76, 77, 78, 79 ve 80 numaralı şiirler murabba olması gerekirken rubai başlığı altında verilmiş. Muhammes olan 73 ve 76 numaralı şiirlere rubai ve 47. şiire de murabba denilmiştir. Rahmi’ye ait olan 98 numaralı şiir ise mecmuada terci’-i bend, divanda müseddes olarak belirtilmiştir. İsimlendirme yanlışlığı yapılan bu manzumelerin nazım şekilleri dipnotta belirtilmiştir.

Mecmuada yer alan şairlerden Usûlî'nin “*peydâ*” redifli gazeli iki farklı şair tarafından tahmis edilmiştir. Fakat tahmisi yapan şairler belirtilmemiştir.

Mecmuada yer alan şiirlerin basılmış divanlar, yayımlanmamış tezler ve diğer eserlerdeki şekilleriyle mukayese ettiğimizi belirtmiştik. Fakat bazı şairlerin divanlarına ulaşamadık. Bunlar; Gamî, Huzûrî, Hâtîfî, Âzerî, Rahîmî, Rızâyî, Fazlî, Âcizî, Câmî'î, Halilî, 'Înâyetî, Ânî, Atâ, Âdil, Nihâlî, Zihnî, Kemal Paşazâde, Hudâyî, Râhî, Penâhî, Hatemî, Remzî, Fehmî, 'Ârifî, Mukimî, Sırrî, Hasan, Kâsım, Makâlî, Vuslatî, Nişânî, Hâfız, Sinânî, Fahrî Çelebi, Resmî, Siyahî, Latifî ve Gubârî'dir.

Mecmuada yer alan şairler ve bu şairlere ait şiirler nazım şekilleriyle birlikte aşağıdaki tabloda belirtilmiştir.

Şair Adı	Şiir Adedi ve Nazım Şekli
'Âcizî	1 gazel
'Âdil	1 terci'-i bend
Âgehî	2 kaside
Ahmed Beg	2 terci'-i bend
Ahmedî	1 gazel
'Âlî (Çeşmî)	1 terci'-i bend, 1 gazel
Ânî	1 terci'-i bend
Ârifî	1 tahmis
'Aşkî	1 muhammes, 1 tesdis, 1 terci'-i bend
'Atâ	1 terci'-i bend
'Avnî	1 gazel
Âzerî	1 gazel
'Azmî	2 müseddes, 1 terci'-i bend
Bâkî	1 tahmis, 43 gazel
Beliğî	1 muhammes
Câmî'î	1 gazel
Cenânî	1 müseddes, 1 tahmis, 1 gazel
Emrî	2 gazel
Fahrî	1 terci'-i bend
Fazlî	2 muhammes, 1 müstezad
Fehmî	3 gazel
Fevrî	3 müsemmen, 1 müsebba, 1 gazel

Figānī	1 gazel
Fuzūlī	4 gazel, 1 terkīb-i bend
Gamī	1 terci ^c -i bend
Gazālī	1 terci ^c -i bend
Gıyāsī	1 muhammes
Gubārī	2 terci ^c -i bend
Günāhī	1 tahmis, 1 terci ^c -i bend, 1 kaside
Hāfız	1 gazel
Hāletī	1 murabba, 4 terci ^c -i bend, 1 müseddes, 1 muaşşer, 48 gazel
Halilī	2 gazel
Hasan	1 gazel
Hātemī	1 gazel
Hātifi	2 terci ^c -i bend
Hayālī Beg	17 gazel, 3 tahmis, 1 murabba, 1 terci ^c -i bend
Hayreti	2 tahmis, 57 gazel, 2 müstezad, 9 murabba, 2 muhammes, 7 kaside, 1 müsebba ^c , 1 müseddes, 1 terkīb-i bend
Hudāyī	1 gazel
Huzūrī	1 müseddes
‘Izārī	2 gazel
‘İnāyetī	-
İshak Çelebi	1 gazel(Tahmis edilmiş)
Kabūlī	1 tahmis, 3 gazel
Kāsım	1 gazel
Kāşif	1 muhammes
Kātibi	1 muhammes
Kemal Paşazade	1 gazel
Lāmi ^c ī	2 gazel
Latifi	3 muhammes, 1 gazel(Tahmis edilmiş)
Makālī	2 gazel
Mānī	1 terkīb-i bend
Meşammī-i Konevī	1 tahmis
Misālī	1 gazel
Muhibbī	8 gazel, 1 muhammes, 1 müseddes
Muhyī	1 tahmis
Mu ^c idī	1 gazel(Tesdis edilmiş)
Mukīmī	1 tahmis
Muti ^c ī	1 tahmis

Na ^ç imī	1 muhammes
Nālī	1 muhammes
Nātıkī	1 muhammes
Nazmī	2 gazel
Necātī	10 gazel
Nesīmī	3 gazel(Tahmis edilmiş)
Nev ^ç ī	2 gazel
Nihālī	1 gazel
Nihānī	1 gazel
Nişānī	1 gazel
Nizāmī	1 gazel(Tahmis edilmiş)
Penāhī	1 tesdis
Rāhī	1 tahmis
Rahīmī	1 müseddes, 1 terci ^ç -i bend
Rahmī	1 muhammes, 1 tahmis, 2 terci ^ç -i bend, 1 gazel
Remzī	1 gazel
Resmī	1 terci ^ç -i bend
Revānī	1 gazel
Rızāyī	1 tahmis, 1 gazel
Riyāzī	1 müstezad
Sā ^ç ī	1 müseddes
Sādık	2 gazel
Selīmī	2 gazel
Sırrī	2 gazel
Sinānī	1 gazel
Siyāhī	1 tahmis
Sürūrī	3 gazel
Şāhī	1 gazel
Şerifī	1 tahmis
Tiğī	1 müseddes
‘Ubeydī	2 tahmis, 1 şarkı
‘Ulvi	1 terci ^ç -i bend, 6 gazel
Usūlī	2 tahmis, 1 muhammes
Ümidī	1 gazel
Vahdetī	3 tahmis, 2 müsebba ^ç , 1 gazel
Vuslatī	1 terci ^ç -i bend, 57 gazel
Yahyā	2 gazel, 1 müseddes, 4 terkīb-i bend
Za ^ç fī	2 terci ^ç -i bend, 1 muhammes, 1 tahmis
Za ^ç ifī	-

Zâtî	3 gazel
Zihnî	1 gazel

Tablodan da anlaşıldığı üzere mecmuada şiirine en fazla yer verilen şair 82 şiirle Hayretî'dir. Hâletî 55 şiirle onu takip eder. Üçüncü sırada ise 44 şiirle Bâkî yer alır.

Mecmuada bulunan nazım şekillerine baktığımızda en fazla yer verilen nazım şeklinin gazel olduğunu görüyoruz. Sonrasında terci'-i bend ile tahmis onu takip ediyor. Mecmuada kullanılan nazım şekilleri ve adetlerini aşağıdaki tabloda gösterdik.

NAZIM ŞEKLİ	ADEDİ
Terkîb-i Bend	7
Terci'-i Bend	29
Gazel	308
Kaside	10
Murabba	11
Muhammes	19
Tahmis	26
Müseddes	10
Tesdis	3
Müsebba	4
Müsemmen	3
Muaşşer	1
Müstezad	3
Şarkı	1

Mecmuada yer alan aruz kalıpları ve sayıları da aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Kullanılan Vezin	Adedi
Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün	57
Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün	176
Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün	55
Mef' ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülün	32
Mef' ülü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün	56
Mef' ülü Mefā' ilün Mef' ülü Mefā' ilün	8
Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün	4
Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün	35
Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün	4
Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün	27
Mef' ülü Fā' ilātün Mef' ülü Fā' ilātün	2
Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün	20
Müstef' ilün Müstef' ilün Müstef' ilün Müstef' ilün	1

İKİNCİ BÖLÜM

MECMUADA YER ALAN ŞAİRLER

1. MECMUADA YER ALAN ŞAİRLERİN BİYOGRAFİLERİ

ÂCİZÎ: Aslen İşkodra'lı olan 'Acizî, İstanbul'da Ulüm-ı Resmiye'yi bitirdikten sonra tasavvufa yönelerek Prizren'de ikamet etti. 1737 yılında vefat etmiştir. Büyük çoğunluğu Türkçe olmakla birlikte Arapça ve Farsça şiirler de içeren basılmamış divanı ile birlikte ahlak ve tasavvuftan bahseden manzum bir eseri vardır (Tahir, 2000:124).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

ÂDİL: Fatih'le II. Bayezid devirlerinde Karaman'da Mevlevî şeyhi idi. Onun şeyhliği sırasında Karaman Osmanlı ülkesine katıldı. Konya'da öldü (İpekten vd., 1988:10).

Çalışmamızda şaire ait 1 terci' -i bend bulunmaktadır.

ÂGEHÎ: Vardar Yenicesi'nde doğdu. Asıl adı Mansur'dur. Hoca kayını Mehmed Efendi'den mülazım oldu. Müderrislik ve kadılık yapmıştır. Gemicilikle ilgili yazdığı kasidesi ile pek çok şairin dikkatini çekmiştir. Şiirlerinde lirik ve rindane bir söylem vardır. 1577'de vefat etmiştir (İpekten vd., 1988:13).

Çalışmamızda şaire ait, biri tahmis edilmiş 2 kaside yer almaktadır.

AHMED BEG: Dukakin oğullarına mensup olan Ahmed Beg bu dönem şairlerindedir. Kanuni döneminin büyük zeamet sahibi beylerinden biriydi. Ancak dünyanın fani ve boş olduğunu anlayıp halkla sohbetten uzak durdu. Beylere hizmet etmekten ar edip yalnızlığı seçerek inzivaya çekildi. Makam, mevki, ulufe ve tımandan vazgeçerek tevekkülü seçti. Fakirlik ve dünyanın geçiciliğini konu alan şiirleri vardır (İsen, 1999:95).

Çalışmamızda şaire ait 3 terci' -i bend yer almaktadır.

AHMEDÎ: Asıl adı Tâceddin İbrahim b. Hızır olan Ahmedî, Latîfî'ye göre Sivaslı, Taşköprülüzâde'ye göre ise Germiyanlıdır. Mîr Süleyman Şâh'ın emrinde yer alan şairlerden olup döneminin bilgili kişilerindendi. Nizâmî'nin *Penc-Genc*'inden *İskender-nâme* adlı kitabı Sultan Mir Süleyman adına Türkçeye çevirmiştir. Bu kitapta, bätni ilimlerden âfâki ve enfüsî teşbih ve temsiller ile geometri, astronomi, yıldızlar ilmi ve hikmetten çok mana ve marifeti bir araya getirip kullanmıştır. Latîfî'ye göre, Ahmedî'nin şiirinde pek fazla zerafet, söz ve ifadelerinde ise neredeyse hiç güzellik yoktur (İsen, 1999:101). Daha çok mesnevileriyle tanınan Ahmedî'nin üslubu, yakın arkadaşı olan ve dönemin bir başka önemli şairi olan Şeyhî'nin üslubuna yakındır. *İskender-nâme*'nin haricinde "*Cemşid*

ü Hurşîd", "Tervihü'l-ervâh" ve "Divan"ı ile "Kanun" tercemesi ve "Şifâ" tercemesi vardır (İpekten vd., 1988:21).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

ÂLÎ: Gelibolu'da doğdu. Asıl adı Mustafa'dır. Doğum yeri ve mahlasıyla birlikte anılarak Gelibolulu Mustafa 'Âlî adıyla tanındı. Çeşmî mahlasını da kullanmış olup mecmuamızda her iki mahlasla da şiirleri bulunmaktadır. Öğrenimini tamamladıktan sonra Kütahya ve Şam'da divan katipliği yaptı. Ve daha bir çok görev ve şehirde bulundu. 1600 yılında Cidde'de vefat etti. "Mihr ü Mâh", "Tuhfetü'l-Uşşâk", "Mihr ü Vefâ", "Ravzatu'l-Letayif", "Türkçe Divan", "Farsça Divan", "Zübdetü't-Tevarih", "Nadirü'l-Muharib", "Enisü'l-Kulüb", "Sad Kıssa", "Sad Hissé", "Hümayun-nâmé", "Râhatü'n-nüfûs", "Heft-Meclis", "Tuhfetü's-Suleha" ve "Kühnü'l-Ahbar" başlıca eserlerindedir (İsen, 1994:7-18).

Çalışmamızda şaire ait 1 terci' -i bend ve 1 gazel yer almaktadır.

ÂNÎ: Bursalı olan Ânî'nin asıl adı Mehmed'dir. Zeyrek-zâde Rukneddin Efendi'nin yeğenidir. Kadılık ve valilik görevinde bulundu. Lirik ve güzel şiirleri vardır. 1569'da vefat etmiştir (İpekten vd., 1988:33).

Çalışmamızda şaire ait 1 terci' -i bend yer almaktadır.

ÂRİFÎ: İstanbullu olan Ârifî'nin asıl adı Hüseyin Çelebi'dir. Önceleri Divan-ı Hümayun katibi ise de sonradan bu görevini bırakıp tasavvufa yönelmiş ve Mısır'da İbrahim Gülşeni dergahına bağlanmıştır. Tasavvufa dair yazdığı terci-i bentleri ve tarihleriyle tanındı. 1552'de vefat etmiştir (İpekten vd., 1988:41).

Çalışmamızda şairin Ahmed Paşa'nın gazeline yazdığı 1 tahmis yer almaktadır.

AŞKÎ: İstanbul Yenihisar'dandır. Asıl adı İlyas'tır. Yeniçeri iken Alman seferinde öldü diye dirliği kesildi. Bunun üzerine Müeyyed-zade Şeyh Hacı Çelebi'ye intisap ederek Bayramiyye tarikatına girdi. Defterdar Ebulfazl Çelebi sayesinde katip oldu. Emekli olup Üskadar'a yerleşti. 1576 yılında Yenihisar'da öldü (İpekten vd., 1988:48).

Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes, Fevrî'nin gazeline yazılan 1 müseddes ve 1 terci' -i bend yer almaktadır.

ATÂ: Üsküp'te doğmuştur. Ahmed Yesevi neslindedir ve ataları İran'dan gelmişlerdir. Öğrenimini yarıda bırakarak Nakşibendi tarikatına girdi ve inzivaya çekildi. Üsküp'te vefat etti. Katibi'ye ait olan *Tecnisât-ı Kâtibî*'ye benzer bir *Tecnisat* 1 ve *Tuhfetü'l-Uşşâk* adlı bir eseri vardır (İpekten vd., 1988:50).

Çalışmamızda şaire ait 1 terci' -i bend yer almaktadır.

AVNÎ: Fatih Sultan Mehmed'in mahlasıdır. 1451 yılında tahta geçti. İlim ehline hiçbir padişahın etmediği kadar iltifat etmişti. Latifi'ye göre; dönemi, bilgin

ve fakihler devri, hünerriler ve fasiherler çağı olarak anlatılır. Şairlere çok önem verdiği için ülkesine Arap ve Acem'den bir çok şair ve bilgin gelmiştir. Şiirlerinde atasözü ve deyimleri sıkça kullanmıştır. 1481 yılında dar-ı bekaya irtihal etmiştir (İpekten vd., 1988:54).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

ÂZERÎ: Asıl adı İbrahim'dir. Bursalıdır. Öğrenimini yarıda bırakarak derviş oldu. Diyar diyar gezmeye başladı. Konya'da iken elinden tutup bu yaşayıştan vazgeçirdiler. Öğrenimini tamamlayıp kadı oldu. "*Nakş-ı Hayal*" isminde bir kitabı vardır. 1585'te vefat etmiştir (İpekten vd., 1988:58).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

AZMÎ: Asıl adı Pir Mehmed'dir. İstanbul'da doğdu. Defterdar namıyla tanındı. Kınalızâde Ali Efendi'den mülazım oldu. Semaniye ve Süleymaniye'de müderrislik yaptı. Eğri fatihi Sultan Mehmed'e şehzadeliği sırasında hoca tayin edildi. Üç dilde de nazım ve nesir yazabiliyordu. Hüseyin Vaiz'den ahlakla ilgili bir kitap çevirdi. 1582 yılında vefat etti (İpekten vd., 1988:61).

Çalışmamızda şaire ait 2 müseddes ve 1 terci' -i bend bulunmaktadır.

BÂKÎ: İstanbul doğumlu olan şairin asıl adı Mahmut Abdülbaki'dir. Silivri, Murat Paşa ve Sultan Selim medreselerinde müderrislik ve Mekke'de kadılık yaptı. Anadolu ve Rumeli kazaskeri oldu. Özellikle Kanuni'den çok yardım gördü. Döneminde Sultanü'ş-şuara unvanını aldı. Türk edebiyatının en büyük ve en önemli divan şairleri arasında yer alır. Şiirleri çok güzeldir. Divanı vardır. 1600 yılında vefat etmiştir (İpekten vd., 1988:66).

Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis ve 43 gazel yer almaktadır.

BELİĞÎ: İstanbul'da doğdu. Kuloğullarındandır. Yeniçeri oldu. Sarhoş Bali Efendi'ye bağlanıp tasavvufa yöneldi. Güzel şiirleri vardır. Kahve hakkında yazdığı gazelle yazıldı (İpekten vd., 1988:74).

Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes bulunmaktadır.

CÂMÎ'Î: Manisalı olan Câmî'î Kanuni dönemi şairlerindedir. Hat sanatı ve resim konusunda oldukça yetenekliydi. Lirik gazelleri ve "Vâmık u Azrâ" adında bir mesnevisi vardır (İpekten vd., 1988:83).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

CENÂNÎ: Bursa doğumlu olan şairin asıl adı Mustafa'dır. Mehmed Efendi'nin oğludur. Daha öğrenciliği sırasında şiirleri ve sohbetinin güzelliği ile dikkati çekti. Muallim-zâde'den mülazım oldu. Çeşitli vazifelerde bulundu. Son görevi olan İvaz Paşa medresesinin müderrisliğini ifa ederken 1596 yılında vefat etti. Hoş sohbetli olduğu söylenen şair, üç dilde eser verebilecek kadar da marifetliydi.

Şairin başlıca eserleri, “*Divan*”, “*Riyāzū’l-Cinān*”, “*Cilā’ul-kulūb*” ve “*Bedāyiū’l-Āsār*” dır (İpekten vd., 1988:88).

Çalışmamızda şaire ait 1 müseddes, 1 tahmis ve 1 gazel bulunmaktadır.

ÇEŞMÎ: (Bkz. ‘Ālî)

EMRÎ: Edirnelidir. Asıl adı Emrullah’tır. Muhasebe, katiplik ve tevliyet hizmetlerinde çalıştı. Muamma ve tarih düşürme alanının gerçek ustalarından birisidir. Tezkireler şiirlerini aşikane olmaktan uzak muhayyel olarak tanımlarlar.Ölüm tarihi kesin olmamakla birlikte kaynaklarda 1574-76 yılları arasında zikredilmektedir (İpekten vd., 1988:113).

Çalışmamızda şaire ait 2 gazel yer almaktadır.

FAHRÎ: Trabzon’da doğan Fahrî Bursa kadısı Ece-zade Mehmet Çelebi’nin oğludur. Döneminin tanınmış şairlerinden olmakla birlikte “çok kabiliyetli, marifet ehli, faziletli, tabiatının neticeleri latif, zihninin varidatı yüksek, her bakımdan örnek gösterilen, konuşması güzel, fazilet sahipleri arasında mümtaz” bir şahsiyetti (İsen, 1998:104). 1538 yılında Sahn müderrisi iken vefat etti.

Çalışmamızda şaire ait 1 terci‘ -i bend bulunmaktadır.

FAZLÎ: Asıl adı Ebulfazl Çelebi’dir. “*Tevārih-i Āl-i Osman*” kitabının yazarı Şeyh İdris’in oğludur. Yavuz Sultan Selim’in defterdarlığını yapmıştır. Üç dilde de şiirleri bulunan Fazlî, inşa da oldukça başarılıdır. 1574-75 yılında Hacca giderken vefat etti (İpekten vd., 1988:131).

Çalışmamızda şaire ait 2 muhammes ve 1 müstezat bulunmaktadır.

FEHMÎ: Kınalı-zāde’nin büyük oğlu olup, asıl adı Mehmet’tir. Babasının Şam kadılığı sırasında bu şehirde doğdu. İyi bir öğrenim gördü. Çivi-zāde’den mülazım olduktan sonra müderris oldu. İstanbul’da 1596 yılında öldü.

Kaynaklar kendisini döneminin tanınmış bilginlerinden birisi olarak tanımlarlar. Şiiri ve muammasıyla dikkat çekti (İpekten vd., 1988:135).

Çalışmamızda şaire ait 3 gazel yer almaktadır.

FEVRÎ: Asıl adı Ahmed olan Fevri Hırvat asıllı bir Hristiyan iken “*çocukluğunda Şeyhi Ekber Muhiddini Arabi’nin manevi işareti ile Müslüman olmuştur.*” (Tarlan, 1948:55) Nakkaş Ali Bey’in köleliğini yaptı. Sonra azat edilerek efendisinin de teşvikiyle ilim tahsiline başladı. Rumeli kazaskeri Bostan Efendi’den mülazım olduktan sonra müderrislik, müftülük ve kadılık görevlerinde bulundu. Fevri’nin yakın arkadaşı olan Aşık Çelebi, “*onun kolay ve sür’atle şiir söyleyebildiğini ve kabiliyetinin mahlasına uygun olduğunu*” söyler (Tarlan, 1948:57). Kaynaklar Fevri’yi döneminin önde gelen şairlerinden biri olarak

zikrederler. Kaside ve mesel söylemesiyle dikkati çekmiştir. Özellikle tahmis ve tesdisin ilk ciddi temsilcisi olarak anılır (İpekten vd., 1988:143). Çalışmamızda şaire ait 3 müsemmen, 1 müsebba ve biri tahmis edilmiş 2 gazel yer almaktadır.

FIGÂNÎ: Karaman'lıdır. Sultan Bayezid'in şehzadelerinden Sultan Abdullah'a divan katibi oldu. Latifi asılarak öldürüldüğünü söyler. "Divan" ı ve "İskender-name" adlı eserş vardır (İpekten vd., 1988:150). Çalışmamızda 1 gazeli yer almaktadır.

FUZÛLÎ: Bağdat'ta doğan Fuzûlî, şairlerin üstadıdır. Nevaî tarzında bedî bir üslubu vardır. Tarzında tektir. Şiirleri sağlam, nazik ve renklidir. Türk diliyle yazılmış hamsesi vardır. Özellikle "*Leylâ vü Mecnûn*" adlı mesnevisi çok tanınmıştır. Başlıca eserleri "*Hadikatü's-Suedâ*", "*Rind ü Zahid*", "*Beng ü Badé*", "*Sıhhat u Maraz*" ile Türkçe, Arapça ve Farsça divanlardır. 1556 yılında vefat etmiştir (İpekten vd., 1988:153). Çalışmamızda şairin biri tahmis edilmiş 5 gazeli ile terkîb-i bend nazım şekliyle yazılmış bir mersiyesi yer almaktadır.

GAMMÎ: Muhyî Fenârî'nin kardeşi Mehmet Şah Çelebi'nin mahlasıdır. Öğrenimini tamamladıktan sonra bir süre Buhara ve Semerkant'ta kaldı. Sultan Bayezid döneminde geri gelerek müderrislik, kadılık ve kazaskerlik görevlerinde bulundu. Bilginliği yanında şairliği ile de tanındı (İpekten vd., 1988:156). Ölüm tarihi kaynaklarda 1523 olarak geçer. Çalışmamızda şaire ait 1 terci' -i bend bulunmaktadır.

GAZÂLÎ: Bursa'da doğdu. Asıl adı Mehmet'tir. Delibirader sanıyla tanındı. Öğrenim gördükren sonra Manisa'da Sultan Korkud'un hizmetinde bulundu. Birlikte Mısır'a gitti. Yavuz Sultan Selim, Şehzade Korkut'u öldürtünce Gazalî, Bursa'da Geyikli Baba tekkesine yerleşti. Burada şeyhlik yaptı. Müderrislik görevinde bulundu. Mekke'ye gitti ve 1535 yılında burada öldü. Gazelleri, hicivleri, kıt'aları ve tarihleri ünlüdür. (İpekten vd., 1988:159-160) Çalışmamızda şaire ait 1 terci-i bend yer almaktadır.

GIYÂSÎ: İstanbul'da doğdu. Öğrenimini tamamladıktan sonra İran ve Çağatay şairlerini inceledi. Geçimini sahaflıkla kazandı. Gazelleri, atasözü ve deyimlerle örülü, aynı zamanda muhayyeldi (İpekten vd., 1988:161-162). Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes yer almaktadır.

GUBÂRÎ: Asıl adı Abdurrahman'dır. Doğum yeri kesin olmamakla birlikte kaynaklarda Akşehir, Larende ve Hamid olarak geçer. Kınalı-zadelere bağlanarak Ali Çelebi'den mülazım oldu. Müderrislik yaptı. Mekke'ye gidip orada bir süre mücavir olara kaldıktan sonra Şehzade Bayezid'in oğlu Orhan'a hoca oldu. Şehzadeler

olayından sonra hapsedildi. Başılanarak kadı tayin edildi. Ölüm tarihi Aşık Çelebi'de 1566-67, Riyāzī ve Faizī'de 1574-75 olarak geçer (İpekten vd., 1988:162). Çalışmamızda şaire ait 2 terci' -i bend yer almaktadır.

GÜNÂHÎ: Asıl adı Seyyit Abdurrahman'dır. Mevlevi dergahında Kudümzen başı oldu. Musikide döneminin büyük üstadı olup Nâyî Osman Dede'nin Hicaz ayin-i şerifi yerine aynı güzellikte bir başka bestesi vardır. (İpekten vd., 1988:165). Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis, 1 terci' -i bend ve 1 kaside bulunmaktadır.

HÂFİZ: Serez doğumludur. İlimle uğraşır. Zahir ilimlerle çalışırken vazgeçip şiire heves etti. Hoş tabiatlı, şiirleri aşıkane, matla'ları mestane kimsedir (İsen, 1998:104).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

HÂLETÎ: Asıl adı Abdullah'tır. Kâdirî Efendi'den mülazım olduktan sonra kadılık mesleğine girdi. Şiirlerinin az ama öz olduğu söylenir. Sanatlı sözleri ve muhayyel beyitleri vardır (İsen, 1999:202). Hâyālî: "Eğer şiirle biraz uğraşsa, benim gibi nice şairi mat ederdi." demiştir (İpekten vd., 1988:173). Ölüm tarihi 1566'dır. Çalışmamızda şaire ait 1 murabba, 4 terci' -i bend, 1 müseddes, 1 muaşşer ve 48 gazel yer almaktadır.

HALİLÎ: Diyarbakır doğumludur. İznik'te yaşamıştır. Kendisi Fatih Sultan Mehmed döneminde yaşamıştır. Bir güzele aşık olduktan sonra "*sevdaya düşüp şaşkına ve çılgına dönerek halini ve içindeki derdi bir destan haline getirdi*" ve Firak-nâme isimli eserini yazdı (İsen, 1999:203).

Çalışmamızda şaire ait 2 gazel bulunmaktadır.

HASAN: Karaferye'de doğdu. Derviş meşrep biri olduğundan öğrenimini yarıda bırakıp tasavvufa yöneldi. II. Bayezid devri ortalarında bilinmeyen bir kişi tarafından öldürüldü. Latifî, şiir tarzının güzel olduğunu söyler (İpekten vd., 1988:185).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

HÂTEMÎ: Amasya'da doğdu. Asıl adı Abdurrahman'dır. Müeyyet-zâde sanıyla tanındı. Sultan Bayezid Amasya'da şehzade iken meclislerine girmiş ve musahibi olmuştur. Şiraz'da Molla Celal'e hizmet etti. Öğrenimini tamamlayıp Sultan Bayezid'in saltanatında İstanbul'a döndü. Müderrislik, kadılık ve kazaskerlik görevlerinde bulundu. Necâti divanını ona ithaf etmiştir. Üç dilde güzel şiirleri vardır. Türkçe şiirleri diğerlerine göre daha fazla olup güzel kıta ve gazelleri vardır (İpekten vd., 1988:193).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

HÂTİFÎ: Ankara’da doğdu. Asıl adı Abdurrahman’dır. Öğrenimini tamamladıktan sonra kadı oldu. Üç dilde şiiri ve musiki ilminde mahareti vardır (İpekten vd., 1988:194).

Çalışmamızda şaire ait 2 terci‘ -i bend bulunmaktadır.

HAYÂLÎ BEY: Asıl adı Mahmud olan Hayali Bey, Bekar Memi diye anılmıştır. Vardar Yenicesi’nde doğmuştur. Bir ara buraya gelen Baba Ali Mest adlı bir kalenderî dedesiyle dervişlerine katılarak, İstanbul’a gelmiştir. İstanbul kadısı Sarı Gürz’ün korumasında öğrenim gören Hayali, defterdar İskender Çelebi, sadrazam İbrahim Paşa ve Kanuni’nin himayesini kazandı. Devlet büyüklerinin takdir, yardım ve ihsanlarıyla meslek ve edebi hayatında hızla ilerledi. Bağdat seferi dönüşü İbrahim Paşa ve Rüstem Paşa’nın öldürülmesiyle talihi birden bire ters dönen şair zamanla Kanuni’nin ilgi ve yardımlarını da kaybetmeye başladı. Çabuk ilerleyişinin, şiirdeki ününü çekemeyen düşmanlarının da tesiriyle rahatı kaçan Hayali Bey, Rumeli’de bir sancak beyi isteyerek İstanbul’dan ayrılmış ve ömrünün son yirmi yılını saraydan uzakta geçirmiştir. 1556 yılında Edirne’de vefat etti. Şiirlerinde parlak, ince hayaller, yeni buluşlar, renkli tasvirler, akıcı bir söyleyiş vardır. En büyük özelliği de rind edası ve dünyaya kalenderce bakışıdır (İpekten vd., 1986:378).

Çalışmamızda şairin ikisi tahmis edilen 19 gazeli, 3 tahmisi, 1 murabba‘ı ve 1 terci‘ -i bendi yer almaktadır.

HAYRETÎ: Vardar Yenicesi’nde doğdu. Tanınmış Mevlevî Şeyhi Yusuf-ı Sîne-çâk’ın kardeşidir. Kasideleri ile vezir İbrahim Paşa’nın dikkatini çekti ve Paşa ona ihsanda bulunmak istedi. Ancak hemşehrisi Hayâlî tarafından tokgözlü ve kimseye baş eğmeyen birisi olarak tanımlanınca kendisine küçük bir tımar verdi. Bunun üzerine Hayretî “Dil-i bîmâr bu denli merhemle tîmâr olmaz” diyerek İstanbul’dan ayrıldı. Ömrünün sonunda kör oldu. Vardar’da öldü. Açık, sade ve lirik şiirleriyle divan edebiyatının önde gelen isimlerindedir (İpekten vd., 1988:200).

Çalışmamızda şairin 2 tahmisi, biri tahmis edilen 58 gazeli, 2 müstezâtı, 9 murabba‘ı, 2 muhammesi, 7 kasidesi, 1 müsebba‘ı, 1 müseddesi ve terkib-i bend nazım şekliyle yazılmış 1 mersiyesi yer almaktadır. Mecmuada en çok Hayretî’nin şiirlerine yer verilmiştir.

HUDÂYÎ: İstanbul’da doğdu. Asıl adı Riyâzî’ye göre Mustafa, Aşık Çelebi’ye göre Mehmet olup, Okçu-zade diye tanındı. Yayabaşı, Budin’e Yeniçeri katibi oldu. Daha sonra zeamet verildi. Gazel, mesnevi, muamma ve lügaz söylemede mahir, özgün şiire yeteneği olan biriydi (İpekten vd., 1988:213).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

HUZÛRÎ: Gelibolu’da doğdu. Yavuz Sultan Selim dönemi şairlerindedir. Tasavvufa yönelik uzlete çekilmiş birisidir. Şiirleri mutasavvıfanedir (İpekten vd., 1988:218).

Çalışmamızda şairin 1 müseddesi bulunmaktadır.

İZÂRÎ: Edirne’de doğdu. Asıl adı Pir Mehmet’tir. Bir süre Mekke kadısı Abdalbaki Efendi’nin yanında öğrenim gördükten sonra Anadolu Kazaskeri Hasan Efendi’den mülazım oldu. Müderrislik yaptı. Hoş-sohbet birisi olduğundan devrin ileri gelenlerinin dostuydu. Muhazarat ve tarih düşürmede mahir biriydi. 1588 yılında öldü (İpekten vd., 1988:223).

Çalışmamızda şaire ait 2 gazel yer almaktadır.

İNÂYETÎ: Asıl adı İnayetullah olup, İsparta-zade Kâdirî Çelebi’nin oğludur. Kaynaklarda mahlası ‘İnâyet olarak geçmektedir. Öğrenimini tamamladıktan sonra kadı oldu. Cezayir’de kadılık yaptı. Bir ara düşman eline esir düştüyse de kurtulup kadılığa devam etti ve burada öldü. Ölüm tarihi 1564’tür. Farsça ve Türkçe şiirleri vardır (İpekten vd., 1988:229).

Çalışmamızda şairin adı verilmiş ancak kendisine ait herhangi bir şiir yazılmamıştır.

İSHAK ÇELEBÎ: Üsküplüdür. Öğrenimini tamamlayıp Kara Balı’dan mülazım, müderris ve kadı oldu. Bir ara Yavuz Sultan Selim’in musahibi olduysa da yolda öldü. Ölümü Riyâzî ve Fâ‘izî’de 944(1537) Hasan Çelebi’de 948/1541-42 olarak verilir. Devrinin büyük bilginlerinden ve dikkate değer gazel şairlerindedir. “*Divan*”ı ve “*Selîm-nâme*”si vardır (İpekten vd., 1988:230).

Çalışmamızda şaire ait, tahmis edilmiş 1 gazeli bulunmaktadır.

KABÛLÎ: Kütahya Gediz’de doğdu. Asıl adı İbrahim’dır. Bazı kaynaklarda Ahmet olarak da geçer. Öğrenim görüp Nâzır-zâde Efendi’den mülazım ve kadı oldu. Mısır’dan gelirken boğularak öldü. Şiir ve inşasıyla tanındı. 1591 yılında vefat etti. Divanı vardır (İpekten vd., 1988:237).

Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis, 3 de gazel bulunmaktadır.

KÂSİM: Konya’da doğdu. Mevlevi olup Çelebi Arif-i Sâni tarafından yetiştirildi. Mesnevihan oldu. 1640-41 yılında vefat etti.

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

KÂŞİF: Üsküdar’da doğdu. Asıl adı Ali’dır. Kasım İsmail Efendi’den mülazım ve kadı oldu (İpekten vd., 1988:245).

Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes bulunmaktadır.

KÂTİBÎ: Galatalıdır. Burada uzun süre azaplar katipliği yaptığı için Kâtibi mahlasını kullandı. Seydi Ali Çelebi sanıyla tanındı (İsen, 1999:259). Diyarbakır’da

Timar defterdarı, İstanbul'da reis oldu. Piri Reis'in yerine Hind denizine kaptan tayin edildi. Çok değişik yerler gezip gördü ve başından geçenleri yazıp Kanuni'ye sundu. Bunun üzerine emekli edildi, çok geçmeden de 1563 yılında öldü. “*Mir'at-i Memâlik*” adlı eseri vardır (İpekten vd., 1988:246).

Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes bulunmaktadır.

KEMAL PAŞAZÂDE: Edirne'de doğdu. Bazı kaynaklar doğum yerini Tokat veya Manisa olarak da gösterir. Asıl adı Ahmed Şemseddin'dir. Dedesi Kemal Paşa'dan dolayı Kemal Paşazâde veya İbn Kemal ünvanıyla tanınır. İlk olarak babasının gözetiminde iyi bir öğrenim gördü. Buna rağmen aile geleneğine uyarak askeri sınıfa girdi. Daha sonra, ilim adamlarının, askerlerden itibarlı olduğunu görünce, askerlikten ayrılıp ilmiye sınıfına geçti. Devrin tanınmış bilginlerinden icazet alarak tahsilini bitirdi. Çeşitli medreselerde müderrislik yaptı. Ardından kadılık, kazaskerlik ve şeyhülislamlık görevlerinde bulundu. Seçkin bir ilim ve devlet adamıdır. Fıkıh, tefsir, hadis gibi şer'i ilimlerden başka tarih, edebiyat ve dil ile de uğraşmıştır. Şer'i meseleleri çözmekte gösterdiği maharetinden dolayı “Müfti-s-Sakaleyn” (İnsan ve Cin'in müftüsü) diye de anılır. 1534'te İstanbul'da öldü. Başlıca eserleri şunlardır: “*Hakayıku'l-Lugat*”, “*Dakaayıku'l-Hakayık*”, “*Galatâtü'l-Avâm*”, “*Nigâristân*”, “*Divan*”, “*Yûsuf u Züleyhâ*”, “*Tevârih-i Âl-i Osmân*” (İpekten vd., 1986:264).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

LÂMÎ'Î: Bursa doğumlu şairin adlı adı Mahmud'dur. Molla Câmi'nin eserlerini Türkçe'ye çevirdiği için Câmi-i Rûm sanıyla tanındı. Nakşibend tarikatına mensuptu. Ahaveyn ve Fenarî-zâde'den ders, Emir Buharî Efendi'den el aldı. Bursa'da şeyh oldu ve burada 1532 yılında vefat etti.

Sultan Süleyman'ın emriyle Unsurî'nin “*Vamık u Azra*”sını çevirdi ve “*Gül*” redifli kaside ile birlikte sundu. Daha sonra yine padişahın isteğiyle Fahr-ı Cürcanî'nin “*Veyse ve Râmin*” adlı eserini de çevirdi. Az sayıda gazeli ve kasidesi vardır. Gazelde ustadır. Başlıca eserleri şunlardır: “*Şerefü'l-İnsan*”, “*Guy ve Çevgan*”, “*Absal ve Salaman*”, “*Hüsn ü Dil*”, “*İbret-nüma*”, “*Ferhad-name*”, “*Lugat-ı Farisiyye*”, “*Heft-peyker*”, “*Menkabet-i Üveysü'l-Karani*”, “*Tercüme-i Nagama*”, “*Tercüme-i Şevahidü'n-nübüvve*”, “*Şerh-i Dibace-i Gülistan*”, “*Şerh-i Muamma-i Esmâ-i Hüsnâ*”, “*Bahar ve Hazan*”, “*Münşeât*”, “*Mecma'ül-Letâif*”, “*Şem ü Pervane*”, “*Cabirname*”, “*Şehrengiz-i Bursa*”, “*Maktel-i Hüseyin*”, “*Münazara-i Nefs ü Ruh*”, “*Yusuf u Züleyhâ*”, “*Nefahatü'l-üns*” ve “*Divan*” (İpekten vd., 1988:260).

Çalışmamızda şaire ait 2 gazel bulunmaktadır.

LATİFÎ: Kastamonu'da doğdu. Asıl adı Abdüllatif'dir. Öğrenim gördükten sonra katip ve mahasip oldu. Bazı imaretlerde görev yaptı. III. Murat devri başlarında Mısır'da öldü. Anadolu sahasının ikinci örneği olan şairler tezkiresini yazdı. Bu eser aynı zamanda türünün en başarılı örneklerinden biridir. Ayrıca “*Enisü'l-Füseha*”,

“*Fusulü’l-Erbaa*”, “*Risale-i Evsaf-ı İstanbul*” adlı eserleriyle “*Divan*” ı vardır (İpekten vd., 1988:261).

Çalışmamızda şaire ait 3 muhammes ve 1 tahmis edilmiş gazel yer almaktadır.

MAKÂLÎ: Asıl adı Mehmet Çelebi’dir. Hamamcı-zade sanıyla tanındı. Öğrenim görüp Arap-zâde’den mülazım oldu. Kadılık yaptı. Kanuni ve III. Selim dönemi şairlerindendi. Üsküdar’da 1584 yılında öldü. Renkli latifeleri vardır. Şiirleri muhayyel ve atasözü karakteri taşır (İpekten vd., 1988:274).

Çalışmamızda şaire ait 2 gazel bulunmaktadır.

MÂNÎ: Asıl adı Mehmet’tir. Babası Çalık ali sanıyla tanındı. Malûl-zâde’den mülazım ve müderris oldu. 1599 yılında öldü. Güzel şiirleri vardır (İpekten vd., 1988:276).

Çalışmamızda şaire ait 1 tane terkib-i bend nazım şekli ile yazılmış mersiye bulunmaktadır.

MEŞAMMÎ-İ KONEVÎ: Konyalı olan şair Rüstem Paşa’nın kethüdası Mustafa Çelebi’nin oğludur. II. Selim’in musahibi Durak Çelebi’ye bağlanıp bu yolla zeamet aldı. Genç yaşta 1585 yılında öldü. Tasavvufa meyilliydi. Az ve öz şiir söylerdi (İpekten vd., 1988:286).

Çalışmamızda şaire ait Hayalî’nin gazeline yaptığı 1 tahmis ile tahmis edilen 1 gazeli bulunmaktadır.

MİSÂLÎ: Edirne’de doğdu. Adıl adı Hasan Çelebi’dir. Geçimini esnaflıkla sağladı. Bu arada devrindeki bilginlerle düşüp kalktı. 1607 yılında İstanbul’da öldü. Şiirleri döneminde oldukça tanınmıştır. Muammaları da güzeldir (İpekten vd., 1988:293).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel bulunmaktadır.

MUHİBBÎ: Kanuni Sultan Süleyman’ın şiirlerinde kullandığı mahlasıdır. I. Selim’in oğludur. 1518 yılında tahta çıkarak 10. Osmanlı padişahı oldu. 48 yıl padişahlık yaptı. 1566 yılında 74 yaşında öldü. Döneminde şairlere çok rağbet etti. Her şaire mertebesine göre görev verirdi. En tanınmış Osmanlı padişahıdır. Türkçe ve Farsça şiirler söyledi. Türkçe Divanı vardır (İpekten vd., 1988:295).

Çalışmamızda şaire ait ikisi tahmis edilen 10 gazel, 1 muhammes ve 1 müseddes yer almaktadır.

MUHYÎ: Rumeli’de doğdu. Molla Fenari’nin ailesindedir. Şah Çelebi’nin küçük kardeşi, Ali Çelebi’nin oğludur. Öğrenim gördükten sonra müderrislik ve Kanuni döneminde kazaskerlik yaptı. Şeyhülislam oldu. Şiir inşa ve muammanda ustaydı. Cami ve Selman’a nazireler dedi. Mürettep ve mükemmel bir divanı vardır (İpekten vd., 1988:299).

Çalışmamızda şairin 1 tahmisi bulunmaktadır.

MU'İDÎ: Rumeli'nde Üsküp'te doğdu. Öğrenim gördü. Kazasker Mirim Çelebi'den mülazım oldu. Mısır'a beytülmal katibi oldu ve orada öldü. Latifi'ye göre Müftü ali Çelebi'nin muidi olduğu için, Aşık Çelebi'ye göre ise babası muid olduğu için bu mahlası almıştır. Hasan Çelebi ise babasının Muid-zade diye tanındığını belirtir. Kendisinin Sultan Bayezid döneminde yaşamış müderrislerden biri olduğunu nakleder.

Türkçe hamsesi olduğu söylenmektedir. “*Vamık u Azra*”, “*Şem ü Pervane*”, “*Cevab-ı penç-genç*”, “*Gül ü Nevruz*”, “*Yedi Destan*” ve “*Divan*” ı vardır. Şiirleri genellikle sade ve aşıkaneedir. Çok eser veren şairlerden biridir (İpekten vd., 1988:300).

Çalışmamızda şaire ait kendisine tesdis yazılan 1 gazel yer almaktadır.

MUKÎMÎ: Herat'da doğdu. Türkçe şiirler söyledi (İpekten vd., 1988:302). Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis yer almaktadır.

MUTİ'Î: Konya'da doğdu. Hafız-ı Konevi'nin kardeşidir. Danişmentlik yaptı. Kanuni devri şairlerindendi. Arapça ve Farsça şiirleri vardır (İpekten vd., 1988:305).

Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis bulunmaktadır.

NÂLÎ: Konya'da doğdu. Asıl adı Mehmet'tir. İstanbul'a gelerek öğrenim gördü. Müderris ve kadı oldu. Selanik kadısıyken öldü. “*Divan*”ı, “*Tuhfetü'l-Emsal*”ı, “*Miftah-ı Heft-gan*” ve “*Menâsik-ı Hacc*” adlı eserleri vardır (İpekten vd., 1988:317).

Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes yer almaktadır.

NA'İMÎ: İstanbul'da doğdu. Kanuni'ye vezir olan Ali Paşa'ya vezirliği sırasında reisülküttap oldu. Devrin olaylarını kaleme aldı. Bu görevde iken öldü (İpekten vd., 1988:316).

Çalışmamızda şairin 1 muhammesi bulunmaktadır.

NÂTIKÎ: Nâtikî'nin hayatı hakkında herhangi bir bilgi bulunamadı. Ancak yapılan çalışmalar, şiirlerinden hareketle onun 1595-96 yıllarında hayatta olduğunu göstermiştir. Nitekim Osmanlı padişahlarından Sultan III. Mehmed'in tahta çıkışı ile ilgili bir tarih yazmıştır. Dolayısıyla XVI. yüzyıl şairlerindedir (Özer, 2006).

Çalışmamızda Nâtikî'nin 1 muhammesi yer almaktadır.

NAZMÎ: Edirne'de doğdu. Asıl adı Mehmet'tir. Kanuni'nin bendezadelerindendi. Ahkam katipliğinden sonra sipahi oldu. 1523-24 yılına kadar yazılan nazireleri “*Mecmaü'n-nezâir*” adıyla topladı. Kendi nazirelerini de ekleyip Kanuni'ye sundu. Vahid-i Tebrizi'nin “*Risale-i aruz*” undaki vezinlerden her biri için

elif kafiyesinde birer gazel yazdı. Bahirler icat etti. Divanı vardır (İpekten vd., 1988:327).

Çalışmamızda şairin 2 gazeli yer almaktadır.

NECÂTÎ: Edirne’de doğdu. Adı kaynaklarda İsa, Beyani’de ise Nuh olarak geçer. Sailî adlı bir sairin kuludur. Âşık Çelebi, ihtiyar bir kadının oğlu olduğunu söyler. Öğrenim gördükten sonra katiplik yaptı.

Döneminin büyük şairlerindendir. Şiirinde deyimler ve atasözleri görülür.

“*Münazara-i Gül ü Husrev*”, “*Gül ü Sabâ*”, “*Mihr ü Mah*” ve *Divanı* vardır. İmam Gazali’nin “*Kimya-yı Saadet*” ve “*Camiü’l-Hikayat*” adlı eserlerini çevirdi (İpekten vd., 1988:329).

Çalışmamızda kendisine ait biri tahmis edilmiş 11 gazel yer almaktadır.

NESİMÎ: Bağdat yakınındaki Nesim kasabasında doğdu. Asıl adı İmamüddin’dir. Peygamber soyundan geldiği için Seyyid Nesimi sanıyla tanındı. Fazlullah Hurufî’den el aldı. Sultan Murat zamanında Anadolu’ya geldi. Şiirleri şeriata uygun olmadığından Halep’te öldürüldü. Arapça, Türkçe ve Farsça divanı vardır (İpekten vd., 1988:335).

Çalışmamızda şaire ait tahmis edilmiş 3 gazeli yer almaktadır.

NEV’Î: Malkara’da doğdu. Asıl adı Yahya’dır. İyi bir öğrenim gördü. Sarhoş Bali ve Kurt Efendi’lerden ders aldı. Ahî-zade Mehmet Çelebi’den mülazım oldu. Müderrislik ve kadılık yaptı. Sonra III. Murad’ın şehzadelerine hoca oldu. 1598 yılında İstanbul’da öldü.

Kaside, gazel ve mesnevîde ustadır. Şiirleri, temiz, lirik ve aşıkane dir. “*Tuti vü Zag*”, “*Hasb-ı hal*” adlı mesnevîleri, nazım-nesir karışık “*Netayicü’l-Fünun*” adlı eseri, “*Füsûsu’l-Hikem*” şerhi, “*Ulûm-ı isnâ aşer*” adlı bir kitabı ve divanı vardır (İpekten vd., 1988:337).

Çalışmamızda şaire ait 2 gazel yer almaktadır.

NİHÂLÎ: Bursa’da doğdu. Asıl adı Cafer Çelebi’dir. Müeyyet-zâde’den mülazım oldu. Müderrislik ve kadılık yaptı. Galata kadılığından ayrıлып uzlete çekildi. avuz Sultan Selim ve Kanuni’ye nedim olduysa da beğenilmedi. Dönemindeki ileri gelenleri hicvettiği için sevilmezdi. Bu yüzden sık sık azledilmiştir. Pek çok hiciv ve hezeliyatı vardır. Şiirleri hiciv niteliğindedir (İpekten vd., 1988:340).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

NİHÂNÎ: Edirnelidir. Asıl adı Durak Çelebi’dir. Acem-zâdedir. Kardeşi Kaya ve kendisi Dukakin-zade’nin gilmanlarındandı. İkisi de saz çalardı. Durak Çelebi kemençe çalar ve kardeşiyle Paşa’nın meclisinden ayrılmazdı. Hatta bir ara Durak Çelebi nişancısı ve Kaya Çelebi mühürdarı oldular. Dukakin-zâde Kahire’de

beylerbeyi iken, Manisa'da bulunan II. Selim'e Nihani ile hediyeler gönderdi. Şehzade kendisini alikoyarak defterdar olarak atadı. Şehzade Bayezid Azerbaycan ve Horasan'a kaçtığıında Acem Şahı onu tutuklamıştı. II. Selim de Bayezid'i öldürmesi için Durak Çelebi'yi 1559 tarihinde elçi gönderdi. Daha sonra düşmanları türlü iftira ile Durak Çelebi'yi Sultan Süleyman'a öldürttüler (İpekten vd., 1988:341). Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

NİŞÂNÎ: Tosyalıdır. Asıl adı Mustafa'dır. Koca Nişancı sanıyla anılır. Sahn-ı semanda iken Sultan Selim devrinde Pirî Paşa'ya tezkireci ve Sultan Süleyman'a 1544-45'te Bağdat seferinde nişancı oldu. 1556-57'de nişancılıktan istifa etti. Eyüp'te bağ, bahçe, cami ve hamam yaptırıp ömrünü burada geçirdi. İnşada çok ünlüdür. Farsça'dan "*Mearicü'n-Nübüvve*" adlı eseri çevirdi. "*Tabakatü'l-Mesalik fi derecati'l-memalik*", "*Mevahibü'l-Hallak fi meratibi'l-ahlak*" adlı eserleri vardır (İpekten vd., 1988:345). Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

NİZÂMÎ: Konya'da doğdu. Veliyüddin adında bir vaizin oğludur. Fatih devri şairlerindendi. Karamanlı Nizami sanıyla tanındı. Devrinin en ünlü gazel şairlerinden biridir. Çok genç yaşta İstanbul'a gelirken yolda öldü. Divanı vardır (İpekten vd., 1988:349). Çalışmamızda şairin tahmis edilmiş 1 gazeli yer almaktadır.

PENÂHÎ: Konya'da doğdu. Asıl adı Mustafa Çelebi'dir. Mevlevi olup şeyhlik ve mesnevihanlık yaptı. İstanbul'a gelip Şehzade Camiinde hafız-ı kütüplük görevinde bulundu. İstanbul'da öldü (İpekten vd., 1988:356). Çalışmamızda şaire ait Mu'idi'nin gazeline yazdığı 1 tesdis yer almaktadır.

RÂHÎ: Edirne'de doğdu. Kebeci-zâde sanıyla tanındı. Vecdî'nin kardeşidir. Mısır kadısı Mehmet Bey'e Üçşerefelide danışment oldu. Hocası ile hacca giderken düşmana esir düştüler. Uzun süre sonra kurtulduysa da fazla yaşamadı. (İpekten vd., 1988:361) Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis yer almaktadır.

RAHÎMÎ: Kütahya'da doğdu. Bey şairlerdendir. II. Selim'in iltifatını kazanıp alay beyi oldu. Şehzadenin meclislerine katıldı. Şiirlerinde atasözlerine yer verir (İpekten vd., 1988:362). Çalışmamızda şaire ait 1 müseddes ve 1 terci'-i bend yer almaktadır.

RAHMÎ: Bursa'da doğdu. Asıl adı Pir Mehmet olup Nakkaş Bali'nin oğludur. Şair olarak çok genç yaşta üne kavuştu. Sadrazam İbrahim Paşa'nın ve Şehzade Mustafa'nın himayelerini kazandı. Onların öldürülmesi üzerine elinden tutan olmadı. Öğrenimine devam edip Celaleddin Salih Çelebi'den mülazım ve Yenişehir'de müderris oldu. 1568'de Yenişehir'de öldü.

Kaynaklar Rahmi'yi değeri bilinmeyen şairlerden sayarlar. “*şah u Geda*” adlı bir mesnevisi vardır (İpekten vd., 1988:362).

Çalışmamızda şaire ait 1 muhammes, 1 tahmis, 2 terci'-i bend ve 1 gazel yer almaktadır.

REMZİ: Bursa'da doğdu. Asıl adı Mustafa'dır. Zengin bir tüccarın oğludur. Öğrenimini tamamlayıp Seyyid Ali-zāde'den mülazım, müderris ve kadı oldu. Mardin adısı iken öldü. Hasan Çelebi ile Aşık Çelebi, ölüm yerini Sivas olarak gösterirler. Ölüm tarihi, Beyani'de 1546-47; Hasan Çelebi, Aşık Çelebi ve Güldeste'de 1547-48, Riyazî ve Faizî'de 1549 olarak geçer.

Türkçe, Arapça ve Farsça şiirleri vardır. Özellikle Arapça tanınmış kasidelere yazdığı nazireler ve aşıkane gazelleriyle dikkat çekti (İpekten vd., 1988:378).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

RESMİ: Bursa'da doğdu. Geçimini bezzaz olarak sağladı. Ahmet Paşa'nın çağdaşı ve musahibi idi. Bu yüzden onun gazellerini çokça tahmis etti. Divanı vardır (İpekten vd., 1988:380).

Çalışmamızda şaire ait 1 terci'-i bend yer almaktadır.

REVÂNİ: Edirne'de doğdu. Asıl adı Hasan Çelebi'de şüca; Aşık Çelebi, Riyazî ve Enis'te İlyas'tır. Evi Tunca kenarında olduğu için akan suya telmihen bu mahlası kullandı. Yavuz Sultan Selim'in yanına Trabzon'a gitti. Bir ara gözden düştüyse de tekrar itibarı arttı. Matbah emini oldu. Ayasofya ve Kaplıca tevliyetleri kendisine verildi. İçki düşkünlüğünü ömrünün sonunda bıraktı. 1524 yılında öldü.

Şiiri genelde içkiye dairdir. Divanı “*İşret-nāme*” mesnevisi ve Sehî'ye göre “*Hamse*”si vardır (İpekten vd., 1988:384).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

RİZÂYİ: Filibe'de doğdu. Asıl adı Mahmud Çelebi'dir. Halk arasında Baba Çelebi olarak tanınırdı. Yeşil-zāde adlı bir kadının oğludur. Nakşi tarikatına girdi ve şeyh oldu. Rüstem Paşa kendisine hoca tayin etti ve uzun yıllar onun himayesinde kaldı.

Çok sayıda risalesi vardır. Şiir ve inşası güzeldi. Ölüm tarihi Faizî'de 1579, Hasan Çelebi ve Riyazî'de 1580'dir (İpekten vd., 1988:388).

Çalışmamızda şaire ait 1 tahmis ve 1 gazel yer almaktadır.

RİYAZİ: Üsküp'te doğdu. Asıl adı Mehmet'tir. İyi Farsça bilmekle tanındı. Öğrenim görüp Celal-zāde'den mülazım oldu ve bir görev alamadan genç yaşta 1546 yılında öldü. Şiirlerinde iham ve cinas sanatıyla, atasözü ve deyimleri çok kullandı (İpekten vd., 1988:390).

Çalışmamızda şaire ait 1 müstezad bulunmaktadır.

SÂ'Î: Asıl adı Abdulkerim olup, Galata emini Ali Çelebi'nin oğlu, şair Merdümi'nin kardeşidir. Emin-zade adıyla tanındı. Öğrenimini tamamlayıp Ebussuud Efendi'den mülazım oldu. Müderrislik ve kadılık yaptı. Talik ve nesih yazıda ustaydı. Şiirleriyle de dikkati çekti (İpekten vd., 1988:414). Çalışmamızda şairin 1 müseddesi yer almaktadır.

SÂDİK: Belgrat'ta doğdu. Azmi Efendi'den mülazım olduktan sonra uzlete çekildi. İstanbul'da 1595 yılında öldü. Muhayyel şiirleri vardır (İpekten vd., 1988:402). Çalışmamızda şaire ait 2 gazel yer almaktadır.

SELİMÎ: Yavuz Sultan Selim'in mahlasıdır. II. Bayezid'in oğludur. 1512 yılında tahta çıktı. Saltanatı sekiz yıldır. 1520 yılında 55 yaşında öldü. Üç dilden, özellikle Farsça güzel şiirleri vardır. Bu tür şiirleri Şahî'nin şiirlerine denktir. Farsça divanı vardır (İpekten vd., 1988:434). Çalışmamızda şaire ait 2 gazel yer almaktadır.

SİRRÎ: Trabzon'da doğdu. Asıl adı Mehmet'tir. Muzaffer Sırrı'sı olarak tanındı. Divan-ı Sultani katiplerindendir. Şehzade Sultan Selim'in bendelerinden Celal Bey'in ve III. Murat şehzade iken hizmetinde bulundu. Padişah olunca da divan katibi oldu. Şiirleri güzeldir. Nestalik hattı eşsiz; aruz, kafiye ve muammada ustadır (İpekten vd., 1988:445). Çalışmamızda şairin 2 gazeli yer almaktadır.

SİNÂNÎ: Hızır Bey Çelebi'nin oğludur. Eskiden Bursa müftüsü olan Ahmet Paşa'nın kardeşidir. Fatih Sultan Mehmet'e hoca olduğundan Hoca Paşa diye tanındı. Çağında bilginlerin en ileri geleni olarak bilinir. Fatih'in veziri iken Şeyh Vefa'dan el alarak inzivaya çekildi. Mahlas kullanmadı. Gazel ve kasideleri, ayrıca "*Tazarrunâme*" ve "*Tezkiretü'l-Evliya*" adlı eserleri vardır (İpekten vd., 1988:449). Çalışmamızda şairin 1 gazeli bulunmaktadır.

SİYÂHÎ: Tire'de doğdu. Kanuni dönemi şairlerindendir. Derviş yaratılışlı bir kimsedir. Eski şairlerin şiirleri incelemiştir (İpekten vd., 1988:451). Çalışmamızda şairin 1 tahmisi yer almaktadır.

SÜRÛRÎ: Gelibolu'da doğdu. Zengin bir tüccarın oğludur. Muhyiddin Çelebi'den mülazım oldu. Kasımpaşa medresesinde müderrislik yaptı. Abdülatif Efendi'nin mürididir. Şehzade Mustafa'nın hocası oldu. Daha sonra nakşibendi şeyhi Mahmut Efendi'den el aldı. Kanunî dönemi bilginlerindendir. 1562 yılında öldü.

“Gülistan”, “Bostan”, “Hafız Divanı”, “Mesnevi”, Camī ve Hüseyin Vaiz’in muamma risalelerine şerh yazdı. Ayrıca üç divanı, “*Kitab-ı Nücum*” ve “*Bahrü'l-Maarif*” adlı eserleri vardır (İpekten vd., 1988:460).

Çalışmamızda şairin 3 gazeli bulunmaktadır.

ŞÂHÎ: Şehzade Sultan Bayezid’in mahlasıdır. Kanunî’nin oğlu olup, II. Selim’in küçük kardeşidir. Saltanat davasına kalktı. Sultan Selim ile mücadele etti. Öldürüldü. Ölüm tarihi 1562’dir. Mezarı Sivas’tadır (İpekten vd., 1988:462). Çalışmamızda şairin biri tahmis edilen 2 gazeli bulunmaktadır.

ŞERİFÎ: Eğridir’de doğdu. Seyyittir. Zeyniye tarikatından Burhan Efendi’nin oğlu olup, Rumeli’de bazı kasabalarda kadılık ve hakimlik yaptı (İpekten vd., 1988:479).

Çalışmamızda şairin 1 tahmisi yer almaktadır.

TİĞÎ: Riyazî’ye göre Üsküp’te, diğer kaynaklara göre Edirne’de doğdu. Asıl adı Mehmet’tir. Sarayda yetişmiş ve buradan sipahi olarak çıkmıştır. Daha sonra müteferrika oldu. Edirne’de muhtesib ağalığı yaptı. Enis’e göre 1608-09; Rıza’ya göre 1611, Faizî’ye göre ise 1618 yılında öldü. “Divan” ve “Nigaristan” çevirisi vardır (İpekten vd., 1988:506).

Çalışmamızda şairin 1 müseddesi yer almaktadır.

UBEYDÎ: Edirne’de doğdu. Asıl adı Abdurrahim olup Nebi Dede adında bir şeyhin oğludur. Gençliğinde musiki öğrenimi gördü. Şeyhülislam Kadı-zâde’den mülazım oldu. Kadılık yaptı. Danışmendi iken bir gazelini Kanuni’ye ithaf edip ihsan almış, kendisine ulufe bağlanmıştı. Zağra’da kadı iken Kabe’ye gitti ve orada öldü. Ölüm tarihini Hasan Çelebi ve Âli 1572; Riyazî, Faizî ve Hibri 1573 olarak gösterir. Muamma ve tarih söylemede ustaydı (İpekten vd., 1988:508).

Çalışmamızda şairin 2 tahmis ve 1 şarkısı bulunmaktadır.

ULVÎ: İstanbul’da doğdu. Asıl adı Mehmet olup Derzi-zâde sanıyla tanındı. Şair Râyî’nin kardeşidir. Muallimzâde’ye Manisa müftülüğü sırasında danışment oldu. Bu yolla Celal Bey ve Turak Çelebi ile tanışarak Şehzade II. Selim’in maiyetine katıldı. Onun padişahlığı sırasında emirle Molla Çelebi’den mülazım oldu. 1575 yılında öldü. Divanı vardır (İpekten vd., 1988:509).

Çalışmamızda şairin 1 terci’-i bendi ve 6 gazeli yer almaktadır.

USÛLÎ: Vardar Yenicesi'nde doğdu. Öğrenim gördükten sonra tasavvufa yöneldi. Mısır'a gidip İbrahim Gülşenî'ye bağlandı. Şeyh'in ölümü üzerine geri döndü ve bazen Yenice'de bazen de Evrenos oğlu Abdi Bey'in yanında ömrünü geçirdi ve onun yanında öldü. Ölüm tarihi 1538'dir. Şiirleri tasavvufidir. Divanı vardır (İpekten vd., 1988:510).

Çalışmamızda şaire ait 2 tahmis ve 1 muhammes yer almaktadır.

ÜMÎDÎ: İstanbul'da doğdu. Asıl adı Ahmet'tir. Öğrenime Bostan Efendi'nin yanında başladıysa da Kadızâde'den mülazım oldu. 1571'de öldü. İlk mahlası Sıdkî'dir.

Şiirde Baki'yi izledi. Tevriye ve iham sanatına şiirlerinde çok yer vermiştir (İpekten vd., 1988:511).

Çalışmamızda şaire ait 1 gazel yer almaktadır.

VAHDETÎ: Doğum yeri ve tarihi hakkında herhangi bir bilgi bulunmayan şairin 16. asırda Bosna'da yaşamış, meşhur ve muktedir Hurufî şairlerinden olduğu bilinmektedir. Şiirlerinden hareketle, Arapça ve Farsça'ya vakıf olduğu söylenebilir. 1598'de Ereğli'de vefat etmiştir (Öztürk, 2006:XIV)

Çalışmamızda şaire ait 3 tahmis, 2 müsebba^c ve 1 gazel bulunmaktadır.

VUSLATÎ: Sofya'da doğdu. Öğrenim gördükten sonra Nakip Yahya Efendi'den mülazım oldu. Kanuni döneminde yaşadı. 1588-89 yılında öldü. Yetenekli şairlerdendir (İpekten vd., 1988:531).

Çalışmamızda şaire ait 1 terci^c -i bend ve 57 gazel bulunmaktadır.

YAHYÂ: Arnavut asıllı olup Taşlıcalıdır. Acemi oğlanı, yeniçeri ve yayabaşı oldu. Askerlikten çok ilmi çalışmalara eğildi. Bolayır ve Eyüp vakfına, ardından da Bayezid Camiine müteveli oldu. Şehzade Mustafa için yazdığı cüretkâr mersiyesi üzerine Rüstem Pasa tarafından tevliyetten azledildi. Zeametle İzvornik'e sürüldü. Orada öldü. Ölüm yılı 1582'dir. Yahya'nın çağdaşı Halil Bey'le çekişmeleri meşhurdur.

Mesnevi ve gazelleriyle tanındı. Hamse sahibi şairlerden biridir. “*Gencine-i Râz*”, “*Şâh u Gedâ*”, “*Gülşen-i Envâr*”, “*Yusuf ü Züleyhâ*”, “*Nâz u Niyâz*”, “*Usulnâme*” ve “*Divan*”ı vardır (İpekten vd., 1988:533).

Çalışmamızda şaire ait biri tahmis edilen 3 gazel, 1 müseddes ve 4 terki^b-i bend yer almaktadır.

ZA'FÎ: Asıl adı Ali olup İbrahim Gülşenî'nin halifesidir. 1566-70 yılları arasında vefat ettiği tahmin edilmektedir. Yavuz Sultan Selim dönemi şairlerinden olması kuvvetle muhtemeldir. Mutasavvıftır. Za^cîfî mahlaslı şairle çok karıştırılır (Adak, 2006:16).

Çalışmamızda şairin 1 terci^c -i bendi ve tahmis edilen bir gazeli yer almaktadır.

ZA'İFÎ: Kastamonu'da doğdu. Asıl adı Mehmet Çelebi olup, Hoca-zâde sanıyla tanındı. Alim şairlerden biri olup, daha danişmentken parmak ile gösterildi. İlmi çalışmalardan ayrılıp nakşibendi tarikatına girdi. Uzlete çekilmiş biriydi. Latifi tezkiresinin yazılışında büyük teşvik ve yardımları olmuştur (İpekten vd., 1988:541). Çalışmamızda şairin adı verilmiş ancak herhangi bir şiirine yer verilmemiştir. Onun mahlasıyla yazılmış şiirler de Za'fi'ye aittir. Bunlardan biri terci'-i bend, biri muhammes ve diğeri de tahmistir.

ZÂTÎ: Balıkesir'de doğdu. Asıl adı İvaz'dır. Bir söylentiye göre ise Satılmış adıyla tanındı. Satılmış daha sonra Satı olmuş, mahlası Zatî kelimesi de Satı'dan gelmiştir. İlk zamanlar çizmecilik yapmış daha sonra İstanbul'a gelip Bayezit Camii avlusunda bir remilci dükkanı açmıştır. Bu dükkan, dönemin ileri gelenlerinin toplandığı bir kültür yeri olmuştu. Sultan Bayezid ve Sultan Selim'e kasideler sunarak hediye aldı. Kanuni Sultan Süleyman zamanında pek iltifat görmedi. Necati'den sonra gelen Osmanlı şairlerinin üstadı, önderi ve hocasıdır. Özellikle Bâkî'nin yetişmesinde ve tanınmasında önemli rol oynamıştır. 1700 gazeli ve 400'den fazla kasidesi vardır. Döneminin çok tanınmış şairlerinden biridir. “*Şem ü Pervâne*”, “*Ahmet ü Mahmut*”, “*Ferahname*”, “*Mecmau'l-Letaif*”, “*Siyer-i Nebi*”, “*Şhregiz-i Edirne*”, “*Mevlif*” ve “*Divan*” ı vardır. Ölüm tarihi 1546'dır (İpekten vd., 1988:546). Çalışmamızda şairin 3 gazeli yer almaktadır.

ZİHNÎ: Bursa'da doğdu. Mumcu-zâde Bali Çelebi sanıyla tanındı. Danişmentliği sırasında akli dengesi bozuldu. Seyahate çıktı. Dönüşte Emir Hüseyin Efendi'den mülazım ve kadı oldu. Belgrat, Üsküdar ve Galata'da kadılık yaptı. Ölüm tarihi 1574'tür (İpekten vd., 1988:551). Çalışmamızda şairin 1 gazeli yer almaktadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MECMŪA-İ GAZELİYÂT'IN TRANSKRİPSİYONU

Esâmi-i Şu'arâ-yı Sâlife

Nesîmî, Hâyetî, Vuşlatî, Sırrî, 'Ulvî, Fuzûlî, Hâlılî, Günâhî, Dervîş Günâhî
Mevlevî, Ânî, Tercî' -i Bend-i Aḥmed Beg, Tercî' -i Bend-i 'Âlî, Mânî, Yahyâ,
Fahri, Resmî, 'Aḩâ, Ğubârî, Zâ'îfî, 'Azmî, Zâ'fî, 'Âdil, Hâtîfî, Fevrî, Hâletî,
'Ulvî, Raḥmî, Raḥîmî, 'Aşķî, Âgehî, Muḥîbbî, Ğamî, Laṩîfî, Siyâhî, Riyâzî,
Fazlî, 'Ubeydî, 'Înâyetî, Râhî, Uşûlî, Cenânî, Necâtî, Ḷabûlî, Hâyâlî, 'Ârifî,
İşḩâķ Çelebi, Penâhî, Mu'îdî, Tîĝî, Kâtîbî, Huzûrî, Vaḩdetî, Muķîmî, Bâķî,
Nâlî, Meşâmmî-i Ḷonevî, Nâṩıķî, Şerîfî

Dîvân-ı Ğazeliyât

1

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

I

Hevâ yolunda dilâ naķd-i 'ömrümi itme tebâh
ṩarîķ-i şer' i koyub olma ĝulveş ĝüm-râh
Teĝâfûl eyleme eyle cenâb-ı ḩaķķı penâh
Huzûr-ı ḩaķda şehâdet ide saña her ĝâh
Ğüvâh-ı eşhedü en lâ ilâhe illallâh

II

Añılsa ḩışm-ı Hudâ küzeveş ĝözün ṩolsun
Niḩâl-i naḩl-i beden nâr-ı ḩavf ile şolsun
Hevâ giyâhını dest-i mücâhede yolsun
Bürehne başına maḩşer ĝününde tâc olsun
Külâh-ı eşhedü en lâ ilâhe illallâh

III

Dilerseñ uĝramaya ḩalbe leşker-i şeyṩân
Elin uzatmaya naķd-i yaķînuña bir ân
İdin bu ḩırz-ı şerîfî hemîşe vird-i zebân
Diyâr-ı şekkî derûnuña eylesün vîrân
Sipâh-ı eşhedü en lâ ilâhe illallâh

IV

Olub şadâķat ile sâlik-i ṩarîķ-i yaķîn
Şehâdetünde şaķın şübhe eyleme miskîn
Buyurdı ümmetine Hâzret-i Resûl-ı emîn

Hücûm-ı vesveseden ehl-i hakka hısn-ı hasîn
Penâh-ı eşhedü en lâ ilâhe illallâh

V

Şafâ-yı kalb ile zikr idelim ilâhumuzı
Erişdirüp siper-i çarha tîr-i âhumuzı
Sirişk-i dîde yuyub çehre-i siyâhumuzı
Bağışlaya umaruz ‘İşretî günâhumuzı
Îlâhî eşhedü en lâ ilâhe illallâh

2

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Yâ ilâhî vâdî-i ‘ işyânda kaldum bî-meded
‘ Abd-i ‘ âşiyem şuçum bî-ğad ü cürmüm bî-‘ aded
Şimdi şeyen li‘ llâh geldüm kılma biz dervîşi red
Fazluña bel bağladum yâ vâhid [u] ferd-i ehad
Cümlenüñ ma‘ bûdı sensen dâimâ hayyü‘ l-ebed

II

Ĥamdülillâh buldı nâm-ı a‘ zâmı kalb-i selîm
Sâlik-i râha ‘ ayân oldı şırâṭ-ı müstaķîm
Ba‘ de-zîn kâr idemez vesvâs-i şeyṭân-ı racîm
Oķurum ismüñde çün bismillâhirrahmânirrahîm
Ey şifâtuñdur şifâtuñ *Ķul hüvallahü ehad*

III

Çâr ismüñde bu şeş kubbeñe bulmazsa şübüt
Pâydâr olmaz binâsı hemçü beytü‘ l-‘ ankebüt
Feyz-i cûduñdan irişür cisme kuvvet câna ķût
Evvel u âḥir huve‘ l-ḥayyullezîsin lâyemût
Zâhir ü bâṭın huve‘ l-bâķîsin *Allâhu‘ş-şamed*

IV

Ey ḥarîm-i dergehüñ ḥâ‘ if gönüller me‘meni
Kibriyâñ öñünde kimdür kim ķıla mâ‘ ü meni
Vaşf-ı zâtuñdur münezzeḥ zât-ı pāküñdür ģanî

2:2a

I-2 cürmüm: cürmün Usl

3 şeyen li‘ llâh: şey’ullâha Usl/ biz: ben Usl

3 biz: ben Usl

II-4 çün: - Usl (Mısrânın hece sayısı fazladır.)

¹ “De ki: O Allah, Bir’dır.” İhlas (112/1)

III-1 isminde: isminden Usl/ kubbeñe: sū kubbe Usl

² “ Allah Samed’dır” İhlas (112/2)

*Lem yelid^f sen sen okurlar ey Ve lem yūled^f seni
Lem yekūn leh^s zāt-ı şifātuñdur senūñ küfüven ehad^f*

V

‘Ālem-i vaḥdetde keşret daḥī dutmuşdı maḳarr
Birbirinde münderic şan kim nevā içre şecer
Zāhir olmamış idi ḥulḳ-ı melek hüsn-i beşer
Ol zamān kim luḫf ile bir gevhere kılduñ nazār
Zāhir ol gevherden oldı cümle eşyā lâ-yu^c add

VI

Nükte-i sırr-i nefahtüden çün urduñ bir demi
Noḳta-i vaḥdetde derc etdüñ sevād-ı ‘azamı
Ya^c ni kılduñ nefḥa-i kübrā vücūd-ı ādemi
Kāf ile nūndan yaratduñ on sekiz biñ ‘ālemi
Ḳudretüñle erba^c in günde tamām oldı cesed

VII

Ey Uşulī zāt-ı dāyim Ḥaḳdan özge nesne yoḳ
Dillere zikr-i mülāyim Ḥaḳdan özge nesne yoḳ
Zāhir ü bātında kāim Ḥaḳdan özge nesne yoḳ
Seyyidin göñlünde dāyim Ḥaḳdan özge nesne yoḳ
Hem dilinde bu faḳirūñ her dem eydür yā Eḫad

3

Muḫammes min kelāmi Uşulī ḡazel-i Nesīmī

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

I

Gir göñül mülkünü seyr eyle ulu dergāhı gör
Şeş cihāta pertevin şalmış durur ol māhı gör
Zerre-i nāçizden ḥurşide varan rāhı gör
Her neye kim baḳduñ ise anda sen Allāh’ı gör
Ḳancarı kim ‘azm kılsañ Şemme vechullāhı⁷ gör

³ “O doğurmadı” İhlas (112/3)

⁴ “Ve doğurulmadı.” İhlas (112/3)

⁵ “Hiçbir şey O’na benzer ve denk değildir.” İhlas (112/4)

⁶ Bkz. İhlas(112/4)

V-1 dutmuşdı: tutmuştur Usl

V-4 kılduñ: kıldım Usl

5 lâ-yu^c add: lâ aded Usl

VI-2 vaḥdetde: vāhidde Usl

3 nefḥa: nüsha Usl

3:2b

I-1 mülkünü: mülküne Usl

3 rāhı: āhı Usl

II

Naşş-ı tendür cân cemâlinüñ niķâbın ref kı1
Mihr-i  alem-tâb-ı vechinden seĥâbı ref kı1
Çeşm-i dilden ğafleti terk eyle ĥ âbı ref kı1
Bu ikilik perdesinden geç ĥicâbı ref kı1
Gel bu birlik revzeninden baķ bu sırrullâhı gör

III

Şüret-i Hakkı tavâf itmek dilerseñ rû-be-rû
Şürete baķub girü ħalma ħadem baş ilerü
Zâhiri ħo  alem-i ma niye gel gir i erü
Hacc-ı ekber kı1maķ isterseñ gel ey zâhid berü
Mü minüñ ħalbi i inde sen bu sırrullâhı gör

IV

Ġam degül e vâr sîneñden özüñ dîvâne kı1
Şem -i vaĥdet üzre cân at kendözin pervâne kı1
 Işķ câmından dili lâ ya kul u mestâne kı1
Geç enâniyyet sözinden gönlüñi virâne kı1
Nice şey tizcek bulursuñ küntü kenzullâhı gör

V

Vâcib-i bizzât  olmuş mimkünâtuñ  aynına
Bu mezâhirden zuhûr eden şifâtuñ  aynına
Bir nazâr kı1 evvelâ vaşfında zâtuñ  aynına
Cân gözüyle baķduñ ise kâinâtuñ  aynına
Andan özge nesne var mı ĥasbeten li llâhı gör

VI

Ehl-i taĥķiķe iriş Hakkı muĥaķķaķ görmegi
Ĥil at-ı Manşûra baķ râz-ı ene l-Haķ görmegi
Şayķal et mir at-ı cânı sırr-ı muĥlâķ görmegi
Münkir-i rü yet degülseñ şüret-i Haķ görmegi
Baķduĥınca her nazarda  ayn-ı zâtullâhı gör

⁷ “Hangi tarafa yönelirseniz Allah’ın yüzü oradadır.” Bakara (2/115)

II-1 niķâbın: nikâbı Usl

III-5 sırrullâhı: beytullâhı Usl

IV-1 e vâr sîneñden: etfâl senginden Usl/ özüñ: deli Usl

2 şem -i vaĥdet üzre: vahdetin şem ine Usl / kendözin: kendini Usl

VI-1,2,3,4 görmegi: görmeye Usl

2 ĥil at: hâlet Usl

3 cân: kalb Usl

VII-1 zıkr-i Allâh: zıkr-i illallâh Usl

2 naķş: nefşUD/ bulduñsa: gördünse Usl

VIII-4 öldürürseñ: öldürürse Usl / dola: dolar Usl

VII

Zıkr-i Allāh ile virdüñ ise cāna revnaķı
Naķş-ı zulmātın qoyub bulduñsa nūr-ı muḫlāķı
Seyr idüb mi‘ rāc-ı rūḫanīde bulduñsa Ḥaķķı
Levh-i ihlāş eyledüñse göñlünü ey muttaķı
Kürsī-i Raḫmāna ađduñ anda ‘arşullāhı gör

VIII

Rāzı ol nahmı qasemnāda yazılan kısmuña
Yoqluk erķāmını çek ‘ālemde ism ü resmüñe
Tā tecellī eyleye sırr-ı müsemmə ismüñe
Ölmedin nefis öldürürseñ nice dola cismüñe
Nefha-i ruhu’l-ķudüsden maḫz-ı rūhullāhı gör

IX

Ey Uşulī remz-i *mā evhāyi* bilmez her le‘im
Kim kelāmullāh sırrın añlamaz dīv-i racīm
Ḥoş buyurmuşdur sipeh-sālār rāh-ı müstaķīm
‘İlm-i ḫikmetden bilirseñ gel berü gel ey ḫakīm
Sen Nesīmī mantıķından diñle Fażlullāhı gör

4

Muḫammes min kelāmi [Kāşif]

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

I

İden naķķāş-ı ķudretdür kamu şeyde şuver peydā
Muḫaķķaķ nūr-ı ḫaķdur eyleyen gözde nażar peydā
Ki her söz nuḫķ-ı ḫaķdur ḫaķdan oldı bu ḫaber peydā
Vücūd-ı muḫlaķuñ bahri ne mevci kim ider peydā
Ene’l-ḫaķ sırrını söyler eger maḫfī eger peydā

II

Cihān bāğını zeyn ü naķş iden ademle mānī bir
Niçe nev‘ itdi ḫayvān cismini illā ki cānı bir
Şüretler dürlü dürlü ise zātında ma‘ānı bir
Bu bāğın ger ḫaķīkatde şuyı bir bāğbānı bir
Velī olmuş ḫaķāyıkda niçe yüz biñ şecer peydā

IX-1 le‘im: la‘im Usl

4:3a

II-5 ḫaķāyıkda: ḫaķāyıkdan Usl

III

Nebîdür kimisi halkuñ velî kimisi gerçek er
Kimi gebr ü kimi mü‘ min kimi mevlâ kimi çâker
Kimisi hayr ile ‘ âmil kiminüñ cümle fi‘ li şer
Nazar kııl nev‘-i insâna kimi zehr ü kimi sükker
‘Acep hikmet bir ağacdan olur dürlü semer peydâ

IV

Kimi zühd ü ‘ ibadetde ki geçmiş seyyiâtından
Kimi deccâle uymuş biner inmez nefis atından
Budur hâli bu halkuñ bellüdür hâli şifâtından
Me‘âdındur kamu eşyâ ider öz kendü zâtından
Kimisi sîm ü zer zâhir kimi seng ü meder peydâ

V

Niçeler uşbu dünyâya gelüben yine gitmişler
Fenâ-dârın harâb idüb beğâsını pür itmişler
Kimi yıkar kimi yapar nedendür bunca bu işler
Düzilür niçe biñ işler bozulur bunca cünbişler
Ne kâr-ı bü‘l-‘ acebdür bu kim olmaz kârlar peydâ

VI

Cihân sultânları bakmazlar idi hâr u haşâke
Esir olmuşlar idi tâc u taht u mâl u emlâke
Felek için gelüñ denmez bu kıande secde ol hâke
Şu serverler ki tâğlar gibi baş egmezdi eflâke
Yaturlar şimdi hâk içre ne tâc u ne kemer peydâ

VII

Diyâr-ı firkat içre dil iñen çok şehr ü il geçdi
İrişmez menzil-i vaşla ne çâre cân u dil geçdi
Meded vâ hasretâ hayfâ ‘ ömür cânânsız geçdi
Niçe gündüz gice oldı niçe biñ ay u yıl geçdi
Kaçan olur ‘aceb bilsem şeb-i hecre seher peydâ

VIII

‘ Adem mülkine ‘ azm idüb nazar itdüm ben ol yaña
Yitirdüm ‘ aql u idrâki ne dirsın bilmezem baña
Yolumuz bir beyâbâna irişdi nâgehân geh aña
Giden gelmez virân kalur ‘aceb sır bu didim saña
Girür biñ kârbân olmaz birinden bir eser peydâ

V-4 bunca: nice Usl

5 kârlar: kârger Usl

VI-5 şimdi hâk içre ne tâc: yerde pest olmuş ne tiğ Usl

VII-5 kaçan olur ‘aceb bilsem şeb-i hecre: dirîgâ olmadı kaldı şeb-i kadre Usl

VIII-3 geh: -D. (Mısranın hece sayısı fazladır.)

IX

Ki bu sahrâ-yı hayretde niçe yıl yeldi kârihlar
Birisi irmedi menzile kaldı cümle âmihler
Niçe hâl ehli bu yolda olup hayrân yaşlular
Niçe şürîde ‘âşıklar gezerler cümle hayrânlar
Bu tîh-i bî-nihâyetde ne reh ne râhber peydâ

X

Haķîkat sırrınıñ keşfin dilerseñ ceħd it ey Kâşif
Ledüni ‘ilmi feth ola bu sırra olasin vâkıf
Belâ çek ma‘ rifet yolında ‘ömri şarf it ey şârif
Niçe zahmet çeker kesb-i kemâl idince bir ‘ârif
Belî çok kan yudar kân eyleyince bir güher peydâ

5

Muhammes min kelâmi Fazlî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Añlayan sırrın bu kevnüñ dâr-ı dünyâdan geçer
Dâr-ı dünyâdan degül gül-zâr-ı ‘ukbâdan geçer
Fikr-i nâ hem-vârı qor bâtıl temennâdan geçer
Hoş görüb merd-i ğanî imrüz u ferdâdan geçer
Kendüyi teslîm iden haķķa men ü mâdan geçer

II

Câm-ı tevħîd ile cânın mest ü medħuş eyleyen
Ķayd-ı ‘âlemden geçüp kendin ferâmüş eyleyen
Şâf-dil olup ħam-ı şahbâ gibi cüş eyleyen
Câm-ı ‘ışķuñ şüfiyâ bir cür‘ asın nüş eyleyen
Gülşen-i cennetdeki ħamr-ı muşaffâdan geçer

III

Ref‘ idüb aĝyârı vaħdetde o yâre yâr olan
‘Ayn-ı zulmetden çıkup müstaĝraķ-ı envâr olan
Keşfedüp ‘aynü‘l-yaķîni kâşif-i esrâr olan
Bunda her yüzden be şüfi nâzır-ı dîdâr olan
Ķayd-ı düzahdan çıkar firdevs-i a‘lâdan geçer

IV

Cân ile ey dil qabûl idüb Ĥudâ’nuñ kısmetin
Ekl idüb dâim ziyâfetĝâh-ı dehrüñ ni‘metin
Rızķ için çekmez cihânda her denînüñ minnetin

IX-3: Mısranın hece sayısı vezne göre eksiktir

5:3b

Nûş idüb her dem şafâ ile kanâ‘ at şerbetin
Zahmet-i dūdını çekmez zevk-i helvâdan geçer

V

‘Işk ateşdür düşerse her ne hürmeden yaña
Küllî eczâsın yakub eyler kamu vârin hebâ
Cân u tenden bilmez görünmez çeşmine arz u semâ
Dem uran âhum gibi ‘ışk ateşinden Fazliya
Yıldırım gibi toğuz kat çarh-ı mînadân geçer

6

Muhammes min kelâmi Laţîfi

Mef‘ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

I

Şanma bahâr u faşl-ı zemistân gelür geçer
‘Ömrün zamân u sâ‘ati her ân gelür geçer
Ten hücre sine cân gibi mihmân gelür geçer
Gam günlerine olma perişân gelür geçer
Sen göz yumub açınca bu devrân gelür geçer

II

Cellâd -ı çarh kimse[ye] virmez çü mühleti
Devr-i zamânenün katıdur seyr ü sür‘ati
Vaqt-i hayâtı hoş gör fevt itme fırsatı
Sa‘y eyle cân gözünü uyar ço bu gafleti
Sen göz yumub açınca bu devrân gelür geçer

III

Kibr ü gurûr ile ço bu nâz u tereffu‘ı
Meclisde germ olup yâ bu lâf u taşallufu
Nerm eyle tab‘uñı koma elden telâttufu
Eyyâmı gör ki gecmededür yok tevaqqufu
Sen göz yumub açınca bu devrân gelür geçer

IV

Ardıncadır şu sâye gibi dâimâ ecel
Gerçi önünce varmadadır dünyevî emel
Devrân Laţîfi ‘ömre henüz virmeden hâlel
Terk itmeden cihân seni terk it sen añı gel
Sen göz yumub açınca bu devrân gelür geçer

6:4a

II-1 cellâd: devrân N.

Müsebba' min kelâmi *

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Tâc-dâr-ı ' ışık olan kes tâc-ı dârâdan geçer
 Faqr ile fahr eyleyen zer-beft ü dîbâdan geçer
 Ziver [ü] zînet kabûl itmez o sevdâdan geçer
 Dür olup hayl u haşemdan cümle gavğadan geçer
 Fâriğ [u] âzâd olur bu kayd-ı dünyâdan geçer
 Mâsivâdan el çeküp başdan ser ü pâdan geçer
 Kime cânânı gerekse baş ile cândan geçer

II

' Işık ile yektâ olan havf u recâdan el çeker
 Bî-vücûd olur vücûdundan anuñ qalmaz eşer
 Cân göziyle göricek dîdâr-ı yârı bir nazâr
 Kırtulur zindân-ı tenden kûyına eyler güzer
 Mest ü hayrân dünye vü ' uqbâdan olur bî-haber
 Benligin terk eyleyen ' aşık yimez pervâ-yı ser
 Çâh-ı düzağdan çıkar firdevs-i a' lâdan geçer

III

Mâyil olmaz ârzü terkin uran dil şehvete
 Yeltenüb itmez heves ' âlemde ' ayş u ' işrete
 Nitekim eţfâl-ı cân virmez halilüm lezzete
 Hûn-ı dil nûş eyleyen teşne degüldür şerbete
 Eyle müstağnî durur bezm-i ğam ile ni' mete
 Gürleyüp zâhid gibi düşmez na' im-i cennete
 Guşşanuñ dâdın bilen selvâ vü helvâdan geçer

IV

Künc-i ' uzletde duyan kıt-ı kanâ' at lezzetin
 Dâr-ı dehrüñ ihtiyâr itmez belâ vü miñnetin
 Terk ider iki cihânuñ ' izzeti vü ni' metin
 Olsa çekmez baş egüp gerdün-ı dünüñ minnetin
 Hiçe şaymaz ' âlemüñ zevk u şafâ vü ' işretin
 Zevk iden keyfiyyet-i ' ışkuñ ol añlar hâletin
 Âb-ı kevşerden yur el câm-ı muşaffâdan geçer

7:4b

* Şair belirtilmemiştir.

Muhammes min kelâmi Fazlî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Mülk-i istîgnāya şāhuz bîş ü kemden fāriğuz
 Kevkebe lâzım degül hayl u haşemden fāriğuz
 Kaşr-ı cismānideki nāz u ni' amdan fāriğuz
 Cür' a-nüş-ı bezm-i 'ışkuz cām-ı cemden fāriğuz
 Mest ü bî-hüş olmuşuz şādī vü ğamdan fāriğuz

II

Ehl-i dünyāyı fenā yolında hem-rāh itmezüz
 Sırrımızdan degme bir nādāmı āġāh itmezüz
 İhtiyār etdün gedālik hizmet-i şāh itmezüz
 Devlet-i dünyā için sīne dögüp āh itmezüz
 Şāh-ı mülk-i 'uzletüz tabl u 'alemden fāriğuz

III

Biz fenā bulduğ bu 'ālem olımaz mesken bize
 İmtizāc itmezsın itme ihtilāt aslā bize
 Ger maḥabbet kıl gerek buğz eyle şūfi sen bize
 Birliğe yetdik bir oldı dost [u] düşmen çün bize
 Nef' ü zarrinden beriyüz medḥ ü zemmden fāriğuz

IV

Şanma ḥavf-ı nārdan zāhid bizi zār olmuşuz
 Yā hevā-yı bāğ-ı firdevse hevādār olmuşuz
 Kurtulub ḥavf u recādan yār ile yār olmuşuz
 Ser-be-ser müstağrağ-ı envār-ı dīdār olmuşuz
 Qahrdan ğam çekmezüz luḥf u keremden fāriğuz

V

Kūşe-i faqr u fenāyı eyledik biz ihtiyār
 Terk ü tecrīdüz bize lâzım degül dār u diyār
 Benligi terk eyledik tutduğ ikilikden kenār
 Ref' idüp varlık hicābın olmuşuz yoklukda vār
 Maḥv-ı külliyüz vücūd ile 'ademden fāriğuz

VI

Sākī şem' şadāsın cān ile ğuş eyledük
 Ol şafādan bu dil-i āġāh-ı bî-hüş eyledük
 Meclis-i 'uşşāka geldük mey gibi cūş eyledük

8:5a

VI-1: Mısra hece sayısı bakımından eksiktir.

Cām-ı mevtādan *temūtū* cür' asın nūş eyledük
Āb-ı hayvān içmezüz tiryāk ü semmden fāriğuz

VII

Sūziş-i ' ışk ile nār-ı āhumuz berķ eyledük
Cümleten ten mülkini ol bezm ile ħarķ eyledük
Ķa' r-ı deryā-yı fenāda kendümüz ġarķ eyledük
Terk idüp ey Fazlī tāc u ħırķayı ħarķ eyledük
Fahır idüp faķr ile dinār u diremden fāriğuz

9

Muħammes min kelāmi Ħayretī ġazel-i merħum Ahmed Paşa

Mef' ūlü Mefā' ilün Mef' ūlü Mefā' ilün

I

Yāruñ ruħ u zülfinde [gör] küfr ile imānı
Vechine nazar kııl baķ gör āyet-i Ķur' ānı
Dil ħānesini pāk it gör anda o sulţānı
Ey ŧālib olan 'āşık seyr itmege cānānı
Diķķatle temāşā kııl her gördüğün insānı

II

Ol peyker-i cānānı kim şüret-i Raħmān'dur
Vechünde olan ħaţlar hep āyet-i Ķur' ān'dur
El-mü' minü mir' ātı Ħaķ'dan saña bürhāndur
Āyīne-i Subħānı çün şüret-i Raħmāndur
Bu āyīneye gel baķ gör şüret-i Raħmānı

III

Şādıklar imiş yāruñ 'āşıkları şādıklar
Cān gözin açub Ħaķķuñ envārına lāyıķlar
Ger görse 'aceb midür cānānı uyanıķlar
Şüretde görünmez cāñ dirlerse münāfiķlar
Sen cāna nazar kılsun görmek dileyen anı

IV

Çün aħsen-i taķvīme nā-ħaķ der imiş münkir
Gerçeklere ta' n eyler kūr u ker imiş münkir
İnşāf ide bi' llāhi özge ħār imiş münkir
Maħbūb temāşāsın men' eyler imiş münkir
Kör gözlerinüñ nūrı yoķdur göremez anı

9:5b

I-4 'āşık: 'ārif Hay

II-1 ol peyker-i cānānı: şol şüret-i cānānsın Hay

4 Şubħān: cānān Hay

V

Zihninde riyā olsa gelmez bu yola zāhid
Şanma bu ‘amellerle Firdevs bula zāhid
Dīdār şuhūdundan bī-behre ola zāhid
Sen hüsni dil-ārādan göz yumsa n’ola zāhid
Huffāş gözi görmez hürşid-i dirahşānı

VI

Şol mūy-ı miyānuñdan cānā bir eser duysam
Bā-‘ayn-ı ‘ināyetle ben mūra nażar duysam
Ey dilber-i rūhānī cān sırrın eger duysam
Ben hātem-i la‘lünden bir zerre haber duysam
Bir hābbeye almazdum şad mülk-i Süleymān’ı

VII

Ey Hayretī yüzün sür hāk-i der-i cānāna
Emr oldı sücūd eyle şüret-i Raḥmāna
Rāz-ı dil-i pür-derdün insāna di insāna
Esrār sözini Aḥmed keşf eyleme nādāna
Hayvāna maḥal görme sen çeşme-i hayvānı

10

Müseddes min kelāmi ‘Azmi

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Nīk-ḥāh ol her müselmāna müselmānlık budur
Herkeseye yeksān nażar kııl ehl-i ‘irfānlık budur
Zerrece kendüñe zaḥmet virme insānlık budur
Kendü mülküñ şehrine dād eyle ḥākānlık budur
Gec serir-i ‘uzlete ‘ālemde sulṭānlık budur
Bir qarınca ḥātırın yıqma Süleymānlık budur

II

Eyleme tül-ı ‘amel her sūdı yoq sevdāyı қо
Terk idüb cengi cidāli ḥalk ile da‘vāyı қо
Kılma gel ḥayl u ḥaşem fikrin қuru gavgayı қо
Tumturāq-ı tāk-ı eyvān ile hūy [u] hāyı қо
Gec serir-i ‘uzlete ‘ālemde sulṭānlık budur
Bir qarınca ḥātırın yıqma Süleymānlık budur

V-3 şuhūdundan: şafāsından Hay

VI-4 ben hātem-i la‘lünden bir zerre haber: esrār-ı dehānuñdan ey la‘li şeker Hay

VII-2 şüret-i Raḥmāna: Ḥazret-i Sulṭāna Hay

10:6a

III

Ža‘ f-1 tenle ey gönül çün mäh-1 nev olsañ hilâl
Ĥân-1 ġayre göz diküb kıılma cihândan istidâl
Ĥaĥĥ’a tefvîz it özüñ eyle tevekkül mäh u sâl
İrmesün dirseñ cefâ-yı ĥaĥĥ-1 devrândan melâl
Gec serîr-i ‘uzlete ‘âlemde sulţânlık budur
Bir ĥarınca ĥâtırın yıĥma Süleymânlık budur

IV

Cân-1 pâke ten libâsıdur muĥarrer ‘âriyet
Ĥâk ile yeksân olursun bu fenâdan ‘âĥıbet
Mûr-1 bî-miĥdârı pâmâl itme eyle merĥamet
Cisme çek gel câme-i fakr ile şalı meskenet
Gec serîr-i ‘uzlete ‘âlemde sulţânlık budur
Bir ĥarınca ĥâtırın yıĥma Süleymânlık budur

V

Câme-i faĥr ile faĥr itme giyüb tâc u ĥabâ
Aĥlas-1 zer-bâf-1 dibânuñ yerin tutar ‘abâ
‘Asker-i ‘ışkı çeküp ĥaldır dehânuñdan nevâ
Şarĥ u ġarbı ġün gibi tutmaĥ dilerseñ ‘Azmiyâ
Gec serîr-i ‘uzlete ‘âlemde sulţânlık budur
Bir ĥarınca ĥâtırın yıĥma Süleymânlık budur

11

Muĥammes min kelâmi Ġünâhî ġazel-i Ĥayretî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Lâf urup bülbül gibi germiyyet-i da‘ vâyı ĥo
Yan maĥabbet şem‘ ine pervâneveş da‘ vâyı ĥo
Çârsû-yı ‘ıŝĥa gel her sūdı vü sevdâyı ĥo
Vaĥdet isterseñ ferâġat eyle ĥüy u ĥâyı ĥo
Keşret-i dünyâdan el çek ey gönül ġavġayı ĥo

II

Zâhid eylersin riyâzet cennet-i ‘alâ için
Diş bilersin kûşe-i ĥalvetde ter-ĥelvâ için
Mest iseñ şüfî şarâb-ı kevşer-i ferdâ için
Gözüñ aç olma gözü aç yime ġam ferdâ için
Ġâv-ı ten-perver gibi endîşe-i mer‘âyı ĥo

III-2 istidlal: istidal M

11:6b

II-4 ferdâ: dünyâ Hay

III

Meskenet meydânına cân oyna cân vir server ol
‘Âr tablın yire çal başuña başka mihter ol
Rihlet eylersen gerek Beḥmen gerek İskender ol
Pāye-i ‘ālī dilerseñ ḥāk-i pāy-i dilber ol
Ḳalduḳ ayaklarda ey dil manşib-ı a‘lāyı ḳo

IV

Dil ider şāfī nazar ol māh-ı tal‘ at naḳşına
Kim görürse göz göre naḳḳāş-ı ḳudret naḳşına
Āferīn bu nüktede ol ter-ḫabī‘ at naḳşına
Ma‘nī-i rengīne baḳ aldanma şūret naḳşına
[Vech-i zībāya nazar ḳıl cāme-i dibāyı ḳo]

V

Şems-i zīnetle cihānuñ zeyn olup put-ḫānesi
Miḫrinuñ gencīnesidür sīnemüñ vīrānesi
Cān-ı cemālūñ şem‘ inüñ pervānesidür yānesi
Didüm oldı dil şaçuñ zincīrinüñ dīvānesi
Nāz ile güldi didi al bunı da baḡlayı ḳo

VI

Sersem iden serv-i bālāñı semendüñdür senüñ
Pāydergil mübtelā-yı der-kemendüñdür senüñ
Hem Günāhī bir kemīne müstmendüñdür senüñ
Ḥayretī bī-çāre bir derdmendüñdür senüñ
Ḳıl nazar aḫvāline luḫf ile istignāyı ḳo

12

Muḫammes min kelāmi Laṫīfī

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Kimisi ḫandān bu ḫalḳuñ kimisi giryāndur
Kimi terennüm eylemekde kimisi nālāndur
Bülbül ağlar gül güler ‘ālem buña ḫayrāndur
Gösterir taḳdīr olanı gerdiş-i gerdāndur
Her ḳuluñ başına yazılan gelür devrāndur

II

Yazduḡın çün kātib-i taḳdīr taḡyīr eylemez
Ol nüvişti maḫv idüb bir daḫī taḫrīr eylemez
Ḥikmete nāzır olan efkārı tekşīr eylemez

‘ Ākil olan bu cihānda hīç tedbīr eylemez
Her uluñ başına yazılan gelür devrāndur

III

Her ne ısmet etdiyse saña assām-ı ezel
İrişür her ande ise ol saña ğam yeme gel
‘ İzzet ü devlet anuñdur ger maħall u nā-maħall
‘ Ārif olan luş u aħra eylemez ařlā cedel
Her uluñ başına yazılan gelür devrāndur

IV

Hālden çün hāle ilter rūzigāruñ gerdiři
Niçe řuret gösterür gerdūn-ı gerdān cūnbiři
Böyle almaz dāimā bir hāl üzre bir kişi
Rāst gelmez degmede tedbīre tadīrūñ iři
Her uluñ başına yazılan gelür devrāndur

V

Bunca demler kim Laşifi geçdi yok andan eşer
Ātiye hālī bilinmez hāledür ancak naşar
Durmadın geçmekdedür aħvāl-i ‘ ālem ğayr u şerr
Her ne hāl ise cihānuñ luşfi vü aħrı geçer
Her uluñ başına yazılan gelür devrāndur

13

Muħammes min kelāmi řerīfi ğazel-i Muħibbī

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

I

Rāh-ı ‘ ışık içinde cān vir gel ki cānānlık budur
Miħnet-i derd ü ğama yār ol ki yārānlık budur
Gördüğün her zülfe dolaşma perīřānlık budur
Hāy u hūdan fāriĝ ol ‘ ālemde sultānlık budur
Pendini ğuř eyle gel mūruñ Süleymānlık budur

II

Cān ğıdāsın lořma-i endūh-ı tenden yeg bilüp
řāhbāz-ı rūħuñi zāĝ u zaĝandan yeg bilüp
Kūře-i künci ğam-ı bāĝ-ı çemenden yeg bilüp
Her kime ılsañ naşar sen anı senden yeg bilüp
Görme kendü kendözün zīrā ki şeytānlık budur

III

Dehr-i dūn ger zehr u hūn her dem atarsa aua
Seng-i minet bi belāyile yaarsa baua
Sırruı ger merd ise fā eyleme yoldāua
Her ne kim saa anursu an anı ardāua
Fi'l-aıa sōzimi gū it mūselmānlı budur

IV

Pertev-i nūr-ı ilāhı dāimā tābendedür
Nice sultānlar maabbet āpusunda bendedür
Ehl-i ma' nı ehl-i dil ande ise efgendedür
Āil ise istedigū iste yine sendedür
ayrı yirden ister ise bel ki nādānlı budur

V

Ek-i hūn-bāru erifı eylegil 'ummān-ıfat
Tu' me-i derd-i nevāle eylegil dermān-ıfat
Bu zen-i dūnyādan el ek Yūsuf-ı Ken' ān-ıfat
Nefs-i azın ey Muibbı virme gel ayvān-ıfat
abt-ı nefis it 'ārif ol 'ālemde insānlı budur

[Der-kenar]

Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilūn

Kūy-ı arābātda ābit olamam sultānum
Dil-i vırānumı yapsada yıılsam gitsem

[Der-kenar]

Mefā' ilūn Mefā' ilūn Mefā' ilūn Mefā' ilūn

ayāl-i sine-i āyine-i cānānı al albe
arı-ı 'ıa giden aa sā' at lāzımındandır

[Der-kenar]

Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilūn

eb-i yeldāyı mūneccimle muvaıt ne bilür
Mūbtelā-yı gama sor kim gece a sā' atdür

IV-4 yine: aır Muh

Derkenar: 7a

Muhammes min kelâmi Raḥmî gazel-i Ḥayālî

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Olanlar şūrete mâil nedür ma' nâyı bilmezler
 Ḥaḳîkat gözleseñ mâhiyyet-i eşyâyı bilmezler
 Bu baḥr içre şadefdür ol dür-i yektâyı bilmezler
Cihân-ārâ cihân içindedür ārâyı bilmezler
Şu mâhîler ki deryâ içredür deryâyı bilmezler

II

İbâdetden 'ubūdiyyet durur 'âlemde ey 'âbid
 Ḥaḳîkî Ka' beye secde ider ma' nîde her sâcid
 Ezelden mest kılmışken şarâb u şem' ilen şâhid
Ḥarâbat ehline dūzah 'azâbın anma ey zâhid
Ki anlar ibn-i vaḳt oldu ğam-ı ferdâyı bilmezler

III

Melâmet bâdesin nüş eyleyüb şevḳ ile fâyıklar
 Bu bezme mest olan gelsün yaraşmaz bunda ayıklar
 Yaḳasın şubḥveş çâk eyleyüb mestâne şadıklar
Şafaḳ-gün kân içinde dâġını seyr itse 'aşıklar
Güneşde zerre görmezler felekde ayı bilmezler

IV

Maḥabbet deştini geşt eyleyüp ḥasretle mecnûnlar
 Gedâ oldu bu yolda niçe Dârâ vü Ferîdünlar
 Fenâ ser-menzilinde dîdelerden dökdiler hûnlar
Ḥamîde ḳadlerine rişte-i eşki taḳan bunlar
Atarlar tîr-i maḳşûdı nedendür yâyı bilmezler

V

Beḳâ yoḳ Raḥmiyâ fânî taşavvûr eyle devrânı
 Gedâ-yı şâh-ı 'âlemdür anuñ kem ola 'irfânı
 Ne söyler güş u hüş eylegil ü dehrüñ süḥandâni
Ḥayālî faḳr şalina çekenler cism-i 'üryânı
Anuñla fâḥr iderler aḳlas u dîbâyı bilmezler

14:7b

II-5 oldu: olmış Rah

III-1 Melâmet bâdesin nüş eyleyüb şevḳ ile: maḥabbet câmını nüş itdi geçdi nice Rah

IV-1 maḥabbet: melâmet Rah / ḥasretle: ḥayretle Rah

IV -4 taḳan: taḳub Rah

Muhammes min kelâmi ‘Aşkı

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Gâh mir’ât-ı felek rûy-ı sa‘ âdet gösterür
 Gâh döner reng-i melâl ile felâket gösterür
 Bir nefesde ‘aşıkda biñ dürlü hâlet gösterür
 İvme ey dil şabr kıllı ivmek melâmet gösterür
 Görelüm âyîne-i devrân ne şûret gösterür

II

Ey gönül dünyâ için yok yire çekme ıztırâb
 Niçe şehlerden girü kalmış serâdur bu harâb
 ‘Ârife ef’âl-i gerdündan yaraşmaz inqılâb
 Şâhid-i maşşûda çek şabr u taḥammülden niḳâb
 Görelüm âyîne-i devrân ne şûret gösterür

III

İçme kim zehrlü dürür câm-ı sipihrüñ şerbeti
 Âdem öldürmek durur cellâd-ı çarḫuñ ‘âdeti
 Şan ḫayal-i ḫâbdur mülk-i cihânın devleti
 İḫtiyâr it gel ḳanâ‘ at birle künc-i ‘uzleti
 Görelüm âyîne-i devrân ne şûret gösterür

IV

Ḫâke şaldı niçe serverler seriyle efseri
 Dîve aldırđı Süleymân-ı nebî engüşteri
 N’eyledi devr-i felek âyîne-i İskenderî
 Sâḳiyâ devr eylesün bâde pür kıllı sâğarı
 Görelüm âyîne-i devrân ne şûret gösterür

V

Bî-nişân olur şalan baḫr-i fenâya zâtını
 Ser virübdür da‘vî-yi ‘ışḳuñ iden işbâtını
 Mest-i ‘ışḳ ol unudub cân u cihân lezzâtını
 ‘Aşḳiyâ pāk-ı mücellâ kıllı gönül mir’âtını
 Görelüm âyîne-i devrân ne şûret gösterür

15:8a

I-2 reng-i melâl ile: jeng-i nühüsetle AşD

IV-2: Mısra hece sayısı bakımından eksiktir.

Muhammes min kelâmi Kâtibî

Mef' ulü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

I

Rağbet ider mi âdem olanlar bu hâneye
Şayd olma ey gönül inen aldanma dâneye
Sehm-i kazâ bilürsin irişür nişâneye
Çeng ü belâ vü miḥnet ü ğam ' âlemde yâ neye
Gördüñ zamâne uymadı uy sen zamâneye

II

Ney gibi inleseñ n' ola her dem idüb fiġân
Ķânün idindi Ķaddüñi ceng itmege cihân
Çün kim senin terâneñe raqs iyemez zamân
Güc eyleme uşüle dâireñ gözet hemân
Gördüñ zamâne uymadı uy sen zamâneye

III

Bâş egme dehre ' izzet için olma mübtezel
Her kişiye naşibi gelür bu durur meşel
El virmese zamâne şaḫın eyleme cedel
Budur Ķabül eder iseñ sözüm esle gel
Gördüñ zamâne uymadı uy sen zamâneye

IV

Dünyâ senüñ ola tatalum n' eyleseñ gerek
' Āḫıl odur ki yoḫ yire ḫarc itmeye emek
[Şanma murâduñ üzre döner dâ' imâ felek
Güş et naşihatüm hele benden saña dimek]
Gördüñ zamâne uymadı uy sen zamâneye

V

[Yazmış ne kim muḫadder ise Levḫde Ķalem
Elbette başa gelse gerek yazılan raḫam
Şâd olub ' izzet ile fenâ gelse çekme ğam
Ey Kâtibî cihânda nedür çekdüġüñ elem]
Gördüñ zamâne uymadı uy sen zamâneye

16:8b

I-1 âdem: ' aşık Kat

2 inen: dâma Kat

II-3 çün kim: gördüñ Kat

III-4 budur: pendüm Kat

IV-3: -M.

4: -M.

V-1,2,3,4: -M.

Muhammes min kelâmi Zâ'ifi gazel-i Muķimî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Dilberâ vechüñ senüñ bildüm kelâmullâhdur
 Naķş-ı kudret 'ilm-i hikmet sırr-ı fażlullahdur
 Şâhidüm Haķdur delîlüm *ķul kefâ billâh*⁸dur
 Her ne söz kim söylenür 'ayn-ı kelâmullâhdur
 Vâķıf olmayan bu sırra lâ-cerem gümrâhdur

II

Bir şecerdür ķâmetüñ şol hüsn-i bi-hemtâ ile
 Gösterirdüñ mu' cizâtuñı yed-i beyzâ ile
 Hem-dem oldum 'ışķ-ı tûrunda yine Mûsâ ile
 Añladum bildüm rumûz-ı 'allame'l-esmâ ile
 Menzil-i insân-ı kâmil bir ulu dergâhdur

III

Vâ' izâ haķķuñ kelâmın halka evşâf itmege
 Kendüñi 'irfân içinde ehl-i a' râf itmege
 Haķ cevâbın işidüb haķ söze inşâf itmege
 Mâye-i taķlîdden âyineñi şâf itmege
 Fażl-ı haķdan feyz olan envâr-ı nûrullâhdur

IV

Ey perî-peyker görünmez vaşfa gelmez işlerüñ
 'Âşıkâ cânlar bağışlar ey melek cünbişlerüñ
 Hoķķa-i la' lüñ şadef dürr-i 'adendür dişlerüñ
 Hoş müferrih haţţ-ı reyhândur yazılmış kaşlaruñ
 Nice rüşen olmasun kim defter-i Allâhdur

V

Haķķı gör hâk-ı siyeħde çeşm-i şüret laħm ider
 Münkir-i efsürde-dil baķub bu yüzden vehm ider
 Ey Muķimî haķ cemâlin görene haķ raħm ider
 Zâ'fiyâ şaķķu'l-ķamer sırrını her kim feħm ider
 Āsmân-ı 'âlem üzre bir münevver mâhdur

17:8b

⁸ "De ki: 'Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.' " Ankebut(29/52)

Gazel-i Nesimî tahmîs-i Zâ'ifi

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Ey ruhuñ levh-i ilâhî kânde naqş olmuş süţür
 'Ârızuñ şerhindedür incil ü furkân u zebür
 Şüret-i insânda haq sen eyledüñ kendüñ zuhûr
Ey saçuñ zıll-i ilâhî v'ey ruhuñ Allâhu nür
Ravzanuñ servi boyuñdur indehâ cennâtu hür

II

Niçe bir fikr u hiyel bu gerdiş-i ğaddârda
 Niçe bir sen qalasin sevdâ-yı aĝ u qarada
 Kimdür ol kim bu toquz meyânı böyle yâredür
Fâ' il-i muţlaqdan özge kimse yoqdur arada
Ger sen idrâk eylemezseñ bil ki sendendür kuşür

III

Dest-i kudret kendü luţfundan düzetmiş hilqatüñ
 Câme-i teşrif-i kerremnâ'yı kılmuş hil' atüñ
 Hayme-i genc-i İlâhîdür tılısm-ı tal' atüñ
On sekiz biñ 'âlemüñ âyinesidür şüretüñ
Kim ki şol mir'âtı buldı oldı min ehli's-sürür

IV

Ey kemân-ı zan ile maĥbûb olan ehl-i ĥabâb
 Cānib-i ĥağdan eşitmedüñ ĥıţâb-ı müsteţâb
 Diñler iseñ güş-ı cān ile budur şāfi cevāb
Ādemiñ vechidür Allah 'uñ kitabı uş kitāb
Ey kelāmullāha münkir ĥavf min Rabbü' l-ġafür

V

Şüretüñ şânında nāzil oldı çün veçh-i cemîl
 Biz anı seb' a'l-meşānî añladuğ bî kâl u kıl
 Şafĥa-i ĥaddüñde ĥaţtuñ 'ârife rüşen delîl
İstivāsıdur saçuñ innâ hedeynâhü's-sebîl¹⁰
Cennet anuñdur ki kıldı şol şırâţ üzre 'ubür

18:9a

II-4 özge: ayrı Nes

5 sendendür: sendedir Nes

⁹ “Gerçekten biz, Ademoĝlu’nu şerefli kıldık.” İsrâ (17/70)

III-5 buldı: gördü Nes / min: bin Nes

IV-5 ĥavf min Rabbü' l-ġafür: hıf mine' l-lahî' l-gayür Nes

¹⁰ “Şüphesiz biz ona, doğru yolu gösterdik.” İnsan(76/3)

VI

‘Ayn ile ‘ayn oluben ol ‘aynı bu a‘yānda gör
 Vācib-i bi‘z-zāt zāhir-i kisveti insānda gör
 ‘Āşık [u] ma‘şuk birdür şūret-i raḥmānda gör
 ‘Ayn u şın u kâfa baḳ yārin cemālin anda gör
 Kıl tebārek yā muşavvir leyse fiḥā min fuṭūr¹¹

VII

Pīr-i ‘ışka inkıyād it t̄alibā gel çekme bāş
 Māsivānuñ naḳşın eyle şafḥa-i dilden tirāş
 Ma‘nī-yi ümmü‘l-kitāb[1] şerḥ ider bu göz ü kâş
 Küntü kenzen perdesinden ġāfirü‘z-zenb oldı fāş
 Zāhid istiġfāra geldi her dem eydür yā ġāfūr

VIII

Gün gibi enver kılub āfākı ol şems-i celī
 Bu mezāhirde meḳādir nice olmuş müncelī
 Her ser ü pāda görinen şūret-i ḥaḳdur belī
 Ḳahr u luṭfuñ aleti ma‘nīde vāḥiddür velī
 Bilmedi şeytān bu tevḥīd-i vāḥidden oldı dūr

IX

Bu şıfāt-ı lā-yezālī nūr-ı zātuñ ‘aynidur
 ‘Āleme tevḥīd-i hem-zāt-ı şıfātın ‘aynidur
 Bī-cihetdür gerçi ammā şeş cihātuñ ‘aynidur
 ‘Ālemü‘l-ġaybiñ vüçüd-ı kâinātuñ ‘aynidur
 Ey şehādetden ḥabersiz cāenā yevme‘n-nüşūr

X

Ruḥlaruñ ‘uşşāka olmuşdur naşūḥu‘n-nāşiḥe
 Vechüñ anı şerḥ ider ḥācet degüldür şāriḥe
 Sen kelāmullāhsın ḥāṭırdadur bu lāyiḥa
 Ey şıfātuñ ḳulhü va‘llah¹² ey cemālūñ Fātiha
 Uşta Tevrāt uşta İncil uşta Furḳān ü Zebūr

XI

Ža‘fiyā bir puta şatma bu t̄ılısm-ı āb [u] gil
 İ‘tidāliyle olupdur çār-ı ‘unşūr mu‘tedil
 İrişüb fazl-ı ilāhī cism-i cāna muṭtasıl
 Rūḥ-ı ḳudsīdür Nesîminüñ sözi ey zinde-dil
 Ger Mesîḥā-tig diriyeñ yatma kim çalındı şūr

VI-5 kıl: kul Nes

¹¹ “(Orada) hiçbir çatlak ve kusur görebilir misin?” Mülk (67/3)

VIII-5 tevḥīd-i vāḥidden: tevḥīdi ehaddan Nes

¹² “De ki: “O Allah, birdir.” İhlas (112/1)

XI-4: rūḥ-ı ḳudsīdür: rūḥ-ı kuds oldı Nes

Muhammes min kelâmi Nâṭıķı*

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Kendüden āgāh olan dānā-yı ehl-i rāhdur
Gerçi şüretde gedādur ma' nī içre şāhdur
Gezme irāk istesinde istegüñ hem-rāhdur
Cümleye zāt-ı şerifüñ şübhesiz dil-ḥāhdur
Kim ki bildi kendü zātın vāsıl-ı dergāhdur

II

Sen seni bil 'ārifā kim zāt-ı eşyā sendedür
Ma' rifet 'ummānı sensin dürr-i yektā sendedür
Ḳatresin gerçi ki ammā küllī derya sendedür
'Ālem-i şüretde ḳalma zīrā ma' nā sendedür
Bilmeyen ma' nāyı ey dil ebleh ü gümrāhdur

III

Maḥrem-i ḥāş olmaḳ isterseñ var ehl-i şefḳat ol
Vāḳıf-ı eşyā çü sensin vāḳıf-ı her ḥıkmət ol
Ḥāṭıruñ meydānın ac teng olma ehl-i vüs' at ol
Güy-ı ma' nī çalmaḳ isterseñ var ehl-i şefḳat ol
Bir göñül yıḳma şaḳın kim ḥāne-i Allāhdur

IV

Künt-ü kenzen kenzi sensin gezme her vīrāneyi
Ol put-ı ra' nā içün her ma' bed ü putḥāneyi
Sendedür ḥāşıl ḳo elden mescid ü meyḥāneyi
Zatıñı bilseñ bilürsin lā-cerem cānāneyi
Zīrā kim her ma' nīde zātın bilen āgāhdur

V

Reng-i 'ışḳ içre boyan ey 'āşık-ı şeydā siyāh
Dutmasun irāk anuñ üstünde reng ey derd-rāh
Vaşl ise kāmildedür ey nātüvān pes çekme āh
Ḥācet-i erini degül ey 'āşık dīdār-ı şāh
Uşte zāhir her cihetden *şemme vechullāhdur*¹³

VI

Esfel ü a' lā muṭı' undur senüñ ey dīde-ver
Sen daḫi ehl-i itā' at ol şaḳın gel çekme ser
Olma kendüñden teğāfül sensin ol 'ālī güher

19:10a

* Nat'da bulunamadı. Nâṭıkı mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

¹³ “Hangi tarafa yönelirseniz Allah’ın yüzü oradadır.” Bakara (2/115)

Olma bu taşvîre hayrân ey fakîr-i bî-haber
Zîr-i pâyuñdan hezâr kııl kim önünde çâhdur

VII

Nâııkî sır virme ser vir hâsid âgâh olmasun
Ta' ne şahrâsında aña zerrece râh olmasun
Şerrifünde çok kevâkib ço ki bir mâh olmasun
Ayrı dilden taşra teg tekrâr-ı efvâh olmasun
Bu naşîhat saña benden hasbetenlillâhdur

20

Ġazel-i Ġayâli taħmîs-i Meşâmmî Konyevî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Çünkü çarĥ-ı kinedârũ kârıdur ğaddârlık
Baımazam miħrine aşıla etse biñ dildârlık
Fârigem ger yârlık etsün gerek aġyârlık
Hîç kârım yok sipiħr ü gerdiş-i devvârlık
Ger yoġ olsa cümlesi 'âlemde sensin vârlık

II

Şeĥ-suvârum çünkü sürdüñ 'ârşa-i hüsne semend
Eyledi 'ıškuñ cihân serkeşlerini der-kemend
Niçe dârâlar derd-i reddünde zâr u müstmend
Niçe serverler seri oldı ser-i zülfünde bend
Saña virildi serîr-i hüsnde serdârlık

III

Fitne-i 'âlem uyanup ĥâbdan kıaldırta ser
Cümle zürriyât-ı âdem eylese kıaşd-ı zarar
Yaġsa ger kıavs-ı kıazâdan üstüme tîr-i kıader
Her taraıdan kıatlüme biñ biñ çekilse tîġler
Kal' a-i pûlad olur sen itseñ baña yârlık

IV

Gerçi nüş itdüm şarâb -ı firkıatin cânânumuñ
Terk idem şanma ölünce ġayretin cânânumuñ
Ġayre açma zaħm-ı tîġ-ı firkıatin cânânumuñ
Kimseye gösterme dâġ-ı hasretin cânânumuñ
Kimseye gösterme dâġ-ı hasretin cânânumuñ

20:10b

20 I-1 kârıdur: işidür Meş

II-3 dârâlar derd-i reddünde: dâr alur durur bahründe Meş

III-2 'âdem: 'âlem Meş

IV-1 gerçi nüş itdüm şarâb: nice demler gerçi çekdüm Meş

V

Tā ki çekdi sīne sīmīnine dilber bir elif
Cism-i şad çākim Meşāmmī eyledüm yekser elif
Gerçi virdi dāğuma sīnemde zīb u fer elif
Buldı zīnet anlu dāğumla ayāli her elif
Servler erāfinı gūyā ki itdüm nārlı

21

Muammes min kelāmi Belīgī

Mef' ūlū Fā' ilātū Mefā' ilū Fā' ilün

I

Fānī cihāna günde biñ ādem gelür gider
Her kim gelürse gözleri pür-nem gelür gider
Nesl-i beşerde kimdür o bī-ğam gelür gider
‘Alemdē ğam kişiyē dem-ā-dem gelür gider
Ādem mi var ki ‘ālemdē urrem gelür gider

II

ıg-i ğam ile yāreledi alkı yek-be-yek
Bir yāre ūzre ram idüben ekmedi nemek
Feryādı odı taammül ū şabr eylemek gerek
Bār-ı belāyı her kişiyē çekdürür felek
Kim var ki bu cihāna müselleme gelür gider

III

Māl u menāle bama nazār ıl malua
Midāru ala ‘āil isen ba kemālūe
Yodur bekāsi ılma nazār mülk ū mālūa
Göz yum cihāndan ac gözüni kendü ālūe
Sen göz yumub aınca bu ‘ālem gelür gider

IV

Bildi baār-ı dehrü olur āiri azān
ane boyandı gül gibi gülşende ergavān
Bülbül çemende eyleyicek derd ile fiğān
Nergis göz adı gördi vefāsızdır cihān
Bāğın yolında gözleri pür-nem gelür gider

V

Yetmez mi saña kısmet-i kıssâm-ı lem-yezel
Kimseyle itme dirhem-i dünyâ için cedel
Monlâ bu beyiti gâyetle didi bî-bedel
Kim bağlamazsa sîm u zere gonca gibi bel
Bâğ-ı cihâna gül gibi hurrem gelür gider

VI

Nâmuñ Belîgî nâmuñı her demde añdura
Halk-ı cihâna şâdide vü gamda añdura
Sa‘ y-ı belîg eyle ki her femde añdura
Âdem gerekdür kim adını ‘ âlemde añdura
Adı kalur kişiye bu âdem gelür gider

22

Gazel-i Meşâmmî muhammes min kelâmi ‘Ulvî

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

I

Bir zamân ola ki bu gerdiş-i devrân dükene
Düşmeye kaçre yere rahmet-i bārân dükene
Bitmeye sebze-i ter nehr-i firāvân dükene
Boşala kîse-i kân kâse-i ‘ummân dükene
Ne gam-ı dil ne nem-i dîde-i giryân dükene

II

Şöyle galâtân ideyin cism-i gam-âlūdumı kim
Şöyle ceryân ideyin ka‘ be-i maşşūdumı kim
Şöyle mescūd ideyin ol büt-i ma‘ būdumı kim
Şol kadar arayayın şâhid-i maşşūdumı kim
Cüst ü cūda talebüm rahşına meydân dükene

III

Gönlüm ol serv-i sehînüñ olalı pāmālı
Giryeden seyl-i revân oldı sirişküm âbı
Lâleveş bağruma dâğ oldı hayâl-ı hâlî
Dîdeden hûn-ı ciger olmaya bir dem hâlî
Bağrlar pür ola deryâ-yı firāvân dükene

IV

Çeşmüme kuhl-ı cilâ oldı gubâr-ı haremüñ
Almayam ‘ aynıma toprağımı bâğ-ı iremüñ
Giryeden dîde-i bîñâyı ‘ alîl etse gamuñ

*Çekmezin ğam çekerin gözüme hâk-i kademün
Meger ey nūr-ı başar kuhl-ı Şifāhān dükene*

V

Kesme ey sākī kerem kıl tolu cāmı elden
Gel dirīġ eyleme bu zevk u şafāyı dilden
‘Ulviyā ‘ışk cüdā olalı cān u dilden
Gide mi la‘l-i leb-i yār Meşāmmī dilden
K‘anda hīç ola mı la‘l-i Bedaḥşān dükene

23

Ġazel-i Nizāmī taḥmīs-i Muḥyī Çelebi

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

I

Sākiyā şāhid-i gül açdı yüzünden çün niķāb
Getüre bāde-i gül-rengi ki ref‘ ola ḥicāb
Ḥāşşa āheng ide bu perdede ķānūn u rebāb
İtmedin meyl-i fenā ‘ömr-i bināsını ḥarāb

خذ من العيش نصيبا و من العمر نصبا

II

لب میكون تراباداً نابست لقب
زانکی بکشاده بدلهای تودر شاد و طرب
دوش دردا رندا پیر مغان راهمه شب
فتح باب حرم عیش و میخانه طلب
رحمآ الله لمن علمنی فتح الباب

III

İtdi gülşende naġam kumrı hezār ile yine
Raqs urur serv-i hevā-yı kadd-i yār ile yine
Cennete döndi çemen āb-ı kenār ile yine
‘Ayş it ey ‘āşık-ı şeydā ki bahār oldı yine

زین الروضة کا الجنته بالوردو طاب

IV

ماه روییگه رخس شمع شب افروز شود

دل دندان زمی لعل توپروز ش

روزما از مدد وصل تونو روز ش
سرو نازیکه رخساره اوروز شود
لو تجالاک فی الظلمته من غیر حجاب

V

Sen perī rûya raķīb olalı hem-rāh u qarīb
Dāmenin itdi gözüm girye-i telḥ ile raķīb
Düşdi çah-ı ğama dil ey gözi Hārūt qarīb
Baňa senden ğam-ı endūh u belā oldı naşīb

قسمتی منک بلاء و عناء و غدا

VI

راستی سرو روانی توبجانی چون الفت
ای سرا پرد شفقت دل و خان منکشفست
ای هوای توباب کل من ماتلفست
کنج سودای ترد کنج دلم معتکفست
مسکن الکنز و مأواه خراب و ییاب

VII

Muḥyī' nūñ girye vü zārın görelı ağladı ebr
Ey cefā-ḥū niçe bir ide firāḩuñ baňa cebr
Gör nedür ola ki aña ḩuld civārı ola qabr
Miḩnet ü hecre Nizāmī niçe bir eyliye şabr

سعدتی احترق القلب بشوق الا صحاب

24

Ġazel-i Şāhī taḩmīs-i Rızāyī

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

I

Nār-ı 'ıṣṣuñdan alupdur dil-i rüşen ḩullesi
Şu' le-i şem' -i cemālūñdür anuñ mültemesi
Pertev-i mihrūñ ile yandı hevā ḩār u ḩası
N'ideyin zāyi' idüb ṫül-ı emelle nefesi
ḩalmadı zerre ḩadar dilde bu dūnyā hevesi

II

Sürmedin zevk u şafâsını fenâ mahfilinüñ
Görmedin zâd u zevâdını beķâ mahmilinüñ
Ermedin daķı kenârına bu ğam sâhilinüñ
Kârbân-ı reh-i ‘ıķlîm-i ‘adem menzilinüñ
Doķunur oldu dilâ sem‘üme bangi ceresi

III

Bir belâ kûşesidür uşbu cihân şabr eyle
Bu yuvadan uçar elbetde toğan şabr eyle
Çok degül bir iki üç gün oyalan şabr eyle
İzîrâbı ķo gel ey murĝ-ı revân şabr eyle
Eskiyuüb uşta ħarâbe-vâr yürüten ķafesi

IV

Ey gönül saĝa şola baķma öñüñde yolu gör
Gördüĝüñi tehî görme hüneriyle tolu gör
Uluları kiçi görme kiçileri ulu gör
Ĝâfil olma gözüñ ac dîde-i ħaķ-bîn olıĝor
Ėor görme ħass u ħaşâķ ile mûr u megesi

V

Ey Rızâyî çü Ėudâ kıldı saña feyz-i hikem
Kıl hazer mülhid-i bî-dîne dime şâh-ı kerem
Gör nice gördi diyen bunu elem üzre elem
Şâhî-i bî-dîl ü bîmâr u güneħkâra ne ğam
Sen olursañ eger ey Şâhî kerem-i dest-resi

25

Muĥammes min kelâmi Nâlî*

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

I

Ėaķ bu kim ‘âlemde ademden mükerrem bulmadum
Âĥ kim birbirine ammâ ki maĥrem bulmadum
Her biri bir dürlü ğamda bir müselleme bulmadum
Ol cihetden isteyüb bir yâr-ı hem-dem bulmadum
‘Uzlet-i ħalk-ı cihândan özge ‘âlem bulmadum

II

Olalıdan âşkâr ‘âlemde sırr-ı kâf u nün
Kendü gibi kıldı sergerdân bu ħalkı çarĥ-ı dün
Her tarıķüñ ‘ilmine bir ‘âlem oldu reh-nümün
Didi ammâ ‘âlemüñ ħâlin bilen bir zü funün

25:12b

* Nal’de bulunamadı. Nâlî mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

III

Bir nefesde on sekiz bi  ‘ lemi seyr n iden
T yir-i  uds ile ‘arşull hda cev n iden
Bu ha ıkatle tarıkat m şkilin  s n iden
B yle ferm n etmiş ol derdi ile derm n iden
‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

IV

Ger olursa   adr ile  sfendiy r [u] Tehemten
R m olub ferm nı na baş egse her leşker-şiken
 arşu na el ba layub g rd re bi  n zu n beden
Ey g n l aldanma sen bu ‘ leme z r  ki ben
‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

V

Bir iki g n her kimi kend ne  ılsa  hem-nişin
‘ kibet senden c d  oldu da olursın haz n
Ki fiɡ n u n le eylersin geh   h u en n
Olma  i un m haşal b yle elemlerden em n
‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

VI

Didi Mecn n gibi v dilerde idenler ma  m
Iztır b-ı r h-ı dild r i til t-ı h ş u ‘ mm
 ayd-ı keşretten hal ş olma lı a ey n k- n m
‘ lem-i itl k bulma a dolandum şub  u ş m
‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

VII

Ey g n l irmek dilerse  ger ma  m-ı vuşlata
D r-ı d ny da şa ın d şme diy r-ı keşrete
ş hret  fetd r bıra ma kend  kend n  fete
 rmek i un ‘ lem-i b k de ‘izz   devlete
‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

VIII

 şbu h alku n kimisi ş fi kimi ş fi ge er
Her birisi bir tarıki i tiy r itmiş gider
Ya‘ ni kim ‘ış -ı ha ıki semtine yollar erer
L k  lemd  ha ıkatle şorarsa  ger h ber
‘Uzlet-i h alk-ı cih andan  zge ‘ lem bulmadum

IX

Hamd lill h  almadı g nl md  h bb-ı m siv 
Mi net   derd   bel  v  g şşadan buldum reh 

n k-n m: n k   n m M

‘Ömrüm oldukça huzûr-ı kalb ile kılmaya cā
‘Ālemi gezdüm aradım kûşe kûşe Nâliyâ
‘Uzlet-i halk-ı cihândan özge ‘âlem bulmadum

26

Gazel-i Yahyâ muhammes min kelâmi Bâkî*

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

I

Ne bir kıddüñ gibi tubâya beñzer nihâlüm var
Ne bir müy-ı miyânuñ gibi bir ince hayâlüm var
Kânâ‘ at gibi istiğnaya irdüm hoşça hâlüm var
Ġanîdür ‘ışık ile gönülüm ne māl u ne menâlüm var
Ne vaşl-ı yâre hândânem ne hicrândan melâlüm var

II

Meşâyih silkine sâlik olaldan hazz ider cânüm
Mürîd-i pîr-i ‘ışkâm tesellâmdan geçer hâlüm
Ecel cāmını bir demde şafâ ile çeker cânüm
Ne şâğ olmağ murâdumdur ne ölmekden kaçır cânüm
Cihânda haste-i ‘ışık olalı bir hoşça hâlüm var

III

Yoluña bāş u cânım virmeden hiç itmezem bâki
Merâtib kat‘ in itmek ister iseñ menzil it hâki
Dilâ bu zevki añla isteme seyrine eflâki
Ben ol hayrân-ı ‘ışkâm ki yitirdüm ‘aql u idrâki
Ne kendümden haberdârum ne gayrıdan hayâlüm var

IV

Varub bir gün bu deşt-i dehri itdüm çün seher seyrân
Fenâ-ender-fenâ olmuş içinde turmadum bir ân
‘Ademden çün vücûda geldügin bildükde bir insân
Ne meyl-i külbe-i aḫzân ne seyr-i soḫbet-i yârân
Ne ta‘n-ı zâhid-i nâdân ne ceng ü ne cidâlüm var

V

Ezel bezmindeki cām-ı maḫabbetden şunub sâkî
Anı nüş eyledükde didiler soḫbet girü bâkî
Baña Bâkî gerekmez cümle bu mülk-i âfâkı

26:13a

* Bak’da bulunmamaktadır. Bâkî mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

V-3: Mısra hece sayısına göre eksiktir.

Cihān fānīdür ey Yaḥyā Huve'l-Ḥayy u Huvel'l-Bākī
Değişmem atlas-ı çarḫa benüm bir köhne şālum var

27

Müşemmen-i Fevrī Efendi (Raḥimehullah)

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

I

Mekānum meclis-i miḥnet maḥabbet yār-ı cānumdur
Perī-rū dilberüm sākī ḫayāl[i] dilsitānumdur
Elifler şem' -i şevḫum sīnem altun şem' dānumdur
Nevālem ḡuşşa vü ḡam dāḡ-ı derd-i ' ıışk nānumdur
Kebābum baḡrımūñ yaşı rebāb āh u fiḡānumdur
Dil-i pür-ḫūn şurāḫı dīde cām-ı ḡuşşa dānumdur
Şarāb[um] bezm-i ḡamda eşk-i çeşm-i ḫun-feşanumdur
Mey-i ḫamrā diyü nūş etdügüm hep kendü ḫanumdur

II

Melāmet şāḫıyam şehir-i fenā taḫt-ı sükūnumdur
Başumda tāc-ı zerrīn āteş-i āh-ı derūnumdur
Şafaḫla āteş -i gerdūn libās-ı lāle-gūnumdur
Öñümce tūḡ-ı āhum ḡam yolında reh-nümūnumdur
Sipāh-ı eşk ü āhumla ḫamu yer gök zebūnumdur
Ḡırīv-i ra' d-ı miḥnet na' ra-i ḫabl-ı cünūnumdur
Şeh-i ' ıışkam belā-yı çarḫ oḫaḡ-ı bī-sütūnumdur
Şehāb-ı ḡam başum üzre mu' allaḫ sāyebānumdur

III

Görelde sen gözi ḫātil dehān-ı āb-ı ḫayvānı
Ḳomadum bir nefes öldüm dirildüm āh u efḡānı
Ser-i kūyuñda çok yeldüm yopurdum aḡladum ḫanı
Ve likīn itmedūñ herḡiz ḫabībüm derde dermānı
Ḳapuñda vericek āḫir belā-yı ' ıışk ile cānı
Maḫalleñde bulup cānā ten-i bī-cān-ı ' üryānı
Seg-i kūyuñ bu cismi ḫu' me etdi şanma dendānı
Dehānında görinen rīze rīze üstühānumdur

27:13b

I-4 nevālem: ḫa' āmum Fev

8 ḫamrā: aḫmer Fev

II-1 melāmet: maḫabbet Fev/ taḫt: cāy Fev

3 āteş: atlas Fev

III-3 Ser-i kūyuñda çok yeldüm yopurdum aḡladum: belā-yı hecr ile çok demler aḡdı
çeşmümūñ Fev

6 bī-cān-ı ' uryānı: ' uryān-ı bī-cānı Fev

IV

Münevverdür ruḥuñ ey meh çerâğ-ı şems-i rüşenden
Velî miḳdâr-ı zerre görmedüm mihr u vefâ senden
Firâkuñdan gönül ḳurtulmadı feryâd u şivenden
Cemâlûñsüz cihânı n'eyleyem geçdüm bu meskenden
Ruḥuñ vaşfi uşandurdı beni ey gül bu gülşenden
Dehânuñ hecri aldı cânımı ey ğonce-leb tenden
‘ Adem mülkine gitdüm ḳalmadı nâm u nişânumdan
İşidilen hemân şimdi benüm âh u fiğânumdur

V

Ḳılûb gerdün baña bir gözleri âhü için cevri
Çü bildüm Tûr-ı vaşlından cüdâ etmek durur tavri
Kemân-ı ğayreti ben daḥî aldum destime ḥayli
Görinen encümi şanmañ felek gülzârınuñ nûri
Müşebbek eyledüm tîre tutub bu sine-i devri
Şikâr itdüm felekler tevsenî gibi niçe şevri
Felekde gördüğün ḳavs-ı ḳuzahdur şanma ey Fevri
Ḥadeng-endâz-ı ‘ ışḳam çarḥ aşılması kemânumdur

28

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

I

Baḥr-i ‘ ışḳ içre dilâ ḳible yeli gibi esen
Fülk-i dil mevc-i belâdan almaz oldı dümen
Dostum düşmene uyup yüce gitme benden
Çekdürüb firḳatañı bizden irâğ olduñ sen
Baḥr-i firḳatde niçe furtunalar çekdüm ben

II

‘ Ālemi ğarḳ ider aḳıtma sirişküme nehrin
Niçe bir nûş ideyin der firâḳın dehrin
Şaluben fülk-i dile bād-ı muḥâlif ḳahrın
Sen yıḳarsın bu yaḳalarda gönüller şehrin
Dil ü cân mülkini yağma idici sensin sen

IV-5 vaşfi: şevki Fev

6 hecri: fikri Fev

7 nişânumdan: nişân benden Fev

V-2 vaşlından: vuşlatdan Fev

3 ḥayli: fevri Fev

4 nûri: Şevri Fev

28:14a

III

Ey güzeller re'îsi sen ne ilüñ âdemisin
Yem-i 'ışkuñ hep esîr eyledüñ ol âdemi sen
Kâde ne derdi yeter şalmaya ğam âdemisin
Bâd-1 'ışkuñ alâvand eyledi şabrum gemisin
İlevend oldı gönül tıflı senüñ der[d]jünden

IV

Bir benüm gibi 'aceb var mı bu pendî törede
Bahr u berde sîm bir cânlar içün cân eride
Palamar tutmadı baştarda sürer lengeride
Bahr-1 'ışk içre yürürsem n'ola yelken torıda
Bir ħarâmî bakıcı yâre esîr oldum ben

V

Andire Tırya elinden mi gelürsin ayâ
Bize İspetye emânet Pec ilen ahyânen
Kırmızı kadfe yelek gey melek ol ey ra' nâ
Bir perîsüñ siyeh aţlasdan olaldan cânâ
Gemici neftilerin 'âşık-1 zâr itdüñ sen

VI

Dil ki ħaţt-1 ruĥ-1 zîbâda irişür Hizra
Şanki Mûsa durur irşâda irişür Hızra
Nâgehân düşse bir üftâde irişür Hızra
Seyr iden yüzüñi deryâda irişür Hızra
Kadre uğrar seni bir kerre kadırgada gören

VII

Bu zamân hūbları alarĝa dimez nâdâne
Puçalar forsa gidüb ħîle düzer 'irfâna
Âh ile ħanlu yaşım dolansa n'ola tūfana
Yâr aĝyâr ile deryâda çıkub seyrâna
'Âşık-1 şâdıĝ olan volta urur gen yaĝadan

VIII

Bahr-1 vahdetde şerî' at bir emîn keştîdür
'Âkıll ol çıkma içinden ki metîn keştîdür
Kulzüm-ü ğamda tenüm şanki hemîn keştîdür
Dūd-1 âhum direk oldı bu zemîn keştîdür
Bir yeñi yelken olupdur aña gerdün-1 köhen

V-4 bir perîsüñ: barbariçañ Age

VII-5 'âşık-1 şâdıĝ: ehl-i dil 'âşık Age

IX

Āşinā-yı yem-i ʿışk oldum idüb terk-i fenā
Ki bigāne güzel yādına çāk ola ʿabā
Ālet-i manca müheyyā olıcağ oldu hebā
Cānda şugurya durur derd ü belā renc u ʿanā
İstifa oldu gönül manğaları derdünden

X

Rūzgārdan yaña çok furtına çekdürdi hevā
Az kalıpdur yimege ten kayğan baħr-i fenā
Pirimüñ himmet eli hıızra ire yoksa dilā
Geldi çatdı dil ü cān zevrağına derd ü belā
Bizi çignetmege bu fülk-i felek tıtdı dümen

XI

Çorğulu mārşa durur yatma civān yüri yola
Kıyılar döñdi seħer el demüri tente fola
Kerteden engine şaldı yolumuzı pusula
Rūzgār oldu muħālif başuma üşdü belā
[Başladı geldi karıntı yine başdan kıcdan]

XII

Baħr-ı ʿışk içre bu dil kaltiyesidür seyyāħ
Yolumuz kıble hevāsıyla açupdur Fettāħ
Güherin sac o muħiṭ-i keremüñ ey meddāħ
Eger olduñsa maħabbet deñzinde mellāħ
Pusula şevkı gerek ħarita ġam derd ü miħen

XIII

Bu cezāyirde levendāne iderseñ ağını
Nefs-i şümüñ keselinden şağın ayru çıkını
Şevk edāsı etegin tıt ço ırāğ u yağını
ʿİşk deryāsuña şalduñsa gönül zevrağını
Bulmazsın bu yağalarda dilā sen mesken

XIV

Mevsim-i baħt dilā ger saña yār olmaz ise
Oltaya gelmeyüb ol māhī şikār olmaz ise
Voltavar bir niçe gün çār nāçār olmaz ise
Ĥūblar forsa kaçub saña kenār olmaz ise
Olma anlardan alarğa bir iki gün kıatlan

IX-5 derdünden: mihnetden Age

X-4 derd: bād Age

XV

‘Āşıķuñ himmeti a‘ lā vü bülend ey zāhid
‘Işķ körfezleri hep tıldı levend ey zāhid
Gelse yaprağdan olursañ alavand ey zāhid
Baħr-i ‘ışķ içre olan ‘āşıķa pend ey zāhid
Ķaradan ālet oñarmaķ gibidür gen yaķadan

XVI

Ķandlıcada bu gün ol ne serende berdār
Ye belā şükrüme kenārından güherdür her kār
Yüz çek çifte kürek tek bizi görme zinhār
Götür irgalyayı olma paçariz ey aĝyār
Yāri ben baħr kenārında kenār eyler iken

XVII

İhtirāz it ķomaĝıl lengeri bu meskende
Kaĝal it tül-ı emel kendirini sende
Palamar alķaydın istinfeh çek bende
Ey gönül nice yatarsın bu limān-ı tende
Himmetüñ lengerin al mevsimidür ac yelken

XVIII

Bu yirde ehl-i dilüñ gitdüĝi toĝrı yolu gör
Pusula ya‘ ni gönül kıble-nümāsın bula gör
Orsa varma bu fenā çenberini ķurtarıĝör
Ķorşan ol hāşılı dünyādan alarĝa olı gör
Bu hayırsız adada durma dilā isa seren

XIX

Aķdeñiz mevci gelür cüş ile caĝlamaĝla
Ehl-i ‘ışķuñ gözi ķurudı ķan aĝlamaĝla
Fülk-i dil menzil alur böyle ķolaylanmaĝla
Rüzĝāruñ pupa olmazsa yüri avlamaĝla
Yüri deryā yüzinde bir iki gün oyalan

XX

Gitdi şabrum dümeni ķoymadı tākāt bende
Şāĝ esen ķal gele bad-ı ufuk yā sende
Baçarız olma bize müdde‘ iyā iñende
Alamarĝ ile yüri yoĝısa yel yelkende
Çünkü ‘āşıķ olımazsañ hele bārī yelten

XXI

Yem-i vaħdetde sefer eylemege ‘azm eyle
Ķatreñi dürr-i güher eylemege ‘azm eyle
Ķulzüm-ü ‘ışķa sefer eylemege ‘azm eyle

Kârîñi cümle hüner eylemege ‘azm eyle
Rûzgâr ola yûri tenta fora ac yelken

XXII

Bize çatmağa heva kıorsanı gözler zança
Geçemez şuya düşer dük ne meded bir kıanca
Kıoruğu şabr ile helva idegör sen anca
Etmek isterseñ eger bâğ-ı cinânda mança
‘Amel-i zühđ kıumanyasını vâfir yüklen

XXIII

Çıkagör yokluğa yok varlığa ey dil yap yap
Himmet-i ‘âriyetüñ firkıateden eyle harâb
Furtuna kıopdı deñiz yüzünü kıapladı şehâb
Orsa varsañ çıkamazsın poca gitseñ girdâb
Nice kullansañ atar kıaraya bu keştî-i ten

XXIV

Eski derdüm yeñilendi idi bu kıalyonda
Cânuma ol perî çok kûşe iderdi anda
Uş bu beş günlük ‘amel neyleye dehr-i dūnda
Olmadın lenger-i ten baır-i fenâda fonda
Pupa âlât ile cân kıalyetesini kıullan

XXV

Ne yirüñdür senüñ ey fülk-i dil ‘ummân-ı fenâ
Bu donanma seferin düşmeñinüñ yahşî bakâ
Hased u hıkd u ğazab-ı ğıybet ile buğz u riyâ
Ey dirîğâ bizi ğâfille zebün itdi hevâ
Geldi çatdı demür üstünde yaturken düşmen

XXVI

Âh kim felek gibi baır-i fenâ bir gün atar
Bu heves yelkenini bād-ı hevâ tîz yırtar
Pîr olduĝa göñül cânına cân ister
Yâ İlâhî bizi girdâb-ı belâdan kıurtar
Bize yol vir varalım bir ilimana erken

XXVII

Bu dürr-i nazmı hemân ehl-i başîret añlar
Bunı ol güzîde kân-ı ferâset añlar
Bu erenler yolın erbâb-ı tarîkat añlar
Kelimâtum dür-i deryâ-yı haķîkat añlar
Baır-i ma‘nâda şinâverlik iden ehl-i suhan

XXVIII

Ey Na'ımî yem-i hicrânda mı yoksa yurduñ
Fırkatüñ furtunasın fırkateñe buldurduñ
Kum-ı ğamda komaduñ derd-i seri arturduñ
Olsa deryâ kumı miqdârı kayırmaz derdüñ
Sâ'ati var geçer ey Āgehî şabr it katlan

[Der-kenar]

Ġubârî fermâyed

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Dostla düşdi fenâ baħrine bir keşti-i ten
Himmet eyleñ ki bekâ yaķasına çıķa esen
- 2 Sereni ve diregi cümle şikeste beste
Tantesi eski ve şad pâre haşırdur yelken
- 3 Rûzgâr ise muħâlif gidüb elden güvencüñ
Mevc urub geldi ķarneti yine başdan kıcdan
- 4 Nice yelken didügüm saña şehâb-ı pür-^ç uşem
Yeridür itseler leşker-i Fir^ç avna kefen
- 5 Lenger [ü] şafrası yoķ bir ķalafatsuz köhne
Falyası yir yir açılmış şu girür her sūdan
- 6 Ne ki var âlât [u] esbâbı perişân olmuş
Ne re^ç is var ü ne yeke ne dümenci ne dümen
- 7 Bir elümde puşula var bir elümde ħarti
Ben bu ħayretde vü nâ-geh görindi yelken
- 8 Düşmen-i fülk-i felâket yürüdi her yañadan
Her biri bizi çignemege doğrultdı dümen
- 9 Çekdürüb forşa ķadirģalarını düşmenler
Topa ttdı meni maymun gibi her yañadan

- 10 Kāmcabal eyledi emvāc-ı telāṭum yir yir
Düşdi bu girdāb-ı maḥsata bu keştī-i ten
- 11 Her taraf irişüben çok ‘ adū ḥufre duḥān
Pāre pāre ciger-i ‘ aşıka dutdı yelken
- 12 Varaḫ-nāme-i ‘ uşşāka dönüb tente hemān
Ḳālem-i ḥaste dilān gibi şikest oldı seren
- 13 Niceler baḥr-i fenāda alavand oldı bugün
Ḳ‘ ar-ı deryāda vaṭan baḡladı çün dürr-i ‘ aden
- 14 Ben bu ḥālātı görüb Ḥaḫḫa münācāt itdüm
Rūy-ı deryāda şadef gibi açub [ḡonce] dehen
- 15 Baḥr-i luṭfuñdan irerse baña da bir ḫatre
Reşk ide baḥtuma hem ḡarḫa-i deryā-yı mihen
- 16 Ben bu ḥis ile münācāt eyler iken Ḥaḫḫa
Göge gülek gibi göz dutmuş iken ben
- 17 Cānib-i düşmene şaldı ḫılıcın ol server
Berk-i şemşiri irüb cümle daḡıldı düşmen
- 18 Ḥaḫ te‘ ālā senüñçün kerem-i deryāsın
Nūḥveş itdi şecer saña dil-şād ol sen
- 19 Nūḥ ile Yūnus’a baḥr içre ‘ ināyet edici
Ġāyete irdi bugün miḥnet-i ḥavf-ı ḥazen
- 20 Baḥr-i nerrüñ adı ol Ḥazret-i Hızır faḥnete-fercām
Geldi destinde yeşil seyf çü berg-i susen
- 21 Didi luṭf ile beşāretler idüb ḥande-künān
Müjdeler saña ki hatm oldı ḥavf-ı ḥazen
- 22 Nūḥ cūduñ ḫarār eyledi sen cūdide it
Dur hemān Ka‘ be-i maḫşūduña doḡrudub dümen

16b: Mısranın hece sayısı vezne göre eksiktir.

20a: Mısranın hece sayısı vezne göre fazladır.

22a: Mısranın hece sayısı vezne göre eksiktir.

22b: Mısranın vezni bozuktur.

- 23 Rūzgār oldı muḥālif papa ālāt ile sen
Yekeden irme dümenciği hemān isu seren
- 24 Kāra yıl qatlayub olsa muḥālif çenber-hā
Alavand eyleyimez ğalyeteñi berrāqdan
- 25 Her qaçan mevtüm ise qorqma deñizden hergiz
Qumda olursa qayırmaz ki geçer sa' atden
- 26 Durma 'azm-i vağan it çün vatanuñdur Ka' be
İresin çün vağana itme daği terk-i vağan
- 27 Abliyi qazıyı bir it yirü yelken doruda
Yelken it ğalyeteñi yüri evkātı qullan
- 28 Çekdürüb forşa bu düşmenden alarğa olıgör
Çatmasun añsızın ilimanda yaturken düşmen
- 29 İstife eyle qomanya ile yüklet gemüñi
Seferüñ dūr-ı dırāz oldı şaqın düşmenden
- 30 Mekke'den çıkma şaqın bir daği zinhār şaqın
Dār-ı dünyada o bir küşedür cennetden
- 31 Cānib-i rüm şaqın daği teveccüh itme
Rumda rüy-ı zemīn üzere bugün doldı fiten
- 32 Yüz urub ol harem-i ḥāşşa ğubārī olıgör
Ki Ğubārīdür anuñ reşk heme misk-i Ḥoten

29

Muḥammes-i Ḥayālī ğazel-i Muḥibbī (Rahimehullah)

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

'Āfiyetden çeksün el yār-i vefādār isteyen
Kūy-ı 'ışqa gelmesün nāmūs ile 'ār isteyen
Sīnesin pür-dāğ ider bir lāle ruḥsār isteyen
Kān yudarsa tañ degül la' l-i leb-i yār isteyen

Cān virür bu yolda bir zülf-i siyehkār isteyen

II

Ka' be-i maqşūda ol kim ergürür sa' y ile yol
Cānını qurbān virür olur hayātından melül
Nağme-i ' uşşāka āhenk idemez her bī-uşül
Terk idüb zühd ü şalāhı kılmışam zülfün kabül
Rüz-ı maşşerde benem ey dost zünnār isteyen

III

Yāre qalmaz hātırı olduĝuna āvāre dil
Yandūĝuna şabr ider pervāne virmez nāre dil
Qanlı tağum gibi boyandı kıızıl qanlara dil
Kānī' olmaz kūyuña vaşluñ diler biçāre dil
Hıçe şatdı cenneti ' ışık ile dīdār isteyen

IV

' Işık-ı pāki cāndadur cān cismim içre ' āriyet
Teşne iseñ qanımı nüş eyle şahhā ' āfiyet
Cevher-i pāk-i maḥabbetden fenādur ḥāşiyet
Hāşıl eyler derd ü miḥnet ' ālem içre ' ākıbet
Naqd-i ' ömrün ḥarc ider yār-i vefādār isteyen

V

Ġam nedīmüñdür Ḥayālī qalbüñi mesrūr tüt
Zāhirinüñ vīrāne eyle bātınüñ ma' mūr tüt
Şalsa pertev cismüñe nār-ı maḥabbet nūr tüt
Bī-vefā yārüñ Muḥibbī cevriñi ma' zūr tüt
Yārsız qalır cihānda ' aybsız yār isteyen

30

Tahmīs-i Vaḥdetī gazel-i Fuzūlī*

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

I

Dilā bu dehr-i fāniye bekā gördüm fenā gördüm
Anuñ ben ' ayş u nüşin zehr-i qahr ile ' anā gördüm
Diriğā kime etdümse maḥabbet yüz belā gördüm

II-2 olur: olmaz HyD

4 zühd ü şalāh: zühd-i salāh HyD

5 rüz-ı maşşer: rüz u maşşer HyD

III-2 pervāne virmez: pervānedir her HyD

IV-2 şahhā: sahhān HyD

IV-5 ider: edipHyD

30:16b

* Bu tahmis Vah'de farklı şekilde bulunmaktadır.

*Vefā her kimseden kim istedüm andan cefā gördüm
Kimi kim bu fenā dünyāda gördüm bī-vefā gördüm*

II

Esīr-i derd-i ʿışk u mübtelā-yı nār-ı hicrān
Şanurdum men gibi yok bu fenā dünyāda sergerdān
Melāmet hālet-i ʿışk ile olmuş ol daḡı hayrān
*Kime kim derdümü izhār kıldum isteyüb dermān
Özümden biñ beter bir derde anı mübtelā gördüm*

III

Çeküb cām-ı fenā-yı bī-ser ü sāmānlık el virdi
Libās-ı ʿāriyetden cümle-i ʿüryānlık el virdi
Başumdan ʿaql ise gitdi yine hayrānlık el virdi
*Ayaḡ basdum reh-i ümmīde sergerdānlık el virdi
Emel ser-riştesin tutdum elimde ejdehā gördüm*

IV

Şararken boynuma dilber müselsil gīsūsın yüz kez
Çekerdüm tiḡ-i hicrānuñ efendi ḡorḡusın yüz kez
Bir iken baḡt-ı bīdāruñ çekerin ḡayḡusın yüz kez
*Bana gösterdi gerdūn tīre baḡtum gözgūsün yüz kez
Meni bed baḡt aña her dem ki baḡdumsa ḡara gördüm*

V

Bu sözüñ sīne çāka kışşadur tāmā taḡaddümden
İşit hem Vaḡdetī bende-i efzel-i muʿazzamdan
Vefā resmin şaḡın umma cihānda nesl-i ādemden
*Fuzūlī ʿayb kıлма yüz çevürsem ehl-i ʿālemden
Neden her kime yüz tutdumsa andan yüz belā gördüm*

31

Müseddes min kelāmi Sāʿī

Mefʿülü Fāʿilātü Mefāʿilü Fāʿilün

I

Ey dil ḡanı zamānede bir merd-i zü-fünün
Olmamış ola pīre-zen-i dehre ol zebün
Gün geldüğünce ḡuşşa vü ḡam olmada füzün
Ḥār-ı belāda ḡonce-şıfat baḡrum oldu ḡün
ʿĀlem ḡasīs ü çarḡ-ı leim u zamāne dün
Geçse ʿaceb mi yirlere bu ḡāḡ-ı ser-nigün

II

Halkuñ içinde âdem olan mâl-dârdur
Erbâb-ı izz ü ref'ete dünyâ medârdur
Taḥşîl-i ma'rifet yine yâdür feşârdur
Ehl-i hüner bu arşada bî-i'tibârdur
'Âlem ḥasîs ü çarḥ-ı leîm u zamâne dūn
Geçse 'aceb mi yirlere bu tāk-ı ser-nigūn

III

Dünyâ yıkıldı eyledi ye'cüc-ı ḡam hücūm
Zulmü ile yakdı 'âlemi niçe ḡabîs u şūm
Himmatle eylemezse nazâr pâdişâh-ı rūm
Kaldı ḡarâbe içre bu gencîne-i 'ulūm
'Âlem ḥasîs ü çarḥ-ı leîm u zamâne dūn
Geçse 'aceb mi yirlere bu tāk-ı ser-nigūn

IV

Ġâyet muḡayyed oldı aña bir binâ ile
Tertîb-i baḡça eyle münakkaş serây ile
Sîm u zer ise gelmede şıyt u şadâ ile
'Ömrü günü geçer fuḡarânuñ recâ ile
['Âlem ḥasîs ü çarḥ-ı leîm u zamâne dūn
Geçse 'aceb mi yirlere bu tāk-ı ser-nigūn]

V

Başı göge irerse de bulmaz güneş-şifat
Fazl ile kimse zerre kadar ḡadr u menzilet
Zemm ile bir derd bula reh-i medḡ u menḡabet
Cihânda musaḡḡarlık oldı ma'rifet
'Âlem ḥasîs ü çarḥ-ı leîm u zamâne dūn
Geçse 'aceb mi yirlere bu tāk-ı ser-nigūn

32

Taḡmîs-i ḡayâlî

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

I

Ġamuñdan özge dermân istemez bir derd-nâkem ben
Teninde şerḡalar şerḡ ile denmez sîne-çâkem ben
Cihân âlâyişinden devlet-i 'ıḡḡuñda pâkem ben
ḡadeng-i ḡamzeñe cismüm nişân etdüñ ne ḡâkem ben
Olaldan dostum şermende-i luḡfuñ helâkem ben

II

Şu kim vaşluñ koyub dāğ-ı firākuñla qarār itdi
Yerini lāle gibi deşt-i ğamda ħāksār itdi
Sebātın gördi hicrānuñ anuñ'çün ihtiyār itdi
Göñül murğın kaçırdu bir gözi şāhin şikār itdi
Kāfes gibi anuñ'çün tiğ-i ğamdan çāk çākem ben

III

Ĥarābat ehliyem ta' n eylesün her zāhid ü 'ābid
Bu zevke olmasun ħālī ħasedden bir nefes ħāsid
Behište girmege yoğdur elinde kimsenüñ kāğid
Beni ālāyişinden 'ālemüñ pāk etdi ey zāhid
Maħabbet ħāniķāhında mürīd-i 'ışk-ı pākem ben

IV

Görüb rengin yüzün verdüñ qarār u şabruñı virdüñ
Cigerde tāzedür zaħmum yürekde eskidür derdüñ
Hele yanuñdadur bir ğonca adlu nāz-perverdüñ
Gülüñ derdinden ey bülbül ne çekdüñ gerçi oy verdüñ
Ġamından dilberüñ senden hezārān derd-nākem ben

V

Tenümde kānlu kānlu dāğlardan gülşenüm olsun
Ĥadeng-i yār serv olsun kılıcı süsenüm olsun
Bu gülzāruñ hezārānı fiğān u şīvenüm olsun
Serīr-i 'ışk ya Mecnūnuñ olsun ya benüm olsun
Ĥayālī şanmasun 'ālem ki merd-i iştirākem ben

33

Ġazel-i Za' fi taħmīs-i Vaħdeti

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

Ĥudret -i ħağdan şudūr iden Mesīhu'llāhdur
Ya' ni şū[r]et u nuğk u lafz u nūr-ı Rūħu'llāhdur
Güş-ı cān ile işit ey dil ki emru'llāhdur
Her sözi kim söylenür 'ayn-ı kelāmu'llāhdur
Vāķıf olmayan bu sırra lācerem gümrāhdur

II-1 şu kim vaşluñ koyub: ciger vasl istemez HyD/ firākuñla: firākımla HyD

III-1 zāhid ü 'ābid: zāhid-i ābid HyD

IV-1 rengin: rengini M.

IV-4 yanındadır: yanında var HyD

33:17b

I-1 Ĥudret: Ĥuvvet Vah

II

Ahmede nâzil olan âyât ile imlâ ile
Nazm u neşr ile gelen eş'âr ile inşâ ile
Hâşılı ta'lim u nutk u hîle vü imân ile
Añladum bildüm rumûz-ı 'allemel-ismâ ile
Menzil-i insân-ı kâmil bir ulu dergâhdur

III

Sırr-ı *subhânellezî esrâ¹⁴* gelüpdür saçlarıñ
Ser-be-ser esrâr-ı Kurândur yüzünde haçlarıñ
Noçtalar beñler eliflerdür hemân kirpiklerüñ
Hoş müferrih haç-ı reyhândur dizilmiş kaşlarıñ
Nice rüşen olmasun kim defter-i Allâhdur

IV

Ṭâleb-i Mevlâ gerekdür Haçça inşâf itmege
Haçça inşâf eyleyüb 'irfân ile lâf itmege
Vech-i Haçkı görmek için anı şeffâf itmege
Mâye-i taçlidden âyineñi şâf itmege
Fâz-ı haçdur feyz olan envâr-ı nûru'llâhdur

V

Vaçdeti burc-ı bedenden gün gibi doğub seher
'Âlem-i bâlâya mi'râc eyledüñ tuçduñ maçarr
Râst-râh-ı istivâdan elifveş kılduñ güzer
Zâ'fiyâ saçku'l-kamer sırrını her kim fehm ider
Âsumâni 'âlem üzre hüş-ı münevver mâhdur

34

Müsebbâ'-ı Vaçdeti

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Ḥamdülillâh vâkıf-ı esrâr-ı sırr-ı mübhemem
'Allame'l-ismâya maçrem âdem oğlı âdemem
Muçkemâtuñ ümmehâti nûr-ı pâk-i ekremem

II-2 gelen: hem Vah

¹⁴ "Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu(Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir." İsra(17/1)

III-4 dizilmiş: yazılmış Vah

IV-3 görmek için anı: görüben kalbini Vah

5 nûru'llâhdur: Rûhu'llâhdur Vah

V-2 'âlem: menzil Vah

34:18a

Cāmiu‘l-cem‘ uñ içinde ‘ ayn-ı harf-i muhkemem
Gāh kıatre gāh mevc u bād-ı seyl geh yemem
Gāh nokta gāh elif geh şavt-ı harf geh demem
Başdan aşığa kelāmullāh-ı ism-i a‘ zam[em]

II

Sen beni şāmit şanub zan itme zāhid āb u gil
Nāṭık u zākir gelübdür tā ezelden cān u dil
Nağme-i dil-süz ile nālişler eyler mu‘ tedil
‘ Andelīb-āsā gülistān içre ğayre munfaşıl
Kendü vaşfin itmeyüb eyler terennüm muttaşıl
Gāh nokta gāh elif geh şüret -i harf geh demem
Başdan aşığa kelāmullāh-ı ism-i a‘ zam[em]

III

Dīde-i cān ile gördüm gönölümüñ mir‘ātını
Fazl-ı haqdan okudum öz vechimüñ āyātını
‘ Ahdüme durdum getürdüm yerine miķātını
‘ Ayn-ı zāt olan şıfātından cemāl-i zātını
Görüben bildüm kemāhī nefis ile işbātını
Gāh nokta gāh elif geh şüret-i harf geh demem
Başdan aşığa kelāmullāh-ı ism-i a‘ zam[em]

IV

Mazhar-ı envār-ı zāt-ı muhkemātam muhkemāt
Mebde-i mī‘ ād-ı sırr-ı müfredātam müfredāt
Gelmişem haqdan mücerred ben hurūf-ı ‘ āliyāt
Gün gibi vāziḥ delil ü beyyinātam beyyināt
Hāşılı zātımladur bünyād-ı kaşr -ı mümkināt
Gāh nokta gāh elif geh şüret-i harf geh demem
Başdan aşığa kelāmullāh-ı ism-i a‘ zam[em]

V

Kāf [u] nūn emrinden itdi cümle eşyā çün zuhūr
Rāst-ı rāh -ı istivādan kıldılar bir bir ‘ ubūr
Zāhir itdi cümlesin mānend-i hūd māi zuhūr
Zāhir oldu çeşme-i envār-ı hūr u hem kuşūr
Hāşıl oldu kalbüme yüz biñ şafā ile sürür

II-5 itmeyüb: eyleyüb Vah

*6 şüret: şavt Vah (Manzume boyunca aynı farklılık mevcuttur.)

III-2 öz: ben Vah

5 nefis: nefy Vah

IV-5 kaşr: faqr Vah

V-2 rast-ı rāh: sedd-i rāh D

5 şafā: ḥubūr Vah

Gâh nokta gâh elif geh şûret-i harf geh demem
Başdan aşğa kelâmullâh-ı ism-i a' zam[em]

VI

Cümle mevcûdât evvel benden oldu âşikâr
Yine âhîr ric' at idüb bende tutdı çün karar
İrş ile degdi hilâfet baña oldum şehriyâr
Hod halîfe nefis-i müstahtlıkdur[ur] bî-ihtiyâr
Bu sebelden gelmişem mir'ât-ı zât-ı gird-kâr
Gâh nokta gâh elif geh şûret-i harf geh demem
Başdan aşğa kelâmullâh-ı ism-i a' zam[em]

VII

Nokta-i vâhidde ey dil on sekiz biñ 'âlemi
Her ki derc itse görür lem'ât-ı nûr-ı âdemi
[Fehm ider ol n'idügin ta' lîm-i sırr-ı âdemi]
Naşş ider kalbine hâtem gibi ism-i a' zâmı
Vahtetiden diñle kim [Za' fi] demişdür âdemi
[Gâh nokta gâh elif geh şûret-i harf geh demem]
Başdan aşğa kelâmullâh-ı ism-i a' zam[em]

35

Tahmîs-i Uşûlî

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Çün itdi şâni' -i kudret ser-â-ser baħr ü ber peydâ
Nazar kıll berr ü baħr içre daħî bunca neler peydâ
İşitdüm yâ ki hâtifden irişdi bu haber peydâ
Vücûd-ı Muṭlaquñ baħrine mevci kim ider peydâ
Ene' l-ħaḡ sırrını söyler eger maħfî eger peydâ

II

Olup nüş eyleyen Hızruñ şu kim âb-ı hayâtından
Kim ol hayy-ı ebed buldı güzer kıldı memâtından
Ki seyr it şâni' üñ şun' in baħub şettâ şîfâtından
Me' âdindur kamu eşyâ ider öz kendü zâtından
Kimisi sîm ü zer zâhir kimi seng ü meder peydâ

III

Vücûd-ı âdemüñ baħsañ tamarda reng ü kânı bir
Egerçi şûret elvândur bu cism içinde cânı bir
Zebân yetmiş iki oldu velî dilde ma' ânî bir

VII-2 âdemi: hâtemi Vah

35:19a

Bu bāguñ ger haķıķatde şuyı bir bāgbānı bir
Velı oldu haķāyıķdan niçe yüz biñ şecer peydā

IV

Temāşā kılsañ eşyānuñ kimi sır u kimi server
Gedādur kimisi şāhum kimi sulţān kimi çāker
Kimisi mır-i   alemdür çeker tabl u   alem   asker
Nazar kııl nev -i insāna kimi zehr ü kimi sükker
  Aceb hikmet bir ağacdan nice dürlü şemer peydā

V

Eger ādem eger hayvān be-küllı yāradılmışlar
Fenā dārında bir kaç gün olup mihmān u gitmişler
Nedür bu hikmet ü kudret nedür bu hāl bu işler
Düzilür nice biñ işler bozılır niçe cünbişler
Ne kār-ı bü l-  acebdür bu kim olmaz kārger peydā

VI

Güzāfın başma ey gāfil ayāguñ hār u haşāke
Gözün ac key şaķın zinhār iñen h or bakmağıl h ake
Ki zirā toprak olmuşdur şadef ol gevher-i pāke
Şu serverler ki tağlar gibi baş egmezdi eflāke
Yaturlar yirde pest olmuş ne tığ u ne kemer peydā

VII

Ne bilsün rāh-ı taħķıķı hicāb altında her ebter
Bu yolda sālİK olmuşdur sül k ehl-i meşāyiğler
İşitdüm böyle şerh itdüm görenler dehri ser-tā-ser
Niçe şürıde   aşıklar gezerler cümle nāyiğler
Bu tih-i bı-nihāyetde ne reh ne rāhber peydā

VIII

İrişdi menzil-i   ışķa şu kim cān u dil geçdi
Hezārān āteş u bād u hezārān āb u gil geçdi
Kimisi künc-i gāfletde  alup dāl u muğill geçdi
Nice gündüz gece oldu nice biñ ay u yıl geçdi
Dirıgā olmadı  aldı şeb-i hecre seher peydā

IX

  Adem mülkinden ey gāfil şorarsañ bir haber baña
Buña idrāk ü   aql irmez nice ta bır idem saña
Eger taķrır ider olsam  alır g ş eyleyen taña
Yolumuz bir beyābāne erişdi nāgehān k'aña
Gider biñ kārubān olmaz birinden bir haber peydā

VII-4 nāyiğler: tāyihler Usl

VIII-5 şeb-i hecre: şeb-i kadre Usl

IX-5 kārubān: kārban Usl / haber: eser Usl

X

Bugün bazâr-ı dehr içre eyâ gâfil ne kesb itdüñ
Alup sermâye-i ‘ömri hemân yok yire şarf itdüñ
Ne gördüñ yâ neye irdüñ ne bulduñ n’eyledüñ n’etdüñ
Bu toköz kubbe vü şeş sū içinde geldüñ gitdüñ
Ne geldüğüñ kapu zâhir ne gitdüğüñ memer peydâ

XI

Haķâyık sırrını ‘ilmin eger keşf etmese kâşif
Bil anı olımaz herkes haķîkat sırrına vâkıf
Bu remzi ehl-i hâl añlar nice vaşf eyliye vâşif
Nice zahmet çeker kesb-i kemâl idince bir ‘ârif
Belî çok kan yudar kân eyleyince bir güher peydâ

XII

Çün âb u ateş [u] bād ile hâk olmaķ gerek tâ kim
Dönüb andan yine bu cism çâk olmaķ gerek tâ kim
Nice şüret nice ebdân hâk olmaķ gerek tâ kim
Nice biñ âdem oğlanı helâk olmaķ gerek tâ kim
Yalancı qahbe dünyâda ola bir gerçek er peydâ

XIII

Bu mülk-i ma‘ rifet içre dirsem n’ola serverdür
Kelâmı tığdur remzi hayâl-ı tab‘ ı ‘askerdür
Sipâhı haķ-şinâs ehl-i ma‘ âni her ne kim vardur
Çamu nezzâredür ebkâr-ı ma‘ nî muntazırlardur
Uşulî gibi tâ kim ola bir şâhib-nazar peydâ

36

Tahmîs-i Vaħdetî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Vâkıf-ı esrâr olan insân her cân añlamaz
Şüret [u] ma‘ nî nedür peydâ vü pinhân añlamaz
Dilberüñ mâhiyyetini dîv ü nâdân añlamaz
Rûh-ı insân n’eydügin her tab‘ -ı hayvân añlamaz
Ya‘ ni nûr-ı Aħmedî bu cehl-i Mervân añlamaz

II

Bağlayub zünnâr-ı inkârın beline ol şakî
Göz göre seyr eylemek ister vücûd-ı muṭlaḳı
Gözlerinde nûrî yoḳdur göremez nûr -ı ḫaḳı
Muşḫaf-ı ruḫsârına îmân getürmezmiş şakî
Öldürün şol câhili kim ḳadr-i Ḳurân aḳlamaz

III

Mebḫaş-i ‘irfân u bâb-ı noḳṫadur yâruñ femi
Ḫaḳ te‘âlâ ḳodı anda genc-i sırr-ı Meryemi
La‘l ü yâḳutunda gizlidür Süleymân ḫâtemi
Leblerinden biz kinâye dutaruz câm-ı Cemi
Şöyle bil bu nükteyi bil ki Süleymân aḳlamaz

IV

Ma‘nide birdür müeşşirle müeşşer hem eşer
‘Âşık u ma‘şûḳ ‘ışḳ olduḡı gibidür meger
‘Ayn -ı vâḫid mi degüldür kevkeb ü şems ü ḳamer
Çeşm-i nâ-bînâ velî bir zerre olmaz nûr u fer
Nürsuz ḳalsun o göz kim vech-i insân aḳlamaz

V

‘Ârif iseñ ey gönül gûş eyle benden bir suḫan
Râzıñı ketm eyle nuṭṫa açmagil aşlâ dehen
‘Ayn-ı vâḫiddür egerçi fi‘l-ḫaḳîḳa cân u ten
Nefs-i âdemden ḫaber virme velî nâdâna sen
Şehr-i hikmet yolunu dîv-i beyâbân aḳlamaz

VI

Râz-ı ‘ışḳı ben nice taşvîre taḫrîr ideyüm
Nûr-ı pâki yâ nice a‘mâya tenvîr ideyüm
Âfitâbı yâ nice ḫuffâşa ta‘bîr ideyüm
Ḫâl ü ḫaṫṫın dilberin ben kime taşvîr ideyüm
Vaḫdetî her bir denî tevîl u burhân aḳlamaz

II-2 seyr: setr Vah

3 nûr: sır Vah

IV-3 ‘ayn: nûr Vah

4 olmaz: görmez Vah

VI-1 taşvîr: tesvîd Vah

2 tenvîr: taḫrîr Vah

4 taşvîr: tefsîr Vah

5 burhân: Ḳurân Vah

Müseddes-i Cenānī

Mef'ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe'ülün

I

Ḥalkuñ ne' aceb ḥikmet olur 'ağd ile ḥalli
Her ḥāle münāsib görünür cümle maḥalli
Eyler kimisi fikr-i teraqqī ve te'allī
Gelmiş kimine 'ālemi süflīde tesellī
Ḥallāğ-ı cihān 'āleme kıldıḡda tecellī
Her şeyi birer ḥāl ile kılmış mütesellī

II

Olmuş kimisi cümle cihān mülkine sultān
Başında ğam-ı tañtana-i şevket-i dīvān
Ammā kiminüñ kudreti yok müflis-i devrān
Her birisi ḥālince yine ḥurrem u ḥandān
Ḥallāğ-ı cihān 'ālemde kıldıḡda tecellī
Her şeyi birer ḥāl ile kılmış mütesellī

III

Olmuş kimi mīr ü kimisi şaḥne vü қаdı
Ġavğası olur derd ü belā-yi müteḡāzī
Şorsañ yine aḥvālını müstaḡbel ü māzī
Her birisi ḥālinden olur şākir ü rāzī
Ḥallāğ-ı cihān 'āleme kıldıḡda tecellī
Her şeyi birer ḥāl ile kılmış mütesellī

IV

Erbāb-ı ğinā devlet ü iḡbāl ile maḡrūr
Aşḡāb-ı hüner faẓl u kemālāt ile mesrūr
Zühhāda Cenānī ḥarem-i cennet ile ḥūr
'Uşşāğa şadā-yı ney u āvāze-i tañbūr
Ḥallāğ-ı cihān 'āleme kıldıḡda tecellī
Her şeyi birer ḥāl ile kılmış mütesellī

37:20a

II-3 devrān: 'uryān Cın

III-1 kimi mīr ü kimisi: kimisi mīr ü kimi Cın

III-3 şorsañ yine aḥvālını: lākin şorar olsañ yine Cın

IV-3 Cenānī: Ḥayālī M

Murabba' -1 Hayālī

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

Āhdan leşker çeker baş kıaldırıp efgān baña
 Ta' ne taşını atar bu dīde-i giryān baña
 Dāğımuñ mir'ātı yüz göstermeyüb yārān baña
 Bağıduğumca naqş-ı hicrān gösterür her ān baña

II

Kaşr-ı gerdūndan der-i şādī güşāde olmasun
 Şubha kıalsun zūlmet-i şām-ı belāda gülmesün
 Göreyin āyīne-i devrānı şūret bulmasun
 Bağıduğumca naqş-ı hicrān gösterür her ān baña

III

Kalmış idüm meclis-i erbābda kesb itmege hāl
 Mūcib-i noqşān imiş bildüm benüm şāhum kemāl
 Dest-i sākīden gerekmez sāğar-ı bezm-i vişāl
 Bağıduğumca naqş-ı hicrān gösterür her ān baña

IV

İ' tibār etsem gülistānuñ ağan ırmağına
 Lāle-i şahrā-nişīnūñ sīnesinūñ dāğına
 Bāğda būy-ı vefā yādına gül yaprağına
 Bağıduğumca naqş-ı hicrān gösterür her ān baña

V

Ey Hayālī hem-dem olmağa alub ikrārını
 Germ bulsam ol güneş ruhsārınuñ bāzārını
 Zerre-i nā-çiz ne ' arz eylesün dīdārını
 Bağıduğumca naqş-ı hicrān gösterür her ān baña

38:20b

II-1 gerdūndan: gerdūnda HyD

III-1 kalmış: kılmış HyD/ erbābda kesb itmege hāl: erbāb-ı dilde kesb-i hāl HyD

IV-3 būy-ı vefā: būy u vefā HyD

V-1 olmağa: olmadım HyD

2 ol: bu HyD

3 nā-çiz ne: nā-çizden HyD

Müseddes min kelâmi Huzûrî

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Saña hicrân belâsı hep bu çarh-ı bî-vefânuñdur
Şefâ' at merhamet şefkat resûl-ı kibriyânuñdur
'A tâ u luft u baħşış hâlık-ı kevn u mekânuñdur
Dilâ bîhûde şanma sen bu sözler nüktedânuñdur
Erenlerden ümîd kesme ki himmet evliyânuñdur
Tevekkül kı l vişâl-i yârdan virmek Hüdânuñdur

II

Firâkıñdan şafâ kesb eyle yâruñ olma bigâne
Derûnuñ derdini cânuñda şaqla açma nâdâne
Çerâğ-ı sineñi yandur götür ' ışık ile meydâne
Göñül râh-ı maħabbetde eger düşdüñse hicrâne
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kı l vişâl-i yârdan virmek Hüdânuñdur

III

Belâ vâdîsinüñ Mecnûnı olma bî-ser ü bî-pâ
Recâyı kaç' idüb hicrândan itme kimseye şekvâ
Olursañ cân ile tâlîb seni maħrûm ide hâşâ
Eger başuñda ' aklıñ var ise ey ' aşık-ı şeydâ
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kı l vişâl-i yârda virmek Hüdânuñdur

IV

Ġam-ı hicrân beni öldürdi gördüm ğayre yok tedbîr
Varub ağladum itdüm bir ' azîze hâlümü taķrîr
Firâk eyyâminuñ hep sergüzeştin söyledüm bir bir
Bu derde çâre olmazmı didüm tâ ki didi o pîr
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kı l vişâl-i yârda virmek Hüdânuñdur

V

Yüri âlûde dâmen ol maħabbet hâk-râhında
Beķâ yoķdur bilürsin ' âķıbet devlet külâhında
Huzûrî aldanub ķalma cihânuñ ' izz ü câhında
Murâda irmek isterseñ bu ' âlem tekyegâhında

39:21a

II-5 ümîdüñ: ümid kesme ki M.

Erenlerden ümîdün kesme himmet evliyānuñdur
Tevekkül kııl vişāl-i yārda virmek Hūdānuñdur

40

Müseddes-i ‘Aşkî gazel-i Fevrî*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Elvedā‘ idüb şehā sen āfet-i dil-ḥāh ile
Hem-dem oldum eşke yoldāş oldum āh ile
Rāh-ı hicrān tutub birkaç nefer hem-rāh ile
Gönlümün tıflın koyub sen āfet-i devrān ile
Ben diyār-ı ğurbete gıtdüm figān u āh ile
Gönlümü cānā saña işmarladum Allah ile

II

Hayret-i hicrān olup ‘aqlum yitürdüm kendözim
La‘l-i nābuñ yādına her dem dolu şandur gözüm
Kākülün gibi firākında perişāndur sözüm
Farğ olunmaz ḥatt-ı ḥaddüñsüz geceyle gündüzüm
Eşk-i çeşmüm gibi düşküñdür meger kim yılduzum
Ay geçer bir gün muḳārın olmazam sen māh ile

III

Ḳul olup sen şāh-ı ḥüsne ğamdan āzād oldu dil
Heç ile ğam-ġin iken mihrünle dilşād oldu dil
Her cefāya ḳāyıl u her derde mu‘tād oldu dil
Bir ḫarābāt bāb iken şevḳuñle bünyād oldu dil
Mesken-i sulṫān-ı ‘ışḳ olaldır ābād oldu dil
Ḫaḳ budur kim memleket ābād olurmuş şāh ile

IV

Mal-ı Ḳārün ile dehr içre eger urursa dem
‘Ayş u ‘işretde elinde olsa dāyım cām-ı Cem
Dise kim aşl u nesebde nesl-i şāh-ı ‘ālemem
LİK münkir olsa ehl-i ḫāle ‘ışḳı itse dem
Cāhile ādem diyüb ādem yerine ḳoymazam
Göklere irsün gerekse başı ‘izz ü cāh ile

40:21b

* Aşk’da bulunamadı.

V

Gayrdan geç bende ol gel pâdişâh-ı miḥnete
Var erenler yoluna kâtil sipâh-ı miḥnete
Baş u cân vir kâyil ol feryâd u âh u miḥnete
Gör nedür düşen hevâ-yı şâh-ı râh-ı miḥnete
Terk-i ‘aql u şabr kııl gerdüñse râh-ı miḥnete
Kim çıkılmaz bu tarîke Fevriyâ hem-râh ile

41

Müseddes-i ‘Ulvî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Bir kıyâmet serv-қadsin âfet-i dil-ḥâhsın
Ka‘ bedür ‘uşşâka kūyuñ sen ḥalilullâhsın
Da‘ vî-yi ‘irfân idüb çün ḥâlden âgâhsın
Her gedâ ile şalınma ḥüsn iline şâhsın
Ey efendim menzilüñ burc-ı şerefsin mâhsın
Sâye gibi rû siyehler ile niçün hem-râhsın

II

Her pelîde baş қoyub ey serv-i қad yâr olma gel
Gonçe-i bâğ-ı İremsin hem-dem-i ḥâr olma gel
Қıl nazâr bülbüllerüñ zârına bî-zâr olma gel
Bir hümâsın dâm-ı her bûma giriftâr olma gel
Ey efendim menzilüñ burc-ı şerefsin mâhsın
Sâye gibi rû siyehlerle niçün hem-râhsın

III

Ḥâne-i ağyâre varub eyleme mihr ü vefâ
Mesken itme burc-ı ‘aқrebde şaқın ey meh-liқâ
Kûh gibi rif atde olmaқ yaraşur ey meh saña
Şehr içinde iptizâl ehliyle gezme dâimâ
Ey efendim menzilüñ burc-ı şerefsin mâhsın
Sâye gibi rû siyehlerle niçün hem-râhsın

IV

Saña hem-dem olmasun anlar ki ‘âşık olmaya
Şubḥ gibi rûz u şeb қavlinde şadıқ olmaya
Keşf-i râz itme aña kim ḥâle vâқıf olmaya
Ḥizmet-i sulṭânda n’eyler ol ki vâқıf olmaya
Ey efendim menzilüñ burc-ı şerefsin mâhsın
Sâye gibi rû siyehlerle niçün hem-râhsın

V

Gün yüzüne gerçi ‘Ulvî gündüzini şâm ider
Rûz-ı vuşlatda şebi ğamda dilin nâ-kâm ider
Hasbihâli saña bu güftâr ile i‘lâm ider
Her deniye râm olmağ dilberi bed-nâm ider
Ey efendim menzilün burc-ı şerefsin mâhsın
Sâye gibi rû siyehlerle niçün hem-râhsın

42

Müseddes min kelâmi Penâhî ğazel-i Mu‘îdî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Yârdan yâd olduğum bu baht-ı bî-ferden midür
Bu felâketler felekden mi bed-ahterden midür
Gönlü meyl etmez baña bilsem ger mermerden midür
Böyle ser-gerdânlığım ol mâh manzardan midür
Ṭâli‘üm naḥs olduğu çarḥ-ı sitemgerden midür
Başuma bunca belâ dilden mi dilberden midür

II

Zülfi kâfir-kîşdür kaçd-ı dil ü imân iden
Ḥaṭṭ u ḥâlidür dil-i meftûnı ser-gerdân iden
Ġamze-i ḥûn-rîzdür bağrumı her dem kıan iden
Leb mi yâ şehd-i mükerrer mi beni ḥayrân iden
‘İşğ midür yâ gül midür bülbülleri nâlân iden
Na‘rası bezm ehlinün meyden mi sâğardan midür

III

Nâlemi ğuş eyliyen bir nây-ı pür-şiven şanur
Üstühân üzre gören cismümi pirâhen şanur
Yâ şeb-i ğamda yanar fânûs şeb-i rûşen şanur
Âh u sengin dil dili sūzânımı âhen şanur
Düşmene uyma dedüğümce beni düşmen şanur
Dostlar billâh suç benden mi dilberden midür

IV

İñledirsen dem-be-dem ben ‘andelîbi tıtalum
Nâledür ey yüzi gül ânuñ naşîbi tıtalum
Der[d]-i hecrünle helâk etdün ğarîbi tıtalum
Çâre çün çekmek durur cevri-i ceybi tıtalum
Defter-i ‘uşşâka yazmışuz raķîbi tıtalum
Gele inşâf eyle sen de ol bu defterden midür

V

Her nefes dolābveş zār ile nālān ağlamak
Kūze-i çeşmümle eşküm seyl-i tūfān ağlamak
Bī-ķarār olub müdām sergeşte ĥayrān ağlamak
Saña mı ķaldı Penāhī böyle sūzān ağlamak
Ey Mu'īdī gice gündüz inleyüb ķan ağlamak
Kendü kendümden midür yoĥsa güzellerden midür

43

Müseddes min kelāmi Tīġī

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

I

Düşelden ayru sen Yūsuf cemāl[üm]den elemlele
Mükedder oldı ĥālüm cevr-i ihvān [u] sitemlele
Ķoma Ya' ķüb gibi beytü' l-ĥazende derd ü ġamlarla
Şafā vir dīde-i ġam-dīdeme luţf u keremlele
Seni gözler dü çeşm-i ĥün-feşānum niçe demlele
Gel ey nūr-ı başar merdümlük it demlele ķademlele

II

Olaldan ġün gibi ey māh sen geşt ü ġüzār üzre
Düşüpdür ıztıraba cān u dil olmaz ķarār üzre
Şabāveş bir ġün uğrar diyü nāke bu ġubār üzre
Gözüm yollarda ķaldı nergisāsā intizār üzre
Seni gözler dü çeşm-i ĥün-feşānum niçe demlele
Gel ey nūr-ı başar merdümlük it demlele ķademlele

III

Raķībe yār olup olma ķarīni düşmen-i bī-dīn
Ķuluñdan nefret itme pādişāhum eyleyüp nefrin
Cemālūñ ' arza ķıl ey ruĥları meh beñleri pervīn
Münevver ola tā kim tīre baĥtum gözlerüm aydın
Seni gözler dü çeşm-i ĥün-feşānum niçe demlele
Gel ey nūr-ı başar merdümlük it demlele ķademlele

IV

Şarāb-ı firķatūñ nūş etdirelden sāķī-i devrān
Olupdur ķanlı yaşum cūr' a gibi ĥak ile yeksān
Niçe bir dāyim olsun bezm-i ġamda sāķī-i devrān
Vişālūñ ārzūsu ile ĥabāb-ı mey gibi elān
Seni gözler dü çeşm-i ĥün-feşānum niçe demlele
Gel ey nūr-ı başar merdümlük it demlele ķademlele

V

Temâşâ etmek için Tîgî serv kıadd-i dil-cüyuñ
Dola nûr cüy-ı eşki gibi her dem gülşen-i kübüñ
Meşâma irgürüb ey Yûsuf-ı gül-pîrehen bûyun
Demidür çeşm-i cânı rûşen ide gün gibi boyuñ
Seni gözler dü çeşm-i hûn-feşânum niçe demlerle
Gel ey nûr-ı başâr merdümlük it demler kademlerle

44

Müseddes merhûm ve mağfûr min kelâmi Raḥîmî Çelebi

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Elâ ey râh-ı ğamda bî-ser ü sâman olan gönlüm
Diyâr-ı ğuşşada âşufte vü hayrân olan gönlüm
Seri râh-ı hevâda hâk ile yeksân olan gönlüm
Maḥabbet şâh-râhında yatub ğaltân olan gönlüm
Cünün vâdisine hayl u haşem sultân olan gönlüm
Yüri ey râh-ı ğamda hâk ile yeksân olan gönlüm

II

Bu fânî dünyede çün kim maḥabbet ihtiyâr etdüñ
Geçüb zevk u şafâdan derd ü miḥnet ihtiyâr etdüñ
Selâmet ehli olmuşken melâmet ihtiyâr etdüñ
Felekde mihr-i yâr ile felâket ihtiyâr etdüñ
Şoñunda 'ışk-ı yâr ile nedâmet ihtiyâr etdüñ
Yüri ey râh-ı ğamda hâk ile yeksân olan gönlüm

III

Geçüp bu hânkâh-ı 'ışk içinde pârsâlıkdan
Ferâgat eyledüñ zevk u şafâ vü hod-nümâlıkdan
Hevâ-yı 'ışk ile hâlî degülsün bî-nevâlıkdan
Murâd-ı saltanat alduñ cihân içre gedâlıkdan
Katuñda 'ışka kul olmak çü yegdür pâdişâhlıkdan
Yüri ey râh-ı ğamda hâk ile yeksân olan gönlüm

IV

Melâmet ihtiyâr etdüñ düşüb çün 'ışk-ı dildâre
Selâmet erlerinden olduñ ey dîvâne âvâre
Derünuñ oldı tîg-i hecr-i dildâr ile biñ pâre
Karâr u 'aql u şabr u cân dağıldı hey biçâre

Dirîgâ hem-dem olmaduñ meded ol çeşm-i bîmâre
Yüri ey râh-ı ğamda hâk ile yeksân olan göñlüm

V

Ġam-ı dildârdan özge dilde ğam-güsâr olmaz
Raĥîmî âdeme derd ü miĥnet gibi yâr olmaz
Maĥabbetden eyü ‘ âlemde bir eglence-kâr olmaz
Maĥabbetsiz bu miĥnet-hânedede bir dem qarâr olmaz
Diyâr-ı ‘ ışğdan özge saña yâr u diyâr olmaz
Yüri ey râh-ı ğamda hâk ile yeksân olan göñlüm

45

Taĥmîs-i Muṭî‘î ğazel-i İshâk Çelebi

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

I

Gözüm yollarda ħalmışdur görüñ ol dilrubâ gelmez
Bu gün bu ħalb-i nâ-şâde anuñçün hîç şafâ gelmez
Helâk oldum meded Allah ṭabîbüm gör baña gelmez
Cefâ vü cevri arturdı görüñ ol bî-vefâ gelmez
Güzelden her ne dirseñ hep gelür illâ vefâ gelmez

II

Helâk itmek muĥarrerdür beni bu derd ile miĥnet
Eger kim böyle ħalursa benümle şiddet ü ĥasret
Dirîgâ çâresiz ħaldum geçüpdür cânuma firĥat
Sitâremde temâşâ bu ki ol ĥurşîd-i meh-ṭal‘at
Çıĥup her bir yaña seyrân ider benden yaña gelmez

III

Ne suç etdüm dilâ bilmem yine ol âfet-i devrân
Çevirmiş yüzünü benden nedendür ħalmışam ĥayrân
Ne deñlü da‘ vet etdüm ol bize hîç olmadı miĥmân
Bizimle çün kaçır aĥşamlamaĥdan ol meh-i devrân
Seĥer vaĥtinde gün gibi n ‘içün bârî çıĥagelmez

IV

Esîr-i bend-i ‘ ışğ oldı dirîgâ bu dil-i şeydâ
Anuñçün şehre olmuşdur cihân içre gezer rüsvâ
Oturdum bezm-i miĥnetde ben ey ĥâce bu gün tenhâ

45:24a

III-4 meh-i devrân: meh-i tâbân İsh

5 bârî: bir gün İsh

*O yüzi muşhafi varır okurdum şöhbete ammā
Sözüm gecmez hümādur yüksek uçar okıyagelmez*

V

Beni derd ü belā için yaratmışdur meger Hallāk
Ki kısmet eylemiş ʿ ışkı baña ol Kādir-i rezzāk
Muṭīʿ i hoş-nevā olsa ʿ aceb mi cümle-i ʿ uşşāk
Nigāruñ dünkü sözünden gele gibi idi İshāk
Şımazdı ʿ ahd ü peymānı unutmuşdur aña gelmez

46

**Muhammes merhūm ve mağfūr min kelāmi ʿ Ārifī ğazel-i merhūm
ve mağfūr Aḥmed**

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

I

Hecr odiyla tutuşan her demde cānumdur benüm
Āsmānı nıl-reng iden deḥānumdur benüm
Çarḥ-ı fānūs yağan sūz-ı nihānumdur benüm
ʿ Işğ taşın çigneden āh u fiğānumdur benüm
Söylenen dillerde şimdi dāstānumdur benüm

II

Māniʿ olur ağlasam ger söylesem güftāruma
Söylemezsem kim meded ider bu āh u zāruma
Bilmezem kim şerḥ ide sūz-ı derūnı yāruma
Ben nice rüşen diyem dil derdini dildāruma
Şemʿ gibi tutuşan evvel zebānumdur benüm

III

Muşhaf-ı ʿ ışk-ı elifden başladum tefsīr için
Şaḥf-ı cānda serv-қadler vaşfını taḥrīr için
Deyr-i dilde bir şanem şeklin göñül taşvīr için
Bir perī-peyker ḥayālin her zamān teşhīr için
Ülker indüren dü çeşm-i ḥün-feşānumdur benüm

IV

Başuma āhum odundan taқdum altün tiller
Şāh-ı ʿ ışğ olduğuma tā kim işitsün iller
Zeyn olan meydān-ı ʿ ışğ içinde altün miller

V-5 unutmuşdur: utanmışdur M

46:24a

I-4 çigneden: çınradan Ahp

II-4 rüşen diyem: şerh eyleyem Ahp

*Şubha dek tāk-ı zebercedde yanan kandiller
Zāhir olan şu‘le-i sūz-ı nihānumdur benüm*

V

‘Ārifî ruhsār-ı yār üstünde hāl-i ‘anberîn
Şan sevād-ı dīde ‘aksidür şu üzre yer yerin
Ser-be-ser rûḥ-ı mücessem eyleyüb ey nāzenîn
Cān-ı Aḥmedden yaratmış cismüñi cān-āferîn
Ol bu ma‘niden dimişdür saña cānumdur benüm

47

Murabbā‘ min kelāmi Muḥibbī (Raḥimehullah)*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Gönlümi bend eyleyen zülfünde gördüm müy imiş
Çeşmini āhū şanurdum bil[me]düm cāzū imiş
Leblerüñ dāru‘ ş-şifa ‘ışk ehli heb şayrū imiş
Dostum şādī saña kısmet baña kaygū imiş
Çāre ne rûz-ı ezelde[n] başa bu yazu imiş

II

Bāğ-ı dehrüñ her kaçan kim açılı ra‘nā güli
Karşusunda medḥ oğur anuñ hezārān bülbüli
Vird idüb gördüm oğur bu beyti her şāḥib dili
Didiler cevri ü cefası āğūdan acı velī
Şor baña şeḥd ü şekerden lezzeti tatlu imiş

III

Çün gereklü ma‘nīymiş kıl sözüñi muhtaşar
Dikmez anı bāğbān kim virmeye meyve şecer
Her kişi hālince komuşdur cihānda bir eşer
Ḥüsrevā sen de Muḥibbī şī‘rine eyle nazar
Nazm[1] tarzında Nizāmī ma‘nide Ḥācū imiş

IV-4 kandiller: kandilde Ahp

47:24b

* Manzumenin nazım şekli muhammestir.

II-2 medḥ oğur: cem‘ olur Muh

III-4 sen de: güş it Muh

Tahmīs-i Hayālī*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

Servi mi vardur çemende kıaddüne hayrān degül
 Ğonçe mi var reşk-i la' lünden derūnı kıan degül
 Dil mi vardur yā kemān ebrūñ içü[n] kıurbān degül
 Her ne cān kim gözlerūñ sıhriyle sergerdān degül
 Ehl-i diller mezhebinde cāndur ammā cānān degül

II

Kākülūñ sevdāsıyla fikr-i zülfüñ dem-be-dem
 Yile virdi kıırmen-i ' ömrüm kıuyusın dilde ğam
 La' lüñ ihyā-yı memāt eyler dirīğā ben n'idem
 Çeşme-i hayvān lebüñdür dir raķībūñ ben direm
 Çeşme-i hayvāndur ammā çeşme-i hayvān degül

III

Sāçuñ eylerdi kıaşıñ mihrābına cānā sücüd
 Dahī ādem giymemişdi kıil' at-ı hüsn ü vücüd
 Ne meleksın ne perī ey hüccet-i ihsān vücüd
 Nūr-ı yezdāndur didüm hüsnüñ ister her vücüd
 Burķa' -i ref' it yüzüñden kıacet-i burhāndur

IV

Sen melek sīmā perīsün cümle-i cāndur kıapuñ
 Hüblük kıklımına kıaķķā kı sulķāndur kıapuñ
 Çeşme-i cāndur kıudağuñ nūr-ı yezdāndur kıapuñ
 Şüretüñ cennetdür ey kıūrī vü kııķvāndur kıapuñ
 Yüzüne kımdür kıyen kım cennet ü kııķvān degül

V

Düşdi dil ķāh-ı zeneķdāne kıaçuñdan cān ile
 Hālını şor bir esīrūñ bend ile zindān ile
 Kımse kılmez n'olusar kıālüm benüm cānān ile
 Dem mı var kım baña bu derd ü ğam-ı kıicrān ile
 Sīne sūzān u kııger büryān u dil kıiryān degül

VI

Dilüne mecrūķ oldu kıicrānuñla merhem n'eylesün
 Cānuña mūnisdür senüñ ' kııķuñla hem-dem n'eylesün
 Ey kıabīb-i cān u dil derdüñle ādem n'eylesün

48:25a

* HyD'de bulunamadı. Hayali mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

Zahmuma kim bağa ider buña merhem n'eylesün
Derdümi kim görse ider abil-i dermân degül

49

azel-i 'Adli tahmîs-i abûli

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Yüri ey meskenüm küy-ı nedâmet eyleyen âli'
Libâsum köhne-i şâl-ı felâket eyleyen âli'
Vücûdum pâyimâl-i râh-ı miñnet eyleyen âli'
Cihân içre beni dâyim melâmet eyleyen âli'
Felekden herkese hâlüm şikâyet eyleyen âli'

II

Dili bend-i belâdan nice âzâd ideyin bilmem
Yıķılmış hâtırım yâ nice âbâd eyleyin bilmem
Kimüñ ayâğın yüzler sürüb dâd ideyin bilmem
Sitârem yok felekde kime feryâd ideyin bilmem
Yüri ey hâtırım dâyim asâvet eyleyen âli'

III

Çıķarsa her gice evc-i sipihre yiridür nâlem
Hâlâş olmâğičün ğamdan cihânda bulmadum bir dem
Düşer hâke şüreyyâ-yı sirişküm nitekim şebnem
Düşer rüy-ı zemîne her gece encüm gibi her dem
Gözüm yaşı mekânım hâk-i zillet eyleyen âli'

IV

Yem-i eşķ içre şalub zevraķ-ı cism-i pür-efkârı
Belâ deryâsına düşdükce bir dem ılmayub yârı
Ĝarîķ-i lücce-i ğam eyleyüb bu cân-ı bîmârı
Şalub girdâb-ı bahr-ı firķate felek dil-i zârı
Beni zîr-i felekde pür-felâket eyleyen âli'

V

Cüdâ idüb ser-i küy-ı dilârâdan dil-i zârı
abûli gibi giryân eyleyüb bu çeşm-i hün-bârı
Bizi mahrûm idüb yâr ile mahrem ılub aĝyârı

49:25a

I-5 hâlüm: kârum Kat

III-5 mekânım: kânın Kat

IV-1 yem-i eşķ: yaşıum eşķ Kat

V-3 mahrem: hem-dem Kat

*Bu dehr-i bî-vefâda hem-dem-i aġyâr idüb yârî
Yûri ey baġt-ı ‘Adliyle ‘adâvet eyleyen tâlî‘*

50

Murabba‘ min kelâmi Hâletî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Gönlüm alub eyledüñ ben bendeñi bî-iġtiyâr
Şabra yokdur tâkatüm bârî idem terk-i diyâr
Ġam degül bülbül gibi ben iñler isem zâr u zâr
N’eyleyem dîvân[e] gönlüm eylemez sensüz qarâr

II

Ĥasret ile olmuşam ġâyet zaîf ü bî-mecâl
Vaşluña irmek senüñ zîrâ ki olmuşdur muġâl
Dâimâ çekmek revâ mıdur göñül hecr ü melâl
N’eyleyem dîvâne gönlüm eylemez sensüz qarâr

III

Aġların ġâh iñlerin feryâd u âh u zâr ile
Şalınur serv-i ġirâmânum benüm aġyâr ile
Gönlüm eglenmez benüm seyr-i gül ü gülzâr ile
N’eyleyem dîvâne gönlüm eylemez sensüz qarâr

IV

Gönlüm ârâm eylemez olsam cihâna pâdişâh
Senden özgeye göñül virmek baña olmuş ġünâh
Gice ve gündüz işim olmuş durur feryâd u âh
N’eyleyem dîvâne gönlüm eylemez sensüz qarâr

V

Miġnet ü derd ile cânâ olmuş[am] ben nâtüvân
Niçe demler derdümi şerġ eylesem olmaz beyân
Baġlamaz sensüz göñül bir yirde sulţânım mekân
N’eyleyem dîvâne gönlüm eylemez sensüz qarâr

VI

Şaldı ‘ışkuñ gönlümi âġir beni sevdâlara
Düşmüşem Mecnûn-şîfat şeydâ olub şahrâlara
Ĥaġġ bilür ki virmezem sulţânımı dünyâlara
N’eyleyem dîvâne gönlüm eylemez sensüz qarâr

5 ‘Adliyle: ‘Adliye Kat

50:25b

VII

Cennet içre hürilerle eylesem ‘ ayş-ı müdām
Olsa ger Firdevs-i a‘lā dem-be-dem baña maḳām
Dostum sensüz olur bunlar baña zīrā ḫarām
N’eyleyem dīvāne gönlüm eylemez sensüz ḫarār

51

Tahmīs-i Cenānī gazel-i Vuşūlī Beg*

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

I

Dilemez şāhlık gönlüm dimez kim ‘ izz ü devlet vir
Gerekmez tāt u taht u saltanat andan ferāḡat vir
Dimem raḫm eylesün diyü baña gönlüne şefḫat vir
Maḫabbetden ilāhī ol meh-i nā-mihre ḫālet vir
Beni yaḫdı aña da zerre deñlü bir ḫarāret vir

II

Ḥudāyā gönlüme luṭf ile ḫahrın iştirāk eyle
Vefāya lāyık olmazsam yolunda bārī ḫāk eyle
Çü yok şādīye dermān ḡamla yeter derd-nāk eyle
Ya vaşlıyla sevindür ya firāḫıyla helāk eyle
Ya inşāfa getür anı ya baña şabr u tākāt vir

III

İle mihr ü vefālar itmede ol mäh-ı tībānum
Benüm günden güne artarsa ṭāñ mı āh u eḡānum
İder bir bezm-i rüşen her şeb ol şem‘-i şebistānum
Celālī şem‘ine pervāne gibi bārī yaḫ cānum
Ya şevḫıyla göñline anuñda bir maḫabbet vir

IV

Firāḫ-ı nergis-i bīmāri ile ḫaste-ḫāl oldum
Hilāl ebrūları hicriyle gün günden ḫayāl oldum
Ġam-ı zülfin ü endüh-u elif ḫaddiyle dāl oldum
Belā-yı ‘ışḫı çekmekden hele ben bī-mecāl oldum
Bu bir bār-ı girāndur sen hemān yā Rabb[i] ḫuvvet vir

51:26a

* Mecmuada Uşūlī olarak geçmektedir .

II-1 luṭf ile: lutfuñla Cin

II-3 ḡamla yeter: gamıyle Cin

III-2 āh u eḡānum: āh-ı suzānum Cin

4 pervāne gibi bārī yaḫ cānum: pervāne yā Rab yaḫ benüm cānum Cin

4 ya şevḫıyla göñline: yāḫod göñline şevḫ ile Cin

Cenānī ehl-i ḥāl ol gözleme māzī vü müstaḳbel
 Ne söyler gör ol üstād-ı kemāl nazmda ekmel
 Geç isti' cāl-i 'ömr-i nāzenīnden āḫiret var gel
Vuşūlī dest-i hicrāndan ḫalāş olsun hele evvel
Kerem kıl ey ecel bir laḫzā ārām eyle mühlet vir

Taḥmīs-i Raḥmī [gazel-i Necātī]

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

I

Baḅa bir kūşe mi var künc-i fenādan ğayrı
 Baḅa maḫrem kim ola derd ü 'anādan ğayrı
 Ger şorarlarsa dilā bunca belādan ğayrı
Dime kim yārda yok cevri ü cefādan ğayrı
Ne dilerseñ bulunur mihr ü vefādan ğayrı

II

Şerḫa şerḫa dilümi tıĝ-i belālar dilicek
 Siper-i sīnemü[zi] tīr-i ḫavādiş dilicek
 Ḥār-ı şaḫrā-yı ecel dāmen-i 'ömre ilicek
Beni aĝlañ beni kim üstüme gelmez ölicek
Bir avuc toprāk atar bād-ı şabādan ğayrı

III

Çeşmüñe ehl-i nazar nergis-i şeḫlā didiler
 Mīme beñzer dehenüñ la' lüñe zībā didiler
 Cīme teşbīh idicek kāküle lā lā didiler
Ol elif ḫāmetüñ ile ḫaşuña rā didiler
Beni kim egleye 'ālemde bu rādan ğayrı

IV

N' eyleyim pertev-i ḫurşid-i cemālüñ var iken
 Baḫmazam mäh-ı neve iki hilālüñ var iken
 Ğayr-ı aĝyār durur dilde ḫayālüñ var iken
Ne ümmīd idine 'uşşāḫ cemālüñ var iken
Ne ğaraż idine bīmār devādan ğayrı

V-1 gözleme: gözle Cin

3 geç: k'ecel M

3 var: vaz Cin

52:26b

III-2 dehenüñ: diyicek

3 kāküle: zülfüñi Rah

IV-4 idine: eyleye Rah / cemālüñ: vişālüñ Rah

V

Rahmiyâ virmes ise yâr saña vuşlat elin
Virmeye şâhid-i maqşûd bize ol devlet elin
Âh u zâr ile urup birbirine hayret elin
Yüzine tutsa Necâtî n'ola ger haclet elin
Nesi var yüze gelür dest-i du'âdan gayrı

53

Tahmîs-i Râhî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Mülk-i dilde bir sipâhî pâdişâhumdur benüm
Ol şanem her kânde bakşa secdegâhumdur benüm
Vaşlına irgürmeyen baht-ı siyâhumdur benüm
Tâcdârumdur benüm şehr-i yârumdur benüm
Pîr olası nev-civânum şeyḫ u şâhumdur benüm

II

Şabrumı yağmaya virdi ol mehî nâ-mihribân
Ġamzesi cellâdı hergiz 'âşıka virmez emân
Kim durur dirseñ dilâ ol Hüsrev-i Şîrîn zebân
Tâcdârumdur benüm şehr-i yârimdur benüm
Pîr olası nev-civânum şeyḫ u şâhumdur benüm

III

Ay olur görmezdüm ol yâruñ cemâlin ben gedâ
Hân evinde seyre çıkmış gördüm ol şems-i duḫâ
Gökde isterken vişâlin yirde buldum Râhiyâ
Tâcdârumdur benüm şehr-i yârumdur benüm
Pîr olası nev-civânum şeyḫ u şâhumdur benüm

5 idine: eyleye Rah

V-1 virmes ise: virmeyicek Rah / saña: bize Rah

53:26b

Taḥmīs-i ‘Ubeydī*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Ḥüsn ile ol meh bulaldan şehri içinde iştiḥār
Baş açuḳ abdāludur tācın giyen her tācdār
Tekye-i ğamda ḳulı ḳūrbānı olursam ne var
‘Āşıḳ-ı pāmālūñem baş açuḳ abdālūñam
Ḥūblarda taḳyeci dervişi ḳıldum ihtiyār

II

Bir siyāh altunlu ğurre pāresi māh-ı felek
Āftābuñ ‘aynıdur tācında her zerrīn benek
Aṭlas-ı gerdün gibi āvāresiyüm ḥaşr dek
‘Āşıḳ-ı pāmālūñem baş açuḳ abdālūñam
Ḥūblarda taḳyeci dervişi ḳıldum ihtiyār

III

Çarḫ dükkānı ‘Ubeydī kendü mihr-i rüşeni
Şa‘ şaa dilde pür anuñ zinde zerrīn sūzeni
Rāzıyem mihr-i ocāğında ütülse beni
‘Āşıḳ-ı pāmālūñem baş açuḳ abdālūñam
Ḥūblarda taḳyeci dervişi ḳıldum ihtiyār

Taḥmīs-i ‘Ulvī

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Āteş-i ḥasretle yanub sīne büryān olduğum
Sāyeveş ḳaddūñ ğamından ḥāke yeksān olduğum
Şubḥ olunca her gice ḳāpuñda nālān olduğum
Şem‘ veş her dem ruḥuñ şevḳiyle giryān olduğum
Hep senüñçündür benüm yolunda ḳurbān olduğum

II

Gönlümi bend-i belāya mübtelā ḳılduḳlarum
Derd ile t̄aş yaşdanub ḳaddüm dütā ḳılduḳlarum
Çeşm-i bīmāruñ görüb cānı fedā ḳılduḳlarum

54:27a

* Ube’de bulunamadı.

55:27a

I-4 şem‘ veş her dem: ‘īd-i edḥā-yi ruḥuñ Ulv

Şağ esen öl diyü her gice du‘ â kılduğlarum
Hep senüñçündür benüm yolunda qurbân olduğum

III

Tekyegâh-ı dehr içinde ‘ aşık-ı âvâreler
‘ Âşık-ı âvâreler[de] sine-i şad-pâreler
Sine-i şad-pârelerde şerha şerha yâreler
Şerha şerha yârelerde nâle-i biçâreler
Hep senüñçündür benüm yolunda qurbân olduğum

IV

Dest-i gamdan doqunan seng-i cefâlar başuma
Qavs-i miñnetden yâğan tîr-i kazâlar başuma
Cevr-i düşmenden gelen bunca belâlar başuma
Ta‘ ne-i ağıyâr ile bu iftirâlar başuma
Hep senüñçündür benüm yolunda qurbân olduğum

V

‘ Ulvî-i dil-ğastenüñ bağı dolu qân olduğü
‘ Işık ile meydân-ı gamda başı gâltân olduğü
Hânümândan el çeküp bî-cism ü bî-cân olduğü
Hañçer-i hicrân ile çâk-ı giribân olduğü
Hep senüñçündür benüm yolunda qurbân olduğum

56

Murabba‘ Der-mağâm

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Âh idersem göklere düşer şerârumdan şerer
Şabr idersem tütüşür yanar dil ü cân u ciger
Aralıkda qalmışam hayrân u zâr u derbeder
Dostlar n’olsa gerek şimden gerü bundan beter
Vâh ne derd ile ezel tañmîrüm itmişdür qader
Añla ey cânım benüm artur efgânım benüm

II

Nitekim mihr ü vefâ umsam belâsın arturır
İstesem luğf u kerem cevır ü cefâsın arturır
‘ Arz idersem ihtiyâcum ol ğinâsın arturır
Dostlar n’olsa gerek şimden gerü bundan beter

III-1 dehr: ‘ aşık Ulv

4 biçâreler: teb-ğâleler Ulv

V-2 ‘ ışık ile: güyveş Ulv

56:27b

Vâh ne derd ile ezel tahmîrüm itmişdür kader
Añla ey cânım benüm artur efgânım benüm

57

Murabba' Der-makâm-1 'Irâk

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Bu beyâbân-ı gamuñ bir nice sergerdânyuz
Tâ ezel esrâr-ı 'ışk-ı dilberüñ hayrânyuz
Bende-i faqr u fenâyuz 'âlemüñ sultânyuz
Bir nice 'âşıklaruz [u] 'âşık-ı şadıklaruz
Rûzgâruñ biz de bir kaç bî-ser ü sâmânyuz

II

Çande bir şem'-i cemâl olsa benüm pervânesi
Çande bir maħbûb olursa dil anuñ dîvânesi
Kimi gündüz 'âlemüñ Mecnûn-sıfat efsânesi
Bir niçe 'âşıklaruz [u] 'âşık-ı şadıklaruz
Rûzgâruñ biz de bir kaç bî-ser ü sâmânyuz

58

Murabba' min kelâmi Ğıyâşî*

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Bir dem ol mâhuñ benânında iligin seyr iden
Gömgök eyler sînesin seng-i ğam iledür kimden
Kim dirir dirseñ eger ol dilber-i sîmîn-beden
Bir şeh-i mülk-i cihân-ı âfet-i devr-i zamân
Muşlî dirler nâmına ğazzâzdur bir nev-cüvân

II

Saña karşı bezmde durmuş 'adüvv gögsin döker
Çek anı çep ü râstdan ey hüsrev-i vâlâ Güher
Pâre pâre eyleyüp bu sînemi kıldı siper
Bir şeh-i mülk-i cihân-ı âfet-i devr-i zamân
Muşlî dirler nâmına ğazzâzdur bir nev-cüvân

57:27b

58:28a

* Manzumenin nazım şekli muhammestir.

III

Māh-ı nev şākird olup gelmiş o şāhuñ yānına
Bir müşebbek topdur bu çarḫ anuñ dükkānına
Ey Ğıyāşī rahmı yok ben zār u sergerdanına
Bir şeh-i mülk-i cihān-ı āfet-i devr-i zamān
Muşlī dirler nāmına ğazzāzdur bir nev-cüvān

IV

Kūşe-i dükkāna geçdi bir meh-i devr-i zamān
Müşterī oldı aña ser cümle ḫübān-ı cihān
Al ibrişime döndürdi gözüm yaşın revān
Bir şeh-i mülk-i cihān-ı āfet-i devr-i zamān
Muşlī dirler nāmına ğazzāzdur bir nev-cüvān

59

Murabba‘ min kelāmi Laṭīfi*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Baḫt-ı bed bir dem baña yār ola şandum n’eyleyem
Derd-i hecr-i yār ile cāndan uşandum n’eyleyem
Ağlamaḫdan dem-be-dem ḫane boyandı n’eyleyem
Gözlerüm giryān olup cigerüm büryān olup
Döne döne āteş-i ‘ ışḫ ile yandum n’eyleyem

II

Sevmişem bir dilberüñ gül ruḫlarınıñ ālını
‘ Āşık-ı şeydā olup giydüm melāmet şālını
Serserī şanma dilā bu deşt ü ğam pāmālını
Gözlerüm giryān olup cigerüm büryān olup
Döne döne āteş-i ‘ ışḫ ile yandum n’eyleyem

III

Olmuşam ben cān u dilden ol mehin āvāresi
Bend ider biñ ehl-i derdi zülfinüñ her tāresi
Nāmı Aḫmed bu Laṭīfi ḫastedür biçāresi
Gözlerüm giryān olup cigerüm büryān olup
Döne döne āteş-i ‘ ışḫ ile yandum n’eyleyem

59:28a

* Manzumenin nazım şekli muhammestir.

60

Murabba‘ -1 ‘Ubeydī*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Çanı bir dem akmaya ħünin olub başum benüm
Dem mi var çan dökmeve bağrumdaki yâşum benüm
Görmedik bir mâcerâ yoğ oñmadıç bāşum benüm
Acıyub her ân baña ağlasun yārân baña
Çekmedik miñnet mi çaldı oñmadıç bāşum benüm

II

Çaş işigin yaşdanub çekdüm o şahuñ minnetin
Başı çaşa çaşı başa urup itdüm ħizmetin
Urdı nâgâh yüregüm başına tîg-i firçatin
Acıyub her dem baña ağlasun yārân baña
Çekmedik miñnetmi çaldı oñmadıç bāşum benüm

III

Ey ‘Ubeydī cân belâ-yı ‘ışğ ile biçâredür
Ĥançer-i mihr-i nihâyetle gönül şad-pâredür
Tîg-i cevri ile ser-i miñnet-zede pür-yâredür
Acıyub her ân baña ağlasun yārân baña
Çekmedik miñnet mi çaldı oñmadıç bāşum benüm

61

Ve eyzan lehū murabba‘*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Bir mehün mihri ħamıyla geh hilâl eyler beni
Gâh fikr-i mûmiyânıyla ħayâl eyler beni
Meyl-i pâbûs ile gâh pâmâl eyler beni
Kime yanam yağılam yâ kime ħâlüm ağlıyam
Her zaman bir ‘ışğ ile âşufte-ħâl eyler beni
Âh elinden gönümün feryâd elinden gönümün

60:28b

* Ube’de bulunamadı. Ayrıca manzumenin nazım şekli muhammestir.

61:28b

* Manzumenin nazım şekli müseddistir.

I-4 yanam: yanub Ube

5 bir: dil Ube

II*

Nice yıllar bir perî ' ışığıyla olub derd-nāk
SİNEMI derdā kıılır tīg-i ğamıyla çāk çāk
Uğradum bir āfete aħrebini eyler helāk
Kime yanub yaqılam yā kime ħālüm aĝlıyam
Her zaman bir ' ışık ile āşufte-ħāl eyler beni
Āh elinden gönlümün feryād elinden gönlümün

III

Çekdüğüm derdi görüb aĝlar gözüm bī-iħtiyār
Kıanlı yaşumdan olur ' ışık-ı nihānı āşikār
Virmesün ħālüm ' Ubeydī kimseye Perverd-ĝār
Kime yanub yaqılam yā kime ħālüm aĝlıyam
Her zamān bir ' ışık ile āşufte-ħāl eyler beni
Āh elinden gönlümün feryād elinden gönlümün

62

Murabba' ve lehu*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

Bī-vefā olma gel ey nā-mihribānum māh-ı nev
Tīrūni gönder dile kâşı kemānum māh-ı nev
Çarħa irgürme fiĝānum alma āhum māh-ı nev
Tāc-dārum māh-ı nev şīve-kārum māh-ı nev
Ey efendim ey yüzi şems-i cihānum māh-ı nev

II

Şāme karşı seyre çık nāz ile gör kıullaruñı
Anları zār eyleme göstermeyüb dīdāruñı
Muntazırdur ehl-i diller görmege dīdāruñı
Tāc-dārum māh-ı nev şehri-yārum māh-ı nev
Ey efendim ey yüzi şems-i cihānum māh-ı nev

III

Bu ' Ubeydī bendeñe bilmem ne efsün eyledün
Leylives zülfünle her dem anı Mecnün eyledün
İntizārı ila dem-ā-dem baĝrını ħün eyledün
Tāc-dārum māh-ı nev şehri-yārum māh-ı nev
Ey efendim ey yüzi şems-i cihānum māh-ı nev

* Bu bend Ube'de bulunmamaktadır.

62:29a

* Ube'de bulunamadı. Ayrıca manzumenin nazım şekli muhammestir.

63

Murabba‘ benām-ı Meḥmed Şāh*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Ey şeh-i mülk-i cefā cevri ile aḡlatma beni
Eşk-i çeşmüm leşkerine ḡayl-i ceng etme beni
Dāimā rāh-ı belāda pāymāl itme beni
Çeşm-i tātārum Muhammed şāhum aḡlatma beni
Nām-ı tātārum Muhammed şāhum aḡlatma beni

II

Deşt-i ‘ ışkuñda senüñ Mecnün gibi āvāreyim
Nāvek-i ḡamzeñ ucundan dem-be-dem pür-yāreyim
Başına dermānı yok bir ‘ āşıḡ-ı bīçāreyim
Çeşm-i tātārum Muhammed şāhum aḡlatma beni
Nām-ı tātārum Muhammed şāhum aḡlatma beni

64

Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

I

Bülbül gibi ‘ ışḡ ehli fiḡān eylemek olmaz
Esrār-ı sözi ḡalka beyān eylemek olmaz
Gencine-i ‘ uşşāḡa ziyān eylemek olmaz
Ser virmek olur sırrı ‘ ayān eylemek olmaz

II

Hecr āteşine cānumı cānāne yaḡarsa
Bāzār-ı ḡama şem‘ a gibi iltüb aşarsa
Mıkrāz-ı belā ile başum daḡi keserse
Ser virmek olur sırrı ‘ ayān eylemek olmaz

III

Cānāne için ḡançer-i bürrāna düşersem
Dürdāne gibi lücce-i ‘ ummāna düşersem
Pervāne gibi āteş-i sūzāna düşersem
Ser virmek olur sırrı ‘ ayān eylemek olmaz

IV

Bülbül gibi ol ḡonce beni zār ider olsa
Eyyüb gibi derd ile bīmār ider olsa

63:29a

* Manzumenin nazım şekli muhammestir.

64:29b

Manşūr gibi zūlfüne berdār ider olsa
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

V

Mest eyleyeli rūḥumuzu sāķī-i vaḥdet
Biz ḥāne-i dilde iderüz yār ile şoḥbet
Müḥr urdı bizim aǵzımıza ḥātem-i ḳudret
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

VI

Ḳassām-ı ezel derd ü belā ḳıldı naşībüm
Dil derdine oldur yine ‘ālemde ṭabībüm
Her pāremi iderse ḳulāǵumca ḥabībüm
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

VII

Cevr etse n’ola cānuma maḥbūb-ı zamāne
Dest-i sitemi ḳaddümi döndürse kemāne
Tīr-i müjesi sīnemi eylerse nişāne
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

VIII

Seng-i ğam ile āhen-i ḳalbimi çıḳarsa
Ḳāv gibi meni āteş-i sūzāna yaḳarsa
Cercīs gibi cānumı biñ kerre çıḳarsa
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

IX

Biz nūş iderüz yedi felek ṭāsını pür semm
Hem-dem olmaz bezmimüze Ḥayyām ile çün Cem
Yoḳdur sözümüz zīr u zeber olsa dü ‘ālem
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

X

Çün ‘arz-ı cemāl itdi bize luṭf ile ol yār
Bizden ne umarsın yūri ey zāhid-i hüşyār
Maḥrem idinübdür bizi esrārına dildār
Ser virmek olur sırrı ‘ayān eylemek olmaz

Müstezād-ı Fazlî

Mef' ulü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ulün

I

Ey serv-i sehî sen geleli seyr eyle bâğa
Ser çekmedi 'ar' ar
Çok 'âlî nesebler özini şaldı ayâğa
Kul oldu şanevber

II

Sünbül özini zülfüne beñzetdi nigârũñ
Gördigi haţâdur
Tağlarda beter yüzi kıara bâşı aşâğa
Kıayğulu mükedder

III

Her dem perînüñ menzil-i vîrâne gerekdür
Yâ çeşmler üsti
Göñlüm kimi vîrâne gözüm kimi bulâğa
Gel ey peri-peyker

IV

Şol hâlũñ için zülfüne ancâğ meni bilme
Çoğlar dolaşıbdur
Bir dâne için gör niçe kıuş düşer duzağa
Râm oldu musahğhar

V

Bir bade şarâb istedüm sâkı lebũñden
Serhoş m' ıdı bilmen
Çeşmi beni öldürmege yapışdı bıçâğa
Çekdi maña hañçer

VI

Zülfün şarudan göñlüme sevdâ yeli esdi
Reyhân m' ıdı bilmen
Hüsni çiçeginũñ kıoşusu doldı damağa
Cân oldu mu' attar

VII

Ey rüz-ı kıyâmet günine münker olanlar
Dilber gider oldu
İşitmedũñiz şur onı çalındı kıulağa
Kıopdı baña mağşer

VIII

Dünyâdan eger Fazlî gözi ağlayıgıtdi
Yüzüñ hevesinden
Raḥmet yağışı toprağınıñ üstüne yağa
Ḳabri ola enver

66

Müstezād-ı Ḥayretî

Mef' ulü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ulün

I

Teslîm-i rızâ kapladı mülk-i dil ü cânı
Ey rûh-ı revânum
Ḥâşâ ki cefâ kılcı dökerse yire ḳanı
Lâ diye zebânum

II

Ger tîğ-i cefâ at baña ger seng-i melâmet
Hey hey niçe sîne
Dönmem dile cân it dile dil eyle nişânı
Ey ḳaşı kemânum

III

Girdi elüme naḳd-i maḥabbet yine nâgâh
Ey ḥâce ğaniyem
Ümmîd budur kim ebedî olmaya fânî
Bir genc-i nihânum

IV

Fehm itmege bir rind-i sebük-rûḥ gerekdür
Fenn-i ğam-ı ' ışkı
Bu ' ilme duḥûl eyleyemez Molla Gürânî
Ey mûnis-i cânım

V

Ger ' âşık isem baña vişâl-i ebedîdür
Eyyâmda bir kez
Göz ucu ile bir nazar eylerse nihânî
Ol âfet-i cânım

66:30b

II-4 it: at Hay

V-4 âfet-i cânım: şüh-ı cihânum Hay

VI

Cân oynamadur yoluña akşâ-yı murâdı
Erbâb-ı vefânuñ
Bâziçedür ‘ ışk fezâsında alanı
Ey tâze cüvânum

VII

Ağyâr ile yâr olma arîb olma raıbe
Engelden ırâğ ol
Bî-hâr yaraşur çün gül-i gûlzâr-ı cinânı
Ey gônça dehânum

VIII

Tek dâmenüñi şaqla hemân yol dikeninden
Ol serkeş olursañ
Ey âmeti cân gûlşeninüñ serv-i revânı
Ya‘ nî ki revânum

IX

Ey Hâyetî derdüm ki güzel sevmeyem artuğ
İllâ n’ideyin âh
Adın demek olmaz yine bir şûh-ı cihânı
Sevdi dil ü cânım

67

Müstezâd min kelâmi Riyâzî

Mef’ ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ülün

I

Sevdi yine dil ‘ ışk ile bir tâze cüvânı
Ol ibn-i fülânı
Dirdiki tuta sırrımı cân içre nihânı
Fâş eyledi anı

II

Hicrânda anuñ durmaz ider nâle ile âh
Her şâm u seher gâh
Gönlümi yaar dūd-ı siyâhı dü cihânı
Virmeyüb âmânı

III

Kirpikleri kimüñ kim ura cânına bir oğ
Hergiz dimez ol oğ

Her demde ki aşd ide o ebrū-yı kemānı
Urmaa niřānı

IV

‘Işkından onuñ olsa kişi ‘āleme rüsvā
Olmaz aña pervā
Ger yirlere urursa amu adı vü sānı
Tıtmaya gümānı

V

Gülşende ılur arşusına āh ile feryād
Her demde idüb yād
Cān bülbüli biñ nāzı ile āh u fiğānı
Ol ğonce dehānı

VI

Hüsn ile gören āmetini ol tāze cüvānın
Olmaya gümānuñ
Kim añlamaya gülşende ol serv-i revānı
Yā hūr-ı cinānı

VII

Gördükce yüzün řām u seher uşbu Riyāzī
İder bu du‘āyı
Kim a vire bir ğün aña ol rüĥ-ı revānı
řād ide revānı

68

Müstezād min kelāmi Ĥayreti*

Mef‘ülü Mefā‘ilü Mefā‘ilü Fe‘ülün

I

Ey lebleri mül dişleri dür ĥoa dehānı
ıldı dimeñ iĥyā
Ben ‘āřıı öldürdi müjeñ ekdi kemānı
Ey gözleri řehlā

II

Her ande adem bařsañ eyā serv-i revānum
Dirler saña yir yir
Kim sāye ile sū-be-sū doldurdu cihānı
Bu āmet-i ra‘nā

68:31a

* Ĥay’de bulunamadı.

III

Görse seni ger ins ü melek hürî vü ğilmân
Taḥsîn idüb ide
Yâ bâr-ı Hudâ sen buña arz eyle cinânı
Firdevs ola Mevlâ

IV

Reşk ide seni göricegiz ol şems kamer-tâb
Birbirine enker
Yâd eyliyeler bu mıdur ol Yusûf-ı şânî
Yoḥsa daḥî a' lâ

V

Büstân-ı maḥabbetde seng-i tûṭî vü kumrî
Gûş etse şadâñı
Dem-beste qala murğ-ı suḥan kılsa figânı
Hem bülbül-i güyâ

69

Der-medh-i Dûvâzdeh İmâm Ḥayretî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Câna qalmaz biz fedâyî cânlaruz
Terk ü tecrîdüz fenâyî cânlaruz
- 2 Şûfî-i şeytân-siriştün ' âkқыyuz
Ehl-i tevhîdüz fedâyî cânlaruz
- 3 Kıblemüzdür vech-i pâk[i] Aḥmedüñ
Biz Muḥammed Muştafâyî cânlaruz
- 4 Ka' bemizdür âsitânı Ḥaydar'uñ
Biz ' Aliyyü' l-Murtażâyî cânlaruz
- 5 Biz Ḥasan ' ışkına içdük zehr-i ğam
Biz Ḥüseyn-i Kerbelâyî cânlaruz
- 6 Cân ile Zeyne' l-ibâduñ ' abdiyüz
Ḥâşılı Āl-i ' Abâyî cânlaruz

69:31b

69/ 2b fedâyî: Ḥudâyî Hay

- 7 Hâk-i râhıyuz Muḥammed Bâķıruñ
Ca' fer[î]-mezheb şafâyî cânlaruz
- 8 Şâhumuzdur Mûsî-i Kâzım bizüm
Hem ' Alî Mûsî Rızâyî cânlaruz
- 9 Şeh Taķî-i müttakî sultânımız
Hem Naķî-i muķtedâyî cânlaruz
- 10 ' Askerînüñ ' askeriyüz ' askeri
Mehdî-i şâhib-livâyî cânlaruz
- 11 Kelpiyüz dergâh-ı âl-i Ḥaydaruñ
Biz bu derde gedâyî cânlaruz
- 12 Kaçma bizden Ḥayretî bigâne-vâr
Biz de birkaç aşınâyî cânlaruz

70

Rubâ'î-i Ḥayretî*

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Olmayub ' âlemde şüret şatmada dellâllar
Kıl u kâli kazıdı defterden ehl-i hâller
Vâķıf-ı esrâr-ı ' ışķ-ı Ḥaķ olan kıttâllar
Keskin erler tîğ-i ' üryânlar durur abdâllar

II

Na' ller kim kesdiler reh-i Ḥudâya dâldur
Tâlibi cezb itmege her biri bir çengâldür
Dâğlar rüşen delil-i meclis her iķbâldür
Keskin erler tîğ-i ' üryânlar durur abdâllar

III

Bezm-i ğamda her elif bir şem' -i cân-efrüzdur
Münkirüñ kalbine lîkin tîr-i âhen-düzdür
Gicesi Kâdr oldı bunlaruñ günü Nevrüzdur
Keskin erler tîğ-i ' üryânlar durur abdâllar

70:31b

* Manzumenin nazım şekli murabbadır.

III-1 bezm-i ğam: bezm-i dil Hay

IV

Çün bular rāh-ı tarīkatde gelüb hāk oldılar
Zerre iken mihr-i ʿālem-tāb-ı eflāk oldılar
Gill u ğışdan şaykal-ı tevḥīd ile pāk oldılar
Keskin erler tīġ-i ʿüryānlar durur abdāllar

V

Şüretā gerçi birer kemter gedālardur bular
ʿĀlem-i maʿnāda līkin pādişāhlardur bular
Merve ḥaqqı şūfiyā ehl-i şafālardur bular
Keskin erler tīġ-i ʿüryānlar durur abdāllar

VI

Cism-i şüretdür hemān maʿnāde bunlar cāndur
ʿĀlem-i taḥkīke her bir sözleri bürhāndur
Kisvet-i faqr içre bunlar da birer sulṭāndur
Keskin erler tīġ-i ʿüryānlar durur abdāllar

VII

Pādişehsin Ḥayretī ḥünkāra gerçek ḳul iseñ
Āsitān-ı devletinde bende-i maḳbūl iseñ
Sen de bir dīvānesi ol bunlaruñ maʿḳul iseñ
Keskin erler tīġ-i ʿüryānlar durur abdāllar

71

Rubāʿ-i Ḥayretī*

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

I

Terk-i tecrīd-i fenāyuz ḥānumāndan fāriġuz
İki ʿālemden beriyüz in ü āndan fāriġüz
Varumuz maḥbūb ile meydür ḳalandan fāriġüz
Biz de bir ḳaç lāubāliyüz cihāndan fāriġüz

II

Gāh olur kim oluruz mest ü ḥarāb u sīne-çāk
Gāh esrār-ı leb-i dilberle ḥayrānuz helāk
Bir niçe āzādeyüz olduġ esir-i ʿışk-ı pāk
Biz de bir ḳaç lāubāliyüz cihāndan fāriġüz

VI-1 cāndur: cānlardur M

2 ʿālem-i taḥkīke: ʿālem-i maʿnāda Hay
71:32a

* Manzumenin nazım şekli murabbağır.

I-1 fenāyuz: ehliyüz Hay

III

‘Aqlımız tağıtmışuzdur zülf-i ‘anber-sālara
Virmişüzdür dīn ü imānı büt-i ra‘ nālara
Bir kadeh cām-ı şarābı virmezüz dünyālara
Biz de bir kaç lāubāliyüz cihāndan fāriğüz

IV

Zikrimüzdür dāimā eş‘ār-ı nazm-ı ābdār
Fikrimüz bir gözleri āhūyı kılmakdur şikār
Çomazuz şāhum müdām elden şarāb-ı hoş-güvār
Biz de birkaç lāubāliyüz cihāndan fāriğüz

V

Tiğ-i ‘ışk-ı yār ile başdan ayağa yāreyüz
Çāreden geçmiş tabībā bir bölük bī-çāreyüz
Bādeye düşmüş hevāyī bir niçe āvāreyüz
Biz de bir kaç lāubāliyüz cihāndan fāriğüz

VI

Zāhidā ‘ākıller ile hoş degüldür başumuz
‘Āşıkuz dīvāne-meşrebler durur yoldāşımız
‘Aklı şavduk bezm-i ‘ışk içinde yokdur nāşımız
Biz de bir kaç lāubāliyüz cihāndan fāriğüz

VII

Ehlini çün kim melāmet ister ‘ışkuñ hāleti
Yüz şuyından el yuyup nāmūsdan geç Ḥayretī
‘Ār u ğayret bizde terk itmekdür ‘ār-ı ğayretī
Biz de bir kaç lāubāliyüz cihāndan fāriğüz

72

Ġazel-i Nesīmī taḥmīs-i Ḥayretī

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

I

Ayrılık cān u gönül şehri vīrān eyledi
Yağdı yıkdı dostum ḥāk ile yeksān eyledi
Çomadı cem‘iyyet-i ḥātır perīşān eyledi
Firḫatüñ derdi nigārā bağrumı kan eyledi
Rūzgār oldı muḥālif vaşl-ı hicrān eyledi

II

Pâdişâ[hum] bendeñi tâ senden ayırdı felek
Nûr idüñ sen dîde-i rûşenden ayırdı felek
Bûlbül-i ğam-dîdeñi gülşenden ayırdı felek
Cânumı ya‘nî vişâlüñ benden ayırdı felek
Gel bu cânsuz ‘âşıkı gör kim ne bî-cân eyledi

III

Bâğ-ı cennet baña kûyuñdan cüdâ gülşen degül
Gözüme sensüz diken olmuş durur gülşende gül
Cân revân olsun saña rûh-ı revânum ten degül
Senden ayru düşdügüm taqdîr imiş benden degül
Hağdur ey cân her ne kim taqdîr-i Yezdân eyledi

IV

Niçe bir vâdî-i miñnetde gönül âh eyleye
Yâ niçe bir yüz tutub dergâha yâ şâh eyleye
Umaram luţfuñ bu ben gümrâhı hem-râh eyleye
Derdimüñ dermânını fazlından Allâh eyleye
Her devâsız derde dermân ol ki dermân eyledi

V

Gönlüme bezm-i maħabbetde olub hem-dem ğamuñ
Anuñ için niçe demlerdür ki sürür dem ğamuñ
Mey yerine içürür iñen dem-â-dem dem ğamuñ
Bağrumuñ kanın gözümdeñden ağıdur her dem ğamuñ
Ey şanem şevkuñ beni gör kim ne giryân eyledi

VI

Zâhidin her dem mekânı gûşe-i kâşânedür
Rind-i mey-ğûruñ yeri her lağzâ devlet-ğânedür
‘Âşıkâ mesken hemîşe künc-i miñnet-ğânedür
Sırr-ı ‘ışkuñ gencmiş ânuñ yeri vîrânedür
Yağdı ‘ışkuñ gönlümi ol genc-i vîrân eyledi

VII

Hayretiyem kim boyun virdüm belâ şemşirine
Cânumı itdüm hedef cânâ melâmet tîrine
‘Âşıkûñ ölmekden özge pes dağî tebdîri ne
Cânını virdi Nesîmî çün şaçuñ zencirine
Niçün ânuñ meskenin zencir ü zindân eyledi

III-3 ten: ben M

V-3 iñen: lîkin Hay

Rubā'î min kelâmi Ḥayretî*

Mef' ūlü Mefâ' ilün Mef' ūlü Mefâ' ilün

I

Yāruñ rūḥ u zülfin gör bil küfri vü imānı
 Vechine nazar kııl baḡ gör āyet-i Qurānı
 Dil ḥānesini pāk it bul anda o sultānı
 Ey ṭālib olan 'ārif seyr itmege cānānı
 Diḡḡatle temāşā kııl her gördüğüñ insānı

II

Şol şüret-i cānānsın kim şüret-i Raḡmāndur
 Vechüñde olan ḡaṭlar heb āyet-i Qurāndur
 El-mü' minü mir'ātuñ Ḥaḡdan saña bürhāndur
 Çün āyine-i cānān ol şüret-i Raḡmāndur
 Bu āyineye gel baḡ gör şüret-i Raḡmānı

III

'Āşıḡlar imiş yārüñ şādıḡları 'āşıḡlar
 Cān gözin açan Ḥaḡḡuñ envārına lāyıḡlar
 Ger görse 'aceb midür cānānı uyanıḡlar
 Şüretde görünmez cān dirlerse münāfıḡlar
 Sen cāna nazar kıılsın görmek dileyen anı

IV

Çün aḡsen-i taḡvime nā-ḡaḡ dir imiş münkir
 'Āşıḡlara ṭa' n eyler kūr u ker imiş münkir
 Maḡbüb temāşāsın men' eyler imiş münkir
 İnşāf ide billāhi özhe ḡar imiş münkir
 Kōr gözlerinüñ nūrı yoḡdur göremez anı

V

Zühdünde riya olsa gelmez bu yola zāhid
 Şanma bu 'amellerle Firdevs bula zāhid
 Dīdār şafāsından bī-behre ola zāhid
 Sen ḡüsn-i dilārādan göz yumsa nola zāhid
 Ḥuffaş gözi görmez ḡurşid-i dirāḡşānı

VI

Şol müy-ı miyānuñdan cānā bir eşer ṭuysam
 Esrār-ı dehānuñdan ey la' l-i şeker ṭuysam
 Yā 'ayn-ı 'ināyetle bu mūra nazar ṭuysam
 Ey dilber-i rūḡānī cān sırrın eger ṭuysam

73:33a

* Manzumenin nazım şekli muhammestir.

Bir Һabbeye almazdum şad mülk-i Süleymānı

VII

Ey Һayretī yüzüñ sür Һāk-i der-i cānāne
Vaķt oldu sücūd eyle ol Һazret-i sultāna
Rāz-ı dil-i pür-derdi insāna di insāna
Esrār sözün Aħmed keşf eyleme nādāne
Һayvāne maħal görme sen çeşme-i Һayvānı

74

Taħmīs-i Һayretī

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

Serverā bed-ħ̄āh olan saña Yezīd olsun Yezīd
Dāimā virsün murāduñ mīvesi naħl-i ümīd
Dīde-i baħtuñ uyansun řālī' üñ olsun sa' id
Her giceñ Kādr ü Berāt olsun günüñ Nevrūz u ' id
Dünyeler durduķça dur ' ömrüñ mezīd olsun mezīd

II

Bir şeh-i mesned-nişin ü baħt u ' izzetsin bu gün
Āfitāb-ı maşla' -ı řubħ-ı sa' ādetsin bu gün
řāhbāz-ı āřiyān-ı ' izz ü devletsin bu gün
Ĥāřıl bir şir-i merdān-ı řecā' atsin bu gün
Dünyeler durduķça dur ' ömrüñ mezīd olsun mezīd

III

Destüñe virildi sultānum ' inān-ı devletüñ
Çek nice isterseñ kepādendür kemān-ı devletüñ
Ehl-i defterüñ melce' idür āsitān-ı devletüñ
Ĥařre deñlü zāil olmazsın zamān-ı devletüñ
Dünyeler durduķça dur ' ömrüñ mezīd olsun mezīd

IV

Gonçeveş şan yutsun a' dā sen acıl gül gül gibi
Göñlümi bir dem periřān eyleme sünbül gibi
Kāřıña el kıldırub dursun güzeller řul gibi
Ehl-i diller oķıyub medħüñ disün bülbül gibi
Dünyeler durduķça dur ' ömrüñ mezīd olsun mezīd

74:33b

II-1 baħt: taħt M

V

Rübeh-i dünyāya baş indürme şir ol dāimā
 Gec serir-i ‘adl u inşāfa emir ol dāimā
 Pertevün şal ‘aleme şems-i münir ol dāimā
 Hâkden kaldır fağiri dest-gir ol dāimā
 Dünyeler durduqça dur ‘ömrün mezid olsun mezid

VI

Himmetün gâyet bülend ü qadrün a‘lâdur senün
 Jengden âyine-i qalbün mücellâdur senün
 Ehl-i fağra eşigün ‘arş-ı mu‘allâdur senün
 Yâr icün hem gam yime vallâhi Mevlâdur senün
 Dünyeler durduqça dur ‘ömrün mezid olsun mezid

VII

Gönlün alçaqdur velikin himmetün a‘lâdadur
 Gıl u gışdan her nefes mir‘ât-ı qalbün sâdedür
 Saña cân ile kûl olan guşşadan âzâdedür
 Şâh-ı çarh-ı çârümîn kapuñda bir üftâdedür
 Dünyeler durduqça dur ‘ömrün mezid olsun mezid

VIII

Şüretâ begsın velikin sîretâ dervîşsin
 Nüşsin ‘aşıklara ehl-i nifâka nîşsin
 Zahm-ı bed-kîşe ammâ merhem-i dil-rîşsin
 Virme yüz şirîre sen bir şâh-ı hayr-endîşsin
 Dünyeler durduqça dur ‘ömrün mezid olsun mezid

IX

‘Âdetün dâyim ‘ağâdur bezldür eltaşdur
 Şan‘atuñ her dem şehâdur ‘adlile inşâfdur
 Şu gibi hem gönlün alçaq hem derünüñ şâfdur
 Saña bu hulq ile heb halk-ı cihân vaşşâfdur
 Dünyeler durduqça dur ‘ömrün mezid olsun mezid

X

Saña bu hüsn ü bu hulq ile bu yâl ü bâl ile
 Yalñuz insân degül meddâh olanlar kâl ile
 Her birinün dilde zikri devlet ü iqbâl ile
 Murğ u mâhî medh okur durmuş zebân-ı hâl ile
 Dünyeler durduqça dur ‘ömrün mezid olsun mezid

VIII-2 ‘aşıklara: şadıqlara Hay

XI

Mazhar-ı luṭf-ı Ḥudāsın sen erenler cāniçün
Menba^ʿ-ı cūd-ı ^ʿāṭāsın sen erenler cāniçün
Ma^ʿden-i ḥilm ü ḥayāsın sen erenler cāniçün
Naḳd-i cān-ı Murtażāsın sen erenler cāniçün
Dünyeler durduḳça dur ^ʿömrüñ mezīd olsun mezīd

XII

Gelmemişdür Evrenosīlerde sence evden er
Naḳd-i Ḥaydarsın vilāyetde bugün ey şīr-i ner
Bir zebūnuñdur senüñ bu ejdehā-yı heft-ser
Şāhib-i seyf ü ḳalemsin pür-hünersin pür-hüner
Dünyeler durduḳça dur ^ʿömrüñ mezīd olsun mezīd

XIII

Heft kişver pādişāhınuñ yarar bir ḳulısın
^ʿAbd-i ḥāşısın erenler cāniçün maḳbūlusın
Ġāzī beğsin gerçek ersin ḳuşaḡuña dolısın
Şındı gerçekler saña cām-ı murāduñ dolısın
Dünyeler durduḳça dur ^ʿömrüñ mezīd olsun mezīd

XIV

Ḥaḳ murāduñ göñlüñe göre müyesser eylemiş
Ḳalbüñi öz kendü ñurıyla münevver eylemiş
Mesned-i ^ʿizzet serīrinde muḳarrer eylemiş
Luṭf idüb her yerde manşūr u mużaffer eylemiş
Dünyeler durduḳça dur ^ʿömrüñ mezīd olsun mezīd

XV

Ḥayretiyem āsitānuñ itlerinüñ biriyem
Ol ḳapunuñ bir tuz etmek gözedür ḳıtmīriyem
Bende ḥālümce şadāḳat pīşesinüñ pīriyem
Belki öz meydānumuñ bir merd-i ^ʿālem-gīriyem
Dünyeler durduḳça dūr ^ʿömrüñ mezīd olsun mezīd

75

Rubā^ʿ-i Ḥayreti*

Fā^ʿ ilātün Fā^ʿ ilātün Fā^ʿ ilātün Fā^ʿ ilün

I

Şimdi şehrüñ pādişāhı iki lu^ʿ bet-bāzdur
Gün başında her biri biñ ḳan iderse azdur

XV-3 pīriyem: şīriyem Hay

75:34b

* Manzumenin nazım şekli murabbağdır.

Biri bir devlet hümāsı biri bir şehbāzdur
Birbirinden nāzenīn iki büt-i ṭannāzdur

II

Biri dil mülkini tārāc etdi biri cān ilin
Biri dil iqlīmin aldı birisi īmān ilin
Görmedi mişlin bularuñ seyr iden ‘Osmān ilin
Birbirinden nāzenīn iki büt-i ṭannāzdur

III

Ḥānḳāh-ı ğamda şoydı biri pāmāl eyledi
İli ‘ālemden geçürdi fāriġu‘ l-bāl eyledi
Çignedüb esb-i cefāya biri pāmāl eyledi
Birbirinden nāzenīn iki büt-i ṭannāzdur

IV

Birisinüñ ruḫları gül-berg-i terdeñ tāzedür
Birisi bir serv-ḳaddür meyli dāyım nāzedür
Ḥil‘at-i ḫüsni ikisinüñ de bir endāzedür
Birbirinden nāzenīn iki büt-i ṭannāzdur

V

Birisi bir pādişāhdur bende-i fermānyam
[Birisinüñ Ḥayretī-i vāliḫ ü ḫayrānyam]
Birisinüñ ḳulıyam birisinüñ ḳurbānyam
Birbirinden nāzenīn iki büt-i ṭannāzdur

76

Rubā‘ī-i Ḥayretī*

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

I

Yeridür ra‘d u feleklerde eger eyleye āh
Ebr u bārān geye giryān oluben şāl-ı siyāh
Yana yaqıla güneş yırtta yüzün derd ile āh
Ḳanı ol gülbün-i gülzār-ı leṭāfet Memi şāh

II

Oluban cān gibi pinhān bizi bī-cān itdi
Dünyeden göz yumuban ‘ālemi giryān itdi
Zülfı gibi dil-i ‘uşşāḳı perīşān itdi
Ḳanı ol gülbün-i gülzār-ı leṭāfet Memi şāh

III-1 pāmāl: abdāl Hay

76:35a

* Manzumenin nazım şekli murabbağdır.

I-2 şāl-ı siyāh: dūd-ı siyāh Hay

III

Düşdi çün kim kara toprağa o berg-i gül-i ter
Döginüb taşlar ile gözyaşın ağıtdı şular
Başına hâk saçup derd ile dir bād-ı seher
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

IV

Şiven itsün yoluban saçlarını sünbüle dek
Gelmesün dünyede açılmasun ayruğ güle dek
Diñmesün derd ile her lahza disün bülbüle dek
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

V

Boynunu bükdi şurâhî acıdı bāde-i nāb
Kef urub yüzine def inledi nāy ile rebāb
Ehl-i bezmin ciğerin hasret odı itdi kebāb
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

VI

Dolnub gü[n] gibi gözümde günümü eyledi şām
Ġam u endūh ile cān ‘ālemini tutdı ġamām
Şimdiden girü bize meclis-i mey oldı ġarām
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

VII

Öldürürse beni ġam kılmağ için def -i melāl
Elüme almayayın and içeyin bāde-i āl
Çalayın yire şafā sāġarını cür‘a mişāl
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

VIII

Naġme-i muṭribi şimden girü ġuş eylemeyin
Germ olub meclis-i meyde dolu nūş itmeyeyin
Mest u medhūş oluban cūş u ġurūş itmeyeyin
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

IX

‘Āleme sākî-i devrānuñ işi āl ancağ
Kāse-i zehr dolu bāde-i ġattāl ancağ
Her gelen gitmede ey dil ‘aceb aġvāl ancağ
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

X

Bize devrān yine ġoş zūlm-i firāvān itdi
Yere sürdi yüzümüz hâk ile yeksān itdi
Cānı tenden ayırub arada hicrān itdi
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı leţâfet Memi şâh

XI

Gülmedi kimse kim ol âhîr-i kâr ağlamaya
Âteş-i hasret ile yâ cigerin dağlamaya
‘Âkîl oldur ki bu dünyâya gönül bağlamaya
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı letâfet Memî şâh

XII

Hayretî ‘âkîl iseñ dehr-i fenâdan güzer it
İhtilâf eyleme yârân-ı vefâdan güzer it
Hâşılı Hayretî erbâb-ı şafâdan güzer it
Çanı ol gülbün-i gülzâr-ı letâfet Memî şâh

77

Rubâ‘î li‘l-Hayretî*

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Cevr idüb ağlatma bu çeşm-i dür-efşânum benüm
Pür-günâham dökme luğ it yerlere çanum benüm
Zulmi ço ‘adl eyle gel devletlü sulţânüm benüm
Hây ‘ömrüm hâşılı sulţân Süleymânüm benüm

II

Hüdhüd-i cân yelmeden yoluñda oldı haste-bâl
Bir nazâr göstermedi yüz baña Belķis-ı vişâl
Cevr ile ben mür-ı bî-miğdârı kılduñ pâmâl
Hây ‘ömrüm hâşılı sulţân Süleymânüm benüm

III

Mühr uraldan mihr-i la‘lün cânâ şâhib hâtemem
Devletüñde ya‘nî şâhum mâlik-i mülk-i gamem
Ehrimen şanma beni hâlümce ben de âdemem
Hây ‘ömrüm hâşılı sulţân Süleymânüm benüm

IV

Âl ile aldı leb-i la‘lün dil ü cân illerin
‘Asker-i hağğ ile tutdı hâlün imân illerin
Birbirine katdı zülfün Âl-i ‘Oşmân illerin
Hây ‘ömrüm hâşılı sulţân Süleymânüm benüm

XII-4 Hayretî: ‘uzlet it Hay

77:35b

* Manzumenin nazım şekli murabbadır.

I-2 pür-günâham: bî-günâham Hay

V

Heft iqlīm-i cemālūñ kāmranısın bu gün
Hüb-rular haylinūñ şāh-ı cihānısın bu gün
Sen bu ‘aşruñ hāşılı şāhib-kırānısın bu gün
Hāy ‘ömrüm hāşılı sulţān Süleymānum benüm

VI

İşigüñde ben de şāhum bendeñe kem bendeñem
Hey ne bende bil ki bir kemter seg-i efgendeñem
Hāşılı medhūñde kâşırdur dilüm şermendeñem
Hāy ‘ömrüm hāşılı sulţān Süleymānum benüm

VII

Tünd-bād-ı āh-ı ‘aşıqdan hāzer kıl gel hāzer
Taht u tācın çok Süleymānuñ kılur zır u zeber
Hayreti-i bī-çāreyi aġlatma gel şām u seher
Hāy ‘ömrüm hāşılı sulţān Süleymānum benüm

78

Rubā‘ ī min kelāmi Hayreti*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

I

Aġlasam bir demde başumdan aşar rūdum benüm
İñleşem āh eylesem şehri yaġar odum benüm
Korġaram çaġ hüsñüñ eyvānın dutar dūdum benüm
Hāy kıblem hāy Ka‘ bem hāy Maġmūdum benüm

II

Ka‘ be gibi işigüñ ‘uşşāka ma‘ beddür senüñ
Tāb-ı hüsñüñ pertev-i nūr-ı Muġammedür senüñ
La‘ lüñi şordum didiler mīm-i Aġmeddür senüñ
Hāy kıblem hāy Ka‘ bem hāy Maġmūdum benüm

III

Hoş gönüller düzdi hoş fettān-ı ‘ālem şūhsın
Sen benī ādem degülsin bir muşavver rūhsın
Cümleden erbāb-ı hüsñ içre bu gün memdūhsın
Hāy kıblem hāy Ka‘ bem hāy Maġmūdum benüm

IV

Dimezem kim āsitānuñda olam bir ‘abd-i hāş
Baña ‘ālemde seg-i kūyuñla besdür iġtişāş

V-3 şāhib-kırānısın: şāhib-zamānısın

78:36a

* Manzumenin nazım şekli murabbadır.

IV-1 olam bir: olayın Hay

Boynı bağlu bir uluşam diler ldür diler aş
Hây ıblem hây Ka‘ bem hây Mağmüdum benüm

V

Đayretî’nün göñli řehristânınınuñ sultânısın
Yâresinün merhemi hem derdinün dermânısın
Niçe cânlar virmesün ol saña cânlar cânısın
Hây ıblem hây Ka‘ bem hây Mağmüdum benüm

79

Rubâ‘î min kelâmi Đayretî*

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

I

Gezüb her küşesin bu ubbe-i şeş-süy-ı a‘ lânuñ
Teferrüc eyledüm her bir bucağın dâr-ı dünyânunñ
İdüb seyrânını her bâğ u râğ-ı ‘ âlem-ârânunñ
Nazîrin görmedüm yârân bu şehr-i cennet-âsânunñ

II

Taşı la‘l-i Bedağşân toprağı şâf seng-i ‘ anberdür
Şuyı yâ Selsebîl ırmağıdur yâ âb-ı kevşerdür
İçinden âdemi ekşer perî yüzlü meleklerdür
Nazîrin görmedüm yârân bu şehr-i cennet-âsânunñ

III

Melek siretlü hürî çehreler bî-đad ü ğâyetdür
Lebi Kevşer boyı Tübâ güzeller bî-nihâyetdür
İrem gülzâridür bu ħâşılı yâ bâğ-ı cennetdür
Nazîrin görmedüm yârân bu şehr-i cennet-âsânunñ

IV

Bu yerlerde gönüller alıcı şehpâzlar vardur
Ki ħaylî ta‘lîm ider dehre çün şannâzlar vardur
Güzeller bî-bedeller ħublar mümtâzlar vardur
Nazîrin görmedüm yârân bu şehr-i cennet-âsânunñ

V

Bu bir gülşen durur bunuñ çok olur verd-i ra‘ nâsı
Yüzi gül kâkül[i] sünbül boyı serv-i dil-ârâsı
İki ‘ âlem değer şâhum birinün bir temâşası
Nazîrin görmedüm yârân bu şehr-i cennet-âsânunñ

79:36a

* Manzumenin nazım şekli murabbadır.

I-2 her bir bucağın: bir bir bu bağın Hay

II-1 şâf seng: şan misk Hay

VI

Mūyu Bālī durur biri kāmūsından ser-âmeddür
Temāşā eylemek bir dem cemālin ‘ömr-i sermeddür
Kaşı zıll-i İlāhīdür yüzi nūr-ı Muḥammedür
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

VII

Birisi Yūsuf-ı şānī güzellik Mısrınuñ ḥānı
Göreydi şāh-ı Ken‘ānī eger bu ān ile anı
Olup biñ cān ile şānī kul olurdu aña ānī
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

VIII

‘Alī Bālī durur adı biri bir şāh-ı ‘ālemdür
Perī-peyker melek-manzar güzeldür dilber âdemdür
Ḥayā vü ‘ilm-i ‘ismet şimdilik aña müsellemdür
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

IX

Biri Şa‘bān Bālīdür güzeldür şūḥ dilberdür
Fırākı oruc ayıdur vişāli ‘īd-ı ekberdür
Nazīr olmaz aña ‘ālemde bir rūḥ-ı muşavverdür
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

X

Memi Bālī durur birisi bir çeşm-i Moğolçındür
Kıya bakıcı diller alıcı şebbāz lāçındür
Gönüller kebkın avlasun yürisün yavru şāhındür
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

XI

Velī Bālī dur âdemi biri bir dil-rübâcıkdur
Hilāl-ebrū kamer ṭal‘at yüzi gün alını açıkdur
Daḥī nev-reste dilberdür daḥī bostān budacukdur
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

XII

İlāhī bu Beligrāduñ esāsın üstüvār eyle
İçinde cümle maḥbūbın cihān durduqça vār eyle
Belā-keş Ḥayretīnuñ cānın anlara nişār eyle
Nazīrin görmedüm yārān bu şehr-i cennet-āsānuñ

XI-2 yüzi gün alını açıkdur: nigār-ı pür-belâcıkdur Hay

Rubā' ī min kelami Ḥayretī

Mef' ūlü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

I

Çekdüm bu yıl bu yolda niçe dürlü bār-ı ğam
Tāk oldu tākātüm bükilüb kıddim oldu hām
Aldum elüme tā ki yazam nāme-i elem
İki büküldi kâğıd u kıan ağıladı kıalem

II

Miḥnet risālesin nice tefsīre başlayam
Sen şāh öñinde yā nice taqrīre başlayam
Kıaşd eyledüm ki hālümü taḥrīre başlayam
İki büküldi kâğıd u kıan ağıladı kıalem

III

‘Arz itmege ḥuzūruña ey mīr-i kâināt
Taḥrīr olındı şeme-i aḥvāl-i müşkilāt
Ḥayretde kıaldı ağızın açub hālüme devāt
İki büküldi kâğıd u kıan ağıladı kıalem

IV

Geldüm kıapuña ağılayuraķ iderek niyāz
Unutma ben kıuluñı eyā mīr-i dil-nevāz
Yazılmadan henüz daḥī bu kıışsa-i dırāz
İki büküldi kâğıd u kıan ağıladı kıalem

V

Geldi kıapuña Ḥayretī-i ez' afü' l-‘ ibād
Tā nāme ile ‘arz ide hālın o nā-murād
Dūd-ı dil ile kıaralara boyanub midād
İki büküldi kâğıd u kıan ağıladı kıalem

Ġazel-i Laṭīfi taḥmīs-i Siyāhī

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

I

Münevver kııldı āfāķı yüzüñ ey meh zıyālıķdan
Yaraşur sidre kıaddüñe dem ursa müntehālıķdan
Ferāğat eyledi şandum seni ben pür-cefālıķdan

*Gözüm yaşını bahr itdün firāķuñla cüdālīķdan
Senüñle ķanı a zālīm şu sızmadı aralīķdan*

II

Niyāz itmek düşer dāyım gül-i ra' nāya bülbülden
Niyāz itdükçe nāz itmek gerekdür bülbüle gülden
Beni sen şu gibi ey serv aķıtduñ cān ile dilden
*Çevirdüñ yüzüñi āķır alınca göñlümi benden
Ġaraż bu mıydı a dilber bizimle āşınālīķdan*

III

Cihān içre saña beñzer ķanı bir dilber-i ra' nā
Ĥaķ-ı reyhān u ' anber-bū yüzi gül ķāmeti bālā
Ķamer hey' et güneş-ķal' at perī-peyker melek-sīmā
*Bugün mülk-i melāķatde bulunmaz ĥüsnüñe hemtā
Virilmişdür saña şāhum güzellik şun'-ı Ĥālīķdan*

IV

Dem-ā-dem dest-i cevrüñle nigārā çāk olup yaķa
Revā mı āteş-i hecrüñ beni ĥāk eyleyüb yaķa
Terahķüm ķılmayasın sen gözümden ķanlı yaş aķa
*Oluben ĥüsnüñe ġarrā iken cevritme 'uşşāķa
Ġurür ile nice şehler düşübdür pādişāhlīķdan*

V

Siyāhī gonçeler içre görüp sen verd-i ĥandānı
Göñül derdi n'ola bülbül gibi eyleyse eġġanı
Gözinüñ yaşı dem oldu yeridür kılsañ iĥsānı
*Laķīfī yolūña cānum virirdi şıdķ ile cānı
Terahķüm eyleyüb gecseñ eger bu bī-vefālīķdan*

82

Tercī' -i bend-i Raķmī (Raķimetullāhī' aleyh)

Mef' ülü Mefā' ilün Mef' ülü Mefā' ilün

I

- 1 Ey dil niçe bir dehrüñ derdin çekesin muķkem
Bu bār-ı girān itdi ķaddini sipihrüñ ĥam
- 2 Yād eyleyeyin gūş it bir ĥādişe-i mu' zam
Bu kışşayı beyānında oldu niçe dil ebkem
- 3 Bu gevher-i yektādan ĥalk oldu ķamu ' ālem
Cehl ile kimi cāhil ' ilm ile kimi ' ālim

- 4 Vaşl ile kimi şādān hecr ile kimi pür-ğam
Kimisi gedā olmuş kimisi şeh-i ekrem
- 5 Ğafletle nazār kıılma ac gözüñi gel bir dem
Bu mes‘ ele baħşinde ‘ āķıllar olur mülzem
- 6 Bu bezm-i țarab-sāza ki gāh olub[en] maħrem
Tācını idüb kecrev ‘ ayş eyler idi ħurrem
- 7 Cem cāmını nūş itdi sürdi nice dem Rüstem
Bu bezm girü bākī ‘ ālem girü ol ‘ ālem

II

- 1 Cellād-ı felek her dem ger çekse dilā şimşir
Tut gerden-i teslīmüñ yok ğayre daħi tedbir
- 2 Ne yazdı ise başa bir bir getürür taķdīr
Ger nīk eger beddür olmaya ķazā tağyīr
- 3 Bir yañada ħār-ı ğam oldu baña dāmen-gīr
Ālām-ı serencāmum seyrān idicek bir bīr
- 4 Şan āb-ı ħayāt ile kıılmışlar anı taħmīr
Oldı dil-i vīrānum ānuñla o dem ta‘ mīr
- 5 Bir cām şunub kıldı sūz-ı dilüme te‘ sīr
Ol cām-ı şafā-baħşuñ ețrāfına bī-taķtīr
- 6 Bu beyt-i dilā-vīzi kıılmışlar idi taħrīr
Vaşfında ħired ‘ āciz diller idemez taķrīr
- 7 Cem cāmını nūş itdi sürdü niçe dem Rüstem
Bu bezm girü bākī ‘ ālem girü ol ‘ ālem

III

- 1 Īcād idicek Vācib bu ‘ ālem-i imkānı
Bir gevher-i pāk itdi māhiyyet-i insānı

I-7b girü ol: yine bu Rah

II-1a dilā: saña Rah

5b taķtīr: taķşir Rah

7b girü ol: yine bu Rah

- 2 Derc eyledi albinde gencine-i pinhānı
Nefs ejderidür anuñ her laza nıgehbānı
- 3 Dil kişverinüñ olmuş her biri birer hānı
İllā n'idelüm 'ālem olmasa eger fānı
- 4 'Ayyār felek apdı tāc-ı ser-i hāānı
Nüş itmedi İskender ser-eşme-i hayvānı
- 5 Şoñ demde yile virdi evreng-i Süleymānı
Geşt itmege 'azm itdüm erafi gūlistānı
- 6 Bu beyti our gördüm bülbül idüb efgānı
Güş eyleyicek her gül āk itdi girībānı
- 7 Cem cāmını nüş itdi sürdi nice dem Rüstem
Bu bezm girü bāı 'ālem girü ol 'ālem
- IV
- 1 Seyrān ideyin dirseñ pür-hūn-ı ser-i Dārāyı
Var deşt-i fenā ire gör lāle-i hāmraı
- 2 Dünyāya kıyās itseñ ger füşat-ı 'ubāyı
Seyr eyle müşelleşde eşkāl-i zevāyāyı
- 3 Bir sāı-i mehveşden nüş it yüri şahbāyı
Düş kūy-ı harābāta ol 'āşık-ı rüsvāyı
- 4 Bu pendı işitdükde oldum dil-i rüsvāyı
Meyhāneye 'azm itdüm geşt eyleyü her cāyı
- 5 Bir encümene irdüm gördüm nie dānāyı
Her biri utar elde cām-ı arab-efzāyı
- 6 Bu beyti our gördüm barını delüb nāyı
Şevıyla semā' itdi ol dem nie Mollāyı
- 7 Cem cāmını nüş itdi sürdi nice dem Rüstem
Bu bezm girü bāı 'ālem girü ol 'ālem

III-7b girü ol: yine bu Rah

IV-3a yüri şahbāyı: mey-i hāmraı Rah

IV-7b girü ol: yine bu Rah

V

- 1 Raĥmī n'ola ṭālī' den eylerse ŧikāyetler
Çekdi bu feleklerden çoĥ dürlü felāketler
- 2 Nā-ehle müyesserdür her dürlü sa' ādetler
Dānā-dil ü kāmiller çekmekde melāmetler
- 3 'Āķıl ola dīvāne fikr olsa bu ĥāletler
Nādāna neden bilsem ayā bu ri' āyetler
- 4 Bir gün beni ĥāk eyler āĥir bu ḳasāvetler
Her Ehrimen'ũ varur ayāġına devletler
- 5 Cān ile perī-rūlar eyler niçe ĥizmetler
Var ise ḳıyāmetden oldı bu 'alāmetler
- 6 Zevķ ile sürür ile itdi niçe 'iŧretler
Dünyā gibi 'uķbāda bulsun yine rāĥatlar
- 7 Cem cāmını nūŧ itdi sürdi nice dem Rüstem
Bu bezm girü bāķī 'ālem girü ol 'ālem

83

Mu' aŧŧer min kelām*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

Ĥābdan açdum gözüm durdum yerümden bir seĥer
'Ayn-ı 'ibretle bu fānī 'āleme ḳıldum nazār
Cübbeye muĥtāc pālās içre her ehl-i hüner
Her ne deñlü var ise nādān elinden sīm u zer
Zāġlar gülzārda bülbül ḳafesde zār u zār
Ehl-i dil ayāķda vü nādānlar olmiŧ tād-ı ser
Her kime kim dost olsañ ol saña düşmen çıkar
Giryesine 'āŧıķuñ ma' ŧūķ eyler ĥandeler
Zulmeti āb-ı ĥayāta eylemiŧ devrān sefer
Gençler vīrānede ka' r u biĥār içre Güher

V-2a nā-ehle: nādāna Rah / her: çoĥ Rah

83:39a

* ŧair belirtilmemiŧtir.

Bülbül ağlar gül güler ‘ âlem temâşâdur gider

II

Seyre çıkdum kim göreydüm nice olmuş gülsitân
Dehr elinden kıpkızıl çane boyanmış ergavân
Servler ‘ alemden el çekmiş bunu söyler hemân
Kimse âzâd olamaz ğamdan ki fânîdür cihân
Murğlar bu meskenüñ virüb fenâsından nişân
Hârdan hâr üzre giymişler kabâyı âşiyân
Ditreşür eşcâr bir gün irişür dîv-i hazân
Gül bir iki gün gülüb ‘ ömrine olmuş şâdmân
Küşe ber küşe durub bülbüller eylerler figân
Bu ne hâletdür didüm çıkdı didi bir bâğbân
Bülbül ağlar gül güler ‘ âlem temâşâdur gider

III

Bu cihânuñ bir ‘ aceb bezmini gördüm ben gedâ
Nâyler virür haber ervâhdan eyler şadâ
Çeng iki bükülmüş olmuş bir nigâre mübtelâ
Eyleyüb ‘ üryân defî darb ile eylerler cefâ
Güş-ı tanbûrı burub ta‘ lîm iderler ber-hevâ
Çâr-pâre ğuşşaya çak çak diyü eyler nidâ
Ehl-i bezmüñ ‘ aqlını almış o bezm-i bî-beķâ
Kimisi ağlar kimi gelür sürüp zevķ u şafâ
Bu ne ‘ alemdür didiğün cevâb için baña
Bir güzel sâķî durub tekrâr itdirdi du‘ â
Bülbül ağlar gül güler ‘ âlem temâşâdur gider

IV

Gâh olur kim bir gedâyı bu felek sulţân ider
Gâh sulţânı gedâveş hâk ile yeksân ider
Kimin öldürür kimini dirgürür çok kan ider
Maĥv ider deryâları vü kaçreyi ‘ ummân ider
Mâr-ı pür-zehr eyleyüb gencîneye derbân ider
Gâh olur pür-şevķ olup bezm-i meh-i tâbân ider
Gâh olur giryân olup gözyaşların bārân ider
Kankı yer ma‘ mür olursa ‘ âķıbet vîrân ider
Kiminüñ yârını vuşlat kiminüñ hicrân ider
Ağladur Ya‘ ķüb[1] ammâ Yûsuf‘ı handân ider
Bülbül ağlar gül güler ‘ âlem temâşâdur gider

Müsebbâ' -1 Fevrî*

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

Cân çıkarsa küy-ı firqatde ğam-ı dildârdan
Baş giderse ' ışık içinde cünbüş-i ağıyardan
Câme-i ten yansa nâr-ı sîne-i bîmârdan
Tâc-ı zer düşse hevâ-yı âh-ı âteş-bârdan
El çekem hep cân u baş u cübbe vü destârdan
Geçmeyem hergiz belâ-yı derd-i ' ışık-ı yârdan
Dönmeyem qalû belâda itdügüm ikrârdan

II

Nâzır isem nergise ol ğamze-kârı terk idüb
Mâyîl isem serve ol qadd-i çenârı terk idüb
Qâyîl isem gülşene ol gül' izârı terk idüb
Tâlib isem dünyede ol ğam-güsârı terk idüb
Râğîb isem kevşere la' l-i nigârı terk idüb
Qâni' isem cennete ruhsâr-ı yârı terk idüb
Rûz-ı maşşer zâhidâ maħrûm olam dîdârdan

III

İşigine yüz sürüb benden du' â itdükde ger
Deyr-i mişnetde şorarsa çekdigim ğamdan haber
Ol şanem küyına eylerseñ sa' âdetle sefer
Yoluñ izüñ açık olsun eyle ey bād-ı seher
Diyessin şimdi belâ-yı hecr ile ey sîm-ber
Şöyledür za' fîm ki bir dîvâre söykünsem eger
Peykerüm teşhîş olunmaz şuret-i dîvârdan

IV

Başda dâğ-ı hâl-i ruhsârıñ qaranfîl vardur
Tende zahm-ı tîr-i müjgânuñ gül-i bî-hârdur
Dîdede cismüñ hayâli nergis-i bîdârdur
Çeşm-i müjgânuñ ruhuñ ' aksiyle bir gülzârdur
Dilde fikr-i âteş-i la' l-i lebüñ gül-nârdur
Bâğ-ı cânda naħl-i qaddüñ serv-i hoş-reftârdur
Kim anuñ eṭrâfına havlî çekilmiş hârdur

84:39b

* Fev'de bulunamadı.

V

Cân u dildür varı yoğı ‘ âşıđıñ didüm añā
Virsem olmaz mı dehân-ı la‘ lüñe ey bî-vefā
Didi ancak anlara dünyā vü ‘ uğbâdur bahā
Ben tereddüd eyleyüb baçub dururken her yaña
Güş-ı cāna irdi hâtıfdan bu beyt-i cân-fezā
İrmek isterseñ dehân u la‘ l u yāre Fevriyā
Geç iki ‘ âlemden el çek cümle yoğdan vârdan

85

Müşemmen-i Fevrî

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

I

Baña dünyāda yā Rab dimezem tâc u hilâfet vir
Ya sulţân-ı cihândâr it baña küllî riyâset vir
Ya bir şâh-ı Süleymân hâna Āşaf kı l vezâret vir
Ya erbâb-ı menâşib gibi bir özge siyâdet vir
Cihânı ehline sevđ eyle baña şevđ u hâlet vir
Kesâfet qalbi jeng itse muşayqal kı l leţâfet vir
Kemâl u fağl u kı t [u] lâ-yemüt ile sa‘ âdet vir
Dem-i âhırde imân dünyede şabr u qanā‘ at vir

II

Şeref ‘ ad eyleyüb fağl u kemâle ‘ izz u nâzum yoğ
Zamānuñ manşib u cāhına çendân hırş u âzim yoğ
Qazâ-yı devlet-i mâ-fât için süz u güdâzum yoğ
Cihân için inen tül-ı emel fikr-i dirâzum yoğ
Edâniye deni dünyā için aşlâ niyâzum yoğ
Tapuñdan gayrı bir ferde cihânda keşf-i râzum [yoğ]
Faķirem derdmemdem senden özge çâre-sâzum yoğ
Dem-i âhırde imân dünyede şabr u qanā‘ at vir

III

Olaldan cārî şahrâ -yı vücūda kı l züm-ü ‘ âlem
‘ Adem bağrinde nâ-peydâ idüm çün reşha-i merhem

85:40a

I-2 it baña: eyleyüb Fev

3 hâna: şâna Fev

II-1 eyleyüb: etmezem Fev

III-1 şahrâ: mecrâ Fev

2 merhem: mübhem Fev

Tağayyur eyleyüb ʿitā mişāl-i kaṭre-i şebnem
Düşürdüñ raḥme dem kılduñ dönüb kabz eyledüñ cān hem
Çıkardıñ ʿākıbet rüy-ı zemīne eyledüñ ādem
Beni nevʿüñ cihānda ekşerinden eyledüñ ekrem
Bugünden soñra yā Rabbi *bi-ḥaqqı ismikeʿl-ʿAzam*
Dem-i āhirde imān dünyede şabr u kanāʿ at vir

IV

İlāhī fazl u cūduñ gibi luṭf-ı bī-nihāyet kı
Ṭarīk-i şerʿ-ı Faḥr-ı ʿāleme sevķ it hidāyet kı
Dil ü cānı şürūr-ı nefis-i şeyṭandan ḥimāyet kı
Gice gündüz işim gücüm ʿibādet kı riyāzet kı
Kesel geldükçe şevķuñ birle kuvvet vir iʿānet kı
Kemāl u fazl u ʿilm ü ḥilmi dāyim baña ʿādet kı
Kamu cürmüm günāhım mağfiret eyle ʿināyet kı
Dem-i āhirde imān dünyede şabr u kanāʿ at vir

V

Ḥudāyā Fevrī'nüñ itdügi āh u vāh ḥaqqı için
Yoluñda bāş u cān viren gedā vü şāh ḥaqqı için
Müsemmā-yı maḳām-ı kurb olan dergāh ḥaqqı için
O dergāh için olan nāle eyle āh ḥaqqı için
Ḥavāş-ı ṭapuña irişdiren şeh-rāh ḥaqqı için
O rāh içre bulunan fazl u ʿizz ü cāh ḥaqqı için
Cemīʿ enbiyā ile Resūlullāh ḥaqqı için
Dem-i āhirde imān dünyede şabr u kanāʿ at vir

86

Tercīʿ-i bend-i Ğamī

Feʿ ilātün Feʿ ilātün Feʿ ilātün Feʿ ilün

I

- 1 Dün görüb dilberi olsun bire ğaddār didüm
Gelmedüñ yanuma gitdin kıamı ikrār didüm
- 2 Ne revādur ṭaḳına sen gül her ḥār didüm
İdesin cān u cihāndan beni bīzār didüm

3 tağayyur: taʿ ayyün Fev

4 kabz: feyz Fev

IV-2 hidāyet: kerāmet Fev

5 şevķuñ birle kuvvet vir: şevķuñle verüb kuvvet Fev

V-7 ile: ḥaşa Fev

86:41a

3 Bülbulün zārın işit ey gül-i gülzār didüm
‘Ahd ü peymānuña gel eyleme inkār didüm

4 Meded Allah’ı severseñ meded ey yār didüm
Va‘ de-i vaşla hilāf eyleme her bār didüm

II

1 Qahr idüb hışm ile döndi baña ol yār didi
Be ne virdün almazsın şu baña var didi

2 Senünçün baña çok ta‘ n ider ağıyār didi
Dehenünden bu haber çıkmaya zīnhār didi

3 Şunayın ağzuña hoş-la‘ l-i şeker-bār didi
Varayın hānuña bir şeb yeter ol zār didi

4 Meded Allah’ı severseñ meded ey yār didüm
Va‘ de-i vaşla hilāf eyleme her bār didüm

III

1 Ey lebi mül saçı sünbül yüzi gülzār didüm
Başuma eyledi dünyayı ğamuñ dār didüm

2 Çekerüm çünki senün cevruñi bisyār didüm
Hizmetünde kuluñam bir dilegüm var didüm

3 Hasetün eylemedin cān u dile kār didüm
Merhem-i sīneñe ben hastañı bir şar didüm

4 Meded Allah’ı severseñ meded ey yār didüm
Va‘ de-i vaşla hilāf eyleme her bār didüm

IV

1 Beni gerçek sever iseñ bire bī-kār didi
Sev raķibe dilün eyle yūri yalvar didi

2 Göndere saña beni şāyed o murdār didi
Yāhūd öldir ol iti sen beni kırtar didi

3 Göresin meyl-i vefā kande olısar didi
Nice şayd olur imiş ‘aşıkā dildār didi

4 Meded Allah’ı severseñ meded ey yār didüm
Va‘ de-i vaşla hilāf eyleme her bār didüm

V

- 1 Söylesem ‘ışķuñla tañ mıdur eş‘ār didüm
‘Āşıķuñ kārı degüldür güzelüm ‘ār didüm
- 2 Künc-i ḥasretde benüm derd ile bīmār didüm
Vaşl ile eyler iseñ ben ķıla tımār didüm
- 3 Gele diyü seni cān ḥastesi umar didüm
Gözlerüm şubḥa degin her gice bīdār didüm
- 4 Meded Allah’ı severseñ meded ey yār didüm
Va‘de-i vaşla ḥilāf eyleme her bār didüm

VI

- 1 Yeter öldüñ Ğammiyā hecr ile ğam-ḥār didi
Ḥāne-i ķalbüñi teng etmesün aġyār didi
- 2 Varuram bekliyesin dār ile dīvār didi
Bu gice ‘arz iderüm çeşmüñe didār didi
- 3 Sırruñı tek kimseye eyleme izḥār didi
Şubḥa dek saña ķılam vaşlumı işār didi
- 4 Meded Allah’ı severseñ meded ey yār didüm
Va‘de-i vaşla ḥilāf eyleme her bār didüm

87

Müseddes-i Yaḥyā

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

I

Şehri sāyirler ile seyri der ol māh meded
Mededim yoķ ki varam kūyuña her gāh meded
Olmadı derd-i dilümden benüm āgāh meded
‘Aķl ise yār degül ‘ömr ise günāh meded
N’ideyin n’eyleyeyin āh meded vāh meded
Meded Allāh meded hay meded Allāh meded

II

Dūd-ı āhum gibi bir yerde ķarār idemizin
Gün gibi başum alub terk-i diyār idemizin

‘Işk ile fahr iderin zerrece ‘ār idemez
Güher-i eşkümi bābına nişār idemez
Çāre yok kendümi dildāre yār idemez
Meded Allāh meded hay meded Allāh meded

III

Gezdüğüm yirde dirīgā nitekim ebr-i semā
Ağlamağ oldu işüm ḥasret ile şubḥ u mesā
Durmadı yağdı göz açdırmadı bārān-ı bela
Niçe gündür k’ey görünmez baña ol şems-i duḥā
Ne kadar sa‘y-i cemil itdüm ise oldu hebā
Meded Allāh meded hay meded Allāh meded

IV

Gāh olur āh-ı siyāh ile cihāmı yürürün
Gāh girdāb-ı ğam-ı ğuşşada dönüb dururun
Yaşum ırmağ gibi boynumı burub dururun
Her dem āyine-i ‘ālemde gözüm ile görürün
Ḥasteyem derd ü ğam-ı yār ile cānum sürürün
Meded Allāh meded hay meded Allāh meded

V

Benligüm eyledi cānum gözüne perde beni
Kendü kendüme ḥicāb eyleme her yirde beni
Ser-i aşḥāb-ı şafā kıll der-i dilberde beni
Mūnis eyle dil-i Yaḥyā gibi bu derde beni
Elümi al ḳoma mey gibi ayaklarda beni
Meded Allāh meded hay meded Allāh meded

88

Müseddes-i Muḥibbī*

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

I

Temāşa eyledüm gezdüm ser-ā-ser mülk-i ‘Oşmānı
Ne şerre uğradumsa sevdi dil māh-ı tībānı
Ḥaber aldum bilenlerden ‘İraḳ ile Şifāhānı
Didiler geşt idenler Çin ü Maçin Ḥorāsānı
Nazirūñ görmedüm işitmedüm ey Yūsuf-ı şānı
Sen olduñ rub‘-ı meskūnuñ bugün sulṭān-ı ḥübānı

88:42a

* Muh’da bulunamadı.

II

Lebüñ yâkut-ı aḥmerden dişüñ dürr-i ‘adenden yeg
‘İzāruñ berg-i gülden kākülün misk-i ḥotendan yeg
Miyānuñ müdan ince kāmētün serv-i çemenden yeg
Söze gelse zebānuñ tūṭi-i şekker-şikenden yeg
Nazīrün görmedüm işitmedüm ey Yūsuf-ı şānī
Sen olduñ rub‘ -ı meskūnuñ bugün sulṭān-ı ḥübānı

III

Akıtdı şu gibi dil gördi kim serv-i ḥırāmāna
Geçer dem-i göncesin gözden nazar kıldum gülistāna
Niçe şem‘ -i cemāle pür-Ya‘ kûb-mānend pervāne
Şaçı leyliler evşāfında güş itdüm çok efsāne
Nazīrün görmedüm işitmedüm ey Yūsuf-ı şānī
Sen olduñ rub‘ -u meskūnuñ bugün sulṭān-ı ḥübānı

IV

Ġubār-ı ḥāk-i pāyuñ kuḥl idindi dīde-i bīnā
Belālardan vücūd-ı zāt-ı pākün şaklasun Mevlā
Şadā-yı vaşf-ı kaddünle bir oldu ‘ālem-i bālā
Yoluña çalıkdı vārını şūrīde olub deryā
Nazīrün görmedüm işitmedüm ey Yūsuf-ı şānī
Sen olduñ rub‘ -ı meskūnuñ bugün sulṭān-ı ḥübānı

V

Görüb kāküllerün başdan perīşān oldu sünbüller
Ruḥuñ şevkıyle bir bir dāğlar yaqdı қaranfiller
Oқur medḥ-i ruḥuñ Muḥibbī gibi gülşende bülbüller
Қulaқdan ‘āşık olmuş girībān-ı cāk ider güller
Nazīrün görmedüm işitmedüm ey Yūsuf-ı şānī
Sen olduñ rub‘ -ı meskūnuñ bugün sulṭān-ı ḥübānı

89

Tercī‘ -i bend-i ‘ışk min kelāmi Ḥāletī

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

I

- 1 ‘İşk ile oldu bu dünyā peydā
Emr-i külliyet-i esmā peydā
- 2 ‘İşk mişbāḥ-ı ke-miškāt-ı kitāb
‘İşk esrār-ı Ḥudā ser-tā-pā

- 3 ‘Işkdur bâ‘ iş-i işāl-i ḥabīb
‘Işkdur bu şūr-ı nakş u nemā
- 4 ‘Işkdur şāhid-i cān mazhar-ı ḥaḳ
‘Işkdur lem‘ a-i mışbāh-ı hudā
- 5 ‘Işkdur bâ‘ is-i icād-ı cihān
‘Işkdur arz-ı semavāt-ı a‘lā
- 6 ‘Işk kürsī vü ḳalem sidre vü levḥ
‘Işk esrār-ı rumūz-ı Ṭāhā
- 7 ‘Işkdur *men‘arefūñ* sırrına rāh
‘Işkdur evc-i ‘alā-yı a‘lā
- 8 ‘Işkdur āyīne-i nūr-ı Hudā
‘Işkdur aşl-ı vücūd-ı eşyā
- II
- 1 ‘Işkdur ḳulle-i ḳāf-ı devrān
‘Işkdur mantıḳ-ı esrār-ı lisān
- 2 ‘Işkdur vāḳıf-ı mevḳūf-ı semā‘
‘Işkdur hem-nefes-i çār-erkān
- 3 ‘Işkdur külli bu zevḳ-ı ḥālet
‘Işkdur ma‘nī-i hū naşş u beyān
- 4 ‘Işk ile kāmīl olub ‘ışḳa iriş
Aşlu fer‘inde anuñ yok nokşān
- 5 ‘Işkdur ism-i müsem mā ‘āḳıl
Görenin şekl-i ‘ayān içre nihān
- 6 Bilmege ‘ışḳı gerek ḥāl ehli
Ḥālet-i ‘ışḳı ne bilsün nādān
- 7 Gözle ma‘nāyı olup şāhid-bīn
Gerçi kim eylediler küll-i lisān
- 8 ‘Işkdur āyīne-i nūr-ı Hudā
‘Işkdur aşl-ı vücūd-ı eşyā

III

- 1 ‘Işk mışbâh-ı hudâdur lâmi’
‘Işkdur aşlına raci’ lâmi’
- 2 ‘Işka inkârı ço ey zâhid-i huşk
أما العشق كسيف قاطع
- 3 ‘Işk ile eyle derûnuñ memlû
‘Ömrüni yok yire kılmaz zâyi’
- 4 Hâşerât ile şakın haşr olma
Hâzret-i server ola tâ şâfi’
- 5 Sûdmend olmadı nâşih ‘ışka
Kelimâtuñ kamu hâşu’ s-sâmi’
- 6 Olma ey gâfil uyan ferdâyî
Naqd-i ‘ömr gezer anuñ bâyi’
- 7 ‘Işka uy ‘ışkla ol ‘ışka iriş
Kimse ‘ışk-ı haşkça olmaz dâfi’
- 8 ‘Işkdur âyîne-i nûr-ı Hudâ
‘Işkdur aşl-ı vücûd-ı eşyâ
- IV
- 1 ‘Işkdur aşlı bu çâr-erkânuñ
‘Işkdur fârisi bu meydânuñ
- 2 ‘Işkdur nâııkı fi küll-i maqâl
‘Işkdur küh-ü zü’ l-‘ irfânuñ
- 3 ‘Işk ile tıyneti tahmîr oldı
Cesedi buldı şefer-i insânuñ
- 4 ‘Işk ile olur her kim âlûde
Mazhar-ı zâtı olur Raḥmânuñ
- 5 ‘Işk-ı pāk ile olan şâfi dil
Olur ol âyînesi devrânuñ
- 6 Bula gör ‘ışk ile ‘âlî derecât
‘Arş-ı a’ lâca degül mi şânuñ

- 7 ‘Ārif ol eyle bu nuṭḡı taṣḡıḡ
Var ise ‘ıṣḡa eger ĩmānuñ
- 8 ‘Iṣḡdur āyīne-i nūr-ı Ĥudā
‘Iṣḡdur aṣl-ı vüçüd-ı eṣyā
- V
- 1 Ne bilür n’eydügüni ḡālet-i ‘ıṣḡ
Çekmiyenler niçe kez miḡnet-i ‘ıṣḡ
- 2 Ĥavf-ı Ĥaḡ ile olupdur sārı
Yatırub aldı beni heybet-i ‘ıṣḡ
- 3 Gözyaṣın mey cigerüñ eyle kebāb
Ehl-i ‘ıṣḡ içre bu der-ṣoḡbet-i ‘ıṣḡ
- 4 Yaturub kendüyi mestāne düşür
Ṣunulursa kime kim ṣerbet-i ‘ıṣḡ
- 5 Ṣaḡlama ḡüsn-i cemālün bizden
Kimseye eylemezüz minnet-i ‘ıṣḡ
- 6 ‘Ayn-ı ser-çeṣme-i ‘ıṣḡ ol ‘ārif
Kendüñi tanı degül ṣüret-i ‘ıṣḡ
- 7 Ĥāṡıruñ Ĥāleti cem‘ eyle ṣaḡın
Seni daḡıtmaya cem‘ iyyet-i ‘ıṣḡ
- 8 ‘Iṣḡdur āyīne-i nūr-ı Ĥudā
‘Iṣḡdur aṣl-ı vüçüd-ı eṣyā

90

Tercī-i bend-i diğer ve lehu

Fe‘ ilātün Mefāilün Fe‘ ilün

I

- 1 Bī-ḡam olmaḡ dilersen ey ḡāfil
Olma dünyāya ṣaḡın ol māil

- 2 Gönlüni virme naqş-ı dünyāya
Āhiri çün fenā imiş bilgil
- 3 ‘Amel-i şālîh işle cehd eyle
Fırşatuñ elde iken ey ‘âķil
- 4 Mezra‘ -ı āhiretdür bu denī kūy
Bunda ek toħmı anda kııl hāşıl
- 5 Gec kıamudan rızā-yı Hāķķı gözet
Hāķķa olmaķ diler iseñ vāşıl
- 6 Seni dügāne luş ile seville
Seni sev k’anı anı sen sevgil
- 7 Bu durur gitmege tarîķ-i Hāķķa
Diler iseñ tarîķ-i hāķķı gönül
- 8 Nefsiñüñ iķtizāsını terk it
Gönlüñ içre maħabbeti berkit

II

- 1 Kimseye bāķī kıalmadı bu cihān
Ne deyim kim bu gün gibidür ‘ıyān
- 2 Cehd kııl eyle kıalbüñi şāfi
Kıoma buğz u hāsed içinde hemān
- 3 Añ günāhında eyle istiğfar
Tā ki ‘afv ide hāzret-i Subhān
- 4 Lā-mekān ol mekānda n’eylersin
Durma bir yirde eyle gel cevelān
- 5 ‘Işķ ile durma geçür evķātuñ
‘Işķdan hāli olma gel bir ān
- 6 Kıoma sen gel maħabbeti elden
Bir yaña olur ise iki cihān
- 7 Faķrdan itme gel şaķın ‘ārı
Faħrı faķr ile etdi faħr-ı cihān

- 8 Nefsiñüñ iktizāsını terk it
Göñlüñ içre maḥabbeti berkit
- III
- 1 Ḥaḫḫa olmaḫ diler iseñ çü yaḫīn
Etmegil kimseye şaḫīn gel kīn
- 2 Yaramaz görme kimseyi zinhār
Eyü gör cümlesin burada hemīn
- 3 Cümle kāmīl bulub özüñ nāḫış
Yirme maḥlūḫunı Ḥaḫḫuñ miskīn
- 4 Kendü aḫvālüne olup meşḡūl
Kimse ḫāline ṭa' n itme şaḫīn
- 5 Yaramazlar ile iḫṭilāt itme
Yaramaz şanma ola rāza emīn
- 6 Rūzgāruñ işi budur hemīn
Kimisin şād ider kimisin ḫarīm
- 7 Eyleme red sözümi eyle ḫabūl
Diler iseñ Ḥaḫḫ ola saña mu' īn
- 8 Nefsiñüñ iktizāsını terk it
Göñlüñ içre maḥabbeti berkit
- IV
- 1 Ey göñül ' āḫıl iseñ eyle ḫazer
Bu fenā dünyede velī ne beter
- 2 Diler iseñ ki ḫoş Ḥaḫḫa idesin
Nefsinüñ iktizāsını gider
- 3 Velī bu dünyede yığın malı
Şeş olup āḫiretde anı şoḫar
- 4 Gellelerde zebānīler diyeler
İşte dünyede şaḫladuḡuñ zer

- 5 Āh kim hoş ne fırsatım var idi
Havf kim fevt eyledüm diser
- 6 Şoñ peşimanlık āşşı etmez hīç
Ol belā ile renc ile kılsar
- 7 Fırşatuñ elde iken ey gāfil
‘Amel-i şālih işle saña yarar
- 8 Nefsinüñ iktizāsını terk it
Gönlüñ içre maḥabbeti berkit
- V
- 1 Bu fenā dünyede iden ihsān
Cennete girmege olur āsān
- 2 Belki bu fānīde olan maḡrūr
Derdine bulmaz āḡir dermān
- 3 Cehd kıl kimse gönlünü yıkma
Ele almağa sa‘ yūñ eyle revān
- 4 Bir faḡırūñ göñlicigini yıkan
Vaḡanı olısar anuñ nīrān
- 5 Kimsenüñ ḡaḡkı kimsede ḡalmaz
Ḡādı oldıḡda ḡazret-i Subḡān
- 6 Bize yevmü‘ l-cezāda etme cezā
‘İzzetüñ ḡaḡkıçün eyā deyyān
- 7 Eger ey Ḥāletī dilerseñ sen
Dem-i āḡirde olasın sultān
- 8 Nefsiñüñ iktizāsını terk it
Gönlüñ içre māḡabbeti berkit

Tercî'ât-ı Hâletî

Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

I

- 1 Biz vâlih u dîvâne vü ser-mest ü harâbuz
Biz hazret-i pîrûñ eşiginde çü türâbuz
- 2 Bârân gibi gâhî yağarız rüy-ı zemîne
Geh ne felek ü tāk ü muğarnesde sehâbuz
- 3 Ser-çeşmesiyüz cümle-i erbâb-ı şafânuñ
A' dâ gözine gerçi ki mânend-i serâyuz
- 4 Dil levhîni pāk eylemişüz kâl ile kılden
Her kim ki su'âl etse aña şâfi cevâbuz
- 5 Ağa ağı medâr eylemişüz bahr-ı muhîtüz
Ey münkir bed şanma bizi sen ki habâbuz
- 6 Biz âyîne-i câm-ı cem-i lem-yezelîyüz
'Aş ehline biz sâkî-i hamr-ı ezeliyüz

II

- 1 Rüşen budur 'âlemde ki biz rüşenliyüz
Gül gibi bu gülşende çü biz gülşenliyüz
- 2 Def eylemişüz benliği yok bizde vücudı
Ġayrı gibi şanmañ bizi senli benliyüz
- 3 Biz işimizi eylemişüz Bârîye tefvîz
Şanmañ bizi 'âlemde ki nefsi dünyeliyüz
- 4 Ġayrı komazuz Ġayret idüb hâne-i dilde
Ġâyineveş öz şanma ki me'menliyüz
- 5 Kendüñe kıyâs itme bizi zâhid-i hod-bîn
Biz şofileriz halvetiyüz gülşenliyüz
- 6 Biz âyîne-i câm-ı cem-i lem-yezelîyüz
'Aş ehline biz sâkî-i hamr-ı ezeliyüz

III

- 1 Biz şūfīlerüz hū diyeniz can ile dilden
Şanmañ bizi fark itmeyen bātılı ḥaḫdan
- 2 Biz ḥubb-u cihānı koyuben ‘ışḫa deḡiṣdük
Yaḡmaya virüb vār-ı dili lezzet-i dilden
- 3 Biz zāhiri baḡş eylemezüz kimse ile hīç
Biz ḥāle deḡiṣdük geçeli ḳal ile ḳılden
- 4 Baş rāh-ı ḥaḫḫa var ise ‘aḫluñ ḳademinūñ
Ol kūşe-i vaḥdetde ne ḥāşıl saña elden
- 5 Ezyālı koyub‘ālem-i ‘ulvīye ‘urūc it
İnsān ola mı çıḳmaya bu āb ile gülden
- 6 Biz āyīne-i cām-ı cem-i lem-yezelīyüz
‘Ayş ehline biz sākī-i ḥamr-ı ezeliyüz

IV

- 1 ‘Işḫuñ ehlinūñ ‘ālemde yekūn tāc-ı serīyüz
Bu ḥānḳahuñ biz velī şāḫib-i naḫarıyuz
- 2 Dil levḫini pāk eylemişüz buḡz u ḥasedden
Biz naḫl-i vefānuñ küre-i şāḫında biriyüz
- 3 Şanmañ bizi bir ḳara elif bilmeniz biz
Bu mīşe-i çarḫuñ ezeli şīr-i nerīyüz
- 4 Bu pīrezen dehre gönül virmenüz biz
Bu mīşe-i çarḫuñ ezeli şīr-i nerīyüz
- 5 Biz ḥalvetiyüz gezüb ḫilāf eylemezüz hīç
Biz şādīḳ olup kendü sözüümüzüñ eriyüz
- 6 Biz āyīne-i cām-ı cem-i lem-yezelīyüz
‘Ayş ehline biz sākī-i ḥamr-ı ezeliyüz

V

- 1 Ac gözini ref‘ideḡör zıll-ı ḫicābı
Yā geldi şu şandı oña ‘ālemde serābı
- 2 Sev cān ile dilden ḳamu aşḫāb-ı Resūli
Dil levḫine yaz naḫş idüben çār-ı şīḫābı

- 3 Derc eyle gönül levhine yazmayan ‘ulūmı
Cehd eyle ki ezber okıyub cümle kitābı
- 4 Gel hāzret-i pīrūñ işigi hākine yüz sür
Ger cān ile dilden sever iseñ bu türābı
- 5 Ben bendene lāyık gedānuñ bendesi olmağ
Ol Hāletī cehd eyleyüp işigi türābı
- 6 Biz āyīne-i cām-ı cem-i lem-yezelīyüz
‘Ayş ehline biz sākī-i hamr-ı ezeliyüz

92

Tercī‘ -i bend-i Vuşlātī

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

I

- 1 Hancer-i hecr ile dökme kanum
Kıl terahhüm kuluñam sulṭānum
- 2 Künc-i firṣatde koma dil-ḥaste
Derd ile itme füzün efgānum
- 3 Peyk-i āhum dolanur kūyında
Yanınca bile dil-i nālem
- 4 Künc-i vaşluñı arayub ister
Gice gündüz bu dil-i vīrānum
- 5 Kandesin gül yüzüñi gel göster
Görmege kılca kalıpdur cānum
- 6 Seni özler bu dil-i vīrānum
Görmek ister dāde-i giryānum
- II
- 1 Firṣatūñle gice gündüz zārum
Derd-i hecrūñle ‘aceb bīmārum

2 Çekmege bār-ı ğam-ı hicrānuñ
Tāķatum ķalmadı yoķdur ķārem

3 Kandesin rūķ-ı revānum ķande
Bilmezem arāyı ķande vārum

4 Şeb-i ğamda iddüm āh u fiĝān
Uyķu görmez gözüme bīdārum

5 Ğam-ı hecrüñle olan derd-i dili
Söylemege aĝız açdı dilüm

6 Seni özler bu dil-i vīrānum
Görmek ister dīde-i giryānum

III

1 Vaşluña itmek için ķurbānı
Şaklaram sīnem içinde cānı

2 Cām-ı ‘ışķuñda ķad etmişem ‘ahd
Unudam şanma olan peymānı

3 Derd-i hecrüñle gönül zār u ħazīn
N’ideyin seyr-i bahāristānı

4 Baķmazam Gülşen-i dehre hergiz
Ger ola bāĝ u cinān-ı büstānı

5 Virdi yağmaya gönül şehrini ğam
Gel gel ey taķt-ı dilüñ sulķānı

6 Seni özler bu dil-i vīrānum
Görmek ister dīde-i giryānum

IV

1 İsterem görmeye sen cānānı
Vaşluña hīç bulamam imķānı

2 Seyl-i eşķümle ħarāb oldu gönül
Yıķdı dil mülkini itdi fānı

3 Her belāya bilürem ğāyet vār
Var mı hecrüñde ‘aceb pāyānı

- 4 Kıl vefā eyle teraḥḥum baña
Gele ey luṭf-ı mürüvvet kânî
- 5 Hasteyem genc-i ğam-ı firḳatde
Göregel derdüme kıl dermânı
- 6 Seni özler bu dil-i vîrānum
Görmek ister dīde-i giryānum
V
- 1 Niçe bir dīdelerüm ḳan olsun
Niçe bir hecr ile giryān olsun
- 2 Dil tennûrunda ciger-pâreleri
Niçe bir hecr ile büryān olsun
- 3 Genc-i firḳatde yatur dil-ḥaste
Niçe bir derd ile nālân olsun
- 4 Kimse bilmez ğam-ı hecrüñ ile
Şaḳladum sīnede pinhân olsun
- 5 Yaş revân eyleyeyin çeşmümden
Şulasın yoluñı bārân olsun
- 6 Seni özler bu dil-i vîrānum
Görmek ister dīde-i giryānum
VI
- 1 Niçe bir hecr ile yürek yana
Niçe bir döne ciger büryāna
- 2 Ğam-ı hecrüñe olur mı ğāyet
İrişür mi ki ‘aceb pâyāne
- 3 Gice gündüz yanaram hasret ile
Firḳatüñ odı irişdi cāna
- 4 Gülşen-i ḥüsñüñi añub her dem
Gelürem zārî kılup efgāna
- 5 Teşnedür cān u gönül hecrüñ ile
Şerbet-i vaşluñı ister ḳana

6 Seni özler bu dil-i vîrānum
Görmek ister dīde-i giryānum

VII

1 Bî-ķarārūm gezerūm āvāre
Derd-i hecre aradum bir çāre

2 Tîr-i hicrān ile bağrum pür-ķhūn
Tîğ-i firķatle yürek şad-pāre

3 Girye vü zārı kıılır şām u seher
Hecr elinden Vuşlatı bî-çāre

4 İsterem ķarşuña bu bülbül-i dil
Gele feryād u figān u zāre

5 Seni özler bu dil-i vîrānum
Görmek ister dīde-i giryānum

93

Min kelāmi Āgehî ķaşıde berāy-ı şütür-ı hücre

Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

1 Süvār olub şütüre gitdi yār hücremden
Belā şütürlerine menzil oldu hücre-i ten

2 Geleydi hücre-i Mecnūna üstür-i Leylā
Kılurdu hücre-sini maķdem-i şütür rüşen

3 Vişālî hücre-sine gönlüm üstüri iremez
Bu hücrede gice üstür meger ki sūzen

4 Şafā şütürleri dil hücre-sine meyl itmez
Kārār-ı hücrede üstür dilā dutar mı vaţan

5 Bulur mı hücre-i 'ışkūñ yolın her üstür-dil
Gezerse hücre-i dehri şütürveş 'āmmetan

93:46b

93/4b ķarār-ı hücrede: firāz-ı hücrede Ağş

- 6 Şütür-dil olma dilā hücre-i cihānda yüri
Ne hücre bākī qalır bunda ne şütür ne resen
- 7 Nedür bu hücre vü bunca şütür bu deñlü raħat
Şütür ola saña tābut ü raħt-ı hücre kefen
- 8 Şütür gibi bu fenā hücreyi mekān etme
Şütür misin nedür ey dil saña bu hücre-i ten
- 9 Getürme hücre-i cismüne üştür-i nefsi
Ki hücre teng ü şütür büzürg ü ‘āzīm beden
- 10 Dilerseñ üştür-i cān hücre-i ola rüşen
Şütür gibi bu fenā hücrede belā yüklen
- 11 Dürüşke hücreyi ‘arş ide himmetün şütürü
Yüri şütür gibi ten hücre-i kılma vaħan
- 12 Dayanma hücre-i cismile üştür-i nefse
Ki hücre süst u ħarāb u şütür qavī düşmen
- 13 Götürmeden şütür-i mevt hücre-i raħtı
Şütürle hücre-i el çek nedür bevar pūzen
- 14 Ne hücre-i şafā var ne üştüründe vefā
Bu fānī hücreyi üştürveş eyleme mesken
- 15 Çü hücre köhne şütür mest u sār-bān ġāfil
[Re]vānuñ üştürüne hücre olmaz ayruq ten
- 16 Meger ki maħmil-i üştürde şāh-ı hücre-i nişin
Şütürle hücre-i luħfundan ola sāye-figen
- 17 Şütür süvār-ı ‘Arab şāh-ı hücre-i Ka‘be
Medīne hücre-i şütür-bādındur aña Veys-i Qaran
- 18 Bi-ħaqq üştür-i Şālih bi-ħaqq-ı hücre-i quds
Şütür çerān ki bir hücre-i sekiz gülşen

- 19 Hezār bār şütür-i hücreñ içre zānū bend
Henūz hücreñe biñ yük şütür çeker maḥzen
- 20 Māḥabbetūñ şütürü hücre-i göñülde yatur
Şütürle hücre gerekmez eyā emīr-i zemīn
- 21 Şütür şütür keremūñ hücre hücre iḥsānuñ
Ne hücre ḳaldı ne üştür ki irmedi senden
- 22 Derūn-ı hücre ki ḥār-ı şütürle memlūdur
Şütürle hücreye gelseñ olurdı şaḥn-ı çemen
- 23 Şütür Burāḳ'ūñ olub 'arş hücreñ olsa n'ola
Suvār olub şütür hücreñe olmadı mı Mülk-i Yemen
- 24 Dil oldı hücrede sensiz şütür gibi esrük
Şütür ki hücrede tenhā ḳala ḫavar mı resen
- 25 Şütürle hücreñe 'azm etse Āgehī bendeñ
Varınca hücreñe dil-i şütür olur kef-zen
- 26 [Ġ]araz saña bu şütür hücreden maḥabbetdür
Şütür-i hücre bahāne-i murād sensin sen
- 27 Niçe ḳıḫār-ı şütür hücre hücre medḫ ü şenā
Nite ki hücre-i Ka'be şütür ola āḫsen

94

Tercī' -i bend-i Hātıfı

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

I

- 1 Ey saçı sünbül-i perişānum
V'ey ruḫ-ı gül yüzi gülistānum
- 2 Yüze geldi firāḳ-ı la' lüñden
Gözden aḳan cigerdeki ḳanum

19b yük: bin Ağş

94:47b

3 Bende yem çarh-ı zālīm ayırdı
Seni benden benüm güzel hānum

4 Sa‘ y ile bir daħi ayrışdırsa
İşigüñ Ka‘ besine Subhānum

5 Қаpuñı secdegāh idüb yüzüñi
Ka‘ be-i dīn idinem īmānum

6 Ölmez isem bu derd u hāsret ile
Қurtarursam bu ğuşşadan cānum

7 Hāķķ te‘ āla meded kılub bir ğün
Gerü saña irince sultānum

8 Fikrūñi cāna mūnis eyleyeyin
Zikrūñi yār u meclis eyleyeyin

II

1 Қаşlaruñ kıldı қametüm çü hilāl
Ġün yüzüñden gözümde қaldı hāyāl

2 Ruħlaruñ güllerinden ayrulalı
Eksik olmadı gözlerümden āl

3 Elif u lām u mīm u cīm olmuş
Қad u zūlfü dehān u қаşı hilāl

4 ‘Aybını bir noķta ğaīb ider güzelüm
Yüz ider bir güzelliği iki hāl

5 Sen kimi ister iseñ ānuñ ile
Şād olub ‘ işret eyle her meh ü sāl

6 Bende nāz u ğamuñla tutuşayın
Yana ben göreyin nice olur hāl

7 Nitekim tende buluna cānum
Nitekim cānda ola zerre muħāl

8 Fikrūñi cāna mūnis eyleyeyin
Zikrūñi yār u meclis eyleyeyin

III

- 1 Ruḥlarıñ ‘aksi düşdi gülzāre
Yandı bülbül ıtuşdı gül-nāre
- 2 Şu gibi şāf olmasa ger dil
Māil olur m’idi o dīdāre
- 3 Sen güneşsin revā mı sāye gibi
Düşe yanuñca her yūzi ıara
- 4 Beni yād itme şād olur düşmen
Urmagil yarem üstüne yara
- 5 Göñlümüñ ḥānesini yap yap yap
Zaḥmet olmaya ğayrı mi‘ māre
- 6 Ölür āḥir bu ıahr ile cānum
Olmasa vaşluña eger çāre
- 7 Bendeñi ḥāk idince devr-i zamān
Durayın işiginde bīçāre
- 8 Fikrünü cāna mūnis eyleyeyin
Zikrünü yār u meclis eyleyeyin

IV

- 1 Yüregüm yağdı āteş-i hicrān
Meded ey āftāb-ı devr-i zamān
- 2 Gün yüzüñle gözüm münevver iken
Şađladuñ ya‘ nī eyledüñ pinhān
- 3 Dişlerüñ la‘ lüñ ile görmeyeli
Çığdı gözümdeñ bu lü‘ lü‘ -i mercān
- 4 İrdi dün gün yüzüñdeñ ayrı şehā
Meh ü mihre zevāl ile nođşān
- 5 Düşmen olma düşmene uyma
Dostum görme herkesi yeksān

6 Gönlümi yıķma kim cihān yıķılır
Güzelüm zālīm olıcaķ sultān

7 Bendeyin yāre geķen geķdi
Hele virdüm budur benüm her ān

8 Fikrünü cāna mūnis eyleyeyin
Zikrünü yār u meclis eyleyeyin

V

1 Baña kılsañ cefā revā ne ola
Her işüñ lāyıķın bilür m'ola

2 omadı āhum ile yaşıma yir
Senden ayrı yer ile gökde baña

3 Yansun āhum yaşıum yire geķsün
Eylediler beni ile rüsvā

4 Der idüñ baña çāre eyleyüben
Olıcaķ böyle vü āgeh ü şeydā

5 Senden ayrıldığumdur ağladuğum
Ey dirīgā ve asretā vā ayfā

6 Bir yüze dāħi açuben gözümi
Kesile baayım yaşıum at' ā

7 Ğayriden ħālī eyleyüp gönlüm
Oturub genc-i ğamda bes şāhā

8 Fikrünü cāna mūnis eyleyeyin
Zikrünü yār u meclis eyleyeyin

VI

1 Bülbülün menzil-i afesindeyin
Güle yār oldu ħār u ħas n'ideyin

2 Lebüne irmedüm raīb irdi
Yeg imiş tūtīye afes n'ideyin

3 Saña irmek hevāsın eylerdüm
Aşşı kılmaz imiş heves n'ideyin

- 4 Vaşlıñuñ geçdi kâfilesi
Çalınur sem'üme cers n'ideyin
- 5 Aldı cānum firāḳ u cevr u sitem
Çaldı bir iki üç kafes n'ideyin
- 6 Mūnisüm yār meclisüm sen idüñ
Olmaduñ sen de dest-res n'ideyin
- 7 Hāk-i pāyuña yüz sürem der idüm
Çāre yoḳ gördüm aña pes n'ideyin

- 8 Fikrūñi cāna mūnis eyleyeyin
Zikrūñi yār u meclis eyleyeyin

VII

- 1 Göz oluptur bu cümle ten şimdi
Göremez gün yüzüñ neden şimdi
- 2 Bilür idi beni gören evvel
Bilmez oldı beni bilen şimdi
- 3 Baña lāyık mıdur bu zilletler
Şeh iken bu cihāna sen şimdi
- 4 Çanı Yūsuf gibi güzel şāhum
Çande gitdi o gül-beden şimdi
- 5 Gice gündüz efendi añmaz isem
Hele bilmen çalānı ben şimdi
- 6 Böyle çalmaz efendi bu 'ālem
Unudulur bu eglen şimdi
- 7 Bu cihānuñ şırıtduğuna baçub
Ağlar imiş biraz çülen şimdi
- 8 Fikrūñi cāna mūnis eyleyeyin
Zikrūñi yār u meclis eyleyeyin

VIII

- 1 Seng-i cevr ile göñlümi şısan
Bir gün olur ki āhir acırsın

- 2 Niçe kâfir elinde bend oldum
Bilmezsin ne dürlü kâfirsın
- 3 Dilümi bağladuñ gözümle bile
Seni ben bilmezem ne sâhirsın
- 4 Seni benden iderse kim ki cüdâ
Tatlu cânından anı ayırsın
- 5 Göñlüm alduñ yâ nice ‘ aklı ile
N’ideyin söylemedin kaçırsın
- 6 Bende cân u gönülle egleyeyin
Gözüne haydi gönlümi virsin
- 7 Dest-i luţfuñla bir yire şâhum
Oñmadık başa ‘ aklı mı dırsın
- 8 Fikrüñi cânâ münis eyleyeyin
Zikrüñi yâr u meclis eyleyeyin

IX

- 1 Kâtilin ey yâr-ı bî-vefâ kâtilin
Kâtilin ey gözleri belâ kâtilin
- 2 Baña etdüklerüñ senüñ bir bir
Kâtilin ise saña kâtilin
- 3 Hele al sen gözüm yaşın şimdi
Saña n’eyler bu mâcerâ kâtilin
- 4 Bu güzellik bu nâz u istiğnâ
Göresin ‘ âkıbet n’ola kâtilin
- 5 Sen de bu firqate benüm servüm
Düşesin gül yüzüñ şula kâtilin
- 6 Dem-i âhırde Hâtifi senden
Bu du‘âyı ider ricâ kâtilin
- 7 Gele ey cevri çok benüm cânım
Hecr ile alma bir para kâtilin

- 8 Fikrünü cāna mūnis eyleyeyin
Zikrünü yār u meclis eyleyeyin

95

Tercī' -i bend-i Raḥīmī

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

I

- 1 Eger 'āşık olan bu berr u baḥre āşinā olsa
Sevād-ı saltanat etmez şeh-i 'ışka gedā olsa
- 2 'Aceb mi pend u gūdan bu gönül her dem cüdā olsa
Olur bīgāne ḥalkā 'ışka her kim āşinā olsa
- 3 Ḥalāş olmak ne mümkün bir gönül kim mübtelā olsa
Alınmaz 'ışk elinden iki 'ālem bir yaña olsa

II

- 1 Bu dil lā-ya' kıl olmuşdur şarāb-ı cām-ı ḥayretten
İçüp vahdet meyin ayak getürdi bezm-i keşretten
- 2 Çü uşşı eylemez zıkr itme nāşih pend ü ḥikmetden
Rehā bulmağa imkân yok gönül kayd-ı ta' alluğden
- 3 Ḥalāş olmak ne mümkün bir gönül kim mübtelā olsa
Alınmaz 'ışk elinden iki 'ālem bir yaña olsa

III

- 1 Çü bir meh-rūya dil virdüñ anı ol māha işmarla
Reh-i 'ışk içre yoldāş it gam-ı hem-rāha işmarla
- 2 Gedā-yı şāh-ı 'ışk oldı anı ol şāha işmarla
Aradın çok hemān şimden gerü Allah'a işmarla
- 3 Ḥalāş olmak ne mümkün bir gönül kim mübtelā olsa
Alınmaz 'ışk elinden iki 'ālem bir yaña olsa

IV

- 1 Ğam-ı 'ışkı neden fehm itmeyüb ta' n itse her cāhil
Melāmet tāşı biñ yerden gelürse yüz cevirmez dil

- 2 Olupdur şöyle cām-ı ʿışk ile dil-mest-i lā-yaʿ kı
Raḥīmī çünki teʿşir eylemez terk-i naşihat kı
- 3 Ḥalāş olmak ne mümkün bir gönül kim mübtelā olsa
Alınmaz ʿışk elinden iki ʿālem bir yaña olsa

96

Tercīʿ -i bend-i ʿAşkī*

Mefʿülü Fāʿ ilätü Mefāʿ ilü Fāʿ ilün

I

- 1 Bādī-i nazarda görelî ben mübtelā seni
İtdüm gönül vilāyetine pâdişâh seni
- 2 Cān u cihāna virmezî ey dilrubā seni
Dünyā nedür bedel kılam ey cān seni
- 3 Dünyāyı bir yaña qosalar bir yaña seni
Baña seni gerek ey dilrubā seni

II

- 1 Kıblem kapuñı Kaʿbe-i ʿulyāya virmezî
Kūyuñ riyāzını cennet-i aʿlāya virmezî
- 2 Reftār-ı serv-i kıdduñi Tūbāʿya virmezî
Bir kez yüzüne baqmağı dünyāya virmezî
- 3 Dünyāyı bir yaña qosalar bir yaña seni
Baña seni gerek ey dilrubā seni

III

- 1 ʿİşkuñ yolında terk iderî cism ü cānı ben
Ölünce beklerî hele bu āsitānı ben
- 2 Sensiz nʿeyleyeyî efendî bu cihānı ben
Kānde bulam senüñ gibi bir nev-cüvān ben
- 3 Dünyāyı bir yaña qosalar bir yaña seni
Baña seni gerek ey dilrubā seni

96:50a

* Aşkʿda bulunamadı.

IV

- 1 Bir dem mi var ki baħr-ı ğam-ı ışka dalmazın
Girdāb-ı ışka zevraħ-ı cismümi şalmazın
- 2 ıřkuñ yolında bāř u hem cāna şalmazın
Sensiz cihān mülkini bir pula almazın
- 3 Dünyāyı bir yaña şosalar bir yaña seni
Baña seni gerek ey dilrubā seni

V

- 1 Kūyuñ kirā sı cennet-i me ı vā mı n'eylesün
Řaddüñ esiri sāye-i Tūbā'yı n'eylesün
- 2 Gören yüzüñi ğayrı temāřayı n'eylesün
Sensiz efendi ı Ařķı bu dünyāyı n'eylesün
- 3 Dünyāyı bir yaña şosalar bir yaña seni
Baña seni gerek ey dilrubā seni

97

Tercı ı -i bend-i ı Ulvı

Fe ı ilātün Fe ı ilātün Fe ı ilātün Fe ı ilün

I

- 1 Řıl naźar ğālūme ey kiřver-i ğüsnüñ řāhı
Kāh cevr eyler iseñ bārı esirüñe ğāhı
- 2 Şoma tenhāda vü firşate dil-i ğümrahı
İrmesün çarħa dem-ā-dem bu ğarībüñ āhı
- 3 Bezme gel bu gice ey ı alem-i ğüsnüñ māhı
Yoķsa yerden göge dek incinürem vallāhı

II

- 1 Zülmet-i firşate şalma dil-i nālānumuzı
Her dem irğürem meded ğöñülde efğānumuzı
- 2 Bezme gel bu gice ey ı alem-i ğüsnüñ māhı
Yoķsa yerden göge dek incinürem vallāhı

III

- 1 Gözyaşın bezm-i maḥabbetde şarāb eyleyelüm
Nāle vü āhı o meclisde rebāb eyleyelüm
- 2 Cigeri āteş-i şevkuñla kebāb eyleyelüm
Mey-i la' lüñle dili mest ü ḥarāb eyleyelüm
- 3 Bezme gel bu gice ey ' alem-i ḥüsnüñ māhı
Yoḫsa yerden göge dek incinürem vallāhı

IV

- 1 Şeb-i ğamda şu kadar derd ile āh eylemişüz
Yerleri gökleri hep dūd-ı siyāh eylemişüz
- 2 Gerçi cān naḫdini yoluñda tebāh eylemişüz
Naẓaruñ yoḫ bize bilsek ne günāh eylemişüz
- 3 Bezme gel bu gice ey ' alem-i ḥüsnüñ māhı
Yoḫsa yerden göge dek incinürem vallāhı

V

- 1 Ğayrılarla niçe bir cām-ı mey nūş idesin
Cür' aveş ḥāke şalup ' Ulvı'yi bī-hūş idesin
- 2 Niçe bir ḫavm-ı ḥasūduñ sözini gūş idesin
Niçe bir eyledüğüñ ' ahdi ferāmūş idesin
- 3 Bezme gel bu gice ey ' alem-i ḥüsnüñ māhı
Yoḫsa yerden göge dek incinürem vallāhı

98

Tercı' -i bend-i Raḥmı

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

I

- 1 Nūr bahār oldı yine irişdi hengām-ı cünün
Dāğ-ı sīnem gibi şahrālar olupdur lāle-gün

2 Yâresin çeşmüm döker her lahẓada seylâb-ı hûn
Âh elüñden kime feryâd ideyin ey dehr-i dñn

3 Hâıırum maħzñn bağrum hñn baħtum ser-nigñn
Şabra tākāt ħalmadı ğâyet zebñn oldum zebñn

II

1 Bir seħer gülzâr-ı   azm idüb niĉe şâhib-kemâl
Şundılar destüme bu devrâne gülzâr-ı ħayâl

2 Kevkeb-i iĳbâlümi yâd idüb acdum anda fâl
Nâgehânî geldi bu maııla  o demde ħasbiĳâl

3 Hâıırum maħzñn bağrum hñn baħtum ser-nigñn
Şabra tākāt ħalmadı ğâyet zebñn oldum zebñn

III

1 Yñsuf umdan ayrı düşdüm nitekim Ya  ĳñb-ı zâr
Kâr-ı yâr -ı derd [ü] ğamla eyleyüp terk-i diyâr

2 Hârĳâr -ı ğam vücñdum eyledi zâr u nizâr
Germ-i miĳnet sñnemi evkâr idüb Eyyñb-vâr

3 Hâıırum maħzñn bağrum hñn baħtum ser-nigñn
Şabra tākāt ħalmadı ğâyet zebñn oldum zebñn

IV

1 Tĳg-i ħasret câme-i cismñm idibdür ĉâk ĉâk
Nĳze-i řa  n-ı   adñdan âh kim oldum helâk

2 Kñnc-i ğamda sñne pür-dâğ derñnum derd-nâk
[Elde bâde] gözde âb u dilde nâr u başda ĳâk

3 Hâıırum maħzñn bağrum hñn baħtum ser-nigñn
Şabra tākāt ħalmadı ğâyet zebñn oldum zebñn

2a yâresin: yaraşur Rah

3a hâıırum maħzñn: şâli  um maĳbñn Rah

II-1b devrâne: dĳvân-ı Rah

3a hâıırum maħzñn: şâli  um maĳbñn Rah

III-1a nitekim Ya  ĳñb-ı zâr: âh kim Ya  ĳñb-vâr Rah

1b kâr-ı yâr: kârbân Rah

2a hârĳâr: ĳâr ü bâr Rah

3a hâıırum maħzñn: şâli  um maĳbñn Rah

IV-2b nâr: nâz Rah

3a hâıırum maħzñn: şâli  um maĳbñn Rah

V

- 1 Raḥmiyā devrān beni Mecnūn-ı ʿışķa yār idüb
Şaldı şahrā-yı belāya menzilüm kuhsār idüb
- 2 Oķurum bu maṭlaʿı derdüm aña eşʿār idüb
Kim gelürse yanuma ḥālümnden istifsār idüb
- 3 Ḥātırım maḥzūn bağrum ḥūn baḥtım ser-nigūn
Şabra ṭāķat ķalmadı ğāyet zebūn oldum zebūn

99

Müseddes-i Ḥāletī

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün

I

Bilürsin ey göñül çün kimseye bākī degül devrān
Geçür zevķle ʿömrüñ çekmegil ğam zerrece bir ān
Girüb meydān-ı ʿışķ içre urup ṭāvusveş cevlan
Düşüb ṭağlara Mecnūn gibi ve ala baş açık ʿüryān
Şalādur cümle ʿuşşāķa kil-k-i derviş olan yārān
Füyüzāt-ı ilāhidür ulu devlet bulur elān

II

Firāķuñ cāna kār itdi ķarārım ķalmadı gitdi
Esirge bendeñi cānā cefāyise n'ola yetdi
Meded vaşluñla şād eyle yeter hecrüñle ağlatdı
Firāķuñ bağrumı ķan eyleyüb yaşum revān itdi
Göñül baħrı yine ṭaşdı cihānı eyle ğark etdi
Yaķın oldı ki āfāķı ser-ā-ser bürüye ṭufān

III

Şerīʿ atle olan ķāyim Ḥaķķ'ı aña muʿīn buldum
Hevā-yı nefse uyanları şeyṭān-ı laʿīn buldum
Şırāṭ-ı müstaķīm üzre olan Ḥaķķ'a yaķın buldum
Şerīʿ at yolına girdüm ʿaceb rāh-ı emīn buldum
Maʿānī baħrine daldum ḥaķāyık maʿdenin buldum
Bu gevher kıymetin bilmez bahāsın virmeyenler cān

V-2a eşʿār: aşķār Rah

3a ḥātırım maḥzūn: ṭālīʿüm mağbūn Rah

99:51a

IV

Dilerseñ ey gönül rāhat olup cānuñ şafā sürsin
Gözün aç dem-be-dem ğafletde alma niçe uyursın
Dilā meydān-ı  ış ire serin ob eyleyi dursın
Bu yolda virmeyen cānı nice cānāneyi görsin
Kim ister ire cānāne dil ü cān terkini ursın
Çü sen cānuña kıymazsan yüri pes özleme cānān

V*

Cihān mülkin vireler baña almam bir pula el-a
Müsāvi oldu yanımda yoğ u vār anı etmem fark
İçeli bāde-i vaħdet olalı mest-i müstağraq
Tecellī-i ilāhī Hāleti olmuşdı ğāyet ğar
Hayāl-i pür-ma' ānīdür cihānı aplamış mula
Şımağā velī anı bula gör āna pür-vicdān

100

Sākīnāme der-mu' aşşer güfte-i Hāleti

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

I

Sākīyā şun bize mey-i amrā
Tā ki cūş ide dilde zev u şafā
ış-ı yār oldu derdüme dermān
İstemem derd-i  ış yāre devā
Bir perī yüzlüye gönül oldu
Cān ile dilden  aş-ı şeydā
Kākül-i  anberin görelden ben
Başuma geldi bu benüm sevdā
İçelüm sākīyā müdām içelüm
İçelüm ayı olmayup içelüm
Sākī şun içelüm mey-i gül-gün
Oldı  ālem-i bahār gün-ā-gün

II

Bākī çün kimseye degül devrān
Gül gibi dāyim olalum andān
Oldı  ālem-i bahār ey sākī
İçelüm ayı olmayup bir ān
Fırşatuñ elde var iken ey dil

* Bent, mısra sayısı bakımından eksiktir.

V-6: Mısra vezne uymamaktadır.

100:51b

Dāimā ‘ayş u ‘işret ile hemān
Bu cihān ey gönül çü bir demdür
Sür demüñ olmadan şöñ vīrān
Demidür ‘ayş u ‘işret eyleyelüm
Niçe bülbülveş olalum nālān
Sākī şun içelüm mey-i gül-gün
Oldı ‘ālem-i bahār gün-ā-gün

III

Gitdi vaqt-i hazān erişdi bahār
Bāğa ‘azm idelüm gel ey dildār
Oldı sen Leylī’ye bu dil Mecnūn
Zeyn olaldan bahār ile eşcār
Bülbülüñ irdi çarħa āvāzı
Hem-nişin oldı gonceye çün hār
İçelüm sākī içiçek demdür
Çünkü bu ‘ālemüñ güzelligi var
Sākīyā şun bize müdām müdām
Kalmadı cān u dilde zerre qarār
Sākī şun içelüm mey-i gül-gün
Oldı ‘ālem-i bahār gün-ā-gün

IV

Niçe dil zār ile nizār olsun
Niçe ‘ışkuñla bī-qarār olsun
‘İşkuña düşeli revā mı bu dil
Dem-be-dem ğamlar ile yār olsun
Vaşluñ ile bu qalbi şād eyle
Demidür billāh ey nigār olsun
Gülsitān içre yār ile şöhet
İdelüm niçe rüzigār olsun
Meclis-i meyde dilerim senden
Nice buseñ baña kenār olsun
Sākī şun içelüm mey-i gül-gün
Oldı ‘ālem-i bahār gün-ā-gün

V

İçelüm sākīyā müdām içelüm
Koma elden mey müdām içelüm
Yār ile Hāletī gülistānda
Zevk idüb hāşıl-ı kelām içelüm
Sāğarı devr eyle ey sākī
Olma hālī ‘ale’-d-devām içelüm
Mest olup ayık olmayup bir ān
İçelüm durma şubħ u şām içelüm

Sözümüz budur evvel u āhır
Sözi kaç' eyle vesselām içelüm
Sākī şun içelim mey-i gül-gün
Oldı 'ālem-i bahār gūn-ā-gūn

101

Ve eyzān leh mu' aşşer

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

I

Gül-i gülşen gözüme hār oldı
Vüs' at-i dehr başuma dar oldı
Umma andan vefā hazer eyle
Çarḥ-ı aṭlas kimünle yār oldı
Bir nefes hālī olmadı ğamdan
Dār-ı dünyāya kim ki cār oldı
Menzil-i ten ki ola taḥt-ı türāb
Ṭotalum şāh-ı kām-kār oldı
Tā ezel ağlamak naşībümdür
Gözlerüm yaşı cūybār oldı
Yoğ nihāyet ğama dırāz oldı
Şādīlik 'ömür gibi āz oldı

II

Çün naşībüm belā vü miḥnet imiş
Kısmet oldıķda her kişiyeye naşīb
Çekerim anı ol ki kısmet imiş
Dār-ı dünyāda baña zillet imiş
Koma yā Rab beni mezelletde
Tāb' i-i nefse aḥiret let imiş
Her ki bunda faķır ola şādīķ
Menzili yārın anda cennet imiş
Yā İlähī vücūdum itdi helāk
Derd ü miḥnet baña ne 'illet imiş
Yoğ nihāyet ğama dırāz oldı
Şādīlik 'ömür gibi āz oldı

III

Çekeyin rüz u şeb belā niçe bir
Olayın derde mübtelā niçe bir
Ellere şād u baş ola devri
Kahr u derd u 'inā baña nice bir

Rāygān ola ʿāleme şādī
Ben aña bulmayam bahā nice bir
Hilm ile eyleye cihānī ğarīķ
Baña qahrın ide ʿatā niķe bir
Olmaya hālī gözlerim yaşı
Ola her dem bu mācerā nice bir
Yoķ nihāyet ğama dırāz oldu
Şādīlık ʿömür gibi āz oldu

IV

Beni dem-beste eyledi devrān
Cürʿa-dān-ı ğam eyledi hayrān
Baña rūzī olan muşībetdür
Şādīlık eyledi özün pinhān
Mevc-i ğam qaʿr-ı dilde eyledi cūş
Beni bu hālet eyledi nigerān
Bu muşībet beni hazīn itdi
Başumı itdi āhiri ğaltān
Zecr u qahr u elem degül mi ğarāz
Ki ide ʿāleme beni destān
Yoķ nihāyet ğama dırāz oldu
Şādīlık ʿömür gibi āz oldu

V

Olmuşam Hāletī cihānda ğarīb
Elem ü zecr ü qahr olalı naşīb
Şādīlık buʿd-ı meşriķayn oldu
Ğuşşaya vü derd ü miħnet oldu qarīb
Ğam olupdur bu cāna müstevlī
Eylemeñ ağladuğuma taʿyīb
Dili bu vartadan hālāş eyle
Kereminden degül İlāhī ʿacīb
Qaʿr-ı deryā-yı ğuşşaya daldum
Dilerem fażl-ı Hāķķ irişe qarīb
Yoķ nihāyet ğama dırāz oldu
Şādīlık ʿömür gibi āz oldu

‘Ale’t-tahkik ‘atik-ı Hudā olan Ebū Bekir şiddik hazretlerinin
faziletlerinin mübarek zikridür (Rađiyallāhu te‘ālā ‘anh)

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

I

- 1 Dār-ı dünyāyı şanma cāy-ı sürür
Olasın tā muzaffer u manşūr
- 2 Kādre ir şu gibi görüb dīdār
Yüri Tūr-ı niyāzda tūrī tūr
- 3 Toldı cürm ile nāme-i a‘ māl
N’ola hālün olunca vakt-i nüşūr
- 4 Doğınur nāvek-i ecel āhir
Saña oldı nişāne ehl-i kubūr
- 5 Şıdık ile ümmet-i Muḥammed iseñ
Şalavātı dilünden eyleme dūr
- 6 Çār-ı yāre ri‘ āyet eyleyi gör
İde raḥmet saña o Rabb-i gāfūr
- 7 Oldı Bū-Bekr efdāl-i ümmet

و عليه رواية الجمهور

كان بعد النبيّ با لتحقيق

افضل الخلق عند نا الصديق

II

- 1 Ol Hudā-yı Müheymin-i Müte‘āl
Zāt-ı pākine virdi fazl u kemāl
- 2 Aña evc-i yār oldı cümle muṭi‘
Bārekallah zihī huçeste-ḥışāl
- 3 Aḥmed’e yār-ı evvel olmuşdur
Ol elif-ķāmet ü mübārek fāl

- 4 Ol ki bālā-niṣīn-i ümmetdür
Oldı adındaki elif aña dāl
- 5 Lafz-ı nāmı evcinden efzündür
Fazlına olsa n'ola istidlāl
- 6 Saña efzün didük ise zīnhār
Yañılıb olma şaķın ehl-i dālāl
- 7 Her biri rükn-ü Ka'be-i dünyādur
Ġayri eksiklik ile kıılma ħayāl
- 8 Oldı şıdķ ile efđal u evlā
رفع الله قدره ابداً

III

- 1 Bedr idi alnı yā kefi ħürşid
Şa' şa' a oldı aña ħatt-ı sefid
- 2 Çehresin kıılmış idi nūrānī
Pertev-i nūr-ı vaĥdet ü tevĥid
- 3 Naķl ider bu ħadışı rāviler
Buyurubdur Resül-ı Rab ü Mecid
- 4 Gelse mizāne ħalkuñ imānı
Anuñ imānı olaydı mezid
- 5 Ġār içinde aşardı pāyini mār
Cānına irdi bir cefā-yı cedid
- 6 Vāķıf oldı bu ħāle şāhid-i Ħaķ
Didi āĥir seni bu ide şehid
- 7 Allah Allah nedür bu fażl u kemāl
Oldı ħalk-ı cihān içinde farid
- 8 Yār-ı ħār-ı Muĥammed-i muĥtār
ثاني اثنين اذ هما في الغار

IV

- 1 Ğār-ı ten oldu Şanki anlar cān
Oldılar anda cān gibi pinhān
- 2 Ğār içinde Resūlullāh-ı Őıddıķ
Birlige yetdi oldu kūnc-i nihān
- 3 Ey niçe Yūsuf'ı koyub çāha
İrgürür 'izz ü cāha devr-i zamān
- 4 Oldı ğār içre Şanasın ānlar
Zulmet içinde çeşme-i hayvān
- 5 Bu iki 'andelīb-i bāĝ-ı aħad
Kıldılar bir kafes içinde mekān
- 6 Beñzer ol mü' min-i muvaħħide ğār
Ola ğalbinde Őıdķ ile imān
- 7 Düşmen-i bī-ħisāba aÇdı ğıceb
Perde-dār oldu 'ankebūt ol ān
- 8 Dīn için çekdiler bu deñlü belā
İde raħmetlerin ziyāde Ğudā

V

- 1 Kıldı ğükm ü ğükümeti niçe yıl
Oldı 'ömr-ü 'aziz-i müsta'cel
- 2 Eyleyüb ārzū-yı 'id u Őāl
Kıldı cānāne cānını vāŐıl
- 3 Göñli mānend-i cennetü'l-me'vā
Dār-ı dünyāya olmadı māil
- 4 Evliyā eyle enbiyāya duĝ
Kalmaz imiş zamāne ey ğāfil
- 5 Ma'Őiyet-i cāmı Şimdi Yaħyā'yı
İtdi ğayrān u mest u lā-ya'ķıl

- 6 V'ey eger ağlamazsa aḥvālin
Rūz-ı maḥşerde aña ve'l-ḥāşıl
- 7 Devlet anuñ ki ola ol şāhid
Āstānında ola bende-i muḳabbel
- 8 Gülşen-i dīn kıldı şıdḳ ile zīn
رضي الله عنه في الدارين

103

‘Ömer Fārūḳ ḥazretlerinüñ şādır olan ger ümmetinüñ zıkrıdır
(Rađıallāhu te‘ālā ‘anh)

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

I

- 1 Ey göñül bu kıbāb-ı çarḥ-ı ‘uḳāb
Oldı seyl-i fenāda hem çü ḥabāb
- 2 Berḳ-ı ḥātıfveş olmayub ḥandān
Ağla ‘ işyānuña mişāl-i seḥāb
- 3 Ḥālün irtesi n’ olur ey ğāfil
Cürmüne göre olur ise ğazāb
- 4 Yüri eyle günāhuña istiğfār
‘Ārif iseñ budur cevāb-ı şavāb
- 5 Raḥmete lāyıḳ eyle kendözünü
Ġafleti kıılma cān gözine ḥicāb
- 6 Oḳı medḥ-i Resūl-ı cismüni hem
Çār-ı yār işiginde türāb
- 7 Kııl du‘ā rūḥ-ı Ḥazreti ‘Ömer’e
Oldı çün ol ḥalīfe-i aşḥāb

8 اكمل الخلق حاكم عادل
افضل الخلق عالم و عادل

II

1 Didi şāh-ı Rüsül olurdı ‘Ömer
Gelse bir daḥī ḥalka peygamber

2 Didiler idi ‘aleyke ‘aynullāh
Rūz-u rezm içre kılsa cevlanlar

3 Geldi şehir-i Medīne’de bir gün
Rūmdan aña kâşid-ı kayşar

4 Didi gelsün o kāfir imāna
Kaşıda heybet ile kıldı nazar

5 İçine korku düşdi küffaruñ
Her biri küfri okudu ezber

6 Görinüb gözlerine kavı-ı kazā
Cānlarına irişdi tır-i kader

7 Çıkdı dīvārdan bir el nā-geh
Kayşar-ı Rūmı kıldı zır u zeber

8 Niçe günlük yola idüb te’sir
Zāhir itdi velāyetini emir

III

1 Yağdı hūrşid bir gün ānı ‘ayān
‘Āşığın şanki mihr-i mihruyān

2 Hışm ile döndi kıldı çünkü nazar
Kabkara oldu mäh-i nūr-efşān

3 Göz göre gökyüzünde oldu siyāh
Fi’l-meşel ḥāl-i ‘arız-ı cānān

4 Sidreden yire ol nefes-i Cibril
İndi mānend-i Raḥmet-i Raḥmān

- 5 Didi luṭf ile yā Velīyullāh
Çok selām eyledi saña Subḥān
- 6 Göñül alçaqlığın idüb fārūḳ
Oḥşasun şemsi eylesün iḥsān
- 7 Yoḳsa böyle ḳalur ḳıyāmete dek
Nitekim rū-yı ‘āşiyān-ı cihān
- 8 Gördi ‘ālem velāyetini tamām
Ayağı toprağına oldu ğulām
IV
- 1 ‘Adl u dād ile ol emīr-i ricāl
Rāh-ı dīn içre ḳılmadı ihmāl
- 2 Erba‘in oldu ümmet ānuñ ile
Oldı mīm-i mübāreki aña dāl
- 3 Manzar-ı ‘ayn-ı ‘adl u dād oldu
Kimseye eylemezdi zılm u ḳalāl
- 4 Gün gibi açdı tığıyle dehri
Oldı a‘dā mükedderü’l-aḥvāl
- 5 Sünnet-i Aḥmedi idüb icrā
Ḥayr işe iderdi isti‘cāl
- 6 Tāḳati ḳalmayup ḳaçardı hemān
Görse İblīs gölgesin fi‘l-cāl
- 7 Ḳıluben biñde birini tafşıl
Eyledüm vaşfını ‘ale‘l-icmāl
- 8 Ki odur zübde-i ulu‘l-elbāb
Yār-ı şānī güzīde-aşḫāb
V
- 1 Ḥāba varmışdı bir gice o hümām
Hirdi rüyāsına Resūl-u imām
- 2 Da‘vet idüb aña ḥiṭāb itdi
Yā ‘Ömer didi ‘ömrüñ oldu tamām

- 3 ʿĀlem-i ʿulvīye ʿurūc eyle
Cāy-ı süflīde yeter eyle maḳām
- 4 Vaḳtidür gel bize mülākāt ol
Verdi ʿadlũñ cihāna cümle nizām
- 5 Çün uyandı o nūr-ı dīde-i dīn
Kıldı aşhāba ḫālını iʿlām
- 6 Emr-i Ḥaḳḳ ile āḫir oldu şehīd
Rūḫ-ı pākine Ḥaḳdan ola selām
- 7 Çünki āḫir ölümdür ey Yahyā
İʿtimād itme dehr-i dūne mūdām
- 8 Virdi ʿadliyle İslāma revnaḳ
Artura raḫmetini Ḥazret-i Ḥaḳḳ

104

ʿOsmān-ı zekī ḫazretlerinũñ sergüzešt-i şehādetlerinũñ zikridür
(Raḫiyallāhu ʿanh)

Feʿilātün Mefāʿilün Feʿilün

I

- 1 Fānīdür ey gönül cihān fānī
Bekleme bu meviş bu vīrānı
- 2 Ḥalka taḳdīrini ḫavāle ider
Añlamaz kimse sırr-ı Subḫānı
- 3 Germ u serd arada bahā ne olur
Müddet-i ʿömrũñ irse pāyānı
- 4 Niçe naḳl itdi diñle ʿālemden
Çār-ı yār-ı Resūl-u Yezdānı
- 5 Oldı nā-geh şehīd zīʿn-nūreyn
Ḥāke düşdi o pīr-i nūrānı

- 6 Görinen şanma ebr u bārāndur
Eyleyen gökyüzünü zūlmānī
- 7 Destmālin dutup yüzine felek
Añup ağlar o verd-i hāndānı
- 8 Vāh ki mānend-i lāle-i nu' mān
Çana ğarç oldu hāzret-i ' Osmān
II
- 1 Çan degüldür ağan o demde revān
Dağdı boynuna sobha-i mercān
- 2 Kırmızı güller ile doldurdu
Çoynunu şanki ol emīr-i cihān
- 3 Düşdi şehir-i vücūduna āteş
Gerdeninden ' alevler oldu ' ayān
- 4 Aña fetḥ olmağa dolsam beķā
Viridi bu hānķāhda ķurbān
- 5 Maṭla' -ı mihrine irişdi zevāl
Şefķati zāhir eyledi ol ān
- 6 Dest-i kudret cemāl-i muşḥafına
Surḥ ile yazdı āyet-i Çurān
- 7 Şunar iken aña şarāb-ı ṭuhūr
Bir zīn dökdi üstüne Rıdvān
- 8 İrdi ol meyden aña keyfiyyet
Çana mest itdi sākī-i vaḥdet
III
- 1 Cānuma geçdi nāvek-i efķār
Nice kıydı ' aceb aña ağyār
- 2 Buldılar çün o genc-i pinhānı
Hānesin deldi bir niçe ğaddār
- 3 Yalnūz gördiler o dildārı
Leyse fi' d-dār ğayre deyyār

- 4 Hâk rızâsını bu yanına aldı
Havf idüb kılmadı o demde firâr
- 5 Ser virüb sırrı virmedi âhir
Deheni oldu maḥzen-i esrâr
- 6 Olmasun aña kaşd iden yâ Rab
Bâğ-ı Firdevs içinde berḥûrdâr
- 7 Kâralar giydi bu ğam ile leyâl
Yağalar çâk eyledi eşcâr
- 8 Gördiler çün bu ḥâleti aşḥâb
Didi طوي لهم و حسن مأب

IV

- 1 Eyledi anı ol Kerîm u Raḥîm
Aḥsen-i ḥalk ile ḥalîm ü selîm
- 2 Utanurdu anuñ ḥayâsından
Cümle kerrubiyân ‘arş-ı ‘azîm
- 3 Oldı âyîne-i vücûdı ânuñ
Maẓhar-ı nûr [u] aḥsen-i taḳvîm
- 4 Anda ḥatm oldu âyet-i Kur‘ân
Ḥalka Kur‘ânı eyledi ta‘lîm
- 5 Düşdi heb nâr-ı ḥayrete aşḥâb
Nâgehân oldu çün emr-i ‘azîm
- 6 Terk idüb bu maḳâm-ı dünyâyı
Oldı dârü‘l-ḳarâr içinde muḳîm
- 7 Hâk yolına olub o dem ḳurbân
Kıldı cânâne cânını teslîm
- 8 Bu derd rây-ı ḥayr u fikr u şaḥîḥ
Oldı ol pâdişâha zûlm-i şarîḥ

V

- 1 Yatduğı yiri Hâk cinân etsün
Rûḥına ‘arş-ı âşiyân etsün

- 2 İricek tahtgāh-ı Firdevse
Şehdü' ş-şekerine hān olsun
- 3 Ehl-i imāna çün halīfe idi
Enduhda şāh-ı kāmran etsün
- 4 Anı kim sevmez ise qahr idüben
İki 'ālemde nātüvān olsun
- 5 Sûre-i Fātiha şevābın ānuñ
Rûh-ı pākine ānuñ armağān olsun
- 6 Bu du' ā nāmesini Yaḥyānuñ
Cümle dillerde dāstān olsun
- 7 İşiden sūz-nāk sözlerini
Yağalar çāk idüb fiğān etsün
- 8 Ne fiğān kendüsin helāk etsün
Āstānında cismini ḥāk etsün

105

**Leysullāhi' l-gālib ' Alī ibn-i Ebī-Tālib kerramallāhu vechuhu
ḥazretlerinüñ velāyet-i sa' ādetlerinüñ beyānındadır**

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

I

- 1 Olma mecnūn gibi gel ey gāfil
Naqşınadır 'ālemin māil
- 2 Miḥnet oldı maḥabbet-i dünyā
Lezzetini hemīşe zillet bil
- 3 Yüri kesb-i ' ibādet eyleyüben
Emr-i ma' ruf u nehy-i münker kııl
- 4 Rûhuna çār-ı yāruñ eyle du' ā
Senen-i Aḥmed eyle ol 'āmil

5 Tā ki maḳbūl olan du‘ā gibi sen
Olasın ḳurb-ı Ḥāzrete vāşıl

6 Esedullāhdur biri ānuñ
Oldı ḥaḳḳında *heletā*¹⁵ nāzil

7 Ya‘ ni serdār-ı zümre-i aşḫāb
Ḳuṭb-ı aḳṭāb u mürşid-i kāmīl

8 Māh-ı devrān emīr-i ‘ izzet ü cāh
Şāh-ı merdān ‘ Alī velīyullāh

II

1 Ḥātem-i enbiyā gibi meşelā
Oldı fażl ile ḥātem-i ḥulefā

2 Zāt-ı ḥurşid-i çarḫ-ı çārımdur
Ki esed burcun eyledi me‘vā

3 Adı gibi olup mübārek fāl
‘ Ādet idi añā saḫā vü ‘ aṭā

4 Oldı üstünde ḥāzır u nāzır
‘ Ayn u ‘ ilm ü ‘ ināyet-i Mevlā

5 Devr-i ‘ ālemde çār-ı yār-ı güzīn
Ancaḳ otuz yıl oldılar ḥulefā

6 Göz göre ḥāzret-i ‘ Ali’ deki lām
‘ Aynı ile işāret etdi añā

7 Her velāyetde yoḡ idi meşeli
‘ İlm ile oldı kenz-i lā-yefnā

8 Ya‘ nī kenz-i ma‘ ārif-i ‘ izzet
Bāb-ı ‘ ilm ü Medīne-i ḥikmet

III

1 Ey ḳamer-ṭal‘ at ü esed-kevkēb
Şāh-ı A‘ cem u muḳtedā-yı ‘ Arab

¹⁵ “İnsan (henüz) anılır bir şey değilken(yaratılmamışken) üzerinden uzunca bir zaman geçti.” İnsan(76/1)

- 2 Olduñ alçaq gönüllü hâk gibi
Bu türâb olsa tañ mı saña laqab
- 3 Zât-ı pākũn durur hasīb u nesīb
Bârekallah zihî ‘ inâyet-i Rabb
- 4 N’ola arduñca yürüse Qanber
Rûz-ı nevrûz ile nitekim şeb
- 5 ‘ Âlemin yüzi şuyı sensin
Sâķī-i gûş olduñ ümmete heb
- 6 Bir yirüñde yoğ idi noqşānuñ
Edeb öğrendi senden ehl-i edeb
- 7 İbn-i ‘ amm-ı Resûl-ı faħr-ı cihân
Bildiler sensin ey emīr-i A‘ rab
- 8 Nâib-i Aħmed ü imâm-ı Hudâ
‘ Âlim u ‘ âlim u ser-i fuzâlâ
- IV
- 1 Zülfikāruñ elüñde ey gül-i ter
Bâğ-ı cennetde sūsene beñzer
- 2 Hâmil-i vahye beñzedinse n’ola
Zülfikār oldu saña çün şehper
- 3 Kefüñe didi mecma‘ ü‘ l-baħreyn
Göricek zülfikāruñ ehl-i nażar
- 4 Zât-ı pākũn durur sefine-i ‘ ilm
Baħr-ı keffüñde oldu ol lenger
- 5 Kimdür inkār ide velâyetüñe
Naşş-ı kâti‘ yeter o tīr-i hüner
- 6 ‘ Anteri iki biçdüñ ise n’ola
Oldur a‘ dāya ejdehâ-yı dü-ser
- 7 Dosta düşmana yerer ol tığ
Virdi islâma nef‘ ü küfre đarr

8 Ol gül-i gülistân-ı fazl u kemâl
Olmış idi Resûle ḥayrû' l-lâl

V

1 Böyle naql etdi râviyân-ı kirâm
Aña düşnâm iderdi bir bir nâm

2 İstimâ' itdi biri aşḥabuñ
Didi ey ḥayy u ' âlem-i âllâm

3 Bir nişân vir bunuñ günâhından
Bile ' aşîliğini cümle enâm

4 Yüzine ur günâhını ânuñ
Göricek ḡayret illâ ḥaş ile ' âm

5 Bu du' asını eyleyüp maqbûl
Eyledi ol ' azîze Ḥaḡḡ-ı en' âm

6 Aña düşnâm iden pelîdüñ o gün
Ḳabḡara oldu yüzi niteki şâm

7 Kim ki sevmezse anı ey Yaḥyâ
Ola cennet şarâbı aña ḡarâm

8 Ḳuddüsallâh-ı sırra el-a' lâ
Kerramallâhu veche ebdâ

106

Ḳaşıde-i Ḥayretî der-medh-i Paşa-yı A' zam

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1 Gel temâşâ ḡıl ' acüz-ı dehri gör ey nev-cüvân
Zeyn olub bir nâzenîn maḡbûba dönmişdür cihân

2 Döşenüb tâze çemenlerle gök olmuşdur zemîn
Açılan yer yer çiçeklerdür kevâkibden nişân

106:58a

1b cihân: hemân Hay

- 3 Yâ çemende bir bisât -i ʿ ayş yazdı rûzgâr
ʿ Ârifâne kıldılar varın çiçekler dermiyân
- 4 Yâ şükûfeyle çemen bezminde kudretten yine
Bir iki altunlu sebz aţlas giyübdür bûstân
- 5 ʿ Ayş u nûş eyyâmıdur şahrâ demidür gel diyü
Turuban eţrâfa el şalar çınâr u nârvân
- 6 Ey gedâlar kandasız şâhâne ʿ ayş etmek gerek
Kim sizüñçün yaşamışdur her ağac bir sâyebân
- 7 Duruban ihzâr ider nergisler ile lâleler
Şunmağa zerrîn kadehlerle şarâb-ı ergavân
- 8 Bezm-i gülşende götürürler giderler gülleri
Beñzer olmuşlar durur gâyetde mest-i bî-girân
- 9 Pâyına yâ zaĥm urupdur ĥâr olupdur bî-mecâl
Şebnem ile şu seper yüzine ebr-i dür-feşân
- 10 Şu degül laʿ l-i ŧabaĥlar içre gevherler durur
Pây-ı yâre neşr için ihzâr idübdür gülsitân
- 11 Dürr-i şebnemle kulaĥların yâ ĥod zeyn eylemiş
Şanki gülşen bir güler yüzlü güzeldür mihribân
- 12 Serv bir maĥbûb-ı serkeşdür miyân-ı baĥda kim
Pâyına düşmüş kenâr etmek diler âb-ı revân
- 13 Mevsim-i dîvânelikdür yâ delürmişdür meger
Şu degüldür ol aña zencîr urupdur bâĥbân
- 14 Görinen serv üzre kuşlar âşiyânın şanmañuz
Tâze dâĥı penbesidür görünür yer yer ʿ ayân

3a bisât: simât Hay

6a ʿ ayş: zevĥ Hay

8b bî-girân: ser-girân Hay

- 15 Yâ ayâğ üzre durub destine almışdur ayâğ
Dolular içmek diler şâh-1 güle serv-i revân
- 16 Gönçeler çinî şurâhîler tutub şâh-1 gülün
La' lden cāmın pür etmişdür şarâb-1 ergavân
- 17 Añladuñ mı n'eydügin bülbüllerin âvâzesin
Çağırub her güşede her biri ider nüş-1 cân
- 18 Yâ meger kim şevk-i gülden mest olupdur derd ile
Dem-be-dem bu şi' ri tekrâr eyleyüb eyler figân
- 19 Gül şen ol sen gülşen-i hüsn içre ey gülzâr-1 cân
Bülbül-i nālānuñam ÷an ağlayayın ben revân
- 20 Gül gibi sen gülşen-i şahnında ÷andân ol yüri
Baña bülbül gibi ÷âr-1 miñnet olsun aşiyân
- 21 Gitdi eyyâm-1 zemistân geldi faşl-1 nevbahâr
Gitmedi bāğ-1 vücūdumdan benüm bir dem ÷azân
- 22 Yâ gülün ra' nālığın seyr eylemişdür çağırub
Aydur ey bād-1 ÷azân bi' llâhi zinhâr el-amân
- 23 Şafha-i gülşende güyâ uşbu tañrîr-i çemen
Dehr elinden saña her añvâlümü eyler beyân
- 24 Şanki yâ her bir giyâ baş ÷alduruban serverâ
Hâlüm i' lām etmege sen şâha olmuşdur zebân
- 25 Dehr elinden dâimâ ey gözlerüm ÷an ağlama
Aña ağla hâlünü k'oldur penâh-1 ins ü cân
- 26 Hâzret-i Paşa-yı a' zâm kim simâtı fazlasın
Her gedâya kim müyesser ola olur kâmrân
- 27 Mihr-i ' adl ile ara yerden bürüdet götürülüp
İ' tidâl üstündedür muñkem zemîn ü âsumân

- 28 Mihr idüb bu zerre-i nāçizi aldır hakden
Vatidür kim fer vire her hake mihr-i āsumān
- 29 Dest-i cūduñda senüñ bir sikkesüz dīnārdur
Toprāğı altūn ider gerçi ki Őems-i zer-feŐān
- 30 Cūduñ ol baħr-i ‘ aadur kim aña yodur kenār
Lufuñ ol kān-ı seħadur kim aña yodur kerān
- 31 Devletüñ bābında Őāhā bir durur bay u gedā
uvvetüñ yanında yeksāndur tūvān u nātūvān
- 32 Bāb-ı ‘ adl imiş apuñ geldüm Őikāyet eyleyü
Far elinden el-fiğān deyn elinden el-amān
- 33 Ey Őabīb-i cān u dil bīmār-ı tūmāram meded
V’ey Mesīhā-dem baña tīmār idüb vir tāze cān
- 34 Zūlm-i far ile yıılmıŐ göñlümi ger yapasın
Ka‘ be bünyād eyledüñ vallāhi sulānum hemān
- 35 Çünki dirler Ħayretī varın viren yād olmadı
Bir gedāsın Őāha bir deste gülüñ var armağān
- 36 Bir arıncayam ne midārum ola kim serverā
ĀŐaf-ı Sulān Süleymān vaŐfına açam dehāñ
- 37 Līk ‘ ādetdür du‘ ā dervīŐlerden Őehlere
Nitekim dervīŐlere iħsān-ı sulān-ı cihān
- 38 Nitekim dūnyāyı tezyīn ide bārān-ı bahār
Nitekim güller gülüb bülbüller eylerler fiğān
- 39 [Tāze olsun gülbün-i bāğ-ı ümīdüñ dāyimā
İrmesün hergiz bahār-ı ‘ ömrüñe bād-ı Ħazān]

31a bābında: yanında M

Ḳaṣīde-i ʿışk min kelāmi Ḥayretī (Raḥmetullāhi ʿaleyh)

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 Oldı çün cān bülbülinüñ menzili gülzār-ı ʿışk
Cümleten eczāyı yandırdı kül etdi nār-ı ʿışk
- 2 Bī-tekellüf dil aḳub şu gibi gitdi kendüden
Gördi çün mirʿāt-ı ḥüsn-i yārda diyār -ı ʿışk
- 3 Eylemezdi ʿālemi rüşen çerāğ-ı āfitāb
Mihr ile bir zerre pertev şalmasa envār-ı ʿışk
- 4 Üstüne dönmezdi dāyim devr idüb gerdün-ı dūn
Levḥ-i mevcūdātı dāir olmasa pergār-ı ʿışk
- 5 Pīşekārı olımaz bu şanʿ atüñ her nā-bekār
Zāhidā bī-kār olanlar pīşesidür kār-ı ʿışk
- 6 Viremez her kuş dilin bilen Süleymānʼdan nişān
Olımaz her Mantıḳuʿ ṭ-ṭayr okıyan ʿAtṭār-ı ʿışk
- 7 Varlığı naḳdin virüp yoḳluḳ metāʿ ın almayan
Sūdı yoḳ sevdādadur bilmez nedür bāzār-ı ʿışk
- 8 Ey nihāl-i ḳāmet-i bār-ı elemle ḥām olan
Ġam yime sensin bu bāğ içinde ber-ḥordār-ı ʿışk
- 9 Baş çeküb serdār-ı iḳlīm-i *Eneʿl-ḥaḳḳ* olmadı
Baş virüb meydānda Ḥallāc olmadı berdār-ı ʿışk
- 10 Cümleten cismini bī-pervā yaḳub nūr etmedin
Rüşen olmadı ten-i pervānede āşār-ı ʿışk
- 11 Merdüm-i bī-ḡayretem gözyaşı gibi ben revān
Eylemezsem her ḥayātum naḳdini iṣār-ı ʿışk

107:59a

2b diyār: didār Hay

- 12 Mülk-i şüretde özüñden bî-haber ol bî-haber
 ‘Âlem-i ma‘ nîde isterseñ eger aḥbâr-1 ‘ışk
- 13 Tâc terk it hırkayı ḥarḳ it ‘aşâyı oda ur
 Zâhidâ bilmek dilerseñ n’eydügin eṭvâr-1 ‘ışk
- 14 Hey nice zühd ü niçe taḳvâ nice ‘ilm u ‘amel
 Cümleden geçdüm olup dīvâne-i nâçâr-1 ‘ışk
- 15 Oñmadık başum ḳurı gāvga vü cismüm garḳ-1 ḥün
 ‘Âşıḳam yetmez mi baña cübbe vü destâr-1 ‘ışk
- 16 Toludur ḥâlüñ ḥayâliyle derûnum tâze dâg
 Devletüñde kîseden ḥâlî degül dînâr-1 ‘ışk
- 17 Ğam yiyüb ‘uşşâḳa ḳan içmek ğidâ-yı rûḥdur
 Ḳismet itdi çün ezel bezminde ḥânsâlar-1 ‘ışk
- 18 Çün müferriḥdür fezâ-yı gülşen-i Firdevsden
 ‘Âşıḳ-1 didâr isem ben müstmend-i ğâr-1 ‘ışk
- 19 Cānuma ḳaşr-1 İremdür seng-i ḥārâ-yı elem
 Cismüme ey ğonce-leb gül-berg-i terdür ḥār-1 ‘ışk
- 20 Nūr-1 vaḥdetdür göñül gözine cānâ nār-1 ğam
 ‘Ayn-1 rāḥatdur belâkeş cānuma âzâr-1 ‘ışk
- 21 Ger belâdan döndürürsem yüz baña inkâr idün
 Çünkü ben rûz-1 ezelde eyledüm iḳrâr-1 ‘ışk
- 22 Gelmesün ‘âḳiller eydüñ bezmine ‘âşıḳlaruñ
 Yârdan ğayrı bu meclisde olur aġyâr-1 ‘ışk
- 23 Ḥaylî ‘unvândur eger dīvâneler dīvânına
 Adımız ‘âşıḳ diyüb yazdıysa defterdâr-1 ‘ışk
- 24 ‘Âlemüñ var ‘âlemüñ sulṭanı sensin ey gedâ
 Cân ile dilden eger olduñsa ḥizmet-kâr-1 ‘ışk

15a ḳurı gāvga: tolu sevdâ Hay

- 25 Her gönülde hükmi cārī olsa tañ mı şāh-vār
Oldı ‘aşıklar ışiginde şu kim cerrār-ı ‘ışk
- 26 Şan‘at-ı miḥnetde şorsañ başka bir üstāddur
Çarsū-yı ğamda her yir oñmadık bī-kār-ı ‘ışk
- 27 Her nefes bu dūd-ı āh-ı pür-şerārımdan benüm
Dutar āfākuñ yüzün bir ebr-i āteş-bār-ı ‘ışk
- 28 Yüzüme şu sepdı merdümlükler itdi gözlerüm
Eyledi pindār-ı ḥ̄ābından beni bīdār-ı ‘ışk
- 29 Görmedüm yaşum gibi bir hem-dem-i bezm-i belā
Bulmadum hem-dem gibi ‘ālemde bir ğam-ḥār-ı ‘ışk
- 30 Bir zümrüddür dilā emmāre nefsüñ mārına
Gözyaşından olsa ayīneñde ger jengār-ı ‘ışk
- 31 Ey gönül emrāz-ı ḥaḫda aza tīmār itmedüñ
V’ey niçe hoş varduñ olduñ derd ile bīmār-ı ‘ışk
- 32 Kırtarur cān-ı za‘īfi bār-ı minnet çekmeden
Niçe olmasun kişi cān ile minnet-dār-ı ‘ışk
- 33 Beyt-i ma‘mūr eyler āḫir anı yap yap ğam yime
Ḥānḫāh-ı ğamda ifṭār ideli esrār-ı ‘ışk
- 34 Elde mecmū‘an gül-i gülzār-ı vaḫdetdür senüñ
Söyle ey murg-ı laṭīf-elḥān-ı hoş-güftār-ı ‘ışk

108

Kaşīde-i Ḥayretī der-medḥ-i Paşa-yı ‘Azam

Mef‘ülü Fā‘ilätü Mefā‘ilü Fā‘ilün

- 1 Levḥ-i zemīne yazsa niçe faşl-ı bāb āb
Ḥüsnüñ kitābın eyleyimez intiḥāb āb

- 2 Taħrīre başlasam kaçan evşāf-ı ħaddūñi
Odlara düşüben қalem olur kitāb āb
- 3 Ger arızuñda ey yüzi gül dāne-i ‘araқ
Damsa virirdi ‘ālemde būy-ı gülāb āb
- 4 La‘ lūñ firāқı ile aқan gözlerüm yaşı
Deryāya düşse ola ‘aқıқ-i müzāb āb
- 5 Bir қatre aғzı yarını damzursa yire yār
Esrār olup ğubār ola şāfi şarāb āb
- 6 Deryāya düşse zerre-i mihr-i cemāl-i dost
Virürdi kāināta güneş gibi tāb āb
- 7 Sen meh-liқānuñ eşideli şuya girdügin
Lerzān olur kaçan ki göre āfitāb āb
- 8 Yüz buldı ise dilemiş ide muқābele
Āyīne-i ‘izāruña ey āfitāb āb
- 9 Gördi şafā-yı ‘arızuñı ğaşy olub revān
Düşdi yüzünüñ üstine ħicāb itdi āb
- 10 Bī-ihtiyār vālih olup gitdi kendüden
Dīdār-ı yāri seyr ideli bī-niқāb āb
- 11 Başumda āhum odını yaşumla dir gören
Bir sāyebān-ı āteşe olmuş tınāb āb
- 12 Bencileyin fiğānlar idüb devr elinden āh
Döker hemīşe dīdelerinden dolāb āb

- 13 Bahtum sitāresini nuḥūsetde görelī
Aķıtdı şubḫa dem gice ‘ ayn-ı şıḫāb āb
- 14 Bir ḫaddeyem ki sīm u zerūñ adın añdılar
Aķıtdı yüzüm üzre gözüm bī-ḫisāb āb
- 15 Sāyil görüb gözüm yaşını rūy-ı luṭf ile
Virüb bu ḫasteye yine şāfī cevāb āb
- 16 Didi yüzüñi şu gibi bir āsitāna sür
Kim irdi aña irmek ile fetḫ-i bāb āb
- 17 Paşa-yı a‘ zam k’ire luṭfi nesīmi ger
La‘ l ola qara taş ola dürr-i ḫoş-āb āb
- 18 Çün adı añdı cūş idüben şu gibi revān
Oķıdı uşbu maṭla‘ ı idüb ḫiṭāb āb
- 19 Eyledi āsitānuña çün intisāb āb
Buldı şafā-yı qalb oluban kāmıyāb āb
- 20 Yüz süreli işigüñe bir ḫadre irdi kim
Yıllarla dursa gitmege itmez şitāb āb
- 21 Keffüñ cihāna şol qadar eyler nişarı kim
Rūy-ı zemīne şaçmaz o deñlü seḫāb āb
- 22 Keff-i kerīm ile olımaz bir leīm eli
Feyz etmede olur mı cihānda serāb āb
- 23 Qahruñ odı irişse yaqardı hevāda nār
Luṭfuñ nesīmi esse olurdı türāb āb
- 24 Tıguñ ‘ adū vilāyetini şol qadar yıqdı kim
Şan mülk-i Qaydafa’ dur itdi ḫarāb āb

- 25 Ey pîr olası tâze cüvân tîguñ olmasa
Nûş eylemezdi râhat ile şeyh u şâb âb
- 26 Tîguñ durur bu çarhı koyan çarha dâimâ
Dönmezdi eger bulmaya[y]dı âsiyâb âb
- 27 Tahrik-i bâde ile n'ider idi zırh geyüb
Tîguñden etmeyeydi eger ictinâb âb
- 28 Şemşîr-i 'adlûne tayanub arçalanmasa
Yatmazdı sırtı üstine ictinâb âb
- 29 'Adlûn şu resmedür ki zamânuñda hüsrevâ
Hergiz habâb hânesin etmez harâb âb
- 30 Başsañ rikâba vaqt-i gâzab pây-ı hışmuñı
Olurdu heybetüñden eriyüb rikâb âb
- 31 Ger yer yüzinde kırasın otâg-ı kıaddüñi
Şerminden eriyüb ola bu nüh cenâb âb
- 32 Gerçi kim başdı geçdi yüce âsitânuña
Alçâğa düşdi çekdi niçe ıztırâb âb
- 33 Deryâda kıatresin idemez haşre dek beyân
Medhûñ risâlesin yaza ger bâb bâb âb
- 34 Söylerse Hayretî ne var eş'âr-ı âbdâr
'Âdet durur hemîşe aklıdur türâb âb
- 35 Bir büstân-ı servdür bu kıaşide kim
Uğrar kenârına şanasın bî-hisâb âb

31b cenâb: habâb Hay

- 36 Halk-ı cihāna olmuş iken bā' iş-i hayāt
Hulk-ı mu'ānide ola 'ayn-ı müzāb āb
- 37 Yaqmaya nār saña hevādār olanları
Maşşerde şuna ellerine Bū-Türāb āb
- 38 Şu kıoya düşmen ocāğına tīg-i ābdār
Eyleye zūlm esāsını yıķub ħarāb āb
- 39 Bahtuñ cüvāndur rāyuñ ola pīr dāyimā
Sāyeñde içe rāhat ile şeyḫ u şāb āb

109

Kaşide-i Ḥayretī der-medḫ-i şemşir

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Niçe iller günler açmış bir dilāverdür kıılıç
Līk sulṭānuma her yüzden musaḫḫārdur kıılıç
- 2 Biline ħizmet kıuşağın iki yirden bağlanub
Emrüñe bil bağladı bilgic çākerdür kıılıç
- 3 Dostlar içer hayāt ābın tīgilden velī
Düşmenüñ ilin günin yaqmada āzerdür kıılıç
- 4 Çevşen-i pūlādına inen dayanmasun 'adū
Eyle şanmasun ki yā şemşir ya ħancerdür kıılıç
- 5 Üstine dīn düşmeni kāfirlerüñ odlar şaçar
Şanki dīn gencīnesi ħıfzına ejderdür kıılıç
- 6 Şuvarıldı himmetüñ āb ile sulṭānum senüñ
Anuñçün pūr-şafā vü tāze vü terdür kıılıç

36b müzāb: 'āzāb Hay

109:61a

2a bağlanub: kıuşanup Hay

- 7 Tañ mı uğrında bahādırlar ānuñ cān virseler
Baş çeker iqlīm açar bir ġāzī serverdür kıılıç
- 8 Hıyl-i düşman ger demür dāğ olsa döndürmez yüzün
Doğrusun mı diyelüm hıyl-i hünerverdür kıılıç
- 9 Arkalansa hıyli yüz virüb çekeldi yānuña
Ol sebebden kıanda kim varsa mużafferdür kıılıç
- 10 Uğramaz yanına zenlerden kaçar i' rāz ider
Bir mücerred sāde-dil gercek kıalenderdür kıılıç
- 11 Şehsüvārā niçe havf itmeye tıġūñden ' adū
Bir nefesde niçe düşmanlar keser erdür kıılıç
- 12 Tıız olur ġāyetde gördükce ' adūnuñ leşkerin
Serverā beñzer bulutdan nem kıapar terdür kıılıç
- 13 Ebr gibi daġıdub erbāb-ı küfrūñ dernegin
Şanki dīn gencīnesi hıfzına ejderdür kıılıç
- 14 Bir suhanverdür o kim hindī ġulamıdur kıalem
Bir dilāverdür o kim yanınca çākerdür kıılıç
- 15 Hıızmetinde boynı baġlu bir kıulı olmuş durur
Gerçi kim bir şehriyār-ı heft-kıışverdür kıılıç
- 16 Keffi bir deryā-yı bī-pāyāndur anda fi' l-meşel
Her hünlerden ġayrı bir pākize gevherdür kıılıç
- 17 Kim durur anuñ gibi bir tıız-ıtab' -ı mü-şikāf
Kim anuñ envār-ı zihniyle münevverdür kıılıç
- 18 Mīvesi olsa ' aceb mi āyet-i *feth-i kıarīb*
Rezm büstānında çün bir şāh-ı nev-berdür kıılıç

7a cān: ser Hay

13b şanki dīn gencīnesi hıfzına ejderdür: şan Mehemed Beg elinde bād-ı şarşardur
Hay

- 19 Cānı yokdur şınmaya bir dem ‘ adūnuñ leşkeri
Put-şikenlikde şan İbrāhīm-i Āzerdür kıılıç
- 20 Zūlmet-i kalb-i ‘ adū içre arar āb-ı hayāt
Heft-kışver pādīşāhı yā Sikenderdür kıılıç
- 21 Yānuña ‘ üryān idi geldükde evvel şimdi līk
Şalınur zerrīn kemerlerle tūvāngerdür kıılıç
- 22 Bekleyüb yanuñ idindi çün seni ‘ āli sened
İşin altūn eyledi şan kīmyāgerdür kıılıç
- 23 Tañ mıdur erbāb [u] erkān içre olursa güzīn
Cümleden ālāt-ı harb içre tūvāngerdür kıılıç
- 24 Himmetūndür böyle ğāyet tīz iden şemşīrūñi
‘ Arşa-i ‘ ālemde keskin gerçek erlerdür kıılıç
- 25 Serverā ya‘ nī dilāverler elinde olmasa
Fi‘ l-meşel bir berg-i sūsenle berāberdür kıılıç
- 26 Üstine cān virdügüm ‘ ayb itme kim cānānımuñ
Hanceriyle kan yalaşmış bir bir Āzerdür kıılıç
- 27 Ehl-i diller gibi jeng-i ğamda koma kıl hālāş
Yanuña al ilerü çek çün hünervedür kıılıç
- 28 Şanma kim meydān yüzinde her nacağ keskin olur
Yine şol bir cevher olan ehl-i dillerdür kıılıç
- 29 Yüreginde cevheri olanda maḥfidür hūner
Beyza-i pūladda nite ki muzmerdür kıılıç
- 30 Her ne deñlü ferbih ise bozdoğandan yeg durur
Ḥayretī gibi bir Āzer gerçi lāğardur kıılıç

23b içre tūvāngerdür: içinde mihterdür Hay

26b bir Āzerdür: birāderdür Hay

30b bir Āzer: yarardur Hay

- 31 Şimdilik bir pehlevānıyam suhan meydānınıñ
Dost düşman içre destümde muqarrerdür kılıç
- 32 Şöyle şaflar bağladı ebyāt-ı şî' rüm gūyiyā
Ellerinde şol dilāver[ler] gibi vardur kılıç
- 33 Tīz-ṭab' ārāyiş ehline kemāl olmuş durur
Nitekim her pehlevāna zīb u zīverdür kılıç
- 34 Yiridür dāyim hūner ehline eylerse nazār
Kim hūnerver olduğıyün tāze vü terdür kılıç
- 35 Nitekim gāh şekl-i ḥancer geh şīr olur hilāl
'Arşa-i eflākde ḥurşīd-i ḥāverdür kılıç
- 36 Dilerem Ḥaḳ'dan kılıcuñ keskin olsun dāyimā
Nitekim evlād-ı 'Oşmān'a musahḥārdur kılıç

110

Ḳaşıde-i der-medḥ min kelāmi Ḥayretī

Mef' ūlü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Bülbül hezār şevḳ ile idüb nevā-yı 'īd
Şaldı cihān içine şadā-yı şalā-yı 'īd
- 2 Şöyle ṭonandı dürlü şükūfeyle yer yüzi
Gūyā ki oldı cümle beyābān fezāsı 'īd
- 3 Geldi irişdi mevsim-i 'ayş u şafā diyü
Güllerle güldi gülşen açıldı liḳā-yı 'īd
- 4 Şöyle ṭonandı dürlü şükūfeyle yer yüzi
Gūyā ki oldı cümle beyābān fezā-yı 'īd
- 5 Şoymışdı gerçi her şeceri rehzen-i şitā
Geydürdi mihr idüb yine devrān ḳabā-yı 'īd

34b tāze vü terdür: böyle manzardur Hay

35a şīr olur hilāl: siper olur ḳamer Hay

110:62a

2a şöyle donandı: geldi irişdi M

- 6 Her şāḥ-ı şūḥ cāme-i sebz ile donanub
Eyler biri biriyle durub merḥabā-yı ʿīd
- 7 Şevḳ ile raḳşa girdi elin ḳarşuban çenār
Başladı çün terennüme destān-serā-yı ʿīd
- 8 Ebr-i bahār yine gül-efşānıḡ eyleyüb
Cārū-keş oldı nesīm-i şabā-yı ʿīd
- 9 Tırub ʿaleʿ s-seḫer ikisi el bir eyleyüb
Ferş-i cihāna virdiler ānī cilā-yı ʿīd
- 10 Bir meclis-i şafā bezedi yine nevbahār
Virdi cihāna zīnet-i zīb ü behā-yı ʿīd
- 11 Şāhāne oturub yine laʿ lin ayāḡ ile
Güller dutarlar elde mey-i dīl-güşā-yı ʿīd
- 12 Ebr-i bahār jāleden eṭbāḳ-ı lāleye
Toldurdu nuḳl-ı tāze ki ola ḡıdā-yı ʿīd
- 13 Bu meclis-i şafāda münādī idüb hezār
Her güşede çağırub ider nidā-yı ʿīd
- 14 Bākī degül durur bu demi ḫoş geçür ʿazīz
Üc gün durur bu şevket ü hāy u hūy-ı ʿīd
- 15 Çün zīnetin bu vech ile gördi zemānenüñ
Bir şiʿir oḳıdı gül gibi destān-serā-yı ʿīd
- 16 Eyler hezār yāri ile merḥabā-yı ʿīd
Neşr oldı ʿāleme yine būy-ı vefā-yı ʿīd
- 17 Geldi o dem ki ʿāşıḳ u maʿşūḳ cemʿ olup
Bī-pāk durub eyleyeler merḥabā -yı ʿīd
- 18 Gül bülbül ile hem-nefes ü bülbülüyle cām
Hem-dem olub hemīşe sürerler şafā-yı ʿīd

- 19 Gül yüzlü gönceler buluben zîb u fer yine
Huld-ı berîne ta' n ider oldı fezâ-yı 'îd
- 20 Miftâh-ı mâh n'ola yine ey tabîb-i cân
Açıldı gül gibi dürr-i dârü'ş-şifâ-yı 'îd
- 21 Ğam hastesine şerbet-i şâfi olup şarâb
Her derdmende eyledi yine devâ-yı 'îd
- 22 Lîkin benüm bu derdüme tîmâr olmadı
Gerçi ki niçe hasteye irdi şifâ-yı 'îd
- 23 İrdi kapuñda her kişi 'îd-i murâduna
Ben nâ-tüvâna irmedi anca nevâ-yı 'îd
- 24 Şavm-ı belâda göre yâd oldı cümleten
Bezm-i şafâda hem-dem olan âşinâ-yı 'îd
- 25 Gördi bu hâletümi çü bir yâr-ı dil-nevâz
Luţf ile didi durma yüri ey gedâ-yı 'îd
- 26 Bâd-ı şabâ gibi iriş ol âsitâna kim
Rûy-ı cihâna bahş olur ender 'atâ-yı 'îd
- 27 Bir âsitândıur ol ki görüb Sidreveş anı
Cibrîl-i cân didi bu durur müntehâ-yı 'îd
- 28 Bir âsitândur ol ki hümayûn-ı vaqt olup
Yüz sürmek ile buldı sa'âdet hümâ-yı 'îd
- 29 Ol mihr-i burc-ı devlete ir kim o serverüñ
Bir zerre ayağı tozı kuşl-ı cilâ-yı 'îd
- 30 Ya' nî o devlet ahteri Paşa-yı kâmbîn
Mihr-i sa'âdetiyle bulur fer liķâ-yı 'îd
- 31 İhsânı sofrasında biraz terre âsumân
İn'âmı maţbağında zemîn dîkpây-ı 'îd

- 32 Düş olabilse fazla-i h̄ān-ı sehāsına
Bir demde bāy olurdu niçe biñ gedā-yı ʿīd
- 33 Teşbih iderdi devletini ʿīde dil eger
Dünyā vü āh̄iretde olaydı beķā-yı ʿīd
- 34 Devrinde kimse ağlamaz illā ki bezm-i şemʿ
ʿAhdinde kimse inlemez illā ki nāy-ı ʿīd
- 35 Bezmünde bādedür şafaķ-ı surh-ı mihr ü māh
Bir iki zer piyāle-i ʿişret-fezā-yı ʿīd
- 36 Zerrin ʿaşā alup ele her şubh āfitāb
Devr eyler eşigün ola tā ketḥudā-yı ʿīd
- 37 Kāpuñda nām ile biri Ferrūh biri Bilāl
İki kuluñdur uşbu şabāh u mesā-yı ʿīd
- 38 Eyyām-ı devletünde niçün ben emīn olam
Diller ğamını açmağ iken muķtezā-yı ʿīd
- 39 Ben düşmüşün elin al ayağun [tozı] ḥaķķı
Ki ʿayān-ı merdüm için odur tūtiyā-yı ʿīd
- 40 Demdür ki Ḥayretī el açupan çenār-vār
Tā rüz-ı ḥaşr olunca idevüz duʿā-yı ʿīd
- 41 Her gün ki dehr içini münevver kıla güneş
Her yıl ki şehr içini pür ide şadā-yı ʿīd
- 42 Her bir günüñi biñ yıl ide Ḥayy-ı Lāyenām
Her bir nefesde vire hezārān şafā-yı ʿīd

Kaşide min kelâmi Hayretî der-medh-i abdâlân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Buldılar ol bî-nişândan çün nişân abdâllar
Lâmekân ilinde tutdılar mekân abdâllar
- 2 Şatdılar bir yâra cümle iki ' âlem rahtını
Yaşamadılar dü kân içre dükân abdâllar
- 3 İçdiler fazl-ı İlâhî çeşmesinden âb-ı Hızır
İtdiler kesb-i hayât-ı câvidân abdâllar
- 4 Öldiler ölmezden evvel oldılar hayy-ı ebed
Virdiler cân buldılar bir özge cân abdâllar
- 5 Oldılar çün kim Şirâ'ü'l-Müstaķimün sâliki
Olsalar Hızır ile tañ mı hem-' inân abdâllar
- 6 Cümle nefsanî murâdâtı çü dilden sürdiler
Oldılar ma' nide şâh-ı kâmrân abdâllar
- 7 Şaķınub düzd-i hevâdan gerçek erler himmetin
Eylediler şehr-i dilde pâsbân abdâllar
- 8 Eylemişdür her biri ' ifrîtinî nefsün zebûn
Şûretâ seyr itdügün şol nâtüvân abdâllar
- 9 Başdılar [çün] küşt-gîr-i nefsi tañ mı olsalar
Baş açuķ meydân içinde pehlevân abdâllar
- 10 İrdiler taķķîķe taķlîdüñ yıķub bünyâdını
Buldılar vîrâne de genc-i nihân abdâllar

- 11 Düşmanından Ehl-i Beyt-i Aḥmed'ün olub berī
Oldılar cāndan muḥibb-i ḥānedān abdāllar
- 12 Kerbelāda cān revāñ idenler için teşne-leb
İtdiler gözyaşların āb-ı revān abdāllar
- 13 Umaram yarın olalar ümmet içre sürḥ-rū
Oldılar gözden bugün çün ḥūn-feşān abdāllar
- 14 Yandılar tāb-ı cefāya bunda yarın umarın
İdeler Aḥmed livāsın sāyebān abdāllar
- 15 Muştafa baḥrinde ğavvāş oldılar çün buldılar
Gevher-i *el-fakru fahr*den nişān abdāllar
- 16 Eylemez vesvās-ı şeytān-ı racīm anlara kār
Etdiler çün şāh-ı ismin ḥırz-ı cān abdāllar
- 17 Bunda ol mesmūm-ı rāh-ı dīn Ḥāsan şāh 'ışkına
Etdiler çün nūş-ı nīş-i cān-sitān abdāllar
- 18 Bezm-i maḥşerde ümīdüm var ki yarın içeler
Sākī-i Kevşer elinden nūş-ı cān abdāllar
- 19 Hem tutub her dem Ḥüseyn ibn-i 'Alī'nün mātemin
Ağlasun gözden dökerler bunda ḳan abdāllar
- 20 Umaram ḥandān u ḥurrem yarın anuñla bile
İdeler seyr-i gülistān-ı cinān abdāllar
- 21 Oldılar Zeynü'l-'ibādı çün 'ibādı oldılar
Cān u dil mülkinde şāh-ı şeh-nişīn abdāllar
- 22 Bākırūñ ser-tāc idinüb ayağı toprağını
İşin altun eylediler bī-gümān abdāllar

- 23 Peyrev olup pīşrev idin[di]ler çün Ca‘ ferî
Menzil-i maqşûda erdiler hemân abdâllar
- 24 Mûsî-i Kâzım işigin idinüb muhkem hîşâr
Buldılar [Ye‘ cûc]-ı keşretten emân abdâllar
- 25 Etdiler şâh-ı Hôrâsân’uñ ayağı tozını
Cân u dil çeşmine kuhl-ı İşfahân abdâllar
- 26 Şâh Taqî ile Naqî’nüñ medhîni bülbül gibi
Şubh u şâm idindiler vird-i zebân abdâllar
- 27 Oldılar çün ‘ Askerî’nüñ ‘ askeri kimdür ne ğam
‘ Âlemi seyr eylesünler şâdmân abdâllar
- 28 Var ümîdüm kim doğub bir gün günü mü‘ minlerüñ
İre devr-i Mehdî-i şâhib-ķırân abdâllar
- 29 Zülmet-i ğafletten arınub cihân mülki tamâm
İrişe Hâķdan hidâyet nâgehâñ abdâllar
- 30 Bir hidâyet necmidür her dâğuñuz ma‘ nîde kim
Menzilinden sâlike virür nişân abdâllar
- 31 Hâyretî’yi ğam şebinde kıyasız lâyıķ mıdur
Olmayasız ol ğarîbe mihribân abdâllar
- 32 Siz erenlerden niyâz oldur ki red olunmaya
Eyledi meydânda uş rûh-ı revân abdâllar

Tercî' -i bend min kelâmi Hâtifi

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

I

- 1 Tüt ki ' âlemde dilâ mîr-i emîrân olduñ
Mâlik-i mülk-i Şîrâz u Hôrâsân olduñ
- 2 Şaçılıb ' arşa-i ' âlemde bugün Rüstem-vâr
Kuvvet ü şevket ile sürür-ı merdân olduñ
- 3 Hükümüñ icrâ idüben berr ile bahre gūyâ
Câm-ı hürşîd ile İskender-i devrân olduñ
- 4 Düşmenüñ baht-ı siyeh sen felek-i rif' atde
' Âleme nūr virür mihr-i dıraşşân olduñ
- 5 Tüt ki her ac gedāya irişüb ihsānuñ
Sende hâtem gibi ' âlemlere destân olduñ
- 6 Yedi yem katresi vü kûbbe-i çarḫ aña habâb
Dür ü mercân ile pür tüt ki bir ' ummân olduñ
- 7 Zaḫm-ı hâr ile bu gülşende çü bülbül her bâr
Ağlayan ağladı sen gül gibi ḫandân olduñ
- 8 Degme bir manşıb ile bulmadı kalbüñ teskîn
Haşmet ü ' izzetüñ artub giderek cân olduñ
- 9 ' Âkıbet çünki ecel irişcek ḫürmet idüb
Cüdımızmış saña sen ' âleme sultân olduñ
- 10 Tütalum pâdişeh-i mülket-i ' Osmân olduñ
Şöyle farz eyle zamānuñda Süleymân olduñ

II

- 1 Diler iseñ kârla sen zâhir ü bâtın ḫoş-ḫâl
Eyleme tâ' at-i Bârîde kuşūr u ihmâl

- 2 Çek elüñ mülk-i fenâ salţanatından tâ kim
Olasın dâr-ı beķâda melek-i Ferruĥ-fâl
- 3 Tâ-yir-i ķuds ola şayduñ dirseñ zâĝ-şifat
Her zamân cîfe-i dünyâya uzatma çengâl
- 4 Fikr idüb ‘ âķıbetin gözle ki âĥir sende
Dönderür toĝmaduĝa dehr-i muķallib âmâl
- 5 Çeşm-i ‘ ibretle nazâr eyle cihân fânidür
Gözüñ ac ĝafleti ķo nefsi emrîdür aĥvâl
- 6 Bu güzergâha gelüb bir iki gün olmaķdan
Ĝâlib âzâd oluban aşla rücû‘ oldı mâl
- 7 Şeh-i baĥr u ber olup devlet ķudretle eger
Sende bulursa nihâyet ķamu ‘ izz u iclâl
- 8 Taĥtuñı taĥtaya tebdîl idüb İskender-vâr
İrgürür bād-ı ecel âyîneñe gird-i melâl
- 9 ‘ Âķıbet çünki emân virmeyüben el içre
Çarĥ her dem keş ider ķaşr-ı vücûduñ pâmâl

- 10 Tıtalum pâdişeh-i mülket-i ‘ Oşmân olduñ
Şöyle farz eyle zamânuñda Süleymân olduñ

III

- 1 İtme dervîş-i ‘ abâ-püşe ĥaķâretle nazâr
Oda ĥâlince fenâ mülketinüñ şâhı geçer
- 2 Nemed u şâl u ‘ abâ içre niçe şehler-vâr
Yaraşur olsa eşiginde segindür çâker
- 3 Nazâr etme bu fenâ dâr-ı metâ‘ ina daĥî
Şeh-i iķlîm-i beķâ mâl-i menâli n’eyler
- 4 Kişi ol dem irişür devlete kim yanında
Ola dervîş ile bir şâh-ı mücevher-efser
- 5 Götürüb sen daĥî meyl u hevesin dünyâdan
Dervîş evķâtuñı tã‘ ate maĥall ķıl ekşer

- 6 İrişüb gögün bahtuña zevâl-i noķşān
Ne ķadar nūr-ı sa‘ ādetle olursa enver
- 7 Tūt felek mey-gede vü āb-ı hayāt olmuş mey
Dağı bezmünde meh-i mihr aña zerrīn sāğar
- 8 ‘Ayš u ‘iřret dögünüb bezm-i şafa āhir olub
Çünki nāzik tenüne ĥāk-i siyeh ola maķarr

- 9 Tūtalum pādişeh-i mülket-i ‘Oşmān olduñ
Şöyle farz eyle zamānuñda Süleymān olduñ

IV

- 1 Bu fenā oda niçe şāh-ı Ferīdūn miķdār
İtdiler bir niçe gün ķuvvet-i şevket izĥār
- 2 Değişüb cāhī vü cāha gidüb elden dünyā
Oldı muĥtāc-ı kefen her birisi āhir kār
- 3 Kişiyे olsa gerek ‘ākıbet-i menzil gör
Ne ķadar artar ise ĥaşmet ü temkīn-i vaķār
- 4 Zer u sīme şu ķadar meyl u heves eyleme kim
Ki Ĥaķķuñ ĥahrına mazĥar düşesin Ĥārūn-vār
- 5 Niçe bir ĥırş u hevā şāhına cāndan ķul olup
İdesin zīnet-i dünyāya temeyyül her bār
- 6 Dīde-i ‘ibreti ac ġafleti ķo ‘ārif iseñ
Duruşub ‘ākıbet-endiş olıgör leyl ü nehār
- 7 Elem irmedi diyu devlet-i dünyāya neden
Gice gündüz olasın zār u nizār u ġam-ĥār
- 8 Eşer eglenmeyüb ‘ālemde Benī-Ādemden
Şoñ ucı dār cihānuñ çü ĥarāb olması var
- 9 Tūtalum pādişeh-i mülket-i ‘Oşmān olduñ
Şöyle farz eyle zamānuñda Süleymān olduñ

V

- 1 Duruşub ‘ārif-i ĥaķķa olıgör nā-mahrem
Yalñız diriye çü dimezler ādem

- 2 Çıkarub atlas ıl cāme-i faqr-ı dervīş
Olmayam dirseñ eger pīş-i Hudā’da mülzem
- 3 Ne şafā añladı faqr içre şeh-i ‘ālem iken
Terk idüb salţanat oldı ‘abā-pūş Edhem
- 4 Ebedī şāh olayın dirseñ idüb farqr-ı tebāh
Farq eylemezmiş n’eydügini guşsa vü gam
- 5 Niçe biñ kan aqıdur yaşın yerine çeşminden
Şunı kim devr-i zamān eyledi bir dem hurrem
- 6 Kime bir cām-ı şafā şındı bu sākı-i zamān
Ki anuñ nūşı nīş eylemedi mi yāCem
- 7 Dayanub qaşr-ı hayāta gözüñ ac gafleti ko
Anı binā-yı ezel etmedi çün kim muhkem
- 8 Ne kadar çoğ ise yok māmekün fāidesi
İdemez men‘ kazā vākı‘ asın hayl u haşem
- 9 Şunulur her kişie ‘ākıbet-i cām-ı ecel
Kimseye bākı degül Hātifi çün kim ‘ālem
- 10 Tıtalum pādīşeh-i mülket-i ‘Oşmān olduñ
Şöyle farz eyle zamanuñda Süleymān olduñ

113

Müşemmen-i Fevrī*

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

I

Hezārān şükr ü minnet her nefes Hānnān u Mennāna
Ki zātuñ mażhar idüb luţf u cūduñ fazl u ihsāna
Vezīr-i a‘ zām etdi eşref-i evlād-ı ‘Oşmān’a
Eşküñ muķassem-i rızķ etdi ehl-i küfr ü imāna
Tevessül eyleyüb senden kemāl-i Şun‘ -ı Yezdāna

113:65a

* Fev’de bulunamadı.

Terahhüm kı1 ‘ibād-1 hâlişü’l-ihvân u Raħmâna
Taşaddî idicek ammâ ki derd ehline dermâna
Kı1ub bir silsile cek bendeñi zencîr-i ihsâna
Ki derd-i ğazelle sevdâ-yı manşıb kı1dı dîvâne

II

Cihân-gîr ola dirseñ nâmuñi her dem ‘adâlet kı1
Hudâ’dan luţf umarsañ halk-1 Haĸĸ’a sen şefa‘ at kı1
Ĥalâş it dest-i zâlimden re‘âyâ-yı ri‘âyet kı1
Terakĸî vir sipâhiye ĥayâlî bir şecâ‘ at kı1
Emânet eyle zı1m ehline mazlûmı inâbet kı1
Fezâil ehline manşıb vir ihsân it ri‘âyet kı1
Benüm mürvetlü sulţânım ‘âlîlik it mürüvvet kı1
Kı1ub bir silsile cek bendeñi zencîr-i ihsâna
Ki derd-i ğazelle sevdâ-yı manşıb kı1dı dîvâne

III

Cihânda saña beñzer gelmedi düstür-1 ‘âdil-dil
Rusûm-1 luţufda mâhir fûnûn-1 cuvudda kâmil
Terâzû-yı ‘adâletsin degülsindür heme mâ‘îl
Zamânuñda seçildi rûz u şeb gibi haĸ ve bâtı1
Mübeyyin oldı şer‘î ĸalmadı ĸânûnda müşkil
Senüñ devrûñde ‘âlem behresiyle bulmaz câhil
İderken lik luţfuñ herkesüñ maĸşudını ĥâşıl
Kı1ub bir silsile cek bendeñi zencîr-i ihsâna
Ki derd-i ğazelle sevdâ-yı manşıb kı1dı dîvâne

IV

Güneş ĥâke düşer gerçi toĸar çarĸ-1 muţabbıĸdan
Keder bulmaz dilâ pâk-i şâfî yirde aĸmaĸdan
Tenezzül ‘arz ider ehl-i tereffu‘ Ĥacca varmaĸdan
Özüñ yüksek tutub sen daĸı kı1ma ‘âr alçaĸdan
Tevâzzu‘ kı1 fakîrûñ ĥâlini şor ‘ârif-i haĸdan
Murâduñ varsa az çok der-i Vahhâb-1 Muţlaĸ’dan
Ya tedrîs ü ĸazâdan yâ ze‘âmetden yâ sancaĸdan
Kı1ub bir silsile cek bendeñi zencîr-i ihsâna
Ki derd-i ğazelle sevdâ-yı manşıb kı1dı dîvâne

V

ĸuraldan pâdişâh-1 lem-yezel dîvân-1 imkânı
Vezâret şadrına oturmuşdur ĥiç saña şânî
İĥâta eylemiş zâtuñ ĥişâli ĥûb-1 insânı
Unutmaz cümle zâtuñdan olan elĸâf-1 Rabbânî
Rimâl-i bahre çarb etse nesîm emvâc-1 ‘ummânî

Velî çok çıkdı Fevrî-i kemîne cevr-i devrânî
Alub bir nâ-maħallden eylemezseñ bār-i iħsânî
Kılub bir silsileciķ bendeñi incir-i iħsâna
Ki derd-i ğazelle sevdâ-yı manşıb kıldı dîvâne

114

Müsebba‘ min kelâmi Ĥayretî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Gülmedi gül gibi açılmadı gönlüm bir zamân
Ėoncaveş dem-besteyem derd ile bağrum dolu ķan
Lâle-vâr eksük degül cânumda bir dâğ-ı nihân
Gözüme her bir çemen bir Ĥançer-i terdür hemân
Ĥaşılı zindânım olmuşdur bahâr [u] bûstân
Bir belâlu bülbülem işüm durur âh u fiğân
El-amân ey çarĖ-ı bed-kirdâr elüñden el-amân

II

Ėılmadıñ ben nâ-murâdı Ėitdi bir dem ber-murâd
Virmediñ oynuma ķaldı şeşder-i Ėamdan Ėüşâd
Germ iken bâzârumı bozduñ kesâd etdüñ kesâd
Var iken cânân ile cân ile ten var ittiğâd
Araya hicrân düşürdüñ çok fesâd etdüñ fesâd
Yine senden saña feryâd ideyin ey bed-nihâd
El-amân ey çarĖ-ı bed-kirdâr elüñden el-amân

III

N’eyledüm ben saña kim ney gibi nâlân eyledüñ
Şem‘ -i bezm-ârâ gibi süzân u Ėiryân eyledüñ
Derd ile bağrum şurâğiveş dolu ķan eyledüñ
Yire çalduñ cür‘ a tek Ėâk ile yeksân eyledüñ
Bir şınuķ sâğar gibi pâmâl-i devrân eyledüñ
‘Aqlumı şoğbet soñı gibi perîşân eyledüñ
El-amân ey çarĖ-ı bed-kirdâr elüñden el-amân

IV

Hey ne âl itdüñ baña billâhi ey Ėerdün-ı dün
Kim gözüm yaşımı bir reng ile kılduñ lâle-Ėün
Eyledüñ Ėâlüm diğer-Ėün oldu bağtum ser-niĖüñ

Ayağumda bend-i ğam boynumda zincir-i cünün
Cân harîk-i nâr-ı hicrân ten ğarîk-i baħr-i hün
Tâkatüm tâk oldı ğâyet zebün oldum zebün
El-amân ey çarħ-ı bed-kirdâr elüнден el-amân

V

Ħayretî ğamgîn hîç ‘ âlemde dil-şâd itmedüñ
Ħurtarub bend-i belâdan gitdi âzâd itmedüñ
Luţf idüb bir dem dil-i vîrânın âbâd itmedüñ
Niçe yıldur zulm idersin bir ağız dâd itmedüñ
Ħaldı mı bir ğam ki cânın aña mu‘ tâd itmedüñ
Kimi yâd olduñ ki şoñ demde yine yâd itmedüñ
El-amân ey çarħ-ı bed-kirdâr elüнден el-amân

115

Müseddes min kelâmi Ħayretî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

Olmadum devründe bir dem şâd elüнден ey felek
Olmadı vîrâne dil âbâd elüнден ey felek
Oldı şabrum Ħirmeni berbâd elüнден ey felek
Zulm ider dâd eylemezsın dâd elüнден ey felek
Bâri öldür olayın âzâd elüнден ey felek
Âh elüнден ey felek feryâd elüнден ey felek

II

Dem mi var kim ğonceveş bağrum tolu kan olmaya
Gül gibi yâ dâmenüm pür-ħâr-ı hicrân olmaya
Lâleveş bağrında dâğ-ı nâr-ı hicrân olmaya
Ħâırum sünbül gibi yâħod perîşân olmaya
Yâ zamân olur mı gülşen baña zindân olmaya
Âh elüнден ey felek feryâd elüнден ey felek

III

Virmedüñ fırsat çü yâr ile idem ‘ ayş-ı müdâm
Nüş idem bir dem vişâlinde şarâb-ı lâle-fâm
Ben de eller gibi ‘ âlemden alam fi‘ l-cümle kâm
Ħayrı meclisde gerekmez şunmasunlar baña câm
Kim baña devründe ‘ ayş etmek Ħarâm oldı Ħarâm
Âh elüнден ey felek feryâd elüнден ey felek

115:66b

II-3 bağrında: cânumda Hay

IV

Başuma dâr-ı cihânı dar iden sensin benüm
Gözüme bu çetri tengü târ iden sensin benüm
Meskenüm gülzâr iken pür-hâr iden sensin benüm
Cânumı hoş-hâl ilen bîmâr iden sensin benüm
Gönlümi her nesneden bîzâr iden sensin benüm
Âh elünden ey felek feryâd elünden ey felek

V

Bozulub ey zâl-i fânî tîz günde çenberüñ
Göreyin kim to̅b ola meydân-ı miñnetde serüñ
Tutulub mâhuñ zevâle ire mihr-i enverüñ
Yerlere ola berâber Hâyretî gibi yerüñ
Kim yerin hâke berâber eyledüñ ol hâkisterüñ
Âh elünden ey felek feryâd elünden ey felek

116

Tercî‘ -i bend-i ‘ Âdil (Selleme hullâh)

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

I

- 1 Yağalum kaçır-ı vücûdu yeñi bünyâd olsun
Yığalum sağf-ı kebûdı güli berbâd olsun
- 2 Tenimüz hâk idelüm hâtırımız şâd olsun
Düşelim küy-ı harâbâta dil âbâd olsun
- 3 Nâm u nengi koyalum dünyede bir ad olsun
Pîre teslîm olalum hâtırımız şâd olsun

II

- 1 Der-miyân eyleyelüm vârimuzı yârimuza
Hân mân terkin urub cân ile dildârimuza
- 2 Serimüz gizli degül vâkıf-ı esrârimuza
Çün belî didük ezel duralum ikrârimuza
- 3 Nâm u nengi koyalum dünyede bir ad olsun
Pîre teslîm olalum hâtırımız şâd olsun

III

- 1 Ehl-i derde iredüm merd ile hem-derd olalum
Nefsimüz tanıyalum ‘ārif-i ḥaḫḫ merd olalum
- 2 Her tarafa dūr idelüm noḫṭa gibi ferd olalum
Bir hevā hem çü şabā merd-i cihān-gürd olalum
- 3 Nām u nengi ḫoyalum dünyede bir ad olsun
Pīre teslīm olalum ḥāṭırımuz şād olsun

IV

- 1 Dār-ı ğurbet güzelüm rāh-ı maḥabbet tūtalum
Oḫıyalum yazalum semt-i siyāḥat tūtalum
- 2 Derdmendāne levendāne melāmet tūtalum
İrelüm kūşe-i vaḥdetde selāmet tūtalum
- 3 Nām u nengi ḫoyalum dünyede bir ad olsun
Pīre teslīm olalum ḥāṭırımuz şād olsun

V

- 1 Nā-murād olmuşuz ‘ālemde irādet ḫulıyuz
İḫtiżā eylemezüz şadr-ı sa‘ādet ḫulıyuz
- 2 Ne riyāset ne vezāret ne ḫilāfet ḫulıyuz
Dāmen-i pīri tūtub bey‘at inābet ḫulıyuz
- 3 Nām u nengi ḫoyalum dünyede bir ad olsun
Pīre teslīm olalum ḥāṭırımuz şād olsun

VI

- 1 Meşnevīyi diñleyelüm kân-ı ma‘ārif olalum
Ma‘nevīyi añlayalum ma‘niye vāḫıf olalum
- 2 İrelüm keşf-i kerāmāta mükāşif olalum
Olalum dirilelüm nefse muḫālif olalum
- 3 Nām u nengi ḫoyalum dünyede bir ad olsun
Pīre teslīm olalum ḥāṭırımuz şād olsun

VII

- 1 Gülşeni ḥānḫahı gibi ulu dergāhı
Çü penāh eyledün ‘Ādil göre ol rāhı

- 2 Hâşılı hâzır u nâzır görelüm Allâh'ı
Bir kese lâ dimeyüb idelüm eyvâllahı
- 3 Nâm u nengi kıoyalum dünyede bir ad olsun
Pıre teslım olalum hâtırımız şâd olsun

117

Müseddes min kelâmi ' Azmî

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Dilâ her ne ümîd eylerseñ ol dergâhdan iste
Dimezler saña var bir mürşid-i gümrâhdan iste
Ne baht-ı tâlî' -i bedden ne mihr ü mâhdan iste
Ne şeyh-i şöret ayından ne ehl-i câhdan iste
Ne zâhiden ne şüfiden ne mîr u şâhdan iste
Yüri yoğdan seni var eyleyen Allâh'dan iste

II

Niyâzı cânib-i dergâh-ı Hâkka it ki kâdirdür
Degül a' mâl u eşkâle ki kalb-i ' abde nâzırdur
Bu kıavli güş-ı hoş ile işit burhân-ı nâzırdur
Umûrunda ser-â-ser halk-ı ' âlem cümle kıaşırdur
Ne zâhiden ne şüfiden ne mîr u şâhdan iste
Yüri yoğdan seni var eyleyen Allâh'dan iste

III

Elüñ çek halk-ı ' âlemden idin bir küşe-i me' vâ
Dimişler kimseden hıç fâide yoğ kimseye aşlâ
Kelâmum cevherin tağ güş-ı câna eyleyüb izğâ
Tazarru' lar idüb bâş ac du' âya el getür ammâ
Ne zâhiden ne şüfiden ne mîr u şâhdan iste
Yüri yoğdan seni var eyleyen Allâh'dan iste

IV

Hudâ' nuñdur cihân halkına hod mebzül olan himmet
Naşibüñ irişür küşişle virme kendüñe
Gözüñ aç ' ayn-ı cânı kılasın perde-i ğaflet
Söz-i hırc eyleyüb yoğ yire etme kimseye minnet
Ne zâhiden ne şüfiden ne mîr u şâhdan iste
Yüri yoğdan seni var eyleyen Allâh'dan iste

V

Ümîdüñ cāmesin ‘ Azmî katî teng eyleyüb qasma
Atub tîr-i murādâtı nişāne yāyınî yaşma
Kılıcağ mihmānum diyü il dīvārına aşma
Muşāhib isteyu birisinüñ qapusına yaşma
Ne zāhiden ne şūfiden ne mîr u şāhdan iste
Yüri yokdan seni var eyleyen Allāh’dan iste

118

Tercî‘ -i bend-i Zâ‘ fi (Rahmetullāhi ‘ aleyh)

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

I

- 1 Gelüñüz ‘ aşık olup çāk-ı girībān olalum
‘ Ār u nāmūsı koyub bî-ser u sāmān olalum
- 2 Cüş idüb kaçuş idüb kaçre iken ya‘ ni ki ‘ ummān olalum
Cehd idüb hem-nefesi meclis-i rindān olalum
- 3 Kesb-i ‘ irfān idelüm kāmîl-i insān olalum
İkilik perdesi içre nice pinhān olalum
- 4 Keşf-i esrār idelüm ‘ āleme destān olalum
Merkez-i dāire-i gerdiş-i devrān olalum
- 5 Mihr ile hem-ser olup hāk ile yeksān olalum
Şāh-ı ‘ ışka kul olup ‘ āleme sulţān olalum

II

- 1 Merd odur ki özini tanıya kesb ide fenā
Jeng-i gam kıymaya dilde oluban ehl-i şafā
- 2 Levh-i kalbi ola her laḫza anuñ kıble-nümā
Kānde yaḫsa göre cān gözi ile nūr-ı Hudā
- 3 İrişüb vaḫdeti şarfa kıomaya naḫş-ı hevā
Kāplaya cān u gönül mülkini teslîm-i rızā
- 4 Lüme lādan geḫuben diye hemān sellemnā
Fānî-i şarf oluban bula fenā içre fenā

118:68a

I-2a: Mısranın hece sayısı vezne göre fazladır.

5 Çün fenâdur ğaraž evvelde vü âhirde dila
Biz dağı fânî olup ʿâlib-i ʿirfân olalum

III

1 ʿÂşıkun şanma şağın serseri ğavğasını
Dime beyhüde durur başdağı sevdâsını

2 Göricek Vâmık olan ʿarız-ı ʿAzrâsını
Bulur ol şâhid-i maşşudı tecellisini

3 Silüben şaykal-ı ʿışk ile gönül pâsını
Cân göziyle ider ol dost-ı temâşasını

4 Nice terk eylesün ol şüret-i zîbâsını
Dün ü gün ʿâşık olub biz dağı giryân olalum

IV

1 Gelünüz murğ-ı dili kayddan âzâd idelüm
Hâne-i hırmen lâhütî aña zâd idelüm

2 Gülşen-i kudüsde aĥvâlimüzi yâd idelüm
Dil-i vîrânımız ʿışk ile âbâd idelüm

3 Ten ĥişârun yıkıben ĥâk ile berbâd idelüm
ʿİşk meydânı içinde yine bir ad idelüm

4 Silelüm jeng-i ğamı ĥâtırımuz şâd idelüm
Mekteb-i ʿışkda dil tıflını üstâd idelüm

5 Mihr-i ĥurşide irüb cânı feraĥşâd idelüm
Hem-dem-i hem-nefes-i meclis-i rindân olalum

V

1 Niçe bu deñlü hevesi bu nice fenâ
Yâ niçe bir olasın böyle hevâ ile hebâ

2 Ĥağğ didi çünki kelâmında *leğad kerremnâ*¹⁶
Sendedür feyz-i kerâmet özüñ aña yârâ

3 Olmayup dîv ü perî diyu şağın kılma ĥağâ
Görinür gerçi perî dîvdür aşlı ammâ

¹⁶ “Gerçekten biz Ademoğlu’nu şerefli kıldık.” İsrâ(17/70)

- 4 Yâ niçün esfele kıyilsün olurken a' lâ
Kılma esfelde 'urüc eyle gel aşluña dilâ
- 5 'İlmüne cümle melâik didiler sellemnâ
Pes niçün böyle iken biz dağî şeytân olalum

119

Tercî' -i bend-i 'Azmi li-terki' d-dünyâ

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

- 1 Sâ' at-i 'ömriyle eglenmez mürür-ı 'âlemün
Bir degül mi 'ârife nezdik-i devri 'âlemün
- 2 Güş-ı hüşuñdan çıkar var ise ğaflet penbesin
Hâke yeksân olmağa degmez ğururı 'âlemün
- 3 Zür-bâzuña tabınma 'âkıbet irer şikest
Âhenin-dest olub olsañ 'üc u 'urı 'âlemün
- 4 Oldı peydâ var ise eşrâf rüz-ı rest-hîz
Âşkâr olmağdadur yer yer şürurı 'âlemün
- 5 'Âkıl iseñ keşreti terk eyle vahdet zevkın it
Nâzır olsañ ka' rına çokdur kuşurı 'âlemün
- 6 Hâşılı degmez fenâsına sürür-ı 'âlemün
Ac gözün ğafletden uçmuşdur huzurı 'âlemün

II

- 1 Manşibuñ 'âlî olub buldıka pâyün ref' eti
Başuña ğavğa uşub dâyim çekersin zilleti
- 2 Şevket ü fer ile bulsañ her ne deñlü iştiâr
Var durur her şöhretün âhir şonuñda âfeti
- 3 Encümenler zabt idüb cem' eylesün encüm şumâr
Doymayub bād-ı fenâya dağılur cem' iyyeti

- 4 Şöyle ‘ākılsin ki gelmez yāduña hāl-i selef
Eyle şanursın mü‘ ebed kıala dünyā devleti
- 5 Etmek isterseñ fenā dünyāda bir kaç gün huzūr
İhtiyār eyle kıanā‘ at birle genc-i ‘uzleti
- 6 Hāşılı degmez fenāsına sürūr-ı ‘ālemūñ
Ac gözūñ ğafletden uçmuşdur huzūrı ‘ālemūñ
- III
- 1 Cife-i dünyā için itme yok yire ceng ü cedel
Ehline sevķ eyle anı oldur ehline maķall
- 2 Devlet-i let manşıbı manşūbe malı mārdu
Nīş-i zenbūrına degmez lezzet añlarsañ ‘asel
- 3 Kuķl-ı ‘ibret birle çeşm-i cānı eyle rūšenā
Kılmaya tā ref‘ olub ‘ayn-ı yakınıñda siyel
- 4 Hırş ile ālūdedür ‘ömri geķer ğavğā ile
Şanma kim āsūdedür dünyāda erbāb-ı düvel
- 5 İrişür āħirine senūñ havādişden zarar
Cām-ı Cem āyīne-i İskender olsañ fi‘ l-meşel
- 6 Hāşılı degmez fenāsına sürūr-ı ‘ālemūñ
Ac gözūñ ğafletden uçmuşdur huzūrı ‘ālemūñ
- IV
- 1 Tāk-ı eyvānuñ olursa ķarķ-ı mītādan bülend
Rūzgār bed-siğāl irişdürür āħir gezend
- 2 Hikmet ile Dānyāl olsañ ya Loķmān-ı zamān
Etse erbāb-ı hikem her yüzden aķvālūñ pend
- 3 İrişince derdüñe üstād-ı ħikmetden devā
Sa‘y ile şanma müdāvā idesin hey derdmend
- 4 Bārgāhuñ kıubbesi eflāke irse kıadr ile
Pāyesine irmese ħurşid atub zerrin kemend
- 5 Eyler anı şarşar-ı bād-ı fenā zīr u zeber
Her ne deñlü ķālī‘ -i sa‘ d ile olsañ ercümend

- 6 Hâşılı degmez fenâsına sürür-ı ‘âlemüñ
Ac gözün ğafletden uçmuşdur huzûrı ‘âlemüñ
- V
- 1 İtme ‘Azmî pîrezen dünyâya hergiz i‘timâd
Böyle şevher-bîn ile câiz degüldür ittiḥâd
- 2 Turmaz aldar halkı naqş-ı dil-firîbin gösterir
Sevḳ-i dehr içre metâ‘-ı hîlesin idüb müzâd
- 3 Câh-ı dünyâ ile mağrûr olma ğirretten şaḳın
Niçe yıl giryân ider bir dem seni eylerse şâd
- 4 ‘Aql u hûşuñ var ise bîdâr-ı hû‘âb-ı ğaflet ol
Ḳaplamaya bûy-ı kibr ile dimâğuñ tâ fesâd
- 5 İrişüb maḳşûda kâm almaḳ dilerseñ dünyede
Nâ-murâd ol nâ-murâd ol nâ-murâd
- 6 Hâşılı degmez fenâsına sürür-ı ‘âlemüñ
Ac gözün ğafletden uçmuşdur huzûrı ‘âlemüñ

120

Tercî‘-i bend-i Dede Günâhî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

- 1 Bülbül-i nevrûz ile nâlişde nâyîlerdeñüz
Râst-ı ‘uşşâḳ içinde biz nevâyîlerdeñüz
- 2 Şanma mânend-i ḥabâb-ı mey hevâyîlerdeñüz
‘Işḳ meydânında baş oynar fedâyîlerdeñüz
- 3 Görmedün bâḳîyi beḳâ gördün fenâ
Geçmişüz ḥodluḳdan ey zâhid ḥudâyîlerdeñüz
- 4 İḥtiyâr itdün nemed-i âl-i ‘abâ
Ḳomazuz câmı müdâm elden şafâyîlerdeñüz

V-2a aldar: aldarı M.

120:69b

5 Kāne boyandık şehīd-i Kerbelā
Şāh-ı hāḡḡ'ıçün ' Alīyye' l-Murtaẓāyilerdeñüz

6 Şevḡ-ı Mevlānā ile şemsü' l-Hudā
Ümmet-i Aḡmed'den olduḡ Muştafā

II

1 Fırḡa-i tecrīd içinde gerçi pinhān olmuşuz
İbn-i Edhem gibi mülk-i ' ışḡa sulṡān olmuşuz

2 Geçmişüz öz kendümüzden şöyle ḡayrān olmuşuz
Terk idüb tāc u ḡabāyı dehr-i ' üryān olmuşuz

3 Bir iki gün kim bu fānī evde mihmān olmuşuz
Kāselīs-i ḡāce-i erbāb-ı ' irfān olmuşuz

4 Bir hilāl-eburū şanem-kūyında ḡurbān olmuşuz
Döne döne çarḡ tenevvüründe büryān olmuşuz

5 Mihr-i meh-rūlarla gerçi ḡāke yeksān olmuşuz
Zerre-i nāçiz iken meşḡur-ı devrān olmuşuz

6 Şevḡ-ı Mevlānā ile şemsü' l-Hudā
Ümmet-i Aḡmed'den olduḡ Muştafā

III

1 Biz boyun virdik belā bendine çākerler gibi
Bulduḡ ol zincirle zīnet-i Ġāzanferler gibi

2 Pāspānuz ma' rifet küncine ejderler gibi
ḡāmil-i esrār-ı ' ışḡın üstür-u nerler gibi

3 Cāne başa ḡalmayub esrük Dilāverler gibi
ḡaḡbe dünyānuñ zebūnı olmaduḡ erler gibi

4 ḡaydar-ı vaḡtūñ olub yanında ḡanberler gibi
Püşt-i pā urduḡ felek farkına serverler gibi

5 Dürretü' l-tāc olmuşuz ' ālemde gevherler gibi
ḡalbimiz şāf oldı mir' āt-ı ḡalenderler gibi

6 Şevḡ-ı Mevlānā ile şemsü' l-Hudā
Ümmet-i Aḡmed'den olduḡ Muştafā

IV

- 1 Gül yüzün fikriyle gönlüm oldu cennetden ırâğ
Külbe-i ‘aṭṭār için lâzım degüldür bâğ u râğ
- 2 Ta‘n ider zâhid görüb sînemde yer yer kanlu dâğ
Hâlet-i mecmû‘a-i gülden ne fehm eyler kalâğ
- 3 Eylerüz biz her nefes şahpâz-ı qudsîlerle lâğ
Cîfe-i dünyâyâ mayil olmazuz mânend-i zâğ
- 4 Tekye-i dilde uyarduğ nûr-ı vaḥdetden çerâğ
İrdi mihr-i ‘âlem-ârânun fûrûğundan ferâğ
- 5 Fels-i aḥmerce degüldür ‘aynumda la‘l u şeb-çerâğ
Bağmazuz altûn olursa ser-be-ser şahrâ vü dâğ
- 6 Şevk-ı Mevlânâ ile şemsü‘l-Hudâ
Ümmet-i Aḥmed’den olduğ Muştafâ

V

- 1 Cânuma şem‘-i tecellînün uraldan pertevi
Zerre zerre rakş urur mânend-i Tûr-ı Müsevî
- 2 Zulmet-i âbâd fenâdur çünki dünyânun evi
Küşe-i bî-tüşe-i faqr içre olduğ münzevî
- 3 Ne қalur quds-i ḥalîlu’llâh ne dîn-i ‘İsevî
Қandedür Nüşirevân u tâc u taḥt u Hüsrevî
- 4 Şûreti қо ‘ışk ile olduṅsa merd-i ma‘nevî
Def u nây ile semâ‘it Mevlevî ol Mevlevî
- 5 Bu Günâhîveş olup nûr-ı celâlün pertevi
Ki ğazel nazm eylerüz gâhî kelâm-ı meşnevî
- 6 Şevk-ı Mevlânâ ile şemsü‘l-Hudâ
Ümmet-i Aḥmed’den olduğ Muştafâ

Tercî' -i bend-i Ğubârî

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ülün

I

- 1 Dilâ gûş it sözüm zînhâr zînhâr
Ğidâ için cihânda olma ğam-ğâr
- 2 Anuñ kim vardur bir beksemâtı
Görinmez gözine biñ bir sımâtı
- 3 Ğidâ kim muĸtezâ-yı çeşm-i cândur
Bir içim şu ile bir loĸma nândur
- 4 Gedâ kim kâni' her huşk u terdür
Ħaĸîĸat pâdişâhı baħr u berdür
- 5 Bunu bilgil ki bu dâr-ı fenâda
Bu dâr-ı pür-belâ vü bir 'inâdur
- 6 Hemân bir kûşe bir nân tûşe besdür
Hevâ-yı salţanat ĸurı hevesdür

II

- 1 Ne lâzım dürlü ni' metler ne lâzım
Ne lâzım şîr ü şer bütler ne lâzım
- 2 Ne lâzım sükkeri olmaĸ ta' âmuñ
Olısar 'âĸıbet çün telĸ-i kâmuñ
- 3 Ne lâzım ola ta' muñ murĸ-ı büryân
Uçar çün 'âĸıbet bu tûti-i cân
- 4 Ne lâzım çok yimekler çok emekler
Dimâĸ-ı pâki muĸtall eylemekler
- 5 Bu 'işret-ğâne-i pür-hemm ü ĸamda
Bu şöĸbet- ĸâne-i yum u elemde
- 6 Hemân bir kûşe bir nân tûşe besdür
Hevâ-yı salţanat ĸurı hevesdür

III

- 1 Çurı etmek yiseñ birdür bir azar
 Olur ol çurı etmek gül-be-şekker
- 2 Eger toğ ile yirseñ gül-be-şekker
 Görürsün gül-be-şekkerden zarar
- 3 Eger bî-vağt içerseñ şu sem olur
 Eger vağitle içseñ emsem olur
- 4 Şağın çok yimegi sen şanma nāfi^ç
 Ki az yimekdedür bil ki menāfi^ç
- 5 Bu bīmār-ğāne-i bu derd-i ğamda
 Bu yer ħār bu yer cevr u sitemde
- 6 Hemān bir kūşe bir nān tūşe besdür
 Hevā-yı salṭanat çurı hevesdür

IV

- 1 Eger insān iseñ ten-perver olma
 Ki ten-perver olan ħardur ħar olma
- 2 Teni ço bār-ı murğ-ı cānı besle
 Beni cān ile diñle sözüm esle
- 3 Ki cān-ı bākī vü fānīdür bu tenler
 Gider cānlar çürür yirde bu tenler
- 4 Nedür ten aña ħürmetler idersin
 Şeb u rüz aña ğurretler idersin
- 5 Bu cism-i bî-vefā vü bî-beğāda
 Bu resm-i pür-fenā vü bî-şafāda
- 6 Hemān bir kūşe bir nān tūşe besdür
 Hevā-yı salṭanat çurı hevesdür

V

- 1 Ne lāzımdur ser ey Ħusrevāne
 Ne lāzım şeh-nişin-i ^ç āli-şāne

- 2 Ne lâzım ki ola şeddâd-ı maķāmuñ
Şerr-i bâye yetiŝe saķf-ı bâmuñ
- 3 Tıtalum kim senüñdür heft-iķlīm
İdersen ‘ âķıbet ussına teslīm
- 4 Eger taht-ı Süleymān ola cāhuñ
Zemīndür ‘ âķıbet baş tekyegāhuñ
- 5 Berādur miķnet ābād u fenāda
Bu kāķ-ı seng-lāķ-ı pür-ķazāda
- 6 Hemān bir kūŝe bir nān tūŝe besdür
Hevā-yı salţanat ķurı hevesdür
- VI
- 1 Şafa-yı ķāţır isterseñ Ğubārī
Ğöñülden silmek isterseñ Ğubārı
- 2 Derūnuñ tāb-nāk olmaķ dilerseñ
Birūnuñ cümle pāk olmaķ dilerseñ
- 3 Olnca Tır ķaremde i‘ tikāf it
Mübārek Ka‘betullāķı tavāf it
- 4 Miŝāl-i Bü‘l-Ķays anda ķarār it
Ğınāyı terk idüb faķr-ı iķtiyār it
- 5 Bu nefsi-ı ŝüm mey-i ŝūma hemiŝe
Zarūri oldı çün kim kūŝe-i tūŝe
- 6 Hemān bir kūŝe bir nān tūŝe besdür
Hevā-yı salţanat ķurı hevesdür

Tercî' -i bend-i Aḥmed Beg (Raḥmetu' llâhi 'aleyh)

Mef' ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün

I

- 1 Dünyâdan ider ' ârif olan kaç' -ı ' alâkı
Bu pîre-zen dehre virür niçe talâkı
- 2 Gel ma' rifetüñ mülkine sulṭân olıgör kim
Bir çüçe degül salṭanat Şâm u ' Irāk' ı
- 3 Şimdi saña âsân gelür aḥvâl-i kıyâmet
Ol gün bilesin kim çopa başuña tarâkı
- 4 Mağrūr oluban salṭanat-ı dehre n' idersin
Kesrinüñ ' aceb vardı bile taḥt u ṭâkı
- 5 Bu kâli eger añlayuben kâl idinürseñ
Menzile irüb kalma girü eyle yarâkı
- 6 Ger ' ayş-ı müdâm ister iseñ şöḥbet-i bâkî
Dervîş olıgör kim saña sulṭân ola sâkî

II

- 1 Ger vâkıf olup şaḳlar iseñ sırr-ı nihâmı
Enfâs-ı nesîmüñ ṭutısar cümle cihânı
- 2 Ya' kûb-ı dil ol demde bulur nûr-ı başar kim
Bu çâh-ı bedenden çıka ol Yûsuf-ı şânî
- 3 ' Ayb eylemeñüz sırrımı fâş eylese âhum
' Âşık olanuñ elde degül şabr-ı ' inânı
- 4 Cehd eyle ki nûş eyleyesin câm u şâlî
Firḳatde niçe bir dökesin yaş ile kanı
- 5 Ma' şûḳa cemâli ide her demde tecellî
Pâk eyler iseñ ğayrıdan âyîne-i cânı

6 Ger ‘ayş-ı müdām ister iseñ şöbet-i bākī
Dervīş olıgör kim saña sulţān ola sākī

III

1 Nā-ehil olana dime şaķın gizlü kelāmı
Sır işini hīç añlaya mı degme bir ‘āmī

2 Dünyāda eger ferd olasın ‘ārif-i cānsın
Sen puhte olup saña yaķın eyleme hāmı

3 Künc-i ğam-ı firķatde otur eşk-i revān it
Biñ zār ile nūş eyle mey-i ‘ışķ-ı müdāmı

4 Zāhid yūri sen müşkilimüz hāll idemezsin
Cānāndan alur ‘āşık olan gizlü peyāmı

5 Nāşih özüñe eyle eger var ise pendūñ
Nefsini bilen hīç vire iblīse uya mı

6 Ger ‘ayş-ı müdām ister iseñ şöbet-i bākī
Dervīş olıgör kim saña sulţān ola sākī

IV

1 Ey şubh-ı sa‘ādetüñe cebinüñde hüveydā
Doğrusı zihī hūsn ü teķaddüs ü te‘ālā

2 Ger ‘ārif iseñ pākī yer bul bunda bugün sen
Ferdā hevesin itme şaķın ķandağı ferdā

3 Günden güne arturdu nedm-i āh u figānı
Dīvāne gönül şabr idemez n’ideyin aşlā

4 Gülzār-ı cemālünde bu cān bülbüli ey dost
Vaħdet gülini buldı odur olduğı gūyā

5 Esrār-ı haķāyıkdan eger toyduñ ise sen
Şād ol yūri ‘ālemde sen ey ‘āşık-ı şeydā

6 Ger ‘ayş-ı müdām ister iseñ şöbet-i bākī
Dervīş olıgör kim saña sulţān ola sākī

V

1 Gel bāğ-ı cihānuñ nażar it yāsemenin gör
Heb vaħdete şāhid mi degül bu çemenin gör

- 2 Gülşende gülün güldüğüne gurre olursañ
Gül goncesinün kan ile dolmuş cigerin gör
- 3 Dâğ-ı gam ile öldi dirildi yine lāle
İneninde anuñ kane boyanmış kefenin gör
- 4 Aḥmedī yūri dervīş iseñ aldanma cihāna
Dünyā sevenün anda belā vü miḥenin gör
- 5 Bī çün ü çırā ister iseñ vuşlat-ı yāri
Mūsā gibi cān ol yūri Ṭūr-ı bedenin gör
- 6 Ger ‘ayş-ı müdām ister iseñ şoḥbet-i bākī
Dervīş olıgör kim saña sulṭān ola sākī

123

Tercī‘ -i bend min kelāmi Ża‘īfi* (‘Aleyhi‘ r-raḥme)

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

I

- 1 Bir tecellīdür evvel u āḥir
Gāh olur bāṭın u gehī zāhir
- 2 Cümle bir ma‘ nīdür taşvīr et
Şūretā gerçi görünür vāfir
- 3 Özgedür bu ki bir ḥaḳīkat iken
Kimi mü‘ min olur vü kimi kāfir
- 4 Kimi şāh-ı cihān kimisi faḳīr
Kimi şād olur vü kimi ācir
- 5 Ehl-i ‘irfān yanında kör nūr
Şāl u aṭlās-ı cāme-i fāhir
- 6 Cümle bir baḥrdür şaṭṭ u ceyḥūn
Kūçe-i zāhirde fark var bāhir

123:72b

* Bu şiir Ża‘īfi’ye aittir.

7 Vaḥdet ü keṣret ʿitibārīdür
ʿAyn-ı vāḥid dūrür ki cārīdür

II

1 Bir oyun-bāzdur bu dehr-i denī
Oynadur niçe luʿbetle seni

2 Gözüñ ac ġāfil olma eyle naẓar
Nūr-ı Ḥaḳ rüşen etdi encümeni

3 Şuya at küfrüñi müslümān ol
ʿĀşıkuñ küfri oldı meʿmeni

4 Uyma şeytāna nefsuñi tanı
Kendüñe hem-dem itme Ehrimen'i

5 Vaḥdet-i Ḥaḳḳ'a şāhid oldı şarīḥ
Göre ʿibret göziyle her çemeni

6 Kılma keṣretde vaḥdet eyleyi gör
Seni saña gerekse diñle meni

7 Vaḥdet ü keṣret ʿitibārīdür
ʿAyn-ı vāḥiddürür ki cārīdür

III

1 Naḳş-ı ʿālem ḥayāl-i ḥab āncāḳ
Dehr-i maʿmüresi ḥarāb āncāḳ

2 Varlıguñ maḥv idüb fenāya iriş
Sālike benligi ḥabāb āncāḳ

3 Şūfi ile cidāl etme şaḳīn
Aḥmaḳa dınmamaḳ cevāb āncāḳ

4 N'eylesün kıl u ḳāli ehl-i vuḳūf
ʿĀrife her varaḳ-ı kitāb āncāḳ

5 Kimine çarḥuñ işi mihr ü vefā
Kimine renc ile ʿitāb āncāḳ

6 Cām bir bāde bir ḥaḳīḳat bir
Görünen keṣret-i ḥabāb āncāḳ

7 Vaḥdet ü keṣret ‘itibārīdür
‘Ayn-ı vāḥid dūrür ki cārīdür

IV

1 Görinen zāhirā bu gūn-ā-gūn
Emr-i Ḥaḳ‘ dur denildi *künfeyekūn*¹⁷

2 Ḥilḳat-i mümkināta oldu sebeb
Çünki terkībe geldi kāf ile nūn

3 İki ḥarfūñ rumūzını fehm it
Tā saña keṣf ola zuhūr u buṭūn

4 İki ḥarfūñ taṣarrufundan gör
Zāhir oldu bu naḳṣ-ı gūn-ā-gūn

5 İki ḥarf oldu ṣehādet-i ğayb
Kāf-ı ğayb oldu vü ṣehādet-i nūn

6 İkidür ṣūretā vü ma‘ nā bir
Nitekim nokṭa oldu aṣl-ı fūnūn

7 Vaḥdet ü keṣret ‘itibārīdür
‘Ayn-ı vāḥiddūrür ki cārīdür

V

1 Ža‘ fiyā ḳo bu keṣret aḥvālin
Gūnbegündür dime bugūn yārın

2 Her ki bu gūnūñe gūn ḳırmaya kendin
Ḳande yārın göriser aḥvālin

3 ‘Iṣḳ bāzārına gedā olımaz
Çalmayan ṭaṣa kāse-i ‘ārın

4 ‘Āṣıḳuñ zāhirā niṣānı olur
Sende var ise göster āṣārın

5 Ṣāf olmaḳ gerek ‘alāyıḳdan
Her kim isterse dost-ı dīdārın

¹⁷ “Bir şeyi dilediği zaman, O’nun buyruğu sadece ‘ol’ demektir. O da hemen olur.”
Yasin(36/82)

- 6 Çünkü nakkâş-ı birdür eşkâlün
Sende bir şay nuķûş-ı tekrârın
- 7 Vaħdet ü keşret ‘ itibārîdür
‘ Ayn-ı vâhiddürür ki cārîdür

124

Tercî‘ -i bend-i Ğubârî (Sellemeullah)

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

I

- 1 Bir gice sâkin idüm ħânķah-ı ğafletde
İ‘ tikâf itmîş idüm künc-i ğam u miħnetde
- 2 Gözlerüm yummuş idüm ‘ âbir-i ‘ ibretten
Ğaflet oyuncusu beni almîş idi ğâyetde
- 3 Pür idi penbe-i ğafletle semâh-ı sem‘ üm
Dil-i efsürde ħecr olmuş idi şiddetde
- 4 Eyle ğarķ olmuş idüm ķamerümi ğafletle
‘ Aķl u fikr ü dil ü cân ķalmîş idi ħayretde
- 5 Rişte-i ğafletle bağlu idi her ‘ azüm
Mâħaşal ķaşır idüm ğâyetle ħizmetde
- 6 Ğüş-ı ħüşa bu nidâ irdi o dem hâtifden
Didi ey ‘ âlem-i şuĝrâda ķalan ğafletde
- 7 Ğâfil olma gözüñ ac ‘ âlem-i kübrâsın sen
Sidre vü levĥ ü ķalem ‘ arş-ı mu‘ allâsın sen

II

- 1 Sendedür maħzen-i esrâr-ı hüviyyet sende
Sendedür rābıta-i rişte-i vaħdet sende
- 2 Sendedür ma‘ den-i ‘ irfân-ı hidâyet sende
Sendedür menba‘ -ı envâ‘ -ı kerâmet sende

3 Sendedür cām-ı Cem ü āyīne-i İskender
Sendedür çeşme-i cān mülket-i zulmet sende

4 Sendedür mihr-i cihān sözüme şām-ı efzūn
Sendedür burc-ı şeref necm-i sa‘ ādet sende

5 Sendedür ‘ālem-i lāhūt ü maķām-ı Ceberūt
Sendedür dūzaķ-ı sūzān daķi cennet sende

6 Sendedür her ne ki maķşūd idinürseñ sende
Sendedür ķafel-i tılsımāt-ı haķıķat sende

7 Ğāfil olma gözüñ ac ‘ālem-i kübrāsın sen
Sidre vü levķ ü ķalem ‘arş-ı mu‘ allāsın sen

III

1 Sen ĥabāb-ı feleki cām-ı mücellā şanduñ
Sen serābı görüb içinde ānuñ mā şanduñ

2 Hoķķa-i çarķ ki zehr ile lebāleb pürdür
Sen anı toptolu tiryāk-ı Mesihā şanduñ

3 Gözüñe pīrezen-i dehr görüñdi tāze
Zīver-i ‘ārīyeden anı mu‘ arrā şanduñ

4 Hem görüñdi saña eķfāl-i şeyātın ğılmāñ
Bu cihān bāğını sen cennet-i me‘ vā şanduñ

5 Külķen-i dehre baķub gülşen-i zībā şanduñ
Ser-be-ser aķkerün anuñ gül-i ĥamrā şanduñ

6 Dīde-i ĥırş ile bu ‘ālem-i şuĝrāya baķub
Aldanub añlamayub ‘ālem-i kübrā şanduñ

7 Ğāfil olma gözüñ ac ‘ālem-i kübrāsın sen
Sidre vü levķ ü ķalem ‘arş-ı mu‘ allāsın sen

IV

1 Niçe bir bunca zamān zīver ü zīnet niçe bir
Niçe bir cübbe vü destār-ı ĥamāķat niçe bir

2 Niçe bir ķayd-ı libās vü niçe bir ‘ādet-i nās
Niçe bir şevket ile şöhret-i āfet niçe bir

- 3 Niçe bir rind-i cihān vālih ü şeydālar ile
Güft ü gū-yı ʔarab u ʔavr-ı ʔarāfet niçe bir
- 4 Niçe bir bāğ-ı cihānda oturub mīrāne
Bunca yārān ile bu ʔayş bu ʔiřret niçe bir
- 5 Bu ʔamākat niçe bir bunca fařāḫat niçe bir
Bu Őekāvet niçe bir hāy bu ğaflet niçe bir
- 6 Ğāfil olma gözüñ ac ʔālem-i kübrāsın sen
Sidre vü levḫ ü ʔalem ʔarş-ı muʔallāsın sen
- V
- 1 Cümle zerrāt-ı cihān maṭlaʔ-ı ʔibretdür hep
Ehl-i idrāk olana remze-i iřāretdür hep
- 2 Nağş-ı zāhirde ʔayān cümle ʔulūm-ı bāṭın
Küllü şey mürşid-i erbāb-ı başiretdür hep
- 3 Nazar it dīde-i cān ile cihānı añla
Maḫzen-i ʔilm-i ledün maḫzar-ı ḫikmetdür hep
- 4 ḫikmet ü ʔibret ü her remze iřāret ne ki var
Heb Hudāʔ dan saña taʔlīm-i hidāyetdür hep
- 5 Fehm için ʔālem-i kübrayı uluʔ l-elbāba
Şuver-i ʔālem-i Őuğrā heme Őuretdür hep
- 6 Ey Ğubārī yūri var kendüñi idrāk eyle
Pendümi hūř ile gūř it ki biřāretdür hep
- 7 Ğāfil olma gözüñ ac ʔālem-i kübrāsın sen
Sidre vü levḫ ü ʔalem ʔarş-ı muʔallāsın sen

Tercî' -i bend min kelâmi Aḥmed Beg Duḡagîn

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

I

- 1 'Ārif ol mürşide ir zātuñi 'irfân idegör
Baş koyub işigine cânuñi ḡurbân idegör
- 2 Ḳaṭresin baḡre ḡarış kendüñi 'ummāñ idegör
Ḳul iken özüñi var 'āleme sulṭān idegör
- 3 Ġāfil olma gözüñ ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

II

- 1 Şekl-i insān görünür ma' nide ḡayvān yorma
Şüretā cānlu olup sîreti bî-cān yorma
- 2 Baş açuḡ yalın ayak çaylaḡ-ı 'uryān yorma
Bilmeyüb kendözüñi vālih-i ḡayrān yorma
- 3 Ġāfil olma gözüñ ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

III

- 1 Gel 'abeş yerlere 'ömrüñi şaḡın itme telef
Rabbüñe eyle 'ibādet ki odur fi'l-i selef
- 2 Ādemī ol ki disünler saña bu ḡayr-ı ḡalef
Ġafleti terk idegör tā bulasın 'izz ü şeref
- 3 Ġāfil olma gözüñ ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

IV

- 1 Aldadı ḡırş u hevā nefsüñi ḡarrālıḡı ḡo
Uşlana hey delü dīvāne bu rüsvālıḡı ḡo
- 2 Ehl-i ḡāl ol gele şimden gerü şeydālıḡı ḡo
'Aḡluñi başuña dir fikr ide a' mālıḡı ḡo
- 3 Ġāfil olma gözüñ ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

V

- 1 Hāmd u şükr eyle Hūdā'dan virilen ni' mete baķ
Seni tekrīm idüben eyledügi ' izzete baķ
- 2 Ol kerīmüñ kerem u luţfunı gör hikmete baķ
' Āķil iseñ bir degül saña olan devlete baķ
- 3 Ġāfil olma gözün ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

VI

- 1 Sen seni şanma tehī ' ālem-i kübrāsın sen
Dünyede eşref olan mażhar-ı esmāsın sen
- 2 Ma' nide ādem iseñ ' arş-ı mu' allāsın sen
Yerde gökde ne ki var cümleden a' lāsın sen
- 3 Ġāfil olma gözün ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

VII

- 1 Enbiyā gitdi izin izleyü dergāha ulaş
Evliyā baķşına ser-çeşme olan şāha ulaş
- 2 *Men 'aref* sırrını duy ' ārif-i billāha ulaş
Nefsüñi eyle muħaķķıķ daġı Allāh'a ulaş
- 3 Ġāfil olma gözün ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

VIII

- 1 Hālık'uñ ma' rifetin hāşıl iden buldı kemāl
Odur insān-ı mükemmel aña yoķ ķil ile ķāl
- 2 Benligi terk idegör tā olasın nīk-i hāşāl
Yoķ durur şoñ ucı bir zerre şehā ' özre mecāl
- 3 Ġāfil olma gözün ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenüñi cān idegör

IX

- 1 Ahmedī ġayrı ķo kendüñe ' ālī nażar it
Mürşid-i kāmile ir nāmuñı bir kerecik ār it

- 2 Vāşıl-ı ma' rifetullāh olıgör bir hüner it
Ĥasb-i ĥālũñi hemāñ bir sözle muĥtaşar it
- 3 Ğāfil olma gözũñ ac sen seni insān idegör
Hem-dem-i ehl-i dil olup tenũñi cān idegör

126

Tercĩ' -i bend min kelāmi ' Aĥā (Rahmetullāhu ' aleyh)

Fā' ilātũn Fā' ilātũn Fā' ilātũn Fā' ilũn

I

- 1 Ey gönũl ' ālemi sen şanma şaĥın cāy-ı maĥarr
Bir güzergāh durur bunda gelen yine gider
- 2 Gerilüb durma kemān gibi hele toĥrı ĥaber
Çekilür ĥavs-ı ĥuzah hem atılır tĩr-i ĥader
- 3 Sālik-i rāh-ı fenā olan ider ' azm-i sefer
Kũs-ı rıĥlet çalınur ĥāfile-i ' ömr geçer

II

- 1 Bir gice olmuş idüm sākin-i künc-i vaĥdet
Aldı ĥāyetde meni ' ālem-i ĥāb-ı ĥaflet
- 2 İrdi cān kuşına bir ĥoşca nidā ol sā' at
Dedi ey muntazar-ı vaĥt şabāĥ-ı rıĥlet
- 3 Ne yatarsın gözũñ ac şimdi var iken fırsat
Kũs-ı rıĥlet çalınur ĥāfile-i ' ömr geçer

III

- 1 Taĥt-ı şāhı virür yile Süleymān-ı ecel
Dolanur şāĥib-i gencine şu' bān-ı ecel
- 2 Ğāfil olma gelicek devlet ile ĥān-ı ecel
' İlm ü ĥabl ile gelmez saña sultān-ı ecel
- 3 Hey şaĥın añsuzın irer saña miĥmān-ı ecel
Kũs-ı rıĥlet çalınur ĥāfile-i ' ömr geçer

IV

- 1 Ğurre olma ecel irer saña ey ferzâne
Bindürür esb-i fenāya kişiyi şāhāne
- 2 Gösterür rāh-ı diyār-ı ‘ ademi sulţāna
Sen cers gibi dilā başla gerek efgāna
- 3 Pāyimāl ide seni çün şütür-i devrāne
Kūs-ı rihlet çalınur kıāfile-i ‘ ömr geçer

V

- 1 Tekye-i tende çoğ añlamaz iken bu dil ü cān
Kõduğı yirde iki üç gün olur ancak mihmān
- 2 Dõnderür geldüğü yoldan kişiyi devr-i zamān
Ey ‘ Aţā menzil-i maķşūd degüldür bu cihān
- 3 Maħmilüñ bağlayugör diķķat eyle yüri hemān
Kūs-ı rihlet çalınur kıāfile-i ‘ ömr geçer

127

Tercī‘ -i bend-i Resmī

Müstef’ ilün Fe’ülün Müstef’ ilün Fe’ülün

I

- 1 Ey dil eger dilerseñ Haķ senden ola rāzı
Kesb it rızāsın anuñ sen lık bī-niyāz ol
- 2 Tıt sünnetini gözle emrini Muşţafā’ nuñ
Hem cān ile muħibb-i evlād-ı Murtaşā ol
- 3 Cānuña Haķ’ dan ire ‘ aţā-yı rahmet
Hem āħiretde Aħmed kıla saña şefā‘ at

II

- 1 Ey dil eger dilerseñ olasıñ ehl-i tevħīd
Çıķ perde-i dütādan yektā-yı bī-ħicāb ol
- 2 Maħv eyle varluđuñı bu zulmet-i fenāda
Ol ‘ ālem-i beķāda zerre iken āfitāb ol

IV-1a ferzāne: ğāfil N

127:75b

3 Cānuña Hâk'dan ire 'atâ-yı rahmet
Hem âhîretde Aḥmed kıla saña şefâ' at

III

1 Ey dil eger dilerseñ 'âlemde 'ömr-i bâkî
Bu zulmet-i fenâda ser-çeşme-i hayât ol

2 Ya' ni ki Hızır gibi Allâh 'avni eyle
Girdâb-ı baḥr-i gamda qalmışlara necât ol

3 Cānuña Hâk'dan ire 'atâ-yı rahmet
Hem âhîretde Aḥmed kıla saña şefâ' at

IV

1 Ey dil eger dilerseñ 'arş ola cilvegâhuñ
Tāvūs-ı sidre gibi ser-tâ-ḳadem cenâḥ ol

2 Ya' ni ki Hâk yolında ḥayra duruş hemîşe
Eydiñ şalâh-ı pîşe-i ḥayy-ı 'alel felâḥ

3 Cānuña Hâk'dan ire 'atâ-yı rahmet
Hem âhîretde Aḥmed kıla saña şefâ' at

V

1 Ey dil eger dilerseñ sulṭân-ı vaḳt olasın
Künc-i ḳanâ' at içre dervîş-i bî-niyâz ol

2 İksîr-i ḥikmet eyle ḳalbüñi ḥâliş eyle
Naḳduñi zâyi' itme 'âlemde serfirâz ol

3 Cānuña Hâk'dan ire 'atâ-yı rahmet
Hem âhîretde Aḥmed kıla saña şefâ' at

VI

1 Ey dil eger dilerseñ manzûr-ı Hâk olasın
Tevbe cilâsı eyle âyîne gibi pâk ol

2 Çoğ ise n'ola cürmüñ sen mağfîret taleb ḳıl
Ḳaṭ' eyleme recâñi illâ ki ḥün-nâk ol

3 Cānuña Hâk'dan ire 'atâ-yı rahmet
Hem âhîretde Aḥmed kıla saña şefâ' at

VII

1 Ey dil eger dilerseñ aduñ ola hünermend
Noḳşân-ı 'aybuñi bil var ṭâlib-i kemâl ol

2 Nādāna gerden egme başı göge irerse
Dānālar ayağında yer gibi pāyimāl ol

3 Cānuña Haḫ'dan ire 'aṭā-yı raḫmet
Hem āḫiretde Aḫmed kıla saña şefā' at

VIII

1 Ey dil eger dilerseñ cāvīd ola ḫayātuñ
ḫulḫ ile ḫalkı toyla 'ālemde nīk-nām ol

2 Cehd it ki kimse senden incinmeye cihānda
Iyās-ı ḫoş-ḫaşāl ol Maḫmūd-ı ḫaş u 'ām ol

3 Cānuña Haḫ'dan ire 'aṭā-yı raḫmet
Hem āḫiretde Aḫmed kıla saña şefā' at

IX

1 Ey dil eger dilerseñ düşmenlerin ola dost
Miskīnlik eyle ḫalka miskīnlere penāh ol

2 Saña ne şanursañ ğayre daḫī anı şan
Kim saña bed şanursa sen aña nīk-ḫāh ol

3 Cānuña Haḫ'dan ire 'aṭā-yı raḫmet
Hem āḫiretde Aḫmed kıla saña şefā' at

X

1 Ey dil eger dilerseñ şebbāz-ı 'arş olasin
Ḳāf-ı ferāġat içre 'anḳā-yı bī-nišan ol

2 Dünyā metā' ı için mihrine her denīnūñ
Gel müşterī dirilme ḫurşīd-i āsumān ol

3 Cānuña Haḫ'dan ire 'aṭā-yı raḫmet
Hem āḫiretde Aḫmed kıla saña şefā' at

XI

1 Ey dil eger dilerseñ devlet ola saña yār
Gözle şoñun her eşk-i evvelde ehl-i rāy ol

2 Yāḫūd Resmī gibi gūş eylegil naşīḫat
'Āḳiller işiginde her laḫzā ḫāk-i pāy ol

3 Cānuña Haḫ'dan ire 'aṭā-yı raḫmet
Hem āḫiretde Aḫmed kıla saña şefā' at

Tercî' -i Bend min kelâmi Fahri ('Aleyhi'r-rahme)

Mef' ulü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

I

1 Gel ey belâlu başına sulţân olan gedâ
Fehm it ʔarîk-i ğamda nedür miĥnet ü belâ

2 İrgür server-i ƙalb ile öz cânuña şafa
Diñle rumûz-ı 'ıřƙı nedür añla mâcerâyı

3 Olĝıl ümîd-i vaşl ile sen derde mübtelâ
Cân u dil ile tâ ki olasın 'ıřƙa âşinâ

II

1 Terk it hemîşe varuñı ma' düm idüb özüñ
Düşürme ƙıl u ƙâle şaƙın 'ârif ol sözüñ

2 Her dü mekânda ger der iseñ aĝ ola yüzüñ
Bir dem bu ƙârgâh-ı cihâna açup gözüñ

3 Olĝıl ümîd-i vaşl ile sen derde mübtelâ
Cân u dil ile tâ ki olasın 'ıřƙa mübtelâ

III

1 Tenden elüñ yu 'ıřƙ ile bî-cân ol yüri
Kendü başuña başƙaca sulţân olub yüri

2 Ya' ni cihânda 'âşık-ı giryân olup yüri
İşit sözüñ dergeh-i dermân olup yüri

3 Olĝıl ümîd-i vaşl ile sen derde mübtelâ
Cân u dil ile tâ ki olasın 'ıřƙa mübtelâ

IV

1 Sözüñ uzatma ʔuřı-i şîrîn-keâm iseñ
Ken' ân-ı Mışra ĥâce-i 'âlî-maƙâm iseñ

2 Ger Yūsuf-ı zamân u řeh-i ĥâř-ı 'ulüm iseñ
Muřlaƙ sa' id ü merdüm-i beytü' l-ĥarâm iseñ

3 Olğıl ümîd-i vaşl ile sen derde mübtelâ
Cân u dil ile tâ ki olasın ‘ışka mübtelâ

V

1 Zâr ol hemîşe bülbül-i gülzâr iseñ eger
Yâr olma ğayre öz özüñe yâr iseñ eger

2 Ya‘ ni cihânda ‘âşık-ı bî-kâr iseñ eger
El-kışşa Fahrî t̄alib-i dîdâr iseñ eger

3 Olğıl ümîd-i vaşl ile sen derde mübtelâ
Cân u dil ile tâ ki olasın ‘ışka mübtelâ

129

**Tercî‘ -i bend min kelâmi Ğazâlî der-vaqt-i reften bika‘ be-i şerîf
(Şerrefa‘ llâhu teşrîfâ)**

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

I

1 Yine bu gönüm benüm bir turfe-kâr itmek diler
Bir zamân ğurbet çeküb terk-i diyâr itmek diler

2 Her ne dürlü var ise yanında esbâb-ı huzûr
Taḥs u naḥs idüb kâmusın t̄arumâr itmek diler

3 Dürlü dürlü turfe ḥilkatler görüb niçe gün
Ḳudret-i Ḥaḳḳa bulardan i‘ tibâr itmek diler

4 ‘İşret u zevḳ u şafâyı terk idüb bir nice gün
Miḥnet ü zecr u belâ ihtiyâr itmek diler

5 Seyr idüb evvel cihânı serteser âḥir gelüb
Ka‘ be-i ‘ulyâda olunca qarâr itmek diler

6 Didügi olmaḳ gerek çün kim gönül sulṫandır
Bu cihâna gelmeden maḳşûd bir seyrândur

II

1 Mülk-i Rûmı terk idüb dil ‘azm-i Şâm itmek diler
Enbiyâ ervâḥına bizden selâm itmek diler

- 2 Mekke şehrinde muķīm olmaķlıķa niyyet idüb
Bir niçe müddet muşallāsın maķām itmek diler
- 3 Bu teni hākīyi andan şoñra yüz biñ şevķ ile
Hāk-rāh-ı Ravza-i hayrū‘ l-enām itmek diler
- 4 Baş açuķ yalın ayak yollarda sergerdān gezüb
Niçe noķşānını ānuñla tamām itmek diler
- 5 Hāş ‘ āşıķdur meger nāmūs u ‘ ārı terk idüb
‘ Ālem içre kendüyi rüsvā-yı ‘ ām itmek diler
- 6 N’eylesün bī-çāre dil kim ol daķı benden beter
Dermend ü vālih ü şeydā vü sergerdāndur

III

- 1 Mışr-ı dil seyrān idüb ‘ azm-i Fırāt itmek diler
Meşrebini kāh Nīl u geh Fırāt itmek diler
- 2 Gāh Beytu‘ llāhı Haccāc ile eyleyüb tavāf
Hüsn-i a‘ māl ile maķv-ı seyyiāt itmek diler
- 3 Āstān-ı Ravza-i pāk-Nebī’ye yüz sürüp
Kendüyi bu vech ile ehl-i necāt itmek diler
- 4 Terk idüb fışķ u fucūrı şimdiden girü hemān
Dāimā işini şavm ile şalāt itmek diler
- 5 Baķr-i vaķdetde n’ola ğavvāş olursa her zamān
Gevher-i zātı bulup seyr-i şıfāt itmek diler
- 6 Maķzen olmuşdur gönül var ise künc-i vaķdete
Anuñ içün dāimā Būrsama vīrāndur

IV

- 1 Dil reh-i ‘ ışķuñda cānā terk-i cān itmek diler
Ol daķı ‘ uşşāķ içinde bir nişān itmek diler
- 2 Firķat-i dildāra şabr itmege gördi çāre yoķ
Lā-cerem ğurbet çeküb geşt-i cihān itmek diler
- 3 Seyr ü Mışr u Şām ile itmez ķanā‘ at bu gönül
Menzilini bir zamān Hindüstān itmek diler

- 4 Eyleyüb biñ şevk ile andan yine ‘azm-i Hicâz
Bir niçe müddet daħi anda mekân itmek diler
- 5 Ravza-i pāk-Nebīyullāh da āħir dem gelüb
Bu ten-i ħāki ħākistān itmek diler
- 6 Dil ‘aceb dīvānedür yoħdur qararı bir nefes
Dāimā eṭrāf-ı ‘ālemde işi devrāndur
- V
- 1 Cübbe vü destāri dil rehn-i şarāb itmek diler
Ey dirīgā ħāne-i zühdi ħarāb itmek diler
- 2 Pāk idüb ten cübbesin yaħdı maħabbet nārına
Şoħbet-i dildāri ya‘ ni bī-ħicāb itmek diler
- 3 Geh şalāħa meyl idüb eyler ‘ibādet Ĥālīk’a
Gāh olur fişķ u fucūra irtikāb itmek diler
- 4 Ber-ķarār olmaz zemīn gibi yerinde bir zamān
Şu gibi bir laħza biñ dürlü ıztırāb itmek diler
- 5 Ĥamdülillah niyyeti şimdi be-ġāyet ħübdur
Her menāhīden ki vardur ictināb itmek diler
- 6 Ey Ġazālī ħoşça tüt billāh incinme iñen
Ĥāne-i tende gönül bir iki gün miħmāndur

130

**Der-medħ-i Ĥazreti ‘Alī (Kerremallāhu vecheh ve Razıyallāhu
‘anh) min kelāmi Vaħdetī**

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

I

Ĥazret-i fazl-ı eħaddan yine rüz-ı ezeli
Şüret-i muħkem ile irişüben kuvvet eli
Ĥudret ile yoġıran āteş u āb u bād u gili
Mesken idindi o dem kendü için cān u dili
Kimdür ol kim bileyim dirseñ eger ķavl-i celi

130:78a

I-1 eħad: Ĥudā Vah

Sırr-1 Hâk nûr-1 Muḥammed esedullâh-1 velî
Ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAlî

II

Noḡta-i bâ-1 nübüvvet rûy -1 levḡ-i ḡalem
Menbaʿ -1 sırr-1 velâyet maḡarr-1 cûd u kerem
Maḡhar-1 ekmel-i vâlâ kelimât-1 aʿ zam
Hâdî-i cin ü beşer mürşid-i nûr-1 ekrem
Ezelî vü ebedîdür *Fe-teʿemmel fe-innehüm*
Sırr-1 Hâk nûr-1 Muḥammed esedullâh-1 velî
Ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAlî

III

Kâşif-i sırr-1 süḡan bâb-1 ʿulûm-1 Aḡmed
Vâşıl-1 zât-1 ezel[den] *Ḳul huvallâhu eḡad*¹⁸
Vaşf-1 zâtında nüzûl eyledi *Allâhu ʿş-şamed*¹⁹
Nuḡḡ-1 Hâḡdur şıfatı *Lem yelid ve lem yûled*²⁰
Lem yekûn dirsem olur aña *Leḡü küfüven eḡad*²¹
Sırr-1 Hâk nûr-1 Muḥammed esedullâh-1 velî
Ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAlî

IV

Ne felek esfel u aʿ lâda ser-â-ser tâ ḡût
Gökdeki şems u ḡamer yirdeki laʿ l u yâḡût
Dest-i ḡabzında durur ʿâlem-i mülk-i melekût
Feyz-i luḡfundan ânuñ buldı ḡamu nûr ile ḡût
Pâdişâh-1 dil ü cân server-i şâh-1 lâḡût
Sırr-1 Hâk nûr-1 Muḥammed esedullâh-1 velî
Ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAliyyûn ve ʿAlî

V

Hâsan ile Hüseyn şâh-1 kerem-kân u ʿaḡâ
Ḳuds-1 zuhrundan anuñ geldi vücûda ḡaḡḡâ
Biri şâh-1 şühedâ birisi şâh-1 ʿulemâ
Birisi ḡavş-1 ḡamer birisi de şems-i duḡâ
Sözümüñ mâ-ḡaşalı bu durur ey ehl-i şafâ

II-1 rûy: raḡam Vah

2 velâyet: ḡaḡḡat Vah

III-2 ezel: aḡad Vah

¹⁸ “De ki: O Allah, birdir.” İhlas(112/1)

¹⁹ “Allah Samed’dir.” İhlas(112/2)

²⁰ “(O) baba olmadı ve doğmadı da.” İhlas(112/3)

²¹ “Hiçbir şey O’na denk (ve benzer) değildir.” İhlas(112/4)

IV-1 ne felek: ne ki var Vah

4 luḡf: nuḡḡ Vah

Sırr-ı Haḫ nūr-ı Muḫammed esedullāh-ı velī
Ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Alī

VI

Ḥazret-i ʿ Abid ü Bākır ŧeh-i ḫayl-i fuḫarā
ʿ İzzet -i Caʿ fer-i ŧādıḫ siper-i tır-i ḫazā
Mūsa-i Kāzım ile ol ŧeh-i teslīm-i rızā
ŧeh Taḫī eyle Naḫī tāc-ı ruʿ ūs-ı fuḫaḫā
Cümlesi nūr-ı ezel vāḫıf-ı sırr-ı Ṭā-Ḥā
Sırr-ı Haḫ nūr-ı Muḫammed esedullāh-ı velī
Ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Alī

VII

Vaḫdetī seyf-i Ḥudā ḫāyıl-i aŧḫāb-ı caḫīm
ʿ Askerīʾdür kim anuñdur yine cennāt-ı naʿ im
Mehdī-i devr-i zamān vāḫıf-ı esrār-ı ḫadīm
Ḥazret-i fazl-ı Ḥudā ḫāŧıf-i Ḳurān-ı ʿ aḫīm
Noḫṫa-i evvel u āḫır süḫan-i Rabb-i kerīm
Sırr-ı Haḫ nūr-ı Muḫammed esedullāh-ı velī
Ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Aliyyūn ve ʿ Alī

131

Tercī-i bend min kelāmi Mīr Ḥayālī*

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

I

Bir güzel sevdüm ki reŧk-i ŧuret-i put-ḫānedür
Kendüsinden ḡayrıya āteŧ gibi bīḡānedür
Kim zebānından gelen efsün ile efsānedür
Müʿ min ü küffār ile hem-ŧoḫbet [ü] hem-ḫānedür
Cām-ı zerrīn nūŧ ider pür-ŧevḫ u pür-mestānedür
Nūŧ iden bir cürʿ asın biñ yıl yatur mey-ḫānedür
Tīḡ çekmiş bir dilāverdür ki ḫaŧdı cānadur
Nūr-ı ṫabʿ imdan çerāḡın yaḫmamışdur yā nedür
Rāstı men ŧemʿ -i dil-sūzam ʿ adū pervānedür
Kim dolaŧsa āteŧe pervāne yā dīvānedür

VI-2 ʿ izzet: ḫazret Vah

131:78b

* Bu ŧiirin nazım ŧekli HyDʾde muaŧŧer olarak geḫmektedir.

I-1 sevdüm: gördüm HyD

5 pür-ŧevḫ ü pür-mestānedür: bir bī-vefā mestānedür HyD

6 yatur: yeri HyD

9 ʿ adū: adı HyD

II

Bir nihâlem kim baña berg-i hâzân oldu naşîb
Sûd içinde ğayrılar baña ziyân oldu naşîb
Cismden ‘âr eyler oldum tâ ki cân oldu naşîb
Bir hümâ-yı nûr-ı pâkem üstühân oldu naşîb
Gel haber al ‘ışğdan çün kim zebân oldu naşîb
Baña yanmak bî-tereddüd bî-figân oldu naşîb
Sûz-ı hasret âşikârâ vü nihân oldu naşîb
Kendü hâlümden baña çün kim beyân oldu naşîb
[Râstı men şem‘ -i dil-sûzam ‘adû pervânedür
Kim dolaşsa âteşe pervâne yâ dîvânedür]

III

Şüretim nağş-ı fenâ göstermege mir‘ âtdur
‘Ayn-ı hürşîdem baña pervâne[ler] zerrâtdur
Şöyle güyâyem ki yanumda cihân aşmâtdur
Geh dilümden sihr-i cârî gâh nâr-ı necâtdur
Tâk-ı ‘arşa çımağa himmet baña mirkâtdur
Âb-ı hayvânem şeb-i muzlim baña zulmâtdur
Tende cânım pertev-i envâr-ı bahr-i zâtdur
Mâverâ-yı şüretüm fehm eylemek heyhâtdur
Râstı men şem‘ -i dil-sûzam ‘adû pervânedür
Kim dolaşsa âteşe pervâne yâ dîvânedür

IV

Gerçi devrân benden öñden ğayre virdi fırsatı
Pây-i taht-ı ‘ışğda çalındı Mecnûn nevbeti
Âhîri Ferhâd[1] hem irgürdi başa şan‘ atı
Kıblegâhı oldu Maħmûd’ün Eyâz’uñ türbeti
Vâmıķ[uñ] ‘Azrâ ile añıldı dürlü hâleti
Lâcerem her ‘âşıkun bir demde oldu şöhreti
Bunlaruñ başındadır iklîm-i ‘ışkuñ devleti
Şâm-ı ğamda bunlaruñ oldum çerâğ-ı şöhbeti
Râstı men şem‘ -i dil-sûzam ‘adû pervânedür
Kim dolaşsa âteşe pervâne yâ dîvânedür

II-4 nûr-ı pâkem: nûr bâlem HyD

5 al: ver HyD

III-2 pervâne[ler]: pervâne M.

4 nâr-ı necâtdur: narencâtdur HyD

5 ‘arşa: ‘aşka HyD

IV-3 Ferhâd[1]: Ferhâd M.

5 Vâmıķ[uñ]: Vâmıķ M.

Ey Hıyālî tâ ki gördüm ol kamer-ruhsârumı
 Mihr-i  alem-tâbdan germ eyledim b az rumı
 Vuşlatı hicr na şatdum aldılar ikr rumı
 Deyr-i  ıŖkuñ r hibiydim kesdiler zunn rumı
 H şılı p k itdiler aŖn mdan Ferh rumı
 Aldı bir Ŗ h-ı cih n g nl m gibi serd rumı
 N r-ı h sretle yanub yakılma itdim k rumı
 M h-r lar Ŗevkine n r eyled m dest rumı
 R stı men Ŗem -i dil-s zam   ad  perv ned r
 Kim dolaŖsa  teŖe perv ne y  div ned r

Mersiyye ber y-ı Sult n MuŖtaf 

F  il t n F  il t n F  il t n F  il n

I

- 1  ünkü alur uŖbu t c u taht-ı devr-i r zg r
 Terk id b bu raht u bahtı bir nemed kıl ihtiy r
- 2 Besleme cism n  anı kim yiyiserd r m r u m r
 Gırre olma dehr-i d ne kim deg ld r p yid r
- 3 Nice her dem kan ile boyandı uŖbu l le-z r
 Nice biñ h sretl  yatur ni e biñ biñ g l-  iz r
- 4 Doludur fery d u  h u z r ile d r u diy r
    kibet bild n  anı kim saña  almaz p yid r
- 5 Cehd kıl kim  ala senden d ny da bir y d-k r
 Baña dirseñ devr elinden oldu   aqlum t r u m r

II

- 1 Bir naz r kıl l leye kim bağrı h n olmuŖ durur
 Serv Ŗallar baŖını Ŗan kim c n n olmuŖ durur
- 2 Ni e serkeŖler bu devr i re zeb n olmuŖ durur
 Cevr u ma abbet derd u  am  arha  un n olmuŖ durur

V-5 p k itdiler aŖn mdan: asnamdan p k ettiler HyD

6 gibi serd rumı: ile esr rımı HyD

7 h sretle:   aŖkımla HyD

132:79b

3 Gözyaşından yeryüzi heb lâle-gün olmuş durur
Virdüğün dünyâ alur şankim oyun olmuş durur

4 Ğâfil olmañ dostlar gerdün dün olmuş durur
Bir degirmendür felek ‘ ömr aña ün olmuş durur

5 Ey gönül tut kim seni bu çarha sultân eyledik
Niçe sultânlar yatur toprağ içinde hâr u zâr

III

1 Vaqt-i şubh irdi yine ‘ azm-i gülistân eyledüñ
Def -i gam kılmaklığı ya‘ ni ki dermân eyledüñ

2 Lâleye kılduğ nazar bağrimuz kan eyledüñ
Âh kılduñ cümle tağı taşı nâlân eyledüñ

3 Derd-i miñnet çekmede Ferhâdı yalân eyledüñ
Ahran bildük fenâ terkin dil ü cân eyledüñ

4 Nâm u nengi biz bugün toprağa yeksân eyledüñ
Niçe gül yüzlüleri hâk içre pinhân eyledüñ

5 Bir katâredür bu ‘ âlem halk koyun olmuş durur
‘ Ârif iseñ her gice bir tekyede kılma qarâr

IV

1 Bir zamân itdi bahâruñ şöhetini ‘ aşıkân
Başladı eşcârı tağyir itmege bād-ı hazân

2 Serv büküldi vü şoldı gül döküldi ergavân
Nicesi gam çekmeyem yâ niçe olam şadmân

3 Virdüğünü çün bulursun kim alur âhir cihân
‘ Ömre girre olmağıl kim bir açar şudur hemân

4 Gizlü nesne yok cihânda cümlesi günden ‘ ayân
Bunda ne Dağhâk Cem kaldı ne hod Nüşirevân

5 Görmedüñ mi Burûşa’da niçe yatur ‘ Osmâniyân
Mâziye kılğıl nazar geçdi biñ biñ tâc-dâr

V

1 Çünkü eşcârüñ kabâsın kapdı peyk-i bî-direng
Kırdı eşcârüñ vücûdın itmedin bir lahza ceng

- 2 Yanmasatım hil' atin giydi bu ' arz-ı lāle-reng
Mūşa dönmüşdür ecel dāmende nice biñ peleng
- 3 Nice altūn tāc uranın başları yaşduğı seng
Sen düşersen benüm olsun diyu terk u fireng
- 4 Hey ne gāfilsin ki gelmez yāduña tābūt-ı teng
Qalmışam hayrān-ı vālih yimeden efyūn u beng
- 5 Bil ki saña aşşı qalmaz Muştafā bu nām-ı neng
Rāh-ı ' ışk içinde cehd it cümlesin kılgıl nişār

133

**Merşiyje berāy-ı merḥūm ve mağfūr Sultān Muştafā min kelāmi
Yaḥyā**

Mefā' ilūn Fe' ilātūn Mefā' ilūn Fe' ilūn

I

- 1 Meded meded bu cihānuñ yıkıldı bir yanı
Ecel celalileri aldı Muştafā Ḥān'ı
- 2 Tıolundı mihr-i cemāli bozuldu eyvānı
Vebāle koydılar āl ile Āl-i ' Oşmānı
- 3 Geçerler idi geçende o merd-i meydānı
Felek o cānibe döndürdi o şāh-ı devrānı
- 4 Yalancınuñ qurı bühtānı buğz-ı pinhānı
Aqıtdı yaşımızu yakdı nār-ı hicrānı
- 5 Cināyet itmedi cānī gibi anuñ cānı
Boğuldu seyl-i belāya dağıldı erkānı
- 6 N'olaydı görmeye idi bu mācerāyı gözüm
Yazuqlar aña revā görmedi bu rāyı gözüm

II

- 1 Tıonandı aqlar ile nūrdan menāra dönüb
Güşāde-ḥātır idi şevk ile nehāra dönüb

133:80a

I-5a cināyet: ḥıyānet M

- 2 Göründi halka dıraht-ı şükûfe-zâre dönüb
Yüridi kulları yanınca lâle-zâra dönüb
- 3 Tururdu şâh-ı cihân hiddet ile nâra dönüb
Otağı haymeleri qarlu kühsâra dönüb
- 4 Müzeyyen idi bedenlerle Akhişâr'a dönüb
El öpmege yüridi mihr-i bî-qarâra dönüb
- 5 Tolandı gelmedi çün kim o mâh-pâre dönüb
Görenler ağladılar ebr-i nev-bahâra dönüb
- 6 Bir ejdehâ-yı dü-serdür bu hayme-i dünyâ
Dehânına düşen olur hemîşe nâ-peydâ

III

- 1 O bedr-i kâmil ol aşinâ-yı baħr-i 'ulûm
Fenâya vardı telef itdi anı tâli' -i şûm
- 2 Dögündi kaldı hemân hasret ile dâğ-ı nücûm
Göyündi şâm-ı firâkında doldı yaş ile Rûm
- 3 Kara giydi Karaman'a guşsa itdi hücûm
O mâhı ince hayâl ile itdiler ma' düm
- 4 Tolandı gerdenine hâle gibi mâr-ı semûm
Rızâ-yı Haq ne ise râzı oldu ol merhûm
- 5 Haşası ğayr-ı mu' ayyen günâhı nâ-ma' lûm
Zihî sa' id ü şehid ü zihî şeh-i mazlûm
- 6 Yıkıldı yer yüzine aşlına rücû' itdi
Sa' âdet ile hemân qurb-ı hâzrete gitdi

IV

- 1 Getürdi arqasını yire Zâl-i devr-i zamân
Döküldi gözyaşı yıldızları çoğaldı [figân]
- 2 Vücûduna sitem-i Rüstem ile irdi ziyân
Dem-i memâti kıyâmet güninden oldu nişân

3 Ğirīv u nāle vü zār ile ʔoldı kevn ü mekân
Aķar Şu gibi müdām ađlamaķda pīr u cüvân

4 Vücüd iline aķın Şaldı aķdı eşk-i revân
Eyâ serīr-i sa‘ âdetde pâdişâh-ı cihân

5 O cân-ı âдемиyyân oldu hâķ ile yeksân
Diri ķala ne revâdur fesâd iden Şeytân

6 Nesīm-i Şubh gibi yirde ķoma âhımızu
Hâķâret eylediler nesl-i pâdiŐâhımızu

V

1 Bir iki egri fesâd ehli nitekim Şemşir
Bir iki nâme-i tezvīri itdi ķatline tīr

2 Gelür ezelde muķadder olan ķalīl u keŐir
Hezâr ķayŐerüñ oldu leyâl-i ‘ömri ķaŐir

3 Eceldür âdeme derbend-i târ u teng u ‘asīr
Zarūrīdür bu kim uđrar ana cüvân ile pīr

4 Yirini zīr-i zemīn eyledi o mihr-i münīr
Yirini gitdi cihândan niteki merd-i faķir

5 Bu vâķı‘ a olmaz halka ķâbil-i ta‘ bīr
Kim ErdiŐir-i vilâyetde ola ‘âdet-i Şir

6 Bunuñ gibi işi kim gördi kim işitdi ‘aceb
Ki oğlına ķıya bir server-i ‘Ömer-meşreb

VI

1 Ferīd-i ‘âlem idi ‘âlim idi a‘lem idi
Muĥammed ümmetine mevti mevt-i ‘âlem idi

2 Ziyâde mâtem idi haylī emr-i a‘zam idi
Şalâh u zühdi ķavī i‘tiķâdı muĥkem idi

3 Meşâyih ile muŐâhib ricâle hem-dem idi
Kerâmet ile kerīmü‘l-ĥiŐâl âdem idi

IV-4a revân: müdām M

V-3b ana: bu ki M

- 4 Nücûm gibi cihân-dîde vü mükerrem idi
Vücûdı muhteşem ü şevketi mu‘azzam idi
- 5 Tevâzu‘ ile selâmetde hod müselleme idi
‘Aceb o bedr-i tamâmuñ ne ‘âdeti kem idi
- 6 Hâyflar oldu iftirâ ile gitdi
Hużûr-ı Hakkâ du‘â vü şenâ ile gitdi
- VII
- 1 Sipihrûñ âyînesinden göründi rûy-ı fenâ
Kodı bu keşret-i dünyâyı kıldı ‘azm-i beķâ
- 2 Ğarîbler gibi gitdi o yollarda tenhâ
Çekildi ‘âlem-i bâlâya hemçü murğ-ı hümâ
- 3 Hakkîkten sebep-i rıf‘at oldu düşmen aña
Naşibi olmasa tañ mı bu cîfe-i dünyâ
- 4 Hâyât-ı bâķiye irişdi rûhı ey Yaħyâ
Şefi‘i rûh-ı Muhammed refiķi zât-ı Huda
- 5 Enisi ğâib erenler celisi ehl-i şafa
Ziyâde ide yaşum gibi rahmetin Mevlâ
- 6 İlâhî cennet-i Firdevs aña durağ olsun
Nizâm-ı ‘âlem olan pâdişâh şâğ olsun

134

Merşiyeye min kelâmi Mânî

Mef‘ülü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

I

- 1 Ey rûzgâr-ı kîne-güzâr u sitiz-kâr
V’ey çarh-ı rûzgâr u cefâ-cüy u bî-ķarâr
- 2 Bir servi-sâye gibi düşürdüñ zemîne kim
Aķmışdı halk ayağına mânend-i cüy-bâr

- 3 Bustān-serāy-ı dehrde bir tāze naḥl idi
Oldı o naḥle la‘l ile yāḳūt berg [ü] bār
- 4 Ḥūn-ı ciger pür itse zemīni ‘aceb degül
Şemşir çekdi üstüne cellād-ı rūzgār
- 5 Ḥayfā ki dīdeden ol perī oldı nā-bedīd
Derd aña Murtażā’yı şehīd itdi bir Yezīd
- II
- 1 Simīn teninde zāhir olan zaḥm-ı ḥūn-feşān
Şan lāledür ki yāsemen içre ola ‘ayān
- 2 Āb-ı revān içinde duran tāze gül gibi
Açıldı sīnesinde olan zaḥm-ı cān-sitān
- 3 Nergislerini ğarḳa-i ḥūn itdi şanmañuz
Ġayretten o şehūñ büridi gözlerini ḳan
- 4 Ḥāb-ı eceldür anı zebūn eyleyen gelūñ
Bīdār olunca eyleyelüm nāle vü figān
- 5 Dāyim şehīd olanları añsam fenā gelür
Zirā ki ḳalbe vāḳı‘a-ı Murtażā gelür
- III
- 1 ‘Uşşāḳa māyil ehl-i dile mihribān idi
Ma‘ḳūle ḳātil idi mülāyim cūvān idi
- 2 Bāğ-ı cinān olursa maḥalldür ṭurāğı kim
Durduḳça serv-i ḳāmeti rūḥ-ı revān idi
- 3 Varan bulurdi işigine ‘ömr-i cāvidān
Şaḥn-ı serāy-ı ‘āşıḳa bāğ-ı cinān idi
- 4 İtdi zamāne fitnesi āḥir-zamān idi
Durduḳça kendü fitne-i āḥir-zamān idi

I-3a idi: gibi Man

III-1b ḳātil: ḳāyıl Man

2a maḥalldür: makāldur Man

III-4a āḥir-zamān idi: āḥir nihān anı Man

4b kendü: gitdi Man

5 Ol servi kıldı bād-ı ecel hāksār hayf
Hayf eyledi n'eyleyelüm bize bu rûzgār hayf

IV

1 Cism-i laṭîf idi teni rûḥ-ı revān gibi
Gözden 'aceb mi cismi nihān olsa cāñ gibi

2 Bir gevher idi kıymetini kimse bilmeyüb
Şaḳlandı ḥāk içindeki genc-i nihān gibi

3 Bir nev-resīde ḡonce iken tāze gül yüzi
Şoldı döküldi topraḡa berg-i ḥazān gibi

4 Cām-ı ḥayātın eyledi dest-i ḳazā şikest
Ḳanı şaçıldı ḥāke mey-i ergāvān gibi

5 Ḳanı döküldi cismi belürmez türābdan
Sāḡar gibi [ki] ayru düşübdür şarābdan

V

1 Mānī du'ām odur ki maḳāmı cinān ola
Rûḥ-ı revāñ-ı pākine cennet mekān ola

2 Yā Rab āna ki bülbül-i gülzār-ı ḥüsn idi
Şaḥn-ı serāy-ı bāḡ-ı behişt āşiyān ola

3 Fānī cihānda itdi güzer çün du'ām odur
Rûḥı behişt bāḡına doḡrı revān ola

4 Ḥāk-i zemīne düşdi şolup berg-i gül gibi
Zir-i meḡāk o gül yüzine gülsitān ola

5 Yatduḳça yirde genc-i nihān gibi ol perī
Yirden Ḥaḳ üstün eyleye bākī cüvānları

5a bād-ı ecel: āḡir ecel Man
IV-5a belürmez: görinmez Man
V-3a du'ām: okı ām Man

**Merhûm H̄ayretî h̄âl-i h̄ayâtında oğulcuqları h̄aqqında didügi
mersiyyedür**

Mef' ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

I

- 1 Dünyâ didükleri ne ' acerb pîre-zâl imiş
Leyl ü nehâr pîşesi mekr ile âl imiş
- 2 Ehl-i başîrete göre bir қаһbe-i қабîh
A' mā yanında dilber-i şāhib-cemāl imiş
- 3 Beş gün bunuñ bu salṭanat-ı tımṭurāqına
Dıkkatle nāzır olsa kimesne h̄ayāl imiş
- 4 Nekbet bucağı miḥnet evi guşsa gūşesi
Derd ü belā fezāsı maḥall-i cidāl imiş
- 5 Tīmār-ı mār u devleti let mālı pür-belā
Māl u menāline nazar itseñ celāl imiş
- 6 Her şenliginüñ āhiri bir mātem-i garîb
Ve' l-hāşılı kemālinüñ ardı zevāl imiş
- 7 Bu mülk içinde bir niçe gün beglik eyleyen
Şol bir faḫîr ü қāni' olan ehl-i h̄âl imiş
- 8 Ger isteseñ ki kesb idesin ' ömr-i cāvidān
Ölmekden öñdin ölmege sa' y idegör hemān

II

- 1 Bāğ-ı cihān bitirmüş idi iki hoş nihāl
Қāmetlerini dest-i ecel бүkdi қıldı dāl
- 2 İki gül idi gülşen-i dehr içre oldılar
Bād-ı h̄azān-ı merg ile fi' l-h̄âl pāymāl
- 3 Birisi māh u birisi mihr-i münîr idi
İrişdi ikisine de vā ḥasretā zevāl

- 4 Haḳḳuñ şıfâtına iki mir‘ât-ı şâf idi
Seng-i havâdiş itdi dirîgâ şikeste-hâl
- 5 Bâg-ı zamânenüñ yüzi şuyı iken dirîg
Uş yire geçdi ol iki ser-çeşme-i zülâl
- 6 Bu menzil-i fenâdan ikisi bir aradan
Mülk-i beḳâya eylediler ya‘ nî irtiḥâl
- 7 H̄ab oldu gözde birisinüñ ḳara saçları
Oldı gönülde birisinüñ ḳaşları ḥayâl
- 8 Cân gibi gözden eyleyüben özlerin nihân
Bir yerden oldu ol iki rûḥ-ı revân revân

III

- 1 Çün tâze gül bu ḥâk ile yeksân olup yatur
Çoḳ ḡonçanuñ derûnı ṭolu ḳan olup yatur
- 2 Çoḳ ṭurralar ki rişte-i cân idi her ḳılı
Şimdi bu ḳara yirde perîşân olup yatur
- 3 Çoḳ saç ki ḳılmıṣ idi niçe ‘aḳlı târumâr
Her târı şimdi mâr ile pîçân olup yatur
- 4 Dün gördüḡüñ ol iki genc-i nâzenîn
Seyr eyle gör bugün niçe vîrân olup yatur
- 5 Ya‘ nî ol iki serv-i ser-efrâz-ı câme-puş
Yüz urdı ḳara ṭopraḡa nice ‘uryân olup yatur
- 6 ‘Âlem durur bu ben niçe ağlamayam diyen
Gördüm bu dehr işine ḥayrân olup yatur
- 7 Şûretde zindeyem dirilür miskîn âdemî
Ma‘ nî yüzinde her biri elân olup yatur

II-4a sıfâtına: cemâline Hay

III-6a ağlamayam: ‘allâmeyem Hay

7b elân: bî-cân Hay

8 ‘Ömrün beķası dünyede bir ān imiş dirīĝ
Her bir viřālün āhiri hicrān imiş dirīĝ

IV

1 Ey bī-vefā felek ķanı şeh Muřtafā ķanı
Yā n’eyledün Memī’yi o nūr-ı Hūdā ķanı

2 Gözden ıolundu ĝün řām olmadan henüz
Kıldı cihānı zulmet şemsü‘ d-đuĥā ķanı

3 Cān ‘ālemi ki anlar ile idi müstenīr
Ol āfitāb n’oldı o bedrū‘ d-dücā ķanı

4 O mülk-i ĥüsne mālīk olan řāhı n’eyledün
Yā ol nigār-ı řāĥīb-i ĥilm ü ĥayā ķanı

5 Ol cān u dil marīzine derd-i devā olan
Ol āsitān-ı devlet-i dārū‘ ř-řifā ķanı

6 Yā ol ayaĝı ıopraĝı başlarda tāc olan
Ol izi tozı gözlere kuĥl-ı cilā ķanı

7 Bāĝ-ı cināna deñlü ķanāt bükdiler gibi
Yā Rabbi yā ol iki hümāyün hümā ķanı

8 Bu āřiyāneden yine uıdı iki hümā
Her kim işitdi dir *rağıya* ‘*llāhu* ‘*anhümā*

V

1 Yā Rab bi-ĥaķķ-ı pertev-i envār-ı Muřtafā
Yā Rab bi-ĥaķķ-ı meřreb-i sultān-ı Murtażā

2 Yā Rab bi-ĥaķķ-ı ān řeh-i mesmūm-ı rāh-ı dīn
Yā Rab bi-ĥaķķ-ı řāh-ı řehīdān-ı Kerbelā

3 Yā Rab bi-ĥaķķ-ı Bāķır-ı ĥāliř-derūn-ı rāh
Ya‘ nī ol ayaĝı tozı gözlere kimyā

4 Yā Rab bi-ĥaķķ-ı seyyid-i sādāt-ı ins ü cān
Yā Rab bi-ĥaķķ-ı ādem-i evlād-ı Murtażā

- 5 Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı Ca' fer-i Şâdık imâm-ı dîn
Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı Kâzım-ı ser-çeşme-i vefâ
- 6 Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı meşhed-i sultân-ı heştümün
Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı Ka' be-i erbâb-ı bâ-şafâ
- 7 Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı şıdḳ-ı Taḳî ' izzet-i Naḳî
Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı ân dü şehinşâh-ı etḳıyâ
- 8 Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-ı ' Askerî-i Şâhibü' z-zamân
Eyler niyâz yüz tutuban Ḥayretî saña
- 9 Ḥaşr it yârın sen anları evlâd-ı Şâh ile
Olsun münîr cânları nûr-ı İlâh ile

136

Tercî' -i bend-i ' Âlî (sellemâ' llâhu te' âlâ)

Mef' ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün

I

- 1 Bir gün feleküñ ḥâli beni eyledi ğam-gîn
Ten kişverini sile virüp dîde-i nem-gîn
- 2 Aḥvâlümi fikr eyler iken yâduma geldi
Gördüm gözle yirini bu çarḫ-ı şuver-bîn
- 3 Eyâ ḳanı Dârâ vü Ferîdün u Sikender
Ḥâk içre yatur bîḫod olup bu nice selâḫîn
- 4 Ne ḫayl u ḫaşem vâre bile ne ḫabl u ' ilm vâre
Gitmiş bu riyâset bu ḳadar ḫarz u bu âyîn
- 5 Bir zerreye dūş oldu gözüm aḫḳer u nâçîz
Remz ile beyân itdi baña bir niçe âhın
- 6 Didi göre ḫurşîd-i cihân-tâb-ı felekde
Her şubḫ giyer farkına bir efser-i zerrîn

7 Kevkebleri maḥv eyler aşur yaşını māhuñ
Şad çāk ider iñeninde kıomaz cām-ı sīmīn

8 Aḥşām olıcaķ yine irer burc-ı zevāle
‘ Ālemde naşīb olmaz aña zerrece temkīn

9 Peygūle-i ḥāk içre yatur kendüsi lerzān
Nūrını ider mäh-ı şeb ārāste-i ta‘ yīn

10 Ḥallāk-ı cihān ‘ āleme kııldıķda tecellī
Her şeyi birer ḥāl ile kııldı mütesellī

II

1 Kimi gül-i ḥandān u kimi bülbül-i nālān
Kimisi neşāt üzre kimi ḥüzn ile giryān

2 Cem cāmına mālīk kimisi kaşr u şafāda
Ġuşşıla kimi cür‘ a gibi ḥāk ile yeksān

3 Ac cān gözini āyīne-i dehre nażar kııl
Bir kimsede gör kim ne kıadar şekl-i nümāyān

4 Ālām-ı felek kimisinüñ cānına geçmiş
Kimisi riyāset taleb eyler kimi ‘ unvān

5 Kimisi kıazā tīrine cānın siper etmiş
Dergāh-ı tevekkülde alur rızķını pinhān

6 Gördüm kimini bezm-i fenādan ḥaberi yok
Esrār-ı maḥabbetle olup vālīh-i ḥayrān

7 Kimisi temennā-yı vişāl üzre dem-ā-dem
Kimisini ḥāk ister ider āteş-i hicrān

8 ‘ Ömr ise tekāpūde ecel ise kıafāda
Cān ise tariḥānede gerdende vü gerdān

9 Hem-vār degül ḥaşıl-ı aḥvāl-ı ḥalāyık
Bir laḥzada biñ şekle girer şūret-i insān

10 Ḥallāk-ı cihān ‘ āleme kııldıķda tecellī
Her şeyi birer ḥāl ile kııldı mütesellī

III

- 1 udret eli itdükde benüm hakimi tahmır
‘Iş ateşi kıldı dil-i sengınüme te‘şır
- 2 Yap yap zuhür eyledi atâr-ı maabbet
Bennâyı revân kıldı beden aşrını ta‘mır
- 3 Şol deñlü gönül pisteri hayretde yaturdı
Uyhudan uyarmazdı beni nâle-i şeb-gır
- 4 Rü‘yâda temâşâ ider idüm dü cihânı
Bir kimse bulunmazdı velî eyleye ta‘bır
- 5 Ebkâr-ı ma‘ânî pür olup hacle-i dilde
Vechümde ‘ayân idi serâ perde-i tadır
- 6 Deyr-i dile bir mücemmire gerdândı nefsüm
Ruhbân gibi kendüye iderdi beni teshır
- 7 Eşâl ile memlü idi cevelânuña icâd
Mir‘ât-ı ‘adem olmuş idi şüret-i tadır
- 8 Gülmezdi ebed âle daı hâl-i derünüm
Destümde idi geri ki ser-rişte-i tarır
- 9 Bu mala‘-ı ğarrâyı görüb lev-i ezelde
Bir pır baa eyledi ma‘nâsını tefsır
- 10 Hallâ-ı cihân ‘âleme kıldıda tecellî
Her şeyi birer hâl ile kıldı mütesellî

IV*

- 1 Andan berü kim oldu beden kişveri âbâd
Vırândur aa nisbetle al‘a-i pülâd
- 2 Bir sengini kim eyleyimez hâne-i albün
Var uvvet-i bâzûya getürse dili Ferhâd
- 3 Demler ola kim yine bu akâm ile ânı
Enfâs-ı ecel zâhir olup eyleye bir båd

* Bent, beyit sayısı yönünden eksiktir.

- 4 Vaḥdet tutuḡundan olımaz bir kiři bīrūn
Ḥalka nice yūzden gōrinūr ŧuret-i icād
- 5 Zāhirde bināsı birinūñ kārgir olmaz
Bāḥında kimi ḡuḡb-ı cihān kimisi evtād
- 6 Keşret yolını ḡutmasa eḡvār-ı ḡalāyıḡ
Ḳılmaz idi āh ile fiḡān kimisi feryād
- 7 Geçmiř kiminūñ gerdenine ḡalka taḡayyud
İḡlāḡ-ı serīrinde kimi ḡuřřadan āzād
- 8 Rencīde ider kimi dilin ḡūn-ı ḡaderden
Kimisi olur ḡuřřa vū ḡam yimege mu' tād
- 9 Ḥallāḡ-ı cihān 'āleme ḡıldıḡda tecellī
Her ŧeyi birer ḡāl ile ḡıldı mütesselī
- V
- 1 'Ālī gibi ḡıldıñ ise ḡalbūñi pūr-nūr
Budur saña rūřen gūn ile ḡulmet-i deycūr
- 2 Dil baḡlayıcı olma gūzergāh-ı cihānda
Çek yāyuñı at nāvekūñi niteki Manřūr
- 3 Dayanmaḡa sa' y eyleme yalın ḡuzūrda
Yād eyle ŧikest olduḡunu kelle-i faḡfūr
- 4 Bir mūrcaveř zāduñı cem' eyle cihānda
Bir dāne içūn ḡam yime sermāda çū 'uřfūr
- 5 Ta' mir ideḡor kendūñi vīrāne-dil olma
Ḳalbūñde nihāndur niçe gencīne-i mahmūr
- 6 Himmet-i 'ilmin nařb ideḡor deřt-i vūcūda
Tā kim ola ' asker-i a' māl ile Manřūr
- 7 Çāk pāyuñi dāmāne ḡamu ḡālūñe řūkr it
Dime bu gedādur bu ḡanī bu řeh-i maḡrūr
- 8 Mā-fevḡuña reřk eyleme mā-dūna naḡar ḡıl
Tā kim saña meḡřuf ola mestūr ile meřhūd

- 9 Şal gerdeni teslîmüni zincir-i kazāya
Olduysa ne ğam kimisi maḥzûn kimi mesrûr
- 10 Ḥallâk-ı cihân ‘āleme kıldıkdā tecellî
Her şeyi birer ḥâl ile kıldı mütesellî

137

**Tercî‘ -i bend-i Aḥmed Beg Duḡaginzāde Mîrlü aña baḥtiyâr ḡod
ferāġat-ı ‘uzlet kerde**

Mef’ülü Mefā‘ilü Mefā‘ilü Fe‘ülün

I

- 1 Benlikden eger geçmez iseñ cān olımazsın
Terk itmez iseñ küfrüni imān olımazsın
- 2 Dil ḥātemini ceḥd idüben dīv ü periden
Ḥıfz itmez iseñ bil ki Süleymān olımazsın
- 3 Ceḥd itmez iseñ āb-ı vişāl açmaga ey dil
Heçr âteşine derd ile büryān olımazsın
- 4 Vaḥdet gülünü yolmaz iseñ bāġ-ı cihānda
Cān gülşenine murġ-ı ḡoş-elḡān olımazsın
- 5 Şaddāf-ı ma‘ārifde olan dürr-i yetīme
Mālik olımazsañ yüri ‘ummān olımazsın
- 6 Sır şakla eyā ṭālib-i ḡaḡ cān sözün işit
Ser virmez iseñ şāḡib-i meydāñ olımazsın
- 7 N’eydüġünü Ṭür ile bu ġün vādī-i Eymen
Fehm itmez iseñ Mūsā-ı ‘umrān olımazsın
- 8 Terk itmez iseñ cismüni cānān olımazsın
Dervīş olımazsañ yüri sultān olımazsın

II

- 1 Fehm eyler iseñ maḡharısın zāt-ı şıfātuñ
İdrāk ideġör menba‘ı āb-ı ḡayātuñ

- 2 Dil hānesini pāk idegör Hakk'ũ evidür
Ĝāfil yürime t̄alibi iseñ sen o zātuñ
- 3 Bil mebdāñi 'ārif iseñ añla ma'ānī
Zulmet gide nūr ile dola cümle cihānuñ
- 4 Baħriler öküş bahr-ı şıfāt içre velīkin
İrişmediler ka' rına hīç lücce-i zātuñ
- 5 Nüş eyliyeli bāde-i 'ıışķ cür'asın ey dost
Hīç lezzetini bulımadum ķand-i nebātuñ
- 6 Ol yāre irişmege göñül eyle t̄aleb kim
'İd ola günüñ hem kiceler ķadar berātuñ
- 7 Nefsüñ seni merkeb ide menzil alımazsan
Ceħd eyle ki bu yolda senüñ nefis ola ātuñ
- 8 Terk itmez iseñ cismüñi cānān olımazsın
Dervīş olımazsañ yūri sulṫān olımazsın
- III
- 1 Ey dil bula gör ceħd ile bir dilber-i hem-dem
Hem-ħāl ola aħvālūñe hem sırruña maħrem
- 2 Dil-şād oluruz cevrine cānānumuzuñ biz
Dest-i ğam ile eyler ise ķāmetimüz ğam
- 3 Dīvānelerüz 'ıışķ-ı hevāsında ğabībūñ
Birdür bize 'ālemde bu gün şādī ile ğam
- 4 Ğayrān olagör şoğbetimüz seyr ide Ğüsrev
Raķķāş ola hem cāmımuзуñ devri ile Cem
- 5 Mest eyleyeli rūğumuzu bāde-i vaħdet
Bir çübçe degül 'aynımuza bu iki 'ālem
- 6 Yārūñ ruĥ-ı 'adinde göñül dāneye düşdi
'Ayb eylemeñüz dāneye meyl eylese ādem
- 7 'Işķ ehline serdār olayın dir iseñ ey dil
Derd ile yūri yāreñe var isteme merhem

8 Terk itmez iseñ cismüñi cānān olımazsın
Dervīş olımazsañ yūri sultān olımazsın

IV

- 1 Aldanma gönül ‘arif iseñ fikr-i hayāle
Tebdīl idegör firkatüñi bunda vişāle
- 2 Maşşūdına irişmedi her kim ki cihānda
Dil virdi ise ğaflet ile mülk ile māla
- 3 Dil şem‘ -i ruḥuñ şevkı ile yandı tutuşdı
Pervāne-şıfat yakmadı hīç per ile bāle
- 4 Sīr-āba düşüb gezme şu sızdırıbdur ey dil
Gel mülk-i ma‘ānide iriş ‘ayn-ı zülāle
- 5 Firkatde idüb şām u seḥer zār ile efgān
‘Āşıkıların eglencesidür rāh ile nāle
- 6 Bu rūze-i hicrān ile bir gün ola şāyed
Ḳarbān idevüz cānımızı ‘īd-i vişāle
- 7 Meyḥāne-i ‘ışık içre bu gün bir ruḥ-ı gül-gün
Mest itmek için destimize şundi piyāle

8 Terk itmez iseñ cismüñi cānān olımazsın
Dervīş olımazsañ yūri sultān olımazsın

V

- 1 Cānāne kaçan ‘ışveler ile nazār eyler
Yeksān olan ḥāk ile ol demde zer eyler
- 2 Ḥāşıyyet-i ‘ışkuñ şanma kanlı yaşımı
Yoluña nişār itmege la‘l u güher eyler
- 3 Gülşende ruḥuñ vaşfını eylemege ğonce
Şebnemle pür ağızını gülāb ile ter eyler
- 4 Dil ḥānesine ğamzelerüñ seyr ide gelse
Cān karşı çıkub ‘izzet ile aña yer eyler
- 5 Biñ nāz ile bakdukça dil-i ḥasteye ey dost
Cānum gelür ağızuma uça āh yer eyler

- 6 Şabr ile karar ola mı 'aşıkda o demde
Cânân dil ü cân içre kaçan cilveler eyler
- 7 Ma' zür buyur yoluña cân uyarsa Aḥmed
Dervîş olan tuḥfesini mâ-ḥazar eyler
- 8 Terk itmez iseñ cismüñi cânân olımazsın
Dervîş olımazsañ yüri sultân olımazsın

138

Mersiyeye-i Fuzûlî berây-ı Kerbelâ

Mef' ulü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

I

- 1 Mâh-ı muharrem oldı şafaḡdan çıkub hilâl
Kılmış 'azâ tutub kad-i ḥam ġarḡ-ı eşk-i âl
- 2 Evlâd-ı Muştafâ'ya meded kılmamış Fırât
Geçürmesün mi yerlere anı bu infi' âl
- 3 Çokdur hikâyet-i elem-i Şâh-ı Kerbelâ
Elbette çok hikâyet olur mücib-i melâl
- 4 Fehm eyleseñ ġam-ı şühedâ şerḥin itmege
Her sebze Kerbela'da çekübdür zebân-ı ḥâl
- 5 Tecdîd-i mâtem-i şühedâ kıldı rûzgâr
Zâr ağla ey gönül bugün olduḡça ihtimâl

- 6 Meydân-ı çarḡı cilve-geh-i âh kııl
Gerdün-ı dūna kisvet-i mâtem-siyâḥ kııl

II

- 1 Mâh-ı Muḡarrem oldı meserret ḡarâmdur
Mâtem bugün şeri' ate bir ihtirâmdur
- 2 Tecdîd-i mâtem-i şühedâ nef' süz degül
ġaflet-serâ-yı dehrde ki siyeh-i 'âmdur

- 3 Her dürr-i eşk kim saçılır zikr-i seceden
Seyyâre-i sipihr-i ‘ uluvv-i maķâmdur
- 4 Her medd-i âh kim çekilür ehl-i beyt için
Miftâh-ı bâb ravza-i dârü‘ s-selâmdur
- 5 Ğavġâ-yı Kerbelâ okudur sehl şanma kim
Naķş-ı vefâ-yı dehre delîl-i tamâmdur

- 6 Şâd olmasun bu vâkı‘ adan şâd olan gönül
Bir dem melâl-i ġuşşadan âzâd olan gönül

III

- 1 Tedbîr-i katl-i âl-i ‘ abâ kılduñ ey felek
Fikr-i ġalať hayâl-i ġaťâ kılduñ ey felek
- 2 Berķ-ı seġâb-ı ġâdişeden tîġler çeküp
Bir bir ġavâle-i şühedâ kılduñ ey felek
- 3 ‘ İşmet ġarem-serâsına devlet revâ iken
Pâmâl-i ġaşm-ı bî-ser ü pâ kılduñ ey felek
- 4 Şahrâ-yı Kerbelâ’da olan teşne dillere
Rîk-i revân seyl-i belâ kılduñ ey felek
- 5 Taġfîf-i ġadr-i şer‘ den endîşe kılmayup
Evlâd-ı Muştafâ’ya cefâ kılduñ ey felek

- 6 Merhem kılmaduñ cigeri ġan olanlara
Ğurbetde rûzgârı perîşân olanlara

IV

- 1 Başduġda Kerbelâ’ya ġadem Şâh-ı Kerbelâ
Oldı nişân-ı tîre sitem Şâh-ı Kerbelâ
- 2 Düşmen okına bed sitemi görmeyüb revâ
Yaķmışdı câna dâġ-ı elem Şâh-ı Kerbelâ
- 3 A‘ dâya ġarşu çekende şaf-ı sipâh
Kılmışdı medd-i âh ‘ alem Şâh-ı Kerbelâ
- 4 Olduġça ‘ ömri râġat-ı dil görmeyüb daġî
Olmuş hemîşe hemdem-i ġam Şâh-ı Kerbelâ

- 5 Dūd-ı dil-i pür-âteş-i ehl-i nezâreden
Olmuşdı perde-dâr-ı harem şâh-ı Kerbelâ
- 6 Yâ Şâh-ı Kerbelâ ne revâ bunca ğam saña
Derd-i dem-â-dem ü elem-i dem-be-dem saña
- V
- 1 Ey derd-i pür-elem-i Kerbelâ Hüseyn
V'ey Kerbelâ belâlarına mübtelâ Hüseyn
- 2 Ğam pâre pâre baĝruñı yandurdı kanla
Ey lâle-i hadîka-i Āl-i ' abâ Hüseyn
- 3 Tîĝ-i cefâ ile bedenüñ oldı çâk çâk
Ey büstân-ı sebze-i tîĝ-i cefâ Hüseyn
- 4 Yaĝdı vücûduñı ğam-ı zulmet-serâ-yı dehr
Ey şem' -i bezm-i bâr-geh-i Kibriyâ Hüseyn
- 5 Devr-i felek içürdi saña kana kana kan
Ey teşne-i harâret-i berķ-i belâ Hüseyn
- 6 Yâd it Fuzûlî âl-i ' abâ hâlin eyle âh
Kim ber-i âh ile yaķılur hürmen-i günâh

139

Kaşide der-medh-i Düvâzdeh İmâm min kelâmi Hayretî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şûretâ biz gerçi kaş u göz temâşâsındayuz
Zâhidâ ma' nîde Haķķuñ ' arş-ı â' lâsındayuz
- 2 Kaşlarından oķuduk biz *ķabe ķavseyin*²² âyeti
*Küllî şeyin hâlikun illâ vecheh*²³ zîbâsındayuz
- 3 Secde emrinde mu' ânîd olmaz ısaķ âdeme
Biz Hudâ'nuñ bilmiş ol firdevs-i a' lâsındayuz

139:86b

²² “(Peygambere olan mesafesi) iki yay aralığı kadar, yahut daha az oldu.” Necm(53/9)

²³ “O'nun zatından başka (maddi) her şey yok olacaktır.” Kasas(28/88)

- 4 Şöyle hayrân olmuşuz kim kendümüzden geçmişüz
Rûzgârũn biz ne telhinde ne helvâsındayuz
- 5 Mest ü rûsvâ nekbetî bir kaç harâbâtîlerüz
‘Âlemũn lîkin ne şulhında ne ğavġâsındayuz
- 6 Ey birâder ibn-i vaġtüz künc-i ‘uzletde bugün
Biz ne imrûzundayuz dehrũn ne ferdâsındayuz
- 7 Künc-i dil genc-i melâl ü ġamla mâlâmâl iken
Yine biz şanmañ menâl u mâl sevdâsındayuz
- 8 Bulmayalum şeşder-i ġamdan gerekmez biz ġüşâd
Zâr olalum nitekim uşbu felek şâsındayuz
- 9 Her kişi bir hişşe almışdur bu dünyâdan velî
Sehm-i a‘ lâ bizedür şadh-i mu‘ allâsındayuz
- 10 Zerreüz kim Muştafa’nuñ mihr-i sergerdânıyuz
Řatreüz kim Murtaza’nuñ ‘ilm-i deryâsındayuz
- 11 Biz Hasan ‘ışķına kılduġ zehr-i miġnet iġtiyâr
Hem Hüseyin için henüz şan aġlayub yasındayuz
- 12 Cân ile dilden bugün Zeynü‘l-‘ibâduñ ‘abdiyüz
Bu cihânuñ ne vezîrinde ne paşasındayuz
- 13 İşümüz altun olursa yeridür çün her nefes
Kimyâ-yı himmet-i Bâķır temennâsındayuz
- 14 Şubġ gibi yüzümüz aġ olsa řañ mıdur bizüm
Şâdıķuñ şıdķ ile çün dâyim tevellâsındayuz
- 15 Mûsî-i Kâzım ‘Alî Mûsî Rızâyı cân ile
Sevmeyen bî-dînlerũn her dem teberrâsındayuz
- 16 Oķuruz medġin Taķî ile Naķî’nuñ her zamân
‘Askerî’nuñ dâyimâ evşâf-ı emlâsındayuz

- 17 Gün gibi şāhib-zamān yā Rab kaçan ide ʔulūʕ
İntizār-ı pertev-i nūr-ı tecellāsındayuz
- 18 Muşţafā’nuñ ümmetiyüz Murtażā’nuñ bendesi
Çāker-i Āl-i ʕ Abāyuz Ḥayretī tā zindeyüz

140

Ḳaşīde-i ʔaṅtarāniyye

Fāʕ ilātün Fāʕ ilātün Fāʕ ilātün Fāʕ ilün

- 1 يا خَلِيّ الْبَابِ قَدْ بَلْبَلْتِ بِالْبِلْبَالِ بِال
يا لَنَوَايَ زَلْزَلْتَنِي وَ الْعَقْلُ فِي الزَّلْزَالِ زَالِ
- 2 Ey meh-i nā-mihribān āvāre kılduñ göñlümi
Heçr ile bī-şabr idüb āvāre kılduñ göñlümi
- 3 Firḳatüñ şahrālarında dem-be-dem Mecnūn gibi
ʕ Aḳlumı zāil kılub ğam-ḥār kılduñ göñlümi
- 4 يا رَشِيْقَ الْقَدِّ قَدْ قَوَّسْتَ قَدِّي فَاسْتَقِيمْ
فِي الْهُوَايِ وَ افْرُوْغُ فِقْلَبِي شَاغِلِ الشُّغَالِ غَالِ
- 5 Ey boyu oḳ gibi mevzūn ḳaddümi yā eyledüñ
Kej gibi hecrüñle beni bī-ser ü pā eyledüñ
- 6 Sen nigārā ḥāṭıruñ ḥoş ʔut ki ʕ ışḳında benüm
Cümle işğalden göñlüm tesellī eyledüñ
- 7 يا اَسِيْلَ الْخِدِّ خُذْ الدَّمْعَ جُدِي فِي النَّوَايِ
عَبْرَتِي وَ دُقُّ وَ عَيْنِي مِنْكَ يَا ذَ الْحَالِ حَالِ
- 8 Ey güzel yüzlü ḥabībüm yüzüñdür ḥāldār
Çāḳ çāk itdi yaşum seyli nūrını ḥāl-vār

- 9 Firkatüñden oldı gözüm yaşı ebr-i eşk-bār
Bil ki nehr-i çeşmüm oldı ‘ ayn-ı baħr-i bī-kenār
- 10 كَمْ تَسْقِي زُمْرَةَ الْعَشَّاقِ عَشَّاقَ الْجُوهِيِّ
كَمْ تَسْقِي الْحَتْفَ مِنْ سَائِ عَنِ الْخَلْخَالِ خَالِ
- 11 Niçe bir içüresin ‘ uşşākuña hūn-ı ciger
Nice bir derd-i dil ile kılasın zīr ü zeber
- 12 Niçe bir sākuñda kıomayub ħallī sīm ü zer
İdesin ħalħāl gibi ‘ aşıkıların bī-pā vü ser
- 13 إِنَّ قَلْبِي فِي خُمَارٍ هَا حَ مِنْ سُكْرِ الْهُوِيِّ
فَأَسْقِنِي مَنْ فِيكَ خُمْرًا فِيهِ كَالسِّلْسَالِ سَالِ
- 14 Göñlümi maħmūr iden ‘ ışkuñ şarābı şevkıdır
Cānumı ħayrān iden la‘ lüñ zülāli zevkıdır
- 15 Şun lebün cāmın ki oldı çeşme-i āb-ı ħayāt
Cür‘ asınuñ teşnesi ehl-i maħabbet cavkıdır
- 16 حَتَّ مِنْ وَجْدٍ جَمِيلٍ جُمْلَةَ الْعَشَّاقِ شَاقِ
جُدَّ بِتَقْبِيلِ إِلَيْهِ قَلْبَ ذِي الْمُشْتَاكِ تَاقِ
- 17 Zāhir oldı çün cemālūñ nūrı ey hūrşīd-rū
Cān u dilden cümle ‘ uşşāk eylediler ārzū
- 18 Derdmendūñ buse-i ruhsāruñ eyler çust u cū
Kıl ‘ aṭā kim rūyı ħūba yaraşur ħulq-ı nīkū
- 19 يَا عَزَّالَ الْأَقْدُوهُ فِي الْمَشِيِّ كَا لَارِ مَاحِ مَاحِ
رِيْقُهُ رَاحَ وَ مَفِي عَيْرِ تِلْكَ الرَّاحِ رَاحِ
- 20 Ey gözi āhū-yı Çin refṭāruña urmaz rımāħ
Ağzuñun yarından özge cānā yokdur rūħ-ı rāħ

- 21 Ey yüzi nūr-ı şabāḥ u ṭal‘ ati şem‘ -i revāḥ
Şām-ı zūlfūñ ṭāiri ervāḥa olmuşdur marāḥ
- 22 لَمْ يَزَلْ يَرْتَاضُ فِي جَنَاتِ عَدْنٍ مَنْ جَنِي
مَنْ جَنِي بُسْتَانَ خَدِّ مِنْكَ كَأَتْفَاحِ فَاحِ
- 23 Dāimā cennāt-i ‘ adn içre olur mīve-i Çīn
Her ki bostān-ı cemālūñ içre eyler mīve-i Çīn
- 24 Yā kefüñ seyb-i gülābı leblerūñ mā u me‘ īn
Gözlerūñ seḥr ü hilāli sözlerūñ dürr-i şemīn
- 25 قَطُّ مَا فَرَّحْتَنِي مُدْبَالَا سَيِّ اِبْرَاحِنِي
سُرَّ صَبَابًا مُدَّ عَدَا فِي الْحُزْنِ مَا فِي الرَّاحِ رَاحِ
- 26 Hergiz ey şāḥ-ı cihānum ben ḫuluñ yād itmedūñ
Yād idüb bu ḥāṭır-ı nāşādumı şād itmedūñ
- 27 La‘ l-i cān baḫşuñ meyinden bir piyāle doldurub
Bu dil-i vīrānı bir cür‘ ayla ābād itmedūñ
- 28 الْحُبُّ فِي قَلْبِي زَمَانًا فَأَعْتَدِي
دَرَّ جَادِي آدَمْعِي بِالسَّرِّ كَالْمِصْبَاحِ بِاحِ
- 29 ‘Işkınuñ rāzın gönülde şaḫladum çok rüzgār
‘Āḫıbet gözüm yaşından oldı rāzum āşkār
- 30 Sen nigāruñ ḫüsnini ben dil-fikāruñ ḫüznini
Söyleşürler ay u gün şām u seḥer leyl ü nehār
- 31 مَنْ يَلْمُنِي فِي الْهَوَى حَوْرُ الْعَوَى فِي قَدِّ عَفَى
إِنَّ هَزَّ الْأَمْرِي مِنْ زَنْ الْفَتَّاحِ تَاحِ
- 32 Şol ki ‘ ışḫ içre baña eyler melāmet dālldur
‘Işḫ ‘ āşıklar ḫatında hādī-i iḫbāldür

- 33 ‘Işık kim taqdîr-i Rabbânîdür anuñ menşei
Haqq te‘âlâ hazretinden kullara efzâldür
- 34 نَجِيَّ عَمَّا أَقَاسِي إِنَّ حَتْفِي الْإِنِ آن
لِنَ لَنَا قَلْبًا فَقَاسِي الْقَلْبَ لِلخُلَانِ لان
- 35 Billâh ey ‘Îsâ nefes bu derdüme eyle devâ
Bu belâdan kim cigerden cânuma irgür şifâ
- 36 Şâh kulların göricek resmdür raḥm eylemek
Kıl teraḥḥüm bendeñe ey Hüsrev ü Şîrîn-liḳâ
- 37 فِي عِرَاضِ الْوَصْلِ غَايِنِي الْمُحْجِرِ كَالْعَدَّارِ دار
لَا تَرَحَّلْ فَالْحِشَا مِنْ كَثْرَةِ الْاسْفَارِ فار
- 38 Vaşluñuñ meydânlarında ehl-i hecr eyler güzâr
Şol taḥayyur ehli gibi kim ola âşufte-kâr
- 39 Fâriğ it göñlüñ şeferden ey meh-i rüşen-‘izâr
Kim sefer añduḳça yaşum mevc urur mişl-i baḥâr
- 40 لَمْ تَزَلْ تَرُورُ كِبْرًا مِنْكَ عَنِّي جَانِبًا
لَا بَحْرٌ فَالْقَيِّ مِنْ قَلْبِكَ الْجَبَّارِ بار
- 41 Ben kuluñdan kibr idüb i‘râz iderseñ ey şanem
Şanma kim i‘râz ile ben bende senden uşanam
- 42 Kibr-i gışşından göñül cāmın muşaffâ eyle kim
Ehl-i kibrüñ tu‘mesi olmaz meger derd ü elem
- 43 مُدَّ شَدَدَتْ الْوَسَطُ مُعْرًا بِزَنَارِ الْهَوَى
لَمْ أَرَلْ فِي النَّارِ وَ الْأُولَى بِذِي الزَّنَارِ نار
- 44 ‘Işık-ı zünnârın belüme bağlanaldan ey nigâr
Kârbârum nâre yanmaḳlık durur leyl ü nehâr

- 45 Zülfüñüñ zünnârı haddüñ nârına yaqdı beni
Şâhib-i zünnâra lâyıq olmaya illâ ki nâr
- 46 تَاهَ قَلْبِي إِذَا تَاهَ مِنْ بَتَارِيحِ الْهَوَايِ
مَا آفَاقَ الْقَلْبِ مُذْمِنُ طَرْفِهِ السَّحَارِ حَارِ
- 47 Zülf-i tarrâruñ gamından ‘aqlum oldı tarumâr
Çeşm-i şehhâruñ deminden gönlüm oldı bî-ķarâr
- 48 Şadr-ı ‘âlî şâhib-i cûd u büzürg-i nâ-medâr
Kim şî‘âr-ı ķadrine ķonmaz ğubâr- ı neng ü ‘âr
- 49 ذَرْهُوَيِ الْغَزْلَانِ وَ اخْتَرِ مَدْحَ صَدِّ رَجْدَمَا
جَايِدِ قَوْمِ سُرِّي مِنْ شِعَارِ الْعَارِ عَارِ
- 50 Dilrübâlar vaşfını ķo eyle medħin ihtiyâr
Şol ğüzîde ħazretüñ kim devletidür pâyidâr
- 51 Şadr-ı ‘âlî şâhib-i cûd u büzürg-i nâ-medâr
Kim şî‘âr ķadrine ķonmaz ğubâr- ı neng ü ‘âr
- 52 سَيِّدٍ فِي كُلِّ خُطْبٍ سَادَةِ الْإِفَاقِ فَاقِ
آتِّدِ فِي الدِّينِ بِلَوَاهِ إِلَى الْفَسَاقِ سَاقِ
- 53 Seyyîd-i rüşen nihâd u faħr u sādât-ı bilâd
Nâşır-ı ehl-i şalâħ u ķâhir-i ehl-i fesâd
- 54 Maşlahat vaķtinde râyî pişvâyi her şevâb
Memleket zabtında fikr-i reh-nümâyı her sadâd
- 55 فَخْرٍ دِينَ اللَّهِ مِنْ جَدْوَاهِ فِي الْإِنْعَامِ عَامِ
وَهُوَ مِنْ جِنِّي الْمَعَالِي كَثْرَةَ الْإِكْرَامِ رَامِ
- 56 Faħr-ı dîn kim oldı en‘âm-ı cihân ħalķına ‘âm
‘İzzet ü ikrâm olupdur añna maķşûd-ı murâd

- 57 ‘Adl-i devrinde buña kılmaz meger çeşm-i ğamām
Luṭf-u ‘āhdinde ḥanīn itmez meger ḥalk ḥemān
- 58 نَصْرُ اِيَاتِ الْهُدَايِ سَيِّفُ غَايَاتِ الْبِدَايِ
عَادِلِ هِنْدِيَّةِ الْعَارِي عَلِي الْعُشَامِ شَامِ
- 59 Ol hidāyet ‘āleminüñ surūr-ı ferzānesi
Ol seḥāvet ḥateminüñ gevher-i yek-dānesi
- 60 Her kaçan şemşīr-i āteş-bārı berķ-efşān ola
Seyl-i ḥūn ile dola zālimlerüñ ḥum-ḥānesi
- 61 مُوتِمِ الْاِبْنَاءِ فِي الْمِحْجَاءِ عَنْ اِبَائِهِمْ
مُشْفِقِ آشَقَقَهُ الْمَوْ قُوُقُ الْاِيْنَامِ نَامِ
- 62 İntikāmı eylemişdür niçe taĝlı bī-peder
İhtirāmı eylemişdür niçe pür sīm ü zer
- 63 Ebr-i iḥsāmı şol yirdeki yağmur yağdura
Mīve yirine cevāhir bitüre şāḥ-ı şecer
- 64 صَامٌ لِلْمَعْبُودِ عَنْ لَدَاتِهِ لَكِنَّهُ
لَيْسَ عَنْ قَتْلِ الْاِعَادِ مُحَمَّدِ الصَّمَامِ صَامِ
- 65 Cümle-i lezzātdan gerçi ki itmişdür şıyām
Tīĝ-ı bürrānına düşmen ḫanın içmekdür ṭa‘ām
- 66 Ḥamla vaḫtinde görenler raḥş üstünde anı
Dir ki şahbāze şikār olmuş yatur hoş rû ḫırām
- 67 ضَيِّقِمِ مِنْ دَابَّةِ اِرْغَامِ ضِرْغَامِ السَّرَى
بِاسِلِ حَمْسُ اِلَى ضَرْبِ الظَّلَى وَ الْهَامِ هَامِ
- 68 Arslandır kim şikār-ı ‘azmidür şīr-i jiyān
Pehluvāñdur kim fikārı rezmidür bīr ü beyān

- 69 Bir dilâverdür ki boynun urmağ için düşmenüñ
Berğ gibi tîğünüñ yalmânıdur âteş-feşân
- 70 لَوْرَاهُ صَاحِبُ عَن صَنْعَتِ الْكُتَّابِ تَاب
أَوْ عَرَاهُ رُسْتَمُ فِي مَوْقِفِ الْأَرْهَابِ هَاب
- 71 Şâhib anı görse inşâdan daği urmazdı dem
Rüstem aña irse daği cenge başmazdı kadem
- 72 Ya' lemu'llâh kim deñizden kaçresin şerh itmeye
Ger kemâlâtını taħrîr ide taħrîr-i çalem
- 73 يَا عَلِيمًا عِنْدَهُ الْقَلَامُ ذُو الْإِرْشَادِ شَاد
زَاهِدٌ تَقْوَاهُ فِي دُنْيَاهُ لِلزُّهَادِ هَاد
- 74 Ey ki 'ilmüñden irişür ehl-i 'ilme i' tidâ
Dike zühdünden yetişür ehl-i dünye ihtidâ
- 75 Çâr-ı yâr-ı bâ-şafâ gibi laţif ahlâğ ile
Muğtedîsin muhtedîsin müctebâsın murtażâ
- 76 يَا نِظَامَ الْمَلِكِ يَا فَخْرَ الْوَرَى يَا مَنْ إِدَّ
جَاءَهُ الْمُسْتَنْجِدُ الْمَظْلَمُ بِالْإِنْحَادِ جَاد
- 77 Ey nizâm-i mülk ü millet nâşır-ı her dâd-ı ħ'âh
V'ey hümâm-ı baht u devlet kâhır-i her geh nigâh
- 78 أَصْبَحْتُ مَنْصُورَةً رَايَاتُ دِينِ الْمِصْطَفَى
مِنْهُ وَ اسْتَرْدَى جِهَادًا مَنْ إِلَى الْإِلْحَادِ حَاد
- 79 Heybetünden râyet-i dîn oldı manşûru' l-levî
Ni' metinden şâhat-ı mülk oldı mevfüru' r-rızâ
- 80 Nez' -i meydânunda çünki çekdi dîn şemşîrini
Çomadı küfr-i çalâl ehline yer yüzinde câ

- 81 شَانُهُ أَصْفَادُ مِنْ وَ لَاءُهُ مِنْ الْإِيهِ
وَعْتَدَى شَانِيهِ فِي الْإِغْلَالِ وَالْأَصْفَادِ غَاد
- 82 Şānı ihsān eylemekdür evliyā-yı devlete
Fikri en‘ ām eylemekdür etķiyā-yı ĥāzrete
- 83 Hükmine baş kıomayup şol kim temerrüd eyledi
Boynını kendü eliyle şaldı bend-i ĥayrete
- 84 يَزُّ عَدُّ الْإِطْوَادِ بِالْإِيْعَادِ حَيِّي أَنَّهُ
لَوْ رَأَتْهُ مَا عَعْتَدَتْ مِنْ هَوْلٍ ذَالَا يِعَادِ عَاد
- 85 Ditredür kıahrı yeli tağları ĥün berk-i giyā
‘Ād kıavmi görse anı eylemezdi i‘tidā
- 86 Ĥatt-ı fermān ile her kim kıomaya baş bende-vār
Ĥāme gibi yaşını kıat‘ eylesün tiğ-i belā
- 87 مِنْهُ فِي نَادَا الْإِعَادِي طَارِقِ الْإِحْجَالِ جَال
مَا لَهُمْ مُزْرَا عَهُمْ فِي شِدَّةِ الْإَوْجَالِ جَال
- 88 Heybetinden meclis-i a‘dāde dāirdür ecel
Deĥşetinden sīne-i düşmende sāirdür vaĥul
- 89 Şöyle başmışdur ‘adū ĥaylinde
İçlerinde kıomamışdur def‘-i ālāma maĥall
- 90 مُقْسِطٍ أَضْحَى وَمِنْهُ مُنْهَلٍ إِنْصَافٍ صَافٍ
قَاهِرٍ أَمْسَى عَلَى الْإِعْدَاءِ بِالْأَحْجَافِ جَافٍ
- 91 Bir ‘ādālet issidür ki inşāf ile meşhürdur
Bir celālet issidür ki leťāf ile mezkürdur
- 92 ‘Adlinüñ ser-ĥeşmesinden etķiyādur tāzedür
Kıahrınıñ ser-penĥesinden eşķiyā maķhürdur

89a: Mısranın hece sayısı vezne göre eksiktir.

- 93 سَادَهُ الْحَسَادُ مِنْهُ فِي الْخِطَابِ دَائِمٍ
إِنَّا عَلَيْهِمْ هُمْ كَمَا لَزَعَزَعَ النَّصَافِ صَافٍ
- 94 Devletinde ma' şer-i ḥassād olupdur ḥār u zār
'İzzetinden leşker-i a' dā bulubdur inkisār
- 95 Ref' etindeki perīşān oldılar cem' -i ' adū
Nitekim bād u zāndan tārumār olur ğubār
- 96 لَمْ يَزَلْ يَعْطَى الْعَافِ نَارُهُ أَوْطَادُهُ
آثَرَ التَّقْدِيمِ وَالتَّأْخِيرِ فِي الْإِسْعَافِ عَافٍ
- 97 Sâile eyler a' tā ḥacâtını eyler revā
Gelmemişdür ' âleme anuñ gibi şāḥib-seḥā
- 98 Her murādına irer fi' l-ḥāl-i bī-ṭāḥir u mehl
Çün ziyāfet ḥānesinden ide şey' en-lillāh gedā
- 99 سَحَبَ اقْطَارِ السَّمَاءِ لَوْ لَمْ تَلَفْ مَا ضِرَادِهِ
لِلْوَرَى تَوَكَّافِ عَادَى كَفَّهُ الْوَكَّافِ كَافٍ
- 100 Bir mürüvvet kânıdur kim dest-i gevher pāşınıñ
Bahşışı katındadır yā ḫatre-i şebnem degül
- 101 Āsmāndan yire yağmur yağmaz ise ğam degül
Āleme yeter ' aṭası yalnıuz ādem degül
- 102 دُمٌ عَلَى رَعْمِ الْعِدَى وَأَرْتَحُ بَعُودِ الْعِيدِ فِي
دَوْلَتِ عَدَائِ فِيهَا ادْوَمِ الْإِلْطَافِ طَافٍ
- 103 Düşmenüñ rağmına dāyım devletüñ bākī ola
'Ayş u nūşuñ meclisinde ay ve gün sākī ola
- 104 Gündüzüñ ' id-i sa' ādet-baḥş u giceñ ḫadr ola
Luṭf-ı Yezdān ' izz u şāne ḫafız u vākī ola

Tercî' -i bend min kelâmi Ânî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

I

- 1 Ey müsemma-yı haqâyıq 'ilmini duyan nigâr
V'ey mu'amma-yı daqâyıq mâhiri ferhunde-yâr
- 2 Nazm ile esrârı setr itdüm bu tercî' -i bende
Tâ ki nâdânlık idüb dahl itmeye her nâ-bekâr
- 3 Remz u harf u nükte ile söyledüm ahvâlümü
Ehl-i kâle setr idüben ehl-i hâle âşkâr
- 4 Men bu şi'r-i dil-güşâdan da'vî-i nuḡk itmezem
Söylemezsem oda yanar korqaram dâr u diyâr
- 5 Ey bu remzi fehm iden nûr-ı Hudâ'yam çünki ben
Şehsuvârum şehriyârum tâc-dârum nâm-dâr
- 6 Âdem-i mecmû'ayam yokdur baña haşr u kenâr
Maẓharam her şüretüñ elvânına âyîne-vâr

II

- 1 'Âlem-i baḡr-i muḡîti kaplayan deryâ menem
Vüs'at-i zâr u şifâti haşr iden ma' nâ menem
- 2 Hâtem-i mihr-i Süleymân'ı yazan imlâ menem
Kâinâtuñ defterin şerḡ iden inşâ menem
- 3 'Allame' l-esmâyı ta' lîm eyleyen insâna men
Nâ-ḡalef-ferzend olan şol bende-i mevlâ menem
- 4 Ehl-i 'irfân meclisinde bulmuşam ḡadr-i tamâm
Gerçi a'vâm maḡfilinde maḡ-ḡak u rüsvâ menem
- 5 Vâ' izâ zâḡ u zeḡen şanma beni dâna iseñ
Gülsitân-ı lâ-mekânda bülbül-i şeydâ menem

6 Ādem-i mecmū‘ ayam yoḡdur baña haşr u kenār
Mazharam her şūretūñ elvānına āyīne-vār

III

1 Manzar-ı ma‘ nā-yı kelim meşhed u ‘ ilm u hayāl
On sekiz biñ ‘ ālemi āyīne-sānam hem-cemāl

2 Қақnus-ı ḡalb-i ḡalāyıḡ yanmadın nār-ı ḡama
Yaḡmış idi cānumı vaḡdetdeki nār-ı celāl

3 Dem urup diriltmeden ‘ İsi-i Meryem-mürdei
Hālet-i iḡyā idüm men ism-i ḡayyda bir kemāl

4 Leyli’ye Mecnūn ‘ āşık degül idi ol zamān
Dil-rubā-yı vaḡdet ile bulmuş iken ben vişāl

5 ‘ Allame‘ r-raḡmandur ta‘ līm iden baña bunı
‘ Ālem-i ‘ ilm-i ‘ alīmem māverā-yı ḡıl u ḡāl

6 Ādem-i mecmū‘ ayam yoḡdur baña haşr u kenār
Mazharam her şūretūñ elvānına āyīne-vār

IV

1 Müdrik-i ma‘ nī-şināsam fāhim-i ‘ ilm u ḡüküm
Nāḡıḡ-ı nuḡk-u ḡaḡāyıḡ muḡbir-i Türk ü ‘ Acem

2 Vaḡtimūñ Selmāniyem şı‘ r ü selefden baña ne
ḡab‘ -ı nazm-ı engizle zātında çün oldum ‘ ilim

3 Uşbu ḡāletler şehā zātında ḡālümdür benüm
Çünki cānum şafḡasında yazdı *nūn u el-ḡalem*²⁴

4 *Elest Rabbiküm*²⁵ didükde dimişem ḡaḡḡa belī
Dimeyüb rüz-ı elestde döndürüb yüzüm ni‘ am

5 Nefḡa-i nefḡ-i ileyhem menba‘ -ı deryā-yı dem
Fāzıl-ı insān-ı mücmel şāriḡ-i şadr-ı elem

²⁴ “Nun. Kaleme ve (onunla) yazılanlara andolsun.” Kalem(68/1)

²⁵ “Hani Rabbin (ezelde) Ademoḡullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, ‘Ben sizin Rabbiniz deḡil miyim?’ demişti.” A’raf (7/172)

6 Ādem-i mecmū‘ ayam yoḡdur baña ḡaṣr u kenār
Mazḡharam her šūretüñ elvānına āyīne-vār

V

- 1 Mazḡhar-ı cüz‘ ile küllüm kāinātām ‘ ālemem
Cennetem nāram hevāyam kendüm ile ādemem
- 2 Kevṣerem nehrem Firātām āb-ı dünyāyam temām
Zulmetem Ḥızr-ı mīmem āb-ı ḡayātām zemzemem
- 3 Nākıṣam ḡoram ḡaḡīrem šūretā gerḡi velī
Māverā-yı derk-i fehmem ḡāyet ile mübhemem
- 4 ‘ Aṣrımüñ Maṣṣūruyam sırr-ı ene‘/ḡaḡḡ bendedür
Vechinün mir‘ ātıyam esmā-yı küllī maḡremem
- 5 Tāc u taḡtam raḡt u baḡtam aḡsen-i taḡvīm hem
‘ Ālem-i bākīde dāyım pādīṣāha hem-demem

6 Ādem-i mecmū‘ ayam yoḡdur baña ḡaṣr u kenār
Mazḡharam her šūretüñ elvānına āyīne-vār

VI

- 1 ‘ Ālem-i mülk ü melek bir ḡaḡvedür reftāruma
‘ Ārifem ḡaddümden artüḡ baḡmañuz miḡdāruma
- 2 Men meni medḡ eylesem zemmdür yanında ‘ ārifüñ
Bu ḡadar vardur šehā inṣāf idüñ eṣ‘ āruma
- 3 Āb-ı deryāsı cihānuñ ḡaḡredür nuḡḡumda šan
Āfitāb-ı ‘ ālem-ārā zerredür envāruma
- 4 Ġarḡ olaydı ḡaḡḡ-ı ‘ ālem baḡr-i raḡmanda temām
Nuḡḡ ideydüm her ma‘ ānī kim gelür efkāruma
- 5 Çün ḡaḡīḡat ḡalbümi meclā idindi vechine
‘ Āṣıḡ olsa ḡañ mıdur eṣyā-yı gül dīdāruma
- 6 Adem-i mecmū‘ ayam yoḡdur baña ḡaṣr u kenār
Mazḡharam her šūretüñ elvānına āyīne-vār

VII

- 1 Çünki ref‘ oldı ḡicābum ben baña buldum viṣāl
Ba‘ d azın bildüm ki dāyım var imiṣ bende bu ḡāl

- 2 Vâşıl iken ben baña şanırmışam devrim henüz
Fikr-i fâsidler idüb eylermişem dürlü hayâl
- 3 Menmişem şüretde gerçi ma' nide cân u cihân
Cüzmüşem zâhirde likin bätinum Hâkka cemâl
- 4 Gâh vaşlam gâh hecrem gâh ikisinden biri
Gâh kurbam gâh ba' dam gâh kâhî ittişâl
- 5 Âniyâ mir'ât-ı Hâkka çün cemâle her nefes
Külle yevm huve fişân²⁶ bende bulmuşdur kemâl
- 6 Âdem-i mecmû' ayam yokdur bana haşr u kenâr
Mażharam her şüretüñ elvânına âyine-vâr

142

Kaşide-i Derviş Günâhî Mevlevî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Nâzır-ı dîdâr-ı Hâk olmak dilersenñ âbveş
Mâsivâ ebrini ref' it dîdeden mehtâbveş
- 2 Vech-i raḥmet şalmasun ebrūsuna dirseñ eger
Kâmetüñ bârî teveccühle ḥam it miḥrâbveş
- 3 Tûr-ı devrin bilmek istersenñ rızâ bostânınıñ
Aqidub gözyaşların nâlišler it ṭolâb[veş]
- 4 Âb-ı ma' niden leb-i rûḥı dilersenñ yâ meze
Gel berü ol kaşr-ı şüretten ulu' l-elbâbveş
- 5 Tatludur Şîrîn'e ey Ferhâd ezilmek kellesi
Tîşe-i dest-i ecel ezmezse kând-i nâbveş
- 6 Her ne deñlü mâil olsañ rûzgâr rûzgâr
Yârdan uçurmadın ḳor mı seni seylâb[veş]

²⁶ “Göklerde ve yerde bulunanlar, (her şeyi) O’ndan isterler. O, her an yeni bir ilahi tasarruftadır.” Rahman (55/29)

- 7 ‘İsmetüñ pîrâhenin düzd-i hazân eyler penâh
Leb-be-leb her kelâne şarılmağıl leblâbveş
- 8 Dâğdur ol nâr-ı ‘ışk ile kalender-vâr eger
Cân gözin açmağ dilersen lâle-i sîrâbveş
- 9 Âşinâ ol gevher-i maşşûda kim bir gün felek
Cenb idüb felek vücûduñ ğarğ ider girdâb[veş]
- 10 Ka‘ be haqqı cân sebîl itsüñ lisânuñdan müdâm
Selsebîl-i ma‘ rifet cârî olur mîzâbveş
- 11 Postuñda nuğkı ço ey dost çengâl-i hilâl
Remz ider kim postuñ olur kaçâ kaçşâbveş
- 12 Yâr-ı ğâr-ı şîr-i vağdet ol tuğâr-ı rûğdan
Râh-ı rağmet nûş idem dir iseñ aşhâbveş
- 13 Kıymetüñ bil kıymetüñ ey dil ki kalmışsın yetîm
Âb u gil içinde zâyî‘ gevher-i nâ-yâbveş
- 14 Hâll olub her müşkilüñ halvâ olur tek sen hemân
Halvet eyle küşe-i dehlîzde düş-âbveş
- 15 Oldı kaçır-rutbet ol kes meşel-i icâz-ı nağl
Kim şafâ ihvânına oldı mümîll itnâbveş
- 16 Hücet-i ‘ışka şuhûdü‘ l-hâl olup abdâllar
Nâme-i iğbâle ‘unvân oldılar elğâbveş
- 17 Ger dilersen ey dil endîşe kilîdinden güçâd
Bend olup bir yirde kalma halka-i ebvâbveş
- 18 İşigi altun ider elbetde iksîr-i kemâl
Ditremsüñ devlet-i dünyâ için sîm-âbveş
- 19 Kılmayan kalbin mihekk-i istikâmetden ‘ayâr
Rûz-ı maşşerde kara mağbûn olur kallâbveş
- 20 Şeyhe ben sünnî derem ol baña mülhîd umaruz
İkimizde Hağ katında olavuz kezzâbveş

- 21 Ne yirin ğamdan ne şādiden sevin kim ‘ālemüñ
Hāl u qālî bir qarâr olmaz hayâl-ı h̄âbveş
- 22 Tavq-ı zerrîn zan idüp ey cāhil itme qahqaha
Mār-ı emmāre şarılmış boynuña qallābveş
- 23 Saña bu kayd-ı ‘alāyıkdan ne mümkindür halāş
Kim vücūduñ ser-be-ser bend eylemiş esbābveş
- 24 Allah Allah bāde-i kibre iñen meyl etme kim
Zehr-i qātildür görünür şerbet-i cellābveş
- 25 Qandedür bu seyf-i ‘alî kim bu kelām-ı āteşin
Münkir-i sengin-dile kār eylemez tizābveş
- 26 Noqta-i pergār-i vaḥdetdür gözüm merdümleri
Devr ider çarḥuñ muhiṭe merkezin aqṭābveş
- 27 Āferin ol encüm-i gerdün-ı istiġnāya kim
Aña nisbet levḥ-i ‘arş olmuşdur usturlābveş
- 28 Ey Günāhî vāşılam ben bir ‘arūs-ı vaḥdete
Kim rıdāi‘l-kibriyā olmuş aña cilbābveş

143

Ġazeliyyāt-ı şu‘arā
Rahīmeḥumu‘llāhu Te‘ālā

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

- 1 Zikr-i Bismillāhirrahmānirrahīm
Āşkār u gizlüye sensün ‘alīm
- 2 Derdmendem derdüme eyle devā
Kim [qamu] ḥastelere sensün ḥakīm
- 3 Ḥamdülillāh kim Muḥammed ümmeti
Eyledüñ bu bendeñüzi yā Kerīm

- 4 Şoñ nefesde şakla ĩmānum benüm
Bulmaya yol añā şeytānı^ç r-racīm
- 5 Muşţafā’nuñ hürmetine yā ĩlāh
Sen müyesser eyle cennāt-ı na^ç ĩm
- 6 Rüz-ı maşşerde Muħıbbı bendeñi
İrme anı raħmetüñden yā Raħīm

144

Kelām-ı Vuşlāti

Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilün

- 1 Yā ĩlāhı ol delil-i reh-nümā
Eyle tevfiķüñ refiķ dāyim bana
- 2 H^çāb-ı ğafletde ķoma bıdār ķıl
Cān gözini ac baķam senden yana
- 3 Yaķ derūnumda ķerāğ-ı ışķuñı
Hāne-i gönlümi ķılsun rüşenā
- 4 Yā ĩlāhı ^çışķ-ı pāküñ ħaķķ’iķün
Dāimā vir ķalb-i ^çuşşāķa şafā
- 5 Ķıl münevver Vuşlāti’nüñ ķalbini
Nür-ı tevhıd gele her dem ey Hıdā

145

Kelām-ı Selımi

Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün

- 1 Fedā ķıl cism ile cānı di *lā ma^ç būde illā hū*
Özüñi eylegil fāñı di *lā ma^ç būde illā hū*

144:92b

145:92b

- 2 Anuñ ğayrından it ʿuzlet olasın maḳbūl-ı ḫazret
Bulasın menzil-i ḳurbet di *lā maʿbūde illā hū*
- 3 Taleb ḳılur isen anı görürsün nūr-ı Subḫānı
Bilesin sırr-ı ḫaḳḳānī di *lā maʿbūde illā hū*
- 4 Bilürsün bu fenā fülkin sevenler oldılar maḫrūm
Beḳā-ı ʿizzet istersen di *lā maʿbūde illā hū*
- 5 Selīmī idegör āhı gel olgil anuñ agāhı
Bulasın ol ṣehinṣāhı di *lā maʿbūde illā hū*

146

Min kelāmi ʿĀcizī

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 ʿĪd-ı vaṣla kimse irmez olmadın ḳurbān hū
Ehl-i ʿıṣṣā cān u dil emr eylemiş ḳurbān hū
- 2 Hū ṣarābın içmiyenler görmedi hūʻdan eṣer
Derd odına yanmaya[n]lar bulmadı dermān hū
- 3 Ceng u ḳānūn u rebāb u neyden ol hū sırrını
ʿĀṣıḳ olmayan ne bilsün kim nedür nālān hū
- 4 Dostum luṭf eyle gel göster cemālūñ ṣemʿini
Cān u dil pervānesi tā kim ola büryān hū
- 5 ʿĀcizī cān u cihāndan geçmeyen ʿāṣıḳ degül
Cānı olmaz her kimūñ kim olmaya cānān hū

Min kelâmi ‘Ulvi

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Gedâ-yı bî-nevâ ol devlet-i dünyâyı n’eylersün
Ölüm ön şoñ muqarrerdür qurı gavgâyı n’eylersün
- 2 İdersin ser bürehne tahta-i tábütı cün mesken
Serîr-i salţanatda efser-i Dârâyı n’eylersün
- 3 Ten-i efsürdeñe hil‘ at kefendür ‘ âķıbet şâhum
Giyüb fâķır libâsı atlas-ı dîbâyı n’eylersün
- 4 ‘ Adem iķlimine âķır göķersin bikes ü tenhâ
Begüm yânuñca ‘ asker cem‘ idüb alâyı n’eylersün
- 5 Ecel peymânesin çeksün gerekdür ‘ Ulviyâ bir gün
Fenâ bezminde şimdi sâķar u şahbâyı n’eylersün

Min kelâmi Sırrî

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Dilâ ‘ uķbâ dilersen devlet-i dünyâyı n’eylersün
Ėaraż dîdârsa dünyâda gül-i ‘ uķbâyı n’eylersün
- 2 Öürsen cism-i zerduñi qoķar çün Ėâķ bir gün
Çeküp pehlûya her şeb bir semen sîmâyı n’eylersün
- 3 Kefen pîrâhenin bir gün giyersin ‘ âķıbet şâhum
Giyüb şimdi ķabâ-yı zerkeş ü dîbâyı n’eylersün
- 4 Degülsün çün Ėınâ-yı ķalbe mâlik ey dil-i şeydâ
Şunub Ėalka metâ‘ -ı nâz u istiğnâyı n’eylersün
- 5 Geçüp tûl-ı emelden ibn-i vaķt ol genc-i ‘ uzletde
Çeküp Sırrî bugündür şıķķat u ferdâyı n’eylersün

147:93a

148:93a

[Der-kenar]

Yār senden vaz geldüm işte
Ben de bir cānānı sevdüm işte

[Der-kenar]

Yana yana hecr odına bil ki büryān
Tālī cānumdan uşandum işte

[Der-kenar]

Baña derdün dönmezüz bu ‘ahd ...
Çünkü dünden ben de döndüm ...

[Der-kenar]

Ey Mu‘īd gerçi yārın bī-bedeldür
Bende bir buraya sorar rişte işte

149

Min kelāmi Vuşlatī

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

- 1 Der-i maṭlūb-ı dil baḥrinde bul ‘ummānı n’eylersün
Güher maḳşūd idin şarrāf-ı dehr ol kānı n’eylersün
- 2 Cihānda ehl-i ḥāl ol māzi müstaḳbeli fikr itme
Nazar çün ḥāledür ancaḳ geçen ezmānı n’eylersün
- 3 Görürsün şūretā insān velī ḥayvān-ı nāṭıḳdur
Ara insānı kāmīl bul baḳar ḥayvānı n’eylersün
- 4 Sikender gibi maḥrūm olma ḳalma zulmet içinde
Ḥızr u şāb-ı ḥayvāna iriş zulmātı n’eylersün
- 5 Ma‘ānī dūrlerin çün düzmeyesin rişte-i nazma
Süvār olup semend-i ṭab‘ uña meydānı n’eylersün
- 6 Maḥabbet gülşeninüñ güllerin şoldurma her dem kim
Gözünden durma aḳıt yaşları bārānı n’eylersün

- 7 Otur beytü' l-ḥazende yaş döküb Ya' ḳüb gibi her dem
Bulagör Vuşlâtî cân Yûsuf'un Ken' ânı n'eylersün

150

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Şafâ kesb eyle zâhid cübbe-i pîrânı n'eylersün
Hulûşuñ yoḳ durur çün zîkr idüb Subḥâmı n'eylersün
- 2 Oturup künc-i mescide geçür tesbîḫi göñlüñden
Riyâyı ḳo elüñden sübḥa-i mercâmı n'eylersün
- 3 Münevver ḳıl derûnuñ nûr-ı tevḥîd-i Hudâ ile
Ziyâ-yı şems-i envârı meh-i tâbânı n'eylersün
- 4 Ğam u miḥnet deminde saña yâr u ğam-güsâr olmaz
Çeküp ḳaydın cihânda isteyüb yârânı n'eylersün
- 5 Muḳayyed olma âzâde olup ḳayd-ı ta' alluḳdan
Cihânda başuña sultân olup sultânı n'eylersün
- 6 Ribât-ı köhnedür dünyâ ḳonanlar göçdiler âḫîr
Göçersen 'âḳıbet sende yapup vîrânı n'eylersün
- 7 Hudâ Vuşlâtî cürmün yumazsa ḳatre-i raḫmet
Yâ ol deryâ-yı luḫf u cûd-ı bî-pâyânı n'eylersün

151

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Ḳoyub küyını cânânıñ gezüb seyrânı n'eylersün
Gözet her demde dildârıñ baḳub yabânı n'eylersün

150:93b

151:94a

- 2 Bitür cān gülşeninde bir nihāl-i ğonce-i hoş-bū
Ne dirsün ser ü bostānı gül-i ħandānı n'eylersün
- 3 Mu' attar kıl dimāguñ būy-ı zūlf-i yār ile her dem
Bu gülzār-ı cihānda sünbül ü reyĥānı n'eylersün
- 4 Bilürsün her yaña şūfi nedür başuñda bu sevdā
Cihānda derd-i 'ışķı arayup dermānı n'eylersün
- 5 Gedā-yı 'ışķ olup peşmīneñi giy tād u ħabādan gec
Giyüb fāĥir libāsı baķınub dōrt yanı n'eylersün
- 6 Bilürsin 'ālem-i vaĥdet selāmetdür taleb-kār ol
Cihān keşret dūrür ğavgā yeridür anı n'eylersün
- 7 Otur beytü' l-ĥazende yaş dōküb Ya' ħūb gibi her dem
Bulagör Vuşlātī cān Yūsuf'un Ken' ānı n'eylersün

152

Min kelāmi Ĥalīlī

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Yārını yārın görendür kim bugün yārın görür
Görmiyen yārın bugün yārın kaçan yārın görür
- 2 Kim ki keşretten geçüp oldı 'alāyıķdan berī
Vaĥdetüñ buldı tārīķun Ĥaĥķın envārın görür
- 3 Ka' be-i ma' nā-yı 'ārif dem-be-dem eyler tāvāf
Ĥācı-ı şüretdür ol kim Ka' be dīvārın görür
- 4 Kim ki nefsin bilmedi Rabbini bilmez şek degül
Nefsini bilendür ol kim kendü miķdārın görür
- 5 Aşılan dār-ı belāya dünyāda Manşūrveş
Nice dil-şād olmasun kim rū-yı dildarı görür

- 6 Yārın enduh şoḥbet-i dīdārdan maḥrūm olur
Bunda kerkes gibi her kim dūnye murdārın görür
- 7 Ey Ḥalīlī ol hūmā-himmet faḳīr ol kim mūdām
Arzū-yı cennet etmez dost-ı dīdārın görür

153

Min kelāmi Fuzūlī

Mef' ūlü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Cānlar virüb senin gibi cānāne yetmişem
Raḥm eyle kim yetince saña cāna yetmişem
- 2 Şükrāne-i vişālūne cān virdügüm bu kim
Çoḳ derd çekmişem ki bu dermāna yetmişem
- 3 Ḥālüm diyüp murāduma yetsem ' aceb degül
Bir bende[y]em ki dergeh-i sulṭāna yetmişem
- 4 Mūr-ı muḥaḳḳaram ki serāsime çoḳ gezüb
Nāgāh bārgāh-ı Süleymān'a yetmişem
- 5 Bir bülbülem ki gülşen olupdur neşīmenüm
Yā tūṭiyem ki [bir] şekeristāna yetmişem
- 6 Devr-i felek müyesser idübdür murādumı
Güyā ki ṭālib-i güherem kāne yetmişem
- 7 Miskīn Fuzūlī'yem kim yüzüm saña tütmuşam
Yā bir kemīne ḳaṭre ki ' ummāna yetmişem

Min kelâmi Ḥayretî

Mef' ülü Mefâ' ilün Mef' ülü Mefâ' ilün

- 1 Ne âteş ü bād ü ne âb ü gil idüm cānā
Sen serv-i hevâ-baḥşa ben mâyl idüm cānā
- 2 Dâhi gil-i Ferhâduñ olmamiş idi taḥmîr
Ben rāh-ı maḥabbetde pā-der-gil idüm cānā
- 3 'Älemde henüz adı yād olmadan engûruñ
Ḥumḥâne-i vaḥdetde ben kânzil idüm cānā
- 4 Leylî'ye henüz meftûn olmamiş idi Mecnûn
Ben vâdi-i ḥayretde lâ-ya'kil idüm cānā
- 5 'Işk eyledi âvâre ben Ḥayretîyi yoḥsa
Her ḥizmete cān ile müsta'cil idüm cānā

Ve lehu eyzan
(Raḥimehullāh)

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gün yüzüne *ve' d-duḥā*²⁷ eyler işâret Muştafâ
Hem kıılır *ve' l-leylî*²⁸ zülfüne delâlet Muştafâ
- 2 Dest-i kudretle yazılmış sûre-i *ve' ş-şems*²⁹dür
Muşhaf-ı ḥüsnündeki âyât-ı raḥmet Muştafâ
- 3 Bulımaz erbâb-ı 'ışkuñ şemme-i ḥâlâtını
Zâhid-i murtâz biñ kıılsun 'ibâdet Muştafâ

154:94b

155:94b

²⁷ "Kuşluk vaktine andolsun!" Duha (93/1)

²⁸ "Karanlık çöktüğü vakit geceye andolsun ki!" Duha (93/2)

²⁹ "Güneşe ve onun aydınlığına andolsun." Şems (91/1)

- 4 Her kişi kim zülfüñüñ küfrini imān bilmese
Aña mü' min dimez erbāb-ı zarāfet Muřtafā
- 5 Sende bilmem ne kerāmet var durur kim şul olur
Bir nazār görse yüzün ehl-i velāyet Muřtafā
- 6 Dāl-i devletdür dile her bend-i miskin zülfüñüñ
Hışm-ı çeřmüñdür baña ' ayn-ı ' ināyet Muřtafā
- 7 Hayretī yanar cehennemden beter hecr odına
Hey řefā' at itmedüñ bir dem kıyāmet Muřtafā

156

Ve lehu eyzan

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Seyrüm oldu dün gice Tübāyı gördüm bir nazār
Çin seher ol serv-i hoş-bālāyı gördüm bir nazār
- 2 Kurtulup zulmetden açıldı biraz göñlüm gözüm
Yine ol mihr-i cihān-ārāyı gördüm bir nazār
- 3 Çün gelüp yaylāğı seyr itdüm hemānā fi' l-meşel
Yir yüzinde cennetü' l-me' vāyı gördüm bir nazār
- 4 Uş baña dāğ üsti bāğ oldu bugün yoldāřlar
Ol lebi ğonca gül-i ra' nāyı gördüm bir nazār
- 5 Necde vardum řanki Mecnūnı temāřā eyledüm
Hayretī-i vālih-i řeydāyı gördüm bir nazār

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Maḥabbet bezminüñ dil menzolidür
Mey-i ' ışkuñ ḥıred lâ-ya' kılidür
- 2 Dökülsün dâne dâne eşk-i çeşmüm
Maḥabbet mezra' inuñ ḥâşılıdur
- 3 Tarık-i ğamda başum bir ceresdür
Dehânumda dil[üm] güyâ delidür
- 4 Raḳībüñ ne çalar bezm-i belâda
Gerek biñ kez ötsün çük kılidür
- 5 Ölüm âsân olupdur Ḥayretî'ye
Bu ḥalkuñ gerçi ğâyet müşkilidür

Ve lehu eyzân

Mef' ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Luḫ it unutma bendeñi himmet zamânıdur
Kim fevt olur efendi bu fırsat zamânıdur
- 2 Devrüñde irdi pây-e-i ' âliye her kişi
Alçağda ḳoma bendeñi rıf' at zamânıdur
- 3 Hengâm-ı ' ayş u mevsim-i şādī irişdi gel
Ḳoma beni ' anâda ' inâyet zamânıdur
- 4 Tīmār eyle derdüme ey cân ṭabībi kim
Bīmār olan gönüllere şıḫḫat zamânıdur

- 5 Āfāk içinde her kişi hoş-dil fakīri de
Koma marīz ü fāka ifākat zamānidur
- 6 İgmāz kılma zaħmuma merhem maħallidür
İhmāl itme ħasteye şerbet zamānidur
- 7 Yok senden özge kimsecigüm bir mededsüzem
Raħm eyle derdmendüñe şefkat zamānidur
- 8 Red itme ben de bende-i dīrīnūñem senūñ
Çek sāye-i kabüle ħimāyet zamānidur
- 9 Ben nātüvānı   asker-i ğam eyledi zebün
At şal meded [dön] üstüme cür  et zamānidur
- 10 Ol dest-gīri kaldı ayaklarda Ĥayretī
Şāhum   Alilik eyle mürüvvet zamānidur

[Derkenar]

Mefā  ilün Mefā  ilün Mefā  ilün Mefā  ilün

Ġanīdür   ışk ile göñlüm ne malum ne melālüm var
Ne vaşl-ı yāre ħandānem ne hicrāndan melālüm var

Ne saĝ olmak murādumdur ne ölmekden kaçar cānum
Cihānda ħaste-i   ışk [olalı] benüm bir hoşça ħālüm var

Ne zevk-i řoĥbet-i [yārān] ne ta  n-ı dūřmen-i [nādān]
Ne ħavf-ı vaşl ne [?] ne ceng ne cidālüm var

Cihān fānīdür ey [Yaħyā] Hüve  l-Ĥayy-ı Hüve  l-Bākī
Deĝişmem atlas-ı çarĥa benüm bir köhne şalum [var]

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şem' ile dutuşmağı pervâne benden öğrenür
Yanmağı göynüklüler gerçi ki andan öğrenür
- 2 Hâce kapusun daği bilmez tıfildur sevdigüm
Şive bâbın bilmezem ey hâce kıandan öğrenür
- 3 Benden öğren şan' at-ı ' ışkı gel ey şüfi ki çün
' Âdet-i meşhürdur bilmez bilenden öğrenür
- 4 Şan' at-ı derd ü belâ çekmekde üstâd oldu dil
' Āşık olan gerçi fi' l-cümle bu fenden öğrenür
- 5 ' Ālem-i hayretde şeydâlanmağı kıo ey Hayretî
Söyle hayrânsın ki her dîvâne senden öğrenür

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Çeşm-i hün-rîzün ucından dîdeler giryân olur
Hey ne zâlimsin ki her dem işigünde kıan olur
- 2 Niçe ' arz idem ' aceb süz-ı dil[i] dildâra ben
Nâme göndersem kebüter iletmez büryân olur
- 3 ' Āşıkumdur ' ışkum ile niçün ölmez dir imiş
Ölmek âsân idi ammâ arada hicrân olur
- 4 Didüm ey meh-rû n'ola mihr ü vefâlar eylesen
Nâz ile güldi didi ' âlemlere destân olur
- 5 Ey kemân-ebrû hayât-ı câvidânî kesb ider
Tekye-i ' ışkuında şol cân kim senün kurbân olur

- 6 Mışr-ı hñsn içinde bir Yñsuf-cemāl[i] kim görür
Kul olur biñ cān ile gönlüm ‘aceb sulţān olur
- 7 Şemme-i esrār-ı ‘ışkumdan kime Şerh eylesem
Hayretī-i vālih [ü] Őeydā gibi hayrān olur

161

Ve lehu eyzān

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Fe‘ ülün

- 1 Ayāğunñ toprağı ser-tācumuzdur
İřigünñ ‘arşumuz mi‘ rācumuzdur
- 2 Bulaldan ‘ıřkınuñ gencīnesini
Kamu mīr ü gedā muhtācumuzdur
- 3 Geçürüz āhumuz oķın felekden
Bu nüh Őiře bizüm umacumuzdur
- 4 Nice olsun gönül mülki ‘imāret
Harāmī gözlerünñ yağmācumuzdur
- 5 Harabat erlerinünñ hāk-ı pāyı
Bizüm ey Hayretī ser-tācumuzdur

162

Ve lehu eyzān

Mef‘ ülü Fā‘ ilātü Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

- 1 ‘Ayn-ı ‘ināyet ile baña bir nażar yeter
Maķřūd olan vefā ise uřbu kadar yeter
- 2 Çok çok cefālar eyledüğünñ az vefā mıdur
Ger ādem isen ol bize ey verd-i ter yeter

161:96a

162:96a

- 3 Mihmān-ı hān-ķāh-ı ğam-ı ʿıŝķ olanlara
Ĥān-ı ciĝer ķekilse ne var māħazar yeter
- 4 Ķaçduķça dil kebūteri müjĝānuñ oķları
Ardından önine geķer anuñ irer yeter
- 5 Devlet niŝānı Ĥayretiyā başdan ʿāŝıķuñ
Maħbūbunuñ ayāĝı tozından eŝer yeter

163

Ve lehu eyzān

Mef ʿülü Fā ʿilātün Mef ʿülü Fā ʿilātün

- 1 Dil-teşneyem İlāhī āb-ı zülāle irĝür
Fūrķat ŝebini ya ʿnī rūz-ı viŝāle irĝür
- 2 Nār-ı celālūñ ile ĥākister olmadın ten
Dīdār ĥaķķı yā Rab nūr-ı cemāle irĝür
- 3 Bu mihr-i cānı yā Rab ķurtar ķūsūf-ı ğamdan
Maķŝūd kevkebini burc-ı kemāle irĝür
- 4 Bu dehr-i dūn elinden ĥāke berāber oldum
Ķaldur elüm alup ol tāze nihāle irĝür
- 5 Zevķ u ŝafā ile ķıl bī-hūŝ Ĥayreti ʿyi
Ey sākī-i maħabbet gel bir piyāle irĝür

163:96b

163/3a yā Rab: koma Hay

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 'Āşık-ı taḥkīk olan cevr u cefâdan ḥazḡ alur
Şāhib-i taḡlīd olan mihr ü vefâdan ḥazḡ alur
- 2 'Āşık-ı şādīk olan cevrine yārūñ cān virür
Mübtelâ-yı derd-i 'ıšık olan belâdan ḥazḡ alur
- 3 Ğam degüldür çekse Bū-Cehl-i raḡībūñ ṡa' nını
Şol şafâ ehli ki ḥubb-ı Muşafâ'dan ḥazḡ alur
- 4 Yād idermiş[s]in dil-i bī-çâre-i düšnâm ile
Müstedâm ol ḥastadur miskin du' âdan ḥazḡ alur
- 5 Ḥayretî şavm-ı firâk-ı yârdan incinmeyüb
'İd-ı vuşlatda hemân bir merḥabâdan ḥazḡ alur

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Rind-i fāniler bu dünyâ-yı fenâdan geçdiler
Zāhidâ şanma şarâb-ı dil-güşâdan geçdiler
- 2 Şāh için çāk eylediler ten libâsın terk idüb
Terk ü tecrīd oldılar tâc u ḡabâdan geçdiler

164:96b

165:96b

165/2a idüb: terk Hay

- 3 Öldiler ölmezden öñdin ya' ni ihyā oldılar
Bu ten-i hākīyi қо[y]dılar semādan geçdiler
- 4 Bir nefes ey h̄āce t̄ā' at kılmadılar zerķ için
Ehl-i tevḥīd oldılar zerķ u riyādan geçdiler
- 5 Tālib-i rāh-ı hākīkat oldılar abdāllar
Ḥayretī el yudılar her mācerādan geçdiler

166

Ve lehu eyzān

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Hāk-i pāyuñ ey güzeller şāhı başlar tācıdur
Āsitānuñ ehl-i 'ıṣķuñ 'arşıdur mi' rācıdur
- 2 İrmedi vaşluña dil yıllar durur kūyuñdadur
Nūr görmedi iñen çoķdan mücāvır hācıdur
- 3 Şaķınuñ dil mülkini tārāc iderler şaķınuñ
Ġamze-i tātār-ı dilberler ķatı yaġmācıdur
- 4 Hüsñ meydānında ey dil ġamze-i ġammāz-ı dost
Hey ne tır-endāz olur kim cān u dil umācıdur
- 5 Keşf-i esrār eyler ise Ḥayretī Manşūr-vār
Dār ile ķorķutma şūfī ol anuñ mi' rācıdur

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Cānumı mest eyleyen yāruñ leb-i mey-günudur
Zâr iden dil 'andelîbin ol ruḥ-ı gül-günudur
- 2 Göñlümün şeydâlıgım 'ayb eylemeñ Ferhād-vār
Bir lebi Şîrîn şacı Leylî'ye çün Mecnün'dur
- 3 Dest-i ḳahrından bu dehrün her kime ḳan ağlasam
Görürem benden beter anuñ da bağı ḥündür
- 4 Nev-reside ḡonce bülbüller gibi zâr eylemek
Gülşen-i dehr içre anlar eskiden ḳânündür
- 5 Ḥayretîyi büstân-ı dehrde dolâbveş
Döne döne inleden bu gerdiş-i gerdündür

Ve lehu eyzân

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Şûretâ ḳatreyüz ammâ ki deñizdür dilümüz
Bulmaz keşti-i endişe bizüm sâhilümüz
- 2 Şöyle çâpüklerüz biz bu tarîḳün ki irişür
Evvel adımda 'adem mülkine eñ kâhinümüz

167:97a

167/1a yāruñ: yād-ı Hay

168:97a

168/2b kâhinimüz: kâmilümüz Hay

- 3 Gönlümüz alçağ olup ger yüzümüz yerde ola
Çadr ile ‘arş-ı mu‘ allāda olur menzilümüz
- 4 Tekye -i ‘ışkı dānişmeñ ne bilür dānişmend
Kim dāniş ile bizüm ħall olmaz müşkilümüz
- 5 Bir çadeĥ bādeye cānlar virürüz Hayretiyā
Bilmezüz ĥamr ile mi oldı muĥammer gilümüz

169

Ve lehu eyzān

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Ğam degül dāyim sıfāl-ı ĥāk olursa cāmumuz
Tek müdām olmasun eksük bāde-i gül-fāmumuz
- 2 Ka‘ be-i kūyuñda ey dilber senüñ çurbān olup
Çora geçmekdür hemān ey meh bizüm bayrāmımız
- 3 Devlet-i ‘ışkuñda bir ‘ālemdeyüz biz şimdi kim
Rüşenā-yı baĥş-ı hengām-ı seĥerdür şāmumuz
- 4 Murğ-zār-ı çuds olur çevlāngeh-i řāvūs-ı cān
Rište-i çayd-ı ta‘ alluğ olmaz ise dāmumuz
- 5 Biz selāmet defterine geçmedük ey Çayretī
Nāme-i nāmūsdan ĥak olmadın çok nāmumuz

4a tekye: nükte Hay
169:97b
169/2a çurbān olup: çoçlar gibi N

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Lâubâliyüz gedâyuz gerçi sulţânlar bizüz
Şûretâ kim çatreyüz ma' nîde ' ummânlar bizüz
- 2 Bir birimüzle belâ bezminde dâyim şubha dek
' Işğ odından yanıcı şem' -i şebistânlar bizüz
- 3 Gûşe-i meyhânelerde dâimâ mest-i ħarâb
Pîrehen çâk idici âlûde dâmânlar bizüz
- 4 Kûşe -i miĥnetde bir kaç derdmendüz gerçi kim
Çaçma bizden zâhidâ derdüne dermânlar bizüz
- 5 Gülşen-i râz içre esrâr-ı daĥâyıĥ söylerüz
Şimdilik ey Ĥayretî murĥ-ı ĥoş-elĥânlar bizüz

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Yüri hey fitnesi çok şefĥati az
Özi gibi gözi de şüh-ı tannâz
- 2 Beni öldürmek için hey vefâsız
Nedür bu bunca şive bu kadar nâz

170:97b

170/2a dâyim: her şeb Hay

4a kûşe: ĥöcre Hay

5a daĥâyıĥ: ĥaĥâyıĥ Hay

171:98a

- 3 Nedür bu ıurra-i pür-çin-i ıarrār
Nedür bu ğamze-i pür-kın-i ğammāz
- 4 ‘Aceb Şayd eyledüñ ğönlüm hümāsın
Nazırüñ ğörmedüm vallāhi Őahbāz
- 5 Cihāndur bu ğüzeller cevri ammā
Ħabībüm saña beñzer az olur az
- 6 Raķıbüñ gibi urgān yaraşur
Hele ben ğörmedüm üstād-ı cānbāz
- 7 Bugün meydānda gerçi cān fedā çok
Begüm bu Ħayretı de cāna ķalmaz

172

Ve lehu eyzān

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

- 1 Zāhidā Ħırķa-i sālūs [u] riyādan berıyüz
Budalayuz baş açuķ tāc u ķabādan berıyüz
- 2 Biz de Ferhād gibi ehl-i belānuñ biriyüz
Bizüz ey Ħüsrev-i Őırın ķo Őafādan berıyüz
- 3 Başumuz derd ile ĦoŐdur ķo Őabıbā bizi gel
Derd-i ser virme bize çünkü devādan berıyüz
- 4 PādiŐāhum ķuluñam mihr ü vefā eyle didüm
Didi nāz ile biraz mihr -i vefādan berıyüz

171/5a cevri: çokdur Hay
6a yaraşur: yaraşuğ M.
172:98a
172/4b mihr: semt Hay

- 5 Mācerādan geçüb en birliğe başduğ ıadımi
El yuduğ ıayretiyā biz men ü mādan beriyüz

173

Ve lehu eyzān

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Yine biñ cān ile bir cānāne düşdi göñlümüz
Muştafā'dur adı bir sulţāna düşdi göñlümüz
- 2 'Ālem-i 'ışka bırağaldan bizi bu rüzgār
Şanki bir zevraç durur 'ummāna düşdi göñlümüz
- 3 Şūfiyā mene idemezsün bizi biñ şeytānlıđ it
'Āşıkuz bir şūret-i Rađmāna düşdi göñlümüz
- 4 Ruđlaruñ devrinde bend oldu şacıñ zencirine
Nevbahār içre yine dīvāne düşdi göñlümüz
- 5 Bundan artuğ ıayreti 'ālemde rüsvālıđ mı var
Pirlik vağtinde bir oğlana düşdi göñlümüz

174

Ve lehu eyzān

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Bir nihāl-i tāzedür ıaddün senün ey serv-i nāz
Şivelerden mivesi eksük degüldür ıış [u] yaz

173:98a

173/5a artuğ: özge Hay

174:98b

- 2 Ehl-i ʿışk içre namāz olmaz diyü taʿn eyleme
Şūfiyā şāfi derūn ile niyāz eyler niyāz
- 3 Zāğ-ı hālın beñ koyub zūlf-i siyāhın āğ idüb
Gönlümün şah-bāzını şayd eyledi bir hīle-bāz
- 4 Leblerün öpdükçe irmez nāle vü āhum benüm
Sākīyā mey meclisinde eksük olmaz söz ü sāz
- 5 Hāylī çekdün cevri ni yāruñ egerçi Hāyretī
ʿÖmri çok olsun hele luṭfin daḡi gördün birāz

175

Ve lehu eyzān

Mefāʿilün Mefāʿilün Feʿülün

- 1 Niçe gündür ki dildārum görünmez
Bütün gün ağlaram yārum görünmez
- 2 Hāzān oldı yine bāğ-ı dil ü cān
Nihāl-i hūb-refṭārum görünmez
- 3 Dilā zār ol ki bir hayli zamāndur
Benüm yār u dil-āzārum görünmez
- 4 Olupdur varlığımla yoḡluḡum bir
Cihānda olalı vārum görünmez
- 5 Fiḡān it Hāyretī dāyim çü bülbül
Ḳanı ol yüzi gülzārum görünmez

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Pūte-i ' iŝka dūŝüb kâl olmağ ister gönlümüz
Kıalb-i ŝāfi pāk abdāl olmağ ister gönlümüz
- 2 Her kaçan kim esb-i nāze binse ol çāpük-süvār
Atınuñ öñinde pāmāl olmağ ister gönlümüz
- 3 Duymağa rāz-ı dehānın yir yir eşk-i dīdeden
Noğta dökmiŝ yine remmāl olmağ ister gönlümüz
- 4 Tīr-i miḥnet şol kadar deldi ki ' arz-ı ḥāl için
Bezm-i ğamda yāre kavvāl olmağ ister gönlümüz
- 5 Yine cān nağdin virüb derd almağ için Ḥayretī
Çārsū-yı ğamda dellāl olmağ ister gönlümüz

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Her kabādan göz diküb tek cāme kıılma iltimās
Dik tecerrüd sūzeni birle belüñ üzre pelās
- 2 Ağ ' abā gey ŝubḥ-ı ŝādık gibi tek rüşen-dil ol
Şeb gibi tīre derün olma geyüb zerrin libās

176:98b

177:99a

177/1b belüñ: pelās Hay

- 3 ‘Ārif isen ne kullı ol kimsenüñ ne hocası
Kim bu fānī evde ne Maḥmūd kaldı ne Ayās
- 4 Yok durur bir ḥabbe taḥşılüm bu mezra‘ da dirīg
Geldi ‘ömrüm ḥāşılın biçmeğe kıddüm oldı dās
- 5 Ḥayretī güyā bir āyetdür cemāl-i dost kim
Süre-i ve‘ş-şems³⁰den itmiş Ḥaḳ anı iktibās

178

Ve lehu eyzān

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Geldi irdi çün yine kıara ḥaber gibi tırāş
Ey dirīgā atdı oķın yaşdı yāyın göz ü kıaş
- 2 Ğālibā āḥir zamān olmuş durur yoldāşlar
Rūm ilinde her taraıdan fitneler kıaldırdı baş
- 3 ‘Ārızuñ ābında ğarķ olsun dir isen ḥaṭṭuñı
‘Asker-i Fir‘avn’dur Mūsā ile ider şavāş
- 4 Kimse barmaķ başmasun ḥarfüñe dirseñ dostum
İki günde bir tırāş ol iki günde bir tırāş
- 5 Hiç ḥisāb u ḥaddi yok mūlar bitübdür Ḥayretī
Dem-be-dem aķsa ‘aceb mi gözlerümden kıanlı yaş

³⁰ “Güneşe ve onun aydınlığına andolsun.” Şems (91/1)
178:99a

Ve lehu eyzân

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Çağ midur olsa [ger] ol âfet-i devrân serkeş
Olur elbetde bilürsin meh-i tâbân serkeş
- 2 Gül gibi elden ele varma kim tiz şolmayasın
Dostum ol nitekim serv-i hırâmân serkeş
- 3 Böyle yandurmaz idi her gice pervânelerin
Olmasa sencileyin şem'-i şebistân serkeş
- 4 Yüzi yerdeydi hemîşe işi miskinlik idi
Oldı yüz bulalıdan zülf-i perîşân serkeş
- 5 Şüfî ger şüret-i insâna sücüd eylemeye
Hayretî çağ mı ki olmadı mı şeytân serkeş

Ve lehu eyzân

Mef' ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Ehl-i kemâle taş işigün secdegâh imiş
Allâh ne âsitâne-i devlet-penâh imiş
- 2 Zülfün bitürdi bend-i belâ bu ğam-ı haţtuñ
Şürîde dillere ne belâ-yı siyâh imiş

- 3 Tağlar başındağı görinen ebr şanmañuz
‘Uşşāklar itdügi dün ü gün āh u vā imiş
- 4 And içmek istedüm mey-i nāb içmege velī
Āyīn-i ‘ışk içinde danışdum günāh imiş
- 5 Ey Ḥayretī kullı olan olur cihāna şāh
Sultān-ı ‘ışk hey ne yüce pādīşāh imiş

181

Ve lehu eyzān

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Ayru düşmek yārdan yoldāşlar düşvār imiş
Güşe-i firqatde tenhālīk ne müşkil kār imiş
- 2 Dostlar bu gülsitān-ı ‘āleme şūret viren
Ol lebi ğonce yüzi gül serv-i hoş-reftār imiş
- 3 Ayrılık vādīsine dayandı vardı rāh-ı ‘ışk
Çāre ne çekmek gerek ey dil yolunda var imiş
- 4 Gelmege ‘ahd eyledi gitdi dirīgā ol şanem
Aldadı ben nātüvānı bilmedüm ‘ayyār imiş
- 5 Mülk-i dilde āteşüm üstine āteşler yağan
Oda yansun Ḥayretī eş‘ār-ı āteş-bār imiş

180/3b itdügi dün ü gün āh u vā: havāya çıkan dūd-ı āh Hay
181:99b

Ve lehu eyzân

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Be bu yirlerde ne hoş şüh-ı cihânlar var imiş
Cân virür ' aşıkâ çok rûh-ı revânlar var imiş
- 2 Diñdürür söylese bülbüllerinüñ şıklığını
Ne güşâde gül-i gülzâr-ı cinânlar var imiş
- 3 Deldiler gamze oқыyla niçe yirde çigerüm
Oğ niçe fitne[si] çok kaşı kemânlar var imiş
- 4 Emdürür hastasına gâh dilin gâh tudağın
' Aşıkâ cân yidürür bunda ne cânlar var imiş
- 5 Bu sipâhî bu beg oğlı dime düş ayağına
Kucilur bunda fülân oğlı fülânlar var imiş
- 6 Hıblar ma' denidür dirler idi gerçek imiş
Gör ne kâbilce ne cevherce cüvânlar var imiş
- 7 Şalınur bile hevâdarı ile 'âr itmez
Hayretî bunda ' aceb serv-i revânlar var imiş

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ey gönül olmak dilersen guşşâ vü gamdan halâş
Ced ü cehd it olıgör kayd-ı dü ' âlemden halâş

182:100a

183:100a

- 2 Nefsüñi kurtarmaz iseñ nâr-ı hıkd u âzdan
Bilmiş ol olmazsın ey şüfî cehennemden hâlâş
- 3 Bağlamalu bir delüsin ey dil-i şeydâ eger
İster isen kayd-ı bend-i zülf-i pür-hamdan hâlâş
- 4 Zaḥm-ı tîğ-i ‘ışk-ı yâre var boyun vir ey gönül
Fikr-i merhemden hâlâş ol fikr-i merhemden hâlâş
- 5 Derd ile bir âh idüb geçdi özinden Ḥayretî
İki ‘âlem guşşâsından oldı bir demde hâlâş

184

Ve lehu eyzân

Mef’ülü Fâ’ ilätü Mefâ’ ilü Fâ’ ilün

- 1 Âzâdelik risâlesidür ehl-i ‘ışka ḥaṭ
Ḳazıduñ ey nigâr yazıldı meğer ğalat
- 2 Ben ḳuluña efendi ‘ıtık-nâme olmadan
Ḳatlüme ḥüccet olduğı çok yeg durur o ḥaṭ
- 3 Bildüñ [nedür] rumûz-ı ḥaṭ-ı istivâyı sen
Olduñsa Muştafâ’ya eger ümmet-i vasat
- 4 Terk itdi ḥaṭtı geldi diyü ol ki yârını
Yumaz yüzi ḳarasını Nîl u Fırâṭ u Şaṭ
- 5 Ağ u ḳarayı terk ideğör Ḥayretî eger
‘ışkı ise cihânda murâduñ senüñ faḳaṭ

183/2a hıkd u âzdan: ḥakdur u âzdan M.
184:100b

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Zâğ hâlin ben koyup zülf-i siyâhın kıldı âğ
Kırdı bir beg gönlümüñ şebâzına bir kıl duzâğ
- 2 Gözlerüñ maqtûlinüñ kabrinde nergisler bite
Ol şehîd-i 'ışık için yer yer uyarmışlar çerâğ
- 3 Görinen başında ben Mecnûnuñ ey Leylî-ıhırâm
Âşiyân-ı murğ-ı miñnetdür degüldür tâze dâğ
- 4 Dâğına 'âşıkıların ta' n eylese zâhid ne dañ
Dostum gülden ne deñlü hâlet anlaya kelâğ
- 5 Hayretî'yi âsitân-ı yârdan men' eyleme
Ey rakîb olsun dir isen saña cennetde durâğ

Ve lehu eyzân

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 [Yârân gelüñ yine yaçalum lâle vâd dâğ
Süz-ı dili nihâyet ide âşikâr dâğ]
- 2 Cân 'âleminde biri gün oldu birisi ay
Mihr-i ruhuñla yaqdum iki yâdigâr dâğ
- 3 Bir fels-i aḥmerüm yoğ ise kîsede ne var
Vardur tenümde tâze onulmuş hezâr dâğ

- 4 Zeyn itdi penbe ile ser-ā-ser vücūdunı
Hil' at geyürdi şan baña ey şehriyār dāğ
- 5 Āhum şerārıdur giceler H̄ayretī benüm
Yer yer felekde şol görinen bī-şumār dāğ

187

Ve lehu eyzān

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Nār-ı ğayretle nice yaqmayayın ben cāna dāğ
Ġayrılar bezminde yaqmış mest olup cānāne dāğ
- 2 Bir düğündür her qara günlüye olmaz ol naşıb
Meclisünde germ olup yaqmaq senün mestāne dāğ
- 3 Virmezem biñ hāliř altuna erenler cāniçün
Bir elif çekdüm yaqub sinemde dün üç dāne dāğ
- 4 Bī-ħisāb işe var ey h̄āce dīnāruñ senün
Bizde de eksük degül fi'l-cümle dervişāne dāğ
- 5 H̄ayretī kılsa tecelli pertev-i dīdār-ı yār
Tūr-ı Mūsā gibi ānide qarāra yana dāğ

188

Ve lehu eyzān

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Yaqdı dil nār-ı ğam-ı dilberle bir qaç pāre dāğ
Her biri oldı fezā-yı sinede bir qara dāğ

187:101a

188:101a

- 2 Bendeni kahr odına yakub yakışma düşmene
Yakma lutf it dāgumuñ üstine ey meh-pāre dāg
- 3 Od degüldür giceler yer yer görinen dāgda
Āteş-i ʿ işkuñ komışdur sīne-i kuhsāra dāg
- 4 Her biri gün gibi bir rüşen delil olub yine
Yana yana hālüm iʿ lām itdi bir bir yāra dāg
- 5 Her biri ey Ḥayretī maʿ nīde bir āyīnedür
Şüretā hālüm ne ise gösterür dildāra dāg

189

Ve lehu eyzān

Mef ʿülü Mefāʿ ilü Mefāʿ ilü Feʿ ʿülün

- 1 Keşşāfa baqub okusa yıllarla Mevākıf
Olmaz kişi esrār-ı kitāb-ı gama vākıf
- 2 Fenn-i gāmı terk eyleye mi ʿ ārif-i bī-kār
Budur ezeli pīşe-i erbāb-ı maʿ ārif
- 3 ʿ Uşşāka bir ay oldı ki görünmedi ol şāh
Kullar ne şuç itdi ki virilmedi vezāyif
- 4 Güller gülüb açıldı idüb gonce tebessüm
Bülbül öteden söyledi gülşende maʿ ārif
- 5 Korkar lebin öpmeğe uyurken anuñ ağıyār
Ey Ḥayretī gam yime ki *el-hāyinu hāif*

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 'Asker-i ğam yine cānum aşdına bağladı şaf
Üstüme at şal mürüvvet eyle [ey] şâh-ı Necef
- 2 Dotalum kim 'asker-i ğam dutdı dünyâyı ne ğam
Tarfetü'l-'ayn içre eylesin sen anı ber-araf
- 3 Niçe demler an yudub cem' itdügüm gevherleri
Göz göre itdi gözüm merdümleri bir bir telef
- 4 Yine kûyuñda gögüs döğüb ılayın nâleler
Yine alınsun maabbet meclisinde nây [u] def
- 5 Atma ğamzeñ ounı ğayre dururken ayretî
ayret olarına cānun eyleme anuñ hedef

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Pîşrev olmazsa dāyim saña pîrân-ı selef
Gitdi azıtduñ arîi ey cüvân-ı nâ-alef
- 2 Lezzet-i ~an-ı ğamı ten-perver olan añlamaz
Ol ğidâ-yı rûdur bilmez anı gāv-ı 'alef

190:101b

190/2a dünyâyı: etrâfi Hay

191:101b

- 3 Varlıguñ naq̄din virüb yoqluq̄ metā' in al goñül
Olmasun dirseñ eger yoq̄ yerlere varuñ telef
- 4 Kıl beni bu künc-i tārık-i dālāletden hālāş
Ey şeh-i şūr-ı velāyet v'ey meh-i bedr-i Necef
- 5 Nitekim olur mekân ile müşerref her mekân
Hayretī'nüñ goñline hıbb-ı ' Alī virür şeref

192

Ve lehu eyzān

Mef' ūlü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Seyrāna çıq̄dı sīm-bedenler taraf taraf
Şalındı yine serv-i çemenler taraf taraf
- 2 Bülbül gibi her ehl-i dil efğāna başladı
Açıldı güldi gonce-dehenler taraf taraf
- 3 Bülbüller oldı hār-ı belālarda mübtelā
Bezm-i şafāda zāğ u zağanlar taraf taraf
- 4 Ben gülsitāna varıcaq̄ el şundı yir yirin
Dāmānum aldı dutdı dikenler taraf taraf
- 5 Künc-i belāda sensin eyā Hayretī hemān
Bezm-i şafāda cümle qalanlar taraf taraf

Ve lehu eyzân

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Şu gelen nâz ile ol serv-i hırâmân ancağ
Şu gelen şive ile ol gül-i handân ancağ
- 2 Şu geçen alıcı şahin gibi hışm ile bağan
O benüm gönüm alan dilber-i fettân ancağ
- 3 Devr idüb karşuda şol nâz ile cevlânlar iden
Şol pür aşüb-ı cihân âfet-i devrân ancağ
- 4 N'ola bu ân ile 'ömrüm disem ey cân saña ben
'Ömr didükleri añlayana bir ân ancağ
- 5 Bir nazar itdüm idi 'âlem-i 'ışka gördüm
Her qarıncasını bir başka Süleymân ancağ

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Her za'ife hor bakma merd iseñ merdâne bağ
Bir qarıncayı dilâver gör dilâ şirâne bağ
- 2 Gözüñ üstünde kaşuñ var dime hergiz kimseye
Gel kalender-meşreb ol her şahşa dervîşâne bağ
- 3 'Işk-ı dilberle nedür hîç şorma aḫvâlüm benüm
Şem' i gör pervânenüñ ḫâline yana yana bağ

193:102a

194:102a

- 4 Gözlerüm'çün ğayrılar gözler dir imiş müdde'î
Dide-i giryānuma olan urı bühāna ba
- 5 PİR-i mürşid diyü her nā-ehle uyma ayretī
Ana raminde velāyet gösteren oqlana ba

195

Ve lehu eyzān

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 ' Aceb dīvānelikdür abe dünyādan vefā umma
Bir erden arta almış kōhne zāli pārsā umma
- 2 Dü-tā addin görürken bu ' acūze dehrūn aldanub
Görüb bir ejder[i] her dem rübā-yı dil-rübā umma
- 3 şu kim bir derdüme dermān ola dir cem' ider māli
Devā umma durur semm-i helāhilden devā umma
- 4 Siyāset-ānedür rāat evi řanma bu gerdūnı
Sefāhetdür görüb dārı der-i dārü' ř-řifā umma
- 5 Bu gerdūnda řafā sürmekle yanūnda berāberdür
Sifāl-i ser-nigūn ire řarāb-ı dil-güşā umma
- 6 Bu bir bād-ı fenā dolmış abāb-ı bar-ı minetdür
Düşer mi ' āile ey ayretī bundan vefā umma

195:102a

195/6b vefā: baā Hay

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şādmān idüm beni cev̄ ile maḥzūn eyledūñ
N'eyledūñ ey bī-vefā ḥālüm diger-gūn eyledūñ
- 2 Ey dehānı mīm u zūlfı cīm ü ḳaşı nūn olan
Yine bir naḳş ile ben miskīni mecnūn eyledūñ
- 3 'Örf idi dilberlere ḳan itmek ammā şimdi sen
Günde biñ ḳan itmegi bir tāze ḳānūn eyledūñ
- 4 Men' idersin ' arz-ı ḥüsn itdükce yāri ey raḳīb
Ḥaḳ seni maḡbūn ide sen bizi maḡbūn eyledūñ
- 5 Ey elif ḳad gösterüb sineñdeki ḥāli yine
Ḥayreti'nūñ cānda dāḡı bir iken biñ eyledūñ

Ve lehu eyzân

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Bugün bu bezm-i fānide gözetmez şol ki tuz etmek
Bir ednā dāneye degmez anı ekmek gerek ekmek
- 2 Kişi bir deste gül de olsa eger bu bāḡ-ı fānide
Perişānlıḳ muḳarrerdür ḳuşaḡı olıcaḳ gevşek
- 3 Alışmadı mizācum şādlık ile gitdi ey ḡam gel
Ḳadīm-i hem-demümsin olma benden bir nefes münfek

196:102b

197:102b

- 4 Du' âlar eyleyüp çok çok Hudâ'dan cennet istersin
Sözüñ geçdiydi olmasa şakaluñ şūfiyâ seyrek
- 5 Maḥabbet tekyesinüñ Ḥayretî bir ihtiyâridur
Ḥayâl-i dilberi yanınca ra' nâ bir güzel köçek

198

Ve lehu eyzân

Mef' ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Düz başdı yine meclis içinde ayağumuz
Elde ' aşâ-yı bâde olaldan tayâğumuz
- 2 Yüz bulmaduğ erenler içinde kılıç gibi
Kuşanmayınca çağ iki yirden kuşâğımız
- 3 Dervîşlerüz ki mülk-i Süleymân'a virmezüz
Bu kûy-ı fağr u fâğada kendü bucâğumuz
- 4 Sultânlaruz ki hoş geçinür sâyemizde halk
Olmış durur bu hayme-i gerdün otâğumuz
- 5 Gavğâdan oldı Ḥayretiyâ gönümüz emîn
Çün dâmen-i ferâğata çekdük ayâğumuz

199

Ve lehu eyzân

Mef' ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Dilber şovukluk itdi kış oldı bahârumuz
Gün görmedük şeb oldı dirîğâ nehârumuz

198:102b

199:103a

- 2 Bir taş bağırlu dilbere düşdi ‘aceb midür
Dil şîşesinde olsa müdām inkisārumuz
- 3 Yıllar durur misāfir-i mülk-i maḥabbetüz
Şehr-i vişāle uğramadı reh-güzārumuz
- 4 Yirden yire urup bizi kūyından itdi dūr
İrse feleklere yiridür āh u zārumuz
- 5 Ey Ḥayretī dōneydi olup belki bī-ḥuzūr
Göz dikse yāre nergis-i ḥāk-i mezārumuz

200

Ve lehu eyzān

Mef’ ūlü Fā’ ilātü Mefā’ ilü Fā’ ilün

- 1 Kūy-ı nigāra uğramasa reh-güzārumuz
İtmez ḥuzūr o gün bu dil-i bī-ḳarārumuz
- 2 Yār ile geldi ḥücremüze dūn gice raḳīb
İrdük bahār-ı vuşlata gül virdi ḥārumuz
- 3 Bir dāğ yaḳdı sīneme didi yüzüm ḥaḳı
Olsun senüñle gül gibi bir yādgārumuz
- 4 Dil şehrini sipāh-ı ḡam ideydi ṭob ḥarāb
Meyḥāne künci olmasa muḥkem ḥiṣārūmuz
- 5 Ey Ḥayretī olursak eger ḥāk-i pāy-ı dost
Hep kuḥl idine ehl-i başiret ḡubārumuz

200:103a

200/3a yüzüm ḥaḳı: bizüm daḡı Hay

201
Ve lehu eyzân

Mef'ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Didüm güzellerüñ nesi ğāyet güzel gerek
Bir pīr işitdi didi güzelde göz el gerek
- 2 'Arz eyleme mesâil-i fiḫı bize faḫīh
Rindâne ter terâne vü rengin ğazel gerek
- 3 Şi'r ol durur ki 'arz-ı ḫuṣūl-i viṣāl ola
Sözinde ḫāşılı kişinüñ mā-ḫaşal gerek
- 4 Bu şimdiki güzeller ile hem-dem olmağa
Bir oñmaduḫ ḫaḫīḫati yoḫ mübtezel gerek
- 5 Didüm ecelsiz öldi ḫulñ ḫayretī didi
Bir dirliğinde ölmüşe de ne ecel gerek

202
Ve lehu eyzân

Fâ' ilätün Fâ' ilätün Fâ' ilätün Fâ' ilün

- 1 Dilerem cān oynayub 'ışḫuñda cānā ten yaḫam
Raḫşa girem germ olup meclisde pīrāhen yaḫam
- 2 Bāl u per yirine bī-pervā dil ü cān yandurub
İsterem 'ışḫ odını pervānedən rüşen yaḫam

- 3 Çāk çāk olmak muqarrerdür hayātum cübbesi
Dest-i hicrānuñdan olmazsa ḥalāş erken yaqam
- 4 El uzatma ḥār tek dāmānına bir kimsenüñ
El elinde olmasun dirseñ bir āzer sen yaqam
- 5 Sözlerümde Ḥayretī bir sūz var kim umaram
Gün gibi bu Rūmda Ḥusrev çerāğın ben yaqam

203

Ve lehu eyzān

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Rūbeh-i dünyāya ey aldanmayan şirānesin
Gökde uçarsañ da aldanduñsa murğ-ı dānesin
- 2 Virmedüñse zīnetine zāl-i dünyānuñ göñül
‘Işğ meydānında Rüstem’den daḥi merdānesin
- 3 Ḥāşıl-ı cümle hevā-yı ‘ışğ ile virdüñ yile
Hırmen-i ‘ālemde ey dil ḥāşıl-ı yek-dānesin
- 4 Rūḥ-ı şānī didüğüm ey mey ḥarām olsun saña
La' l-i yāre öykünürsin kıbkıızıl dīvānesin
- 5 Ḥayretī'nüñ seng-i cevri ile yıqarsın göñlüni
Ma' nide yap yap yaparsın öksüzüñ vīrānesin

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Baña aġyâr itmedi yoldâşlar yâr itdügin
Hârdan dil bülbüli görmedi gülzâr itdügin
- 2 Ol güzeller şâhı beñzer ki ferâmûş eyledi
Bendesini bend-i hicrâna giriftâr itdügin
- 3 Yoġ durur zâhirde yaram çün ne bilsünler benüm
Ölmeyince tîġ-i hicrân cânuma kâr itdügin
- 4 Biñde birin hâşra dek şerh eylesem olmaz ' ayân
Dostlar eksüklüye bu çarh-ı ġaddâr itdügin
- 5 Dil virüb cân naġdini almış metâ' -ı vaşlını
Kim görübdür bir delünün böyle bâzâr itdügin
- 6 Zülfünün dârına berdâr it şehâ Manşür-vâr
İşidürseñ Hâyetî'nün keşf-i esrâr itdügin

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Dostum ben gideyim bu çeşm-i giryân ağlasun
Vaġtidür düşmen şen olsun dostlar ġan ağlasun

204:103b

204/4a ' ayân: tamâm Hay

5a vaşlını: derdüñi Hay

205:104a

- 2 Şol kadar āh ideyin şol deñlü yaşlar dökeyin
Acısun deryāyı ‘ummān ebr-i bārān ağlasun
- 3 Yād-ı la‘ liyle ölürsem sāgar eyleñ toprağum
Anı taħmīr itmege üstüme yārān ağlasun
- 4 Yazayın ħūn-ı cigerle ben bu ħasret-nāmeyi
Başına toprak şaçup kāğıd kalem kan ağlasun
- 5 Ey boyı serv-i revānum senden ayru Ĥayretī
Gözyaşın seyl-i revāñ itsün firāvān ağlasun

206

Min kelāmi Vuşlatī

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Kim ki cānā ‘ ışķuñ ile eylemez kıaddin kemer
Ādem olmaz bu cihānda yoķ durur andan kim ār
- 2 Her ki cānın şaķınub yoluñda kıurbān itmeye
Girmesün meydān-ı ‘ ışķa gelmez elinden hüner
- 3 Derd-i hecr ile şehā āh eylesem bu murğ-ı dil
Dalbınur senden yaña uçmağa açar bāl u per
- 4 Yanmağı pervāneden öğren gönül sen anı gör
Nice yaķar şem‘ a kendün eylemez pervā-yı ser
- 5 Vuşlatī terk eyle ağıyārı gönüldeñ sür çıkar
Dāimā yār ile yār olmaķ dilerseñ sen eger

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Cemâlin eyledi pinhân firâka şaldı ol cânân
Yine bu gerdiş-i devrân düşürdi araya hicrân
- 2 Arayub isterem yârı dün ü gün eylerem zârı
Bulub görünce dildârı gözüm kan ağla yürek yan
- 3 Bulunca derde dermânı aqıtsun durmasun göz kan
Olunca vaşl-ı cânânı sen ol hicrân ile giryân
- 4 Bu derd-i firqate Loqmân bulımadı aña dermân
Eger ister iseñ cânân gönül derdiyle ol nâlân
- 5 Qamusından idüb 'uzlet ne seyr etse ne hüd şöhet
Gider gitsün ne bu gaflet gözün ac uyhudan uyan
- 6 Bulam dirseñ eger maqlüb gerekdür aña şabr-ı Eyyüb
Ele girür mi hiç maqbüb ciger olmayıcaq büryân
- 7 Egerçi genc-i hasretde çekersen gamı firqatde
Olursan Vuşlatı vuşlatda şād u hurrem u handân

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Ğam-ı hicrânla bu dide-i giryân
Cefâ tiriyle baqrum toptolu kan

- 2 Geyürdi baña hil' at-i dâğ-ı ' ışkuñ
Kızıl bir şah biñ altunlu kaftân
- 3 Burkutdı âteş-i ' ışk cānā âteş
Yanar durmaz derūnum şanki külhān
- 4 Kazub tennūr-ı sīnem bişdi bağrum
Yürek yandı cigerim oldı büryān
- 5 Tutuşdı Vuşlatī ' ışk âteşine
Ne ten kaldı ne dil kaldı ne hod cān

209

Ve lehu eyzān

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Vişāl-i ' idine irgürse cānān
İderdüm cānumı şükrāne qurbān
- 2 Vücūdum gark olur seylāb-ı ' ışka
Eger kalursa böyle uşbu hicrān
- 3 Kayur oldı cefā tīrine sīnem
Nihān oldı yürekde tīr ü peykān
- 4 N' idem cānānesüz gülzār-ı dehri
Görinür gülleri hār-ı muğaylān
- 5 Firāk-ı yār ile Vuşlatī hergiz
Ne bāğ seyrin diler gönlüm ne büstān

Min kelāmi Muḥibbī

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Göz kara vü kaç kara kirpik kara
Baña olmuşdur belā-ender-belā
- 2 Ḥasret ü hicrān elinden āh u vāh
Olmuşam derdā dirīgā mübtelā
- 3 Bend-i zülfine dolaşdı çün gönül
Añlamazam daḥī ayruḫ ḫurtula
- 4 Şorma ḫālüm gül yüzüñsüz dostum
Bülbülün gülzārsız ḫāli n'ola
- 5 Ka' be'dür kūyı Muḥibbī varıçaḫ
Ulı devletdür eger ḫurbān ola

Ve lehu eyzān

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Her gice göge çıkar şu' le-i āhum şanemā
Bilmedüm n' için irişmez saña āhum şanemā
- 2 Ḳabrüm üzre gelicek nāz ile o serv-i sehī
İdeler saña du' ā cümle giyāhum şanemā

210:105a

211:105a

211/1a göge: kūyuña Muh

- 3 Dıtdı eşküm sipehi cümle cihānı düpdüz
Cem^ç olup ğarkı ide dünyāyı sipāhum şanemā
- 4 Gözlerüm eşk döker dil de ider āh u figān
‘İşka yetmez mi ‘aceb iki güvāhum şanemā
- 5 Başı eflāke irüb yimez idi zerrece ğam
İşigün olsa Muḥibbī’ye penāhum şanemā

212

Ve lehu eyzān

Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilün

- 1 Var mıdur aĝzuñ didüm ey gonçe-leb
Bī-nişāndan gör nişān kıldum taleb
- 2 Kākülün olalı sulṭān-ı Hābeş
Mışr-ı ḥüsnün ḥālidür şāh-ı ‘Arab
- 3 Kevşer u ḥūra murādı zāhidün
Fikr-i ‘āşık zāhid ü āb-ı ‘ineb
- 4 Kūyuña қоyma raķīb-i kāfiri
Cennet lāyık degüldür Bu Leheb
- 5 Ğam nedīm ü göz yaşı gül-gün şarāb
Ey Muḥibbī durma kıl ‘ayş u tarāb

212:105a

212/2a kākülün: sünbülün Muh / sulṭān-ı Hābeş: sulṭān-ı ḥüsn Muh

3b zāhid:şāhid Muh

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Kıyâm itse kaçan ol serv-ķāmet
Kıparur başuma ol gün kıyāmet
- 2 Eṭbbā el urub nabzuma didi
Cünün-ı ı ışķ ancaķ bu ı alāmet
- 3 Olam sālīm baña kıılmañ du' āyı
Selāmet istemez ehl-i melāmet
- 4 Ufatmaķ sāğarı zāhid hūner mi
Bütün kıılmaķ durur anı kerāmet
- 5 Ne ğam ölse yoluñda ger Muḥibbī
Nigārā tek sen ol sāğ u selāmet

Kelām-ı Vuslatı

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Kıanı ı ışķuñla şol dem gözlerüm giryān idi her dem
Şor adı kūyuñı durmaz yaşum bārān idi her dem
- 2 İderdüm gülşen-i ḥüsnüñde bülbül gibi efgān
Mey-i ı ışķuñla mestāne göñül nālān idi her dem
- 3 Yaķardı bāl ü per pervā-yı ser itmezdi dil cānā
Cemālūñ şem' ine pervāneveş sūzān idi [her dem]

- 4 Ğam-1 ʿ ışkuñla zār idüm qomazdı bu dil-i tenhā
Ğayālũñ külb-e-i aĞzānuma miĞmān idi her dem
- 5 Firāk-1 yār ile ey Vuşlatī nālān-1 giryānem
Çanı şol dem vişāliyle gönül Ğandān idi her dem

215

Kelām-1 Şāhī

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 Şanmañuz vaşl-1 nigār u şohbet-i cām isterüz
Biz Sikender himmetüz ʿ ālemde bir nām isterüz
- 2 Bārgāh-1 kibriyādan luţf-1 ʿ ayn-1 ʿ ām uyub
Çār yār-1 Muştafāʾdan himmet-i nām isterüz
- 3 Yalñuz Ğıfz-1 Ğavāş ile qanāʿ at itmezüz
Luţfimiz Ğalk-1 cihāna cümle-i ʿ ām isterüz
- 4 İns ü cin ʿ ālemi mühr-i nigīn-i ʿ adl ile
Biz Süleymān kevkebüz fermān-ber ü rām isterüz
- 5 Şimdi Şāhī dehr-i dūnuñ qadrüne ne iʿ tibār
Merd-i ʿ ālī meşrebüz biz nīk-i fer-cām isterüz

216

Min kelāmi Vuşlatī

Feʿ ilātün Mefāʿ ilün Feʿ ilün

- 1 Ğaşık oldı dārı gerden-i yār
Resen olmuşdur aña zülf-i nigār

215:105b

216:106a

- 2 Zeķan-ı yār içinde aldı g n l
Yerid r eyler ise  h ile z r
- 3 D kerem yaş add r-ı z lfin alup
Eylerem  h u n le leyl   neh r
- 4 Hecr-i y r ile dil Şikeste olup
Olmuşam k nc-i amda z r u niz r
- 5 Vuşlat  yana yana almadı ten
Eyledi firat odı c numa k r

217

Kel m-ı Kem l Paşa-z de

F  il t n F  il t n F  il t n F  il n

- 1   Iş ile Őayal urub mir  at-ı c nı eyle p k
Şuret-i c n n ile t  ola y zi t b-n k
- 2   Arz-ı Őev itd m saňa ay rı yadı n r-ı reřk
Taşa te  Ő r eyler imiş s z ki ola s z-n k
- 3 Merd m-i bed-mestd r g rd kte haner-i iger
amzesin sertiz id b eşm ne hışm-n k
- 4 Ben  l rd m uřřadan degdigi n saňa ra b
Zehrd r kim degmek ile adumı eyler hel k
- 5  k olurdı uşşadan dil d kmese g z yaşını
Yamasa yam r berk olurdı y zi  k  k
- 6 H k ol umarsaň viř linden g n l y ruň nař b
 n bil rsin gence menzil olmaz ill  k nc-i h k

Kelām-ı Vuşlatî

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Şehā yu kamu ' aceb bu cevre pāyān
Helāk itdi beni bu derd-i hicrān
- 2 Yaturdın künc-i ğamda haste vü zār
Gice gündüz ider ney gibi nālān
- 3 Firākuña nice şabr eyleye dil
Taḥammül ide mi hīç buna insān
- 4 Ğam-ı hecrüñle miḥnet küşesinde
Aḳar her dem gözüm yaşı firāvān
- 5 Gözüñden Vuşlatî dökdürme yaşlar
Ulaşdur baḫr-i ' işḳa eyle ' ummān

Ve lehu eyzān

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Qanı ol yir yüzinde şāh olanlar
Sipihr-i saltanatda māh olanlar
- 2 Yaturlar şimdi yir altunda pinhān
Qara topraĝa olmuşlar çü yeksān
- 3 Qurı vü yaş almada derdin baş
Ya qara topraq olur ya qurı taş

218:106a

219:106b

- 4 Ararsañ zerre zerre her ğubārı
Bulursun bir diyāruñ şehriyārı
- 5 Ne yire kim ğad başsañ ser-ā-ser
Ser-i Hāķan durur yā dest-i Ķayşer
- 6 Şu lāle kim yiri ħāk-i siyāhdur
Şorarsañ aşlı bir la^ç lın külāhdur
- 7 Çiçekler kim çıkar yirden ser-ā-ser
Ya çeşm-i yār durur ya zülf-i dilber

220

Min kelāmi Revānī*

Mef^ç ülü Fā^ç ilätü Mefā^ç ilü Fā^ç ilün

- 1 Şarrāf-ı dīdede o piser çoķ ğüher sezer
Yüzüme ğüldüği bu kim ol bütde zer sezer
- 2 Meclisde sāğar olmağla la^ç lün ħaberlerin
Nāz-ı ğülüñ ile ağzumuz arar ħayr sezer
- 3 Cān itdi gitdi dil leb-i şīrīnūñe yine
Biz ħaste için anda meğer ğül-şeker sezer
- 4 Düşmezdi rāh-ı^ç ışķa ğönül ğörmese ruħuñ
Ēün toğınca yolda misāfir-i ħatır sezer
- 5 Ben bülbülini ğörse yüzün ğönül gibi düzer
Beñzer Revānī sevdüğüm ol^ç işve-ger sezer

220:106b

* Rev'de bulunamadı.

221 *
Ahmedi

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Yaşlamış yāyını dehrüñ felek ʔaķında ʔurduñ ʔut
Kemān-ı ʕ ışķa güc virür murād oķını urduñ ʔut
- 2 Yiyüb içilmedeñ şāhum nesi var ola dünyānuñ
Sevüb her ķāmet-i servi ķo hūb zevķini sürdüñ ʔut
- 3 Niçe Rüstemleri meydān-ı ʕ ışķ içre zebūn eyler
Bugün ser-pençe-i şīr-i cihān-gīrleri yorduñ ʔut
- 4 Beķā iķlīmine ʕ azm-i seferdür niyyetüñ āķir
Süleymān bārgāhını fenā mülkünde ʔurduñ [ʔut]
- 5 Çü bir dāyim bir olmuşdur maķām-ı menzilüñ cānā
Cihānuñ deş ü şahrāsın ser-ā-ser cümle yorduñ [ʔut]
- 6 Göñül şebbāzın arduñca şal imdi Ahmedī yāruñ
Bugün bir yāver-i şāhini yuvasından uçurduñ ʔut

222
Vuşlatī

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Dem mi var la' lüñ ğamıyla gözlerüm ķan olmaya
Yā hayāl-i zülfüñ ile dil perīşān olmaya

221:107a

* Ahm'de bulunamadı. Ahmedī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

222:107a

- 2 Görmeyeli gül yüzüñ pinhân idelden dostum
Bir dem olmaz kim hayâlün dilde mihmân [olmaya]
- 3 Derd-i hecrüne arayub bulmadım hiç bir devâ
Şerbet-i vaşluñdan özge aña dermân olmaya
- 4 Haste-i ʿışkuñ olaldan âh u zâr eyler göñül
Gice yokdur şubh-dek ney gibi nâlân [olmaya]
- 5 Güni mi vardur ruğlaruñ yâdına cânâ Vuşlatî
Yaş yirine kan ağıdub dîde-i giryân olmaya

223

Ve lehu eyzân

Mefâʿ ilün Mefâʿ ilün Feʿülün

- 1 Gözüm hecr ile giryân eyleyen dost
Ciger firqatle büryân eyleyen dost*
- 2 Maḥabbet gülşenini itmege ter
Gözüm yaşını bārân eyleyen dost
- 3 Olup çeng kâmetüm bezm-i ğamında
Dilüm ney gibi nâlân eyleyen dost
- 4 Cihâñ başuma dâr itdi ʿışkuñ
Baña dünyâyı zindân eyleyen dost
- 5 Dün ü gün künc-i ğamda Vuşlatî'nüñ
İşin âh ile efgân eyleyen dost

223:107a

* 1b: dost: dostum M. (Gazelin diğer beyitlerinde de aynı durum söz konusudur.)

Ve lehu eyzân

Mef' ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün

- 1 Hecrüñle gözüm toptolu kıan eylerem dost
Her dem akıdub yaşı revân eylerem dost
- 2 Görmeye seni cân u gönül kıılca kıalıbdur
Her cânibe çeşmüm nigerân eylerem dost
- 3 Gül yüzüñi görmeyeli feryâda gelüb dili
Bülbül gibi firkıatde figân eylerem dost
- 4 Yoluña nişâr itmek için gevher-i eşküm
Bu dide-i hün-bârumı kân eylerem dost
- 5 Şanma ki yoluñda şanma Vuşlatı olmaz
'İşkuñda fedâ baş ile cân eylerem dost

Ve lehu eyzân

Fe' ilätün Fe' ilätün Fe' ilün

- 1 Bâğ-ı hüsnüñ güli handân olsun
Bülbülün anda hezârân olsun
- 2 Murğ-ı dil şevkıa gelüb şâm u seher
Bâğ-ı hüsnüñde hoş-elhân olsun
- 3 Şem' -i ruhsâruña pervâneñdür
Yakın cânımı süzân olsun
- 4 Şaqlaram cânımı şanma senden
Cân nedür yoluña kıurbân olsun

- 5 Eylerem cānumı cānā kurbān
Tek hemān itmege fermāñ olsun
- 6 Cümle ‘uṣṣāk arasında nāmum
İsterem şıdķ ile destān olsun
- 7 Nāme-i maḥlaş-ı ‘uṣṣāk içinde
Vuşlatı maḥlaşı ‘unvān olsun

226

Ve lehu eyzān

Mef‘ülü Mefā‘ilü Mefā‘ilü Fe‘ülün

- 1 Bağrumı delüb nāvek-i hecrüñ aķıdub ķan
Dil şışesin urdı düşürüb araya hicrān
- 2 Gülzār-ı cemālünden ayırduñ beni ey dost
Hechrüñle nice bülbül-i dil itmeye efgān
- 3 Yāre ayrılık müşkil olur doymaz aña dil
Firķatde nice olmayayın zār ile giryān
- 4 Zülfüñ hevesinde bilürem gerçi pır çok
Yoķdur güzelüm bencileyin ḥālī perīşān
- 5 Ḥāk olmuş iken Vuşlatı eflāke irerdi
Yek zerre nazar itseñ eger eyleyüp iḥsān

227

Ve lehu eyzān

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

- 1 Tır-i hecrüñle ciger ķan oldu
Yüregüm tırüñe peykān oldu

226:108a

227:108a

- 2 Kūh u maḥrāda döküp göz yaşın
Ser-te-ser lāle-i nu‘mān oldı
- 3 Gül yüzün yādına her şām u seḥer
Bu gönül bülbül-i nālān oldı
- 4 Rāz-ı ‘ışkuñı ‘ayān eyleyimez
Şaḳlaram sīne-i pinhān oldı
- 5 Künc-i ‘ışkuñı nihān itmek için
Vuşlatı’nun dili vīrān oldı

228

Ve lehu eyzān

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

- 1 Kemān ebrūlaruñ ḳurduñ atarsun tīr-i hicrānuñ
Murāduñ dil midür cānā nedür dil cānda ḳurbānuñ
- 2 Ne kim emrūñ olursa yüz çevirmem cān baş üzre
Ḳaçan tutmaz anı bende ola fermānı sulṫānuñ
- 3 Bugün meydān-ı ‘ışḳ içre gelüb n’eyler şu ‘āşık kim
Başın ṫub eylemeye zülfi çevgānına cānānuñ
- 4 Ruḥuñ zülfüñle örtersün aḳar seyler gibi yaşum
Şehāb içre güneş girse olur ifrāṫı tārānuñ
- 5 Gerek öldür gerek dirgür gerek ağlat gerek güldür
Ḳuluñdur Vuşlatı emrūñe rāmdur eyle fermānuñ

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Şalırsun nâvek-i ğamzeñ nedür bu çeşm-i fettānuñ
Periřān eyledi aĥvālümü zülf-i periřānuñ
- 2 Niçe bir kıan yudam hecrüñle olub ğonceveş dil-teng
Dil-i ğam-ginümi güldür olam gül gibi ĥandānuñ
- 3 Niçe demler durur şavm-ı firāķuñ iğerem ey dost
Ümiz-i ĥān-ı vařluñla olup kapuñda miĥmānuñ
- 4 Cemālüñ āfitābın şal bu çeşmüm cāmına cānā
Münevver eylesün dil ĥānesini pertevi anuñ
- 5 Özün bilmez gezer āvāredür dünyāyı geşt eyler
Olupdur Vuřlati ' iřķuñ meyiyle mest-i ĥayrānuñ

Ve lehu eyzân

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Görünmez gözüme hergiz güli gülzār-ı dünyānuñ
Yanumda gül-' izārum yoķ n'idem seyrin gülistānuñ
- 2 Firāk-ı yār ile zārum olur gülşen baña zindān
Gözüme görünür mü ĥiç bahār-ı bāĝ-ı bostānuñ
- 3 Kıaçan süz ile āĥ itsem taşar durmaz gözüm yaşı
Hevā ile olur lā-bud kıamu emvācı deryānuñ
- 4 Kıuşur-ı ĥür-ı ĝilmānı veli bi-ĥad durur ' adenüñ
Baña yārum gerek yārum gerekmez ĥürinü anuñ

- 5 Reh-i ʿışkuñda cânuñı idegör Vuşlatı kurbân
İrişmek ister iseñ ʿîd-i vuşlatıye o cânānuñ

231

Ve lehu eyzân

Fâʿ ilâtün Fâʿ ilâtün Fâʿ ilâtün Fâʿ ilün

- 1 Gördüğümde dām-ı zülfin ʿarız-ı dildârda
Murğ-ı dil dutuşub tutuldu qaldı o zârda
- 2 Ay olurken yüzünü göstermez ol meh nʼeyleyem
Tâliʿimde yok sitârum çarh-ı keş refârda
- 3 Kûh-ı şahrâda ciger qanın döker bu gözlerüm
Lâleler şanmañ görüben dâmen-i kuhsârda
- 4 Nâz-ı firqatle yürek tağlar hemân ney şanmañuz
Tîr-i hecr ile deler bağrun dür-i şehvârda
- 5 Künc-i firqatde nice bir Vuşlatı efgân ide
Qoma bülbül gibi cânâ hasret ile zârda

232

Ve lehu eyzân

Fâʿ ilâtün Fâʿ ilâtün Fâʿ ilün

- 1 Āh u nālüm haste-ḥâl olan bilür
Ḥûn-ı giryem eşki âl olan bilür
- 2 Sûz ile nāyuñ fiğânı nʼeydügin
Nâle ile cismi nâl olan bilür
- 3 Dil ne çekdügin ğam-ı cânân ile
Heçr ile gönli melâl olan bilür

231:109a

232:109a

- 4 Rāzını ‘āşık ne deñlü şaklasa
Sırr-ı ‘ışkı ehl-i hāl olan bilür
- 5 Ehl-i ‘ışkuñ sözlerin ey Vuşlatı
Bu cihānda ehl-i kāl olan bilür

233

Ve lehu eyzān

Mef’ülü Fā’ ilätü Mefā’ ilü Fā’ ilün

- 1 Eyle fenā vücūduñı yok eyle varuñı
Yoqluq içindedür ara bul iste yāruñı
- 2 Hālvat-serāy eyle gönül hānesin sen
Kalmaya ğayrı tā göresin sen nigāruñı
- 3 Şehr-i fenāya eyleyeyin dir iseñ sefer
Terk eyle uşbu yolda gider cümle varuñı
- 4 Maşşūd-ı menziline irem dir iseñ eger
Üstünden ayır bırağ arduña varuñı
- 5 Rāh-ı fenāda Vuşlatı azıq olur saña
Yüklendüyince āh u zāruñı fiğān ile zāruñı

234

Fā’ ilätün Fā’ ilätün Fā’ ilätün Fā’ ilün

- 1 Gül niķābın ref’ idüb ‘arz-ı cemāl itmiş durur
Karşusunda bülbül-i şūrīde zārın artırur
- 2 Gonceleler eyler tebessüm nāz ile örter yüzün
N’eylesün açılmaduğ güldür utanur kızarur
- 3 Devre devre gögerüb rahm eylemez gül gördigüm
Pâyına düşüb benefşe boynın egüb yalvarur

233:109a

234:109b

4 ‘Āşık olmuşdur gül-i nesrīn görüb gül yüzünü
Anuñ içündür ki günden güne beñzi şararur

5 Nev-bahār oldı cünün eyyāmıdur ey Vuşlatı
Cūylar dīvanelerdür şimdi zencirin sürer

235

Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün

- 1 Kāmet-i yāri şanup serv-i çemen
Düşüb ayağın öper berg-i semen
- 2 Hırka çekdi başın nāfe-i Çīn
Eyledi terk-i diyār misk-i Hōten
- 3 Zülfi sevdāsı ğamundan yāruñ
Āhiri miskine şarıldı kefen
- 4 Bir şanem şeklini itdi gönül
Görmedi mişlün anuñ deyr-i kühen
- 5 Dil-i ‘uşşākı çeker zülf-i ğamı
Vuşlatı yirin eydür çāh-ı zaқан

236

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Gel gönül bāğını seyr eyle bahāristāndur
Mīve-i ümidi bī-ħad hoş dıraħşāndur
- 2 Bülbül-i dil dem-be-dem durmaz hezār efgān ider
Gülşen-i bāğ-ı maħabbetde ‘aceb nālāndur
- 3 Şolmasun deyü maħabbet güllerin şām u seher
Eşk-i çeşmüm durma şular şanasın bārāndur

235:109b

236:109b

- 4 Muntazırdur cān-ı dil cānā seni ister gönül
Gice gündüz zār ile bu dīde hūn-efşāndur
- 5 Eşk-i çārūp-ı müjeñle dil serāyın sil süpür
Kim gönül tahtına gelen Vuşlatı cānānedür

237

Mef'ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Cānānuña kaçan 'āşıkā ğamzeler eyler
Ol ğamzeler ile dil ü cāna neler eyler
- 2 Biñ nāz ile güftāre gelüb ol ruḥı gül-gūn
Göstermege dürdānelerin ḥandeler eyler
- 3 'Āşık nice şabr ile qarār eyleye ol dem
Cānān-ı dil ü cān içre kaçan cilveler eyler
- 4 'Āşıkda dil ü cānı mı qor ol serv-i ḥirāmān
Nāz ile kaçan qarşu gelüb şīveler eyler
- 5 Gül ruḥlarıñuñ şevq ile Vuşlatı cānā
Bülbül gibi qarşuñda hezār nāleler eyler

238

Fe' ilätün Fe' ilätün Fe' ilün

- 1 Dil-i 'āşıkda hīç olur mı qarār
Şabr ider mi gör nice rüy-ı nigār
- 2 Şem' -i ruḥsār-ı yāre qarşu yaqar
Cānı pervāne gibi 'āşık-ı zār
- 3 Eylese gül kaçan ki 'arz-ı cemāl
Bülbül eyler fiğān o demde hezār

237:109b

238:110a

- 4 Eşk-i ‘uşşâk cûş idüb bulunur
Taşra nehâr-ı ‘aynı vakt-i bahâr
- 5 Kalmaya zerrece vücūdumda
Vuşlatî ger ola tecellî-i yâr

239

Mef’ülü Mefâ’ilü Mefâ’ilü Fe’ülün

- 1 İtdükçe niyâz yarüm ider nâzını artuğ
Nâz eyler ise n’ola odur aña yaraşuğ
- 2 Her şâm u seher âh ile itsem n’ola zârı
Zâr ile niyâz eyledüğüm de baña lâyığ
- 3 ‘Āşık geçinür yâre iken çok velî ammâ
Her kim ki fedâ eyleye cânun odur ‘âşık
- 4 Ğayrı hevesi ço ola gör tâlib-i dîdâr
Gec iki cihândan olasin ‘âşık-ı şâdığ
- 5 Câm-ı mey-i ‘ışk ile olub mest yürürem çün
Ey Vuşlatî her kim ki görürse şanur ayığ

240

Ve lehu eyzân

Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilün

- 1 Hîç benümle kimse hem-ķâl olımaz
‘Işk içinde baña hem-hâl olımaz
- 2 Da’vî-i ‘ışk ider çok gerçi
Her kişi ‘ışk ile hoş-hâl olımaz
- 3 İtmeye rüyını her kimse ki zerd
Gözi yaşı bil anuñ al olımaz

239:110a

240:110a

- 4 Kūy-ı yāre ŧu ki itmeye heves
Uçmağa āhı per ü bāl olımaz
- 5 Vuşlatı derdi olan nāle kıılır
Nālesin cismi olan nāl olımaz

241

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Her dem eyler gözlerüm giryān-ı 'ıŧk
Dil yanar olur ciger büryān-ı 'ıŧk
- 2 'Asker-i ğam yıkdı gönlüm mülkini
Şehr-i dilde kıonalı sulţān-ı 'ıŧk
- 3 Bī-ğam olub başına sulţān iken
Bende eyler kıŧiyi fermān-ı 'ıŧk
- 4 Niçe ŧehler tāc u tahtın terk ider
Hānmānın itdirür tālān-ı 'ıŧk
- 5 Gice gündüz Vuşlatı giryāndur
Eşkı-i çeşmin eyledi 'ummān-ı 'ıŧk

242

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Gitmedi gözyaşı müjġānumdan
Bir dem ayrılmadı ğam yanumdan
- 2 Genc-i firķatde ciger kıanın ezüb
Dökerim dīde-i giryānumdan
- 3 Uyġu girmez gözüme bīdārum
Her gice nāle vü efgānumdan

241:110b

242:110b

- 4 Cevr okı sīnem içinde yāruñ
Sevgilüdür baña o cānumdan
- 5 Vuşlatī hoş görürüm incinmem
Her vefā kim gele cānānumdan

243

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Eksik olmaz 'ışkuñ ile dilde ğam
Bir dem olmaz olmaya çeşmümde nem
- 2 Eşk-i çeşmüm yoluña harc eylerüm
Bundan özge saña lāyık ola ne'm
- 3 Pādişāhum nār-ı hecrüñden senüñ
Bilmezem hiç kime yanub yaqılam
- 4 Derd-i hecre aradum dermanımı
İsterem derdüme bir çāre kılam
- 5 Alçağı ço yüce pervāz eyle kim
Vuşlatī kılm kendüñe 'ālī himem

244

Ve lehu eyzān

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Zāhirem gerçi güler handānem
Bāṭınem gör ki nice giryānem
- 2 Dil fitil oldu yürek yağına
Tutuşub şem' gibi sūzānem
- 3 Yaqılub mülk-i vücūd oldu ḥarāb
Künc-i 'ışk-ı yār içün vīrānem

243:110b

244:111a

- 4 Hâkem ammâ gevher-i nâyâbam
Kaṭreyem gerçi velî ‘ummânem
- 5 Zerreyem Vuşlatî gerçi ammâ
Gökde ḥurşîde velî raḥşânem

245

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

- 1 Açmışam cām-ı maḥabbetle ezelden bâde
Mest-i ‘ışkam gelürem zârı kı lup feryâda
- 2 Künc-i firḳatde yatur ḥaste gönül zâr u ḥazîn
Luṭf idüb eyle tesellî bu dil-i nâşâda
- 3 Kûh u şahrâda döker dîdelerüm ḥûn-ı ciger
Lâleler şanma görinen çemen-i ḥazrâda
- 4 Gördi çün dâne-i ḥâlûni ruḥuñ üstünde
Dâm-ı zülfüñe gönül murğ olub üftâde
- 5 Yağdırur Vuşlatî nîsân gibi gözyaşlarını
Kaṭrâtından anuñ dirler olur deryâda

246

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

- 1 İşi dil murğinuñ efgân oldı
Derd-i hicrân ile nâlân oldı
- 2 Künc-i ğamda iderem girye vü zâr
Her yaña dîde-i ḥûn-efşân oldı
- 3 Bâd-ı âhumla gezer zevraḳ-ı dil
Eşk-i çeşm[üm] taşub ‘ummân oldı

245:111a

246:111a

- 4 Yârsız bâg-ı cinân[1] n'ideyin
Tutayın hür u gılmân oldı
- 5 Vuşlatı hiç dolmaz ğayrı gönül
Cân u dil sevgüsü cânân oldı

247

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Kârâr itmez gönül bir yirde bir ân
Seni ister seni arar dil ü cân
- 2 Düşeli gülşen-i kuyuñdan ayru
İder bülbül gibi dil âh u efgân
- 3 Ğam-ı hecrüñ gönül yağmaya virdi
Ne dil kaldı ne şabr u ' aql ne cân
- 4 Firâkuñla nice bir genc-i ğamda
Akıda yaşların bu çeşm-i giryân
- 5 Vişâlüñ kıl müyesser Vuşlatı'ye
Helâk eyler anı bu derd-i hicrân

248

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Hecr-i yâr ile oñulmaz yüregimde yâre
Ne kılam n'eyleyeyin yâreme bilmem çäre
- 2 Nâr-ı firqatle yaqup cismümi pür dâğ itdüm
Dâğ-ı süzânum ile döndi beden kuhsâra
- 3 Derd-i hecr ile neler çekdüğünü cân u gönül
Sîne şerh eyler idi irişebilsem yâre

247:111a

248:111b

- 4 Çandesin ey yüzi gül seni arayub ister
 Gıtdiler her yaña cân u dil olub âvâre
- 5 Dün [ü] gün anuñçün Vuşlatî eyler âhı
 Ola kim haste dili râhat ola bir pâre

249

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

- 1 Bülbül-i şeydâ nice arturmasun efgânını
 Hâr elinden kırtarımadı gülün dâmânını
- 2 Lâleler olmuş kalender terk idüb tâc u kabâ
 Yana yana ‘arz ider her biri yakmış dâğını
- 3 Dünbülün hâlin perîşân eyledi zülf-i nigâr
 Hırkaya baş çekdi nergis kodı başdan tâcını
- 4 Boynını burub benefşe hâk ile yeksân olub
 Düd-ı âh ile boyanmış şorma hergiz hâlini
- 5 Bezm-i gamda gice gündüz nâle vü efgân ider
 N’eydügin hiç kimse bilmez Vuşlatî’nün hâlini

250

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

- 1 Nâr-ı hecrüñle yürek süzândur
 Dil tennûrunda ciger büryândur
- 2 Gülşen-i küyuñdan ayru dostum
 Murğ-ı dil bülbül gibi nâlândur
- 3 Şerbet-i vaşluñ irişdür ey tabîb
 Haste diller derdine dermâñdur

- 4 Dil yatur firkat şebinde şubh-dek
Şem' gibi gözlerüm giryandır
- 5 Ni' met-i vaşluñı umar Vuşlatı
Āstānuñda şehā mihmāndur

251

Mef' ūlü Mefā' ilün Mef' ūlü Mefā' ilün

- 1 Ayru düşeli senden bulmadı dil ārāmı
Kaldum şeb-i hecrūñde vaşluñ günü ola mı
- 2 Vasluñ dilerem cānā cānumı idem kurbān
Bu rūze-i hicrānuñ kaçan ola bayrāmı
- 3 Hecrine taḥammül kıl ey dil sen o cānānuñ
Çek gurbeti geşt eyle mülk-i ' Acem ü Şāmı
- 4 Derd-i ğam-ı hicrāna dermān bulasın şāyed
Vaşlına irişince çek miḥnet-i ālāmı
- 5 Mısr-ı dil içinde sen cān Yūsuf'unı ara
Ya' kûb gibi dök yaşı ire saña peygāmı
- 6 Ĥumḥāne-i ' ışk içre bir sākī-i gül-çehre
Doldurdu mey-i ' ışkı şundı elime cāmı
- 7 Cām-ı mey-i ' ışkı çün ey Vuşlatı nūş itdüñ
Mestāne yūri dāyim böyle geçür eyyāmı

252

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Zīn olubdur dāğ-ı ' ışkuñla tenüm
Gül şakāyık bitürübdür bedenüm

251:112a

252:112a

- 2 Görmeyelden gül yüzüni dostum
Râhatum yoğ hâr-ı miñnet meskenüm
- 3 Senden ayru ğuşşadan hâlüm harâb
Dest-i ğamdan kırtarımam dâmenüm
- 4 Öldürürseñ yüzümi döndürmezem
İşte tığüñ işte cânâ gerdenüm
- 5 Derd-i ‘ ıřkuñla öliceğ Vuşlatî
Şarasın baña elüñle kefenüm

253

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Hoş gelür cânâ müjeñ peykânı
Şaqlaram sînem içinde anı
- 2 Tığ-i cevrüñle kesersin başum
Tutarum boynumı kııl fermânı
- 3 Şaqlaram cânumı şanma senden
Komişam yoluña kıurbân cânumı
- 4 Derd-i ‘ ıřkuña devâyı buldum
Derd ile ölmek imiş dermânı
- 5 İki çeşmedür açar ‘ ıřkuñda
Vuşlatî’nüñ dîde-i giryânı

254

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Cüş idüb dilde sirişk-i gül-ğün
Gözlerümden taşub oldı bîrün

253:112a

254:112a

- 2 Nāvek-i hecr ile bağrum delinüb
Aķıdur hūn-ı ciger iki ʿuyūn
- 3 Ol elif kām̄eti dil levhinde
Kaşların rā bilürem gözünü nūn
- 4 Şeb-i zūlfūñde olub ʿāşık-ı zār
Uyanuram turre-i gīsūñ ile uyan
- 5 Vaşluña olmağičün kurbānuñ
Diz çöküb Vuşlatī uzatdı boyun

255

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 Tīg-i cevruñe çöküb diz tutmuşam bu gerdeni
Kõmışam ʿışkuñ yolında bāş ile cān u teni
- 2 Bu cihānda serv-kām̄etler şalınur gerçi çok
Gözüme şaldırmazam göreliden cānā seni
- 3 Kim ki yārin isteye derd ü belāsın hoş görür
Var mıdur bir gül cihānda olmaya hīç dikeni
- 4 Dāğlar yak cismüñe gögsüñ gerüb göster ciye
Düşmenüñe karşı durub egnüñe gey cevşeni
- 5 Şerhalar çek Vuşlatī çün mātem-i hicrāndasun
Dūd-ı āh ile boyanub giy libās-ı sūseni

256

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün

- 1 Yanar nār-ı firākuñla yürekde dāğ-ı hicrānuñ
Dün ü gün künc-i firqatde olubdur dīde giryānuñ

255:112b

256:112b

- 2 Görüb ruhsāruñ üzre dāne dāne hāl-i müşk-āsā
Gönül murğın düşürdüm oldı bülbül gibi nālānuñ
- 3 Görelden turre-i gīsū-yı ‘ anber yār-ı hoş būyuñ
Gönül bağlandı oldı çün dil-i dīvānesi anuñ
- 4 Düşüb şahrā-yı tih-i hecrüñe dil-teşneyem cānā
Zülāl-i vaşluñ ister dil arar çāh-ı zenaḥdānuñ
- 5 Yatur bālını miḥnetde ider Vuşlatī nālişler
Olub ḥüsnüñ ṭabībüm gel yetiş derde dermānuñ

257

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Ḥaste-i ‘ işkam ḥabībüm kıl şifā
Derdüme eyle ṭabībüm bir devā
- 2 Nāle ile işigün[e] yaşdanub
Āsitānuñ bilürem dārü’ş-şifā
- 3 Ža‘ f-ı ‘ işkuñla hilāl oldı tenüm
Ey efendim raḥm idüb eyle vefā
- 4 Seng-i cevr ile yıķılmış göñlüm
Kıl ‘ imāret ḥātırüm bulsun şafā
- 5 Gice gündüz künc-i ğamda Vuşlatī
Luṭf u iḥsānuñ umar eyler recā

258

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

- 1 Baña raḥm eyle benüm derdüme kıl dermānum
Yeter cevr ile delüb bağrum aķıtma ḳanum

257:112b

258:113a

- 2 Ğam-ı hecrüñle niçe bir yıķıla hâne-i dil
Dest-i luţfuñla yapılsun bu dil-i vîrānum
- 3 Yüz cevirme bu ķuluñdan ķoma ğamgīn dil olam
Yüzüme bir güle baķ tā ki sevinsün cānum
- 4 Bāĝ-ı hūsn içre şalın cilveler eyle dost
Şulasın yollaruñı dīde-i hūn-efşānum
- 5 Hastedür Vuşlatī hecrüñle olub zār u zār
Şerbet-i vaşluñ içür bula şifā sulţānum

259

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Dām-ı ' ışķuñda olan murĝ-ı dili yād eyle
Bend-i zülfüñde olan mesken-i dili şād eyle
- 2 Ğam-ı hecrüñ bu gönül şehrini vîrān itdi
Gel yetiş ķoma harāb olmaĝa ābād eyle
- 3 Cevr-i mişnetle nice bir yıķıla mülk-i vücūd
Güzelüm mihrüñ āsāsın güle bünyād eyle
- 4 Çünkü bu derd ü belā ğāyete irmez yā Rabb
Bu dili bārī belā çekmege mu' tād eyle
- 5 Kāfes-i tende niçe bir dura bu bülbül-i dil
Kurtarub bend-i belādan anı āzād eyle
- 6 Derd-i hasret ğam-ı firķatle geçerse ' ömrüm
Aĝla göz iñle yürek derd ile feryād [eyle]
- 7 Vuşlatī vaşluña yāruñ irişürseñ sen iken
Derd-i hecriyle neler çekdüĝüñi yād eyle

260

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Firākuñla niçe bir sīne yana
Vişālũñ şerbetin şun cāna қana
- 2 Düşüb gülzār-ı hüsñünden cüdā çün
Nice gelmeye dil āh u figāna
- 3 Şehā қapuñda bir kemter қuluñam
Elim alub beni atma yabāna
- 4 Cefā tīrine ey қаşı kemānum
Olupdur sīnem içre dil nişāne
- 5 Nice şerḥ idebilür Vuşlatī kim
Ġam-ı hecrũñ gelür mi hiç beyāna

261

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Her ne dem kim cānumı bir tīrden cānān āña
Cān atar karşı çıkar bir oқ atımı cān āña
- 2 Şol қadar hışm ile geldi kim oқuñ cān қаşdına
Қıldı zahm aғzına barmāқ қoyub ḥayrān āña
- 3 Hūcre-i қalbüm şeb-i ġamda niçün tārīk ola
Şem' dür tīrũñ nigārā şu' ledür peykān āña
- 4 Dest-i ḥün-āluduñuñ 'aksiyle çeşmüm gūyiyā
Tās-ı saққādur ki қonmış pençe-i mercān āña
- 5 Ger şatarsañ aғrı altuna ḥāk-i pāyuñı
Gözlerüm billāh eyle keffe-i mīzān āña

260:113a

261:113b

- 6 Çeşmidür çarhuñ güneş hüsnuñ temāşā kıлмаға
Çevresinde şa' şa' a ey mäh-rü müjgān aña
- 7 Görinen zāt-ı hilāl üzre şafağdur şanmañuz
Na'l kesmüş ' ışıkuna yāruñ bulaşmuş қан aña

262*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Hüsnuñüñ mecmū' asın Cāmī Bahāristān oқur
Şeyh Sa' dī Gülsitān yazar velī Būstān oқur
- 2 Cāmī' -i hüsnuñde Hālik-i haţtuña olup qarīn
Şanki bir tıfl-ı Habeşdür Ka' be'de Қurān oқur
- 3 Ğamzeñ oқlarına qarşu çıksa cān u dil n'ola
' İzzet eyler her kişi kim hāneye mihmān oқur
- 4 Unudıldı ey şanem devründe Yūsuf kışşası
Şimdi hep iller seni reşk-i meh-i Ken' ān oқur
- 5 Cīmdür zülfüñ elif қaddüñ қаşın nūn ey şanem
Ol sebebden dil seni başdan ayağa cān oқur
- 6 Gülşen-i hüsnuñde қoy olsun müdāmī bülbülüñ
Güllerüñ medhin hemişe murğ-ı hoş-elhān [oқur]
- 7 Mülk-i nazmuñ kim Necātī Beg olupdur Hüsrevi
Şimdi heb şā' irler anı şāhib-i dīvān oқur

263

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Raht-ı ' aқluñ başına şu қoydı bu seylāb-ı ' ışık
Қанда ise ğālib olur şeyh-i ' aқla şāb-ı ' ışık

262:113b

* Nec'de bulunamadı.

263:113b

- 2 Çünki yaḳduñ cānumı şun bāri la‘ lüñ şerbetin
Tā ki bu iḥrāk teskīn itsün ol cüllāb-ı ‘ışk
- 3 Gördiğünce zülf-i pīç-ā-pīçüñi zencīrveş
Kendüyi urur delüligi ulu‘ l-elbāb-ı ‘ışk
- 4 Çün görem pīr-i muğān öñinde cāmı şanuram
Ḥācedür kim var anuñ öñinde uşurlāb-ı ‘ışk
- 5 Ey Mesīḫī gerçi kim bir düzd-i şeb-revdür ‘aḳıl
Nesne uğurlatmaz aña şu‘ le-i mehtāb-ı ‘ışk

264

Mef‘ ülü Fā‘ ilätü Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

- 1 Ey vaşf-ı şu‘ le-i bī-bedelüñ aḥsenü‘ l-kaşaş
Ol kaş u göz yeter saña da‘ vā-yı ḥüsne naşş
- 2 Teşbīh iderdüm anı cemāl-i cemīlüñe
Cisminde bedr-i enverüñ olmasa ger beraş
- 3 Uçmaḳ dilerdi kūyuña dil murḡı ey şanem
Cism-i müşebbekümde *ke‘ t-tayr-ı fi‘ l-kaşes*
- 4 Tīğüñle kes serin saña yangın geçenlerün
Şem‘ üñ niteki başını ey māh-rū maşaş
- 5 Bir ḥātem olsa cem‘ oluban cümle dilrubā
Zātī aña o güher-i bī-mişal olurdu kaşş

265

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Fe‘ ülün

- 1 Aḳar hecrüñle yaşum durma çağlar
Varır kūyuña seyler gibi çağlar

264:114a

265:114a

- 2 Oñulmadın yürekde dâg-ı hecrüñ
Urursın durmadan dâğ üzre dâğlar
- 3 Göñül mecnûn olun ıağa düşürdi
Velî zencîr-i zülfüñ anı bağlar
- 4 Henüz gelmişdür ı ışkuñ mektebine
Göñül ııflı anuñçün durma ağlar
- 5 Varılmaz Vuşlatî küyına yâruñ
Ayağunda var iken bunca bağlar

266

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 ı Aql u fikrüm gitdi oldum bî-karâr
Şabrumı yağmaya virdi ı ışk-ı bâr
- 2 Küy-ı yâri nâle vü efgân ile
Durmadañ devr eylerüm leyl ü nehâr
- 3 Ararum şem' -i ruḥ-ı cânânumı
Yağmağa cân göñül pervâne-vâr
- 4 Künc-i firqatde yatur dil-ḥasteyem
Derd-i hecr ile olub zâr u zâr
- 5 Menzil-i maḫşûda hergiz Vuşlatî
İremezsen vâr iki boynuñda bâr

267

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Sünbülün ı arızuñ beste
Bâg-ı ḥüsnün güli olmuş deste

266:114a

267:114a

- 2 Mest-i ʿışkâm baña şunma sâkî
Câm-ı mey hiç şunulur mı meste
- 3 Gülşen-i kûyuñ içinde nâlüm
İtdi bülbülleri hep dembeste
- 4 Kârbân-ı reh-i ʿışkuñ çırası
Çalınur durma geçer âheste
- 5 Göçilür Vuşlatî âhîr çün kim
Hâzır ol kim yüküñ olsun beste

268

Feʿ ilâtün Feʿ ilâtün Feʿ ilâtün Feʿ ilün

- 1 Oturub gûşe-i ʿuzletde düşe seccâde
Gele erbâb-ı şafâ saña mübârek yâde
- 2 ʿĀlem-i vahdete ir zevkîni sür tevḥîdün
Mâsivâ fikrünü ço göñlüñi eyle sâde
- 3 Nefyün işbâtını illâ eyle her demde idüb
Eyle tevḥîd-i dil ü câ gele istişhâda
- 4 Uşbu dünyâyı şağın şanma ola cây-ı sürür
Râhat isterseñ eger eyle taleb ʿuqbâda
- 5 ʿİzz ü câhına bu dehrün sevinüb itme gurür
Kalmadı Cemşîd ü Cem gitdi kanı dârâda
- 6 Rûzgâra dayanub gögsüñi germe şağın
Virür âhîr şavurub hırmen-i ʿömrün bâda
- 7 Kuvvet-i yevmiyye için çekme ğamı guşşa yime
Vuşlatî eyle kanâʿat bu fenâ dünyâda

269

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Ne çekersün bu cihānın ahrın
Ne içersün dolu dolu zehrin
- 2 Bī-vefādur çü bilirsün dünyā
Çekme bu ahbe zenūñ hīç cevrin
- 3 Saña el virmedi çün rām olmaz
oma zerrece gönülde mihrin
- 4 Gülşen-i dehre baub n'eylersün
Göz yumub eyleme anuñ seyrin
- 5 Genc-i fenādan idesin seyr-i beā
Yokluk içre ara varlık şehrini
- 6 Bād-ı āh ile yūri ac yelken
Görmek isterseñ eger ' ış barini
- 7 ulzüm-ı ' ışa ulaşıdur durma
Aıdup Vuşlatı eşküñ nehrini

270

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Ey gönül deryā dil ol gez bari bī-pāyāndur
Bul ma' ānī dūrlerin avvāş olub ' ummānda
- 2 Mışr-ı dilde bulagör cān Yūsuf'un ey hoca sen
asret ile alma Ya' ub gibi gel āir anda
- 3 Kūh u şahrā bāğ u gülşen seyrini eyleme gel
Kūy-ı yāri bekle gezme serseri yabanda

269:114b

270:114b

- 4 Yaşlar aķıt yüzüñi sür yirlere Mecnûn gibi
Cân u dilden ara Leylûñ iste sen her ânda
- 5 Derd ile ķan yutmayınca yâr bulunmaz Vuşlatî
Degme derd ile ele girmez güher-i kanda

271

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

- 1 Çekegör cevrüñi sen cânānuñ
Göresin luḡfını ol sultānuñ
- 2 Yâr ile birliğe ir keşreti ķo
İrişüb vaḡdete sür devrānuñ
- 3 Şanma âteş-i ‘ışķuñ ile olup
Dil tennûrunda ciger büryānuñ
- 4 Genc-i firķatde gözüm giryāndur
Derd-i hecrüñle gönül nālāndur
- 5 Hoş gelür yāre fiġān u zāruñ
Vuşlatî artıra gör eġģānuñ

272

Fā‘ilâtün Fā‘ilâtün Fā‘ilün

- 1 Bulmaķ isterseñ eger cânānuñ
Durmayup ara ķıķınķa cânuñ
- 2 Naķd-i ‘ömrüñi virüb ḡarc eyle
Bula gör derd ile dermānuñ
- 3 Pā-bürehne yüri gez dünyāyı
‘İşķ-ı yâr ile idüb seyrānuñ

271:115a

272:115a

- 4 Yārsuz eyleme cennet hevesin
Hūr u ğilmānına baqma ānuñ
- 5 N'ideyin Vuşlatī ğayruñ mihrin
Var iken sevgüsi ol cānānuñ

273 *

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Niçe bir aldaya naqş u zīnet
Niçe bir ola bu h̄āb-ı ğaflet
- 2 Ğāfil olma gözüñ ac bir gün olur
Sākī-i dehr içürür bāde-i mevt
- 3 Şanma bākī kalasın 'ālemde
Göçüp āhir idersin rihlet
- 4 Durma göçmekde 'ömr kâfilesi
Durma çalınmada kūs-ı rihlet
- 5 Ceħd idüb Vaħdetī bul keşretde
Ola gör sākīn-i genc-i ħalvet
- 6 'Ālem-i keşreti ço ğavgādur
'Ālem-i vaħdete ir bul rāħat
- 7 Āsyāb-ı felek 'ömrüñ taħmīn
Ögüdür saña da gelür nevbet

274

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Ğayrı ço eyle nazār cānāne
Gözüñ ac baqma şaқın yabāne

273:115a

* Vah'de bulunamadı. Vahdetī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

274:115b

- 2 Bekleyüb kũyını yāruñ her dem
Seyr-i bāğ itme heves bũstāna
- 3 Ol ŧanem ŧeklini dil levhinde
Nağŧ idũb gũnlũni kıl bũt-hāne
- 4 ŧan‘at-ı ‘ıŧka varub n‘eylersũn
Saña ũstād yeter pervāne
- 5 Bũlbũl-i ŧũrĩde-dil ol ta‘lĩm
Dil mehcũrı getũr efgāna
- 6 Vecd u hālātı n‘ider hĩç bilmez
İrmeyen bezm-i mey-i ‘irfāna
- 7 Cām-ı ‘ıŧkı koma elden hergiz
Nũŧ idũb Vuŧlatı ŧıhhat-i cāna

275

Mef‘ũlũ Fā‘ilātũ Mefā‘ilũ Fā‘ilũn

- 1 Kıldum belā-yı ‘ıŧk ile ben mũbtelā sefer
Meŧhũrdur ki [‘āŧıka] yā ŧabr u yā sefer
- 2 Hāyretdeyem ki bũyle hevādār iken saña
Çũn irdi kũyuña niçũn ider ŧabā sefer
- 3 Gĩtmez kapuñdan ol ki gũre zũlf ũ haddũni
‘Akrẽbde olsa māh degũldũr revā sefer
- 4 Ka‘be kapuñ koyup cekeriz ğam beriyyesin
‘ũmre kũmaz temettu‘i ol bĩ-ŧafā sefer
- 5 Ka‘-ı alāyık eyleyũp Aħmed gibi kılar
Sevdā-yı zũlf-i yār ile misk-i Hĩtā sefer

275:115b

275/ 5b misk: mũŧg Aħp

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Yār sirişk-i sîne pür-âteş göñül sevdâ-perest
Baht nâ-hem-vâr ʔali' ser-nigün hâtır-şikest
- 2 Şehr-i ğam âbâd u hüccet-hâne vîrân u harâb
Rütbe-i ihmâl-i 'âlî pâye-i ikdâm pest
- 3 Kilîsa-i ümmîzhâ-yı dest-i istiğnâ tehî
Menzil-i fırsat ba'id ü pâyı istid' â şikest
- 4 Zülmet-i miḥnet hüveydâ şubḥ-ı himmet nâ-bedîd
Nîk u bed bir muḳtezâ-yı kısmet-i rûz-ı elest
- 5 Pençe-i kâm-ı dil-i dervîş-i zîr-i dest-i ğam
Çâre ne meşhûrdur çün dest-ber-bâlâ-yı dest

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Ac gözün baḳ özüne maḳşûd-ı eşyâsındadır
Âdem ü Ḥavvâ ilen ism ü müsemmasındadır
- 2 Derde dermân eyleyen şol ism-i Ḥayyuñ maḫharı
Mürdeye cânlar viren nuḳ-ı Mesîhâsındadır
- 3 Mañşûr-ı şûrîdeveş dâyim ene' *I-Hakk* çağırub
Dâĝ-ı derd ile yanan ol merd-i dânasındadır
- 4 Şûret-i ğayre niçe baḫarsun ey dil âh idüb
Özge yirde şanduĝuñ maḫbûb-ı zîbâ sendedür
- 5 Şem' veş her meclisi gezüb n'idersün dem-be-dem
Şol temennâ etdüĝuñ nûr-ı tecellî sendedür

276:115b

277:116a

- 6 Zahmete girüb n'idersün herkese idüb su'âl
Müşkilüñ hal itmege çün Tūr-ı Sînâ sendedür
- 7 Göz döküb göge elüñ niçe açarsun ey Hasan
Çün münâcât itdügüñ cām-ı muşaffâ sendedür

278

Min kelâmi Maqālî

Mef' ulü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ulün

- 1 Āhū-yı Hōten misün eyā terk-i Moğol-Çin
Kim gülşen-i hüsnuñde yatur nāfe-i miskîn
- 2 Çü zülfüñi tā kim kese zünnārını rāhib
Göster yüzüñi imāna gele kāfir-i bī-dīn
- 3 Evşāfuñ ile ey şeh-i iqlīm-i melāhat
Şaldum yine söz mülkine bir tarz-ı nev-āyīn
- 4 Yazınmağa medh-i ruḥ-ı rengīnūñi benden
Bağladı çemen gülleri mecmū' a-yı rengīn
- 5 İştise Maqālî sözüñi gökde melâik
Yırde irişe sem' üñe āvāze-i taḥsīn

279

Muḥibbî

Fe' ilātün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Delinübdür ğam-ı müjeñle yürek
Biraz ey kaşı yā oḡuñ çekerek
- 2 Seyr-i bostān ider benümle o māh
Felege dimesem ' aceb mi kelek

278:116a

279:116a

- 3 Hışm ider apusunda ağlar isem
İgidlige dağı sitāre gerek
- 4 Pāyimāl itme alb-i  uřřāı
řehsuvārum atūñ bařın ekerek
- 5 Ey Muđıbbī daı-i nazmumdan
 Ad-ı pervīne ab um açdı elek

280

Min kelāmi Rađmī

Fe ilātūn Fe ilātūn Fe ilātūn Fe ilūn

- 1 Cūy-ı eřkūm auban beñzedi Nīl ü Aras'a
Düşeli vādī-i  ışuñda hevā vü hevese
- 2 řeh-suvārum řanasın Rūm ilinūñ köçegidür
Döneli nālelerüm atı öñince cerese
- 3 N'ola dil bülbüli feryādını eylerse hezār
Yüz virür gül gibi ol ğonce-dehen ğār u ğasa
- 4 şol adar sīnemi peykanlar ile zeyn itdüm
Ĝüyyā murĝ-ı dilüm girdi demürden afese
- 5 ıa peykānları jengārı benüm sīnemden
arĝ-ı ğırbālı eger ğākimi Rađmī alsa

281

Min kelāmi Rızāyī

Fe ilātūn Fe ilātūn Fe ilātūn Fe ilūn

- 1 Rāz-ı keyfiyyet-i esrārı dime hī kese
Tā saña kim dimeye vā az u sözini kese

279/3a hışm ider: red ider Muh

4a pāyimāl itme alb-i  uřřāı: ğavfdur ullaruñı ignetme Muh

280:116b

280/5. beyit: - Rah

281:116b

- 2 Hem-nefes oldu raķīb ile benüm āhum alup
 oraram ol yūzi ayına doınur nefse
- 3 Ol aşı yā Őu adar urdı baňa cevr oını
 Murĝ-1 cān ıar idi girmese āhen afese
- 4 Gōnlūn egler bile iñler reh-i ĝamda dilimūñ
 Ehl-i dildūr dir isem n'ola bu yolda cerese
- 5 Baħr-i ĝar-1 ĝam olursan ū Rızāyī ĝazer it
 ĀŐinā olmaĝı yād itme dilā hi kесе

282

Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilūn

- 1 ĞuŐa-i ĝāl-i lebūñ dūŐdi dil-i pūr-hevese
 Tāatūm yetmez iken sāye-i perr-i meĝese
- 2 Dil ũ cān bũlbũle sen yūzi ĝũlsũz ey serv
 Őāħ-1 ĝũllerle emen dōndi mũŐebbek afese
- 3 Tār-1 dīde-i giryānda ĝōren kirpigũmi
 Beñzedũr baħr kenārında olan ĝār u ĝasa
- 4 Māh-1 nevden dili var nāleler eyler her dem
 Beñzedũrsem felegi n'ola bu yolda cerese
- 5 Emrī ĝāk olmuş isem alka tozum ' izzet ide
 Cānib-i yārdan ũstũme aan kim yil ese

283

Mef' ũlũ Mefā' ilũ Mefā' ilũ Fe' ũlũn

- 1 Bir ' āleme ermiŐ durur erbāb-1 ĝarābat
 DũŐũnde daħi ĝōrmez anı ehl-i mũnācāt

282:116b

283:117a

- 2 Mey telh olıcağ hâlet olur anda ziyâde
‘Işğ ehline yeter bu kadar keşf ü kerâmat
- 3 Ārām idemez dil göricek sāgar-ı pür-mey
Hürşidi göricek n’ola raqş eylese zerrât
- 4 Ferzîn gibi kec-revligi ço nağ^ç -ı felekde
Çarh itse gerekdür seni bir lü^ç b ile şeh-mât
- 5 Sevdâ-yı cihâni koma gönlünde Hayâlî
Ol Ka^ç be-i ‘ulyâyı niçün mesken ider Lât

284

Fâ^ç ilâtün Fâ^ç ilâtün Fâ^ç ilâtün Fâ^ç ilün

- 1 Kûh-ı ğamda ‘ışğ yâr oldı dil-i şeydâ ile
Bir dilâverdür ki seyr-i kâf ider ‘anğâ ile
- 2 Ğam degül gönlüm şikest eyler iseñ cānâ şımış
Kāse-i Mecnûn’ı Leylî seng-i istiğnâ ile
- 3 Ni^ç met-i dünyâya meyl itme dilâ eyler helâk
Nitekim Ferhād’ı şol bir pîrezen halvâ ile
- 4 Kûyuña varmağa ‘uşşâka lebüñ fikri yeter
Şabr ider zîrâ tevekkül ehli bir hürmâ ile
- 5 Raħmiyâ hürmetle tut cāmı ki anuñ tıynetî
Hâk-i Çemşîd u Ferîdün’dur Cem u Dâr ile

285

Fe^ç ilâtün Fe^ç ilâtün Fe^ç ilâtün Fe^ç ilün

- 1 Şatma ey h̄^ç ace nebât-ı hamevîden bize hîç
Leb-i cānân tırur iken şekerüñ ez şuyın iç

284:117a

285:117a

- 2 Yāre didüm kim niçün şabrumı yağma kılduñ
Faqr u fāqım göricek didi ki la‘ net bir hīç
- 3 Dil-i şad-pāreme beñzetdüñ’ için dendānı
Kākülüñ oldu bu gün şāne ile pīç-ā-pīç
- 4 Sīneden gözlerimüñ yaşı revān oldu yine
Beñzer ol şehre ki içinden aqr Tunca Merīç
- 5 Meyl iderse dil-i ‘Ulvī seni koyub ğayre
Qalub mürde seni tīg-i müjeñle iki pīç

286

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

- 1 Yetişdi nev-cüvānum serv-i bālā oldu gitdükce
Açıldı gül gibi ol ğonce ra‘ nā oldu gitdükce
- 2 Şalınsa cem‘ olurlar serv-қaddüñ seyrine ‘uřşāq
Dinlemez vaşf-ı reftārı temāşā oldu gitdükce
- 3 Ayakdaşum bulunmaz ise beyābān-ı maşabbetde
Reh-i ‘ işq içre sāyim bana hem-pā oldu gitdükce
- 4 Gözümden қatre қatre dökülen eşk-i güher-bārum
Dürildi bir yire irgildi deryā oldu gitdükce
- 5 Ğamuñ efyūnı ‘Ulvī’nüñ řu deñlü aldı kim ‘ aqlın
Yitürdi gitdüği yolu muřarrā oldu gitdükce

287

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Fe‘ ülün

- 1 Murādı ğöñlümüñ senden vefādur
Ki o cevrüñe қoқdan mübtelādur

286:117b

286/ 2a şalınsa: viřāline M.

287:117b

- 2 Benüm bu hălümü zülf-i siyāhuñ
Bilür bilmezlenür yüzi karadur
- 3 Kimüñe bir büt-sīmīn biri yok
Eger şāh-ı cihān ise gedādur
- 4 Meges el açuban zāriliğ eyler
Murād-ı hălüñe dāyim du' ādur
- 5 Açar şudur meger gönül fiğānı
Ki her serve açar gönül belādur

288

Mef' ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülün

- 1 Her tır-i belā kavı-ı kazādan k' ola nāzil
Şahrā-yı dil-i ehl-i vefādur āna menzil
- 2 Qaddüm gibi hāk-i qademüñ öpdi na' lçeñ
Meşhūr durur *e' d-dālū 'ale' l-hayri ke-fā' il*
- 3 Ağız bir idüb söylemek āsān idi yāruñ
Zahmumla gelüb olsa eger hançer-i yek-dil
- 4 Cān cāna olurduq dem-i vuşlatda senüñle
Sīnem eger ey rūh-ı revān olmasa hā' il
- 5 Bākīyi qalem eyledi şemşīr-i maḥabbet
Bir kerre naşīb olmadı taqbīl-i enāmil

288:117b

288/ 2b meşhūr durur: meşhūrdur Bak

3a yāruñ: yāre Bak

3b zahmumla: zahmuñla Bak

5a maḥabbet: firākuñ Bak

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Hübda çehre bile sine gerek
Bil ki maḥbüb böylesine gerek
- 2 Geçmege baḥr-i ğamdan ey sākī
Zevraḳ-ı mey gibi sefine gerek
- 3 Mısr-ı ḥüsn içre ey şeh-i ḥübān
Almağa vaşluñi ḥazīne gerek
- 4 Sāde rūlarda al ruḥlarla
Siyeh ebrū beyaz sine gerek
- 5 Būsesi eksük eylemez cānān
Bundan artuḳ baña daḥi ne gerek
- 6 Gülümüñ ol ğonce-i mīnāsıdur
Ağlamak bu dili ḥazīne gerek
- 7 Künc-i ğamda ḳo ağlasun Bākī
Hüb sevmek anuñ nesine gerek

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Çeker ḥıṣm ile ' uşşāḳa o çeşm-i Ḳahramān ḥançer
Zamāne görmedi bu resme ḥaḳḳā bī-emān ḥançer
- 2 Yazılmış rā-yı ğarrā der-meyān-ı serv-i ra' nāda
Meyānuñda görinen ey boyı serv-i revān [ḥançer]

289:117b

289/ 1a bile: ile Bak

1b bil ki: baña Bak

7b hüb: yār Bak/ nesine: kesine M.

290:118a

- 3 Hilāl [u] hāle şandum aţlas-ı gerdūnda seyr itdüm
 Kuşanmuş zer kemer ol şeh taķınmış zer-nişān [h̄ançer]
- 4 ‘Ayān eyler saña āyīn bezm [ü] rezmi ey h̄ūnī
 Şol elde sāğar u şağ elde her dem h̄ūn-feşān [h̄ançer]
- 5 Şikāf-ı sīne-i ‘Ulvīden olmasun cüdā ğamzeñ
 Ğılāf-ı surh̄ içinde yāraşur olsa nihān h̄ançer

291

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Serv-i ķaddūndür çınarı eyleyen gülşende pest
 Bu meşel meşhurdur kim dest-ber-bālā-yı dest
- 2 H̄āţţ-ı la‘ lūñ ey şanem tıtmuş Mesīhā meşrebin
 Rūy-ı gül-gūnuñda h̄ālūñ hindū-yı āteş-perest
- 3 N’ola yıķsañ göñlüm ey Cemşīd-i eyvān-ı cemāl
 Rūzigār āyīne-i İskendere virdi şikest
- 4 Kem h̄abābın bādenūñ virmez Ferīdūn tācına
 Gūşe-i kūy-ı h̄arābāt içre bir evgār mest
- 5 Bezm-i dünyānuñ Hayālī çekdi seyrinden ayağ
 Oldı dürd-i mey gibi meyhānede ehl-i nişest

292

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Añılur gerçi h̄arābāt içre nāmum mey-perest
 Oldı bu h̄um-h̄ānede h̄umlar tehī ben nīm-mest

291:118a

291/2a Mesīhā: Nesīhā HyD

292:118a

292/1b h̄umh̄ānede: meyhānede HyD

- 2 Rehne t̄ac u hırķayı göndermedi mey-ḥāneye
Sāğara şūfī iñen uzatmasun bezm içre dest
- 3 Da´ vī-i ḥüsn eyleyüb meydānuña geldikce m̄ah
Ḥüsn-i ´ālem-gīrūñ ey meh-rū t̄ıtdı anı mest
- 4 Bezm-i ḥāş-ı yārda Manşūr-ı ´ālī-meşrebe
Kāse-i serden şunulmuş bāde-i bezm-i Elest
- 5 Kār-gīr olmaz Ḥayālī bu dil-i pejmürde ğam
Cām-ı mihre irmedi seng-i ḥavādişden şikest

293

Mefā´ilün Mefā´ilün Fe´ülün

- 1 Döginüb def çağırur her nefes nāy
Nedür dünyā için bu hūy u bu hāy
- 2 Bu dünyā heft-ser bir ejdehādur
Yudar dimez yoḥsül u budur bāy
- 3 Şaķın şer işleme nefsüñe uyma
Ki şoñra dimeyesin āh ile vāy
- 4 Ḥarāmī gözleri kıan itmek ister
Müje tīrine kıılmış kıaşların yāy
- 5 Ezelden kısmet imiş şādī vü ğam
Muḥibbī ğuşşadan düşdı saña pāy

2b iñen uzatmasun bezm içre: uzatmasın bu bezm içinde HyD

3a m̄ah: mihr HyD

3b t̄ıtdı anı mest: düşürdü anı pest HyD

4a ´ālī-meşreb: fānī-meşreb HyD

5a kār-gīr: kār-ger HyD

293:118b

293/1a nefes: taraf Muh

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Kōmaz serkeşligi bu nefis-i ḥod-rāy
Müdārā eyleseñ vāy itmeseñ vāy
- 2 Felek bir ejdehā-yı heft-serdür
Dolanmış genc-i dünyāyı ser-ā-pāy
- 3 Ḥalāş eyler mi cānı şol kimesne
Ki aña ḥalka-i ejder ola cāy
- 4 Gedāya kısmet-i rüz-ı ezelden
Leked kûp -ı melāmetdür degen pāy
- 5 'Aṭā kıl Bākī'ye luṭfuñ İlāhī
Saña muḥtāc eger yoḥsül eger bāy

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Baña 'ayn-ı sa' ādet göz ucıyla bir selāmuñdur
Bütün dünyāda 'izzet yarım ağız bir kelāmuñdur
- 2 Dem-i 'İsiñe dirler ki mürdeyi iḥyā iden cānā
Senüñ 'ışık ehline gönderdüğüñ şirīn peyāmuñdur
- 3 Ayağıñ başduğı yollarda yaşum kevkev-i raḥşān
İki gözüm yumulmaz rüz u şeb kaşruñda cāmuñdur
- 4 Ele alup anı bir gün nevāziş itseñ olmaz mı
Kebüter gibi göñlüm niçe demdür şayd-ı dāmuñdur

294:118b

294/ 1a serkeşligi: ser-keşligin Bak

4b kûp-ı melāmet: kül-ı melāmet Bak

295:118b

295/1b kelāmuñdur: selāmuñdur M

- 5 Şorarsañ kim durur Nev'î diyüb keyfiyyet-i hâlin
Kapuñda hizmete bel bağlamış bir kem gulâmuñdur

296

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ey şanem şol hal kim konmuş bu hañt -ı mehveşe
Kâfir-i hindü durur kim secde kılmuş âteşe
- 2 Şâm-ı firkatde benüm çün az giryân olmaduñ
Göreyim ey merdüm-i çeşmüm ilâhi çok yaşa
- 3 Baña eflâkuñ toköz peymânesin bir yirden iç
Dolu içseñ sâkiyâ biz 'âşık-ı deryâ-keşe
- 4 Cânını kurbân virürdi uğrasa 'âşıklarüñ
Hançerüñ gibi yalıñ yüzlü güzel pehlü-keşe
- 5 Devlet-i dünyâya meyl itmez Hayâlî pâk-dil
Şâhbâz-ı evc-i istignâ olan konmaz leşe

297

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 N'ola şabr u gözüñ öldürse şâg
Hudâ çün saña virmüşdür pūçâğı
- 2 Yüzüñe öykinür mâh-ı şeb-efrüz
O da hurşidden yaqar çerâğı

296:119a

296/1a hañt: hadd HyD

1b kılmuş: eyler HyD

2a firkatde: hasretde HyD

2b merdüm-i çeşmüm: merdüm ü çeşmüm HyD

3b içseñ sâkiyâ biz: içmek istesen ben HyD

4a virürdi: ederdi HyD

297:119a

- 3 Gözümde eşk-i mey-gūnum görenler
Didi kıandan pür itdüñ bu kıapağı
- 4 Nihāl öykündüğüçün kıadd-i yāre
Beline bāğbān urdı kıayāđı
- 5 Mey içme yār ile derlerse Zātī
İşıtme sözlerin götür ayağı

298

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 'Āşıkı çün bī-vücūd itmek olupdur hū saña
Biz 'adem mülkine maħmil bađladuđ yā hū saña
- 2 Çün gidersin bir dolu iç bāri andan git didüm
Götürüb oldum ayađı didi kim yā hū saña
- 3 Bend ile aldum dimişün būy-ı zūlf-i dilberi
Ey şabā es 'ömrüñ olduđa kıalırsa [bū saña]
- 4 Yüregüñ ey dür delinmiş 'āşıq-ı bīçāreves
Hürde geçmişdur meger ol dişleri lü' lü' saña
- 5 Yaşuña yüz virme ey Zātī başuñdan aşmasun
Yüz bulıçağ çok iş eyler ol delü kıanlı saña

299

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Hıttuña virdüñ ey nigār yüzi
Bād-ı āhum kıoparmasun mı tozı
- 2 Ögme ey dost düşmeni kerem it
Baña ögretme gütdüğüm toñuzı

298:119a

299:119a

- 3 Yār ile seyr iderdüñ aġyāruñ
Çıka geldi bize toġundı gözi
- 4 Koyunum biñ olurdu şulansa kadeh
Bir koyun ala gözli körpe kuzu
- 5 Tutdu şüfi kân-ı Ğalatada
Oldı bir bî-bedel Firenk uyuzu
- 6 Sözi meclisde nây-ı nâlemizüñ
Didi sâzendeye götür kopupuzı
- 7 Zâti'nüñ zât-ı bî-naẓîrüñdür
Fıkr-i gönülünde vü dilinde sözi

300

Min kelâmi Hâyâlî

Mef' ulü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Yoluñda ser virüb şu ki serverlik eyledi
Meydân-ı ' ışık içinde dilâverlik eyledi
- 2 Şol kim bu çarh-ı pîre-zene mâ' il olmadı
Merdâneler içinde bugün erlik eyledi
- 3 Zünnâr-ı zülfün eyledi bî-dîn raķîbe ' arz
Gördüñ mi ol şanem niçe kâfirlik eyledi
- 4 Peykân-ı yâr sîneme geldi yüreklenüb
Dil deldi cânım aldı ciger-derlik eyledi
- 5 Dilden Hâyâlî şüret-i idrâki kazıyub
Dîvâne-meşreb oldı kalendarlık eyledi

300:119b

300/2a şol kim: kim ki HyD

301
Eyzān leh

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Ne elüm var benüm meyānuñda
Ne dilüm var senüñ dehānuñda
- 2 Devr-i hüsñünde cümle eyler giryāñ
Kim gelür ben gülem zamānuñda
- 3 'Āşık öldürmek ile pādişehüm
Ĥançerüñ yir idindi yānuñda
- 4 Ĥüsni yāruñ bir āndur ammā
Bilmedi қadrüni ol ānuñda
- 5 Yoқ yire can virür dehānuñiçün
Dil ne aşsuñda ne ziyānuñda

302
Min kelāmi Necāti

Mef' ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülün

- 1 Fürқat şebine düşmüşem ey māh esirge
Çıқdı felege āh-ı sehergāh esirge
- 2 Ey gözlerimüñ aydını v'ey necm-i sa' ādet
Zulmetde қalıpdur dil-i güm-rāh esirge
- 3 Heçr ile yaşum yirde gözüm gökde қalıpdur
Ey yiri gögi yaradan Allāh esirge
- 4 Her hācet içün Ka' be işigüñi tolanur
Her şām u seher қāfile-i āh esirge

301:119b

302:120a

4a tolanur: çekilür Nec

- 5 Hey derdüñ ile bir gün ölür haste Necâti
Geh cevr ü cefâ eyler iseñ gâh esirge

303

Ve lehu eyzân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gül budâğıdur iden bülbüllere
Ey yüzi gül serçeye çubuk bere
- 2 Aya kim dirler ki geçmez âfitâb
Hüsn bâzârında fels-i aħmere
- 3 Gül ki haṭṭ-ı müşk-bâruñla lebüñ
Beñzedi efsün oñunmuş sükkere
- 4 Yüz qarardur halkı öpersin diyu
Acı dil virdi şurâhî sâğara
- 5 Bu 'acebdür deyu halk dîvânın tutar
Geçmedin dañi Necâti deftere

304*

Lâmi'î

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ey cemâlün bezmgâh-ı ravza-i dârü's-selâm
Şerbet-i şîrîn lebün سبحان من يحي العظیم
- 2 Haymeler çekmüş kaşuñ eṭrâf-ı bâğ-ı hüsnüñe
Gözlerüñ çün قاصرات الطرف في تحت الحيام
- 3 Gülşen-i eṭrâf-ı küyuñ şahñ-ı cennâtü'n-na'îm
Bülbül-i temcîd-ḥ-ânuñ nağmesi فيها السلام

303:120a

304:120a

* Lam'da bulunamadı.

- 4 Sākīyā peymāne şun vallāhi zū‘l-fazli‘ l-‘ azīm
Muṭribā çal nağme ki يغفر لكم يوم القيام
- 5 Lāmi‘ ī ḥüsn-i kelāmuñ gördi çün rūḥu‘ l-ḳuds
Didiler fevḳu‘ s-semādan فيك قدسيم الكلام

305

Min kelāmi Ḥayālī

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Biz şeb-i ğamda āha mensūbuz
Ya‘ ni dūd-ı siyāha mensūbuz
- 2 Yaşamaz bizi āfitāb-ı sitem
Çünkü zıll-i İläha mensūbuz
- 3 Zer kemendin güneş atub çıkamaz
Bir yüce bārgāha mensūbuz
- 4 Kūy-ı ‘ ışḳuñ gedāsı çākeriyüz
Biz begüm pādişāha mensūbuz
- 5 Luṭf-ı Ḥaḳḳ’a Ḥayālī muntażıruz
Gerçi biñ biñ günāha mensūbuz

306

Ḥayretī

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

- 1 Maḥabbet meclisinde leblerüñ şaḥbā-yı āl oḥşar
Leṭāfet gülşeninde sözlerüñ āb-ı zülāl oḥşar
- 2 Elif kim sīnemde ḳaddüñ ḥayāliyle çekilmişdür
Mahabbet büstānında henüz bitmiş nihāl oḥşar

305:120b

306:120b

306/1a maḥabbet: melāḥat Hay

- 3 Benüm bu tâze tâze dâgla gūyâ şınuḵ gönlüm
Ḳaranfillerle zeyn olmuş şikeste bir sıfâl oḥşar
- 4 Henüz ḥâk ile oynar eglenür bir tıfl-ı nādāndur
Şu kim def^ç -i melâl için alub destine māl oḥşar
- 5 Bulımaz dāmen-i zülf-i nigāra dest-res herkes
Anı ey Ḥayretī ya şāne yā bād-ı şimāl oḥşar

307*

Min kelāmi Cenānī Paşa

Mef^ç ulū Fā^ç ilātü Mefā^ç ilü Fā^ç ilün

- 1 Şol kim girdi eginine ç uzlet libāsı
İki cihānda buldı sa^ç ādet yaḳası
- 2 Tāc-ı zer-i riyāsete baş egmeyen gedā
Virmez ḳabā-yı devlete zillet belāsını
- 3 Zūlmāt-ı küfr içinde ḳalurdı cihān eger
Şalmasa dehre şem^ç -i hidāyet zıyāsını
- 4 Mıḳrāş-ı ḡamla doğurdı dil cāmesini āh
Gerdün uralı cismüme fūrḳat ḳabāsını
- 5 Her şaffa-i şafāda içilen ṭolu kadeḥ
Virmez Cenānī cām-ı maḥabbet şafāsını

308

Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilün

- 1 ç Āşıḳ olduğum ṭuyaldan yüzüme baḳmaz ḥabīb
Yöresine uğramaz ölümlü bīmāruñ ṭabīb

307:120b

* Cin'de bulunamadı.

308:121a

- 2 Çin-i zülfünden çekilsün dir imişsin dostum
Hey me'āza' llāh ne çāre işte boğaz işte ip
- 3 Kısmet olmak ister iseñ derd ü ğam u cān u dile
Oğ bırağsun ğamzeñ ebrū kemānum yā naşīb
- 4 Mest olıcağ kan içer dirler senüñ çün dostum
Hey gözi mestüm şarāb-ı nāzı n'eylersün içüp
- 5 Gözlerüñ yemīn-i ' ināyetdür kime ide nazar
Kirpigüñ sehm-i sa' ādetdür kime ola naşīb
- 6 Pādişāhum kılıcuñla açılır iqlīm-i hüsñ
Ġamzeñüñ şānında nāzil āyet-i *feth-i karīb*³¹
- 7 Zā' f ile görünmez oldum kimden umayın vişāl
Görmeyince ğastayı kime ' ilāc eyler řabīb
- 8 Acır iseñ gel Necātī derdmendi acı kim
Ne leb-i dilber naşīb oldu ne ğelvā-yı rağīb

309

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Ey ' aceb ben bende n'etdüm kim nigārum söylemez
Ġamgisārum mūnisüm ' ālemde vārum söylemez
- 2 Zülf-i fikrinde bilür her gice sergerdānlığum
Her gün işidür dağı şu kıanda zārum söylemez
- 3 Fürğatinüñ āteşi yakdı vücūdum ser-te-ser
Tağıdursa her yana yeller ğubarum söylemez
- 4 Ġār-ı hicrānında bülbül gibi zārum işidüb
Nicedür ğālūñ diyüb o gül-' izārum söylemez

308/ 5. beyit: - Nec

³¹ “Hoşunuza gidecek bir diğfer husus da Allah'tan bir yardım ve yakın bir zaferdir.”

Saff (61/13)

309:121a

- 5 Seng-i fürkatle şikest oldı bu gönülüm şîşesi
Çok görür gerçi benüm bu inkisârum söylemez
- 6 Ne günâhum vardır ey Kâsım katında dilberün
Ki aldı dilden tâkatüm şabr u qarârum söylemez

310

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Mübtelâ-yı derd ü hicrân eyleyen sensin beni
'Âşık u bî-şabr u ârâm eyleyen sensin beni
- 2 Raht u bahtum yandurub 'ışk odına pervâne-vâr
Şem' veş 'üryân u büryân eyleyen sensin beni
- 3 Ğam beyâbânında Mecnûn gibi sergerdân olup
Vâlih ü şeydâ vü hayrân eyleyen sensin beni
- 4 Ey hûkûk-ı şoĥbeti cümle ferâmûş eyleyen
Her nefes ney gibi nâlân eyleyen sensin beni
- 5 Hâme-i luţfuñla İshâk adını evvel yazub
Defter-i 'uşşâka 'unvân eyleyen sensin beni

311

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Câ-be-câ ey sîm-ten cismümde dâĝ-ı hûn-feşân
Aţlas-ı zerd üstine altun beneklerdür hemân
- 2 Şâh-ı 'ışkam oldı âfâk içre ey hürşîd-ced
Dûd-ı âhum anuñ arduca götürdi nerdübân
- 3 Yirde gökde zerreveş şabr u qarârum qalmadı
Gün yüzüñi görmeyelden ey meh-i nâ-mihribân

310:121a

311:121b

- 4 Ey Figān bu gice sevdā-yı zūlf-i yār ile
Dūd-ı āhum başın alub gökler[e] oldı revān

312

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Merhabā kıılma ' uşşāka cānānum benüm
Kimseye baş egmez ol serv-i hırāmānum benüm
- 2 Āh kim elden kaçurdum ol gözi şebbāzumı
Göklere irse n'ola feryād u efgānum benüm
- 3 Gün yüzüni günde biñ kerre temāşā eylesem
Ey gönül bir dağı görmeye iver cānum benüm
- 4 Sen vefā nerdini oynarsın begüm ağıyār ile
Tās-ı çarhı çekendür zār ile efgānum benüm
- 5 Āsitānuñdan ayırma derdmendüñdür senüñ
Kıyma Yahyā bendeñe devletlü sulţānum benüm

313

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Nāleye āheng iderseñ ey gönül Ferhād'a gel
Bağruña taşlar başub taşlar gibi feryāda gel
- 2 Sen gönülden çığduğundur ğayr ile yār olduğun
Eksügünse ey kamer-ruğ yada vār yāda gel
- 3 Çekmek isterseñ bu gün bār-ı ta' alluğdan elüñ
Serv gibi sebze-zār-ı ' āleme āzāde gel
- 4 Mağv olur nakş-ı emel mānende-i haţţ-ı mezār
Hāk-i pāy-ı cān-sitāna ' ārif iseñ sāde gel

312:121b

313:121b

313/ 4a haţţ-ı mezār: nakş-ı mezār Nec

- 5 Uñmaduğundan bilüñ oldı Necātī pīşe-kār
Şan‘at öğretmek eger maqşūd ise üstāda gel

314

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Tañ mı cān virse kişi bir sevdügi cānānına
Şimdi mi kıydı begüm ‘ aşık olanlar cānına
- 2 Hey ne oñmaz yaredür bu dildeki yāram benüm
Varduğunca beter oldı bilmezem dermānı ne
- 3 Seyr idenler gülsitānı hüsün ol gül yüzlünüñ
Vālih ü hayrān olurlar sünbül ü reyhānına
- 4 Bir eline başın alsun bir eline cānını
Girmek isteyen kişi ‘ aşıklarunı meydānına
- 5 Ey Necātī haşr-dek hergiz hālāş olmaz daħi
Kañkı dil kim şol zenaħdānuñ düşe zindānına

315

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Zekān-ı yārda vefā n’eyler
Ser-nigün çāh içinde mā n’eyler
- 2 Bülbülüñ derd -i āhı ey yüzi gül
Göresin ‘ aqıbet saña n’eyler
- 3 Dimedüñ yād idüb beni bir gün
‘ Aceb ol derde mübtelā n’eyler
- 4 Hele derd ü belāya şabr idelüm
Görelüm soñucu Hudā n’eyler

314:122a

5b düşe: düşer Nec

315:122a

315/ 2a derd: dūd Nec

- 5 Şol çemende ki ide Necâtî figân
‘Andelîb-i sühan-serâ n’eyler

316

Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Üstüme döndi ğam piyâleleri
Başuma çıkdı derd nâleleri
- 2 Bu faķırüñ ne borcu var şâhum
Ki müjeñ gönderür havâleleri
- 3 Benüm içün mi yaratduñ Allâh’um
Kirpigi kıara gözi elaları
- 4 Câm-ı ‘ ışķ olmaz ise derd olsun
Baña hün -ı şafâ vü nâleleri
- 5 Yüregini dilerseñ eflâkuñ
Çekerek tut Necâtî nâleleri

317

Mef’ ülü Mefâ‘ ilü Mef’ ülü Mefâ‘ ilü

- 1 Bir muğ-beçeyi gördüm dilberligi çağında
Tâc-ı zeri başında hâlhalı ayağında
- 2 İnsân u perî gelmiş fermânına kul olmuş
Nür âyetini yazmış alında yañağında
- 3 Gördi beni bezmde şundı dolu bir câmı
Açdum tolusun öpdüm ağzında tutağında

316:122a

316/ 3a yaratduñ: ettin Nec

316/ 4b hün: hân Nec/ nâleleri: nevâleleri Nec

5a yüregini: ciğerini Nec

317:122a

- 4 Ol cām-ı şafā-baḥşı çün şevkle nūş itdüm
Yitdüm niçe gün serḥoş meyhāne bucāğında
- 5 Ol muğ-beçenüñ mihri gönünde nehārnuñ
Bir şāh-ı kamer-ruḥdur yitmişdür otāğında

318

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 ‘ Ārızuñ verdāle benzetdüm
Kaşlaruñı hilāle beñzetdüm
- 2 Bāğ-ı dilde ḥayāl-i kāmētüñi
Gülşen içre nihāle beñzetdüm
- 3 Mümkün olduḡça cevruñi çekeyin
Vişālüñ umar muḥāle beñzetdüm
- 4 ‘ İşğ içinde bu münkesir gönüm
Bir şikeste sıfāle beñzetdüm
- 5 Kıl ü kāl eylemez dehānuñçün
Sihri ehl-i ḥāle beñzetdüm

319

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 ‘ Āşıḡa dilrubā mı eksük olur
Ehl-i derde belā mı eksük olur
- 2 Ben ölürsem belā ile ey dil
Yāre bir mübtelā mı eksük olur
- 3 Gülşen-i ḥüsnüne uḡunça lebüñ
Bülbül-i ḥoş-nevā mı eksük olur

318:122b

319:122b

- 4 N'ola yār olmaz ise ol yüzi gül
Baña bir mehlikā mı eksük olur
- 5 Ne şorarsın Halīlī ağladuğum
Yār ile mācerā mı eksük olur

320

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Bahār oldı şafā kesb idecek demdür çemenlerde
Huşūşā şalına yānuñca servi-i semenlerde
- 2 Zebūn olma ne zendür gam şarāb iç devr-i gülşendür
Qavī himmet gerekdür bu cihān içre erenlerde
- 3 Şarılr her gül-endāma çeker pehlūya meh-rūlar
Ne hāletler nezāketler qomış Haq pīreherlerde
- 4 Qayıрма ey gönül bend olduñ ise tār-ı zūlfine
Şınuq diller hezārān bağludur her bir şikenlerde
- 5 Firāquñla Nişānī bendeñüñ hāli mükedderdür
Vişālüñ va' de itmişdüñ be hey zālīm geçenlerde

321

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Didüm ol şūh-ı cefā-pīşe inen nāzlanur
Nāz ile güldi didi nāzik olan nāzlanur
- 2 Rūzgāra niçün baş eger ol qadd-i bülend
Nev-bahāra bilürüz serv-i çemen nāzlanur
- 3 Doğradı hār-ı cefā bağrunı bülbüllerinüñ
Bir āğız söylemez ol ğonce-dehen nāzlanur

320:122b

321:123a

321/ 2a eger: ege Nec

- 4 Çanlu yaşdan gzmn iki şapağı toludur
 Bir tol imege ol bana neden nzlanur
- 5 Ben Nect i derim kendmi yolnda şehd
 Ol bana şarmağa bir çanlu kefen nzlanur

322

F iltn F iltn F iltn F iln

- 1 Hstedr gnlm gl-i ruhsru eyler rz
 Teşnedr la l-i şeker-gftru eyler rz
- 2 Her ne lezzet var ise dnyda gnlm istemez
 Ey melek-sm hemn ddru eyler rz
- 3 Bu[y]-ı snbl şalbe kuvvet rha rhatlar virr
 Ol sebebden zlf-i  anber-bru eyler rz
- 4 Zerre denl mihrne cnlar virr ey mh-r
 Mşter her gşede azru eyler rz
- 5 Grmek ister ruhlarn rz [u] şeb ey lle-ruh
 Blblndr Cmi glzru eyler rz

323

F iltn F iltn F iltn F iln

- 1 Kyun grb didim b-iştiyr hr-ı  ayn
 هزه جنات عدن فاذ حلوها خالدین
- 2  Aqlm şağıtd urd cnuma dğ-ı siyh
 Dostm bu zlf-i miskn u bu hl u  anbern
- 3 Bu leşfet bu zrfet bu şad u bu hsn  an
 Brekallh z-keml şun-ı Rabb l- lemn

322:123a

323:123a

- 4 Murğ-ı cān uçmağ diler kūy-ı behişt ābāduña
Dilerim Hāğ'dan anuñ olsun yiri hald yirin
- 5 Çeşmiyā bir dānesin bu nazm-ı gevher-bār ile
Āşinā-yı baħr-ı ma' nīsin hezārān āferīn

324

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Kūlı oldum yine bir Hūsev-i Şīrīn dehenūñ
Baña degdi yine mīrāşı bugūn kūhkenūñ
- 2 Kād u haṭṭuña meşābe diyūben bād-ı şabā
Güvleyüb vāy ki düşer uşta serv-i çemenūñ
- 3 Ey gönül yār eşigin mesken idinürseñ eger
Yiridür saḳf-ı semā olur ise ger vaṭanuñ
- 4 Serv-i dīvāne olub lāle özin çāk itdi
Göreliden ḳadd-i ra' nā güle vech-i ḥasenūñ
- 5 Tīğ-i hecr ile helāk eyledüğine beni yār
Lāleveş şāhid ola Raḥmī bu ḳanlı kefenūñ

325

Min kelāmi Bākī

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Bulmağ isterdi ' ışğ içinde murād
Yār-ı Şīrīn degül midür Ferhād
- 2 Defter-i fazl u dāniş evrāḳın
Şarşar-ı āhum eyledi berbād

324:123a

324/ 2a meşābe: müşābih Rah

2b güvleyüb:görlüp Rah / uşta: üstine Rah

4a çāk: ḥāk Rah

324/ 4b ḳadd-i ra' nā: ḳadr-i ' anā Rah

325:123b

- 3 Günbed-i çarḥ u şu' le-i āhum
Tiğ-i elmās u ḥancer-i pūlād
- 4 Şeş-der-i ğamda zār ḳaldı gönül
Olmadı vuşlatuñ ḳapusı güşād
- 5 Bākī hecrūñ ğamıyla cān virdi
Dād ey pādişāh-ı 'ālem dād

326

Mef' ūlü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Tīr-i ğam-ı nigār ile ten pāre pāredür
Şemşīr-i hecr-i yār ile dil pāre pāredür
- 2 Öykünse ḥaddüñe ne ğam ey āfitāb-ı ḥüsn
Māh-ı sipihr kimdür o ne yüzi ḳaradur
- 3 Ḥālūñ ḥayāli ḥātır-ı aġyārı ḳıldı cā
Güyā ḳarañu ğicede rūşen sitāredür
- 4 Eş' ārum içre vaşf-ı leb-i yār güyiyā
Āb-ı zülāl içinde yatur la' l-pāredür
- 5 Çeşm-i ḥaḳāret ile nazār ḳılma Rüstem
'Uşşāḳ-ı ḥaste-ḥāli de Allāh yāradur
- 6 Bākī derūnum āteşinūñ dūdıdur felek
Mīhr-i sipihr āhum odımdan şerāredür

325/ 3b ḥançer-i pūlād: miğfer-i pūlād Bak

4b olmadı vuşlatuñ ḳapusı güşād: dād ey pā[d]şāh-ı 'ālem dād M.

326:123b

326/1a pāre pāredür: yara yaradur Bak

2b kimdür: kemdür Bak

326/5a Rüstem: dostum Bak

Fe' ilätün Fe' ilätün Fe' ilün

- 1 Leb-i handānuñ ile kılduñ yād
Eyleduñ mürdeleruñ rûhını şād
- 2 Bizi yād eyleduñ ihyā itdüñ
Öldiler gitdiler ammā hussād
- 3 Tîg-i hecrüñle berāber kıldı
Nāvek-i ğamzeleruñ zaḥmı ziyād
- 4 Yüri ey serv-i ser-efrāz yüri
Ḳad-i bālāña irişmez şimşād
- 5 Ḳāmetüñ kulluğına düşmeyicek
Olmadı serv-i hırāmān āzād
- 6 Bākīye emr nedür sulṫānum
Saña ḳul oldu muṫı' u münḳād

Mef' ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Gül-gün ḳabāsı ol şanemuñ şanki läledür
Cism-i laṫıfı läle-i ḥamrāda jāledür
- 2 Ḳarşumda allar geyüb ol läle-ruḫ yine
Gül-günlar ile ' aḳlum alır şan piyāledür
- 3 Ṭāḳ-ı cefāda manzara-i çeşm-i dilrubā
Küy-ı belāda ḥāne-i cāna ḥavāledür

327:123b

327/2a bizi: beni Bak

328:124a

328/2b gülgünlar ile: gül-günilerle Bak

- 4 Sünbül taqınmış alnına [şanmañ] o gül' izâr
Çıkmış külâh-güşeye târ-ı külâledür
- 5 Kūyuñdan itse 'azm-i sefer cān-ı mübtelâ
Zād-ı reh aña ğuşşa vü nâle nevâledür
- 6 Bir bezme mîr-i meclis olupdur gönül k'aña
Baħr-i muħîṭ cür' a vü gerdün piyâledür
- 7 Bâķî sipiħr āhum oķına siper dutar
Farķ-ı felekde zāħir olan şanma hâledür

329

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Çekdi zencîre beni 'ışķuñ nitekim şîrler
Eşk-i çeşmüm iki yānumdan iki zencîrler
- 2 Na'l kesmiş farķına her biri olmuş sîne-rîş
Nāvek-i müjgānuñuñ efgendesidür tîrler
- 3 Yanına alsun diyü kāfir gözün ğamzeñ gibi
Girdiler şimdi çelîpâ şekline şemşîrler
- 4 Şu'le-i şem' -i cemâli şevķine cem' oldılar
Bir çerâĝ idindiler ol nev-cüvānı pîrler
- 5İRmege şubħ-ı vişâl-i yâre hergiz çâre yok
Bâķîyâ āfâķı tutdı nâle-i şeb-gîrler

4a [sanmañ]: -M.

7a dutar: ıtutar Bak

329:124a

Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Dilā cihānı sirişk ile pür-şarāb itdüñ
Be hey ḥarāb olası 'ālemi ḥarāb itdüñ
- 2 Şarāb şoḥbetin illerle eyledüñ varduñ
Fırāḳuñ āteşine bağrumı kebāb itdüñ
- 3 Ne sende mihr ü vefā var ne bende şabr u karār
O yoḳ bu yoḳ ne 'aceb bizden ictināb itdüñ
- 4 Şemīm-i nāfe-i ḥālinden ey nesīm-i seḥer
Dimāğ-ı 'ālemi pür-büy-ı müşg-i nāb itdüñ
- 5 Saçın kelāmın o deñlü uzatduñ ey [Bāḳī]
İki şaḥīfe yiri başka bir kitāb itdüñ

Mef' ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülün

- 1 Devrān ayağın şöyle şikest itdi şarābuñ
Güyā ki mey-i nāba gözi degdi ḥabābuñ
- 2 Keyfiyyet-i esrāra döşendi zürefā heb
Yārān ayağın almada ḥayrān mey-i nābuñ
- 3 Esbāb-ı ṭarab seyl-i mey-i nāb ile gitdi
Āvāzı boğuldı giderek çeng [ü] rebābuñ

330:124a

330/ 1a sirişk ile: sirişkümle Bak

5a [Bāḳī]: -M.

331:124b

- 4 Cāna ŧikeŧ oldı yatur ħayli zamāndur
Yanub yađılıb ħāđır-ı mecrūħ kebābuñ
- 5 [Bāđı] yine ŧaçıldı nemek bāde-i nāba
Bilseñ ʿacabā aŧlı nedür bu ŧeker ābuñ

332

Feʿ ilātün Mefāʿ ilün Feʿ ilün

- 1 Umaruz cām-ı laʿ lüñi emmek
Çok çekilmiŧdür ol ümide emek
- 2 Ķatı eller dili ser-i zülfüñ
Dilek ey ŧüh-ı ŧıve-kār dilek
- 3 Naʿ re-i mest-i ʿıŧĶa beñzedemez
Lāf çatlatmasun iñende tüfek
- 4 Baħŧ idüb bir dađıĶa ħüsnünden
Hāle māh-ı sipihre aŧdı elek
- 5 Cüy-ı eŧküm yeñilmez ey Bāđı
Çok döner dağı āsiyāb-ı felek

331/4a cāna: peymāne Bak
4b yağılıb: yakılır Bak
5a [Bāđı]: -M.
332:124b

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Çeşm-i pür-ḥünüm yoluñda eşk-bār itsem gerek
Ayağũñ tozına gevherler nişār itsem gerek
- 2 Gül gibi pīrāhen-i nāmūsı şad-çāk eylesün
Gonceveş dāg-ı nihānum āşikār itsem gerek
- 3 Kırma yazıyla 'adūnuñ dişleri vaşfin yazub
Nüşha-i çeşmi sevādın pür-ğubār itsem gerek
- 4 Eyleyüb zühdüñ binā-yı süst-bünyādın ḥarāb
Ḥāne-i 'ışkuñ esāsın üstüvār itsem gerek
- 5 Bezm-i keşretten çekildi cāmveş Bākī gönül
Tekye-i 'uzletde vaḥdet iḥtiyār itsem gerek

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Elemin Kaysa kıyas itme dil-i maḥzūnuñ
'Aklı yoğ idi ne derdi var idi Mecnūn'ũñ

333:124b

333/ 2a eylesün: eyleyüp Bak

2b gonceveş: lāleveş Bak

3a 'adūnuñ: raķībũñ Bak

333/5b 'uzletde vaḥdet: vaḥdetde 'uzlet Bak

334:125a

- 2 Ey ser-efrâz geçen kimse ne ğaddâr idügin
Başuña toķınıcaķ añlayasın gerdünuñ
- 3 Zîr-i ħāk olsa gerek menzilüñ aħîr n'idelüm
Mâline mâlik imişsin tütalum Qârün'uß
- 4 Mey-i râĥat dileyü çekme ğam-ı devrânı
Câm-ı gül-reng yiter saña dil-i pür-ĥûnuñ
- 5 Yâre ' arz eyleyemez çehre-i zerdin Bâķî
Virdügi rengi görün aña mey-i gül-gûnuñ

335

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 İrişdüm bahre [cüy]- âsâ basîṭ-i ĥâlden geçdüm
Bisâṭ-ı ķurbe irdüm çenber-i eflâkden geçdüm
- 2 Şarâb-ı la' l-fâm u zevraķ-ı zerrîni terk itdüm
Ben ol keştî ile ol âb-ı âteş-nâkden geçdüm
- 3 Ğamuñ afyonunu tiryâk diyü baña ' arz itme
Yüri şâĝ ol benüm ' ömrüm ben ol tiryâkden geçdüm
- 4 Muĝaylân-ı belâ tütmiş tarîķ-i Ka' be-i vaşluñ
Efendi ben o râh-ı pür-ĥas u ĥâşâkden geçdüm

335:125a

335/ 1a [cüy]: -M.

1b ĥâlden: ĥâkden Bak

- 5 Metā[‘]-ı dehr bir yeldür aqar şu [‘]ömr-i müsta[‘] cel
Anuñ[‘]çün Bâkıyâ esbâbdan emlâkden geçdüm

336

Fe[‘] ilâtün Fe[‘] ilâtün Fe[‘] ilâtün Fe[‘] ilün

- 1 Meclis-i [‘]ışka girüb ayağı evvel çekdüm
Mâsivâdan götüri âhır-i kâr el çekdüm
- 2 Sînem üzre görinen qanlı elifler şanmañ
Şafha-i derd ü ğama sürh ile cedvel çekdüm
- 3 [‘]Alev-i âteş-i âhum degül eflâke çıkan
Ahter-i bahtuma bir tîğ-i muşayqal çekdüm
- 4 Na[‘] re-i eşküm ile sîm-keş oldum şimdi
Müjemûñ aralarından bir iki tel çekdüm
- 5 Dâğlar na[‘] l [ü] eliflerle degül peyveste
Şafha-i sîneye bir hatt-ı müselsel çekdüm
- 6 Beden-i zerd ü nizârumla degül çehre-i zer
[‘]İşk ser-nâmesine levha yazub hal çekdüm
- 7 Bâkıyâ hûn-ı dili dîde düketdi gördüm
Mey-i nâbı bedel-i mâ-yeteħallel çekdüm

336:125a

336/ 4a na[‘]re: nuqra Bak

Fe[‘]ilātün Fe[‘]ilātün Fe[‘]ilātün Fe[‘]ilün

- 1 N’ola dehr içre nişānum yoğ ise [‘]Anķāyem
Ne [‘]aceb seyl gibi çağlamasam deryāyem
- 2 Göze göstermez ise tañ mı beni her ednā
Ki nazār fark idecek mertebeden a[‘]lāyem
- 3 İltifāt eylemezem zerre kadar nādāne
Āsmān-ı hünere mihr-i cihān-ārāyem
- 4 Şüretā gerçi gedā şeklin urındum ammā
Mesned-i memleket-i ma[‘]rifete Dārāyem
- 5 Bākīyā dīn-i Muḥammed ḥaķ için [‘]ālemde
Dem-i cān-baḥş ile nazm içre bugün [‘]anķāyem

Fā[‘]ilātün Fā[‘]ilātün Fā[‘]ilātün Fā[‘]ilün

- 1 Zevraķ-ı şaḥbāyı sākī şundi cūnbūş eyledüm
İrdi bir ḥālet ki deryālar gibi cūş eyledüm

337:125a

337/5b [‘]anķāyem: [‘]İsāyem Bak

338:125b

338/ 1a cūnbūş: çün nūş Bak

- 2 'İşret-i bezm-i viřāl-i yār geldi yāduma
Ĝuřřa-i derd ü ğam-ı devri ferāmūř eyledüm
- 3 Terk idüb tād u řabāyı şem^ç -i řevķ-i ħüsnüñi
Kendümi pervāne-āsā bir nemed pūř eyledüm
- 4 Fürķatüñde bāĝa vardum ħasret-i bālāñ ile
Ķalmadı řabrum görüb servi der-āĝūř eyledüm
- 5 Nāleler ķıldum ser-i kūyunda yāruñ Bāķiyā
Bülbülān-ı ğülsitān-ı dehri ħāmūř eyledüm

339

Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün

- 1 Maĥabbet baĥridür āhum yilinden mevc urur yaşum
Melāmet fülkidür ser añā lengerdür iki şaşum
- 2 Peleng-i ' iřķ-ı yāruñ bīřesidür mūy-ı jülidem
Diyār-ı derd ü miĥnet kūhsārıdur benüm bařum
- 3 Ne meclis içre nūř-ı cām idersem yād-ı la^ç lüñle
O bezm ehlinde ķalmaz cür^ç adan ĝayrı ayaķdařum
- 4 Bilürsin nūr-ı dīdem tütüyāya ķatılır cevher
N'ola aĝlarsa ħāk-i pāyüñe çeşm-i ĝüher-pāřum

2b ĝuřřa-i derd: ĝuřřa-i dehr Bak

3a şem^ç -i řevķ-i ħüsnüñi: řevķ-i şem^ç -i ħüsnüñe Bak

339:125b

- 5 Ayırdı sihr idüb yâri sipihr-i pîre-zen benden
Ne lu' b itdi baña gör Bâkıyâ bi' llâhi oynaşum

340

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Nev-bahâr oldı gelün ' azm-i gülistân idelüm
Açalum ğonce-i qalbi gül-i ħandân idelüm
- 2 Qomayub lâle gibi elden ayağı bir dem
Mest olub ğonce-şifat çäk-ı girîbân idelüm
- 3 İçelüm la' l-i müzâbı şaçalum cür' aları
Ĥâk-i gül-zârı bugün la' l-i Bedaĥşân idelüm
- 4 Menzil-i ' ayş u tarab ħurrem u âbâd olsun
Yıqalum zerq u riyâ deyrini vîrân idelüm
- 5 Oqusun vaşf-ı ruĥ-ı yâr ile Bâkı şî' rin
Bülbül-i gülşen-i meclisde ğazel-ĥân idelüm

341

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Ĥaste-i derd-i ' ışq-ı cānānem
Mübtelâ-yı belâ-yı hicrānem

340:125b

340/ 3b la' l-i Bedaĥşân: kân-ı Bedaĥşân Bak

341:126a

- 2 Çeşm-i cārī gibi haste-dilem
Ser-i zülfi gibi perīşānem
- 3 Şem^ʿ veş şubḥ olınca şevḳumdan
Gāh giryān u gāh ḥandānem
- 4 Bunca cevri ü cefā baña nice bir
Hāy kāfir hele müselmānem
- 5 Bāḳiyā ḥān-ı vaşla irmez isem
Ġam tennūrında nice bir yanam

342

Mef^ʿ ülü Mefā^ʿ ilü Mefā^ʿ ilü Fe^ʿ ülün

- 1 Rūşen ola tā işigüñe varmağa rāḥum
Yıl mūmlarını yakdı gice şu^ʿ le-i āhum
- 2 Hem-reng-i peleng itdi beni kūh-ı belāda
Cismümde ser-ā-pā görinen dāğ-ı siyāhum
- 3 Luṭf eyle iñen ḳullaruña cevri çoḳ itme
Āh eylesün kimseye zūlm eyleme şāhum
- 4 Dildür saña ^ʿ arz itmege aḥvālümü gūyā
Ḳabrimdeki ḥāḳ üzre biten tāze giyāhum

341/ 2a çeşm-i cārī: çeşm-i bīmārı Bak
342:126a

- 5 Bākī dilemez dehr-i denī salṭanatın dil
Yār ışiginüñ hizmetidür devlet ü cāhum

343

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Levḥ-i ḥāṭırda ḥaṭuñ naḳşını yazmaq 'amelüm
Künc-i ḥalvetde senüñ fikr-i lebündür emelüm
- 2 Yitişinceydi hemān derdine ben bīmāruñ
Mīve-i vaşlma yāruñ n'ideyin irmez elüm
- 3 Bülbülüñ medḥ idüb ol şāh-ı gül-i ter didügi
Bir 'ömür dörpüsidür ḳaddüñe nisbet güzelüm
- 4 Benem ol şāh-ı nihāl-i çemen-i miḥnet kim
Mīve-i ma' rifet [ü] faẓl u hüner bükdi bilüm
- 5 Bāde-i mihr ü vefā sāğarıdur ey Bākī
N'ola devr eyler ise bezm-i cihāmı ğazelüm

344

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Eyledi müjde-i gül bülbüli şād u ḥurrem
Ġoncenüñ göñli açıldı güle düşdi şebnem

343:126a

344:126a

- 2 Dāne-i hāline baķ cennet-i ruhsārında
Niçe şabr eylesün Allāh'ı severseñ ādem
- 3  Ālemün n'eyleyeyin bāĝ u bahārın sensüz
Baña sen ruĝları gülzār ile hoşdur  ālem
- 4 Dil-i şūrīdeye kıl pend ü naşīhat geh geh
Nefesüñ gelsün eyā şūfi-i  ālem dem dem
- 5 Āb-dār olsa n'ola mīve-i şī' r Bākī
Urmadı kimse bu bāĝ içre daĝı böyle ķalem

345

Fe ilātün Mefā ilün Fe ilün

- 1 Ol iki zülf-i müşĝ-i ĝāliye-fām
Olmuş ebrūlaruñ hilāline lām
- 2  aşı rā ķad elif dehān ise mīm
Ķılduñ ey māh ĝalkı emr ile rām
- 3 Sīme beñzer diyenlerüñ tenüñi
Hele ey dost sözleri ķatı ĝām
- 4 Āb-gīne içinde mey gibidür
Leb-i la  lüñ ĝayāli dilde müdām

344/ 4b şūfi-i  ālem: şofi-i nāşīĝ Bak

345:126b

345/2b emr ile: emrūñe Bak

- 5 Olmasan ger cihānda bir dāne
Zülfüñ olmazdı cān murğına dām
- 6 Vuşlatuñ ‘īdına irersem eger
Bāde-i la‘ lüñ ile şavm-ı şıyām
- 7 Kime vasf eylesem şehā seni dir
Bākiyā oldum aña ben de ğulām

346

[Bākī]

Mef’ülü Mefā‘ilün Mef’ülü Mefā‘ilün

- 1 Şebnem gibi saçılsun çoñ eşk-i firāvānum
Güller gibi açılsun tek ğonce-i ħandānum
- 2 Ben āb-ı revān itmek cān üzre gözüm yaşı[n]
Tek meyl-i kenār itsün ol serv-i ħırāmānum
- 3 Yād-ı ser-i zülfüñle ğülzār-ı dil ü cānda
Sünbüller ider peydā efkār-ı perişānum
- 4 Cām-ı mey-i ‘işretdür ‘ışķuñda dil-i pür-ħūnum*
Şem‘-i şeb-i vuşlatdur dāğ-ı dil-i sūzānum
- 5 Sen ğül gibi ğülşende ğülmekde açılmağda
İñler ħafes-i tende murğ-ı dil-i nālānum

346:126b

346/4a pür-ħūnum: pür-ħūn Bak

* Mısra hece sayısına göre fazladır.

- 6 Nāz uyḡusına varmış ʿālemden olub fāriḡ
Ādem mi görür şimdi ol gözleri mestānum

347

Feʿ ilātün Mefāʿ ilün Feʿ ilün

- 1 ʿIşkı bülbül gibi beyān idelüm
Ḥālümüz gül gibi ʿayān idelüm
- 2 Jāleveş bezme varumuz şaçalum
Zeri gül gibi der-miyān idelüm
- 3 Çekelüm ḡükm-i ʿışka tuḡrāyı
ʿAklı bī-nām u bī-nişān idelüm
- 4 Gül gibi cām-ı ʿayşı güldürelüm
Rūḡ-ı Çemşīdi bī-nişān idelüm
- 5 Zer gibi ḡalbi şāf olan gelsün
Āteş-i meyde imtiḡān idelüm
- 6 Hic teʿḡire yir yoḡ ey Bāḡī
Niyyet-i ḡayrdur hemān idelüm

Mef'ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Pervâne gibi şu' le-i şevkuñla yanmadın
 'Āşık maḥabbet adın añar mı utanmadın
- 2 Pertev şalardı sinede dāg-ı maḥabbetüñ
 Şahn-ı felekde şu' le -i mihr yanmadın
- 3 Cānā ḥayālün egler idi ḥaste göñlümi
 Şubḥ-ı ezelde ḥ'āb-ı 'ademden uyanmadın
- 4 Hoş 'adil idi sākī-i bezm-i cihān eger
 Cām-ı şarāb-ı vuşlatı almasa kanmadın
- 5 Kesb-i hevā-yı 'ışık idegör Bākīyā bugün
 Dil ḥānesine revzen-i dīdeñ kapanmadın

Mef'ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Nām u nişāne ḳalmadı faşl-ı bahārdan
 Düşdi çemende berg-i dıraḥt i' tibārdan
- 2 Eşcār-ı bāg ḥırḳa-i tecrīde girdiler
 Bād-ı ḥazān çemende el aldı çenārdan

348:127a

348/2b şu' le-i mihr: meşa' le-i mihr Bak [Dize hece sayısına göre eksik]

5a bugün: hemān Bak

349:127a

- 3 Her yañadan ayağına altun aķub gelür
Eşcâr-ı bâğ himmet umar cûybârdan
- 4 Şaħn-ı çemende ıurma şalımsun şabâ ile
Âzâdedür nihâl bugün berg ü bârdan
- 5 Bâķi çemende ħayli perîşân imiş varaķ
Beñzer ki bir şikâyeti var rûzgârdan

350

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Tesellî virmez ey dil derdüñ ol cânâne söylersin
Açılmaz saña gûyâ ğonce-i ħandâne söylersin
- 2 Varub Mecnûn gibi âhuñ kemendin şalma şaħrâya
Ol âhû saña şayd olmaz ' abeş yabâne söylersin
- 3 Koyub tesbîħ-i mercânı seni kim diñler ey vâ' iz
Mufaşşal kışşa söylersin ' aceb yabâne söylersin
- 4 Anuñ'çün ğonce-i gül saña râzın açmaz [ey bülbül]
Hezârân hem-zebânuñ var varub yârâne söylersin
- 5 Yanub yaķılmađa bir kimse yok yanuñca ey Bâķi
Ĥadîş-i ' ışk-ı ' âlem-sûz-ı yâri yâ ne söylersin

350:127a

350/3b söylersin: başlarsın Bak

350/ 4bsaña râzın açmaz: râzın açmaz saña ey bülbül Bak

4b varub: çıkar Bak

5a yaķılmađa bir: yaķılmađ ister Bak

Mef' ūlü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ūlün

- 1 Çāk oldı yaķam cev-r-i firāvānuñ elinden
Şad-pāre iken dāmen-i dil anuñ elinden
- 2 İl bezm-i vefāñ içre şafālarda velī ben
Ķanlar yudarın sākī-i hicrānuñ elinden
- 3 La' l-i leb-i dil-dāra özin nisbet idelden
Āzürde-dilem pençe-i mercānuñ elinden
- 4 Fāş itmez idi rāz-ı dili Yūsuf-ı Ken' ān
Çāk olmasa dāmānı Züleyhā'nuñ elinden
- 5 Ey niçe ser-efrāzlaruñ kellesi tūpı
Ķaltān ola bu ' arşada çevgānuñ elinden
- 6 Bākī niçe bir fāhteveş bezm-i belāda
Nālān olam ol serv-i hırāmānuñ elinden

Mef' ūlü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Bildüñ mi sen de kendüñi ey bī-vefā nesin
Āşüb-ı dehr u āfet-i devr-i zamānesin

351:127b

351/ 6a bezm-i belāda: bāğ-ı belāda Bak

352:127b

- 2 Saña bahā ne idi cefā-pīşe olmasa
Haqqā budur ki bī-bedel u bī-bahānesin
- 3 Qandil gibi dīde pür-āb u dilümde tāb
Eflāke çekdüm āteş-i āhum zebānesin
- 4 Müşkil belā degül mi vefāsız güzel sevüb
Guşşayla yata derd ü ğam ile uyanasın
- 5 Gāhī cenāb-ı Leylī'ye mektüb uçurmaga
Urındı Qays başına murğ āşiyānesin
- 6 Ey çarḥ gerçi cānuma geçdi cefāñ oqı
Ammā ḥadeng-i āhuma sen de nişānesin
- 7 Bākī yolında döke şaça ḥarc idüb gözüm
Āḥir düketdi naqd-i sirişküm ḥızānesin

353

Mef'ülü Mefā' ilün Fe'ülün

- 1 Ruḥsāruña ḥaṭṭ-ı 'anber-efşān
'Abd-i Ḥabeşidür adı reyḥān
- 2 Ol ḥāl-i siyāh belālu lebler
Yāḳūt biri birisi mercān

352/2a olmasa: olmasañ Bak

353:127b

353/2a belālu lebler: Bilāl u lebler Bak

- 3 Zülf-i siyehüñ mübârek olsun
Zî-ḥil‘at-i ‘anberîn-girîbân
- 4 İrüb şerefe sedîd olurdı
Ḳul olsa eger o mâha Keyvân
- 5 [Bâḳî]sözi gibi cevher itsün
Perverde iderse añâ em‘ân

354

Mef‘ülü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

- 1 İrdüm fiğân u zâr ile ol âsitâne ben
Çıkdum kemend-i nâle ile âsmâne ben
- 2 Lu‘lu dişüñ ğamıyla sirişküm güherlerin
Dizdüm ümîd riştesin[e] dâne dâne ben
- 3 Yâd-ı lebüñle câm-ı mey-i la‘l-fâm için
Kûy-ı muğânı geşt iderin ḥâne ḥâne ben
- 4 Şubḥ-ı vişâle irmedi pâyâne yitdi ğam
Şâm-ı ğamuñda şem‘ gibi yana yana ben
- 5 Bâḳî müselleme oldu baña kişver-i suḥan
Geçdüm serîr-i nazma bugün Ḥusrevâne ben

5b añâ imkân: kân-ı imkân Bak

354:128a

354/4a şubḥ-ı vişâle: şubḥ-ı vişâlün Bak / ğam: ‘ömr Bak

354/5a müselleme: musaḥḥar Bak

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Seyre çıksun ne temāşā ola [peydā] göresin
Bir iki gün hele seyr eyle temāşā göresin
- 2 Leb-i cān-baḥşı ile mürdeler iḥyā itsün
Nic'olur mu' cize-i Ḥazret-i 'İsā göresin
- 3 Çekinür silsile-i zülf-i siyeh-kāruña dil
Beni dīvāne kıllur bir gün o sevdā göresin
- 4 Şüret-i mihrine ey dil kâtı maḡrūr olma
Bī-vefādur felek-i āyīne-sīmā göresin
- 5 Seni bir şüret-i zībā ile aldar ammā
'Ākıbet tā ki ne yüz göstere dünyā göresin
- 6 Bākiyā cilve kıllur çehre-i iḡbāl ol dem
Ki gönül āyīnesin pāk [ü] mücellā göresin

355:128a

355/1a [peydā]: -M.

2b nic'olur: nice olur M.

355/5b tā ki: saña Bak

6a çehre-i iḡbāl: şüret-i iḡbāl Bak

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā'ilātün Fā' ilün

- 1 Dil giriftār-ı belā dılber hevāyī n'eylesün
Dāme düşmez yirlere qonmaz hümāyı n'eylesün
- 2 Kāinātuñ seyr iden naqş[ın] şafā-yı cāmdan
Şafha-i āyīne-i 'ālem-nümāyı n'eylesün
- 3 Göñlin egler nāle-i zencīr ile Mecnūn-ı 'ışk
Nağme-i 'ūd u şadā-yı çeng ü nāyı n'eylesün
- 4 Mübtelā-yı 'ışkınıñ dermāndan istiğnāsı var
Derdüñe mu' tād olan diller devāyı n'eylesün
- 5 Halk-ı 'ālem Bākiyā 'ışkında yāruñ haste-dil
Bir şabīb andan bu deñlü mübtelāyı n'eylesün

Mef' ulü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Gülşende kırdılar yine taht-ı zümürüdīn
Sultān-ı 'id güller ile oldı hem-nişīn
- 2 Bir zīnet itdi 'ālemi naqqāş-ı şun' kim
Hayretde qaldı naqşına şüret-nigār-ı Çīn

356:128a

356/2a naqşın: naqş M.

5a haste-dil: haste-ğāl Bak

357:128b

- 3 Şükr-i Hudâ'ya baş[ın] açar lāle-i çemen
Rûy-ı niyâzı hâke sürer berg-i yâsemîn
- 4 Uyhu gözine girmez ider sūz-ı derd ile
Vaqt-i seherde murğ-ı çemen nāle-i hazîn
- 5 Bir h̄āb-ı gâflet içre hayāl-i muhâlde
Geçdi nesīm-i şubh gibi 'ömr-i nāzenîn
- 6 Bülbül edā-yı medh-i gül ü gülsitān ider
Bākī du'ā-yı devlet-i sulţān-ı pāk-dīn

358

Mef'ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Şahrälarda döşendi bisât-ı zümürüdīn
Devlet ānuñ ki lāle ruhı oldı hem-nişīn
- 2 Cārüb-keş oldı sünbül-i ter bāğa nitekim
Şahn-ı bihişte tırta-ı müşgīn-i hūr-ı 'ayn
- 3 Çīn içre yok şaçunñ gibi bir müşk-i ter velī
Müşgīn şaçunñda bulmağ olur şad hezār çīn
- 4 Āb-ı revān-ı gülşen-i emn ü emān yiter
Tīg-i cihān-güşā-yı şehenşāh-ı pāk-dīn

357/3a başın: baş M.

357/ 4b:çemen: çemende M.

358:128b

358/3b bulmağ: bulmağ Bak

- 5 Bākī işigi hākine tutsun kimüñ ki var
Ahter gibi bülend-nazar çeşm-i dūr-bîn

359

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Geh cefā kılsun niyāz ehline geh nāz eylesün
Nāz iderse 'āşıkā ol şūh-ı tannāz eylesün
- 2 Nāle kılsun kāmētüñ yādına murğ-ı hoş-nevā
Rāstdan bir nağme-i dil-keş ser-āğāz eylesün
- 3 Būs-ı la' lin isteyen ol muṭrib-i 'İsī-demüñ
Nāyveş kendin belā bezmine dem-sāz eylesün
- 4 Pāy-ı būsın ummadın ol sākī-i gül-çehrenüñ
Kendüyi nergis gibi mest ü ser-endāz eylesün
- 5 Mā' il ol Bākī-şifat dāyim hümālar şaydına
Şāhbāz-ı himmetün göklerde pervāz eylesün

360

Mef' ulü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Hergiz ne qadr u cāh u ne sīm ü zār isterin
Bir servi boylu dilber-i sīmīn-ber isterin

359:128b

360:128b

360/1b servi: serv Bak

- 2 Bāğ-ı bihişt-i kūyuña yāruñ irem diyü
Hâğdan hemîşe uçmağa bāl ü per isterin
- 3 Şahrâ vü kühı geşt ü güzâr itdügüm bu kim
Dîvâne gönlüm egleyecek bir yir isterin
- 4 Sîm-i sirişki harc iderin hâk-i pâyüñe
İksîr-i ʿışk ʿalibiyüm cevher isterin
- 5 Meylüm cihānda bāde-i gül-günadur benüm
Maʿcün olursa bārî leb-i dilber isterin
- 6 Bākî gedâ-yı mey-gede-i ʿışk olub yine
Bezm-i gamında ol şanemüñ sâğar isterin

361

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Feʿ ülün

- 1 Kıyām itdi çemende yāre karşı
Çenâr u ʿarʿ ar u şimşād kamu
- 2 Görüb zülfün ʿizāruñ üzre bildüm
Muqarrer batmaz imiş şuya cādū
- 3 Degül mi bezm-i vaşl-ı yār firdevs
Belâ-yı şoĥbet-i aġyār tamu

360/4b ʿalibiyim: ʿalibiyin Bak

6b bezm-i gamında: bezm-i gamından Bak

361:129a

- 4 Yakardı t̄ab-ı ruhs̄arı cih̄anı
Güneşde olsa ger ol çeşm-i ebrū
- 5 Gelüb misk̄nlik itdi h̄āle yāre
Hıḫādan nāfe-i müşḡin-i āhū
- 6 Sevād-ı h̄aḫda nazm-ı āb-dārum
Çemen-zār içre olmuşdur aḫar şu
- 7 Yā h̄od bir nev-h̄aḫ a' lā dilrubādur
İki mışrā' olubdur aña ebrū
- 8 Cih̄an enfās-ı müşḡinūñle ḫoldı
Saña H̄aḫdan ' aḫādur Bāḫiyā bu

362

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Gülşen isterseñ işte mey-h̄āne
Gül-i h̄andān gerekse peymāne
- 2 T̄ālib-i şem' -i vaşl olunca kişi
Oda yanmaḫdan aña pervā ne
- 3 H̄āk-i rāh olduğum görüb ayağın
Yirlere başmaz oldı cānāne

361/5a h̄āle yāre: h̄āl-i yāre Bak
362:129a

- 4 Sūz-ı ʿıŝkuñla dūd-ı āh-ı kebūd
Korqaram yanar oda kaŝāne
- 5 Bākiyā tarz-ı ŝiʿr böyle gerek
Hem zarīfāne hem levendāne

363

Feʿ ilātün Mefāʿ ilün Feʿ ilün

- 1 Baña ebrū-yı rüy-ı cānānī
Maṭlaʿ -ı mihrdür girībānı
- 2 Menzil-i māhdur ḥam-ı zülfi
Bülbül-i kūŝe-i gülistānī
- 3 Sībdür ğabğabı ruḥı nārenc
Leb-i rengīni laʿl-i rummānī
- 4 Āh kim düşdi nāgehān gönlüm
Göricek ol çeh-i zenaḥdānı
- 5 Sākinān-ı ḥarīm-i kūy-ı ḥabīb
İstemezler riyāz-ı Rıdvanı
- 6 Māʿil ol ʿayŝ [u] nūŝa ey Bākī
Bī-vefādur çü ʿālem-i fānī

362/4a dūd-ı āh-ı kebūd: bir ŝeb āh idicek Bak

4b yanar oda: oda yanar Bak

363:129a

363/1b maṭlaʿ -ı mihrdür girībānı: bülbüle güşe-i gül-istānı Bak

2b bülbüle güşe-i gül-istānı: maṭlaʿ -ı mihrdür girībānı Bak

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 ' Ārızuñ firdevs-i a' lā kāmētüñ Ṭübā imiş
Büse-i la' lüñ alan hoş mīve-i zībā imiş
- 2 Ruḥların teşbīh idersem n'ola cennet bāğına
Eksük olmaz tāze şeftālüler anda yaz u kış
- 3 Teşne-diller vādī-i hicrānda sensüz yanalar
Hızrveş ey la' l-i nāb-ı āb-ı ḥayvānum yetiş
- 4 Geçdi sen serv-i semen-sīmā dururken ser-firāz
Gördi ' ar' ar lā-cerem bād-ı şabādan serzeniş
- 5 Kār-ı düşvār olsa kıl ' azm-i cenāb-ı mey-fürüş
Himmet-i merdān ile āsān olur her müşkil iş
- 6 Göz yaşın Bākī revān it cürm-i ' işyān üzre kim
Āfitāb-ı luṭf-ı sulṭān ile bulmuş perveriş

364:129b

364/3a yanalar: yandılar Bak

4a dururken: тұrurken Bak

6a Bākī: çok çok Bak / cürm-i ' işyān: cürm ü ' işyān Bak

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 N'ola gelse dil-i mecrūḥa derd-i dilrubādan ḥaz
İder ḥaste ne deñlü nā-ümīd olsa devādan ḥaz
- 2 Ğam-ı ' ışkuñ cihān mülkinde buldum şādmān oldum
Kişi ğurbet diyārında idermiş āşinādan ḥaz
- 3 Şafā-yı cām-ı la' lüñden ne ḥālet kesb ider şūfī
Ki ṭab' -ı bī-mezāk itmez şarāb-ı dil-güşādan ḥaz
- 4 Ğam-ı ' ışkuñ cihān mülkinde buldum şādmān oldum
Kişi ğurbet diyārında idermiş āşinādan ḥaz
- 5 İlāhī ṭab' -ı Bākīden rusūm-ı ğayrı maḥv eyle
Ki hergiz ḳalmaya ḳalbinde naḳş-ı māsivādan ḥaz

Mef' ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Baḥş itmesün ' izāruñ ile encümende şem'
Ḳanda çerāĝ-ı mäh-ı şeb-efrüz ḳanda şem'
- 2 Çün şubḥ olunca bellü olur yüzü ḳarası
Germ olmasun o ḥüsn ile ey mäh inende şem'
- 3 Bād-ı ḥazān irişmedin ir şaḥn-ı bāĝa kim

365:129b

365/5b hergiz: aşlā Bak

366:129b

Bezm-i bahāra nergis olupdur çemende şem^ç

- 4 Olsun çerāğı ruhlaruñuñ rüşen ey şanem
Yağduçca mihr ü māḥ bu dīde-i kühend[e] şem^ç
- 5 Bākī^ç aceb mi şī^ç r-i dil-āvīzūñ itseler
Erbāb-ı^ç ışık cem^ç olıcağ encümende şem^ç

367

Mef^ç ülü Fā^ç ilätü Mefā^ç ilü Fā^ç ilün

- 1 Feryāda geldi bülbül-i destān-serā-yı bāğ
Ya^ç nī zamān-ı^ç ayşdur eyler şalā-yı bāğ
- 2 ^çAyş u şafāya ḥātırumuz durmayub çeker
[Sünbüller] oldı silsile-i misk-sā-yı bāğ
- 3 Gerd-i kederden āyīne-i ḳalbi şāf u pāk
Güyā derūn-ı ehl-i şafādur fezā-yı bāğ
- 4 Şaçıldı şaḥn-ı sebzeve nesrīn-fer kıldı
Saḳf-ı sipihre beñzedi saçın serāy-ı bāğ
- 5 Bākī zamān-ı^ç işret ü hengām-ı^ç ayşdur
Virnek gerek ne ḥālet ise muḳtezā-yı bāğ

366/4b dīde-i kühend[e]: deyr-i kühende Bak

5a dil-āvīzūñ: dil-efrūzuñ Bak

367:130a

367/2b [sünbüller]:M

2b misk: müşg Bak

4a nesrīn-fer kıldı: nesrīn varaḳları Bak

4b saçın: ferş Bak

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Sīnesine yaqmada ŧem' -i ruħuñ ŧevk ile dāg
Māh-ı enver mihr-i 'ālem-tābda yaqar çerāg
- 2 Bī-sütünü gülŧen itmiŧ ħūn-ı cism-i Kūh-ken
'Āŧıka sevdā-yı vaŧl-ı yār ile ţāg üsti bāg
- 3 Gül gibi ter-dāmene teŧbīh iden kimdür seni
Yāsemen gibi cihānda alnuñ aqıq yüzüñ aq
- 4 Māh-ı qarħ üzre nedür bilmek dilerseñ ol sevād
Yakdı yāre ŧunmaqa devrāñ turunc üstine dāg
- 5 ŧem' veŧ sūz-ı derūnıñ 'arz ider Bākī saña
Yana yana qalmanı bī-çārenüñ baqrında yaq

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Müje ħaylin dizer ol ħamze-i fettān ŧaf ŧaf
Gūyiyā cenge durur nīze-güzārāñ ŧaf ŧaf
- 2 Seni seyr itmek iħün reh-gūzer-i gülŧende
İki cānibde durur serv-i ħırāmāñ ŧaf ŧaf

368:130a

369:130a

- 3 Cāmi‘ içre göre tā kimlere hem-zānūsın
Şekl-i şaqqāda gezer dīde-i giryān şaf şaf
- 4 Gökde efgān iderek şanma geçer hayl-i küleng
Çekilür kūyuña murġān-ı dil ü cān şaf şaf
- 5 Vaşf-ı kıaddūnle hırām itse ‘ilm gibi kıalem
Leşger-i şadıı çeker defter-i dīvān şaf şaf
- 6 Kūyuñ eṫrāfına ‘uşşāķ düzilmiş gūyā
Harem-i Ka‘bede her cānibe erkān şaf şaf
- 7 Ehl-i dil derd ü ġamuñ ni‘metine müstaġrıķ
Dizilürler keremūñ ḥū‘ānına mihmān şaf şaf
- 8 Leşker-i eşk-i firāvān ile ceng itmek için
Gönderür mevclerin lücce-i ‘ummān şaf şaf
- 9 Kıadrūñi seng-i muşallāda bilüb ey Bāķī
Ṭurub el baġlayalar kıarşuña yārān şaf şaf

370

Mef‘ülü Fā‘ilātü Mefā‘ilü Fā‘ilün

- 1 Ey dürr-i pāk aġzuña nisbet [senüñ] şadef
Deryā sevāḫilinde yatur pāre-i ḫazef

370:130b

370/1a [senüñ]: -M.

- 2 Bahr-i muh̄it̄-i ešküme der dil uzatmasa
Deryâ yüzine urmaz idi bād-ı şub̄h kef
- 3 H̄āk-i rehūnden irdi meger şub̄h-dem nesīm
Būy-ı ‘abīr ü ‘anber ile t̄oldı her taraf
- 4 Bir māhdur ki çevresin aldı sitāreler
Bezm-i şarāba gice ‘aceb şevk virdi def
- 5 Eşküm gibi ğamuñla kılub terk-i h̄anümān
İtdüm yolıñda varumı çeşmüm gibi telef
- 6 Esrār keşf[in] etmek için şūfī Bākīyā
Başını muraqqā‘ına çeker nitekim keşef

371

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

- 1 Şeb-i tārīk görünür gözüme rüz-ı firāk
Dūd-ı āhumla meger t̄oldı ser-ā-ser āfāk
- 2 Yine bir kaşı hilālūñ sitemi çarḥ gibi
Kaddümi itdi kemer t̄ākātümi eyledi t̄āk
- 3 T̄utdı ebrūña yüzün mihr-i ‘izāruñla gönül
Kıbleye karşı kıllur şanki şalāt-ı işrāk

- 4 Merd iseñ her denī mekrine meftūn olma
Er odur kim vire bu pīre-zen-i çarha ʔalāḳ
- 5 ʦutdı āfāḳı bugün nāleleri Bāḳīnūñ
Yine var ise ʿ adū eyledi yārine nifāḳ

372

Mefāʿ ilün Feʿ ilātün Mefāʿ ilü Feʿ ilün

- 1 Kemāl u faẓl ile ʿ ālemde iftiḫārum yoḳ
Melāmet eylese ʿ işḳuñ cihānda ʿ ārum yoḳ
- 2 Hezār mertebe ʿ işḳuñda ğālibem Ḳaysa
Nihāyet ey şanem ol deñlü iştiḫārum yoḳ
- 3 Ḥuzūr-ı pīre yitişdüm egerçi her ḳande
Velī güzelleri sevmekde ihtiyārum yoḳ
- 4 Çemende ğonce-dil neye egülsün açılsun
Yanumda sencileyin şūḫ-ı gül-ʿ izārum yoḳ
- 5 ʿ Adem diyārına çoḳdan giderdüm ey Bāḳī
Şarāb-ı ʿ işḳ ile reftāra iḳtidārum yoḳ

371/4b çarḫ: dehr Bak

5a ʦutdı āfāḳı bugün nāleleri Bāḳīnūñ: Bāḳīnūñ nāle vü zāriyle cihān ʦoldı bugün
Bak

372:130b

372/1b cihānda: cihāna Bak

3a ḳande: fende Bak

4a neye: neyle Bak

Fe^ç ilätün Fe^ç ilätün Fe^ç ilätün Fe^ç ilün

- 1 Sīne mecrūḥ-ı ğam-ı ğurbet ü efkār-ı firāk
Dil esīr-i elem-i hecr ü giriftār-ı firāk
- 2 Dīdeden kanlu yaşum aḳsa dem-ā-dem ne ^ç aceb
Cigerüm yāreledi ḥancer-i āzār-ı firāk
- 3 Gitdi mülk-i ^ç ademe ḳāfile-i şabr [u] sükün
Ḳarşu tutdı yolına meş^ç ale-i nār-ı firāk
- 4 Şöyle bī-ḳıymet olur ^ç āşık-ı miḥnet-zede kim
^ç Āḳıbet hīçe şatar ḥ^çāce-i bāzār-ı firāk
- 5 Teşne-leb iki gözi āb-ı vişālūñ gözedür
Püster-i ğamda yatur Bāḳī-i bīmār-ı firāk

Mef^ç ülü Fā^ç ilätü Mefā^ç ilü Fā^ç ilün

- 1 Yazdı bahār āyet-i ḥüsnüñ varaḳ varaḳ
Gül muşḥafından oḳıdı bülbül varaḳ varaḳ

373:131a

373/2b yāreledi: pāreledi Bak

5b püster: pister Bak

374:131a

374/1b varaḳ varaḳ: sebaḳ sebaḳ Bak

2a rāh-ı ğamunda: ^ç aşḳuñ yolında Bak

2b ^ç aşḳuñ: ğamzeñ Bak

7b sebaḳ sebaḳ: babaḳ babaḳ Bak

- 2 Rāh-ı ğamuñda bulmadı dil emn ü rāhatı
Tātār-ı ‘ıŝķuñ eyledi yaĝmā kōnaķ kōnaķ
- 3 Yād-ı lebüñle ‘ıŝret için büstānlara
Allāh çekildi bāde-i gül-gün kabaķ kabaķ
- 4 Dün gice ol ğazāli kaçurmuş raķīb-i seg
İtler gibi aradı bulınca yataķ yataķ
- 5 Kaddüñ nihāli ruĝlaruñ ālī gerek bize
Gül deste deste tāze fidānlar kucak kucak
- 6 Mesken dutalı ol ĥam-ı ebrūda çeŝm[-i yār]
Āŝüb u fitne gizlenür oldu bucaķ bucaķ
- 7 Bākī işigi ĥākine düşmiş niyāz ider
Miskin fütāde ‘āŝıķ-ı bī-dil sebaķ sebaķ

375

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

- 1 Giceler kāküli sevdāsı ile dildāruñ
Ĥadd-i pāyānı mı var dūr u dirāz efkāruñ
- 2 ‘Āŝıķuñ āh u enīn olsa‘ aceb mi kārı
Nāle vü zār olur eglenceleri bīmāruñ
- 3 Nev-bahār oldu yine geldi cünün eyyāmı
Taķdı zencīrleri bād-ı bahār enhāruñ

375:131a

375/3b zencīrleri: zencīrlerin Bak

6a tamlamak: tamlamaĝ Bak

- 4 Gülşene nergis ü gül hayli leṭāfet virdi
Şimdi açıldı daḥi yüzi gözi gülzāruñ
- 5 Mā'il olmaz gül ü şimşād [u] çemen seyrine dil
Görüben gülşen-i ḥüsnünde ḳad u ruḥsāruñ
- 6 Jāleler ṭamlamak ister gül ü terden gūyā
Görinen dürr-i bünāgüşü degüldür yāruñ
- 7 Bāḳiyā söyle lebi yādına rengin ḡazeli
Demidür nūş-ı meyüñ mevsimidür eş'āruñ

376

Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Çerāḡ-ı ḥüsni ışıkdur o mehveşüñ girçek
Dehān-ı teng-i dil-āvizi bir güzel küçek
- 2 Ḥadeng-i āhumuñ eflāke seyr ider güzerin
Ḥicābı söyle çeker yirlere geçer nāvek
- 3 Piyāle düşmez elümden hemişe lāle-sıfat
Şirār-ı nār-ı ḡamuñdan tutuşdı yandı yürek
- 4 Raḳīb yanını tenhā ḳomaz ol āhūnuñ
Geçer hemān oturur ḳarşusunda āh o köpek
- 5 Şebāt-ı dehre ṭayanmak olurdu ey Bāḳī
Duraydı 'ahdine 'ālemde dönmeyeydi felek

377

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Dil-rübālarla 'aceb keşreti var her yoluñ
Gicemez ḥūblarından gönül İstanbūluñ

376:131b

376/5b duraydı: ṭuraydı Bak

377:131b

- 2 Nice olur ađlaruñ işler ise ey abdāl
Çürimiř rāh-ı maħabbetde bir iki pūluñ
- 3 Devr-i ğamzeñde senüñ kimesne ħancer çekmez
Boynıma alurın ey řūĥ-ı dilārā oluñ
- 4 ad-i bālāña göre şive-i reftār gerek
Ey řanavber bize ‘ arz itme iñende tūluñ
- 5 Añlamaz dehr-i denī merdüm-i dānā adrin
Bāĥiyā minnetini çekmiyelim her gülüñ

378

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Hem-dem olaldan bizümle sen gül-i nāzik-beden
Ey lebi gonca gözine olduğ ađyāruñ diken
- 2 Luř idüb ađyāre öpdürme elüñ ĥātem gibi
anĥı taş atı ise ursun başına sīm-ten
- 3 Būstānda dik gelürmiř āmet-i řimřāduña
Cānı var ise taşra ıĥsun bir adem serv-i çemen
- 4 Ca‘ d-ı zūlfüñ gibi bükdi ‘ āřıĥ miskin-belin
Boynuña ol şalduğunça turre-i ‘ anber-şiken
- 5 Ser-te-ser diller ĥıřārın yağdı Tūba-i ğabğabuñ
Sırça gönülüm gibi aña niçe doysun bir beden
- 6 Öldürür ğam ‘ āřıĥı ger bir nefes āh itmese
Nāle ılmasun benüm rūħum ya ölsün mü seven

377/1a dilrubālarla ‘ aceb keşreti var her yoluñ: serv-āmetler iki yanın alurlar yoluñ
Bak

1b Giçemez ĥūblarından gönül: rāh-ı gül-zāre döner yolları Bak

2a nice olur: nic’ olur Bak

2b rāh: nerd Bak

378:131b

- 7 Aṭlas-ı çarḥuñ laṭīf-i māha şūret virmedi
Barışaldan yāre şol altūn beneklü nīm-ten

379

Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilūn

- 1 'İd-i vaşlına nigāruñ beni ḳurbān eyleñ
Bir gedāyım 'adem iḳlīmine sulṭāñ eyleñ
- 2 Ğam-ı hecr ile ölürsem serimūñ kāselerini
Ser-i kūyunda sıfāl-i seg-i cānān eyleñ
- 3 Üstüḥ'ānumla ḳonuḳlañ işigi itlerini
O bahaneyle beni kūyına mihmān eyleñ
- 4 Gözlerümden aḳduñ ḳanlı ciger-pārelerin
Dāğ u şaḥrāyı dolu lāle-i nu' mān eyleñ
- 5 'İşḳuñuñ luncuna vīrāne imiş miskin olan
Ey ğam u ğuşşa dil-i Ḥāfızı vīrān eyleñ

380

Mefā' ilūn Mefā' ilūn Mefā' ilūn Mefā' ilūn

- 1 Seni sevdüm belā vü derd ü miḥnet iḥtiyār itdüm
Geyüb şāl u 'abāyı faḳr u zillet iḥtiyār itdüm
- 2 Ben ol ḳaṭ' -ı ta' alluḳ eylemiş abdālum ki
Unutdum şehr-i yāri dār-ı ğurbet iḥtiyār itdüm
- 3 Ben ol ḥākister olmuş bir belālu bülbülem ey gül
Ḳanā' at gülşeninde ḥār-ı ḥasret iḥtiyār itdüm
- 4 Ḳabā vü tācı terk itdüm maḥabbet ḥānḳāhında
Serīr-i sırr-ı 'işḳam genc-i 'uzlet iḥtiyār itdüm

379:132a

380:132a

- 5 Tecerrüd ' âleminde bir Mesîhâ-meşrebüm Şâdık
Koyub zevk-i vişâl-i yâri fûrkat ihtiyâr itdüm

381

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ol Süleymân zamānuñ la' l-i gevher yaşına
Kendini nisbet idermiş hâtemüñ taş başına
- 2 Şehr içinde bir mağîle gösterür eller dilâ
Beñzeyelden mâh-ı nev ol meh-likânüñ kaşuna
- 3 Çeşm-i hûn-âlûdum içre ' aks-i hâl-i ' arızuñ
Şanki bir tıfl-ı Hâbeşdür şimdi girdi yaşına
- 4 Ey sûtün-ı ğamda gönlüm tîşe-i hicrânken
Duymadı Ferhâdveş toqınmayınca başına
- 5 Devletinde Şâdıkâ ol zer-ger-i sîmînüñ
Geydi hâtemler yine la' lîn kabâlar taşına

382*

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 N'ider ol çeşm-i Tâtârum tutub tîr-i kemân elde
Garaž târâc-ı cân ise anı bilsün hemân elde
- 2 Ne hoşdur seyr-i bâğ itmek nigâr-ı lâle-ruhları
Huşûşâ ola anda şarâb-ı ergavân elde
- 3 Leb-i la' lüñle hem-reng olduğuniçün bâde-i hamrâ
Aña hürmet idüb her dem tutar pîr-i cüvân elde
- 4 Göñül murğın şikâr itmiş yaturken ol kara gözlü
N'ider ol çeşm-i şayyâduñ tutub cânâ sitâr elde

381:132a

382:132b

* Avn'de bulunamadı.

- 5 Sūvār-ı ʿarṣa-i nazm-ı belāgat olduñ ey ʿAvnī
Yūri meydāna ğam çekme biḥamdillāh ʿinān elde

383

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün

- 1 Hārāmīveş gözüñ niçün tutar tır ü kemān elde
Metāʿ -ı cān ise maḳşūd anı bilsün hemān elde
- 2 Seni nūş eylesün diyü müdām ey lāle-ruḫ güller
Tutar zerrīn ḳadeḫlerle şarāb-ı ergavān elde
- 3 Niçün raḳş itmeyem şūfī girüb bir ḫalka-i zikre
Ḥuşūşā kim ola dest-i nigār-ı dilsitān elde
- 4 Derāġūş itmege zerrīn kemer-bendüñ seni bir kez
Faḳīrāne nesi var ise itmiş dermiyān elde
- 5 Serāġāz eyle ey muṭrib bu şiʿri tā ki gūş itsün
Mücevher cām tutduḳca o şāh-ı kāmran elde
- 6 Ḥasūd-ı nazmuñ olmazdı ser-efgende eger Zihnī
Bu elmās-ı sūḫan olmasa tiġ-i zer-nişān elde

384

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün

- 1 Hümāveş yüksek uçar şāhbāzum baña meyl itmez
Diriġ ol ḳad-i Ṭübā’ya elim yitmez gücüm yitmez
- 2 Görüb germiyyet-i sūz-ı derūnum pejm olur ḳalbi
Beni gördükce anuñçün o şeh yāy-ı ḳaşların catmaz
- 3 ʿİzāruñla cebīnüñ vaşf idüb dil nāle ḳıldıḳca
Hezārān ʿandelibi lāl ider tūṭī söylemez

383:132b

384:132b

- 4 Mürüvvet kı1 benüm eşküme raħm eyle a sulţānum
Serīr-i ma' rifet sürürları mażlümü ađlatmaz
- 5 Cihānuñ yükrüğüñ menzil ol durma ey 'Ulvī
Semendī řab' uña rāh-1 fenāda kimseler yetmez

385*

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Muşaffā eyle dil levħin bugün nūr-1 tecellādan
Cemālin göstere cānā ki mir'āt-1 tecellādan
- 2 Bugün her kim görür yārin gören anlar durur yārin
Ne bilsün anda dildārın olanlar bunda i' timādın
- 3 Nazargāh-1 Hudādur dil deli řanmañ cüdādur dil
Uçar mişl-i hümadur dil geçer 'arş-1 mu' allādan
- 4 Degülsün lāyık cānān seni çün naķş ide ħayrān
Gel ey Mecnūn-1 ser-gerdān ħaber-dār ol bu Leylādan
- 5 Nedendür 'ilmü' l-esmā ne sırdur leyletü' l-esrā
Mezāhirdür çamu eşyā ħaber vir bu mu' ammādan
- 6 Ħayālī pes 'ayān itgil bu esrārı nihān itgil
Mekānuñ lā-mekān itgil cevāb alđıl müsem mādan

386*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Terk-i cān iden olur cānāneye ol dem yaķın
Bil ki cān terkin iden görür anı 'aynü' l-yaķın
- 2 Gerçi ħađdur yirde gökde her ne itse kāināt
Ėayr olur ammā ne terkīb olsa sende ol mübīn

385:132b

* HyD'de bulunamadı. Ħayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

386:133a

* HyD'de bulunamadı. Ħayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 3 Çün tecelliyâtına yoǧdur nihâyet şâni' üñ
Durma dürüş yir arada ǧalma sa' y eyle hemîn
- 4 Anı ol görür hemân anı anuñla göregör
Her cihetden ister iseñ görmek anı ey mübîn
- 5 İntihâsı çün tahayyüürdür kemâli adımuñ
Rabb-i zidnî hayreten didi güzîn-i mürselîn
- 6 Baħr-i bî-pâyân durur yoǧdur nihâyet ǧa' rına
Degmedür miskîn Ğayâlî eylese dâyim enîn

387

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Tâ mu' anber kâkülüñ ħurşide şalmışdur kemend
Baǧlamışdur boynına zencîr-i zülfüñ bende bend
- 2 ǧadd-i dil-cüyuñ nihâlin gördi çün gülzârda
Turdı ayaǧ üstine ta' zîm ider serv-i bülend
- 3 Pâyimâl oldum yoluñda buldı ey çâpük-süvâr
Kim bu ben âzâdenüñ üstine sürmezmiş semend
- 4 ' Anber-efşân zülfüñe irmek diler cânâ gönül
Allâh Allâh ne özün sevdâya düşmüş derdmend
- 5 Ey Selîmî ħadd-i sevdâsından anuñ baş çeken
Yârelensün tîĝ-i muĥatla ǧalem-teg bend bend

388

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Gül gül itdi yine sâķî ruĥ-ı cânânı şarâb
Bülbül itdi ǧamu meclisdeki yârânı şarâb

387:133a

388:133a

- 2 Tāzelerdi ʔolu yağdurmasalar meclisde
 ʕÖmrümüz hāşılın āhestece bārānı şarāb
- 3 Sākıyā durma hilāl-i ʔadehi devr itdür
 Rūz-ı ʕıd oldı yine erdi Hūdā'dan şarāb
- 4 Yanuma uğramaz oldı gönül ey pīr-i muğān
 Yine gāyetde levend itdi bu oğlanı şarāb
- 5 Devr içinde nice ārām ideyin sensüz kim
 Baña rām eyledi ol āfet-i devrān-ı şarāb
- 6 Leblerüñden senüñ ey yār eger ʔatrece yār
 İrse deryāya iderdi ʔamu ʕummānı şarāb
- 7 ʕĀşıķuñ bezm-i belāda nesi var ola şehā
 Cigeri pāre kebāb u gözinüñ ʔanı şarāb
- 8 Hāyretī buse-i laʕ lüñe ne var cān virse
 Sākıyā şāʕ ir olanuñ çün olur cānı şarāb

389 *

Fāʕ ilātün Fāʕ ilātün Fāʕ ilātün Fāʕ ilün

- 1 Ey gönül dīde-i taḥķīķ ile āşınāya baķ
 Keşret-i şūretde vahdet gösteren maʕ nāya baķ
- 2 Bilmek isterseñ kelāmuʕ llāh-ı nāṭıķ şerhini
 Ādemüñ vechinde metn-i ʕallameʕ l-esmāya baķ
- 3 Cān gözin māzāğ kuḥlundan mukeḥḥal eyleyüb
 Şūret-i Hāķ görmek isterseñ ruḥ-ı zībāya baķ
- 4 Bulmaķ isterseñ Mesīḥā-teg dem-i rūḥuʕ l-ķuds
 Hızr-ı vaķt ol cām-ı cemde bāde-i ḥamrāya baķ

388/3b Hūdā'dan: devrān-ı Hay

389:133b

* Sür'de bulunamadı. Sürürī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 5 İctināb eyler ruḥ-ı insān-ı kāmilden faḳīh
Görebilmez şüret-i Raḥmānı ol a‘ māya baḳ
- 6 Ey Sürürī āşiyān-ı ‘ arşa pervāz eyleyüb
Ḳal‘ a-i ḳāf-ı ḳademden menzil-i ‘ anḳāya baḳ

390*

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Bī-sütün dağında berg-i lāle-i ḥamrāya baḳ
Perdeḥā-yı dīde-i Ferhād ḡam-ı fersāya baḳ
- 2 Gösterür kuḥl-ı cevāhir ḥoḳkasından lāle kim
La‘ l-i terden sürmedān-ı nergis-i şehlāya baḳ
- 3 Dāmen-i berḳ-i bahārīde nazār ḳıl lāleye
Penbe-i pür-ḥün-ı dāğ-ı sīne-i şahrāya baḳ
- 4 Ger çemende lāle evrāḳında görseñ dāğ-ı ḡam
Fī‘ l-meşel gökde şafaḳ içre tütulmuş aya baḳ
- 5 Ğonçe-i lāle sevād-ı dāğ-ı ‘ ışḳ eyler nihān
Nāfe-i müşg üzre çulğanmış kıızıl vālāya baḳ
- 6 Lāle-gün mey şunsa sākī sākīd-i simīnler
Şu‘ le-i *enni enallāh*³² u yed-i beyzāya baḳ
- 7 Ey Sürürī lāle-zār-ı ‘ ömre yoḳdur i‘ tibār
Bāde-i gül-reng içüb bir şüret-i zībāya baḳ

390:133b

* Sür’de bulunamadı. Sürürī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

³² “Musa, ateşin yanına gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslendi: ‘Ey Musa! Şüphesiz ben, evet, ben alemlerin Rabbi olan Allah’ım.’”
Kasas (28/30)

391 *

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Ey gönül baş koşmagil ol çeşm ol ebrū ile
Ebsem ol sevdāya düşme fitne-i cāzū ile
- 2 Murğ-ı cān pervāz iderken āşiyān-ı ' arşda
Bendeyem ol zülfe kim bend eyledi bir mūy ile
- 3 Bir Moğol-Çīn gözlü Türkūñ sevdāsındayım
Nāfe-teg tağlarda bağrum yaķaram āhū ile
- 4 Ey gönül ' āşıklığı hūy ideliden bellüsin
Ķande varduñ kim melāmet olmaduñ ol hūy ile
- 5 Ey Sürürī zūlfini tütmaķ müyesser olmadı
Gerçi kim ' ömr-i ' azizüm geçdi bu kayģu ile

392

Mef' ūlü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 ' Ālemde bir benüm gibi ' āşık görür misin
Mānend-i şubḥ mihrine şādık görür misin
- 2 Dīdār-ı yāre bakmaģa bīdār olur mı hīc
Ey dil ğunūde baḥtuñ uyanık görür misin
- 3 Dolu ķabaķ ķucakda ayak elde bir ğarık
Bir böyle mey-perest ola ayık görür misin
- 4 Ķoķ bakma ḥāl-i zāhire gel ehl-i ḥāl iseñ
Ḥāl-i derūn-ı ķāle muṭābık görür misin

391:134a

* Sür'de bulunamadı. Sürürī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

392:134a

392/ 2a bīdār: ' āşık Kat

4b muṭābık: muvāfık Kat

- 5 Ğayre vefā cefā mı sezā-vār olan bize
Anı Ğabūlī bendeñe lāyık görür misin

393

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Berātı Ğüsñüñ ebrūlaruñ tuĝrā-keşānıdur
Bu 'unvān ile añılmağ begüm devlet nişānıdur
- 2 Tebessüm kıl didikce gülmenüñ de vağtı var deyr-dek
Bahār irdi gülistān oldı 'alem gül zamānıdur
- 3 Ğadem başmış benem evvel Ğademde vādī-i 'ıřğā
N'ola dirlerse 'ālemde baña Mecnūn-ı şānıdır
- 4 Terāķī na' raldur Ğal' a-i āteř-feşān sīnem
Çıkar Ğapuñda her řeb dūd-ı āhum āsumānıdır
- 5 Belüñ zıkr itmeden Ğālī degül güyā ki rūĞıdur
Bir nazm-ı āb-dār ile Ğabūlī yār-vānıdır

394

Mef' ūlü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ūlün

- 1 Yār içre imiş heb bu Ğadar durma oturma
Şimdengirü ey serv-i çemen durma oturma
- 2 Utanduğı yiter gül yāruñ yanağından
Ey bād-ı seher sende varub yüzüme durma

5a cefā mı sezā-vār: cefā-yı sezā-vār Kat

393:134a

393/ 1a ebrūlaruñ: ol ebrūlar Kat

393/ 4. beyit: -Kab

5. beyit: -Kab

394:134a

394/ 2a gül yāruñ yanağından: güle ol Ğonca-dehenden Kat

2b bād-ı seher: bād-ı şabā Kat

- 3 Bülbul didüğüñ bildüğüümüz kuşdu[r] ezelden
Ey ruhları gül anı bize katı uçurma
- 4 Berâtice berg varsa yanında nigāruñ
Var ulıvılanub gezme gel ağıyar kıdurma
- 5 Şayd itmege ol gözleri şehbāzı Kıabūlı
Murğ-ı dili vird[üm] kafes-i tenden uçurma

395

Mef' ulü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Sākī piyāle şun ki getürdi ayağı di
Geldi kıadem getürdi bihān-ı hücesteyi
- 2 Yir yir disün habāb-ı mey-i lāle-gün saña
Kim niçe yıl var idi niçe biñ külāhuñı
- 3 Bād-ı şabā Mesih-şıfat dirilür yine
İtdi bahār-ı mürdelerin bir nefesde hayy
- 4 Girdi semā' a serv-i sehī Mevlevī gibi
Gül-bāng idince bülbul-i şürıde hemçüni
- 5 Her nükte kim Maqālī lebüñden beyān ider
Hālet virür tabī' ata mānend-i cām-ı mey

396

Fe' ilätün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Hālün olduysa guşşadan düşvār
Mey-i nābuñ ayağına düş var
- 2 Dem-be-dem göñlüne girer gamzeñ
Aña cān virmesün mi ' aşık-ı zār

395:134b

396:134b

- 3 Beñzemez dişlerüñe bir dâne
Şatmasun kendüyi dürr-i şeh-vâr
- 4 Dilleri bağlamağa yüz tutdı
Ruḥı üstünde zülf-i ‘anber-i yâr
- 5 Bu Nihānī ḥarâretin ḥalka
Sûz-ı eş‘ arıdur ider iş‘âr

397

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Fe‘ülün

- 1 Göñül şem‘-i ruḥuñ pervânesidür
Düşüb ol şem‘a bir gün yanesidür
- 2 Ben andan berü şād olmam ki gönüm
Senüñ ‘ışkuñ ğamınuñ ḥânesidür
- 3 Ezelden nüş iden ‘ışkuñ ümîdin
Henüz ol cür‘anuñ mestânesidür
- 4 Senüñ ‘ışkuñ durur bir genc-i maḥfi
Benüm sînem anuñ vîrânesidür
- 5 Bu besdür düşına kim diyeler
Bu ol gül yüzlünüñ dîvânesidür

398*

Müstef‘ilün Fe‘ülün Müstef‘ilün Fe‘ülün

- 1 Bir kenz durur ḳanâ‘at yokdur anuñ fenâsı
Dil bir metâ‘a virme kim olmaya beḳâsı
- 2 Her nâkes ü ḥasîse yüzüñ sürüyü varma
Yüzüñ şuyına degmez çün kim anuñ ‘aṭâsı

397:134b

398:135a

* HyD’de bulunamadı. Hayālî mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 3 Nān-ı vücūh kanā' at eyle getürme minnet
Şāhından ise dehrūñ yegdür anuñ gedāsı
- 4 İste ne ise Hāq'dan getürme cevr-i halkı
Çün cümle bī-nevānuñ andan durur nevāsı
- 5 Minnet bugün götürme bir iki gün Hayālī
Olma şağın cihānda ol yār-ı mübtelāsı

399*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Her kimūñle ' işret itdüm ' ākıbet viridi şudā'
Nefret itdüm anuñçün cümleden itdüm dāva'
- 2 Sırruñı fāş itme maħrem kılma her şağışı saña
Her nice yārum dise şağın sözün itme semā'
- 3 Rāħat olmak ister iseñ bu sözüm gūşuñda tut
Kılmağıl māl u menālūñ cem' ine hergiz nizā'
- 4 Ger saña el virse dünyā kovulub olma ferih
Niçe senūñ gibiye hīle idüb virmiş hıdā'
- 5 Virmegil bād-ı hevāya Hāqka virgil göñlüñi
İster iseñ ey Hayālī ' ömrüñi olmaya zā[y]'

400*

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 İster iseñ rāhat olmak itme halk ile hilāf
Nefsūñi öldür anuñla eylegil dāyim maşāff
- 2 Komağıl sende ta' alluk muṭlak u āzāde ol
Şişeyin dağı kovalma eyleme lāf u güzāf

399:135a

* HyD'de bulunamadı. Hayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

400:135a

* HyD'de bulunamadı. Hayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 3 Genc-i hevā ile hevesden komağıl sende eṣer
İsteseñ sen daħi olmak bende-i ʿid-i menāf
- 4 Her cihetden münkaṭıʿ olduğıdur Kaʿbe şerīf
Anuñçün her taraıdan anı eylerler ṭavāf
- 5 Her kişi birdür dile olmuş cihānda mübtelā
Ey Ḥayālī ŧanma ʿālemde ola kimse muʿāf

401 *

Mefāʿilün Mefāʿilün Feʿülün

- 1 Gönül bilmem neden olduñ hırāsān
Cihānuñ terki oldu saña āsān
- 2 Uşanduñ gibi bu dār-ı fenadan
Beķā dārına olduñ şöyle pirān
- 3 Ne deñlü kim çekersün bunda miḥnet
Oradadur refāhiyyet firāvān
- 4 Gönül pervāz idüb açduñ per ü bāl
Nedür ʿazmüñ ne yiredür bu cevelān
- 5 Burada rāhat olmak ki ḥaṭādur
Çü miḥnet-ḥāne didi faḥr-ı insān
- 6 Uşanduñ çün Hayālī bu cihāndan
Vaṭanuñ özleyüb şabr itme bir ān

402 *

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

- 1 Düşeli sevdā-yı cānāne gönül ḥayrāndur
Bir ʿaceb sevdādur ol kim baḥr-i bī-pāyāndur

401:135a

* HyD'de bulunamadı. Hayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

402:135b

* HyD'de bulunamadı. Hayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 2 Dil esîr-i zülfüñ olaldan nigârâ bu gönül
Gâh perîşân gâh cem^ç ü kâh ser-gerdândur
- 3 ^çĀşık olmaz çok belâ vü derd ü miñnet çekmiyen
Çoğdur anuñ müşkilâtı şanma kim âsândur
- 4 Her heves ehli olımaız kûy-ı cānāne yaqın
Ārzûyı ile irem diyen iñen nādândur
- 5 Yüz çevürme ey Hayālî göricek derd-i miñen
Zād-ı rāh-ı yāre çün kim derd-i bî-pāyândur

403*

Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilün

- 1 Kûy-ı cānāne benümle kimse hem-rāh olımaız
Anuñçün il kamu ħālümnden āgāh olımaız
- 2 Māsivādan geçmiyenler Aħmed-i Muħtārveş
Pādişāh-ı dehr olursa bende-i şāh olımaız
- 3 Rāhat-ı tenden geçüb derd ü belāyı çekmiyen
Bende-i muqbil olub maqbul-ı dergāh olımaız
- 4 Āh u feryād ile ile āfāka şadālar şalmıyan
Bir nefes ol hem-dem-i āh-ı seħergāh olımaız
- 5 Ey Hayālî qahr u luḡf-ı vaşl-ı hecri bilmiyen
Muḡtedā-yı dīn olur hem-rāh-ı gümrāh olımaız

404

Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilātün Fā^ç ilün

- 1 Nakd-i cān ile kim aldı la^ç l-i cānānı dürüst
Şübhesiz aradı buldı derde dermānı dürüst

403:135b

* HyD'de bulunamadı. Hayālî mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

404:135b

- 2 Her ki ‘āşıkdur bilür ‘ālemde derdüñ kıymetin
Virselir virmez kıamu Īrān u Tūranı dürüst
- 3 Pertev-i hüsnüñle cānā dil münevver eyliyen
Bir nazār baķmaz göre hūrşīd-i rahşānı dürüst
- 4 Şu‘le virdi metn-i hüsnüñde senüñ nūr āyeti
Geldi haţtuñ yazdı tefsīr eyledi anı dürüst
- 5 Görmedi gülşende bir gül ‘arız-ı dilber gibi
Bu Muķibbī aradı cümle gülīstānı dürüst

405

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Gül yüzüñ vaşfinda bülbül kılsa elhānı dürüst
Bāğda bir gōncenüñ kıalmaz girībānı dürüst
- 2 Dilberüñ ‘ahdi bütün ammā vefāsı süst olur
‘Āşıkun gōñli şikeste ‘ahd-i peymānı dürüst
- 3 Cevşen-i pūlād-ı çarhı çāk çāk itdüm velī
Tīg-i āteş-bārumuñ şemşīr-i bürrānı dürüst
- 4 Āteş-i sūz-ı firāķun bir harāret virdi kim
Nūş ider bir demde dil deryā-yı ‘ummānı dürüst
- 5 Bāķiyā fennüñde tutmaz kimse noķşānuñ senüñ
Ĥamdüli‘ llāķ ṭab‘ mevzūn ‘aķl mīzānı dürüst

406

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Ĥal idenler ser-i nazm-ı şāh-ı devrānı dürüst
Fehm idenler mantıķu‘ t-ṭayr-ı Süleymānı dürüst

404/2a ‘ālemde: elbette Muh

405:136a

406:136a

- 2 Ol meḥāsinle o ruḥsārı ḡanīmet bilmiyen
Gitmesün Qurān ile olmasun imāñı dürüst
- 3 İdemez bülbül bahāristān-ı ḡüsni vaşfını
Ezber oḡur gerçi bostān-ı ḡülistānı dürüst
- 4 Ben daḡı erbāb-ı dīvāndan olurdum Fevriyā
Şāḡ-ı dehrüñ ben ḡuluna degse dīvānı dürüst
- 5 Yā İlāhī şāh-ı dehri dāimā ta‘ zīm ḡıl
Çünki tekrīm itdi erbāb-ı ‘irfānı dürüst

407

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Murḡ-ı dil cān virdi yāruñ ‘arız-ı ḡül-fāmına
Cāme-i surḡ elimden ḡülşende ḡül-endāmına
- 2 ḡül degül peydā olan şāḡn-ı cerīm-i baḡda
Yılda bir sikke çıkar şāh-ı bahāruñ nāmına
- 3 Kāse-i çeşmüm ki pürdür eşk-i ḡün-ālūd ile
Seng-i ta‘ n atar Cemüñ cām-ı sürür-encāmına
- 4 Çift olub ḡür ile zāhid var şarāb-ı kevşer ic
Tek hemān ta‘ n itme devrüñ rind-i derd-āşāmına
- 5 Çeşm-i sākīden gözi gitmez ḡabābuñ Ḥātemī
Göz diker mey-ḡāredür bezm ehlinüñ bādemine

408

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Seyr-i pehlū itmege girmiş vefā ḡammāmına
Baḡ ‘adū-yı nā-tırāşuñ dostlar endāmına

407:136a

408:136a

- 2 Rūşen oldu bezmimiz çün geldi meydāne şarāb
 Kaşr-ı şevkuñ sâkiyā hürşid doğdı cāmına
- 3 Bāde-i merg ile bī-ḥuş oldu geçdi kendüden
 Cem bu devrūñ dönmeyüb cām-ı belā encāmına
- 4 Şanma encümdür şeb-i ‘işretde ḥaddūñ şavķına
 Bir nice güller yetişdirdüm sipihruñ bāmına
- 5 Ey Mişālī ḥaṭṭ-ı yāķutun tırāş idüb o şāh
 La‘l kaçlu bir mihr kızdırdı kendü nāmına

409

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Bakmağa kaçrında ‘üryān ol mehūñ endāmına
 Āfitābı kaçpudan kaçovduķca geldi yanıma
- 2 Olalı mīr-livā-yı mülk-i ğam şanma hilāl
 Oldı hem-ser āhımuñ sancağı kaçruñ bāmına
- 3 Dilde mihrin naķş idüb her dilber-i pūlād-ı dil
 Sikke kaçzıd ol şeh-i ḥüsn-i bahānuñ nāmına
- 4 Güzellik olsa duķter-rez seyrine la‘ lūñ kaçoyub
 Ben bu derdūñ kaçmayam cām-ı sūrūr-encāmına
- 5 Nāle eyler cism-i lāğarda ‘ Izārī cān-zār
 Bir megesdür düşdi ğyā ‘ andelībūñ dāmına

410

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Beñzerem derd-i şehūñ kaçr-ı zümürüd-fāmına
 Āsmān döndi naķar idince anuñ bāmına

409:136b

410:136b

- 2 Cām-ı eyvānuñ harāretler çeker hırşıdden
Bağduğınca her gün andan sen şehūñ endāmına
- 3 Olalı ʿāşık sipāh-ı eşk ile sultān-ı ʿışk
Dūd-ı āhı çekdi tuğrā-nuh felek aḥkamına
- 4 İki ʿālemde geçer bir kaçresin nūş eyliyen
Sākiyā ʿālemde ʿışk olsun maḥabbet ḥāmına
- 5 Ey Nihālī gönlüme hoş geldiğiçün dem-be-dem
Zāḥm-ı sīnem göz diker peykānları bādāmına

411

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 Düşeli gönlüm harābātuñ mey-i gül-fāmına
İʿtibārum yok Cemūñ cām-ı sürür-encāmına
- 2 Cürʿasın nūş eyliyenler mest-i bī-ḥoş oldılar
Bilmezem sāki ne kaçduñ bezm-i ʿışkuñ cāmına
- 3 Pend kār itmez ferāgat eyle zāyīd söyleme
Zāhidā kūy-ı harābuñ rind-i derd-āşāmına
- 4 Yā İlāhī tek hemān hicrān-ı cān olmasun
Rūzgāruñ rāziyem bu miḥnet-i ālāmına
- 5 Kendü şeklin bile yonmuş Hüsrevā Şirīn ile
Bağ şu Ferhādum diyen dīvanenūñ endāmına

412

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 Her kaçan nāz eylese ol serv-i āzādum benüm
Sīneden kaçmak diler rūḥ-ı feraḥşādum benüm

411:136b

412:137a

- 2 Bunca gündür küh-ı ğamda lāleveş kan ağlaram
Dimez ol şirin-dehen hālūñ ne Ferhādum benüm
- 3 Ben kula raħm it demekden ağzum egildi şehā
Kılmadıñ bir gün nezāre ey perī-zādum benüm
- 4 ‘Işk-ı Ferhād ile Mecnūnu n’ola yād eylesem
Kim biri şeyhüm ‘azizüm biri üstādum benüm
- 5 Gün gibi ‘ālemde olaydum Hāyālī nām-dār
Bir gün ol ğonca-dehen yād eylese adum benüm

413

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Gerçi bülbüldür figān itmekde üstādum benüm
Lebüñ başmışdur anı ey ğonca feryādum benüm
- 2 Şol kadar seyr eyledüm ‘ışkuñ beyābānında kim
Kendü şehrumde bilür bir kimse yok adum benüm
- 3 Gördügünce ‘āşık-ı dil-ħastesin durmaz kaçar
Ādem olmağdan kalıpdur ol perī-zādum benüm
- 4 Şol kadar seng-i sitem urduñ dil-i mecrūħuma
Döymeye taşdan demürden olsa bünyadum benüm
- 5 PİR olası nev-cüvānuñ koma elden kaddüni
Toĝru yoldur ey Figānī saña irşādum benüm

412/2a gündür: demler HyD

3a şehā: sana HyD

413:137a

413/ 1b lebüñ: şimdi Fig

5a kaddüni: dāmenüñ Fig

5b yoldur: sözdür Fig

Mef'ülü Fā' ilātün Mef'ülü Fā' ilātün

- 1 Sūzum sirāyet itse Mecnūn-ı nā-murāda
Kuşlar kebāb olaydı başındaki yuvada
- 2 Naṭ' -ı zemīnde oldum ferzānesi cihānuñ
Ferzīn olur önünde süre süre piyāde
- 3 [N]'itdügüni cihānuñ fehm it ḥabāb-ı meyden
Yazmış bu nükteyi Cem cām-ı cihān-şāde
- 4 Zühhāda künc-i mescid mesken baña ḥarābāt
Taḫdīr böyle kılmış nem var benüm arada
- 5 Bir yāyını çekipdür 'ışkuñ Ḥayāli ey meh
Kim aña nisbet oldu ḳavs-ı ḳūzah kepāde

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Kendümi eylemezem zīr-i cefā-yı her dūn
Başum üstünde degirmen yürüdürse gerdūn
- 2 Kūhken beñzemedi baña yabānlarda gezer
'İşk vādilerini bir pāre duymuş Mecnūn
- 3 Eşk-i pūr-ḥānuma teşbīh ideliden günden
'Ālemūñ pullarınūñ çıkdı gözüñden Ceyḥūn
- 4 Zūlfī sevdāsına boyun urur iseñ yāruñ
Dil-i dīvāne benüm boynıma zencīr-i cünūn
- 5 Şerm-sār eylemese sīm-i sirişk ü ruḥ-ı zerd
Ḥacletinden yire geçmezdi 'Izārī Ḳārūn

414:137a

415:137a

416

Mef'ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Bir bī-kesem ki hālüme maḥrem bulunmadı
Çanlu yaşum gibi baña hem-dem bulunmadı
- 2 Dārü'ş-şifā-i 'ālemi geşt eyleyüb dirîg
Ölmekden özge yāreme merhem bulunmadı
- 3 Bir bezm-i bī-şafāya götürdüñ felek bizi
Bāde döğündi cām tehī Cem bulunmadı
- 4 Mīr ü gedā faķır u ğanī hep esīr-i māl
Hic kimsede[n] nişāne-i hātem bulunmadı
- 5 Hālik yanında almaya Firdevsi ḥabbeye
Ādem gibi cihānda bir ādem bulunmadı
- 6 'Ulvī götürdi cānını toḥfe қаbül kııl
'Arz olmağa ḥuzūruña nesnem bulunmadı

417

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

- 1 Ey göñül iller gehī bayrām iderler geh düğün
Sīneye bir yir döğün қо sende taşlarla döğün
- 2 Aldayub biñ cān ile bir buseñi alsam gerek
Ey lebi ğonce yüzi gül var yüri sen de o gün
- 3 Göñlümün āyīnesi şandukca senün hecrüñe
Bir nazarla ol gözi fettān anı ider bütün
- 4 Hey begüm farzā ki öldürdüñ bugün 'āşıkları
Hic añar mısın peşimān olmağı yārınki gün

416:137b

416/ 4a mīr: bay Ulv

416/ 6b olmağa: etmege Ulv

417:137b

- 5 'Işık meydânında Ferhâd ile Mecnûn evvelâ
Cân u bâş oynadı gitdi şimdi yeridür oyun
- 6 Zülf-i şeb-dîz ile koşdum eşk-i gül-günüm
Âhum eşkümden yaña olur ider aña özün
- 7 Ğamzeñüñ cellâdına ben bildigüm İshâk ise
Karşu varub boynunu tutmağ degül mi ten boyun

418

Mef' ulü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Yâ Rab rızâ-ı cüduñı kııl reh-nümâ baña
Göster o şâh-râhı ki varur saña baña
- 2 Yâd eyle benden ol şeyi kim âşinâ degül
Luţf-ı hidâyetüñ ola tâ âşinâ baña
- 3 هب لي رِضَاكَ مِنْكَ أَيَا صَاحِبِ الْمَوْجُودِ
Bağş it rızâñı bendeye kâvildür rızâ baña
- 4 Yoğ zerre deñlü kimseye ' âlemde ihtiyâc
Yâ Rab hidâyet-i keremüñden ğınâ baña
- 5 Çekme cihânda Hâletî hiç cürmüne elem
Çün kim şefâ' at eyleye hayrû' l-vârî baña

419

Fe' ilätün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 ' Âlem içre benüm gibi şeydâ
Var mıdur kimse bir dağî aşlâ
- 2 Olmuşam vâlih ü ħarâbâtî
Ben saña vireli gönül cânâ

418:137b

419:138a

- 3 Nāgehān bir güzel kamer ʿalʿat
Eyledi ʿaqlumı benüm yaǧmā
- 4 Düşeli ʿışka ben gedā billāh
Gözüme zerrece degül dünyā
- 5 Eylemez arzū-yı Firdevsi
Ḥāletī kıldı kūyuñı mevʿā
- 6 يا الهی انت غفار الذنوب
قاضي الحاجات ستار العيوب
- 7 عالم علام و معطي و رؤف
انت تعليم كل شئ في القلوب
- 8 رازق رزاق و متان كريم
فاتح و فتاح و علام الغيوب
- 9 مبدؤ محسن مغيس و مقتدر
كاشف و هادي و كاشف الكروب
- 10 Ḥāletī ya mestean
قد جاءك يا مستعان
عفوك يرجو واليك yutub

420

Mefʿülü Fāʿilätü Mefāʿilü Fāʿilün

- 1 Ey mazhar-ı fütüḥ-ı maʿānī-i genc-i zāt
Miftāḥ-ı bāb-ı kenz-i tılsımāt şış cihāt
- 2 Mışbāḥ-ı nūr-ı ʿilm-i ledün āfitāb-ı dīn
Māh-ı münir evc-i aʿlā-yı meknūnāt

- 3 Buldı şeref kemālūñle resm-i *kün-fekār*³³
Nuṭkuñla muḥkem oldı senūñ cümle muḥkemāt
- 4 Keşf oldı saña mantıq-ı esrār-ı ma‘ nevī
Ey Kâşif-i ḥaḳâyıq vü Ḥallâl-i müşkilât
- 5 Mevtâ-yı zende eylese ‘İsî ‘aceb degül
Enfâsuñ ile buldı senūñ oldı ḥayât
- 6 Āyîne-i vücûduña gelmez gird-i seng
‘Aksine devr iderse gerdiş-i gerdün kâinât
- 7 Senden murâdı Ḥâletî-i bî-dilūñ bu kim
Bir kûşe ile eylesen aña iltifât

421

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

- 1 ‘Āqıl ol bend-i pendi gūş it
Pîrezen dehri biñ ṭalâḳ boş it
- 2 Mümkün olduḳca ictinâb eyle
Meskenet birle göñlüñi ḥoş it
- 3 Baḥr-ı ‘ilm-i ḥaḳâyıq ḥaḳḳa
‘Aql-ı fikr ü ferâseti dūş it
- 4 Nice ey dil sükûna râm olasın
Sen de deryâleyin ṭaşub cūş it
- 5 Ḥâletî zînet-i zen-i dehri
Dileme kendüñi ‘abâ-pūş it

³³ “Bir şeyi dilediği zaman, O’nun buyruğu sadece ‘ol’ demektir. O da hemen oluverir.”
Yasin (36/82)
421:138b

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Göñül ne cāh-ı devlet ihtiyār it
Hemān ' ışk u maḥabbet ihtiyār it
- 2 Umūr-ı dünyevīden ced ü cehd it
Ferāgat eyle ' uzlet ihtiyār it
- 3 Şaḡın bir kimseye ' arz itme faḡruñ
Bu ' ālemde ḡanā' at ihtiyār it
- 4 Bulam dirseñ Cenāb-ı Bārīye yol
Göñül pīr ü ṭarīḡat ihtiyār it
- 5 Yime ḡam Ḥāletī itme şikāyet
Ne gelse saña ḡısmet ihtiyār it

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Bī-vefā dildār elinden el-ḡıyāş
Ol gözi mekkār elinden el-ḡıyāş
- 2 Yāri benden ḡulm ile ḡıldı cüdā
Dostlar aḡyār elinden el-ḡıyāş
- 3 Giceler feryādı uyıtmaz beni
Bülbül-i gülzār elinden el-ḡıyāş
- 4 Siḡr ile dīvāne ḡıldı göñlümi
Āh ol seḡḡār elinden el-ḡıyāş
- 5 Baña bir zerre ' ināyet eylemez
Ḥāletī ol yār elinden el-ḡıyāş

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Bu fenā dünyāda ey dil sen beķā gördüñ mi hīc
Meyl iderseñ zerrece andan vefā gördüñ mi hīc
- 2 Kālbini şāf itmeye ba' z-ı ħasedden ol kişi
Bu cihān içre dilā andan şafā gördüñ mi hīc
- 3 Derd-i ' ışka ' aklı var mıdur anuñ k'ister devā
Aña sen ölmekden özge bir devā gördüñ mi hīc
- 4 Yüz çevirmez derd ile derd ü belāya şabr ider
Dostum bir bencileyin mübtelā gördüñ mi hīc
- 5 Dem-be-dem hecr āteşine yaķasın pervāneveş
Ĥāletīye sen bunı cānā devā gördüñ mi hīc

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Ey gönül bir nān ile eyle ķanā' at ol sirāc
Ĥaķdan özge kimseye gel itme ' arz-ı iĥtiyāc
- 2 Derde şabr itsün ŝikāyet itmesün dervīş olan
Şīşe gibi olmamaķ gerek kişi nāzik-mīzāc
- 3 Duydı İbrāhīm Edhem sırr-ı vaĥdetden ĥaber
Gelmedi ' aynına anuñ zerrece taĥt ile tāc
- 4 Derd-i ' ıŝkuñ ol ķadar yaķdı beni ķıldı za' īf
Tā ki Loķmān olsa da ķāil degül ide ' ilāc
- 5 Ĥāletī zulmetde ķalurdı ķamu ehl-i sülūk
Rūşenīden Gülşenīnüñ olmasa vech-i sirāc

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Yâ İlâhî kapuña geldim baña eyle meded
Sen ğanîsin kıлма ben bîçâreyi luğf eyle redd
- 2 Çün belî didük ezelde emrüne ey Lem-yezel
Dönmezüz ikrârumuzdan hâşa Allâh tâ ebed
- 3 Kurtulub keşretten irmek ister iseñ vağdete
Gitmesün dâyim dilünden bir nefes zıkr-i Ehad
- 4 Kısmetüne râzı ol Hakkuñ kulu iseñ eger
Ni' metine eyleme hiç kimsenüñ buğz u hâsed
- 5 İylük eyle dâyim ol sa' y ile budur pend-i pîr
Bu cihândur Hâletî gerçi çeker her nîk ü bed

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Bağlama dünyâya dil aldanma bir vîrânedür
Devletine i' tibâr itme kırî efsânedür
- 2 Hîlesi çokdur vefâsı yok durur aşılanoñ
Zâl-i dünyâya gönül virmez o kim merdânedür
- 3 'Ârif oldur cümle varlıqdan geçe 'üryân ola
Uşlı şanmañ dil viren bu fânîye dîvânedür
- 4 Şûreti ma' mür olursa ğam degüldür 'âkıbet
O kişinüñ vaşfı ahlâkı dervîşânedür
- 5 Añlamaz hergiz hayâlin sa' y ile hergiz anuñ
İntisâbı Hâletinüñ bir ulu sultânedür

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Ac gözün şun' -ı Hudâ her işde mevcûd oldı gör
Yirde gökde her ne var anlara mescûr oldı gör
- 2 Sırrı iseñ dur yürü kâlû belâ ikrârına
Hağ ile ceddün ezelde niçe ma' hûd oldı gör
- 3 Secde kıldı emr-i Hağ ile melâik Âdeme
Arada ibâ idüb iblîs-i merdûd oldı gör
- 4 Ğurre olma 'ömrüne geldi vü gitdi niçeler
İsm ü resmi kalmadı 'âlemde nâbûd oldı gör
- 5 Dûd-ı âh-ı Hâletî eflâke irdi ey şanem
Micmer-i 'ışkuñda bağı yanmada 'ûd oldı gör

Müstef' ilün Fe' ülün Müstef' ilün Fe' ülün

- 1 Didüm nigâre bi' llâh cevri ü cefâ gerekmez
Nâz ile güldi didi mihr ü vefâ gerekmez
- 2 Didüm nigâre her dem işüm saña du' âdur
Hışm ile bağı didi baña du' â gerekmez
- 3 Didüm nigâre yağıdı 'ışkuñ beni devâ it
'Âşık olan kişiye didi devâ gerekmez
- 4 Didüm nigâre saña cân armağân getirdüm
Didi ki armağânun al git baña gerekmez
- 5 Didüm ki oldı bîmâr kııl Hâletîye tîmâr
Derdümle haste olsun didi şifâ gerekmez

430

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Āh kim yandurdı āfāķı dil-i sūzānımız
Eylemez hergiz teraħħum n'idelüm cānānımız
- 2 N'eyleyem hīç añlamaz ħālüm benüm ol dilrubā
Göklere irdi şadā-yı nāle vü efgānımız
- 3 Niçe gündür kūyuña varub mülāzımdur göñül
Āh kim göstermedi yüz āfet-i devrānımız
- 4 Ey göñül dervīş olan nām u nişānı n'eylesün
Geçmişüz nām [u] nişāndan kimse bilmez şānımız
- 5 Başıımız göge irdi zevķden ey Hāletī
Kim ķulumdur dise bir kez ħāzret-i sultānımız

431

Müstef' ilün Fe' ülün Müstef' ilün Fe' ülün

- 1 İçdük şarāb-ı ' ışķı mestāneler bizüz biz
Baħtün gibi cihānda dīvāneler bizüz biz
- 2 Bu keşreti idüb terk vahdet-i maķāma irdük
Halk-ı cihāndan ey dil bīgāneler bizüz biz
- 3 Şem' -i ruħa karşı her gice şubħ olınca
Yanmağa ' ışķ ile hoş pervāneler bizüz biz
- 4 Terk eyledüñ cihānda nefis iķtizāsını çün
Hakķun rızāsın ķazanalar bizüz biz
- 5 Bunu vefā zamānuñ naķşına virmedüñ dil
Ey Hāletī cihānda merdāneler bizüz biz

430:139b

431:139b

432

Mef'ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe'ülün

- 1 Cân virmeyicek derd ile cānān ele girmez
Müşkil bu durur ol daḡi insān ele girmez
- 2 Gülden ne beter gülşen-i 'ālemde ḡabībüm
'Āşıklara ḡüsnüñ gibi seyrān ele girmez
- 3 Münkirlerüñ inkārına ḡam çekme ki zīrā
Küfr olmayıcaḡ arada īman ele girmez
- 4 Sür devrünü iḡvān-ı şafā ile cihānda
Kim bunculayın bir daḡi devrān ele girmez
- 5 Ey Ḥāletī sür yüzünü dergāhına anuñ
'Ālemde ḡayāli gibi sulṡān ele girmez

433

Mef'ülü Fā' ilätü Mefâ' ilü Fā' ilün

- 1 Şanmañ bizi bu 'āleme yabāne gelmişüz
Ḥaḡḡuñ kemāl-ı şun'ını seyrāne gelmişüz
- 2 Red eyleme ḡapuñdan yā şāh-ı zü'l-kerim
Dergāhuña ümmīd ile iḡsāna gelmişüz
- 3 Mestüz mey-i mecāz ile şanma dostum
İçüb şarāb-ı 'ıḡḡuñı mestāne gelmişüz
- 4 Feryāddan gel olmayalum bir nefes cüdā
Bülbül gibi bu gülşende eḡḡāne gelmişüz
- 5 Pervāne gibi şevḡ ile meclisde çarḡ uyarub
Yanmaḡa şem' -i la' lüne pes yāne gelmişüz

432:140a

433:140a

- 6 Kesb-i ma'ārif itmege sa'y eyle ey gönül
Kim 'ālem-i şehādete 'irfāna gelmişüz
- 7 Meyl itmeyüb bu pīrezen dehre 'ākıbet
Meydān-ı 'ışka Hāletī merdāne gelmişüz

434

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Şeb-i hecrüñde yanmada mūmuz
Gāh pervāne gibi ma' lūmuz
- 2 Āteş-i hışma yakma ey zālim
Hak te'āla yolu ki mazlūmuz
- 3 Şüretā 'āleme 'ayān olduk
Siretā 'ışk içinde mektūmuz
- 4 Cümleten ehl-i 'ışka ser-defter
Levh-i mahfūz içinde merķūmuz
- 5 Hāletī bulmuşuz vişāl-i ḥabīb
Şandılar kim ḥarīs-i maḥrūmuz

435

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Hem-dem-i nefes-i ehl-i münācātuz biz
Menba' -ı feyz-i ḥaḳāyık der-i ḥacātuz biz
- 2 Tāir-i ḥāniḳah gülşen-i ehl-i tevḥīd
Vāriş-i irş-i ebed evc-i kerāmātuz biz
- 3 Maḫhar-ı sırr-ı Hudā lem' a-i fihā mışbāḥ
Vākıf-ı 'ilm-i ledün nūr-ı kemişkātuz biz

434:140a

435:140b

- 4 Bâ' iş-i 'ilmü' l-esmâ-i Hudâ-i Müte'âl
Nâzır-ı mevhibet metn-i künûzâtuz biz
- 5 Tañ mıdur hâk-i reh-i Aḥmed-i Muhtâr olsaḡ
Ḥâletî gün gibi çün nûr-ı füyûzâtuz biz

436

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Ğam-ı yâre ezelden mübtelâyuz
Bizi bîgâne şanmañ âşinâyuz
- 2 Küdûret yok göñül âyînesinde
Tecelliyâta mir'ât-ı şafâyuz
- 3 Maḥabbetden göñül ḥâlî degüldür
Ḥaḡîkat mazḥarı luḡf-ı Hudâyuz
- 4 Gedâyuz şûretâ ma' nîde likin
Maḥabbet mülketinde pâdişâyuz
- 5 Ğinâ şadrında müstağnî cihânda
Ḥarâbâtîlerüz ehl-i fenâyuz
- 6 Biz ol bâz-ı hümâ-pervâz-ı 'ışḡuz
Hemîşe ḡâyir-i evc-i 'alâyuz
- 7 Maḥabbet ḡadd-i enver Ḥâletî biz
Esîr-i bende-i âl-i 'abâyuz

437

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Mâyilüz gerçi ki her tâze nihâli severüz
Bülbül-i gülşeniyüz biz güli alı severüz

- 2 Reh-i ‘ışk içre n’ola kıaddimüz olursa düta
Düşünüz gün gibi ol kıaşı hilali severüz
- 3 Bize andan görünür nür-ı tecellâ-yı Hudâ
Şâf-ı dil ‘âşıkıyuz hüsn-i cemâli severüz
- 4 Seg-i rakîbüñ n’ola biz kaçmak isnâdından
Şîr-i ser-i kıala-i ‘ışkuz o ğazâli severüz
- 5 Evvelâ Hâletî inkâr olunur mı ‘ışka
Âhiri sūzumuzuñ bu ki mâili severüz

438

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Kıâf-ı kudretde kıanâ‘ at-pîşe ‘ ankıalar bizüz
Kıatremüzden ğark olur ‘ âlem o deryâlar bizüz
- 2 Mâsivâullâhdan bugün levh-i dili pâk eylemiş
‘ Âşık-ı bî-pâkler sermest ü şeydâlar bizüz
- 3 İhtiyâr itmiş fenâ vü fakrı istiğnâile
Çekmiş el dünyâ ğamundan bî-ser ü pâlar bizüz
- 4 Görme ‘ amâ zâhidâ kendüñ gibi ‘ âşıkları
Gel temâşâ eyle ğör ‘ ışk ile bînâlar bizüz
- 5 Hâletî külliyet-i esmânı bildük n’eydüğin
Mażhar-ı sırr-ı Hudâ ‘ âlemde dânâlar bizüz

439

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Yüzüne urmağa itme kimsenüñ ‘ aybın heves
Dilüñi ğıybet sözinden ey ğöñül cehd eyle kes

438:141a

439:141a

- 2 Yerme maḥlûkıını Ḥaḳḳuñ eyleme inkâr aña
Ḥaḳ te'âlâ bir şeyi ḥalk itmemişdür hîc 'abes
- 3 Pâdişâh-ı dehr olursa 'âkıbet ol ḥâk olur
Añlar isen bu naşıhatler degül mi saña bes
- 4 İhtiyârũñ elde iken eyle feryâd u figân
Bir zamân ola ki senden gelmeye âvâz u ses
- 5 İhtiyâr eyle ḳanâ' at küşesin ey Ḥâletî
Lezzet-i dünyâya ḳalma olma mânend-i meges

440

Mef'ülü Fâ' ilätü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Ey mazhar-ı fütũḥ-ı ma'ânî-i Ḥaḳ-şinâs
Miftâḥ-ı *künt-i kenz* olunur senden iltimâs
- 2 Eyler hemîşe feyzũñi mäh-ı felek senũñ
Nür-ı zuhür mihr ü cũduñdan iḳtibâs
- 3 Taḥmîr ide maḥabbetle ḥâk-i tıynetüm
Şalınmamışdı dehr-i zemîne daḥi esâs
- 4 Deryâveş aḳsa her yaña cũ pâ-y-ı rûzgâr
Nîl-i sirişk-i 'aynıma olmaz benüm ḳıyâs
- 5 Âyîne-i vücũduñı şâf eyle Ḥâletî
Ġam çekme gösterirse felek saña in' ikâs

441

Fe' ilätün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Güzel olınca bî-bahâne gerek
Cândan özge aña bahâ ne gerek

440:141a

441:141b

- 2 Sīnemüz dāimā o dildāruñ
Ġamzesi tīrine nişāne gerek
- 3 ʿĀşık olan kimesnenüñ her dem
Gözi yaşı dilā revā ne gerek
- 4 Urmazın terkini o dildāruñ
Eylesün biñ cefāyı cāne gerek
- 5 Şanʿat-ı şîʿri Hāletī nʿitsün
Ġazel olunca ʿāşıkā ne gerek

442

Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilātün Fāʿ ilün

- 1 Başuma uşdı düşelden ʿışk ile ğavgalaruñ
Öldürdi āhir beni bu hecr ile sevdālaruñ
- 2 Dāimā aġyāre eylersün nazār lāyık mıdur
Yolña cānlar virürler ʿāşık-ı şeydālaruñ
- 3 Sen revā mı dāimā hem-dem olasın hār ile
Gül yüzüñ şevķine öter bülbül-i ġüyālaruñ
- 4 Sen ferāġat ʿāleminde dāyim eylersin şafā
Kūşe kūşe inleşürler ʿāşık-ı rüsvālaruñ
- 5 Baħr-i eşkümüñ görüb çağladuġın ey Hāletī
Dem-be-dem cūş u ħurūşı eritdi hep deryālaruñ

443

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Feʿ ülün

- 1 Cefāsın çekmiyenler bu cihānuñ
Ne bilsün ķadrüñi zevķ u şafānuñ

442:141b

443:141b

- 2 Kimisin şād ider kimini ğam-gīn
‘ Acebdür hāli bu devr-i zamānuñ
- 3 Eger dünyāda iyilik kesb iderseñ
Olur ‘ uqbāda cennet bil mekānuñ
- 4 Göreñler kūyuñı ey şāh-ı ‘ ālem
Añar mı adını bāğ-ı cinānuñ
- 5 Cihānuñ Hāletī olur mı maħrūm
Eşigin bekleyen bu āstānuñ

444

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Külbe-i aħzānumı ey seng-i dil şād itmedüñ
Murğ-ı cānı bir nefes hiç ğamdan āzād itmedüñ
- 2 Ey haķıķatsız vefāsız bilmiyen nān u nemek
Bende-i āşufteñi bir luţf ile yād itmedüñ
- 3 Ey dil-i şūrīde-i miskīn esīr-i rüy-ı dost
Gülşen-i ‘ ālemde bir dem var mı feryād itmedüñ
- 4 Ey şeker-leb serv-ķadlı ey sözi şīrīn nigār
Kalmadı bir kimse kim ‘ ışķunda Ferhād itmedüñ
- 5 Hāletīnūñ göñlüni ey pādişāh-ı nāzenīn
Almaduñ bir luţf ile vīrānı būnyād itmedüñ

445

Mef‘ ūlü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ūlün

- 1 Tūr-ı dile ħüsñüñle tecellā ider olduñ
‘ Uşşāķı o cilveyle tesellā ider olduñ

444:141b

445:142a

- 2 Her ande ki basam grnir anda cemln
Levh-i dili her demde mcell ider oldu
- 3 Dmnuna el irmez ey serv-i hrmn
Reftrun ha bu ki a l ider oldu
- 4 Şordum lebnn haŐıyyetin ey dem-i İs
Bildm seni ben mrdeler ihy ider oldu
- 5 Ol servi kenr eyleyim deyu dem--dem
Gz yaşını ey Hlet dery ider oldu

446

Mef l Mef l Mef l Fe ln

- 1 Ey nr-ı tecell-i Hd ayne-i pk
Madur-ı beşer mi kim ide ztun idrk
- 2 Bu lem-i kbrya sebep oldu vcdun
Őnunda nzl oldu senn ayet-i *Levlk*
- 3 Haşr eyle bizi sye-i zr-i ilmnde
Ey pdŐeh-i mlk be b iş-i eflk
- 4 Pervz idemez vaŐfuna Őehbz-ı tab at
Mmkn degl olsa ne adar pk-al[k]
- 5 Bulduda cenb-ı Mevlya vuŐli
Őr-ı maabbet omaz ey Hlet am-nk

447

Mef ln Mef ln Fe ln

- 1 Yitrdm cnum cnn buldum
Gnlden yr olan ihvn buldum

446:142a

447:142a

- 2 Yitürmüşdüm cihānda şāhumı ben
Göñül Mısrındağı sulţānı buldum
- 3 Çü bildüm yārümi yār olmaz imiş
O yāri n'eyleyim yārānı buldum
- 4 Baña dirdüñ yeter 'ālemde ey şāh
'İlācı n'eyleyim Loqmānı buldum
- 5 Nihāyet yok durur derd ü belāya
Dimesün Hāletī dermānı buldum

448

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ulün

- 1 Hāķīkat cür' asından mest olanlar
Hicābı ref' idüb Raḥmāne gelsün
- 2 Enāniyyet ʔarīķinden ḥalāş ol
Ḳoma āyineñi nef sāne gelsün
- 3 O kim ref' eyledi ğaflet ḥumārın
Şarāb-ı ' ışķ ile uyana gelsün
- 4 Olanlar ehl-i meşreb bezm-i şāha
Özin pinhān idüb zindāne gelsün
- 5 Meded sāķi helāk oldı ' aṫaşdan
Ḳamu ehl-i şafā peymāne gelsün
- 6 İçüb ḥum-ḥāne-i vaḥdetde dil mey
Yitirsün özini mestāne gelsün
- 7 Füyüzāt ğanīdür ğāfil olmañ
Şılā diñ cümle-i yārāne gelsün
- 8 Bizüm yok münker ile baḫtımız hiç
Gerek küfre gerek imāna gelsün

- 9 Tekellüfden berī ol ced ü cehd it
Olanlar ‘aql-ı küll dīvāne gelsün
- 10 Keremdür Hâletīye himmey eyleñ
Demidür kaçreden ‘ummāna gelsün

449

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

- 1 Düşelüm ayağa elde mey-i gül-fām olsun
Cām-ı Cem mülki gerekmez bize tek cām olsun
- 2 Şalalum zevraç-ı cismi yine ‘ummāna şehā
Yoğsa şabr eyleyim kim hele eyyām olsun
- 3 Hîç gelür mi o perī bezm-i mey-i ‘uşşāka
Çanı inşāf ‘aceb niçe bir ibrām olsun
- 4 Sen otur taht-ı ferāgatde muķīm ol şāhum
Pādşehler ayağ üzre saña haddām olsun
- 5 Hâletīye dime olmaz lebüñi itme dirīg
Mīve-i la‘l-i lebün şun aña ger hām olsun

450

Fe‘ilātün Mefā‘ilün Fe‘ilün

- 1 Çekeyin derdüñi devā yerine
Ola tā kim vefā cefā yerine
- 2 İşigünde kul oldum ol şāhuñ
Şimdi düşdi daği gedā yerine
- 3 Ben kafen çala saña öldükde
Şaralar tāt ile çabā yerine

449:142b

450:142b

- 4 Dıtdı ağzum bezmde sākı benüm
Bir ıolı Şundı merĥabā yerine
- 5 Ayağı tozını o dildāruñ
Çekeyin çeşme-i tütıyā yerine
- 6 Şimdi Mecnün olub yine göñlüm
Kūh-ı Őaĥrāyı ııtdı cā yerine
- 7 Marāz-ı ı Őıĥ-ı yāri Ĥāletı gör
Dem-be-dem kendüñe Őıfā yerine

451

Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Yārimüz bunda yok bizüm bu gice
Çande kendi ' aceb gözüm bu gice
- 2 Gitdi ađyār ĥānesine nigār
Burc-ı ' aĥrebde yıldızum bu gice
- 3 Gözüme girmez uyĥu cānānsız
Dostlar oldı gündüzüm bu gice
- 4 Çodı gitdi bizi o Şems-i cihān
Yaş ile ĥan aĥıt gözüm bu gice
- 5 Eyle oldı za' if cümle tenüm
İŐidilmez görüñ sözüm bu gice
- 6 Ĥāletı eyle aldı ĥam beni kim
Yıtirüb bilmezem özüm bu gice

Mef'ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Faḥr itmesün cihānda kişi hiç libās ile
Kim faḥr idindi ḥazret-i sūrūr-ı palās ile
- 2 Her kim ki nār-ı 'ıṣṣ ile yaḳmaz vücūdunı
Ḥālāt-ı 'ıṣṣı añlayamaz ol kıyās ile
- 3 Sil māsivā ğubārını vir ḳalbüñe cilā
Olmaz tecellī āyīne-i ḳalbe pās ile
- 4 Terk eyle keşret ile bu ğavġā-yı 'ālemi
Ḥaḳ ile āşinā ol vü bīġāne nās ile
- 5 Cānā vişāl 'ıduña lāyık mı irmeye
Giçe cihānda Ḥāletünñ 'ömri yas ile

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Ela ey ḳaşr-ı pür-şevḳ cihāne
Nice oldı ḥazret-i pīr ü zamāne
- 2 Ḳanı bu sürdüġüñ zevḳ ü şafālar
'Alā raġm 'alā cebr-i 'ıvāne
- 3 Yüri şimden gerü ağla dün [ü] ġün
Elüñden gitdi ol şāh-ı yegāne
- 4 Yüri ḥayfā yüri derdā dirīġā
Zamāne hey zamāne hey zamāne
- 5 Revā mıdur felek aldı elümden
N'idem ey Ḥāletī bilmem devā ne

452:143a

453:143a

Mef'ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe'ülün

- 1 Sevdâ ile dil düşdi şaçuñ silsilesine
İşkuñ iledür âhiri bu silsilesine
- 2 Her şeb şerer-i âh-ı derûnuñ durur ey dil
Âteş birağur mâh-ı felek meş'alesine
- 3 Pinhân olalı cân gibi çeşmümden o hürşîd
Yandı kül oldı lâle gibi dâğ ile sîne
- 4 Her dem dileseñ anda tecellâ ide cânân
Şaykal urı görgıl kıoma dil âyînesine
- 5 Kıl kaş' -ı ta' alluğ bu cihân fânî muqarrer
Ey Hâletî gel düşme bu çarhuñ hevesine

Mef'ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe'ülün

- 1 Ey kaşı kemân tîr-i müjeñ atma yabâne
Gönder anı cānum siperi sîne bahâne
- 2 Reng oldı bugün sâkiye bu meclis-i meyde
Ayıklara düşmezdi eger girmese kıane
- 3 Cān kılca kıalıbdur nice vaşf ide meyānı
Araya girüb henciri kaşd eyledi cāna
- 4 Ğarķ eyledi seylāb-ı sirişkümle cihānı
Çok çekdi çevürdi beni budur zamāne
- 5 Ey Hâletî bu mâh-ı felek tabla-i āhum
Durmaz atılır tîr-i sehergāh nişāne

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 'Āşık olsağ yine bir tâze ruḥ-ı zībāya
Bülbül olsağ bir gonca gül-i ra' nāya
- 2 Bugünüm yārına kıalsun dimeşe şūḥ olsa
Şalmasa 'āşık-ı sevdā-zedeyi ferdāya
- 3 Naḳd-i 'ömrümle tesellī bulur olsa cānān
Beni ağlatmasa meyl eylemese dünyāya
- 4 Bezmde ayağa düşdükce vefā kılsa bize
Māyil olsa o daḥi cām-ı mey-i ḥamrāya
- 5 Bize ey Ḥāletī 'ışık ehli gerekdür dildār
Gāḥice tā ki vefā ide dil-i şeydāya

Mef' ülü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 'Ārif odur ki 'ışık ile kendinde ḥāl ola
Dāyim dilinde zikri anuñ zü' l-celāl ola
- 2 İnsān odur ki cümle eşyāyı Ḥaḳ bile
Noḳşān göziyle baqmaya ehl-i kemāl ola
- 3 Meyl itme nefis-i 'āleme şābit-ḳadem degül
Bir şeyi virme dilüñe serī' ü' z-zevāl ola
- 4 Sālik gerek ki sa' y ide seyr-i sülūke
Cehd ide tā ki lāyık-ı feyz-i ricāl ola
- 5 Ḥub u cihānı levḥ-i gönülden tırāş idüb
Abdāl-vār Ḥāletī bī-ḳıl u ḳāl ola

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Dostum gel kerem eyle ço cefakârlığı
Bî-vefâ olma iñen eyle vefâdârlığı
- 2 Ço yanum hüsnuñe karşı beni pervâne gibi
Luṭf idüb eyleme red itme sitemkârlığı
- 3 Şubḥ-ı şâm ey yüzi gül durma hemân ḥandân ol
Beni bülbül gibi ço eyleyeyin zârlığı
- 4 B' illâh ey rûḥ-ı revânum düşeli ' ışkuña ben
İtmişem terk hemân nâmus ile ' arlığı
- 5 Hâletî kuluñuñ ey yâr-ı cihân yanında
Heb bir oldı bu cihânuñ yogı vü varlığı

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Gel ey sâkî-i vaḥdetden içen câm-ı muşaffâyı
*Seḳâhum rabbuhum*³⁴ den mest olub bîḥuş-ı rüsvâyı
- 2 Didi *Ānestü nâren*³⁵ ḥâzret-i Mûsâ Kelîmullâh
*Leallî âtikum minhâ*³⁶ ya maḥv ide ol er anı
- 3 *Erîni*³⁷ didi Mûsâ çözü didi ṭâkat getürmezsin
Şecerden itdi anuñçün Ḥudâ aña tecellâyı

458:144a

459:144a

³⁴ “Rableri de onlara gayet temiz bir ahiret şarabı içirir.” İnsan (76/21)

³⁵ “Hani, vaktiyle(Sînâ’da o bir ateş görmüştü de ailesine: ‘Siz durun. Çünkü ben bir ateş gördüm. Belki size ondan bir kor getirir, yahut ateşin yanında bir yol gösteren bulurum.’ demişti” Tâhâ (20/10)

³⁶ Bkz. Tâhâ (20/10)

³⁷ Bkz. A'râf (7/143)

- 4 *Erīnī*³⁸ didi Mūsā *Len terānī*³⁹ didi Hāq aña
Beşer t̄ākat getürmez anda ider *Harra Mūsāyı*
- 5 Şağın ey Hāletī bu sırr-ı Raḥmānı ‘ayān itme
Nice añlaya her cāhil ü nādān pes bu ma‘ nāyı

460

Mef’ülü Fā’ ilätü Mefā’ ilü Fe’ülün

- 1 Yoğ durur sebātı gör bu sıranuñ ‘adem gibi
Geldi buraya gitdi niçe cām-ı Cem gibi
- 2 Cānā firākuñ ile yürek tutuşur yanar
Yir yir dikildi göklere āhum ‘alem gibi
- 3 Yād eyledükce la‘l-i leb-i cān-fezāñ ben
Her dem revān bu gözlerimuñ yaşı dem gibi
- 4 Rūz-ı ezel raḳībe muḳadder imiş vefā
İllā Hāletī saña cevr ü sitem gibi

461

Mef’ülü Mefā’ ilü Mefā’ ilü Fe’ülün

- 1 Tīr-i müjeñ ey dost varub ḳane yetişdi
Derd-i elem hecr-i ḡamuñ cāne yetişdi
- 2 Āhum ‘alemi güngüre-i ‘arşa dikeldi
Dil āteşi burc-ı meh-i tābāne yetişdi
- 3 Dil-ḡaste-i ‘ışḳuñ olana yoğ mudur imkān
Yoğ yire şanurdum dem-i Loḳmāne yetişdi
- 4 Ḳan yutmuşdı tīr-i müjeñden dil ü cānum

³⁸ “Musa tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi ona konuşunca ‘Rabbim! Bana (kendini) göster, sana bakayım’ dedi. (Allah): ‘Sen beni asla göremezsin. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde kalırsa sen de beni göreceksin.’ buyurdu.” A’râf (7/143)

³⁹ Bkz. A’râf (7/143)

460:144a

461:144b

Dil-teşne idi la' lüne peymâne yetişdi

- 5 Sulţān oluban başına āzāde yürürken
Kul oldu yine Hāletī cānāne yetişdi

462

Mef' ulü Fā' ilātün Mef' ulü Fā' ilātün

- 1 Hāl-i ğamuñla yaqdum sīnemde dāġ-1 ' ışķı
Yaqdum yine söyinmiş ' ālī çerāġ-1 ' ışķı
- 2 Yer serv-i gül' izāruñ zülfüne dil düşelden
Boynumda tavķ olupdur zencīr-i bāġ-1 ' ışķı
- 3 Geçdüm şebātı yoķdur evvel bu cüz ü gülden
Bildüm nedür cihānda āhīr ferāġ-1 ' ışķı
- 4 Oldum emīr-i ' uşşāk āh u figān u cūdum
Hıfz itmege virildi cāne otāġ-1 ' ışķı
- 5 Ey Hāletī-i bī-dil ' ışķ ile bī-ķarār ol
Mecnūn gibi cihānda gez cümle dāġ-1 ' ışķı

463

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Her seher ' arşa çıkar āteş-i āhum şereri
Hazer it degmeye bir gün saña ey meh zararı
- 2 Būy-1 zülfüñ irişe tā ki meşām-1 cāna
Sihr-i bād-1 şabā geldi getürdi haberi
- 3 Çeşm-i yāre nice teşbīh olma nergis-i bāġ
Cānı yoķdur ki ide ol güle doġrı nazīri
- 4 Seri top eyledi meydān-1 maħabbetde gönül
N'ola gelsün biri var ise kimüñ cān u seri

462:144b

463:144b

- 5 Hâletî maḥv-ı vücûd eyledi ‘ışķuñla senüñ
Ancaķ anuñ görünür ¼aldı hemân bir eŗeri

464

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Gideli ol bî-vefâ yârum benüm
Kim iriŗdi göklere zârum benüm
- 2 Almazam dünyâyı ben bir ḥabbeye
N’eyleyem kim yâr idi vârum benüm
- 3 Herkesüñ bir dürlü kârı var imiŗ
Oldı ḥuş bî-kârluķ kârum benüm
- 4 Gülŗen içre ‘âŗıķam ben bir güle
Ḥâŗa‘ ullâh ki yoķdur inkârum benüm
- 5 Ḥâr ile hem-dem durur ey Hâletî
Âh kim ol bî-vefâ yârum benüm

465

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Fe‘ ülün

- 1 Meded bir cevri çoķ cânâne düşdüm
Cemâli Şem‘ ine pervâne düşdüm
- 2 Dem-â-dem bülbülin güyâ idici
N’idem kim bir gül-i ḥandâne düşdüm
- 3 Meded kim senden ayru yandı cāñum
Cehennem gibi bir zindâne düşdüm
- 4 Oñulmaz derd imiŗ dermân-ı ‘âŗıķ
Meded bir derd-i bî-dermâne düşdüm

464:144b

465:145a

- 5 Olub ey Ḥāletī Mecnūn mişāli
Ġam-1 Leylā ile dīvāne düşdüm

466

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Қаşларуñ çatub atarsın ġamzeñ oқların baña
Ey şaçı sünbül yüzi ġül n'eyledüm n'etdüm saña
- 2 Derd ile 'uşşākuñ öldürmek midür cānā ġaraz
Bu cefālar kim idersin döymeye tağlar aña
- 3 Cānı n'eyler sensiz ey cān 'āşık-ı şādık olan
Cān u ten cümle yoluñda dostum olsun fedā
- 4 ليس لي في القاب حبان غيركم يا سادتي
اقسم بالله قلبي ليس غيرك يرنجي
- 5 اخبر وني ايها عشاق مالي طاقته
مزراي حسن في ارض مثل بدر في التما
- 6 Hey kāfir der-i ḥarāmī gözlerüñ ey şāh-ı ḥüsn
Bir yaqamda qoymadı dil mülkini itdi hebā
- 7 Ḥāletī Mecnūn-şifat tağlara düş 'üryān olub
Ḥalk ile bīġāne ol Ḥaқ ile olġıl āşinā

467

Mef' ulü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ulün

- 1 'Uşşākuñı öldürmek ise sende mürüvvet
Ahsente senüñ bāzuña qollaruña kuvvet
- 2 Raḥm eyleyüben dārü' ş-şifāsında taḃībüm
Nāfi' deyu içürdi bu dīvāneye şerbet

466:145a

467:145a

- 3 Dāyim baña cevr ile cefādur işüñ ammā
Şimden girü it mihr-i vefākār u bünüvvet
- 4 Hışm ile nazār eyleyüb āşufteñi her dem
Öldürmege kaçd itme be hey gözleri āfet
- 5 Cānma cefālar iderin dirmiş ol yār
Andan ne gelür saña görürem cānuma minnet
- 6 Kaddüm bükülüb çünki döner sīnem olur def
Ol yār kaçan kim ide ağıyār ile şöbet
- 7 Ger hor haķır itse Sinānī seni yāruñ
İncinme ki ‘ uşşāka budur ‘ izzet ü hürmet

468

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Servi kaddüñ degmesidür şāḡ-ı gül gülzārda
Eşkimüñ perverdesidür lāleler kuhsārda
- 2 Vaşl-ı dilberdür hemīn dünyā metā‘ indan ğaraz
Yoḡsa ‘ ışķ ehli ne aldı şatdı bu bāzārda
- 3 Yā gönül sīnemde mihrüñ gözledi ağıyārdan
Yā örümcek perde çekdi Aḡmed üzre ğārda
- 4 Çīn-i Maçīne giden geldi yine şāġ esen
Bu benüm şūrīde gönüm kaldı zülf-i yārda
- 5 Sūzeninüñ mā‘ nide rüşen güneşden her sözi
Gerçi kemdür şūretā kim zerreden miķdārda

469

Fe' ilätün Mefā' ilün Fe' ilün

- 1 Düşeyin hāk-i pāyüñe ço beni
Dostum sende gör saña düşeni
- 2 Naqd-i cān virmek ile ey dil-i zār
Bulınur şanma dilberün deheni
- 3 Tama' -ı hām ider görüb ağıyār
Sīb-i ğabğab ile ol bī-zekānı
- 4 Bulub ol tıfl-ı nāzenīni bugün
Yaķasından geçirdi pīreheni
- 5 Ölmeden kıl Ümīdī'ye dermān
Seven ölsün mi a begüm ye seni

470

Mef' ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Dāyim cemāl-i yār görünmez niķābda
Ol ğonce-leb açılmadı ķaldı hīcābda
- 2 Görmek müyesser olmadı ķapuñda gün yüzün
Hergiz efendi řālī' imüz yoķ o bābda
- 3 Düşünmezdi böyle bāde-i gül-güne dāimā
La' lüñ hevāsı olmasa cānā hīyābda
- 4 Urmadı ise yāresine leblerün nemek
Bu sūz ile bu girye nedür yā kebābda
- 5 Ki noķta dirler ağızuna yarün kimi şıfır
Şorsañ Ümīdi ikisi de bir hēsābda

469:145b

470:145b

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Tolaşırımış ki öpe la' l-i lebin cānānuñ
Kızılı çıkdı yine cām-ı mey-i hamrānuñ
- 2 'Āşıkuñ sīnesine anı kerem kı l gönder
Meded ey kaşı kemān cāne geçer peykānuñ
- 3 Gözlerüm yaşına taqlīd idermiş katı çok
Dadı tuzı gereke ey yüzi gül 'ummānuñ
- 4 Dāğ-ı miħnetle yanarsa yüregüñ lāle-şıfat
Kimseye açma şaķın rāz-ı dil-i sūzānuñ
- 5 Hoķka-i la' l-i lebinden o taḃīb-i dil-i cān
Fehmī-i ħastesinüñ eylemedi dermānuñ

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Ferāmūş itmesün diyü vefā-yı 'ahdi peymānı
Ser-engüştüne şardum o māhuñ rişte-i cānı
- 2 Ğubār-ı reh-güzāruñ var iken ey merdüm-i dīde
Göze göstermez erbāb-ı nażar kuḥl-ı Şıfāhānı
- 3 Ḥayātum maḥv olur nāz ile güftār eylese ammā
Söze geldikce cān-baḥşum dir ol la' l-i dür-efşānı
- 4 Daḥī açılmadıķ bir ğonce-i terdür leḫāfetde
Ḥaḫ-ı 'anber-feşān ile o şūḫuñ la' l-i ḫandānı
- 5 Elüñde nāmeñ ey Fehmī gülistān-ı ma' ānīdür
'Aceb mi eylese ḫāvūs-ı ḫāmeñ anda cevlānı

471:146a

472:146a

Mef' ūlü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ūlün

- 1 Beñzetmiş özün kâmet-i dil-cūsına yāruñ
Başında kavak yili eser dāhi çenāruñ
- 2 Biñ tâze açılmış güle virmez deli gönlüm
Bir dāğ-ı ğamın sīnede ol lāle-^ç izāruñ
- 3 Gözüm yaşını eyleme ırmağ işigüñden
Akar şu yüzi şuyı durur bāğ-ı bahāruñ
- 4 Ey ğamze-i maħmūr-ı mey-i nāz u kirişme
İc bāde gibi şanımı def^ç eyle ħumāruñ
- 5 Ey Ḥayretī şimden girü gel ğurbete yüz tüt
Terk eyledi yāruñ seni terk eyle diyāruñ

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

- 1 Añlasa derd-i derūnum baña bir yār olsa
Bilse keyfiyyetümi vāķıf-ı esrār olsa
- 2 Nüktedān olsa söz añlasa zārīf olsa güzel
Ḥāl-i dilden hele fi' l-cümle ħaber-dār olsa
- 3 Düşse pāyına sürinse yürise sāye gibi
Bir boyı serve gönül virse hevādār olsa
- 4 Ara yirden iki[ı]k perdelerin ref^ç idüben
İttiḥād itse oñat yār-ı vefādār olsa
- 5 Añlasa bu dil-i vīrānemüzi Ḥayretiyā
Ĝuşşa vaķtinde bize mūnis-i ğam-ḥār olsa

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Yüz çevürdi yâr bizden hâl bir yüzden daḥî
Baht yüz göstermedi iqbâl bir yüzden daḥî
- 2 Kâtib-i kudret vefâ resmin haṭında yazmamış
Muşhaf-ı hüsninde gördüm fâl bir yüzden daḥî
- 3 Fikr-i haṭṭuñsu[z] ölürsem qorqaram cānâ ola
Rûz-ı maḥşer nâme-i a' mâl bir yüzden daḥî
- 4 Şûret-i mihr ü vefâ göstermedi mir'ât-ı çarḥ
Yoq sitârem dehrde aḥvâl bir yüzden daḥî
- 5 Hancer-i hûn-rîz-i dilber âb-ı hayvândur velî
Görinür ol Nev' iye qattâl bir yüzden daḥî

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Bunca yıl ğam-hâruñ olduĝ ğam-güsâr olmaz mısın
Baña yâr oldu ğamuñ sen daḥî yâr olmaz mısın
- 2 Hâk-i pây-i yâr olam diyü idersin âvazu
İntizârı ile daḥî ey ğubâr olmaz mısın
- 3 Ey nigâre hâke şal ' uşşâkı diyü pend iden
Sen de bir gün bu cihânda hâk-sâr olmaz mısın
- 4 Yâr inanmaz bunca yıldur yazam aḥvâlümü
Daḥî ey dâĝ-ı nihânum âşikâr olmaz mısın
- 5 Ac gözün meyl itme cāha ḥ~âb-ı ğafletden uyan
Âzerî hic düşde şâh u şehriyâr olmaz mısın

475:146b

475/4b dehrde: n' eyleyem Nev

476:146b

Fe' ilätün Fe' ilätün Fe' ilün

- 1 Şanma ey bülbül-i şeydâ gül-i ter
İtdügün ahı kulağına koyar
- 2 Öykünürsin o lebi şirine
Tatlusun ne diyelüm ey sükker
- 3 Rehn ile ister iseñ cān nakdin
Alalum büseñi la' lün tutı ver
- 4 Dişlerün vaşfını eyler Hakkāk
Dürlerün şöyle ki bağırını deler
- 5 Kaşlarından ne olur Emrī hilāl
Ki gelür karşıısına boynın eger

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

- 1 'Işk āsāndur deyu ey dil inen çok urma lāf
'Işk bir yükdür [ki] ham olmuş anuñ altında kâf
- 2 Olma hālī derd-keşler şöhetinden ey gönül
Ger dilersen idesin āyine-i idrāki şāf
- 3 Reşk-i ruhsārun dil-i hürşide şalmış iztirāb
Gayret-i kaddün mizāc-ı şem' e virmiş inhirāf
- 4 Hāk-ı küyuñ Ka' bene nisbet kılan bilmez mi kim
Bunda her dem anda bir nevbet olur vācib tavāf
- 5 Vehmüm andandur ki mümkün olmaya ğamdan necāt
Ferrici' llāhümme hemmī neccinī mimmā neḥāf

477:146b

478:147a

478/ 1a 'ışk āsāndur deyu ey dil inen: mihnet-i ışk ey dil āsāndur deyu FzD

2a hālī: gāfil FzD

- 6 Ey Fuzūlī zāhid er da‘ vī-yi ‘ aql eyler ne sūd
Nefy-i zevk-i ‘ ışkdur cehline ‘ ayn-ı i‘ tirāf

479

Mef‘ ūlū Mefā‘ ilū Mefā‘ ilū Fe‘ ūlūn

- 1 Bir dem yüzüne bakmaya ol māḥ ne müşkil
Hısm eyleye bir bendesine şāh ne müşkil
- 2 Añmaya vefā adını bī-raḥm ola yaruñ
Durmaya cefā eyleye her gāh ne müşkil
- 3 Gerçi yolına cānumı virmek iken āsān
Ayruluğa şabr eyleyememek āh ne müşkil
- 4 ‘ Āşık olasin yüzüne bakmaya ḥabībūñ
Kullar başına virmesün Allāḥ ne müşkil
- 5 Miḥnet iline giderken bir kişi Fehmī
Ġam gāfilesin iden hem-rāh ne müşkil

480*

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

- 1 Ol nedür kim ism anuñ ‘ unşur gibi
Çārdur ḥarfi kaçan itseñ şumār
- 2 Ol çehāruñ ger giderseñ birini
Yine birinde qalur anuñ cehār
- 3 Eyleseñ dördünden eşqāt iken
Hemçünān dört üzre olur bir qarār
- 4 Bu kez ol çāruñ üçün tarḥ eyleseñ
Çārdur girü virende pāydār

479:147a

480:147a

* Lam’da bulunamadı.

- 5 Bu ‘acebdür kim giderseñ çarını
Çar olur bâķī hemīn ey baħtiyār
- 6 Hızmetinde bende ol çāder gibi
Lāmi‘ ī bu ismi kim fetħ itse vār

481

Mef‘ülü Fā‘ilätü Mefā‘ilü Fā‘ilün

- 1 Taħt-ı zümürüd üzre geçüb Hüsrev-i bahār
İtdi şükūfedür hemīni ‘āleme nişār
- 2 Sünbül benefşe şahın-ı gülistānı kıldı
Rüy-ı nigāri niteki bu zülf-i müşk-bār
- 3 Beñzer deyu çemende nihāl-i bülendüñe
Serv ayağa geldi yüzün sürdi cüybār
- 4 Bir ğoncenuñ ğamıyla çü ‘uşşāk-ı bī-nevā
Şāħ-ı gül üzre nağmeler itmekdedür hezār
- 5 Ğarķ oldı baħr-i eşke vālī-i haste-dil
Ol serv-i mūmiyānı dāħi itmedi kenār

482*

Fe‘ilätün Fe‘ilätün Fe‘ilätün Fe‘ilün

- 1 Sevme şehir-i güzeli girme tībān ise de
Virme hercāyīye dil mihr-i dıraħşān ise de
- 2 Saña serkeşlük idüb ğayriye māyil olanuñ
Gec hevāsından eger serv-i ħırāmān ise de
- 3 Hār ile hem-dem olub bağruñı pür-ħün idenüñ
Güle baķma yüzüne bir gül-i ħandān ise de

481:147a

482:147b

* HyD’de bulunamadı. Hayālī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 4 Seni dil-ḥaste idüb derdine tīmār iden
Mübtelā olma şaşın âfet-i devrân ise de
- 5 Ey Ḥayālî ruḥ-ı her cem^ç -i münevver kılanuñ
Olma pervānesi ol şem^ç -i şebistān ise de

483

Mef^ç ülü Fā^ç ilätü Mefā^ç ilü Fā^ç ilün

- 1 Ey kaçı yā ḥadengüñe sīnem nişāne dik
Nāzuñ nihāl-i servdür ol bāğ-ı cāne dik
- 2 Tırüñle sīnemi yiter itdüñ delik delik
Şimdengirü^ç aşāñı dil-i nātüväne dik
- 3 Ey cāñ ṭabībi tīg-i ğamuñ sīnem itdi çāk
Gel sözin müjeñle yine nāzikāne dik
- 4 Gül degme bāğa^ç arız-ı dilber yiter deyu
Serv-i çenār geldi yine bāğbāne dik
- 5^ç Uşşāk içinde eyle Hudāyīyi serfirāz
Ey Yūsuf-ı zamāne başın kes sināne dik

484

Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün Mefā^ç ilün

- 1 Cihānda bir ṭutar cām-ı ecel dervīş [ü] sultānı
Diriğā kimseye bāķı degüldür^ç ālem-i fānı
- 2 Düşürür cāhdan cāha seni çarḥ-ı felek āḥir
Eger Yūsuf gibi daḥı olursañ Mışır-ı sultānı
- 3 Muḳarrer olur muḳahhar saña çün kim taḥta-i tābüt
Ṭotalum kim senün olmış dilā taḥt-ı Süleymānı

483:147b

484:147b

- 4 Yedi iklîme şâh olsa üşürmez başa dîvânı
Qabûl itmez Hüdâya kul olan ‘unvân-ı dîvânı
- 5 Şanasın bir ‘imâretdür bu vîrân olıcağ dünyâ
Hüdâyî bir iki günlük içinde halk mihmânı

485

Mef’ülü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fe’ülün

- 1 Āh eyledigüm serv-i hırāmānuñ içindür
Qan ağladuğım ğonce-i handānuñ içindür
- 2 Ser-geşteligüm kākül-i müşğînün ucundan
Āşüfteligüm zülf-i perîşānuñ içindür
- 3 Bîmār tenüm nergis-i mestün eleminden
Hünin cigerüm la‘l-i dür-efşānuñ içindür
- 4 Cān vir gönül ol ğamzeye kim bunca zamānlar
Cān ile seni besledüğim anuñ içindür
- 5 Vā’ iz bize dün düzahı vaşf itdi Fuzûlî
Ol vaşf senün külbe-i aḫzānuñ içindür

486

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

- 1 Helāk oldum nedür cānā bu fūrkatler cüdālîklar
N’olaydı olmayaydı tā ezelden aşinālîklar
- 2 Belā bahrine ğarḫ oldum yetiş ey Hıẓr-ı devrānum
Gözüm yaşını Nîl itme demidür dil-rübālîklar
- 3 Baña yār olmaduñ gitdüñ niçün inşāfa gelmezsün
Be hey zālîm be hey āfet nedür bu bî-vefālîklar

485:148a

485/ 4a zamanlar: zamandır FzŞ

4b besledüğim: sakladuğım FzŞ

486:148a

- 4 Şaķın mazlūmuñ āhından bilürsün pāydār olmaz
Efendim bu güzellikler begüm bu pādişāhlıķlar
- 5 Suçun ‘afv eyle Remzīnūñ ķapuña yüz süre geldim
İder yüz meskenet birle gedālıķlar tevāzu‘ lar

487

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

- 1 Cānımuñ cevheri ol la‘l-i güher-bāra fedā
‘Ömrümün hāşılı ol şīve-i reftāre fedā
- 2 Derd çelmiş başum ol hāl-i siyeh ķurbānı
Tāb görmüş tenüm ol tūrta-i tarrāra fedā
- 3 Gözlerümden dökülen ķatre-i eşķüm güheri
Leblerüñden dökülen lü‘lü-i şeh-vāra fedā
- 4 Çāk-i sīnemde olan kanlu ciger-pāreleri
Mest çeşmünde olan ğamze-i hun-hāra fedā
- 5 Pāre pāre dil-i mecrūh-ı perīşānumdan
Ser-i kūyuñda gezen her ite bir pāre fedā
- 6 Cān u dil ķaydını çekmekden özüm ķurtardum
Cānı cānāneye itdüm dili dildāra fedā
- 7 Ey Fuzūlī n’ola ger şaķlar isem cān-ı ‘azīz
Vaķt ola kim ola ol şūh-ı sitem-kāra fedā

488*

Mef‘ülü Fā‘ilātü Mefā‘ilü Fā‘ilün

- 1 Ey şāh-ı ser-firāz nazīrūñ mi var senūñ
Yā ben ķuluñdan özge esīrūñ mi var senūñ

487:148a

488:148b

* Hay’de bulunamadı. Hayretī mahlaslı başka bir şaire ait olabilir.

- 2 Baña taşadduğ eyle zekāt-ı vişalüni
Yâ neden muhal efendi faķırüñ mi var senüñ
- 3 Göster bahār-ı ħüsñüñi efgānlar eylesün
Dil murğı gibi zemzeme-gırüñ mi var senüñ
- 4 Hağdur benüm tarīküm mahabbetde mürşidüm
Ey zāhid-i belā-zede pırüñ mi var senüñ
- 5 Dilber maħallesinden uzağ olma Ĥayretī
İki cihānda bir daħī yerüñ mi var senüñ

489

Mef' ulü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

- 1 Ĥün-ı kebüter ile pür olub yine lebūs
Devr-i piyāle göstere mi dīde-i ħurūs
- 2 Meclisde cām-ı la' l-i lebüñ vaşfin eyledüm
Taħsīnler itdi cür' a baña kıldı ħāk-būs
- 3 Ruħsār-ı şāf u pāk-i ħam-ı zülf-i yārde
Āyinedür ki deste vü pervāzı ābnūs
- 4 Cām-ı cihān-nümā-yı cemālüñ göreydi ger
İtmezdi vaz' -ı āyine fe[r]zend-i Fīlekūs
- 5 Ebrū-yı ' anberīn ile miħrāb-ı dīndür
Ruħsār-ı āteşīn ile ol kıble-i Mecūs
- 6 Evşāf-ı la' lüñ ile pür-efsūndur sözüm
K'eyler oğınsa çihre-i a' dāyı senderūs
- 7 Bākī şühanda nevbet-i şāhī saña degüb
Dehlūda gūş-ı Ĥüsreve irdi şadā-yı kūs

490

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 La' l-i nābuñsuz ol kim cām-ı mey-i aḥmer çeker
Lāleveş ḥūnīn-dil olub şoñra derd-i ser çeker
- 2 Seyr-i gülzār eyleseñ gülşende sen ey serv-i nāz
Gül yaqasın seyr-i ruḥsāruñla çāk eyler çeker
- 3 Zülf-i ğamzeñ rişte-i sūzān gibi ey pür-cefā
Niçe bir her dem dil-i mecrūḥumı eyler çeker
- 4 Ğuşşa çekmez şol ki cānā sīnesine giceler
Cānı gibi saña beñzer bir perī-peyker çeker
- 5 Bilmişem kā[r] eylemez āhı saña kūyuñda āh
Bilmezem her demde bu Nazmī ne derd-i ser çeker

491

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Serverā emr-i şerīfūñden senūñ kim ser çeker
Kim müjeñ şaflar düzüb cān mülkine leşker çeker
- 2 Devlet anuñ ğonceveş sen dilber-i ra' nā ile
El çeküb dünyā ğamundan gül gibi sāġar çeker
- 3 Hızrveş cānā ḥayāt-ı cāvidān bulur revān
Bāde-i lālūñden ol kim cām-ı cān-perver çeker
- 4 Eyledür aġyār her şūfiyi kıblem kapuña
Gör ne kāfirdür ḥarīm-i Ka' beye ol ḥar çeker
- 5 Nazmī la' lūñle ruḥūñ yādına ol serv-i revān
Şād-ı ḥandān gül gibi şāfi-i mey aḥmer çeker

490:148b

491:148b

Müstef' ilün Müstef' ilün Müstef' ilün Müstef' ilün

- 1 Bende kapuñda serverâ derbân olayın varayın
Ya' nî sa' âdet mülkine sulţāñ olayın varayın
- 2 Ayruk ümîd-i cāh ile baş egmeyeyin cāhile
Esrâr-ı 'ışkullāh ile hayrân olayın varayın
- 3 Yüz tütayın necd-i gama karışmayayın âdeme
Mecnûn gibi şu 'âleme destân olayın varayın
- 4 Yâr ile 'ahdi berk idüb gayret kuşağın terk idüb
Tâc [u] kabâyı terk idüb 'uryân olayın varayın
- 5 Ma' mür iken bu hâñnumân genc-i nihân olmaz 'ayân
Ey Hayretî yap yap hemân vîrân olayın varayın

Mef' ülü Mefâ' ilün Mef' ülü Mefâ' ilün

- 1 Ey dil yine yârumdan ayırdı beni devrân
Göz göre revânumdan ayırdı beni devrân
- 2 Bir serv-i bülendümden bir şâh-ı levendümden
Bir gerçek efendümden ayırdı beni devrân
- 3 Bir serv-i dilârâdan bir gülşen-i zîbadan
Bir özge temâşâdan ayırdı beni devrân
- 4 Çeşmümdeki nûrumdan cismümde huşûrumdan
Kalbümde sürûrumdan ayırdı beni devrân
- 5 Ey Hayretî devletden tâc-ı ser-i 'izzetden
Vallâhi sa' âdetden ayırdı beni devrân

492:149a

493:149a

493/1a yârumdan: cânümdan Hay

494

Mef'ülü Mefâ' ilün Mef'ülü Mefâ' ilün

- 1 Bir Hüsrev-i hübândan ayırdı beni devrân
Bir mihr-i dırağşândan ayırdı beni devrân
- 2 Bir serv-i nihâlümnden bir ruğları âlimden
Bir çaşı hilâlümnden ayırdı beni devrân
- 3 Bir gözleri şehlâdan bir zülf-i semen-sâdan
Mecnûn gibi Leylâdan ayırdı beni devrân
- 4 Bir kâmeti bâlâdan bir gözleri elâdan
Vâmıķ gibi 'Azrâdan ayırdı beni devrân
- 5 Bir saçları sünbülnden bir beñleri fülfulden
Bülbül gibi bir gülden ayırdı beni devrân
- 6 Bir hâlüme hâldâşdan bir yoluma yoldâşdan
Cânum kardaşdan ayırdı beni devrân

495

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 'Işķa kul olalı göñlüm bu hâlâyıķdan kaçar
Merd olan nâ-maħrem ile âşinâlıķdan kaçar
- 2 Rişte-i peyvende sūzen gibi meyl itmez göñül
Şanki 'İsî-i mücerreddür 'alâyıķdan kaçar
- 3 Künc-i fūrķatde ğam-ı dilberden olmaz dil berî
Kişi ğurbetde kaçan yâr-ı muvâfıķdan kaçar
- 4 'Āşıķ incinse cefâdan bil şafâdan dūrdur
Yâr-ı 'âşıķdan kaçan kaçsa yaraşıķdan kaçar

494: 149a

495:149b

495/2a meyl itmez: göz dikmez Hay

- 5 İttihād-ı ma‘ nevī kesb idegör ey Hayretī
Şüretā maḥbūb olan elbetde ‘ aşıkdan kaçar

496

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Sūz-ı dilden kırkaram āh itmege ‘ ālem yanar
Çār erkān u toğuz eflāk u yidi yem yanar
- 2 Niçe yanam yaqılam yārāne bilmem derdümi
Kim dem ursam sūzişümden gūş iden ādem yanar
- 3 Bağrumun zaḥmı oñulmağa ne çāre ey ṭabīb
K’āteş-i sūz-ı derünümünden benüm merhem yanar
- 4 Gözlerüm yaşına ğark iken gören āhum odın
Dir ki şol bī-çāre hem deryāya düşmüş hem yanar
- 5 Ucururlar bāl u per yandurmada pervāneyi
Oda yansun Hayretī şol dil ki andan kem yanar

497

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Gün gibi yā mihr ü maḥabbet ‘ āleme yayılmasa
Sevdüğümü sevdüğümünden ğayrı kimse bilmese
- 2 Ben gedādan ‘ār ider çün ol şeh-i ‘ālī-cenāb
Şoḥbetinde kāşki adum daḥi añılmasa
- 3 Çoğdan ol şāh-ı cihāna ‘arz iderdüm ḥālümü
Yā kaçan şabrum gibi ‘aqlum eger dağılmasa
- 4 Bir gice tebdīl-i şüret eyleyüb virdüm selām
Hergiz almazdı selāmumı eger yañılmasa

- 5 'Işkum ey Yahyā benüm olmazdı halka dāstān
Ol řacı Leylī beni Mecnūn u řeydā kılmasa

498

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Dostum ben gideyim bu çeşm-i giryān ağlasun
Vařtidür dūřmen řen olsun dostlar řan ağlasun
- 2 şol kadar şan ağlayın şu deñlü yaşlar dökeyin
Acısun deryā-yı 'ummān ebr [ü] bārān ağlasun
- 3 Yād-ı la' liyle ölürsem sāgar eyleñ toprağum
Anı tařmīr itmege üstüme yārān ağlasun
- 4 Yazayın hūn-ı cigerle ben bu řasret-nāmeyi
Başına toprak şaçub kāğıd kalem şan ağlasun
- 5 Ey boyı serv-i revānum senden ayrı řayretī
Gözyaşın seyl-i revān itsün firāvān ağlasun

499

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- 1 Biñde birin şaşra dek řerř eylesem olmaz 'ayān
Dostlar eksüklüye bu şarş-ı ğaddār itdügin
- 2 Dil virüb cān naşdini almış metā' -ı vařluñı
Kim görübdür bir delünüñ böyle bāzār itdügin
- 3 Zülfünüñ dārına berdār it řehā Manřūr-vār
İřidürseñ řayretinüñ keşf-i esrār itdügin

498:150a

499:150a

SONUÇ

1. Çalışmamızı Milli Kütüphane'de bulunan 06 HK 319/1 numaralı mecmuanın transkripsiyonlu metnini hazırlayarak, bu mecmuanın tanıtımı yaparak ve içerisinde yer alan şairlerin kısa biyografilerini vererek hazırladık.

2. Çalışmamızın konusu olan mecmuanın metnini hazırlarken basılmış divanlar, yayınlanmış tezler ve diğer ilmî çalışmalarla mukayese ettik. Metni oluştururken kimi zaman mecmuayı kimi zaman da divanları esas aldık.

3. Mecmuanın derleyicisi belli değildir. Derlenme tarihi ise katalog kaydında 1850 olarak belirtilmiştir. Ancak genellikle XVI. yüzyıl şairlerinin şiirlerini içerdiğinden eserin bu dönemlerde derlendiği kanaatini taşımaktayız.

4. Mecmua 150 varaktan oluşmaktadır ve 94 şaire ait 499 şiir bulunmaktadır. Fakat bu şairlerden 5 tanesinin şiiri yer almamaktadır.

5. Mecmuada şiirine en fazla yer ayrılan şairin Hayretî olduğunu, daha sonra ise Haleti ve Baki olduğunu müşahade ettik.

6. Mecmuada en fazla kullanılan nazım şekli gazeldir (308). Daha sonra terci'-i bend (29) ve tahmis (26) nazım şekillerinin geldiğini görüyoruz. Muhammes, murabba, müseddes, kaside, terkib-i bend, müsebba, mütezad, müsemmen, şarkı ve muaşşer de bu sırayı takip eden fakat nispeten daha az kullanılan nazım şekillerindedir.

7. Çalışmamızın en önemli sonucu ise şairlerin yayınlanmış divanlarında yer almayan şiirlerin bulunması ve üzerinde herhangi bir çalışma yapılmamış şairlerin tespit edilmesi oldu.

KAYNAKÇA

- ADAK, A. (2006), Za'fi-i Gülşenî Hayatı Eserleri Edebi Şahsiyeti ve Divanının İncelenmesi. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- AK, C. (1987). Muhibbî Divanı. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
- AKDOĞAN, Y. Ahmedî Divânı, (Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü E-Kitap).
- AKYÜZ, Kenan- BEKEN, Süheyl- YÜKSEL, Sedit- CUNBUR, Müjgan (2000). Fuzûlî Divanı, Ankara: Akçağ Yayınları.
- ATILA, M. (2013). Milli Kütüphanede Bulunan 06 HK 319/1 Numaralı Gazel Mecmuası Üzerine. Turkish Studies/ International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Sayı 8/1, 127-154.
- AYAN, Hüseyin (1990), Nesîmî Divanı. Ankara: Akçağ Yayınları.
- AYDEMİR, Yaşar(2007), Metin Neşrinde Mecmuaların Rolü ve Karşılaşılan Problemler, Turkish Studies/Türkoloji Araştırmaları, Sayı 2/3, 123.
- AZAP, S. (2010). Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesindeki 11452 Numaralı Şiir Mecmuası (İnceleme-Metin). (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).Selçuk Üniversitesi, Konya.
- BOZKURT, F. (2007). XVI. Yüzyıla Ait Bir Şair Mecmuası. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Niğde Üniversitesi, Niğde.
- BURMAOĞLU, H. B. (1989). Bursalı Lami'î Çelebi Divanı'ndan Seçmeler, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- CANIM, R. (2000). Latifî Tezkiretü's-Şu'arâ ve Tabsiratü'n-Nuzamâ (İnceleme-Metin). Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.
- ÇALDAK, S. (2010). Nâlî Divanı, İstanbul: Kesit Yayınları
- ÇAVUŞOĞLU, M. (1983). Yahya Bey ve Divanından Örnekler. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları
- ÇAVUŞOĞLU, Mehmed-TANYERİ, M.Ali (1981), Hayretî, Divân, Tenkidli Basım, İstanbul.
- DEMİREL, Ş. Mânî Divânı, (Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü E-Kitap).
- DEVELLİOĞLU, F. (2006). Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat, Ankara: Aydın Kitabevi.
- DİLÇİN, C. (2009). Yeni Tarama Sözlüğü, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- DOĞAN, G. (2012). Edirneli Nazmî Dîvânı (Transkripsiyonlu Metin-İnceleme). (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- DOĞAN, M. N. (2011). Fatih Divanı ve Şerhi (3. Baskı). İstanbul: Yelkenli Yayınları.
- DUYAR, H. (2007). Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesi'ndeki 11452, 12548, 13596 Numaralı Şiir Mecmualarının Tanıtımı ve 13596 Numaralı Mecmuanın

- Metni. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.
- ERDOĞAN, M. (2008). Kabûlî İbrahim Efendi, Hayatı, Edebî kişiliği ve Divanı (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin). (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.
- ERGİN, S. (2010). Mecmu'atü'l-Eş'ar. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Celal Bayar Üniversitesi, Manisa.
- FEYİZLİ, H.T. (2012). Kuran-ı Kerim Meali (6. Baskı). İstanbul: Server İletişim.
- GIYNAŞ, K.A. (2009). Milli Kütüphanedeki Yz A 803 Numaralı Mecmuanın Transkripsiyonlu Metni. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.
- GENÇ, İlhan (2000), Esrar Dede Tezkire-i Şu'arâ-yı Mevleviyye. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.
- İPEKTEN, H., İSEN, M., KARABEY, T., AKKUŞ, M. (1986). "Hayâlî Bey", Büyük Türk Klasikleri, C. III, 378, İstanbul: Ötüken Neşriyat
- İPEKTEN, H., İSEN, M., TOPARLI, R., OKÇU, N., KARABEY, T. (1988). Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları
- İSEN, M. (1990). Usûlî Divanı, Ankara: Akçağ Yayınları
- İSEN, M. (1994). Kühü'l-Ahbârın Tezkire Kısmı. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.
- İSEN, M. (1998). Sehî Bey Tezkiresi Heşt-Behişt. Ankara: Akçağ Yayınları.
- İSEN, M. (1999). Latif Tezkiresi. Ankara: Akçağ Yayınları.
- KANAR, M. (2011). Eski Anadolu Türkçesi Sözlüğü. İstanbul: Say Yayınları.
- KARAHAN, A. (1966). Figânî ve Divânçesi. İstanbul: [http://groups.yahoo.com/group/metinbankasi].
- KAVAKLIYAZI, A. (2010). Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesindeki 13450 Numaralı Mecmuanın Transkripsiyonlu Metni.(Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).Selçuk Üniversitesi, Konya.
- KILIÇ, F. (2010). Âşık Çelebi Meşâ'irü's-Şu'arâ (1-2-3). İstanbul: İstanbul Araştırmaları Enstitüsü.
- KINALIZÂDE HASAN ÇELEBÎ (1989). Tezkiretü's-Şu'arâ (1-2). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- Kuran-ı Kerim Meali, <http://www.kuranmeali.org>
- KUT, G. (1986). "Mecmûa", Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi VI. Cilt, İstanbul, s.170 .
- KÜÇÜK, S. (1994). Bâkî Dîvânı Tenkitli Basım, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- LEVEND, A. S. (1973). Türk Edebiyatı Tarihi, C.I, Türk Tarih Kurumu Basımevi Ankara.
- NÂCÎ, M. (2009). Lügat-i Nâcî. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- OKATAN, H. İ. (2010). Sürûrî Divanı. Ankara: Engin Matbaacılık.

- OKUYUCU, C. (1994). Cinânî Hayâtı, Eserleri, Dîvânının Tenkidli Metni. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- ÖZER, S. (2006). Nâtikî Divanı, Karşılaştırmalı Metin-İnceleme. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas .
- ÖZTÜRK, Y. (2006). 17. Yüzyıl Şairlerinden Dimetokali Vahdeti'nin Tenkitli Metni. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- PEKTAŞ, M. ve ÜNAL, M. (2013). Âgehî'nin Şütür Kasidesi. Turkish Studies/ International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Sayı 8/1, 2166.
- SAMİ, Ş. (2001). Kâmûs-ı Türkî, İstanbul: Çağrı Yayınları.
- SARAÇ, A. Y. Emrî Divanı. (Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü E-Kitap).
- SELVİ, M. (2008). Ümîdî, Hayatı, Eserleri, Edebî Kişiliği ve Divanı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyonkarahisar .
- SOLMAZ, S. (2005). Ahdî ve Gülşen-i Şu'arâsı (İnceleme-Metin). Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları.
- TAHİR, M. (2000). Osmanlı Müellifleri I-II-III. Ankara: Bizim Büro Basımevi.
- TARLAN, A. N. (1992). Ahmet Paşa Divanı. Ankara: Akçağ yayınları.
- TARLAN, A. N. (1992). Necâti Beg Divanı. Ankara: Akçağ Yayınları.
- TARLAN, A. N. (1967). Zâtî Divanı (Edisyon Kritik ve Transkripsiyon) Gazeller Kısmı: I. Cild. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- TARLAN, A. N. (2009). Fuzûlî Divanı Şerhi (5. Baskı). Ankara: Akçağ Yayınları.
- TİETZE, A. (1951). XVI. Asır Türk Şiirinde Gemici Dili; Âgehî Kasidesi ve Tahmisleri. Türkiyat Mecmuası, Sayı IX, 114-116.
- UZUN, M. (2003). "Mecmua", İslam Ansiklopedisi, C. 28, 265, Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı.
- ÜNVER, İ. (2008), Çevriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler. Turkish Studies/ International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Sayı 3/6, 1-45.
- YAZAR, S. (2006). Seyyid Şerîfî Mehmed Efendi; Hayatı, Divanı ve Hilyesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Fatih Üniversitesi, İstanbul.
- YENİTERZİ, E. (2001). 16. yüzyılda Konyalı Bir Şair: Meşami. Türk Dili, Sayı.591, 317-328.
- YILDIRIM, A. (1991). İshak Çelebi Divanı (Hayatı, Eserleri, Edebî Kişiliği ve Divanının Edisyon Kritiği). (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Elazığ.
- YILMAZ, M. (1992). Edebiyatımızda İslamî Kaynaklı Sözler (Ansiklopedik Sözlük). İstanbul: Enderun Kitabevi